ARCHIV ČESKÝ

ČILI

STARÉ PÍSEMNÉ PAMÁTKY

ČESKÉ I MORAWSKÉ.

Z ARCHIVŮW DOMÁCÍCH I CIZÍCH

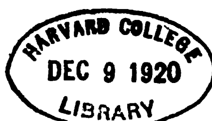
SEBRAL A WYDAL

FRANTIŠEK PALACKÝ,

ČESTNÝ DOKTOR FILOSOFIE A PRÁW NA WYSOKÝCH ŠKOLACH PRAŽSKÝCH, HISTORIOGRAF KRÁLOWSTWÍ ČESKÉHO, POSLANEC NA ČESKÉM SNĚMU ZEMSKÉM, DOŽIWOTNÍ RADA ŘÍSSKÝ, AUD SNĚMOWNY PANSKÉ W RAKAUSKU, KOMMANDOR CÍS. RAK. ŘÁDU ŽELEZNÉ KORUNY, CÍS. RUSKÉHO ŘÁDU SW. WLADIMÍRA, CÍS. MEXIKÁNSKÉHO ŘÁDU GUADALUPSKÉHO A ČERNOHORSKÉHO ŘÁDU DANILOWA, PRESIDENT KRÁL. ČESKÉ SPOLEČNOSTI NAUK A SPISOWATELSKÉHO SPOLKU SWATOBORU, WÝBOR SPOLEČNOSTI ČESKÉHO MUSEUM, SKUTEČNÝ AUD CÍS. AKADEMIE NAUK WE WÍDNI, ČESTNÝ AUD JIHOSLOWANSKÉ AKADEMIE NAUK A UMĚNÍ W ZÁHŘEBĚ, ČESTNÝ MĚŠŤAN A OBECNÍ STARŠÍ MĚSTA PRAHY, ČESTNÝ SETNÍK WŠECH BRANNÝCH SBORŮW MĚŠŤANSKÝCH TÉHOŽ MĚSTA, ČESTNÝ MĚŠŤAN A SAUSED WÍCE NEŽ TISÍCERA MĚST I OBCÍ WESNICKÝCH WE KRÁLOWSTWÍ ČESKÉM A MARKRABSTWÍ MORAWSKÉM, ČESTNÝ PŘÍSEDÍCÍ STOLIC ŽUPNÍCH KŘIŽEWECKÉ A POŽEŽSKÉ W CHORWATSKU A SLAVONSKU, ČESTNÝ AUD CÍSAŘSKÝCH UNIVERSIT PETROHRADSKÉ, CHARKOWSKÉ, KIJEWSKÉ A ODESSKÉ, TÉŽ CÍS. RUSKÝCH SPOLEČNOSTÍ GEOGRAFICKÉ W PETROHRADĚ, HISTORIE A STAROŽITNOSTÍ W MOSKWĚ, HORNOLUŽICKÉ SPOLEČNOSTI NAUK WE ZHOŘELCI, HISTORICKÝCH SPOLKŮW W ZÁHŘEBU A LUBLANI, I HISTORICKO-STATISTICKÉ SEKCE C. K. MORAWSKO-SLEZSKÉ SPOLEČNOSTI W BRNĚ, PŘESPOLNÍ AUD KRÁL. BAWORSKÉ AKADEMIE NAUK WE MNICHOWĚ, DOPISUJÍCÍ AUD KRÁL. PRUSKÉ AKADEMIE NAUK W BERLÍNĚ, KRÁL. SPOLEČNOSTI NAUK W GÖTTINKU, KRÁL. UHERSKÉ UČENÉ SPOLEČNOSTI W PEŠTI A POLSKÉ W KRAKOWĚ, ŘÁDNÝ AUD KRÁL. DÁNSKÉ SPOLEČNOSTI PRO SEWERNÍ STAROŽITNOSTI W KODANI, UČENÉHO WÝBORU GERMANSKÉHO MUSEUM W NORMBERKU, AUD KRÁL. PRUSKÉ JEDNOTY PRO HISTORII BRANDENBURSKÁ, SLEZSKÉ SPOLEČNOSTI PRO WLASTENSKAU OSWĚTU WE WRATISLAWI A HISTORICKÉ JEDNOTY DARMŠTATSKÉ A T. D.

DÍL ŠESTÝ.

W PRAZE.
W KOMMISSÍ KNIHKUPCE FRIDRICHA TEMPSKÉHO.
1872.

Tiskem dra. Edvarda Grégra v Praze.

Archiv český počal se wydáwati po swazcích, nákladem pokladnice zemské, již r. 1840, a wyšli jeho díl I. r. 1840, II. 1842, III. 1844, IV. 1846. W díle nejwíce událostmi r. 1848 a násl. zastaweném pokračowati odepřeno r. 1853, a teprw 1861 swolil slawný Wýbor zemský králowstwí Českého k obnowení jeho zase, po čemž r. 1862 a násl. wydán díl jeho pátý. Náwalem pilných prací jiných a proměnami w řádech zemských nepřízniwými stalo se, že sešlo na čas i s toho pokračowání, až konečně usnešením slawného Wýboru zemského ze dne 20 prosince 1871 opět obnoweno jest.

*Listiny původně w českém jazyku wyšlé wydáwají se zde w paterých oddílech, a sice **A**: psaní poselací wšelikého druhu, **B**: zápisy zemské obecní a sněmowní, též listiny králowské a auřední, **C**: listiny od osob saukromých, **D**: wýpisky práwní a dějinné a **E**: wýtahy a přehledy z listin čerpané.*

Wydawatel umínil obmeziti práci swau předběžně jen na písemnosti pocházející z doby nejstarší až do r. 1526, zůstawuje péči o další w té wěci pokračowání swým potomkům.

W Praze, dne 1. března 1872.

Wydawatel.

Č. VI.

PABĚRKY PÍSEMNOSTÍ ROZLIČNÝCH

z r. 1401—1420.

1.

Petr a Jakaubek bratří z Konipas prodáwají Janowi Hřizowi z Temechowa 3 kopy ročního platu we wsi Radějowě.

W Řečici (červené), 1401, 10 Aug. (Orig. w archivu Želiwském.)

Já Petr z Konipasa, a Jakúbek bratr jeho nedielný odtudž, wyznáwámy tiemto listem obecně předewšemi, kteří jej čísti anebo slyšeti čtúc budú, že sme prodali ostatnie tři kopy platu peněžitého, každú kopu 60 grošów počítajíc, na těch purkrechtiech, ježto sú we wsi w Radojowě tu powstaly, s plným panstwiem, jakož sme sami držali, tu sobě již nic nepoostawujíc, Janowi řečenému Hřiz z Temechowa, ženě i dětem jeho, kteříž nynie jsú aneb potom budú, za osmmezicietma kop a bez dwú za padesát grošów; na kterýchžto purkrechtiech ostatnie ty tři kopy platu shledati má Jan Hřiz na každý rok na sw. Hawla pól druhé kopy a na sw. Jiřie pól druhé kopy grošów. A my Markwart řečený Hřeblo z Otročic, Sigmund z Kramolína, Beneš ze Stojslawic, rukojmě jich, za ně i podlé nich slibujem naší čistú dobrú wěrú, beze wšie zlé lsti, wšickni jednú rukú pospolnú a nerozdielnú wespolek, tak aby jeden od druhého nikterakž se nemohl odlúčiti ani odděliti, že mají i dlužni jsú Petr a Jakúbek bratřie, a my rukojmě za ně, Janowi Hřizowi, ženě i dětem jeho, těch tří kop platu ostatniech inhed postúpiti beze wšie omluwy i beze wšeho prodlenie, jakž penieze wezmem, pod ležením dolepsaným. A také to wšecko, což k tomu trhu přislušie, my jistci i rukojmě podlé Hříza slibujem Kapškicowi Lowečkowi z Hórky a Kotíkowi z Kyj, aby Petr a Jakúbek Janowi Hřizowi we dsky wložil ty tři kopy platu wedle práwa i obyčeje země České do sw. Hawla, jakož nynie přide, a podlé toho — slibujem — ty tři kopy platu zprawiti — dobrými zpráwciemi atd. (Wležení do města Pelhřimowa.) — A také swědčíme, — že jest to zaplaceno úplně penězi

hotowými. — *D.* na Řiečici, léta božieho po tisieci po čtyřech stech létech léta prwého, den sw. Wawřince mučedlníka.

2.

Listy odpowědné, poslané r. 1403 z Čech markrabi Mišenskému Wilémowi.

(Z originálůw w archivu Drážďanském.)

a)

Oswiecenému kniežeti a pánu p. Wilémowi markrabi Mišenskému: my Mikuláš Meznow, Merc z Trogira, Jindřich z Jiwian, Kašek Woda se wšemi našimi wystřiehámy sě proti Twéj Milosti i proti twým wšem, žeť chcmy twoji i twých wšech nepřietelé býti, a proti wám nechcmy ničímž winni býti, a w přímiří i nepřímiří chcmy podlé našeho pána ostati najoswiecenějšieho kniežete a pána p. Sigmunda krále Uherského ɔc. markrabě Bramburského ɔc. swaté říše vikáře obecnieho a Českého králowstwie obránce. Dán w úterý před sw. Prokopem (3 Jul.) léta po čtrnácti stech třetieho, pod Mikulášowú Meznowú pečetí.

b)

Oswiecenému kniežeti pánu p. Wilémowi markrabi Mišenskému: já Jan z Bartúšowa, a já Jan z Stradowa, a já Smil z Bieškowic, a já Petr z Tihoště řečený Plaer, a já Hynek z Swinné a já Petr Kyšlic wystřiehámy sě proti TM[ti] i proti twým wšem, ačby nám co náš pán kázal král Uherský i s swými se wšemi, že proti TM[ti] ničímž winni nechceme býti. A swých sme pečetí při sobě neměli: protož sme wšickni pod Janowú pečetí z Bartúšowa. Dat. in Perno, fer. tertia post visitationem b. Virginis. (3 Jul.)

c)

Oswiecenému kniežeti a pánu p. Wilémowi markrabi Mišenskému: my podepsaní wystřiehámy sě tiemto listem podlé swého pána najoswiec. kniežete a pána p. Sigmunda krále Uherského, Dalm. Charw. ɔc. markrabě Bramburského ɔc. swaté říše vikáře a Českého králowstwie obránce, žeť chcmy podlé JM[ti] twoji nepřietelé býti i twých wšech, což nám JM[t] káže, a w přímiří i nepřímiří podlé JM[ti] chcmy ostati a proti TM[ti] ani twým nechcmy ničímž winni býti: Ondřej mlazší z Ústie, Jan z Hlohowé, Jan z Dražkowic, Čieč z Wlašimě, Hereš z Dubčan, Sazema z Deblic, Petr z Kazerowa, Mikuláš z Domaslawic, my komorníci s swými se wšemi, pod Ustského pečetí a pod Hložkowú, w úterý před Sw. Prokopem (3 Jul.) léta božieho po čtrnácti stech třetieho.

d)

Já Hroch z Předbořic, Pawlík z Bietowa, wystřiehám sě proti TM[ti] markrabi starý Mišenský, žeť chcme proti tobě skutkem i radú býti podlé swého pána krále Uherského s swými se wšemi, kohož budu moci užiti nebo požiti.

e)

Oswiec. kn. a p... (uti supra *c*) .. winni nechcme býti: já Jindřich z Trhlaw řeč. Rohlík, krále uherského harnušmistr, a já Zdeněk z Pnětluk, a já Mikuláš z Kamýku a já Jan ze Lhotky, a já Ondřej z Počátek, a já Ondřej z Bielčic.

f)

My Beneš Slúp, Jan Slúp, Přibík Slúp z Šlapanowa, a Mikuláš z Hlohowa a Buzek z Lowětína, wystřiehámy sě proti TM[ti], oswiecené knieže markrabě Mišenský, podlé swého pána našeho krále Uherského a poručníka Českého králowstwie, že chcme jemu pomáhati skutkem i radú proti TM[ti].

g)

Já Pawlík z Přemyšlan řečený Kopačowic, Jan z Siesic, Jiřík z Weltěž, wystřiehám sě proti TM[ti] i s těmi se wšemi kohož mohu užiti nebo požiti podlé swého pána krále Uherského a wladaře Českého, žeť mu chci pomáhati skutkem i radú.

h)

Wěz to markrabě Mišenský ɔc. (sic) že já Otík z Patokryj wystřiehám sě proti TM[ti] i proti wšem twým zemanóm puodlé najjasn. kniežete pána a p. Wáclawa krále Římského a Českého, pána swého milostiwého, žeť chci twój nepřietel býti i twých wšech zeman i pomocníkuow. Dat. in Ponte, dominica qua cantatur Oculi mei.

3a.

Bohuněk z Blahotic swědčí, že we při mezi pány Střekowským a Děčinským nestal se rozsudek společný ode wšech tří ubrmanůw.

W Litoměřicích, 1403, Aug. 24. (Orig. w archiwu Drážďanském.)

Já Bohuněk z Blahotic, seděním w Wrbičanech, wyznáwám tiemto listem každému člowěku, že když sem byl ubrman wydaný ot nebožce Ješka z Siřiewic, seděním na Střekowě, a urozený pán Wáclaw z Wartmberka, seděním na Blankstenĕ, ot urozeného pána Jana z Wartinberka, seděním na Děčíně, tu swa sě nemohla smluwiti

ani za jeden člowěk ustanowiti. Neb Ster měštěnín z Ústie na Labi, k nám wydaný ubrman třetí, k tomu což pan Wáclaw chtěl wyřéci, nechtěl přistúpiti, a mně sě také bez něho nezdálo za podobné nic učiniti. Protož wyřeklli jest co pan Wáclaw, toť jest má wóle ani Sterowa nebyla, wyřeklť jest jako pán, ale bez našie wóle. A tomu na swědomie pečet swú wlastní k tomuto listu přitiskuji. Dán w Litoměřicích, w domu Kunšowě, léta božieho CCCC° iii° den sw. Bartolomee.

3b.

Buška ze Sulewic rukojemstwí za Jana z Wartenberka.

Bez datum (*od r. 1405—1415.*) (*Orig. arch. Drážď.*)

Já Bušek z Sulewic, seděním w Újezdě, wyznáwám tiemto listem obecně přede wšemi, ktož čísti budú nebo uslyšie, že sem slíbil za urozeného pána Jana z Wartemberka sed. na Děčíně za čtyři sta kop ctnému panoši Ješkowi Siřejewskému; a ty penieze mámy plniti od S. Jiřie, ježto má nynie přijíti, we dwú letú dwě stě, a druzě dwě stě ot nynějšieho S. Jiřie we třech létech. A tomu na swědomie swú sem pečet přiložil.

4.

Wáclaw Jarpic a Záwiše bratří wyznáwají, pod kterými wýminkami služebnými drží půl druhého lánu dědin úročních a hostinných w Jarpicích od kněze probošta Raudnického.

W klášteře Raudnickém, 1404 b. d. (*Rkp. archivu Raudnického.*)

Já Wáclaw řečený Jarpic, a já Záwiše, wlastnie bratří, wyznáwáme tiemto listem wšem, ktož jej čísti budú neb slyšeti, že otec náš držal, a my po něm držímy, póldruhého lána v Jarpicích, od kněze probošta a konventa Rúdnického, dědiny úročnie a hostinné, ne w kterú náprawu, ale w též úplně práwo, w úroky a w roboty, jako jiní jich súsedé tej wsi, a že otec náš před námi slúžil a my po něm slúžímy s té dědiny za ty úroky a roboty, do kněze proboštowy a do swé wuole, takú službu, že na rybníky Šlapanic, Budynic a Jarpic mámy poslati pacholka statečného, kdyžkoliwěk a kdežkoliwěk třeba bude lowiti, w notci (sic) léhati, ploty plésti a zimě prosekowati, a když na Paleckých lowili, tehdy také mámy poslati; také když z Jarpic a z Budynic na dworském kopy žnú, tehdy kdyžby toho třeba bylo, mámy za nimi pacholka postawiti. A dokudž tyto dědiny držeti budemy, nemámy se žádnému jinému bez wuole a odpuštěnie kněze proboštowa w službu přikázati. A kdyžby se tato naše služba knězi proboštowi nehodila, anebo my swú wěc jinak chtěli opatřiti, tehdy s toho puoldruhého lána úroky, roboty, poplatky podlé jiných súseduow mámy platiti a plniti; a paklibychom to chtěli prodati, tehdy podlé obyčeje hostinné dědiny súsedé

mají duom zhádati; a ten ktožby to chtěl kúpiti a knězi proboštowi se líbil a súsedóm hodil, má s toho puoldruhého lána podlé jiných súsedów úroky platiti a roboty plniti, a w též práwo jako jiní súsedé slušeti. Neb ty dědiny klášterské jsú hostinné, aniž my jich muožem prodati aneb směniti, aniž w které dluhy zastawiti anebo u wěno zapsati; neb mimo duom a swrchní nábytek tu žádného jiného práwa nemámy. Protož také zdaliby kdy kterého z nás žena na tom sedění anebo při těch dědinách owdowěla, tehda wěna swého nemá na těch dědinách klášterských swobodných, ale na tom domu a na swrchniem nábytku hledati; a doněwadžby tu seděla a přál jí toho kněz probošt, tehdy má to opatřiti, aby služba s těch dědin nebyla obmeškána. Pakliby toho nemohla opatřiti, anebo nelíbiloliby se knězi proboštowi: tehdy inhed w úroky, w roboty a w poplatky i we wšecko práwo súsedské má wniknúti a ty platiti a plniti. Pakliby toho wšeho nemohla stihnúti, anebo nechtěla plniti: tehdy kněz probošt muož ten duom kázati súsedóm zhádati, a ona beze wšie odpory na tom zhádaní a na swrchniem nábytku swé wěno wezmúci, má toho postúpiti. Tak také ačby to zhádanie nemohlo jejieho wěna úplně postihnúti, a kněz probošt jiným se má osaditi, jenžby mohl jemu úroky platiti a podlé súsedów roboty a poplatky plniti. A na swědectwie a potwrzenie tohoto wyznánie já Wáclaw Jarpic swrchujmenowaný swú sem pečet k tomuto listu přiwěsil swú dobrú wolí a s dobrým rozmyslem a s powolením a přiznáním bratra mého Záwiše dřéwejmenowaného; a k tomu prosil sem slowútných mužów, Jana z Račiněwsi, Umka z Chlumu seděním na Weselí a Buška z Winné, aby také na pamět a na swědomie toho wyznánie swé pečeti přiwěsili. Dálo se toto wyznánie w klášteře Rúdnickém, léta od božieho narozenie tisíc čtyry sta čtwrtého.

5.

Jan ze Šwamberka a Hynek z Jewišowic ručí králi Wáclawowi za Herarta z Kunstatu i syna jeho Herarta, že zdrží a splní to, co wolení rozsudcowé we při jejich wypowědí.

W Praze, 1405, 23 Mart. (Orig. w c. k. tajném archivu we Wídni.)

My Jan z Šwamberka a Hynek z Jewišowic wyznáwáme tiemto listem přede wšemi, ktož jej čísti anebo čtúce slyšeti budú, že jakož najoswiecenějšie knieže a pán, pan Wáclaw Římský král wždy rozmnožitel říše a Český král, s urozenými Herartem starším a Herartem jeho synem z Kunieho města, o ty škody, kteréž sú oni wzali pro newywazenie jich pečeti, ježto sú jie za Jeho Milost k Wilémowi Sudlici zastawili a přiwěsili, na urozeného pána Jana Krušinu z Lichtemburka a na urozeného pána Bočka z Poděbrad, řečeného z Kunstatu, úplně přišli: tak my swrchupsaní Jan z Šwamberka a Hynek z Jewišowic za swrchupsané pány, p. Herarta staršieho a Herarta jeho syna z Kunieho města, jakožto jich rukojmě, slibujem dřéweřečenému králi Wáclawowi, pánu našemu milostiwému, beze lsti a pod wěrú a pode ctí naší,

že to bude od nich zdržáno, což o ty škody bude mezi nimi od dřéweřečených ubrmanów wypowěděno. A pakliby oni toho držeti nechtěli, nebo jimi sešlo: tehdy sme my swrchupsaný Jan z Šwamberka a Hynek z Jewišowic, jakožto jich rukojmě, inhed Králowě Milosti póldruhého tisíce kop grošów dobrých střiebrných Pražského rázu propadli prawého základu; a ty slibujem pod wěrú a pode ctí naší JM[ti] inhed dáti a zaplatiti penězi hotowými. A toho k lepší jistotě a ku potwrzení my swrchupsaní přiwěsili sme swé pečeti k tomuto listu. Jenž dán jest w Praze, od narozenie božieho tisícieho čtwrtéhostého a potom pátého léta, ten ponděli prwní w postě po neděli Oculi.

6.

Umluwa ubrmanská mezi Jechau mlynářem, synem Weskowým, a klášterem Plaským o mlýn Ústie pod Kaceřowem.

Bez místa i dne, r. 1406. (Orig. bibliot. Pražské.)

Na wědomie dáwámy wšem nynějším i budúcím, žeť sě jest umluwa stala mezi Jechau mlynářem synem Weskowým z Ústie, a mezi knězem opatem a konventem kláštera Plaského, o mlýn pod Kaceřowem, jemuž jmeno jest Ústie: tak žeť jest byl ubrman Jan z Čijewic, seděním w Olešnej, bratr Jiříkuow z Čijewic, seděním we Lhotě. I kázal dáti tomu mlynáři dřiewe řečenému tři kopy grošuow a deset grošuow za ten jistý mlýn. A tak sě zapisuje dřiewe řečený Jecha mlynář swau dobrau wolí a ubrmanským nalezením knězi opatu a wšemu konventu, aby ani on sám, ani jeho bratr, ani jeho děti, ani který jeho přietel překážel tomu mlýnu prwé jmenowanému, ani jeho budaucí. Té wěci na swědomie pečeti naše přiwěšeny jsau prosbau kněze opatowau a konventskau a prosbau Jechy mlynáře dřiewe psaného. Já Jan z Čijewic, seděním w Olešnej, Jiřík z Čijewic, seděním we Lhotě, Hynek z Wranieho, seděním w Čijewicích; a prwé jmenowaný Jecha mlynář byl jest w člowěčtwí Hynkowě z Wranieho. Léta narozenie božieho po tisíc létech a po čtyrech stech létech léta šestého.

7.

Pan Heralt z Kunstatu a na Bechyni pánům Budějowským: aby přišli k němu, neostýchajíce se.

Bez roku (1406?) konec Decembra.) (Orig. arch. Budějow.)*

Prudentibus viris Magistro civium Juratis civibus Consulibus civitatis Budweiz.

Erhardus de Kunstat.

Přiezeň má napřed, súsedé milí! Jakož mi píšete, že zajtra na wečer, neb

---

*) Heralt (Erhart) z Kunstatu panowal na Bechyni po markrabi Morawském Joštowi r. 1406 a násl. Ale již r. 1414 i on i synowé jeho Heralt a Jiří odumřeli byli panstwí toho bezdětci.

we čtwrtek ráno chcete u nás na Bechyni býti: myť wás rádi uzřímy, když přijedete. A také naň žádné péče nemáte mieti, ani na ty, ktožby proň učiniti chceli neb nechati. Datum in Bechin, fer. 3ª post Innocentum.

8.

Jošt markrabě Morawský Janowi Hlawáčowi z Ronowa dáwá k dědictwí hrad swůj Mitrow s příslušenstwím.

W Brně, 1407, 18 Febr. (Orig. c. k. tajn. archivu we Wídni.)

My Jošt z božie milosti markrabě Bramburský a Morawský ɔc. Wyznáwáme tiemto listem obecně přede wšemi, že znamenawše službu urozeného Jana Hlawáče z Ronowa, našeho wěrného milého, kterú nám nejednú činil, činí a tiem lépe na búdúcie časy činiti bude moci: i dali sme jemu a jeho erbóm, a mocí tohoto lista dáwáme k prawému dědictwí hrad náš Mitrow, s nowým i starým dworem, s městečkem Strážkem a s wéskami Boleboře, Mezeboře, Janowice, s mlýny, s lesy, s chrastinami, s potoky, s horami, s doly, s dědinami oranými i neoranými, s úroky, s poplatky i se wším swým příslušenstwím, jakož ten hrad záleží, k mění, k držení, k prodání, k požíwání úplně jakti swého wlastnieho, bez našie a wšech našich překazy wšelikaké, nic sobě tu wlastenstwie nezachowáwajíce. A toho na swědomie naši pečet kázali sme přiwěsiti k tomuto listu. Jenž dán w Brně, léta narození božieho tisíc čtyři sta sedmého, ten pátek před druhú nedělí w postě.

Ad mandatum D. Marchionis:
Stephanus.

9.

Nález wolených duchowních rozsudí we při mezi Jakubem farářem Beraunským a přeworem i konventem tamějších Dominikánůw.

W Praze, 1407, 21 Febr. (Z akt konsistoře Pražské.)

In causa Jakobi plebani ecclesiæ in Verona cum priore et conventu fratrum Prædicatorum ibidem, Adam de Nežetic, archidiac. Gradicensis ɔc. et Georg. Bora decr. doctor, arbitri electi, pronuntiaverunt:

Najprwé wyřiekámy, aby farář a kněžie z Berúna s jedné strany, a přewor i konvent odtudž s druhé strany, ani který jich bratr, ižádného člowěka, ani muže ani ženy nawodili sami skrze se, ani skrze jiné lidi, aby u nich pohřeb wolili, neb jest to proti práwu duchowniemu; a ktož umře bez wolenie, aby u swé fary byl pohřben.

It. Ktožkoliwěk z tej fary w Berúně wolí sobě pohřeb w klášteře u dřéweřečených bratří, to jmá oswědčeno býti dwěma dobrýma člowěkoma, a to jmá farářowi z Berúna, nebo tomu ktož jest miesto něho, těma dobrýma swědkoma powědieno býti na jich swědomie, a tomu jmají wěřiti i farář i bratřie a jiní kněžie.

It. Ktožkoliwěk wolí sobě u bratří pohřeb, a když umře, tehda najprwé wšechna práwa u dřieweřečené fary jmá učiniti, jako jiný osadní, kterýby sobě nezwolil pohřebu u bratří.

It. Ani otec, ani mátě, ani jiní přietelé nemohú woliti swým dětem ani wnukám ani wnukóm pohřebu u dřéweřečených bratří w klášteře, doňawadž nejmají let podlé duchownieho práwa, t. j. děwečka dwanásti a pacholík čtrnásti let.

It. Bratřie nemají spiewati w domiech vigilií, než když budú powoláni od přátel mrtwého člowěka.

Acta sunt hæc ann. MCCCCVII, die XXI Februarii, indict. XV in curia archiepiscopali Prag.

10.

Jan z Lestkowa, purkrabie hradu Žebráka a Dobříše, činí wýpowěd ubrmanskau mezi klášterem Břewnowským a obcí Záhořanskau (we Prachensku) o meze jejich.

B. m. 1407, 24 Mai. (Kopie n. Bočkowa z orig.)

Já Jan z Lestkowa, purkrabie hradów Žebráka a Dobřieše, wyznáwám tiemto listem obecně wšem, ktož jej čísti nebo slyšeti budú čtúc, že k snažné prosbě poctiwých nábožných lidí, kněze Diwiše opata, Jana přewora, Jana subpřewora, Zibřida probošta, Wáclawa sakristana, Řehoře firmařníka i wšeho konventu kláštera Břewnowského wedle Prahy zákona swatého Beneše s jedné strany, a múdrých i opatrných lidí: Wáclawa richtáře i wšech služebníków, i také Buzka, Petra, Jana, Mikuláše řečeného Pikna, Pechy, Wáclawa šewce, Honka, Jakuba řečeného Swentla a Mikšíka Mikuláše syna jeho, Hrona Mikšíkowa, Řéhy, Wítoslawa, Duchoně šewce, Ondřeje tesaře, Jindry biřice, Ambrože rataje, Hostaně, Hanka, Buška šewce, Zákory tesaře, Klimenta, Hostislawa řečeného Holawa, Wáclawa, Řehoře tkadlce, Jana syna jeho Mařika Wepříkowa, Staňka, Synka, Swícny, Mráza, Mikše, Bělohlawy, Hawelky z Pěkné huory, Martina Chrta, Kwětoně řečeného král, Jakubce, Blažka kowáře, Pecolta, konšel přísežných i wší obce z Záhořan, také k jich snažné prosbě s druhé strany, a zwláště k přikázaní najjasnějšího knížete a pána, pana Wáclawa Římského a Českého krále, pána mého milostiwého, uwázal sem sě mezi stranami swrchu psanými ubrmansky o wšecky wěci a pře mezi nimi, o dědiny, o lesy, o meze i o wšechny wěci, což se těch mezí dotýče, do dnešního dne mezi nimi zbuzené; kteréž strany swrchu jmeno-

wané na mě jakožto na mocného ubrmana jimi s uobú stranú zwoleného a prošeného o swrchu psané wěci přišly jsú úplně, nic po sobě, co se těch mezí dotýče, nepoostawujíc, pod základem a pokutú dwú set kop grošów stříbrných rázu Pražského skrze stranu nedržející mého wypowěděnie mezi nimi propadeného na mé wyznánie; kteréhožto základu a pokuty propadené, puol, točižto sto kop grošuo swrchu jmenowaných do krále Českého swrchu jmenowaného komory má dáno a placeno býti, a druhá polowice toho základu a pokuty propadené, točižto ostatních sto kop grošów dřiewe jmenowaných, má dáno a placeno býti straně držející mé wypowěděnie a wyřčenie. Slíbili jsú s obú stranú držeti úplně pod základem swrchu psaným, a to jsú na mě, jakožto na mocného a prawého ubrmana a smlúwci přátelského obě straně zaručily úplně rukojměmi podepsanými: najprwé kněz Diwiš opat a weškeren konvent kláštera Břewňowského swrchu psaný, slowútnými panoši Bořiwojem z Swinař seděním w Ertěšowicích a Janem řečeným Jezowec z Rakowic, a richtář, služebníci, konšelé přísežní swrchu. psaní i wšecka obec z Záhořan také slowútnými panošemi Předborem z Radešína seděním w Smolotylech a Wawřincem z Čep; kteréžto strany i rukojmě za ně swrchupsaní s uobú stranú slíbili jsú dobrú wěrú, beze wšie lsti, rukú společnú nerozdielnú, mé wypowěděnie a wyrčenie swrchu jmenowané wěci držeti a skutečně učiniti a naplniti úplně pod základem swrchu psaným. Pakliby, čehož bože nedaj, která strana z stran swrchu psaných mého wyřčenie a wypowěděnie o wěci často jmenowané úplně nebo w některém kusu nedržela anebo držeti[1] nedbala, nebo skutečně nenaplnila: tehdy když bych já na kterú stranu nedrženie wyznal, tehdy ta strana nebo rukojmě její za ni swrchu jmenowaní mají beze wší odpory dáti a zaplatiti základu dwě stě kop grošów swrchu psaných, sto kop do králowy komory, a sto kop straně držející, tak jakož swrchu psáno jest, a to hotowými penězi, po mém wyznánie základu we dwú nedělí, kteréž najprwé přijdú. Pakliby ta strana nebo rukojmě její za ni po mém wyznánie toho základu dwú set kop grošów swrchu psaných w tú dwú nedělí po mém wyznánie nedali a zaplatiti nedbali: tehdy aby strana držejície sto kop grošów mohla wzieti a dobýwati na škodu strany nedržející a na její rukojmě mezi křesťany nebo mezi židy plným práwem; a toho základu strana držející i wšech škod, cožby jich pro neplnění toho základu wyznaného wzala, na straně nedržející a na její rukojmiech swrchu psaných aby mohla dobyti i duchowním i swětským práwem. A když sú s uobú stranú na mě přišli a zaručili pod základem swrchu psaným, a mne prosili s uobú stranú, abych mezi nimi rozdělil a rozwážil o wěci swrchu jmenowané po dobrém uptání, tak jakožby sě mně za podobné zdálo: tu sem já k jich snažné prosbě s uobú stranú a zwláště králowu kázaní, pána mého swrchu psaného, uptaw sě na lidech, jimž jest hodno wěřiti, a uradiw sě s rozličnými kněězi, panoši, měšťany, kmety i lidmi obecnými toho kraje, jimž dobře swědomy jsú ty wěci, o kteréž

byla jest pře a swár mezi stranami swrchu psanými: i rozwážil a rozdělil sem to, jakž najdál na prawdu mohl sem uhoditi, a rozwažuji a rozděluji tiemto řádem:

Najprwé, aby ony strany swrchu jmenowané byly spolu dobří a beze lsti přietelé; a dále, aby ten přiekop, jenž jest mezi Záhořany a mezi Kostelcem při mně a při mých, jimž sem já poručil při tom býti, miesto prawé meze mým kázáním a ubrmanským mým wyrčením udělán, lesy, dědiny, pole i wšechny jiné wěci mezi stranami dřiewe psanými dělil úplně, tak aby to wšecko, což jest stranú toho přiekopa od Záhořan, a také, což jest s druhé strany téhož přiekopu od Kostelce, to wšecko aby bylo slušelo i slušie Kostelci a knězi opatu i klášteru Břewňowskému swrchu psanému wěčně plným práwem a panstwím. Kterýžto přiekop, tak jak swrchu psáno jest, mým wyrčením ubrmanským a kázáním při mně a při mých jest udělán, počínajíc od lúky, ješto slowe Hostanowa lúka, až do cesty, ješto dělí dědiny Zlučinské s dědinami Radwanowskými; také aby mezi stranami wšechny náklady, práce, škody i jiné wšecky wěci o meze zbuzené, a toliko jedno což se těch mezí dotýče, minuly a zhasly i umřely wěčně. Také sobě moc ostawuji, byloliby, žeby kdy, čehož rač buoh uchowati, strany swrchu jmenowané mezi sebú který ústrk anebo při wzbudili o wěci dřiewe jmenowané, tehdy abych já měl plnú moc a práwo, jako nynie je o to ohledati i rozděliti a je zprawiti a naučiti, což sem mienil tiemto mým wypowěděním, a kterak sem je rozdělil o wěci swrchu psané pod základem swrchu psaným. Také wypowídám, že sobě moc poostawuji, byloliby, žeby která strana stran dřiewe jmenowaných toto mé wypowěděnie na wšem, nebo na některém kusu zrušila a držeti nechtěla i skutkem neplnila, tehdy abych já potom wždy měl moc základu propadenie wyznati na stranu nedržející mého wyrčenie a wypowěděnie swrchu psaného. Pakliby w tom času buoh mne neuchowal, tehdy aby práwo mělo plnú moc strany dřiewe řečené o to nedrženie ohledati, rozděliti a rozsúditi, i základ wyznati na stranu kterúkoli nedržející tohoto mého wypowěděnie wedle řádu tohoto listu, jako já sám.

Kteréžto mé wypowěděnie a ubrmanské wyrčenie wšecko i w každém kusu úplně tudiež jsúce obě straně osobně přijely sú, i slíbily sú držeti a skutečně naplniti pod základem swrchu psaným, i také toho mého wypowěděnie wděčny byly i děkowaly, a prawíc, že sě tiem mým wypowěděním swrchu psaným dosti stalo oběma stranama o wšecky wěci swrchu psané. Při kterémžto mém wyrčení byli sú slowútní panoše k tomu zwláště prošení s obú stranú: Odolen z Wepic, Diwiš z Zahrádky, Mareš z Kowářowa a Jan Holeška z Holešic, jenž sú také o to dřiewe pracowali a těch mezí swědomi byli; a také při tom sú byli poctiwí a nábožní lidé k tomu zwláště poslaní, kněz Zibřid probošt, kněz Wít farář z Nezamyslic, kněz farář Kostelecký a bratr Swatobor konwrš, zákonníci kláštera Břewňowského swrchu psaného, i také slawné panoše Matěj Brus z Kowářowa, Kuneš z Holešic, Wilém a Jan z Před-

bořic, Martin z Chotýřiny, Ondřej z Holešic, Orzyk panoše, Wilém Krásný, Jindřich z Ruzyně, Jan Hruška z Třebowízka, Walús a Martin z Welislawína, Ctibor z Liboce, Jan Kadeřábek z Kamenice, Wítek z Swrkyň, Jan řečený Slatina starosta a Mikeš služebník z Kostelce. A toho wšeho na wěčnú památku a pewnú twrdosť má wlastní pečet, a na swědomie toho pečeti jmenowitých panoší: Odolenowa z Wepic, Diwišowa z Zahrádky, Maršowa z Kowářowa a Janowa Holeškowa z Holešic dříwe jmenowaných, k snažnej prosbě obú stranú k tomuto listu přiwěšeny jsú. Jenž jest dán léta od narozenie božieho tisíc čtyrstého sedmého, ten úterý u vigilii swatého Urbana papeže.

11a.

Mikeš z Dolan dáwá kostelu Dolanskému roční plat půl druhé kopy w Chyjicích.

(*W aktách konsistoře Pražské ke dni 10 Jun. 1407.*)

(P. Řehákowi děkanu Jičinskému, faráři w Železnici, a Wáclawowi faráři w Nemojčewsi.)

Já Mikeš z Dolan službu swú wám wzkazuji napřed, a přiznáwám sě před wámi, jakož mi jest plat wšel we dsky w Chyjicích na třech člowěciech puol druhé kopy, dáwám ten plat kostelu, a sobě panstwie ostawuji, a ten plat má wěčně jíti kostelu Dolanskému. A sámť sem pro nepřiezeň nesměl přijeti sem.

Mikeš z Dolan.

(Přijeli s tímto psaním před konsistoř (10 Jun.) oba farářowé a Martin Kokot z Dolan panoše. Mikeš z Dolan měl příjmí Drščka.)

11b.

Peša z Kněžewsi slibuje za Jindřicha z Těchlowic.

1407, 21 Dec. (*Z akt konsistoře Pražské.*)

Já Peša z Kněžewsi, seděním w Lúnech, wyznáwám tiemto listem TM[ti], mistře Kbele, že slibuji za Jindřicha z Těchlowic za dwě stě kop wedle Ščepana řečeného Širochna a wedle Wáclawa Rukáwce a wedle Jana Žateckého, spolní a nerozdílnú rukú, k Erasimowi aneb k těm, komužby tito swrchupsaní, Širochna s swými towařiši, slíbili; a w to we wšecko, weč se oni podwolí, s nimi slibuji wniknúti. A pro lepší pamět swého jistého wědomie k tomuto listu sem swú pečet přidáwil. Ten jest psán tu středu den S. Tómy apoštola, léta od narozenie buožieho po tisíc a po čtyrech stech létech w sedmé léto.

12.

Swědectwí pěti wládyk o hoře Drstník, že náležela klášteru Plaskému a nikomu jinému.

1409, 28 Mai. (*Orig. bibl. Pražské.*)

My Sazema z Nekmiře, Wiech z Přiešowa, Beneda a Racek z Žilowa, Petr z Kokořowa, wyznáwáme wedle našie wíry i našie cti přede wšemi, ktož tento list uzřie anebo čtúc uslyšie, že ta hora Drzstník jest kláštera Plaského, a s té hory, ktožkoliwěk w nie dělají, úrok klášteru platili sú i dnes platie, a ižádnému jinému. Druhé wyznáwáme, že ta hora leží w jich zboží a w jich meziech. Třetie wyznáwáme, že na té hoře i okolo té hory jich lidé pastwu jmají a ižádný jiný. A to nám jest swědomo a wedle toho mnohým dobrým. Jestli pak žeby kto tomu wěřiti nechtěl, ale chtěli bychom ústy znáti před každým dobrým Na kteréžto swědomie sme swé pečeti přiwěsili k tomuto listu, jenž jest psán ot narozenie syna božího po tisíci po čtyrech stech dewátého, ten úterý na Letnice.

13.

Jindřich Lacenbok (ze Chlumu?) zawazuje se králi Wáclawowi ke službě s třemi kopími, kdykoli toho potřebí bude.

W Praze, 1410, 5 Apr. (*Orig. c. k. tajn. arch. we Wídni.*)

Já Jindřich, řečený Lacenbok, wyznáwám tiemto listem přede wšemi, ktož tento list uzří anebo čtúc uslyšie, že najoswiecenějšiemu kniežeti a pánu, panu Wáclawowi Římskému a Českému králi, pánu mému milostiwému, mám a dlužen jsem slúžiti se třmi kopími k jeho potřebám do jeho žiwota neb do swého; a ačbych sám nemohl býti a nebo nebyl, tehda miesto sebe mám a mohu jednoho wyprawiti k těma dwěma kopíma, aby tři byla. A JM^t^ má jim dáti potřebu w té službě, a za škody státi, kteréžby tu sprawedliwě wzeli. A to slibuji JM^ti^ swú dobrú a čistú wěrú, beze wšie zlé lsti, pewně a úplně wésti a držeti, kolikrátkoliwěk toho potřebie bude, a jeho jmenem o to napomanut budu. A také nikdy w žádné mieře ani skutkem ani radú proti JM^ti^ nebýwati, ale jemu wěrně slúžiti a jeho dobré po wše časy wésti, do jeho a do mého žiwota, jakož swrchupsáno stojí. A toho k lepšie jistotě swú sem pečet k tomuto listu kázal přiwěsiti; a na swědomie duostojný w boze otec kněz Kunrat biskup Olomúcký, Českého králowstwie podkomořie, a slowútný Wítek z Turowic, k mé prosbě swé sú také wedle mne pečeti přiwěsili k tomuto listu. Jenž dán jest w Praze, léta od narozenie syna božieho tisíc čtyrstého desátého, tu prwní sobotu po ukazowánie Swátosti.

14.

Swědectwí hojná, že za starodáwna nebýwal w Písku (nucený) sklad soli aneb jiných kupí, ale že kupci z Prachatic swobodně jezdili na Wodňany aneb na Týn (nad Wltawau) atd.

(*Z nejstarší knihy kšaftowní města Táborského od r. 1465.*)

a) 1410, 13 Apr. (na Bechyni.)

My Herart z Kunstatu, najwyšší komorník Brněnský a pán Bechyňský, wyznáwáme tiemto listem wšem wuobec, ktož jej uzřie nebo čtúc slyšeti budú, že sme se wyptali na swých starých panošiech i našeho města Bechyňského starých lidech i na starých kupciech, ježto sú od starodáwna s kúpí wuokol šli, že jest dřiewe na Piesku od staradáwna žádného skladu nebylo, a ktož sú koli po kúpi neb po suol z našeho města Bechyňského i z Týnu, i z jiných měst okolních i wsí z našeho kraje jeli do Prachatic, ti sú jezdili zase na Wodňany a na Týn, aneb kudyž se jim najblíž zdálo; i také kteříž sú dělali se solí neb s jinú kúpí k Hoře, tiť sú také tudy jezdili, a beze wšech překaz, kromě těch měst a wsí, kteréž ku Podbrdí slušejí, tiť sú na Piesek jezdili a tu suol bráwali. A také mi to jest swědomo, jakž sem já zde pánem na Bechyni, že ještě za mne moji wozowé i mých lidí dělali sú po suol i po jinú kúpi do Prachatic těmi silnicemi, i k tomu také jiných lidí kúpě a wozowé šli sú skrze mé město a těmi silnicemi, a já sem je wídal. A pro wětčí jistost naši pečet wlastní kázali sme přitisknúti k tomuto listu. Dán na Bechyni, tu neděli den sw. Tiburcí, léta božieho po čtrnádcti stech desátého.

b) 1410, 13 Apr. (w Bechyni.)

Purgrmistr, rychtář, konšelé i obec města Bechyňského wyznáwámy tiemto listem wšem wuobec, ktož jej uzřie nebo čtúc slyšeti budú, že sme swolali staršie lidi našeho města, a wzeptali sme se na nich, ješto sú od starodáwna s kúpí wuokol šli, že atd. (in simili ut supra, usque ad verba: tu suol bráwali.) A to jest nám swědomo. A toho pro wětčí jistotu swú městskú pečet přiložili sme k tomuto listu s naším wědomím. Kterýž jest psán w Bechyni, tu neděli den sw. Tiburcí, léta božieho po čtrnádsti stech desátého.

c) 1409 (?), 23 Apr. (na Krumlowě.)

Já Jindřich z Rozemberka wyznáwám, že sem se uptal na swých úřednících i na swých starých lidech o tu silnici, jakož jde z Prachatic do Wodňan, že sú z Wodňan swobodně a bez překážky wezli suol a jinú kúpi upřiemo do Týna, ktož chtěl, a odtud dále k Hoře, neb kamž se komu líbilo. To mně jest swědomo. Tomu

na swědomie swú pečet kázal sem přitisknúti k tomuto listu. Jenž jest dán na Krumlowě, léta od narozenie božieho tisícieho čtyřstého dewátého, den swatého Jiřie.

d) 1410, 23 Apr. (na Krumlowě.)

Já Heřman z Potajštaina jinak z Lopaty wyznáwám tiemto listem, že sem slyšal od úředníkuow starých páně z Rozmberka i od jiných starých lidí o tu silnici atd. (w táž slowa jako nahoře až po slowo „líbilo".) Tomu na swědomie swú sem pečet k tomuto listu přitiskl. Jenž jest dán na Krumlowě, léta od narozenie ꝛc. 1410 den sw. Jiří.

e) 1410, 5 Mai (u Wlhlawech.)

Já Mikuláš řečený Hróza z Wlhlaw, wyznáwám tiemto listem wšem, ktož jej čísti nebo slyšeti budú čtúce, že mi jest to dobře swědomo od té chwíle, jakž sem k rozomu přišel, i od swého otce to sem slýchal, i také sem se toho uptal na starých lidech, že wozowé, kteříž sú koliwěk jeli na Týn nebo z Týna do Prachatic po kterú koliwěk kúpi nebo po suol, ti sú pak zase jeli s tú kúpí nebo s solí opět zase na Týn, kudyž se jim zdálo najblíže, beze wšeho hindrowánie a překazy, a z Týna kam kto chtěl. A na swědomie toho swú pečet sem kázal přidáwiti k tomuto listu. Dán léta b. n. 1410, ten pondělí před Letnicemi u Wlhlawech.

f) 1410, 6 Mai.

Já Petr z Býšowa wyznáwám ꝛc., že mi jest to dobře swědomo, jakž tu sedím, i od jiných sem starých lidí slyšel, že ktož koliwěk a s kterú koliwěk kúpí, buďto s solí nebo s jinú wěcí chtěl jeti z Prachatic, ten jest jel na Wodňany do Týna upřiemo silnicí, kudyž se jemu zdálo najlépe, beze wšech překaz, a z Týna dále, kamž chtěl. A na swědomie toho swú pečet kázal sem přidáwiti k tomuto listu. Psán léta od n. b. 1410, ten úterý před Letnicemi.

g) 1410, 6 Mai (w Sedlci.)

Já Jan řečený Románek z Nestowa, seděním z Sedlce, wyznáwám ꝛc., že mi jest to dobře swědomo od té chwíle, jakž sem k rozomu přišel, i od swého otce to slýchám, i zprawil mě toho, i také sem se toho uptal na starých lidech, ješto se toho pamatují od starodáwna, že wozowé atd. (w táž slowa jakož nahoře w listu Mikulášowě Hrózy). Dán léta s. b. n. 1410, ten úterý před Letnicemi w Sedlci.

h) (bez dat.)

Já Bohuslaw Hruoza z Chelčic wyznáwám ꝛc., že mi jest to dobře známo nebo swědomo od té chwíle, jakž sem k rozomu přišel, i to slýchal, i zprawen sem

toho od starých dobrých lidí, ješto se dobře toho pamatují od starodáwna, že wozowé atd. (jakož nahoře). A na swědomie toho přiložil sem pečet cizí, neb sem swé při sobě neměl.

i) 1410, 21 Mai (w Kníně.)

Já Wintieř z Knína wyznáwám ꝛc., že mi jest to dobře swědomo od staradáwna, i také sem se toho uptal na starých lidech, že wozowé atd. (téměř w táž slowa jako nahoře). A na swědomie toho swú pečet sem přidáwil k tomuto listu. Dán w Kníně léta od b. n. 1410, ten den před božím tělem.

k) 1410, 14 Mai (w Strakonicích.)

My Jindřich z Hradce, mistr křižowničí zákona swatého Jana Jeruzalemského w Čechách, w Morawě, w Polště i w Rakúsiech ꝛc. wyznáwáme tiemto listem obecně a přede wšemi, ktož jej čísti neb čtúc slyšeti budú, že sme se ptali na swých panošiech na starých: na Janowi Kočkowi z Miloněwic, na Střiežkowi z Nebřehowic, na Markwartowi z Dúbrawice i na jiných, a tiť jsú býwali ještě u starých pánuow Bawaruow purgrabiemi, i také na okolních městech, na kupcích, tak že jest prwé skladu na Piesku nebylo, a zwláště o soli, že sú naši lidé i také jiní okolní súsědé na Wolyni w Prachaticích kupowali, i jinú kúpi, a s tú sú naši lidé, i jiný každý, silnicemi od starodáwna každý swými k swým městóm i k swým bydlóm jezdili bez přiekazy, do této chwíle swé sú kupectwie jednali, jakož toho práwo a obyčej; a zwláště sme se zeptali, že sú z Morawy jezdili s obilím do Prachatic, a tu obilí dáwali za suol, i wozili suol do Morawy a na Týn jezdili. A tomu na swědomie swú sem pečet k tomuto listu přitisknúti kázal. Datum in Strakonic, f. iiij post scti Spiritus, anno CCCCX°.

l) 1410, 14 Mai (w Strakonicích.)

My Jan purgrmistr i wšecka rada, konšelé města Strakonického, wyznáwáme tiemto listem obecně přede wšemi, ktož jej čísti nebo čtúc slyšeti budú, že sme se uptali na našich purkrabiech, ješto jsú býwali za starých pánów za Bawarów, i také na okolních městech, na kupcích atd. (w táž slowa, jakož nahoře, kromě místo slow „že sú naši lidé“ polož tuto, „že sú od nás z Strakonic,“ až po slowo „obyčej“.) A zwláště sme se na purgrabí našem uptali, že sú z Morawy obilí wozili do Prachatic a zase suol wozili, a jezdili na Týn bez přiekazy. A tomu na swědomie pečet naše k tomuto listu jest přidáwena. Datum in Strakonic, f. iiij post festum scti Spiritus, anno domini M°CCCC° decimo.

m) 1410, 23 Mai (na Kamenici.)

My Jan z Ústie, seděním na Kamenici, wyznáwámy tiemto listem wóbec, ktož jej uzřie nebo čtúc slyšeti budú, že sme se wyptali na swých starých panošiech i našeho města Ústie starých lidech i na starých kupcích, ješto sú od starodáwna s kupci wuokol šli, že atd. (In simili ut supra literae: My Herart z Kunstatu ꝛc., mutandum tamen „města Bechyňského“ in „města Ústie“, et „pánem na Bechyni“ in „pánem w Ústí“.) Dán na Kamenici ten pátek po božiem těle, léta božieho po čtrnádcti stech desátého.

n) 1410, 31 Mai (w Radomilicích.)

Já Dobeš Malowec, seděním w Radomilicích, wyznáwám ꝛc., že mi to jest dobře swědomo od té chwíle, což mohu, což jsem tu, že sem wídal i slýchal, že wozowé, kteříž sú koliwěk jeli na Týn nebo z Týna do Prachatic po kterú koli kúpi nebo po suol, ti sú pak zase jeli s tú kúpí nebo solí opět zase na Týn, kudyž se jim zdálo najblíže, beze wšeho hindrowánie a překazy, a z Týna kamž kto chtěl. A na swědomie toho swú pečet sem kázal přidáwiti k tomuto listu. Dán l. b n. 1410, tu sobotu po ochtábu božieho těla, w Radomilicích.

o) 1410, 20 Mai (b. m.)

Já Albrecht z Březie wyznáwám ꝛc., že mi jest to dobře swědomo od té chwíle, jakž sem k rozomu přišel, i také sem se toho uptal na starých dobrých lidech, ješto se toho pamatují od starodáwna, že wozowé, kteříž sú koliwěk jeli na Týn nebo z Týna do Prachatic po kterúž koliwěk kúpi nebo po suol, ti sú pak zase jeli na Wodňany a na Týn, a odtud kamž kto chtěl beze wšeho hindrowáníe a překazy; ale o tom newiem, by byl sklad na Piesku, ani se toho mohu uptati. A na swědomie toho swú pečet sem kázal přidáwiti k tomuto listu. Dán l. b. n. 1410 ten úterý před božím tělem.

p) (r. 1409 a 1410.)

Podobné swědectwí také dáwají:

Město Ústí, pod datum Usk f. iiij in quatuor temporibus Trinitatis, anno 1409.

Město Horaždějowice, w úterý na Letnice, 1410

Město Wodňany, 1409, den swatého Urbana.

Obec w Baworowě, bez datum.

Bušek z Jenína, děkan kostela swatého Krištofora w Týně na Wltawě i kapitola téhož kostela, 1410 w sobotu po sw. Urbanu, dokládajíc tito: A také my toho newieme, by kdy byl na Piesku sklad, ani toho staří lidé a kupci pomnie.

q) 1410, 6 Mai.

Já Předbor, řečený Rohožka z Sedlce, wyznáwám oc., že mi to dobře swědomo, jakž mohu pomnieti od dáwna, že wozowé obecně jezdili sú s rozličnú kúpí skrze naši wes z Prachatic. A na swědomie toho swú pečet kázal sem přidáwiti k tomuto listu. Psán léta od n. b. 1410, ten úterý před Letnicemi.

15.

Milota Krawarský z Tworkowa wyznáwá, že od krále Wáclawa obdržel městečko Králowé Městce zápisem we tisíci kopách grošůw.

W Praze, 1410, 27 Mai. (Orig. w c. k. tajném archivu we Wídni.)

Já Milota Krawarský z Tworkowa wyznáwám tiemto listem wšem, ktož jej čísti neb slyšeti budú, že tak jakož najoswiecenějšie knieže a pán, pan Wáclaw Římský král wždy rozmnožitel říše a Český král, pán mój milostiwý, dal mně a mým erbuom městečko, ježto slowe Králowo Městce, po smrti panie Máni Dražické, wdowy po nebožci panu Chusníkowi, w tisíci kopách grošów, jakož majestát JM[ti] mně na to daný plnějie swědčí: kdyžby JM[t] král Wáclaw, pán mój swrchupsaný, ráčil ode mne nebo od mých erbuow to městečko swrchupsané wyplatiti, a mně nebo mým erbuom šest set kop grošów dal, tehdy JM[ti] mám toho jistého městečka postúpiti, nebo tomu, komuž JM[t] káže, beze wšeho odpieranie. A to slibuji učiniti swú dobrú a čistú wěrú, beze wšie zlé lsti. A tento list má mieti moc toliko do žiwota dřéwеřečeného krále Wáclawa pána mého, a nic dále. Ale po žiwotě JM[ti], chtělliby který budúcí král to swrchupsané městečko jmieti, ten je móž ode mne nebo od mých erbuow w tisíci kopách wyplatiti, jakožto w swrchupsaném majestátu stojí psáno. A tomu na swědomie swú sem pečet přiwěsil s swým dobrým wědomím k tomuto listu. Jenž jest dán w Praze, léta od narozenie syna božieho tisícieho čtyřstého desátého, ten úterý po sw. Urbanu.

16.

Martin Kladný z Těchlowic, že powinen bude slaužiti králi s twrze Malešowa, až ji kaupí, obdržew k tomu od krále pomoc.

W Praze, 1411, 24 Nov. (Orig. c. k. tajn. archivu we Wídni.)

Já Martin řečený Kladný z Těchlowic wyznáwám tiemto listem přede wšemi, ktož jej čísti nebo čtúce slyšeti budú, že najoswiecenější knieže a pán, pan Wáclaw Římský král wždy rozmnožitel říše a Český král, pán mój najmilostiwější, učinil mi jest pomoc, za kterúž sobě Malešow nebo jiné zbožie kúpiti mám. A kteréž sobě kúpím, buďto Malešow nebo jiná twrz, ta má jmenowanému mému pánu do jeho

žiwota otewřena býti, aby s té jisté twrzi, kterúž jmieti budu, proti swým nepřátelóm brániti sě mohl, nebo jeho úředníci, kolikrátby toho potřebie bylo, wšak bez mé škody. Také slibuji dobrú čistú wěrú u JM[ti] a u nižádného jiného s šesti koňmi do jeho žiwota býti a JM[ti] wěrně slúžiti, ke wšemu dobrému pomáhati a ode wšeho zlého wystřiehati, jakž najdále budu moci; a také JM[t] má mi podlé jiných komorníków a služebníków potřebu dáwati, jakož mi nynie dáwá. Také jest umluweno, kúpillibych já jinú twrz nežli Malešow, tehdy když mi král káže, mám jemu Malešowa bez zmatku sstúpiti; paklibych Malešow kúpil a JM[t] ráčila jej mieti: tehdy mám JM[ti] za též penieze, jakož sem kúpil, zasě dáti. A tomu na swědomie swú sem pečet přiwěsil k tomuto listu; a k lepšie jistotě swrchupsaných wěcí prosil sem slowútných mužów, Mikuláše z Egerberka, najwyššieho písaře desk zemských králowstwie Českého, Henricha z Lažan, králowa komorníka, a Hájka z Hodětína, podkomořie markrabstwie Morawského, aby k swědomí swé pečeti podlé mé k tomuto listu přiwěsili. Jenž jest dán w Praze, léta od narozenie syna božieho tisícieho čtrstého jedenáctého, ten úterý před sw. Kateřinú.

17.

Wýpowěd wolených rozsudcůw we při o hrad Rataje mezi pány Hanušem z Lipé a Janem Ptačkem z Pirkšteina.

W Brně, 1412, 1 Febr. (Orig. w c. k. tajn. arch. we Wídni.)

My Herart z Kuninaměsta, najwyšší komorník Brněnský, Wilém z Pernštaina, Jan z Lomnice, Albrecht z Cimburka odjinad z Towačowa, wyznáwáme tiemto listem, že sme wypowěděli a mocí tohoto listu wypowiedámy, jakožto mocní ubrmanowé, mezi urozeným Hanušem z Lipej odjinud z Tempelstaina, a mezi urozeným Janem řečeným Ptaček z Pirknštaina odjinud z Polnej, takto:

Najprwé, že jmá Hanuš dřéwečený hradu Rataj i města i toho všeho zbožie, což k tomu hradu a městu přislušie, se wšiem tiem zbožiem, tak jakož dřéwepsaného Ptačka otec držal, od dnešnieho dne we čtyřech nedělech postúpiti a mocna jej učiniti, aneb kohožby on poslal miesto sebe. Také jmá sobě pan Hanuš s těch dworuo swých, ježto k Ratajóm přísluší, nadbyt pobrati, a wšecku špíži i braň, kteráž jest na hradě Ratajích, tu jmá pan Hanuš pobrati; kromě těch pušek, ježto sú byly páně Ptačkowa otce. Pakliby sě s ním pan Ptaček mohl smluwiti, má jemu raději přieti, než jinému. Také jmá jemu pan Ptaček wozuow třidceti bezelsti, kterýchž muož mieti, dáti, aby jej odscehowali. Také pan Ptaček, jakož pan Hanuš má některá jiná zbožie, ježto sú pana Ptačkowa otce nebyla, w těch jemu panu Hanušowi nejmá překážeti. Také cožby úrokuow pan Hanuš na Ratajském zboží do dnešnieho dne wybral neboli jeho úředníci, ti mají panu Hanušowi ostaci; a cožby po dnešní den na tom zbožie

Ratajském pan Hanuš nebo jeho uředníci wiece pobrali, to má panu Ptačkowi wráceno býti.

Také Jan řečený Ptaček za škody a za náklady, ježto pan Hanuš bráně páně Ptačkowa zbožie wzal, má jemu za to pan Ptaček wes swú Senohrady dáti s tiem se wšiem, což k tej wsi přísluší, stúpici, mocna učiniti, we dsky wložiti, zprávu listem učiniti, podlé obyčeje a práwa země Morawskej; a to wložení na prwém panském seňmu, nebo posledně na druhém, když dsky zemské w Brně otewřeny budú, má učiniti.

A na sstupowání hradu Rataj má pan Ptaček panu Hanušowi padesát hřiwen hotowých dáti; a pan Hanuš, jestliže je které lidi zastawil w rukojemstwie na Ratajském zbožie, má je wywaditi.

A ten plat jakož na Senohradech, ježto jej mniši nebo kněží zapsán jmají, totižto osm kop platu, a páně Ptačkuo list ti mniši nebo kněží na to jmají, tak wypowídáme, aby pan Hanuš ten jistý list do weliky noci, jakož nyni přijíci má, panu Ptačkowi wywadil bez jeho škody, a jim těm jistým kněžiem swú jistotú ujistil, aby jim ten plat před se šel.

A také což jest bylo nechutí, buďto póhony nebli jiné kteréžkoliwěk nechutnosti mezi pány Hanušem, Hyncí, Čeňkem a Ptačkem, ty wšecky mají minúti a nikdy nezpomínány býti; neb jest pan Hanuš swé bratřie zastúpil.

Také cožby pan Hanuš tu na zbožie sprawedliwých dluhů jměl, ty má wybrati; a což jest lesuow smýcil do síhož času, ten dluh také má wybrati.

Dán w Brně, ten pondělí před Hromnicemi, léta od narození buožího cisíc čtyry sta dwanáctého.

18.

Kněz Jan opat a weškeren konvent kláštera Postoloprtského we při swé s obcí města Launského o jisté pozemky u Lenešic přicházejí mocně na rozsudek zwolených rozsudcůw.

Bez místa, 1412, 4 Mart. (Kopie z origin. w Českém Museum.)

My kněz Jan (z) božieho smilowánie opat, Jakub přewor, Mikuláš podpřewor, Petr probošt klášterský, Bohuslaw pietanciář, Šimon a Martin kantory, Prokop, Habart, Matěj, Petr, Gothard kněžie starší, i wešken konvent kláštera Postoloprtského, zákona sw. Benedikta Pražského biskupstwie: wyznáwáme i swědčíme přede wšemi listem tiemťo, ktož jej uzřie, čísti budú aneb uslyšie čtúcie, že sme my wšickni společně a mocně přišli i mocí lista téhož tohoto z nízka i s wysoka přicházieme, o tráwník o ten, kterýž leží mezi wsí Lenešicemi i mezi dědinú aneb miestem jemuž Kujem řiekají, i také o ty o wše wěci aneb pře, kteréž jsú mezi námi s jedné strany, a mezi richtářem, purkmistrem, přísežnými konšely i wší obcí města Lúnského s druhé strany, až dosawad u při stály, na dwa dobrá člowěky súsědy naše, to jest na Pešíka řeče-

ného Šátka z Minic a na Dalibora z Malikowic, na naše prawá jistá a mocná těch pří wšech ubrmany, pod základem pěti set kop grošów střiebrných Pražského rázu, a pod ztracením té pře aneb těch pří, kteréž jsú mezi námi; tak znamenitě, že ti dříwepsaní naši ubrmané s dřiewejmenowaného richtáře, purkmistra, s konšely i wšie obce města Lúnského ubrmany, to jest s Bedřichem z Winařic a s Prokopem z Kozojed, nynie w ochtáb hodu sw. Martina příštieho, sjedúce sě na meze toho zbožie aneb trávníka, o něž jest pře, mají mocně ten den konati mezi námi. Pakliby nemohli ten den dokonati, ale we dwú nedělí od toho dne konajte wždy mocně mezi námi; pakliby ještě w těch dwú nedělí nemohli dokonati toho mezi námi ubrmanstwie swého, ale w druhých dwú nedělí bez přietržky wždy konajte tak, aby wždy to ubrmanstwie jich mezi námi bylo konáno mocně jimi ote dne ochtábu sw. Martina w měsieci jednom, to jest we čtyřech neděléch. Pakliby sě nemohli oč smluwiti w tom měsieci dokonati mezi námi ubrmanstwie tohoto a wyřéci: tehdy mají nás podati na wyššie ubrmany, to jest na pana Konrada podkomořie našeho českého, na pana Hájka, i také na ty, kohožby oni z Králowy Milosti rady ráčili k sobě přijieti; a to také wždy má býti pod tiem základem i ztracením pře aneb pří, jakž jest swrchupsáno.

Protož my kněz Jan opat a swrchupsaná kněží i weškeu konvent kláštera dřieweřečeného slibujem wšickni spolnú a nerozdielnú rukú wšeckno mocně držeti, pewno mieti i plniti, cobykoliwěk a kterakkoliwěk ti naši ubrmané s jich ubrmany w tom měsieci sě sjednajíce wyřkli, sjednali aneb spósobili mezi námi. A též slibujem držeti, učiniti i plniti, cožby pan podkomořie se panem Hájkem i s jinými, kohožby k sobě přijeli, ačby dřiewepsaní čtyřie ubrmané nemohli dokonati pře mezi námi. Paklibychom wyrčenie těch našich ubrmanów a sjednánie nedrželi a neplnili wšeho aneb jednoho kteréhokoli kusu, a to na ny těmi našimi, tudiež i druhé strany spolkem ubrmany před panem podkomořiem listem nebo žiwotně seznáno bylo: tehdy slibujem jim, to jest richtáři, purkmistru, konšelóm i wšie obci města Lúnského swrchupsaným dáti i plniti polowici peněz těch pěti set grošów, a druhú polowici do KM[ti] komory inhed w měsieci, ten měsiec počítajíc ote dne toho, w němžby sě to seznánie nedrženie ubrmanstwie na ny stalo. Paklibychom toho neučinili, tehdy dáwáme jim plnú moc mocí lista tohoto, aby mohli nás, naše lidi žiwotnie, naše i těch našich lidí zbožie a statky wšady po městech, we wsiech i po cestách stawowati, hindrowati, meškati tolikrát a tak dlúho, dokudžby na nás swrchupsaného základu propadených peněz wšech nedosáhli aneb newybrali až do plnosti, i také (s) škodami se wšemi, kteréžby koliwěk proto wzeli.

Jedno samo to wynímáme: umřelliby který z ubrmanów našich w tej mieře, anebo beze lsti pro kterúkoli wěc nemohl na roce býti na kterémkoliwěk, že budem moci bez prodaje (sic) jiného spósobiti na miesto jeho.

Ale již pak my kněz Jan opat a swrchupsaná kněží i weškeu konvent dříwe-

řečeného kláštera s jedné strany, richtář, purkmistr, konšelé přísežní i wšecka obec města Lúnského s druhé strany, přicháziemy s obú stranú s wysoka i z nízka o ty pře, jakož swrchupsáno jest, na swé jisté i zwolené námi stranami ubrmany, to jest na pana Konrada podkomořie králowstwie Českého a na pana Hájka podkomořie Morawského, aby oni mezi námi stranami zjednali, spósobili i wyřkli, počnúc od Swieček, totiž od božieho křtěnie až do třetie neděle w postě jenž spiewají Oculi, a již opět od té třetie neděle w postě jenž spiewají Oculi počnúce, až do hodu Ducha swatého, totiž do letnic, nynie přístieho, w tej mieře aby ta pře těmi pány ubrmany bez prodlenie wyřčena byla pod základem a zápisy swrchupsanými.

Dán i psán ten pátek, w němž jest byl hod přinešenie do Prahy těla sw. Wáclawa, po narozenie syna božieho po tisíc po čtyrech stech let dwanáctého léta; k němuž pečeti, totiž opatowa a konventu kláštera našeho swrchupsaného na swědomie jsú přiwěšeny.

19.

Popis důchodůw, ježto r. 1412 z rozličných panstwí a hradůw šli do komory králowské.

1412, Jun. 15. (Ze sauwěkého rkp. w Budišíně.)

Zřiezenie dworu králowského.

Léta božieho tisícieho CCCC° XII°, na den S° Wíta, pan král zjednal a zřiedil úřady králowstwie swého a užitky wšecky určené wšem úředníkóm, položiw wedle popsánie dolepsaného.

Hrad Karelštain. Má ročnieho holého platu ccccxiiiſſ xxv gr. Item obilé a kur na hotowých penězích počtených lxxiiiſſxli gr. Summa holého platu s obilím a s kury ccccſſ lxxxviiſſ vi gr. Item z toho buď dáno purkrabi za určené cccſſ se třmi pluhy, rybníky, winami a clem w Milenu. Item purkrabě nalož na diela winic lxxviiſſ vi gr. a winu k tomu drž, aby winice byly lépe zdělány. Item purkrabě nad určené dáti má do komory králowy sto kop hotowých peněz. Item wšecka wína s winic okolo Karlštaina ležících dána buďte králi beze wšech nákladuow.

Richtařstwie Nowého Města Pražského a clo dřiewie a clo w Modřanech. Syně richtář s richtářstwie Nowého města Pražského, se cla dřiewie a se cla w Modřanech, má chowati duom pana krále, a hospodář k nákladóm úřaduow wiec nadto má dáti do komory pána krále cccſſ gr. A nechtělliby přijieti, jiný nalezen bude.

*Hrad Hrádek.**) Má ročnieho platu s berní osm set kop xxvij gr. v haléřuow. Má na obilí a na kuřiech na penieze položených cccccſſ xxxi gr. Summa

*) To jest Křiwoklát.

platu holého s berní, obilím a kury xii set lxxiiiß xxxvii gr. Item z toho k komoře pána krále sedm set kop gr. má dáno býti.

Hrad Bezdězie a Bělá. Summa holého platu se clem a berní ccccclxxxviiiß grošuow. Summa obilé a kur na hotowé penieze xxvßxliii grošuow. Summa platu, obilé i kur spolu šest set xiiiiß xvi grošuow. Zuostáwá do komory pana krále hotowých cxiiiiß vi grošuow. Item lesuow wšickni a lowčie neb lowy. Item winy wšecky. Item nápadowé wšickni. Item pastwy wšecky. Item čtyři tuny medu.

Užitkowé blíž Berúna. Plat holý lxxiii½ß. Clo Berúnské xxxß gr. Služby ryb, robot a kur na hotowých peněziech počtených ixß xv gr. Item čtyřie pluhowé welmi dobří s lukami hajnými. Item dáti má do komory králowy CLß a zdělati winice swými náklady. Item wšecka wína panu králi. Item rybníci wšickni. Item desátci wína Berúnského.

Hrad Hluboká. Má platu holého s berní, robotami xvii set ß. Item lesu 3½ß. Item kur tři tisiece, činie na penězích hotowých xxvß grošuow. Summa wšeho dwa tisíce lxxvß. Item dány kuďte purkrabí s jinými užitky popluží obilí, jinak ospy, s kury, potoky a lukami dwě stě kop. Item na *hrad Zwiekow* ccß s jinými příslušnostmi k němu přislušejícími a zwláště clo dřiewie. Item ostatek což zbýwá xvi set lxxvß gr. do komory pana krále. Item rybníci wšickni mají zuostati panu králi.

Hrad Lomnice. Má purkrabie za určené wšecky užitky s platy. Ale rybníci wšickni zuostáwají panu králi a do jeho komory.

Loket. Tu purkrabie, pro pusté a zkažené, daj nynie do komory panu králi iii sta ß gr.

Lowčí w Dobřieši. Z domněnie siehne až do vi set ß gr. Z toho do komory pana krále ccccß. Item rybníci wšickni panu králi.

Lowčí na Hrádku. Z domněnie siehne až do v½cß. Z toho panu králi cccß.
Summa úřaduow zůstalého do komory pana krále čtyři tisíce xxxixß xvi gr.
Item *Libenice* dwuor má platiti do roka xlß gr.
Item z měst a klášteruow po Čechách osm tisíc kop grošuow.

20.

Popis hradůw Rosenberských r. 1412.

(Z archivu Třeboňského.)

Po smrti welikomocného pana Jindřicha z Rosenberka († 1412 Jul. 28) stala se skrze poručníky jeho sirotkůw smlauwa o opatrowání statkůw jejich dne 14. Aug. 1412, ku kteréžto wšickni purkrabě hradůw jejich přiwěsili pečeti swé, a kteráž w archivu Třebonském podnes se chowá. Končí pak w tato slowa:

„A pro lepší pamět a swědomie té smlúwy mezi pány poručníky a purkrabiemi těch sirotków já Hostislaw děkan Krumlowský, Diwiš z Talmberka jinak z Milíčína, Ondřej Zásmuk na *Krumlowě,* Jan Smrčka na wětšiem hradě w *Příbenicích,* Jindřich na menšiem hradě tudiež, Heřman z Kuřieho na *Zrubku,* Jan Rús na *Zbiroze,* Wojtěch z Kraselowa na *Helfenburce,* Jan z Kraselowa na *Chusnice,* Lipolt z Kraselowa na *Nowém hradě,* Bohuslaw z Petrowic na wětšiem hradě na *Rosenberce,* Petr z Mladotic na druhém hradě tudiež, Matěj Wišně na *Meidšteinu,* Petr Liška na *Welešíně,* Wolfart z Černic na *Boru,* Jaroš z Libře na *Hradištku,* Petr Harracheř na *Wítkowě hradě,* Wilém z Petrowic na *Hrádku,* Matěj z Třebče na *Leděnicích,* Drkule ze Lhoty na *Poděhúsech,* Ojéř na *Tiché,* Jan z Hodonic na *Lutowé,* Štpice na *Čečowicích,* Jan na *Třeboni,* Jan ze Štítného na *Soběslawi,* purkrabie sirotków nebožce páně Jindřichowých z Rosenberka, swé sme pečeti k tomuto listu přiwěsili. Jenž jest dán na Krumlowě“ ɔc.

21.

Gotfrid opat i konvent kláštera Plaského prodáwají richtářstwí w Třemošnici Oldřichowi synu Smilowu z Třemošnice.

Bez místa, 1413, 5 Nov. (Orig. bibliot. Pražské).

My kněz Gotfrid opat i wešken konvent kláštera Plaského, wyznáwáme tiemto listem wšem obecně, ktož jej čísti neb slyšeti budú, že naše richtářstwie w našie wsi w Třemošnici, kteréžto mistr Jan Třemošnic a dobré paměti Jan Praček a paní Elška jeho manželka i jich děti měli a drželi jsú, a k tomu čtyři lány pole dědiny a chrastinu, kteráž leží pod Třemošnicí richtářowým záhumním, a pole, ješto slowe Rybník i s luhem, i s tú chrastí, kteráž jest pod tiem polem po tu cestu, kteráž wede a káže k Třebokowu a chrastinku pod Hromnicí wedle Pračkowského pole po tu jámu, a také diel potoka od Žichlické lúky až do Čečinské lúky, w němž ryby k swé wuoli swobodně má lowiti, prodali sme k wěčnosti slowútnému Oldřichowi richtáři někdy synu Smilowu z Třemošnice za hotowé penieze, kteréžto sme od něho wzeli a na klášterské potřebné a užitečné obrátili a naložili; a to richtářstwie i to zbožie jmenowané má Oldřich dřéwe řečený i jeho děti nebo náměstci budúcí držeti a mieti i jeho požíwati wěčně s tiem práwem, jakožto jsú drželi, měli a použíwali jeho předci, náměstci; a té dědiny jmenowané má mieti tři lány swobodné beze wšech poplatkuow, ale s čtwrtého lánu má nám a klášteru našemu Plaskému tiemto slúžiti i jeho budúcí náměstci w Třemošnici, w Žichlicích a we dwú mlýnú, ješto k Třemošnici slušejí, má úroky a wšecky poplatky na určené, ustawené a obyčejné roky a časy wybierati, nám do kláštera zjednati, přinesti a bez obmeškánie dáti we třech wsech swrchupsaných a we dwú mlýnú má úřad richtářský wésti a púsobiti

jako sprawedliwý súdce podlé obyčeje jiných našich richtářuow na našem opatstwí, tak že s naším proboštem anebo s jiným, kohož bychom od nás s naší plnú mocí poslali, má na súdě seděti a s ním súditi, nic bez něho. Má také proboštowi a ktož s ním na súd přijedú strawu a koňóm obrok dáti a swým nákladem zjednati, a tuto pomoc súsedé k strawě mají richtáři dáti: z Hromnice tré kur a k tomu zwláště dwé úročních, owsa s každého lánu po wěrteli a po dwú wajcí; z Žichlic čtwero kur při úroce swatohawelském; z Třemošnice slámy, po wěrteli owsa a po kuřeti. Neb tak od starodáwna dwakrát do roka při súdu a při posudku pomáhají, a ten týden po súdu a druhý po posudku bude moci piwo šenkowati richtář, nic jinak. Má také Čečinskú lúku opatrowati snažně, aby se na nie škoda ot lidí a ot dobytka nedála. Dalliby kto winu richtáři z čehožkoli, má se před knězem opatem ale ne při súdu zprawiti každému. A kdyby bylo toho třeba, s knězem opatem má jieti k jeho libosti, ne z práwa, a to učině, muože slúžiti, kdež se jemu zdá za podobné, každému dobrému. A cožkoli win obecních konšeli odsúzených na hospodu by připadlo, na hospodu dwa penieze slušejí a richtář má třetí mieti, kromě win úhlawních, jakožto násilé, wražda, krádež a žhářstwie, nebo ty sme k našemu zachowali panstwí. Ktož odprodá swój statek, má dáti groš richtářowi, a ktož kúpí, druhý, ostatek na hospodu slušie. Také kdyžby chtěl prodati swé richtářstwie, má nás prwé pobuditi a proceniti nám. A nechtělilibychom my kúpiti, tehdy móže jinému prodati, ještoby se nám hodil i našim lidem a tu seděl bydlem. A přihodiloliby se, žeby klášter otprodal swrchupsané wsi, neb některú z nich, neb mlýny, neb cožkoliwěk na tom jistém richtářstwí, nebo pronajal neb zastawil: tehdy richtář swrchupsaný nemá nižádnému jinému w službu swrchupsanú zawázán býti, ani jeho náměstci, než klášteru našemu a tiem snažněji jemu slúžiti. A na smrtedlné posteli nebo i zdráw jsa on i jeho náměstci budúcí každý móže to richtářstwie i wšechno swé sbožie, což ho buoh nadělí, wzdáti neb otkázati dětem nebo swé mateři nebo milému přieteli, komuž se jemu hodí. Tomu wšemu, což w tomto listu psáno jest, ku potwrzení i na swědomie, my kněz opat i wešken konvent naše wlastnie pečeti s naší dobrú wólí přiwěsili sme k tomuto listu, a prosili sme urozených Hrdoně z Dubňan a Racka řečeného Šwanberk, tehdy purkrabí na Krašowě, že jsú k našie i k Oldřichowě prosbě swé wlastnie pečeti swú dobrú wólí této umluwě swrchupsané na swědomie přiwěsili k tomuto listu. Psán a dán léta ot narozenie syna božieho po tisíci a po čtyřech stech třináctého, tu neděli prwní po Wšech Swatých.

(Cum quatuor sigillis partim laesis.)

22.

Hynce z Lipé Léwowi z Lukého propůjčuje a zapisuje w manstwí wsi od něho kaupené, Wěži, Weselí a Swětlau.

Bez místa, 1414, 4 Mart. (*Orig. c. k. tajn archivu we Wídni.*)

My Hynce z Lipé, najwyšší maršalek královstwí Českého, wyznáwámy obecně tiemto listem wšem, kdož jej uzře nebo čtúce uslyšie: tak jakož ctný muž, Léwa z Lukého, to zbožie wes řečenú Wěži, a také tu wes řečenú Weselí, a také w té wsi w Swětlé malú stranu, jenž naše manstwí jest, prawě a sprawedliwě kúpil jest, a pod námi žádal jest osésti a bydleti: tu nás snažně prosil, abychme jemu to jisté zbožie ku prawému manstwí dali a pojštěli, tak jakož našeho manstwí práwo a obyčej jest dáti a pojštěti: tu smy znamenali jeho snažnú prosbu a jeho wěrné služby, kteréž jest nám činil a potom ještě činiti má. A proto pro jeho wěrné zaslúženie jemu a jeho wlastní malžence paní Žofce a jeho erbuom to jisté zbožie w Wěži, wšecknu wes s richtářstwím i s mlýny, i potoky, kromě lesu řečeného Syrow, ten les Mikuláš z Lipničky sobě zachowáwá, než jiné wšecko, co k té wsi příslušie, i také u Weselí to wšecko, wes se wším příslušenstwím, a také w té wsi w Swětlé malú stranú s krčmú i s rolí oranú i neoranú, se wším práwem, se wšemi požitky, se wší ctí, s lukami, s platy, s poplatky, s robotami, s lesy, s háji, s wodami stojiecími i s wodami tekúciemi, i s pastwištěmi i se wší zwuolí, i s tím se wším příslušenstwím, což k těm třom wsóm (sic) příslušie našeho manstwie, nikde nic newynímajíc, s mezemi i s hranicemi, jakžkoliwěk jmenowány jsú, se wším položením we wsi i na poli, tak jakž w swých hraniciech od starodáwna záleží a wykázány jsú, jenž od nás od prawého pána a dědice ku podání sluší ku prawému manstwí. Protož z našie zwlástie milosti pojštěli i podali a dali smy, pojštiewámy i podáwámy i dáwámy dřéweřečenému Léwowi z Lukého a jeho wlastní malžence paní Žofce a jeho erbuom mocí tohoto lista to jisté zbožie, ty wsi u Wěži, u Weselí a w Swětlé, to wšecko manstwí což jest pod námi kúpil, jmieti chowati požíwati i osésti a s tím zbožím učiniti swé lepšie, jakž se jim najlépe bude zdáti, nám a našemu práwu a našemu panstwí bez pohoršení a bez škody. Než tak wymeno, aby dřéweřečený Léwa a jeho erbowé od dřéweřečeného zbožie a našeho manstwie nám a našim erbuom a našim budúcím wěrně slúžili a poslušni mají býti, tak jakož jiní naši manowé z práwa učiniti mají, beze wšie zlé lsti a bez odmlúwánie. A pro lepší jistotu swú smy wlastní pečet přiwěsili k tomuto listu, a připrosili smy slowútných a statečných panoší, Hanuše z Wedrewic, ty časy naše hofrichtéře, Prokopa Senkwicara z Pawlikowic, Bohuše z Dobudowic, Sigmunda z Olbramic, Rinharta z Tupanowa, našich wěrných a milých manuow, že sú swé pečeti

na swědomie přiwěsili k tomuto listu. Jenž jest dán po božím narození léta tisícího čtyřistého a potom we čtrnáctém létě, druhú neděli w puostě, ježto spiewají w kostele Reminiscere.

23.

Zápis týkající se nadání altaristy v kostele Žlutickém.

B. m. 1414, 5 Mart. (*Orig. města Žlutic.*)

My paní Elška z Lanstayna, paní w Žluticích, a pan Jan mlazší Boreš z Risemburka, syn její, seděním w Žluticích, wyznáwáme tiemto listem obecně každému, že naši konšelé i naše obec tu w Žluticích naší prosbú i našim kázaním slíbili sú za nás platiti pět kop grošów úroka ročnieho rozdielně, na swatého Jiřie póltřetie kopy, a na swatého Hawla póltřetie kopy, kaplanowi oltáře wšech swatých panen tu w Žluticích tak dlúho, dokudž bychme my nebo naši děti nebo naši budúcí neodkúpili jiných pěti kop w míli nebo najdále we dwú od Žlutic kaplanowi oltáře swrchupsaného. Protož my paní Elška swrchupsaná, pan Jan syn její, naši děti i naši budúcí swrchupsané konšely swé a swú obec tu w Žluticích z těch pěti kop úročných propúštiemy owšem i prázdny činíme, tak dlúho, dokud bychme jinde neodkúpili; a když bychme jinde odkúpili, aby těch pět kop k nám i k našim budúcím zase se nawrátily. A tomu na potwrzenie pečeti swé k tomuto listu sme přiwěsili. Jenž dán léta od narozenie syna božieho po čtrnádcti stech létech léta čtrnádctého, w ten pondělí po swatého Wáclawa přenesení.

(Prwní pečeť chybí, druhá neporušená wisí.)

24.

Bratří ze Šwamberka we při swé o hlawu strýce swého s králem Wáclawem přicházejí mocně na rozsudek rady králowy.

W Praze, 1414, 17 Jun. (*Orig. c. k. tajn. arch. we Wídni.*)

My Bohuslaw z Šwamberka, Hynek řečený Krušina z Šwamberka a Jan ze Šwamberka, wlastní bratřie, wyznáwáme zjewně tiemto listem wšem, ktož jej uzřie nebo čísti uslyšie, že sme my mocně, i se wšemi našimi, o wšechny wěci i nechuti, nic po sobě neostawujíce, a zwláštně o hlawu strýce našeho, někdy pana Jana z Šwamberka, i o wšechny listy, kteréž máme od najjasnějšieho kniežete a pána, pana Wáclawa Římského i Českého krále, pána našeho milostiwého, i o wšechny pře, kteréž k JM" nebo . . . máme, i se wšemi našimi, i také o wšechny pře, kteréž JM' se wšemi swými k nám i k našim jmá, přišli i přichazujem (sic) mocí tohoto listu na jeho přísežnú radu, totiž dóstojného kněze Konrada arcibiskupa Pražského, urozené pány

Čeňka z Wartenberka purkrabí Pražského, Herarta z Kuninaměsta haupmana markrabstwie Morawského, Hynka Berku z Hohenšteina, Hynka Berku z Lipé řečeného Hlawáč, Oldřicha Zajiece z Hasemburka, Albrechta Koldice z Bieliny a Petra ze Swojšína mincmistra na Horách, pode ctí i pod wěrú, pořádem i práwem panským i rytieřským, pod tú pří i pod ztracením wšeho našeho zbožie dědičného, kteréž máme nebo mieti budem, kromě hradu Krasikowa: cožkoliwěk swrchupsaná králowa rada mezi námi wyřkne a wypowie, že to wše slibujem dobrú naší wěrú, beze wšie zlé lsti, společnú rukú nerozdielnú zdržeti i dokonati, pod základem ztracení swrchupsaným. Paklibychom toho neučinili a jich wýpowěd nezdrželi a skutečně nedokonali, jenž toho pán buoh nedaj; a to seznali dóstojný kněz Konrad arcibiskup Pražský a pan Čeněk z Wartenberka purkrabie Pražský swrchupsaný: tehdy sě známe, že sme základ swrchupsaný ztratili, totiž čest, wieru i swój panský rytieřský řád proti Král. Milosti i každému žiwému člowěku, a proti JM[ti] wšechno naše zbožie dědičné, kteréž máme nebo mieti budem, kromě hradu Krasikowa, a w to sě JM[t] uwázati móže práwem nebo swú mocí beze wšie překazy, a proti tomu nemáme sobě hledati žádné pomoci ani slowem ani skutkem, ani kterú jinú pomocí sobě pomáhati, kterakbykoliwěk ta mohla wymyšlena býti; ani nám kto jmá toho pomocen býti, ani pomáhati proti tomuto našemu zápisu, práwem ani mocí, pod základem swrchupsaným. Pakliby kteří našich služebníków nebo služebník nechtěli na swrchupsané králowě radě dosti jmieti, toho i těch my slibujem prázdni býti a jich nefurdrowati, ani proti Králowě M[ti] chowati, než proti nim býti a na ně KM[ti] pomáhati beze lsti. K tomu na swědomie i k našie weliké prosbě urození pánowé, Herart z Kuninaměsta, Hynek Berka z Hohenšteinu, Hynek Hlawáč z Lipé, Oldřich Zajiec z Hazemburka, Albrecht Koldic z Bieliny, Petr ze Swojšína muncmistr na Horách, Wilém z Wartenberka a Zwířetic, Jan z Risenberka, Herbort Kolowrat, Wilém z Risenberka, Wáclaw z Wartenberka. i Zwířetic a Jindřich z Elsterberka sú swé pečeti k tomuto listu přiwěsili. Jenž jest dán w Praze, léta od narozenie božieho tisíc čtyřista a čtrnádctého léta, tu neděli po sw. Wítu.

25.

List ubrmanský o meze, stezky, strauhy a dráhy we wsi Jarpicích.

W Jarpicích, 1415, 6 Jun. (*Z rkp. w archivu kniž. Raudnickém.*)

Já Petr řečený Brada z Mlazic, seděním w Libkowicích, a já Wítek z Maršowic, seděním w Jilowištích, ubrmané wydaní od kněze Fridricha opata Zbraslawského a od kněze Jana probošta Rúdnického, o meze a stezky a o dráhy mezi jich lidmi z Jarpic, wyznáwámy tiemto listem wšem, ktož jej čísti budú neb slyšeti, že po pilném a plněm uptání od starých a swědomých lidí, pod zaručením poslušenstwie, pod zá-

kladem sta kop strana k straně, kteráby strana nedržela aby druhé straně sto kop propadla, zjednali smy a wyřkli smy sworně a jednowolně přede wší obcí tej wsi Jarpice a před swrchupsanýma preláty, před knězem opatem a před knězem proboštem:

Najprwé, že k dworu do Budynic a ke wší potřebě mají a mohú swobodně wuobci Jarpickej kámen lámati a woziti, a toho jim žádný nemá brániti.

Dále uptali smy se a wyřkli, že ta dwa ploty w hlubokém rybníku, ta jakž nynie stojíta, w dobrých mezech a dobře stojíta: ale woda toho rybníka nemá nad ty ploty státi na škodu lukám a lidem kněze opatowým.

Také stezky pěšie s obú stranú toho rybníka w lukách nejsú sprawedliwé a mohú jich brániti: ale čeled Wáclawa Jarpicowa, náprawníka proboštowa, i toho ktož miesto jeho bude, ta má mieti swobodný průchod k rybníkuom pod sad richtářów.

Dále woda hostinná a přiewalowá, jenž přicházie s pole wedle domu krajnieho Wáclawa, má swobodně téci kam se obrátí, a nemá jí žádný překážeti ani jie nikam obrátiti.

Také tu strúhu, jenž skrze luhy do kopaného rybníka teče, ti lidé mají cíditi a oprawowati, kteříž wedle nie mají, každý proti swému, a to bez škody lidí kněze opatowých i kněze proboštowých: ale druhú strúhu obecnú, jenž dřiewe na mlýn tekla, a již nynie mimo wes pod most teče, tu jmá oprawowati také i we wsi Mařík, jenž na mlýništi sedí, a jeho po něm náměstci: a za to nad swým seděním a nad starým rybníkem kněze opatowým má mieti od plotu do staré wrby dwa řádky wrbie, jeden s jedné strany strúhy a druhý s druhé strany, a od próhonu do zedky také wedle té strúhy má wrbie mieti, jakž obec schwálí: ale most prostřed wsi wšecka obec má oprawowati.

Dále dráhy a próhon na obec wšiej obci jest a má býti za humny Matějowy Strýkowy: ale přes rybníky kněze proboštowy také, ačby i suší stáli, ani přes stawy nemá žádný próhon býti.

Také wrbie, které jest wysekáno pod niwú Matěje Strýky, nemá tu wiec potom sázeno býti.

Najposléze zjednali smy, aby mezi poplužím dwora Budynického a mezi dědinami lidí kněze opatowými byla meze trávná, a tej aby s uobú stranú brázdu přidali, aby mezníci prostřed meze stáli. Ale mezníci, jenž jsú na Slanské cestě, ti mají prostřed cesty státi.

Toto naše zjednánie a ubrmanské wypowěděnie pro pamět a zpráwu kázali smy na dwú listú popsati, a jednoho na Zbraslawě a druhého w Rúdnici w klášteře chowati. A k těm na swědectwie pečeti swé smy přiwěsili.

A já kněz Fridrich opat Zbraslawský, a já kněz Jan probošt Rúdnický, toto popsané zjednánie a wypowěděnie slyšeli smy se wší swú obcí z té wsi, a přijali smy i přijímáme, a slibujem pod tiem základem sta kop mezi sebú držeti. A na swě-

dectwie a potwrzenie toho wšeho k tomuto listu pečeti swé kázali smy přiwěsiti. Dálo se toto léta od božieho narozenie tisícého čtyrstého a patnáctého, we čtwrtek wuochtáb těla božieho, w naší wsi w Jarpicích na obci.

26.

Píseň žalující na sbor Konstanský pro upálení M. Jana Husa.

(*Ze sauwěkého rkp.* (*137*) *w archiwu Třeboňském.*)

O swolánie Konstanské, jenž sě nazýwáš swaté, kak si bez opatrnosti zhladilo bez milosti člowěka swatého!

Zdali je tiem zawinil, že mnohým hřiechy zjewil z daru milosti božie, aby práwě pokánie činili bezelsti?

Pýchánie a smilstwo twé i lakomstwie nesyté od tebe chtěl odwesti, a tě na cestu swésti dóstojenstwie twého.

A ty sebe netbaje, božích daruow neznaje, zlé za dobré wracuješ, newděčnost ukazuješ k spasiteli swému.

Již wšady na wše strany hlásali waše činy, že ste z řádu súzenie a božieho zprawenie zjewně wystúpili.

Nebo ste bez rozumu i prawého dówodu křikem waším nesmilným a obyčejem židowským prawdu potupili.

Proč ste nepřepatřili těch práw, která ste dřéw četli, že to na wás neslušie, byste skrze skřekánie měli swítěziti?

Daleko ste zblúdili a z prawdy wystúpili, swědectwie wšech dobrých s waší hanbú i jiných dawše u potupu.

Nadty sobě zwoliwše, swé wóli powoliwše, swědky prawdě protiwné, wieře nedostatečné přijeli ste wzácně.

Skrze snažnost waši zlú, bohu welmi protiwnú, k libosti a k wóli swej již plnie dokonánie, co dobrého pójde.

Zdali skrze smrt jeho, člowěka newinného, zlosti knězské ohawné swětu wšemu poznané budú sě tajiti?

Bohu mnohem wděčnějie i wám užitečnějie byloby bez ómýly, byste byli přijeli to, co on kázal.

Již po takém neřádu přijměte tuto radu, aby netbajíc swětské, potlačíc lsti ďábelské, jmětež boží pramen.

Činiec pokánie prawé, jenž jest hřiešným wydané. A to wám ten rač dáti, kterýžť má kralewati na wěky wěkoma. Amen.

27.

Hynek starší z Prohoře přijímá na zboží swé w Přiewozci dwě kopy platu ročního, kteréž má platiti klášteru Plaskému místo Petra z Rabšteina.

1416, 19 Jun. (Orig. bibl. Pražské.)

Já Hynek starší z Prohoře, seděním na Přiewozci i w Třeboci, wyznáwám tiemto listem před každým člowěkem zjewně, ktož jej čísti bude neb čtúce uslyší, že kněži opatowi Plaskému i jeho konventu tudiež mám platiti a dlužen jsem platiti i moji budúcí na každý rok dwě kopě platu, a to rozdielně: na swatého Hawla, jehož den najprwé přijde čtúce od dánie tohoto listu, jednu kopu grošów, a na swatého Jiřie, jehož den najprwé přijde po swatém Hawlu, druhú kopu grošów peněz dobrých střiebrných Pražských králowa rázu, a to na každý rok slibuji jim platiti i moji budúcí za Petra z Rabštýna, ješto je platil za swého otce za Jindřicha z Rabštýna; ten plat já přijímám a přijal sem i moji budúcí na swé dědiny i na zbožie, kteréž mám na Přiewozci neb mieti budu i moji budúcí, a to slibuji držeti a jim na ty roky swrchu jmenowané platiti swú dobrú wolí i moji budúcí beze wšie zlé lsti. A kdyžbych já Hynek swrchupsaný těch dwú kop na ty roky napřed psané zmeškal dáti, nebo moji budúcí nedali opatowi a jeho konventu kláštera Plaského, tehdy oni moc mají tiemto listem mě i mé budúcie k duchowniemu práwu pohnati, a s jich pomocí duchowních súdcí mě i mé budúcie k placení připrawiti; a což pro naše nesplněnie toho platu nákladów by učinili neb které škody wzali, ty náklady anebo škody slibuji jim otložiti a zaplatiti, i moji budúcí, tak, jakožby ten duchowní súdce wypowěděl, takowé náklady aneb škody, ještoby je okázali dobrým swědomím. Také kdy on starší Hynek napředpsaný dá nám neb jeho děti dadie nám dwaceti kop grošów střiebrných swrchojmenowaných, tehdy my jemu neb jeho budúcím slibujem tento list wrátiti a má umořen býti. Tohoto wšeho, což w tomto listu psáno jest ku potwrzení a pro lepšie swědomie, já Hynek najprwé jmenowaný mú wlastní pečet swú dobrú wolí přiwěsil sem k tomuto listu, a prosil sem strýce swého Jana z Rabštýna a Hynka a Racka synów swých z Prohoře, že oni k mé prosbě swé wlastnie pečeti swú dobrú wolí i s přiznáním přiwěsili sú na swědomie k tomuto listu, jenž jest psán a dán léta božieho syna narozenie tisícieho čtyrstého šestnáctého, ten pátek po hodu těla božieho.

(Cum quatuor sigillis.)

28.

Procek z Habrowan slibuje králi Wáclawowi wěrně slaužiti a dwořiti do jeho žiwota.

W Praze, 1416, 4 Jul. (Orig. c. k. tajn. archivu.)

Já Procek z Habrowan wyznáwám tiemto listem přede wšemi, ktož jej čísti budú nebo čtúc slyšeti, že slibuji tiemto listem swú dobrú wěrú beze wšie zlé lsti najjasnějšiemu kniežeti a pánu p. Wáclawowi Římskému králi wždy rozmnožiteli říše a králi Českému, pánu mému milostiwému, wěrně slúžiti a dwořiti až do JM[ti] žiwota sám šest a s šesti koňmi, s takúto umluwú, že mi JM[t] s tú čeledí a s koňmi má dáti plnú potřebu podlé komorníków swých, jenž jsú w jeho komoře u přední nynie anebo potom budú. A tomu na swědomie má pečet s mú dobrú wolí a wědomím přiwěšena jest k tomuto listu; a k mé prosbě na swědomie slowútní a wzácní mužowé a páni, Petr z Swejšína muncmaistr na Horách, Henrich z Lažan hauptman Wratislawský a Janek ze Smilkowa seděním na Kostelci, swé pečeti přiwěsili sú k tomuto listu. Jenž dán w Praze, léta od narozenie syna božieho tisíc čtyřista w šestnáctém létě, tu sobotu den sw. Prokopa.

29.

Mikuláš Zajíc z Waldeku pánům kapituly Pražské: omlauwá se, že na ten čas k nim přijeti nemůže.

Bez roku (1416?) Oct. 21 (Orig. w arch. kapituly Pražské.)

Služba má napřed Wašie Milosti! Jakož mi píšete, abych k wám do kapitoly přijel, to buoh wie, rád bych to učinil; ale nejsemť nynie bezpečen jezditi. Tohoť wěřím Wašie Milosti, že mi toho za zlé nebudete mieti, žeť nemohu nynie přijeti, ale chciť o to mysliti, aťbych k wám přijel, cožť budu moci najspieš; neb sem wám slúžil, jak jsem žiw, rád, i ještě poslúžím tak rád jako kdy dřewe. Dán tu středu na swatých jedenácte tisíc děwic.

Mikoláš Zajiec
z Waldeka.

30a.

Mistři učení Pražského napomínají wšech wěrných, aby swoditi se nedali nowými zámysly těch lidí, kteří zapírají oheň očistcowý a tupí obrazy swatých i jiné řády a obyčeje církewní.

1417, Jan. 25. (Sauwěký překlad z latiny; ze starého rukopisu.)

Wšem wóbec wěrným křesťanóm i každému zwlášče, jichž list tento dojde: Jan řečený Kardinal, mistr sedmera umění a u práwě bakalář, rektor a wšecek sbor mistruow obce učení Pražského, žádost spasení a prawdy Kristowa zákona pewné přidržení.

Poněwadž pohříchu našich nebezpečných a truchlých časuow, w kterýchž již starajícieho swěta wěkowé sě skonáwají, pro naše prohříšení, mezi mnohými kúsawými swáry a mezi těmi, jenž na prázdnost sě oddawše, nowiny wiec wšetečné, neužitečné zpěčují, w nowě pohádky wycházejí: totiž zdali ten oheň očistcowý po zaplacení dluhu naší člowěčí smrtedlnosti na doplnění pokání wěřících za jistotu má řečen býti, a majíli obrazowé u božích kosteléch trpěni nebo jmieni býti, a také swěcení soli, křtitedlnice a wody s jinými kostelními žehnáními a obyčeji mohúli sprawedliwě trpěny býti? z kterýchžto otázek hádanie, nemilostiwé domnění a záwisti sě rozmáhají, a tak přečasto swatému pokoji děje sě ujma, kdyžto bratrskej lásky jednota sě roztrháwá: protož my práwě takowému rozdělení chwátajíce spomoci, a je u pochybowání ukrotiti a z kořen udusiti žádajíce, aby snad pro naše zamlčení swárowé w horší nezacházeli, užitkem bratrskej lásky jsúc popuzeni, již zwlášče z našeho úřadu misterského wěrnú radú a naučením pomoci jsmy zawázáni. My tehda k tejm pohádkám a swáróm s dobrým rozmyslem odpowídajíce, toto při nich smy rozuměti chtěli, každého napomínámy že z písma swatého a z obecného doktoruow prwní cérkwe i nynější sjednání, po skonání naší smrtedlnosti k dokonanému pokání a zahlazení winy hříchów těch, jenž ji s sebú nesú u podobenstwí dřewa, sena a pýření strnišče, má jistě kázán býti a držín oheň očistcowý, kterýž trwati má až do dne súdného. A protož každého křesťana napomínámy, aby pilen byl swých hříchuow, ty zde tak sě káti, aby za ně pokuty nemosěl trpěti po smrti. A také že pomoci za duše mrtwých, jakož to jsú modlitby, almužny a jiní milosrdní skutkowé, mají činěny býti, toť my jistímy. Obrazowé také spasitele našeho a jeho swatých, swěcení křtitedlnice, soli, wody, hromnic, ohně, jehnědu, wajec, sýru a jiných wěcí welikonočních, kadění, kropení, zwonění, míru líbání, a wšelikací obyčejowé od dáwna w cérkwi swatej zachowáwaní, kteříž sě s božím zákonem sjednáwají, že w zákonu křesťanském nemají zatraceni býti, ale že mají trpeni a drženi býti, toť my wyznáwámy. Neb podlé pewného naučení swatých w těch wěcech, w nichžto nám nic jistého písmo swaté neustawilo, obyčejowé lidu božského a ustanowení starších mají miesto

zákona božího držíni býti, a jakožto přestupce zákona božího, tak nápodobně ti, jenž obyčeje křesťanské potupují, mají tresktáni býti. Protož wšech wěrných křesťanów prosímy z lásky, k níž jsmy pohnuti, napomínámy, aby pohádek takowých, jenž swár a zlé domnění mezi lidem činí, pominuli, jakožto k spasení swému neužitečných, ale radější těm řečeným a jiným křesťanským obyčejóm aby byli poddáni, a tak podlé naučení swatých doktoruow aby sě i s námi w nich sjednáwali. Pakli by kto z wšetečnosti nebezpečně jinak rozuměl w tom, a nebo wás jinak zjewně neb tajně učil, aby jeho w tom neposlúchali tak dlúho, dokudžby před námi aneb před kým s práwem má, swého rozumu prawého neukázal. Dán w Praze („od mistruow neúplně kacířuow").

30b.

Článkowé wěroučni obsahu podobného.

1417. (Ant. Boček ze starého rkp.)

Tito podepsaní kusowé, kteréžto kusy Husi a jich towařišstwo nechtěli držeti, ti jsú již odwoláni skrze mistra Jesenic i také od jiných mistruow, ježto Husowu stranu wedli, že mají drženi býti, kromě pod obú spósobú.

Tito kusowé ukazují sě z swatého písma i z ustawení cierkwe swaté a swatých doktoruow, že jmají držáni býti:

Prwý, že tělo pána Ježíše jmá dáwáno býti obci křesťanské, ježto jmá rozum a toho žádá.

Item dietkám doniž rozum nejmají poznati, nejmá dáwáno býti ani tělo ani krew poswátnie pána boha.

Item člowěku nemocnému, ježto jest žádal s prawú wěrú, aby jemu bylo dáno tělo božie, a potom se w náhle zblázní, a toho jsú dobří swědci, tomu člowěku nemocnému muož dáno býti tělo božie.

Item jmá držáno býti, že jest očistec dušem po tomto žiwotě, a jmá trwati až do súdného dne.

Item jmámy sě modliti a jmámy činiti almužny, i jmají býti kostelnie služby za ty duše, jako jsú w očistci.

Item jmámy prositi swatých, aby nám milost uprosili u pána boha.

Item swátky ustawené jmají křesťané swětiti, a též postów nejmají opustiti bez núze weliké.

Item počestné a potřebné přísahy na prawdě, na sprawedlnosti a w rozsúzení, mohú býti bez hřiechu.

Item mše nejmá ukrácena býti, ani jmá slúžena býti bez poswěceného oltáře, bez ornátu a jiných k tomu počestných a potřebných přípraw.

Item krew božie nebuď nošena po ulicích a po cestách.

Item mše česky nemají býti zpiewány.

Item buď kněz dobrý buď kněz zlý, když mši slúží, tělo božie úplně poswětí, také úplně křtí i práwě rozhřeší kajícího, a též o jiných swátostech.

Item zpowěď nejmá býti jinému než kněži.

Item řád kostelní od zwonów, od obrazów, od křtitelnic, od swěcení wody, soli, hromnic, mazancćw, jehnědu a jiných wěcí obyčejných, neodporných písmu swatému, a jiní počestní obyčejowé kostelnie při tom jmají zachowáwáni býti.

Item křest jmá býti při obecné křtitedlnici, a křižmo a poswěcený olej jmá chowán býti i pro křest i pro nemocné, a wšak křest w núzi muož býti i od báby i od laika i také sprostnú wodú, jakož od starodáwna bylo.

Item nad škodnými i nad zlými lidmi jmá sě státi poprawa až do smrti řádem a láskú.

Item ani laik ani žena jmají připuščeni býti, aby w kostele kázali.

Item políbenie we mšie, jako swatý mír znamenáwá, jmá podlé dobrého obyčeje zachowáno býti.

Item jiní wšickni dobří obyčeji a ustawení swaté cierkwi, ješto nejsú proti swatému písmu ani proti dobrým mrawóm, jmají zachowáni býti.

31.

Henrich z Elsterberka obci města Žlutic potwrzuje práwa její, zejmena že odaumrtí nemá se bráti a j. w.

1418, 5 Aug. (Orig. města Žlutic.)

My Henrich z Elstrberka, pán na Žluticích, wyznáwáme tiemto listem obecně wšem nynějším i budúcím, že sme s dobrým rozmyslem a s dobrú radú i s dobrú pamětí, widěwše a znamenawše nesnáze a nedostatky mnohé a obchody těžké swé obce a swých lidí tu we Žluticích u městě i před městem, a také že dědin jest málo k tomu městu, opatřiwše jich listy, kteréž mají na swá práwa od našich předkuow neb náměstków tohoto města Žlutického, jakž jest to město zasazeno, jich listóm dobře srozoměwše, těch wšech jich listuow a jich wšech práw slowo od slowa potwrdili sme i potwrzujem tiemto listem wěčně, tak abychme my napřed psaný pan Henrich, ani naši erbowé, ani nasi budúcí, ktož budú po nás toto město držeti, jich práw na ižádném kusu ani na ižádney wěci nerušili a nelomili, ani listuow jich jinak wykládali jim k škodě neb proti jich práwóm, kteréž mají od starodáwna od našich předkuow a náměstkuow, než tak úplně, jakož město Cheb za práwo jmá, aby ta práwa wšecka úplně jměli, nic newynímajíc, po wše časy na wšech wěcech wěčně

nynější i budúcí, a zwláště, že ižádných odúmrtí nemáme bráti, ani k nim které práwo jmáme ani naši budúcí, ktož to město po nás držeti budú; než každý tu w Žluticích za swého zdrawého žiwota nebo w nemoci muož swé dědictwo neb swuoj statek dáti, poručiti, prodati, obrátiti, komuž chce, kromě duchowních lidí, kteříž nejsú přirozeni k tomu dědictwí neb k tomu statku; neb ti, kteříž jsú přirozeni, mají práwo a jim muož odkázáno býti a na ně spadnúti; tolikéž těm, kteřížby s městem trpěli práwa neb jiné poplatky, neb trpěti chtěli: ale jiným duchowním, kteříž nejsú přirozeni k dědictwu, nemá odkázáno býti; než chtie-li kto na swrchniem zboží neb na čemž má, to muož k duchowenstwí odkázati kromě dědictwie, toť muož učiniti, a mocno to jmá býti. Pakli by kto bez kšaftu umřel, ale na přietele najbližšieho jmá spadnúti; pakli by přietele přirozeného nebylo, ale konšelé mají to obrátiti, kamž sě jim bude zdáti za ty duše, ale dědictwie pod zádušie nemají podrobowati. A ještě wětší milost a zwláštní lásku sme s tú obcí nynější i budúcí učinili w Žluticích, tak že ty lidi nynějšie i budúcie naše w Žluticích zuostawujem wěčně při tomto potwrzení jich práw, tak aby jim nebylo potřebie wiece potom potwrzowati swých práw aneb obnowowati listuow, tak že ani my ani naši erbowé, ani naši budúcí, ktož to město Žlutické držeti budú, nemají, ani my jmáme od nich toho žádati, ani je k tomu kterak koliwěk tisknúti, by wiece potwrzowali sobě swých práw, neb kteraké listy obnowowali, než při tomto potwrzení wěčně mají zuostati bez překážky, a na to wiece ižádných nákladuow nečiniti. A kteréž práwo mají w Žluticích u městě, též wšecka práwa lidé mají před městem neb okolo města, ktož k městu přislušejí a s městem trpie a platie, neb trpěti budú, tak jakž sú dřiewe jměli, neb u budúciem času k městu přislušeti budú. A komuž by sě zde w Žluticích nehodilo býti, tehdy pro swé lepšie muož sě jinam bráti, kamž chce, učině městské práwo, a my jemu ani naši budúcí nemáme brániti, ani na tom překážeti. A wiece také: že my i naši budúcí, ani naši náměstci, nemáme ižádných wduow ani panen wdáwati bez jich wóle, než ony sě mají samy wdáwati nebo s přátelskú radú, a my jim i naši budúcí nejmáme překážeti. A ty wšecky umluwy i kusy w tomto listě napřed psané my Henrich napřed psaný i swými po mně budúcími i swými náměstky slibujem naší dobrú wěrú zdržeti wěčně. A tomu na wěčnú pewnost a na wěčné potwrzenie naši sme pečeť zwláštní s naší dobrú wolí a wědomím k tomuto listu přiwěsili, a prosili sme k lepšiemu swědomí urozeného pána, pana Jence z Janowic seděním na Petrspurce, a konšeluow i obce w Tachowě, a konšeluow i obce w Střiebře, a slowútných panoší Petra starého kowáře ze Strhař, Odolena z Voračowa, a Petra z Cicowa, že sú swé pečeti zwláštnie podlé nás k tomuto listu přiwěsili. Jenž dán a psán jest léta od božieho narozenie tisíc čtyř set osmnádstého, ten pátek před swatým Sixtem.

(Prwní a čtwrtá pečet utržena, ostatních pět dobře zachowáno.)

32.

Král Sigmund, přijímaje Petra ze Šternberka za služebníka swého, pojišťuje mu platu 300 kop gr. č. ročně.

W Pasowě, 1418 Dec. 30. (Z půwodních regest říšských r. 1418—1423 w cís. král. tajném archivu we Wídni.)

My Zigmund &c.

wyznáwáme ɔc., že sme pro tu ustawičnú wieru, kterúž sme na urozeném Petrowi z Šternberka shledali, jeho s dobrým rozmyslem a s dobrú radú za služebníka našeho přijeli a přijímáme mocí tohoto listu; a na to, aby nám ten jistý Petr tiem lépe slúžiti mohl, chcme jemu a slibujem tři sta kop grošów dobrých Pražského rázu a čísla na wšaký rok dáwati tak dlúho, dokudž toho neodwoláme. A toho wšeho ku potwrzení a na swědomie kázali sme swú menší pečeť k tomu listu přiwěsiti. Jenž dán w Pasowě léta od narození syna božieho tisícieho čtrstého a potem dewátéhonádstého léta, ten pátek po narození božiem, léta králowstwí našich Uherského ɔc. třidcátého a druhého, a Římského dewátého léta.

ad mand. Dni Regis
Paulus.

33.

Krále Sigmunda list záškodní pro služebníka jeho Racka z Janowic a na Risenberce.

W Pasowě, 1418 Dec. 31. (Z týchž regest říšských.)

My Zigmund &c.

wyznáwáme ɔc. Jakož nám urozený Racek z Janowic, seděním na Risemberce, služebník náš a wěrný milý, w službě našie lidi wésti jmá, tak jemu slibujem, cožkoli škod w té jisté službě našie wezme, ježtoby podobné a sprawedliwé byly a dobrým swědomím ukázati mohl, že jemu ty nawrátiti a zaplatiti chcme. A toho na swědomie pečeť swú menší kázali sme k tomu listu přiwěsiti. Jenž dán w Pasowě, léta od narozenie syna božieho tisícieho čtrstého a potom dewátéhonádstého léta, tu sobotu po božiem narození, léta králowstwí našich Uherského ɔc. xxxij, Roman. ix.

34.

Poučení a napomínání k lidu dwoje, (we smyslu chiliastickém,) aby w nastalý tento čas pomsty a zámutku wšickni utekli se „k horám", t. j. do měst pěti ohražených.

Bez datum (*s počátku r. 1420.*) (*Z rkp. Gersdorfské bibliot. w Budišíně.*)

a)

Pán buoh rač býti s wámi a rač oswietiti a utěšiti srdce Waše u Wašich zámutciech a w tesknostech a w zámutciech (sic). Bratří a sestry w bohu najmilejší! Patřiece na tento čas těžký a hrozný a nebezpečný, od Krista předpowěděný i od apoštolów i od proroków swatých, kterýžto čas slowe najwěčšieho zamúcenie, a dnowé pomsty přeweliké božie; a ten čas od Krista dáwá sě znáti zwláště po swodiech mnohých rozličných a pokrytých, po bojích, po domniewaních bojów. Neb se již mnozí mútie proti Kristowě zápowědi, domniewajíce sě, že by nemělo bojowáno býti zřiezeně mečem tělesným proti zlostem a ohawnostem, proti bludóm a kacieřstwí. Awšak jest Kristus řekl: neroďte sě mútiti, když uslyšíte boje a swáry, musějíť ty wěci býti, jakož sú swětí proroci prorokowali. A zwláštně swatý Isaiáš die: w zwaštních (sic) wybojujete je, točiš protiwníky, pokrytce, swódce a božím woleným překážné. Neb die swatý Jan we swém zjewení w sedmnácté kapitole: Ti budú s beránkem bojowati, a beránek přemóž je, neb pán nad pány jest a král nad králi; a kteříž s ním powoláni, jsú wywolení boží. A také ten čas dáwá Kristus znáti po swářiech, po mnohých pohoršeních, po rozmnožení zlosti, po dawiech mnohých, po zkažení, ohawnosti na swatém miestě, to jest hřiechów, modl, jeskyň a jiných neřádów bohu ohawných, po úzkostech, po jímání a po mordowání najprw božích wywolených. A jiná jsú mnohá znamenie i skutkowé, po nichž sě poznáwá ten čas, že sě je již přiblížil a jest we dwéřech; jako sě zná letní čas po listí a po owoci, tak ten čas najwětčieho zamúcenie dáwá Kristus znáti w swých čteních. W kterémžto času dáwá zwastnie (sic) přikázanie swým wěrným Kristus, aby utiekali netoliko z hřiechów, ale také z prostředka zlých, protiwných a neupřímných lidí a řka: utiekajte k horám, točiž k wěrným lidem, kteříž powýšie swé naděje, masle (sic) a žádosti k bohu proti wšem a nade wšecky moci. A opět die: modlte sě, abyste hodni byli utéci wšech wěcí, které budúcie jsú. A protož přikazuje utiekati pán buoh, najprwé aby každý swú duši spasil; druhé, by sě srdce neobměkčilo mezi zlými lidmi; třetie, aby sě nebáli hróz a přikázánie, ježto na zemi bude slyšáno; čtwrté, aby účastni nebyli zlých lidí; a pátý (sic), aby ran s nimi netrpěli, jakož tak swědčie swatý Jan a s. Jeremiáš. Protož ty wěci wědúce, pospěšte a chwátajte utéci z prostředka zlých jako z uohně, a nepochybujte ani sě swoďte, žeť jest wóle Kristowa, abyšte sě shromáždili s bo-

žími wywolenými w tom času welikého zamúcenie. Neb die Kristus we čtení swatého Matúše w XXIIII kapitole: Pošle anjely neb posly swé s trúbú a s hlasem welikým, a shromáždie jeho wywolené od čtyř wětrów. A we čtení S. Lukáše w XVII kapitole: Když otázali jeho učedlníci jeho, řkúc, kde pane? odpowěděl jest: kdež bude tělo, tu se shromáždie i orlice. Neřiekajtež tehdy, co bychme utiekali před bohem; kdežkoli sprawedliwý umře, tu dobře umře. Toť jest prawda některý čas, ale ne wždy. Jakož Lotowi bylo jest dobro býti w Sodomě mnohý čas mezi zlými, ale w čas pomsty, když mu jest buoh přikázal odtud utéci a ujíti, již mu jest tu nebylo dobrý (MS. dory) umřieti, jako jeho dweima (sic) zětoma, ježto sú sě propadli se zlými, nechtiec ujíti. Též i nynie sprawedliwí lidé, ač sú mohli dobře bydliti a umierati mnohý čas mezi zlými, ale w čas pomsty nedobře zemrú, neb přikázanie božie zwláštně w tom čase wydané přestúpie, ješto welí z prostřed zlých utéci. Protož přikazuje pán Kristus řka: Pomněte na ženu Lotowu; kto bude chtieti swú duši spasiti, točiž mezi zlými, ztratí ji, jako žena Lotowa ztratila jest žiwot, netoliko mezi zlými ostawši, ale ohledši sě proti zápowědi. Třeba pomnieti, poňawadž Kristus nám též přikazuje, aby se neohlédali na domy, na statky, wěci tělestné na wšecky, a newěřili swódciem, ježto řiekají, kdežkoliwěk sende sprawedliwý, dobře sende. Neb die Kristus: Tehdy budú-li wám řéci: Tutoť jest neb onde Kristus, neroďte wěřiti, točiž budú-li řéci, když by jediné z hřiechów člowěk utekl, Kristus mu jest milostiwý we wsi neb w městě; toť jest weliký swod. Neb die Kristus dále: Wstanú falešní proroci a dadie znamenie a zázraky, tak aby w blud uwedeni byli, by to mohlo býti, také wywolení. A která sú to znamenie weliká, ježto je dáwají falešní Kristowé a falešní proroci? mohú býti znamenitě misterské osoby a panské, a zřetedlně, ježto sú se zdáli něco býti a nic nejsú. Jimižto swodie božie wywolené, řiekajíc, ano toho mistři nedržie ani páni, jedné jich kolikos, ježto sě wytrhají a z swé hlawy wykládají. A naliť oni sami swodie lidi sprostné swými halawami (sic) dowodiec, kdež se jim písma nedostáwá a dówodów, a mnoho jiných węcí prawie swodných proti čtení, jako když řiekají lidem, kterýmž hne slowo božie, že opustie a netbají na statky: nechoďte od swého dobrého, klamajíť wás! Toť zjewně proti čtení mluwie, kdež die: Ktožkoliwěk opustí dóm, bratří, sestry, neb otce neb mateř, neb zemi a roli pro jmeno mé, stokrát wiece wezme a žiwot wěčný obdrží. A opět řiekají k swodu lidskému: podobnéliť to jest, aby mužie od žen wolali, a ženy od mužów, a tiem manželstwie rušie, a tak lidem wytrženie činie a pochybowánie, neprawiec lidem upřiemě čtenie podlé času od boha ustanoweného. Neb když by poznali čas nynějších dnów pomsty, musili by to oni sami lidu prawiti, že w takowém času zatmělém Kristus rozdělí lidi wšelikých stawów, jakož prawí S. Lukáš w XVII kapitole: W tu noc dwa budeta na loži, jeden bude wzat a druhý ostawen, dwa w jedné mlečce (?), jeden bude wzat a druhý ostawen. Odpowěděwše učedlníci řekli sú jemu: Kde pane? A on wece:

Kdež bude tělo, tu sě shromáždie i orlice. Protož bratřie a sestry, kdež wiete, ano sě tělo Kristowo rozdáwá se wšemi kusy prawd božích, tu sě shromažďte w čas pomsty a zámutku najwěčieho. A ta miesta ten čas nemohú býti we wsi neb jinde, pro silného antikrista a hrozného, ale w městech ohražených, jichžto jmenuje S. Isaiáš pět, w ten den totiž w příchodu pána Jesu Krista. A to jest opět u mnohých w posměch, a tak řiekají: Ano, wiec hřiechów w městě než we wsi. Tomu jest odpowěď: Ano, tak wiec bylo hřiechów w Egyptě než w židowstwě, awšak jest Ježíš s Josefem a s Marií utekl do Egypta před Erodem, když mu anjel boží přikázal. Též i nynie, když buoh chce a přikazuje, aby sě shromáždili do měst ohražených w ten čas a utiekali jeho wěrní, toť jest jistá wěc, že zlé wyčistí swým časem. Protož jest přikázal pán bóh kněžím swým, aby wolali pilně a řelki (sic): Shromažďte sě a wejděte do měst ohražených, neb aj, já zlú wěc činím a přiwodím od puolnoci a potřenie weliké. Protož sě třeba bez prodlenie shromážditi, aby sě postili a kwielili na swé i na cizie hřiechy, aby se modlili we dne i w noci ku pánu bohu wolajíc, aby je ráčil spasiti w časy najwěčšieho zamúcenie. A také aby se spuosobowali božím slowem, dobrými příklady a radami, a zwláště, aby sě naplňowali drahým pokrymem (sic) a nápojem pána Jesu Krista. Protož die pán buoh skrze S. proroka Johele w 2ᵉ kapitole: Weliký jest den Páně a hrozný welmi, a kto jej strpí? Protož nynie die pán bóh: obraťte sě w celém srdci wašem, w postu, w pláči a we lkání, a rozedřete srdce waše a ne rúcha waše. Obraťte sě ku pánu bohu wašemu, neb dobrotiwý a milosrdný jest a trpěliwý, a mnoho milosrdný a showiewající nad zlostí. Kto wie, ač sě snad obrátí a odpustí a ostawí po sobě požehnánie. Suchá oběť a mokrá oběť pánu bohu našemu, točiž buď obětowána. Trubte trúbú w Syon, to jest mezi wěrnými, poswěťte (sic) postu, swolajte zástup, shromažďte lid. Poswěťte sboru, shromažďte starý i mladý, dietky, ježto u prsí ssú, wyjdi ženich z lože swého a newěsta z lože swého. Milost božie s wámi a rač wám pán bóh ty wěci k užitku a k spasení obrátiti, a jim wedle wóle božie srozoměti, a je wedle přikázanie božieho naplniti. Dajž nám pán bóh we wšem dobrým (sic) setrwati ꝯc.

b)

Spasitel milosrdný rač býti s wámi u wašich nesnázích a zámutciech, amen. Bratřie w bohu najmilejší! Wězte, že již čas zamúcenie najwěčého přiblížil sě jest, nastal jest a we dwéřech jest, o kteréžmto (sic) času Kristus w swých čteních, a apoštolé jeho w epištolách swých, a prorokowé i S. Jan w Apokalypsis předpowěděli sú. W kterémžto času přikazuje pán bóh swým wywoleným utéci z prostředka zlých skrze Isaiae w 51 kapitole, řka: Wyděte z prosrědka jich lidé moji, aby spasil každý duši swú od hněwu prchliwosti Páně, a ran jich aby newzěli. A aby

snad neobměkčilo sě srdce waše, a nebáli sě slyšenie, kteréž slyšáno bude na zemi. A skrze S. Jana w Zjewení w XVIII kapitole die: Slyšal sem jiný hlas s nebe řkúcí: Wyjděte z něho lidé mojí, abyste účastni nebyli jich hřiechów, neb hřiechowé jich přišli sú až do nebe. Ale kam mají utiekati wywolení boží? Do měst ohražených, kteráž jest pán bóh zpósobil, w čas zamúcenie najwěčieho aby sě w nich schowali wywolení jeho. A těch měst jest pět, ježto sě nezapíší a nepoddadie Antikristowi, o nichž die Isaias w XIX kapitole: W ten den toho příchodu Kristowa bude pět měst w zemi Egyptské, točž mezi těmi wšemi, ježto sužují syny božie od prawdy božie. Neb takowí slowú podlé řeči swatého Jana duchownie Sodoma a Egiptus. A ta města budú mluwiti jazykem kananejským, to jest o zemi slíbený. A přísahajíce na pánu zástupów, točiž slibujíce wěrni býti bohu a jeho zákonu, město jedno bude nazwáno slunce, do kterýchžto měst přikazuje utéci pán bóh wywoleným skrze Isaiae w XXVI kapitole řka: Jdi lide mój, wendi w pokojíky twé, zawři brány swé nad sebú, schowaj sě máličko na malý čas, dokawadž nepomine mé rozhněwánie. Neb aj pán wynde z města swého, aby nawštiewil neprawost přebýwajících w zemi proti němu. A kněžím swým přikazuje, aby wyšli do měst takowých, skrze Jeremiáše w IIII kapitole a řka: Zwěstujte w Juda a w Jerusalemě, točž w lidu křesťanském, slyšenie učiňte, mluwte a trubte trúbú na zemi, wolajte slyšenie a řcete: Shromažďte sě a wejdem do ohražených, zdwihněte znamenie Syon, posilněte sě a neroďte státi. Neb aj přiwodím zlú wěc od puolnoci a potřenie weliké. Wystúpil jest lew z lože swého a lúpežník pohanský pozdwihl sě jest, točž proti bohu a proti zákonu jeho, jako jest král Uherský, jenž jest mnoho pohanów zlúpil, wyšel jest z města swého, točž z Uher, aby položil zemi twú u pustotu. Města twá potřena budú, ostanúce bez přebywatele. Protož tyto wěci wědúce, samého pána boha pilně wažte a neobmešáwajte (sic), we dwéřech jest. Neb Esdráš prawí: Bude žádati člowěk do města wjíti a nebude moci; nedajte sebú točiti sěm i tam swódciem newěřícím, kteříž řiekají: nebudeť toho za nás; jižť sej (sic) to naplnilo, buoh wie, kdy to bude. Ktoť prorokóm newěřie, židowskáť jest to wiera. Takowým nejsú proroctwie, ale toliko wěrným. Jakož S. Pawel die w epištole k Korintským w XIV kapitule: proroctwie nejsú newěrným. Protož wy, jste-li wěrni, proroctwiem swatým neroďte hrzeti. Neb die pán bóh skrze Amos proroka w IX kapitole: W meči zemrú wšichni hřiešníci lidu mého, kteříž řiekají: Přiblíží sě a nepřijde na nás zlé, jakož to řiekají: nebudeť toho za nás ani za našich dětí. Milost božie s wámi. Amen.*)

*) „In oppositum Jessenicz“ (ibid.)
M. Jesenic uwodí (latině) krátce jen některá místa z písem swatých, kteráž naopak swědčí. Proroci že neopauštěli národu swého, aniž chodili k cizím, horlili proti hříšníkům, ale zůstáwali mezi nimi. „Non enim propter malos boni sunt deserendi, sed propter bonos mali sunt tolerandi. Sic tolerarunt prophetae, propter quos tanta dicebant“ ɔc.

A. XXIII.

PSANÍ UHERSKÉHO KRÁLE MATIÁŠE KORVINA

w létech 1469 do 1487 do Čech českým jazykem wydaná.

1.

Král Matiáš žádá purkmistra i raddu města Jíhlawy, aby k neděli Laetare obeslali sjezd obecný do Brna položený, na kterém se bude jednati o pokoj w zemi Morawské.

(*W Brně, 1469, 11 Febr. Orig. w archivu města Jihlawy.*)

Múdrým a opatrným purkmistru a radě města Jíhlawy, nám milým.

Mathiáš z božie milosti král Uherský, Dalmacký, Charwatský ɔc. Múdří a opatrní a nám milí! Jakož nesnáze a wálky těžké a welmi záhubné w zemi této Morawské sú powstaly, a již čas dobrý trají, a strach jest, nebudú-li přetrženy a nějakým slušným a pokojným jednáním ku pokoji přiwedeny, že ta země k nenabyté škodě a záhubě přijde: a protož my toho žalost majíc a nechtíc, by dalšie záhuby w ní býti měly, s některých lidí dobrých a znamenitých z té i jiných zemí radú sjezd obecní wolati sme kázali, a ten položili do města Brna, a k tomu wšecky pány, preláty, rytieřstwo i města sme zobsielali, aby k sjezdu tomu námi položenému se sjeli. A protož pro takowé obecní a té země dobré toho na wás žádáme, jako na těch, ježto byste také jakožto obywatelé její dobré rádi měli widěti, abyste k té neděli středopostní, kterejž Letare řiekají, a k tomu dni tu byli u Brně při nás a radili i s jinými a wedle jiných, kudyby najslušněji pokoj takowý mohl zjednán býti, kterýž by se pánu wšemohúcímu líbil, a lidem i zemi té užitečen byl. Neb když tu budete k našie žádosti, uslyšíte šíře naši wůli dobrú, kterúž ne k mordům a záhubám, jakož nám někteří připisují, máme, ale dobrým a prostým úmyslem země té, wás i jiných wšech obywatelí dobré jednati a poctiwé budem. Wěříc, že toho jinak neučiníte, ale w tom wůli a žádost naši naplníte. Dán w Brně, w sobotu před nedělí masopustní, anno ɔc. lxix^{o} pod sekretem prstenu našeho.

Commissio d. regis in consilio.

2.

Král Matiáš Janowi z Rožmberka: oznamuje, že kníže Viktorin, místo aby škody w Slezsku učiněné oprawil, jemu na nowo odpowěděl; i nařizuje mu, aby proti „kacířům" ihned zase wálku zdwihl.

W Brně 1469, 17 Jul. (*Orig. arch. Třebon.*)

Mathiáš boží milostí Uherský, Český ɔc. král, markrabě Morawský ɔc.

Urozený wěrný náš milý! Wěděti dáwáme, že Viktorin syn toho ssazeného, když sme w Slezí byli, den ode dne nám a našim poddaným škody činil pálením, mordem i jinými rozličnými záhubami. My přijewše z Slezie obeslali sme jej, aby nám a našim ty wěci opraweny byly: a on miesto oprawy odpowěděl jest nám. A protož to wěda, ty se také protiw kacieřóm tak jměj, jakožs před uložením příměřie se jměl, a s nimi bez meškánie i hned u wálku zase wstup. A to také i jiným pánóm Českým našim wěrným milým píšem, aby tak bez prodléwánie učinili. Dán w Brně, w pondělí po hodu s. Markéty, léta božieho ɔc. lxix, králowství našich Uherského we dwanáctém a Českého w prwniem létě.

Commissio propria Dni. Regis.

Urozenému Janowi z Rožmberka, najwyššiemu komorníku králowstwie našeho Českého, wěrnému našemu milému.

3.

Janowi z Rosenberka: o minci w Budějowicích ražené a o faře Budějowské.

W Prešpurce, 1470, 17 Mart. (*Orig. arch. Trebon.*)

Matiáš boží milostí Uherský, Český ɔc. král, markrabě Morawský ɔc.

Urozený wěrný nám zwláště milý! Wědětiť dáwáme, že posieláme mincéře naše do Budějowic, aby tu mincowali a peníz dobrý a hodný dělali. A protož žádáme toho na tobě, aby po wšem swém zboží tu minci, tak jakž w swé wáze puojde, lidem swým bráti přikázal; nebť to k našemu dobrému a užitečnému, tudíž i k twému, býti má. A jakožs nám psal o faru Budějowskú, aby knězi doktorowi děkanowi Pražskému dána byla: psanie twé nás tepruw wčera w samý wečer došlo, a my sme již před tím w středu k prosbě a žádosti mnohých dobrých lidí knězi Wáclawowi doktorowi přieteli dobré paměti doktora Hilaria již byli dali. A byť nás bylo prwé twé psanie došlo, byli bychom to k twé žádosti rádi učinili. Datum Posonii, sabbato ante Domin. Reminiscere, anno ɔc. Lxx°, regnorum nostrorum Hungariæ duodecimo, Bohemiæ vero anno primo.

Commissio propria Domini Regis.

(Duška.) Také žádáme, když ta mince, kteráž w Budějowicích dělána má býti, wydána bude, aby po zboží swém lidem přikázal, ať žádné jiné mince neberú. Neb ta mince s Wídeňskú mincí za jedno puojde, a to chudým lidem i nám wšem užitečno bude. Ostatek těch wěcí poručili sme urozenému Zdeňkowi z Šternberka ɔc., že tě toho šíře zprawí.

Urozenému Janowi z Rosenberka, najw. komorníku král. našeho Českého, wèrnému nám zwláště milému.

4.

Témuž opět o minci a měně její, aby jí bráněno nebylo.

W Brně, 1470, 17 Mai. (Orig. arch. Třebon.)

Matiáš boží milostí Uherský, Český ɔc. král, markrabě Morawský ɔc.

Urozený wěrný nám zwláště milý! Psáno nám jest, kterakby ty w swém městě Krumlowě měny nedopustil. I jest nám to welmi diwno, proč se ta wěc zbraňuje. A my sme pro waše dobré minci w Budějowicích bíti kázali, a čtyřidceti groší za zlatý jie dáwati; kterážto mince tak dobrá jest i lepší na stříbře, nežli Wídeňská. I rozumíme tomu, že toho drahně škodni budeme, chtíce wám dobře učiniti; ježto nikdyž w jiných miestech tak wydáwána nebyla jako tu; a twoji lidé wždy w některých miestech twého panstwie jí bráti nechtie. I žádáme na tobě, aby takowé wěci opatřil a opatřiti kázal, aby ta mince brána byla, i také měnu aby dopustil. Neb když wy sami tu minci naši dobrú lehčiti budete, kterak ji jiní budú bráti? My nepřestáwáme wašeho dobrého jednati s našimi welikými náklady, jakožto swých wěrných milých: takéž jste nám tím zase powinni naše dobré jednati. Urozenému Rainprechtowi hajtmanu nad Ensí, tudíž i knězi biskupowi Pasowskému s pilností o to píšem, aby se k tomu tak jměli, aby poddaní jich tu naši minci po wšech jejich panstwí brali, jakož ji jinde w Rakúsiech berú. Ty též jim s pilností o to piš, jakž se tobě najlépe zdáti bude. Datum Brunnæ, feria V^ta^ post Sophiæ, anno ɔc. Lxx^0^ regnorum nostrorum Hungariæ tredecimo, Bohemiæ vero anno secundo.

Commissio Domini Regis.

Urozenému Janowi z Rosenberka, najw. komorníku králowstwie našeho Českého, wěrnému nám zwláště milému.

5.

Témuž, aby Řehoře služebníka swého wyprawil s děkanem Pražským do krajůw Chebského a Loketského k jednání wěcí křesťanských.

1470, Jul. 23 (u Brna) (Orig. arch. Třeb.)

Matiáš z boží milosti Uherský, Český ꝛc. král, markrabě Morawský ꝛc.

Urozený wěrný, nám zwláště milý! Žádáme na tobě s pilností, aby slowútného Řehoře služebníka swého, o kterémž jsme zpraweni, že jest člowěk rozumný, aby jej wyprawil s knězem doktorem děkanem Pražským, těchto křesťanských wěcí k jednání w kraji Chebském a Loketském, jakož o tom duostojný kněz legat již psanému knězi děkanowi šíře wypisuje, co tam jmenem naším i legatským jednáno býti má. I wěřímeť, že to pro naše i tudiež twé dobré tak učiníš, a jmenowaného Řehoře s knězem děkanem tam wyprawíš. Datum in castris nostris prope Brunnam, fer. II. post Mariæ Magdalenæ ꝛc. lxx, regnorum nostrorum Hungariæ tredecimo, Bohemiæ vero anno secundo.

Ad mandatum domini regis.

Urozenému Janowi z Rosenberka, najwyššiemu komorníku królowstwie našeho Českého, wěrnému nám zwláště milému.

6.

Témuž, že Zdeněk ze Šternberka ho zpraví, kterak se chowati má.

1470, Oct. 2 (w Znojmě) (Orig. arch. Třeb.)

Matiáš boží milostí Uherský, Český ꝛc. král, markrabie Morawský ꝛc.

Urozený wěrný, nám zwláště milý! Psaní twému sme srozuměli; i wěz, žeť sme o ty wšecky i o jiné wěci urozenému Zdeňkowi z Šternberka, najwyššiemu hajtmanu našemu ꝛc. s tebů mluwiti a jednati poručili, ten tebe wšech těch wěcí zprawí, kterak se w těch wěcech jmíti máš. Datum w Znojmě, fer. III. post Michaelis, anno domini ꝛc. lxx°, regnorum nostrorum Hungariæ tredecimo, Bohemiæ vero anno secundo.

Commissio propria domini regis.

Urozenému Janowi z Rosenberka, najwyššiemu komorníku królowstwie našeho Českého, wěrnému nám zwláště milému.

7.

Král Matiáš Zdeňkowi ze Šternberka: zpráwu dáwá, kterak wojsko Polské u Nitry z králowstwí wybyto bylo, nestatečně se chowawši.

1472, 18 ledna (u Lubiny.) (Z Březanowých paměti rodu Šternberského.)

Matiáš z boží milosti Uherský a Český král ɔc.

Urozený, wěrný, nám zwláště milý! Widěli sme list twuoj, kterýžs nám psal, z nowin nám děkuje. Cožkoli jistého zde jest, to my wám wždy wěděti dáme. A také wěz, že sme byli od Nitry blízko, když sme služebníka tohoto k tobě wyprawili. A hned potom Nitru obehnali sme, a tu sú nám žádného odporu neučinili. A potom skrze biskupa Pětikostelského smlúwa učiněna jest, že sú oni s zámku tohoto wšeci sjeli, a nám slíbili žádné škody w zemi naší z ní táhnúce nečiniti. A když sú toho nezdrželi, my s jiezdnými i pěšími za nimi táhli sme, a je čtyři míle od Nitry postihli sme, a je poraziti mohli sme: ale jejich ne tak mnoho přečinění, jako našeho počestného hlediece, a že sú nás pro buoh prosili, je z země naší propustili sme s pokojem. Owšem je k tomu připrawili sme, že žádných škod, než po naší wuoli z země, s welikú hanbú wen utiekajíc, jeli sú. A my také potom tyto dwa zámky, Lubinu a Michalowu Horu pojednú obehnali sme, a s boží pomocí jich w témdni dobudeme, a tak těm Polákuom konec učiníme. A také ty nám píšeš, že se proti kacieřuom statečně ohýbáte, a dobře se jmáte, jedině že se wám peněz nedostáwá. Jist tiem buď, že již teď Martina písaře s penězi mezi wás posieláme, kterýž wás také našich wěcí zprawí. A také nám píšeš o Jana syna swého. Piš jemu, ať k nám nemeškaje přijede, a myť jemu takowé zjednánie učiníme, žeť tobě proč žalowati jmieti nebude. Dán w wojště našem blíž Lubiny, w sobotu den S. Přišky, let božích ɔc. LXXII°, králowstwí našich Uherského XIV, a Českého léta třetieho.

Cedule.

Také milý pane Zdeňku jistěť píšeme, že jakž sme žiwi, nikdy sme hlúpějších, leniwějších, opilejších, nestatečnějších a putanějších newiděli, jako sú páni Polané byli. A tak se nám zdá, že sú tak *žični* té jisté jiezdy, žeť jest *drugam leb ztlučona*, že se jim nejednomu *bialego iagodnika* w roce *niezpodoba* piti. A tuto ceduli přečta, wěřímeť, že třikrát na jedné noze pro nás poskočíš. A protož sme Albrechta twého wyprawiti nechtěli, že když jest králowic ten z země jel, někteří naši je poraziwše, jim šub mnoho pobrali; a těch se doptajíce, po Albrechtowi kteréž najčistší jmieti moci budem, pošlem. —

Urozenému Zdeňkowi z Šternberka, wšech zemí našich hajtmanu najwyššímu, a najwyššímu purkrabi Pražskému, wěrnému nám zwláště milému.

8.

Král Matiáš p. Janowi z Rosenberka i Jindřichowi z Hradce: zprávu dáwá o uzawřeném w koruně České příměří.

1472, 4 April. (w Budíně.) (Ex orig. arch. Třebon.)

Matiáš z božie milosti Uherský a Český král ꝛc.

Urození wěrní nám zwláště milí! Nebuď wás tajno, kterak sme stánie a příměřie w koruně České učinili, jakož teď w ceduli zde zawřené porozuměti muožte. Protož wám přikazujem, abyšte na den Ss. Filipa a Jakuba nynie najprw příští s západem slunce w to stánie a příměřie wstúpili, a to tak do roka abyšte drželi a zachowali. K tomu také sjezdu na hotowě sě majíc, přijeti nezmeškáwajte, jiným našim poddaným, prelátóm, pánóm, rytieřstwu i městóm w Čechách, aby i oni na sjezdu také byli wěděti dadúc. Také urozenému Zdeňkowi z Šternberka, králowstwie našeho Českého hajtmanu najwyššiemu, wěrnému nám zwláště milému, když do země přijede, wás těch wšech wěcí šíře zprawiti poručili sme. Dán w Budíně, w sobotu po welicenoci, let božích ꝛc. lxxij°, králowstwí našich Uherského xv° a Českého léta třetieho.

De commissione propria D. Regis.

Urozeným Janowi z Rosenberka, králowstwí našeho Českého najwyššiemu komorníku a Jindřichowi z Hradce našemu komormaistru a najwyššiemu komorníku desk a súdu práwa zemského w Brně, wěrným nám zwláště milým.

9.

Matiáš král p. Janowi z Rosenberka: že w umluwách s králem Polským, budauli které, opustiti jeho nemíní.

1472, 10 Aug. (w Budíně.) (Ex orig. arch. Třebon.)

Matiáš z boží milosti Uherský a Český král ꝛc.

Urozený wěrný nám zwláště milý! Widěli sme list twuoj, w němž nám píšeš, abychom tě s zámky twými w smlúwě, kterúž ty píšeš že by sě mezi námi a králem Polským dála, neopúštěli ꝛc. Ktož jest tě koli těch nowin zprawil, zleť jest sě jich sám uptal. Protož wěz, žeť nic jiného mezi námi a králem Polským nenie. než příměří uloženo; a w tom wíce jednáno má mezi námi býti. A cožkoli jednati budem jmíti, w tom rady waší užiti chcme, a w tom tebe také neopustíme. Dán w Budíně,

w pondělí den S. Wawřince, let božích ꝯc. lxxij°, králowstwí našich Uherského xv° a Českého léta čtwrtého.

De commissione propria Domini Regis.

Urozenému Janowi z Rosenberka, králowstwie Českého komorníku najwyššiemu, wěrnému nám zwláště milému.

10.

Témuž: wolá ho k sobě do Prešpurka ke dni S. Martina.

1472, Oct. 10 (*Wyšegrad.*) (*Orig. arch. Třebon.*)

Matiáš z božie milosti Uherský a Český ꝯc. král.

Urozený wěrný nám zwláště milý! Žádámeť od tebe s pilností, aby k nám do Prespurga na den S. Martina konečně přijel: neb my s tebú o pilné naše i twé wěci rozmluwiti máme, a toho čas uhlédajíc powlowně učiniti chcme. Wěz také, že někteří páni Čeští a Morawští poddaní naši tu na ten den mají býti; ježto k jednání přitom mnohých pilných wěcí tebe a rady twé nám potřebie bude. Také mluwil jest s námi urozený Jan z Rabenstyna probošt Wyšehradský wěrný náš milý o to, což se syna twého dotýče; i o to s tebú, když k nám přijedeš, podlé toho jakož wuoli twé srozuměli sme, slušně a na miesto uhodíme. Dat. Wissegrad, sabbato in die Gereonis, anno domini ꝯc. lxxij°, regnorum nostrorum Hungariæ quintodecimo, Boemiæ vero quarto.

Commissio D. Regis.

Urozenému Janowi z Rozenberga, najwyššému komorníku králowstwie Českého, wěrnému nám zwláště milému.

11.

Budějowským: aby we při swé proti Stúpenskému stáli před králem w Brně w neděli Judica n. př.

1473, 23 Mart. (*ex Tata.*) (*Orig. arch. mus. Bohem.*)

Múdří a opatrní wěrní nám zwláště milí! Jakož na Stúpenského žalujete, kterakby w tomto přieměřie wašemu spoluobywateli jeho zbožie pobral ꝯc. a žádáte před námi o to slyšáni býti s niem: wěztež, žę Stúpenský náš služebník jest, ale w tejto mieře jeho při nás není, wšakž tento týden u nás konečně bude, a my jej těch wěcí, o kteréž wy nám prawíte, zprawíme a jemu přikážeme, aby před námi stál w Brně w tu neděli, kteráž slowe Judica, a wy také některé z swej rady k tomu

dni do Brna pošlete. Tu my pak strany obě slyšiece w to nahlédnúti chcme, aby každý požiti mohl swej sprawedlnosti. Ex Thatha ff. III[a] post dominicam Oculi, anno ꝯc. LXXIII°, regnorum nostrorum Hungariæ XVI, Bohemiæ vero anno quarto.

De commissione propria Domini Regis.

Múdrým a opatrným purgmistru a raddě města Budějowského, wěrným nám zwláště milým.

12.

Budějowským: aby do příměří mezi králi uzawřeného wstúpili a je wěrně zachowáwali.

1474, 30 Nov. (we Wratislawi.) (*Ex orig. arch. Budvic.*)

Matiáš z božie milosti Uherský a Český král ꝯc.

Opatrní wěrní nám milí! Dáwámeť wám wěděti, kterak mezi námi, králem Polským a Synem jeho prworozeným, kterýž w Čechách jest, příměřie křesťanské do S. Ducha, a odtud za plné dwě létě pořád zběhlé stalo sě jest. A my chtiece, aby ta slawná koruna naše Česká w pokoji a w řádu odpočíwati mohla, tiem pewnějie to příměřie zawřeli sme; jehož wšichni poddaní naši w koruně České obapolně listy swými přiznawacími, jakož jim přiepis poslán bude, potwrditi mají. I žádámeť na wás se wší pilností, i přikazujem, aby to příměřie tak jakož w sobě jest, we wšech kusiech a artikulích zachowali, a list přiznawací, jakožť přiepis wám dán bude, na miestě, jenž také ukázáno bude, poslali. W kterémžto příměřie na den panny Marie početie (8 Dec.) nynie příštie aby wstúpili a žádnému nepřekáželi, pro naše počestné a swé dobré. Neb ktožby jinak činili z našich obapolně poddaných, žádnémuby to trpieno nebylo. Jest také Sněm wšie koruny, třetí neděli po wánociech (15 Jan. 1475), do Prahy položen; kdežto naše dobré a počestné, tudiež té koruny, jednati sě má. I wěřímeť wám, že tu na ten čas býti nikoli neobmeškáte, a naše dobré a počestné s jinými našimi poddanými jednati budete. A my wám toho wším dobrým spomínati mieníme. Ex Wratislawia, die S. Andreæ apostoli, anno ꝯc. lxxiiij°, regnorum nostrorum Hungariæ xvii°, Boemiæ vero anno sexto.

Ad relationem generosi Dom. Zdenkonis de Sternberg.

Opatrným purkmistru a raddě města Budějowic Českých, wěrným našim milým.

13.

Chebským, aby přiznali se také ku příměří mezi králi we Wratislawi uzawřenému.

We Wratislawi, 1474, 4 Dec. (Orig. arch. Chebského.)

Matiáš z božie milosti Uherský a Český král ɔc.

Slowútné opatrnosti wěrní naši nám zwláště milí! Z hodných příčin wždycky sme k wám dobrú wuoli měli, a zwláštní milostí nakloněni k wám byli, slyšiece waši pewnú a upřémú stálost, kterúž ste měli a máte u wieře křesťanské, a lítost wždycky sme měli záhub a škod wašich, kteréž sú se wám dály a dějí od nepřátel wiery swatého kostela Římského. Protož i nynie, jednawše přímiřie s najjasnějším králem Polským a synem jeho, kterýž w Čechách jest, a mezi poddanými našimi obapolně, wás jakožto přídržejících se nás pro obranu swaté wiery křesťanské, podlé sebe sme přimienili a w to příміří postawili, přímiřie toho dokonati ani zawřéti nechtěwše, lečbyšte i wy podlé nás w tom přímiří pokoje požiti mohli; a to, jestliže se k tomu seznáte, listem swým odewřeným w pěti neděléch od tohoto času pořád zběhlých, že s námi w tom státi chcete. Protož žádáme od wás s pilností, a dle wiery swaté křesťanské wás napomínáme, abyšte se listem swým odewřeným seznali w již psaných pěti neděléch, že s námi a podlé nás w tom přímiří státi mieníte a chcete, o to žádné péče nemajíc, že wás bohdá w ničemž neopustíme ani obmeškáme, a žádné konečné wěci a smlúwy neučiníme, leč wás podlé wšie potřebnosti, jako swé wěrné poddané, opatříme, tak abyšte, jsúc u wieře křesťanské zachowáni, statky swými a hrdly mohli bezpečni býti. Wěřiec wám, nepochybujem, že w tom jinak neučiníte, než že list swój odewřený, k nám se přiznáwajíce položíte w moc urozeného Zdeňka z Sternberga ɔc. wěrného našeho milého, w tom meškánie žádného nečiniec. Datum Wratislawiæ, dominico in die Barbaræ virginis, anno domini ɔc. lxxiiii, regnorum nostrorum Hungariæ XVII, Boemiæ ɔc. anno sexto.

De commissione propria domini regis.

Slowútné opatrnosti purgmistru, raddě i wšie obci města Chebského, wěrným našim nám zwláště milým.

(Cedule přiložená:)

A teď wám posieláme přiepis, wedle kteréhož se listem waším na pergameně učiněným přiznajte s pečetí wisutú.

My purgmistr, konšelé a wšecka obec města Chebského ɔc. wyznáwáme tiemto listem přede wšemi lidmi, ktož jej uzřie aneb čísti uslyšie: jakož najjasnějšie knieže, pan Matiáš, Uherský a Český ɔc. král, nás podlé Jasnosti swé w přímiří, kteréž

mezi Jasností JM[ti] a najoswiecenějším panem Wladislawem, najjasnějšieho pana krále Polského prworozeným synem, a mezi Jich Milostí wšemi poddanými a celým králowstwím Českým učiněno jest, přimieniti jest a nás w ně přijieti ráčil, že my, chtiece rozkázaní najswětějšieho pána našeho papeže, jakožto wěrní a prawí křesťané dosti učiniti, přiznáwáme se tiemto listem, že my wedle swrchuřečeného najjasnějšieho pana Matiáše krále w tom přímiřie tak učiněném státi a býti chcme, a we wšem to přímiřie přijímáme, a podlé Jeho Králowské M[ti] zachowati je slibujem beze wšeho úkladu a zlé lsti. Tomu na potwrzenie a skutečné drženie pečet města našeho přiwěsili sme k tomuto listu. Jenž jest dán ɔc.

14.

Jindřichowi z Rosenberka: pokládá sjezd do Budějowic k ustanowení nowého hejtmana w zemi po smrti Zdeňka ze Šternberka.

W Budíně, 1476, 19 Dec. (Buda.) (Ex orig. arch. Třebon.)

Matiáš z božie milosti Uherský, Český ɔc. král.

Urozený wěrný náš nám zwláště milý! Nepochybujem, že již dobře wieš o smrti Zdeňka dobré paměti nebožtíka, kteréhož sme wšem wám poddaným našim za hajtmana k žádosti wašie byli dali, a kterak jest wždycky wěci sobě poručené pilně a wěrně až do smrti swé jednal a řiedil, dobře w paměti máš; jehožto duši pán buoh rač milostiw býti. Ale poněwadž pán buoh wšemohúcí jej wzieti jest ráčil, potřebie jest, a na to dnem i nocí sme myslili, abychom wás hajtmanem opatřili jiným, jako pán wáš milostiwý, a ten ježto wás w ničemž opustiti nemieni. A protož pokládáme wám wšem poddaným našim sněm obecní w Budějowicích Českých na den S. Pawla na wieru obrácenie (25 Jan. 1477) nynie najprw příštieho. Žádajíc na tobě s pilností, aby podlé jiných poddaných našich, jimž také o to píšem, na něm byl: a tu my mezi wás raddy swé znamenité pošlem, a jim s radú waší hajtmana jiného ustanowiti a k tomu některé wěci wám wšem užitečné na wás wznésti poručíme. Ex Buda, fer. V[ta] ante Thomæ Apostoli, anno ɔc. lxxvj[to], regnorum nostrorum Hungariæ ɔc. xviiij[o], Boemiæ vero octavo.

Commissio propria D. Regis.

Urozenému Jindřichowi z Rosenberka wěrnému našemu nám zwláště milému.

It. w táž slowa urozenému Bohuslawowi ze Šwamberka . . . .

15.

Krále Matiáše wěřicí list pro posly swé na sjezd do Budějowic.

1477 Januar. 13 (Budæ). (Ex orig. arch. Třebon.)

Matiáš z božie milosti Uherský a Český ɔc. král a markrabě Morawský ɔc.

Urozeným, statečným, slowútným, múdrým a opatrným pánuom, rytieřstwu a městuom nynie na sněmě w Českých Budějowicích sebraným, wěrným našim nám zwláště milým, milost naši králowskú wám wzkazujem a wše dobré. Posieláme mezi wás, wěrné naše milé, listu tohoto ukazatele, duostojného Jana biskupa Waradínského, a urozeného Wáclawa z Boskowic, úmyslu našeho docela zprawené, jimž něco pilných wěcí se wšemi spolu a něco také s některými zwláště mluwiti sme poručili. Protož žádáme na wás s pilností: což dřéwepsaní poslowé naši s wámi wšemi spuolu aneb s některými zwláště w tomto poselstwí jmenem naším mluwiti budú, abyšte jim toho úplně jako nám samým wěřili, kdyžbychom s wámi mluwili osobú naší přítomni jsúc. Datum Budae, fer. II in octava epiphaniae domini, anno ejusdem ɔc. lxxvii, regnorum nostrorum Hungariæ ɔc. xviiii°, Boemiæ vero viii°.

16.

Král Matiáš Bohuslawowi ze Šwamberka: že dal naučení služebníku jeho Martinowi ústně, kterakby při dojití příměří a co do rozepsání sjezdu zachowati se měl: o dluhu jeho čeká teprw zprávu od biskupa Waradínského.

1477, 27 Mart. (Buda.) (Ex orig. arch. Třebon.)

Matiáš z božie milosti Uherský a Český král ɔc.

Urozený wěrný náš nám zwláště milý! Jakož nám píšeš, což se příměřie dotýče, kteréž brzo wyjíti má, i o jiných některých kusiech, kteréž nám Martin služebník twuoj ústně powěděl: témuž Martinowi plné naučenie dali, a tobě dále powěděti rozkázali sme. O sněm, kterýž složiti potřebie jest, žádámeť s pilností, aby jej což móžeš složil. A co na něm budeš jednati mieti, a kterak wuoli naši našim poddaným powěděti, týž Martin tě zúplna zpraví; a jakž od něho uslyšíš, tak se w těch wěcech měj. Což se pak dluhu twého i jiných dotýče, wěz, že když sme byli p. biskupa Waradinského na sněm do Budějowic poslali, dali sme jemu rozkázanie s tebú i wšemi jinými o ty wěci jednati; pak co jest w tom zjednal neb nezjednal, newieme; neb jakž brzo k nám přijel, ihned sme jej zase s některými pilnými wěcmi našimi do Morawy wyprawili. A odtud se ještě newrátil; a my odjinud o to zprávy mieti ne-

móžem než od něho, pokud a kterak učiniti mělibychom. Než když se k nám on biskup předepsaný wrátí, dotážíce se jeho w těch wěcech a zprávu uslyšiec, chcme se k tobě i k jiným pánuom w tom mieti, jako pán wáš milostiwý. Ex Buda, fer. v[ta] ante dominicam palmarum, anno ɔc. lxxvij°, regnorum nostrorum Hungariæ ɔc. xx°, Boemiæ vero viij°.

De commissione D. Regis.

Urozenému Bohuslawowi z Šwamberka, najwyššiemu hajtmanu wšech zemí králowstwie našeho Českého a na našem králowském místě, a najwyššiemu hofmistru téhož králowstwie našeho, wěrnému našemu nám zwláště milému.

17.

Král Matiáš Bohuslawowi ze Šwamberka: list wěřicí pro posla jeho k němu Wiléma Tetaura.

1477 Mai 30 (Buda) (Orig. arch. Třebon.)

Matiáš z božie milosti Uherský a Český král ɔc

Urozený wěrný náš nám zwláště milý! Milost naši králowskú wzkazujem a wše dobré. Posieláme k tobě slowútného Wiléma Tetaura z Tetowa, listu tohoto ukazatele, wěrného našeho milého, jemuž sme poručili s tebú o některé pilné a potřebné wěci rozmluwiti. Protož žádáme, což nadepsaný Wilém Tetaur nynie jmenem a slowem naším s tebú mluwiti bude, aby jemu wěřil, tak jakobychom my sami osobně přítomni jsúc s tebú mluwili. Datum Bude, fer. vi[a] ante festum Trinitatis, annorum domini ɔc. lxxvij°, regnorum nostrorum Hungariæ vicesimo, Bohemiæ vero viiij°.

Commissio propria D. Regis.

Urozenému Bohuslawowi ze Šwamberka, najw. haitmanu wšech zemí král. Českého, wěrnému našemu nám zwláště milému.

18.

Král Matiáš Bohuslawowi ze Šwamberka: o jednání s stranau odpornau w Čechách, o ušetření Netolic po smrti Rúbíkowě, a o prospěchu wálky swé w Rakausích.

1477, 5 Oct. (Korneuburg) (Orig. arch. Třebon.)

Matiáš z božie milosti Uherský a Český král ɔc.

Urozený wěrný náš nám zwláště milý! Psaní twému, což se jednánie s stranú odpornú w Čechách dotýče, srozuměli sme. Oni se Ciesařem wymlúwají, že jeho ne-

chtie opustiti; myť dobře wieme, na čem jich wěc s Ciesařem stojí, nepotřebieť jest těch zámluw. Než chtějí-li k čemu konečnému mluwiti a stálému, Ciesaře w to nepletúc, chtělibychom k tomu swoliti a jednati, cožby místného a stálého bylo. Neb takowých stání krátkých neb dlúhých s nimi žádných mieti nechcme, aniž k tomu mluw: než chtějíli k konci a místu mluwiti, to nám wěděti daj. O Netolice jakož píšeš, wěz milý pane Bohuslawe, že Raubík nebožtík nám přátely swé wšecky i otce i statek poručil, a po smrti jeho, jeho otec nám se přikázal i s tím zámkem. I nebyloby slušné, poněwadž nebožtík w službě našie ššel jest, abychom toho na jeho otce, kteréhož nám poručil, tak w náhle dopustili: neb on ten zámek tak dlúhý čas za žiwota swého držal jest, a nikdá o to takowých puotek před námi nemiewal, ani nařiekán byl. Protož žádáme na tobě s pilností i přikazujemť, aby w tom nic nepočínal až do našeho do Morawy příjezdu a dalšieho w tom ohledanie; a my přáteluom twým křiwdy žádné učiniti nechcme, než s tolik, že stranu druhú také slyšeti mieníme. Nowiny kterýchž žádáš, wěz že se nám šťastně proti nepřieteli našemu děkujíc pánu bohu wede. Žádného odporu nám nečiní; a my Dunaj wšecek s obú stran až po Kremži opanowali sme; kteréžto Kremže nynie dobýwáme, plnú naději majíc, že jí tudiež dobudem. A potom nahoru což budem najdále moci potáhnem, jestliže Ciesař s námi nebude chtieti k konci a k místu jíti. A tedť na ceduli posieláme zámky sepsané, kterých sme mocí zdobýwali; krom jiných, kteréž páni mají, ježto se nás přídrží. Ex Cornewburg, dominico post Francisci, anno ꝯc. lxxvij°, regnorum nostrorum Hungariæ ꝯc. xx^{mo}, Boemiæ vero viiij°.

Commissio propria D. Regis.

Urozenému Bohuslawowi z Šwamberka, najwyššiemu haitmanu našemu wšech zemí králowstwie Českého a na místě našem, najwyššiemu hofmistru králowstwie Českého, wěrnému našemu nám zwláště milému.

(Cedule.) Roraw. Trautensdorff. Encesdorff na Laitě. Eberges. Hymperg. Mathwičnów zámek wedle jeho. Teplice. Fezendorff. Lichtenštein. Parsdorff. Rodun. S. Wít. Maur. Šteinbergaruow zámek. Wulgesdorff. Colmperg. Closternewmperg. Cornewmperg. Creyceštein. Bielé město. Michelštein a jiné IV. Tulno. Rucpach. Macebar. Gelesdorff. Rechnice. Leys.

19.

Král Matiáš Bohuslawowi ze Šwamberka: aby rychle dal wěděti, táhnauli Čechowé císaři ku pomoci.

1477 Oct. 18. (Korneuburg) Orig. arch. Třebon.

Matiáš z božie milosti Uherský a Český král ɔc.

Urozený wěrný náš nám zwláště milý! Slyšeli sme, žeby lidé nějací z Čech sem do Rakús táhnúti měli ciesaři ku pomoci. Žádámeť s pilností od tebe, aby to w jistotě přezwědě, i jiné což se tam děje, ježtoby nám znáti užitečné widěl, rozuměti dal. Nemeškajž w tom, a nám libú službu učiníš. Datum in civitate nostra Kornewburga, sabbato in festo Lucæ evangelistæ, anno domini ɔc. lxxvij°, regnorum nostrorum Hungariæ xx^{mo}, Boemiæ vero anno viiij°.

Commissio propria D. Regis.

Urozenému Bohuslawowi ze Šwamberka, najw. heuptmanu wšech zemí K. Č. wěrnému našemu nám zwláště milému.

20.

Témuž Bohuslawowi ze Šwamberka: jewí a omlauwá neochotu swau ku pokoji w Čechách ɔc.

W Korneuburce, 1478, 7 Januar. (Kopie arch. Třebon.)

Matiáš z božie milosti Uherský a Český ɔc. král.

Urozený wěrný náš nám zwláště milý! Jakož nám píšeš o panu Burianowi, což se sjezdu s stranú nám odpornú dotýče: wěz že my w té wěci něco jiného před sebú máme, a protož takowým přiwoliti nám se nezdá a nehodí, a ty také k nim neswoluj. A jakož dále píšeš, abychom wálkú do Čech nepospiechali: wěz že z bujnosti nic nepočnem, aniž nám kdy to milo bylo, jakožs pak sám toho něco swědom; než poněwadž nás nic slušného od nich potkati nemohlo, museli sme se křiwdě brániti. Byť byli k čemu slušnému chtěli jíti, nebyloby nic na nás sešlo; i ještě, kdyžby nás co podobného potkati mohlo, ježtobychom slušně se ctí přijíti mohli, chtělibychom rádi ke wšemu nynie jako i prwé a raději než potom swoliti. Což se pak Kocowského dotýče, chcme po několika dnech znamenitého služebníka našeho w té wěci k tobě poslati, kterýž tebe úmyslu našeho zprawí a od tebe také uslyší, coby nám w tom učiniti slušné bylo. A jakož nám píšeš, žeby nám lidí něco jiezdných i pěších, ačby nám potřebí bylo, zjednati chtěl: z tohoť děkujem, a za to máme, že nám lidí potřebie bude. Protož daj nám wěděti, jací to lidé jsú, a kto jsú starší jich; a budúli

nám se hoditi, poslalibychom jim penieze a listy záškodné. Dat. in Kornewburg, fer. iiij^a post epiphaniam domini, anno ejusdem ꝛc. lxxviij°, regnorum nostrorum Ungariæ ꝛc. xx°, Bohemiæ vero viiij°.

Commissio propria D. Regis.

Urozenému Bohuslawowi z Šwamberka, najw. haitmanu wšech zemí král. Česk. na našem miestě, najw. hofmistru téhož králowstwie, wěrnému našemu nám zwláště milému.

21.

Janowi Planknarowi z Kynšperka: když mu štěstí přeje, aby wálčil dále a příměří nedržel, i pokusil se také, bude-li radno, o retowání Horaždiowic ꝛc.

W Budíně, 1478 Apr. 21 (Kopia arch. Třebon.)

Matiáš z božie milosti Uherský, Český král ꝛc.

Slowútný wěrný náš milý! Psaní twému srozuměli sme. Napřed příměřie, kteréžs učinil, přikazujemť aby zase wypowěděl a jeho nedržal, než před se, poněwadžť pán buoh štěstie přeje, nepřátely trápil což najwiece muožeš, do dalšieho našeho rozkázanie, na žádné jiných lidí listy ani řeči se neobracuje. Také lidi, kteříž k nám od rotmistruow pro penieze přijeli sú, nemeškajíc wyprawíme s penězi, i na ty pěšie, o kteréž píšeš, peniezeť pošlem, i husaři tě meškati nebudú, kterýchž již VC pohotowě máme a poslati chcme. A poněwadž Horaždějowice nám k té potřebě hodnéby byly, přikazujemť, což najspieš budeš moci, aby jich retowal; a wšak tiem obyčejem, aby tiem jist byl, že ten zámek k potřebě našie otewřien bude wždycky beze wšie wýminky. A jestliť k té węci co wiece potřebie, daj nám wěděti, chcme tě opatřiti wšemi potřebami. Neb jestliby widěl, že tomu dosti učiniti nemuožeš, aby jich retowal, raději se o to nepokúšej. Neb my slyšíme, že sú je welmi silně opletli, okopali a obaštowali, tak že k nim šturmowati musíš. A protož pomysl na to, muožešli tomu co učiniti či nemuožeš: myť to wšecko rozumu twému a opatrnosti porúčieme. Jsúli pak jiné wěci, ježtoby nám k dobrému slúžiti mohly w těchto wálkách, pokud swědom jsi, daj nám znáti; neb my twé rady w tom požíwati chcme, majíce plnú wieru o wěrnosti twé. Ex Buda, fer. III ante Georgii martyris, anno ꝛc. lxxviij°, regnorum nostrorum Hungariæ ꝛc. xxj°, Bohemiæ vero viiij°.

Commissio propria D. Regis.

Slowútnému Janowi Planknarowi z Kynšperku, haitmanu našemu na Plzni a Budějowicích, wěrnému nám zwláště milému.

22.

Král Matiáš Dobrohostowi z Ronšperka: o pomoci k wálce od něho wedené a o jetí Bohuslawa ze Šwamberka.

W Budíně, 1478, 21 Apr. (E copia arch. Třebon.)

Matiáš z božie milosti Uherský a Český ɔc. král ɔc.

Urozený wěrný, náš nám zwláště milý! Psaní twému srozuměli sme, žeťbychom lidmi i penězi pomoc učiniti měli, jestliby podlé nás proti nepřátelóm wálku měl wésti našim i tudiež wás wšech poddaných našich. Sám tomu rozuměti muožeš, pane Dobrohoste, že toho we wšem křesťanstwí nenie žádného pána obyčeje, aby poddaným swým i lidmi i penězi pomoc k wálce měl činiti, než jedniem dosti jest. A protož chcešli wálku podlé nás wésti, lidmi našimi tě na zámky waše opatřiti chcme, jestliže nám to dáš wěděti; jakožť žádáme, aby nemeškaje, chcešli to učiniti či nechceš, wuoli swú nám znáti dal. Nebť my tebe, budešli chtieti, lidmi meškati nebudem. A jakož nám píšeš o pana Šwamberka: wěz, že sme my jeho nejali bez hodných příčin, jakož pak dnes jeho před saudem winiti máme a s ním se súditi. Tu pak budeliť winen shledán, toť bude i jiným známo: pakli nebude, i tohoť požiti má. Dat. Budæ, fer. III ante Georgii martyris, anno domini ɔc. lxxviij°, regnorum nostroruun Hungariæ xxi, Boemiæ vero anno viiij°.

Commissio propria Domini Regis.

Urozenému Dobrohostowi z Ronšperka, najw. prokuratorowi král. Českého, wěrnému našemu nám zwláště milému.

23.

Král Matiáš Budějowským: že již úplný pokoj jest s králem Českým, dle něhož že se zachowati mají.

We Wacowě, 1478, 26 Nov. (Orig. w českém museum.)

Matiáš z božie milosti Uherský a Český král ɔc.

Opatrní wěrní naši milí! Jakož nám píšete o wzkázání Planknarowu, což se klizenie obilé týče a wálky zase začetie ɔc. při tom naučenie žádáte: wěztež, že konec a miesto s králem Českým i se wšemi jeho poddanými máme, a již žádné nepřiezni mezi námi nenie wiece. Protož i Wy již (sic) nepřátelského proti nim nepočínajte, ani lidem našim počínati dopúštějte, a o to Planknara heuptmana našeho obeslali sme, newědúc, kudy to přišlo jest, že jemu to prwé znáti nenie dáno. A Wašie

dobrú hotowostí proti těm, ktožby nepřátelé byli, welmi wděčni jsme, kterúž pak od Wás jako našich wěrných poddaných wždycky sme shledáwali. O Stúpenského i o Encigara poručili sme pánu Hradeckému mezi Wámi a jimi pojednati, a w tom což zjedná, aby nám wěděti dal; neb my nemáme úmysla Wás w ničem opustiti. Datum Vaciæ ff. v^{a} post Katherinæ virginis, anno domini ꝯc. LXXVIII°, regnorum nostrorum Hungariæ XXI^{mo}, Boemiæ vero anno decimo.

Commissio propria domini regis.

Opatrným purgmistru a raddě města Českých Budějowic, wěrným našim nám zwláště milým.

(Orig. na několika místech protržen.)

24.

Král Matiáš Wokowi z Rosenberka: aby neobmeškal přijeti na sjezd, kterýž uložen jest mezi králi do Olomauce na den božího wstaupení (20 Mai.)

W Budíně, 1479, 29 April. (*Ex orig. arch. Třebon.*)

Matiáš z božie milosti Uherský a Český král ꝯc.

Urozený wěrný náš nám zwláště milý! Nepochybujem, že tebe tajno nenie o zjednání kteréž máme s najjasnějším panem Wladislawem králem Českým, bratrem a přietelem naším milým, i se wšemi JM^{ti} poddanými. Pro kterúžto wěc i sjezd na den božieho wstúpenie najprw příští s JM^{ti} w Olomúci mieti máme, kdežto wás wšech poddaných našich wěrných milých pro waše dobré a opatřenie potřebujem. A protožť přikazujem, aby podlé jiných poddaných našich, kteréž k tomu wšecky obsieláme, na tom sjezdu na den swrchupsaný sám osobně býti neobmeškáwal, pro obecnie i wás wšech dobré. Wěřímeť že w tom žádného odporu ani zpozdněnie neučiníš. Datum Budæ, fer. v^{ta} ante Philippi et Jacobi apostolorum, anno domini ꝯc. lxxix^{o}, regnorum nostrorum Hungariæ xxij^{o}, Boemiæ vero anno x^{mo}.

Commissio propria D. Regis.

Urozenému Wokowi z Rosenberka a na Krumlowě, wěrnému našemu nám zwláště milému.

25.

Králi Wladislawowi Českému: přimlauwá se za p. Wiléma z Pernšteina, aby mu dán byl auřad nejw. maršálka král. Českého.

W Budíně, 1483, 1 Jun. (Z rkp. Pernšteinského w Brně.)

Mathiáš z božie milosti Uherský a Český ꝛc. král a markrabě Morawský ꝛc. Najjasnějšímu kniežeti Panu Wladislawowi králi Českému a markrabí Morawskému ꝛc. přieteli a bratru našemu milému, pozdrawenie s žádostí wšeho dobrého wzkazujem.

Najjasnější bratře náš milý! Jakož WM[ti] tajno nejnie, že po smrti urozeného Pertolta z Lipého maršalka králowstwie Českého sirotek zuostal jest, jemužto úřad maršalstwie jmenowaného dědičně přísluSie, kterýžto sirotek nynie jest w poručenstwie urozeného Wiléma z Pernštajna, najwyššího komorníka cúdy Brněnské, wěrného našeho milého; ale poněwadž jest w létech dětinských, a jím ten úřad zprawowán býti nemuož, wěříme Waší Milosti i se wšie pilností prosíme, že úřadu toho od téhož sirotka skrze to odtrhowati neráčíte, a nám to k žádosti naší učiníte, aby týž úřad jmenowaný Wilém z Pernštajna do let sirotčích zprawowal, jakožto mocný jeho poručník, a přitom ač by w tom času sirotka pán buoh smrti neuchowal, dokudž by k letóm nepřišel, aby již ten úřad při něm až do jeho žiwota zuostal, za to prosíme a plné doufánie máme, že jemu w tom této naší prosby Waše Milost požiti dá. W tom nám wzláštní přátelskú libost okáže. Dajž pán buoh Waší Milosti zdrawie, štěstie i wšecko dobré, jehož my Waší Milosti wěrně jako bratru našemu milému přejem. Dán w Budíně, dominica infra octav. Corporis Christi, anno natalis ejusdem 1483.

Ad mandatum Domini Regis.

26.

Král Matiáš slibuje zaplatiti dáti službu wšem těm, kteří slaužiwše prwé u něho, ujeli před ním na Lawu.

Mistelbach, 1486, Aug. 18 (Registra komorn. saudu).

Mathiáš z božie milosti Uherský a Český král ꝛc. Slowútným wšem těm, kteříž před tiem w službě našie bywše, na Lawu sú ujeli, nám milým, milost naši králowskú a wše dobré wzkazujeme. Nám milí! Jakož jest slowútný Wáclaw Býček z Nezpečowa, wuoli w tom naši maje i poručenie, s wámi mluwil a jednal, abyšte do některého městečka urozeného Krištoffa z Lichtnštajnu ꝛc. wěrného našeho milého, aneb někde jinde o záplatu a o uhozenie služby wašie sjeli; ale wy, bojíce se hněwa a pomsty naší, toho ste, jakož jsme od téhož Býčka zprawenı, učiniti nesměli:

a protož wám slowem našim králowským a tiemto listem přiříkáme, že muožete swobodně a bezpečně na některé město, kteręž wám tím Býčkem jmenowáno bude, sjeti; kdežto když budete, ihned wám službu waši starú i s škodami zaplatiti rozkážíc, na nowú také dáme, a k tomu wšecko, cožkoli wám pobráno jest, to wám zase má býti nawráceno; a což by se nenašlo a neb doptati se nemohlo, to má wám býti wšecko napraweno. A tento list náš miesto gleitu muožete sobě zachowati. Datum Mistlbach, fer. vi foj post festum assumptionis Marie virginis, anno dni ɔc. Lxxxvj[to].

Tento list swrchupsaný wepsán jest do Registr. z hlawnieho listu z rozkázanie k milosti, w středu po S. ffloryanu Léta ɔc. Lxxxix.

27.

Psaní česká krále Matiáše Mikulášowi Španowskému z Lisowa rotmistru a wojewůdci swému r. 1482—87 daná.

Nejwyšší písař králowství Českého r. 1576—1596, Michal Špaňowský z Lisowa na Pacowě a Wožici, wyžádal si to na císaři Rudolfowi r. 1595, aby stará psaní krále Matiáše Uherského, daná někdy „předku jeho“ Mikulášowi Špaňowskému z Lisowa wložena byla do desk zemských, bez pochyby co památka rodu jeho. Swolení k tomu od císaře stalo se dne 16 Oct. 1595, a oni tudíž wepsáni jsau do kwaternu památného stříbrného I od r. 1596—97, jakož o tom swědčí zápis auřední tamže w tato slowa:

„Tito listowé krále Matiáše a Wladislawa, od litery A. 28 až do litery B. 11 pořád psaní, we dsky zemské s powolením nejjasnějšího knížete a pána pana Rudolfa druhého z boží milosti wolenýho Římskýho císaře, Uherskýho a Českýho ɔc. krále ɔc., tak jakž o tom relací JCMsti w kwaternu relací modrém léta ɔc. 96 w pondělí po prowodní neděli f. XIII. plněji swědčí, wloženi a slowo od slowa wepsáni jsau.“

Podáwáme je zde z téhož pramene we pořádku chronologickém, s wynecháním 5 psaní Matiášowých německých a Wladislawowých wůbec.

Z poslední wůle téhož Mikuláše Špaňowského, dané w Krumlowě Morawském 12 Jul. 1487 a zachowané w jednom rkp. Pernšteinském, poznáwáme půwod rodu jeho, an nařídil „aby 2 ß platu wěčného kúpeny byly těm lidem nuzným, kteříž w předměstí Domažlickém blízko kostela matky boží jsú, ježto pohřeb a podací předkůw mých jest.“ Jmeno jeho „Špaňowský“ wztahuje se nepochybně ke wsi Špaňowu nedaleko Domažlic (Cf. Excerpta Pernstein. ad 12 Jul. 1487.)

1) W Budíně, 1 Apr. 1482. **Aby wrátiti kázal, co lidé roty jeho pobrali člowěku králowu a zprawowal se napotom heitmanem Janem Trnkau (z Ratibořan).**

Matiáš z božie milosti Uherský a Český král ɔc.

Statečný wěrný náš nám milý! Zprawení jsme, že twoji z twej roty wzali sú nám z našeho dworu člowěku našemu, kerýž přísluší k zámku našemu swatého Martina. I žádáme na tobě, jestliže by to tak bylo, na tu wěc aby se zeptal a zase

nawrátiti kázal, a dále s lidmi swými na tom zbožie neležel, než hned s nimi do Edenburku táhl, a tu wedle zpráwy slowútného Jana Trnky činil, což by potřebného bylo proti nepřáteluom našim. Datum Budae feria II post dominicam Palmarum anno domini ɔc. Lxxx secundo.

Commissio domini regis
per Petrum.

Statečnému Mikulášowi Španowskému, wěrnému našemu nám milému.

2) W Prešpurce, 19 Mai 1842. Přijímá jej do služby swé s 234 koňmi a osobami, jimž slibuje platiti čtwrtletně po 10 zlatých (uherských t. j. dukátech), státi za škody ɔc.

My Matiáš z božie milosti Uherský a Český ɔc. král a markrabě Morawský. Známo činíme tímto listem, že statečného Mikuláše Španiowského se dwěma sty a se čtyřmi a třidcíti koňmi a tolikéž osobami w službu naši přijali a s nimi takowéto zjednání učinili sme, že jim na každý kuoň každého čtwrt léta po desíti zlatých platiti a wydáwati máme. A za slušné škody, kteréžby w službě naší jsúce i za wězení osob w porážkách neboli po potřebách našich wzali, po rozkázaní hewptmanů našich státi máme a powinni budem mocí listu tohoto. A služba se jim počíná tu prwní neděli po swatej Žofii. Datum w Posonie, ut supra, annorum domini ɔc. Lxxii°, regnorum nostrum Ungariæ anno vicesimo quarto, Bohemiæ vero decimo quarto.

Ad mandatum domini regis.

3) W Budíně, 18 Mart. 1484. Podobný list služný a záškodní na 200 koní a osob.

Matiáš z božie milosti Uherský a Český král ɔc. Oznamujem tímto listem wšem, že sme statečného Mikuláše Španiowského se dwěma sty koňmi a tolikéž osobami lidskými w službu naši přijali, a takowé s nimí zjednánie učinili, že jim na každý kuoň zwláště na čtwrt léta po desíti zlatých wydáwati a platiti máme, a to dotud, pokudž jim skrz hewptmana aneboli posla našeho od nás služba wypowědína nebude. A za slušné škody, kteréž by wzali, jsúc w službě naší, buďto na harce, w jízdě a neboli w porážce, tu kde bychom my je aneb hewptmané naši poslali, i za wězenie osob státi máme a chcme, mocí a swědomím listu tohoto. A služba se jim počíná ode wšech swatých nynie najposléz minulých. Datum Budæ feria V ante festum beati Benedicti martyris. Anno domini ɔc. Lxxxiiii, regnorum nostrorum Hungariæ ɔc. xxvii°, Boëmiæ vero xv^to^.

Ad mandatum domini Regis.

4) W Prešpurce, 27 Oct. 1484. **Wěřicí list pro Mrakše z Noskowa k němu a k Markwartowi z Mošowec.**

Matiáš z božie milosti Uherský a Český král ɔc.

Slowútný wěrný nám milý! Poručili sme slowútnému Mrakšowi Noskowskému, dwořenínu našemu, wás slowem naším některých wěcí zprawiti. Žádáme na wás, což s wámi w tejto míře mluwiti bude slowem naším, abyšte jemu toho docela a zúplna wěřili, a podlé rozumu wašeho žádost naši před se wzali, jakž se wám najslušněji zdáti bude. Datum in Posonio, feria IIII in vigilia beatorum apostolorum Simonis et Judæ, annorum domini Lxxx quarto.

Commissio propria domini regis.

Slowútnému Mikulášowi Španiowskému a Markwartowi z Mošowec, hejtmanuom wojska našeho, wěrným nám milým.

5) W Budíně, 11 Nov. 1484. **Těší ho brzkau pomocí.**

Matiáš z božie milosti Uherský, Český ɔc. král ɔc.

Slowútný wěrný náš milý! Wěz, že rotmistry wšecky teď nynie wyprawujem do wojska a lidi opatřiti chceme, aby trwati mohli. Zajitra konečně wšetcí rotmistři odsud wypraweni budú, a sami také swým příjezdem nezmeškáme. A protož w ničemž sobě nestýskaj, wšeckoť w krátkých dnech napraweno bude. Ex Buda in festo Martini anno ɔc. LxxxIIII°.

Commissio propria domini regis.

Slowútnému Mikulášowi Španiowskému, wěrnému našemu milému.

6) W Prešpurce, 17 Nov. 1484. **Wěřicí list pro Ladslawa Kačnikai.**

Matiáš z božie milosti Uherský a Český král ɔc.

Slowútný wěrný nám milý! Posíláme k tobě slowútného Ladslawa Kacznikay, dwořenína našeho wěrného nám milého, jemuž sme dali naučení o některé wěci s tebú rozmluwiti. I žádáme na tobě, aby jemu toho, což w tejto míře s tebú slowem naším mluwiti bude, zúplna a docela wěřil, tak jakobychom sami s tebú

mluwili, a w tom, pokudž twá možnost jest, pilnosti swej nelitowal. Datum in Posonio, f. IIII proxima post festum sancti Martini, annorum domini ꝛc. Lxxx quarto.

Commissio propria domini regis.

Statečnému Mikulášowi Španiowskému z Španiowa, hejtmanu wojska našeho, wěrnému nám milému.

7) W Klosterneuburce, 6 Jan. 1485. Aby rychle (w Korneuburce) sebral a poslal mu přes Dunaj sto jízdných k jeho potřebě.

Matiáš z božie milosti Uherský a Český král ꝛc.

Slowútný wěrný nám milý! Žádáme na tobě i přikazujemť, aby hned Michala s Bajčkem wyprawil, a jim sto koní jízdných dobrých sbera ze všech rot dal, aby se s nimi sem na tuto stranu přewezli bez wozů, jimž jsme i příwoz zjednali, že se žádní lidé woziti nemají, leč oni se přewezú. Nebo je s našimi wozy a wozníky poslati musíme na Fewzendorff pro sukna, kteráž wčera z Budína přiwezena jsú, aby je odtud sem k nám zejtra zase doprawili. A my jim zde husaří také sto koní dáti chcme a ostatek pěších. To wěda wěřímeť, že tak učiníš a nás tím meškati nebudeš. Datum in Newburga Claustrali, feria V in die regum, annorum domini LXXX quinto.

Commissio propria domini regis.

Slowútnému Mikulášowi z Španiowa, hejtmanu našemu na Kornewnburce, wěrnému nám milému.

8) W Klášteře (Klosterneuburce) 13 Jan. 1485. Aby se wšemi rotmistry jízdnými zítra ráno přijel k němu.

Matiáš z božie milosti Uherský a Český král ꝛc.

Slowútný wěrný milý! Přikazujem wám a konečně mieti chcme, abyste zajitra ráno u nás zde byli, wezma každý s sebú wšecky staršie, kteřížkoli koně swé mají. A jinak nečiňte pod zachowáním milosti našie. Dán w Klášteře, we čtwrtek po hodu swatých tří králuow. Anno ꝛc. Lxxxv^{to}.

Commissio propria domini regis.

Slowútným Mikulášowi Španiowskému i jiným wšem rotmistruom jízdným w Kornewburce, wěrným našim milým.

9) W Nowých Kostelech, 2 Sept. 1485. Wěřicí list pro Johannesa písaře králowa.

Matiáš z božie milosti Uherský a Český král ɔc.

Statečný wěrný náš nám milý! Posíláme k tobě Johanesa, písaře našeho wěrného milého, jemuž sme některé pilné wěci s tebú rozmluwiti poručili. A protož na tobě žádáme, cožkoli od nás w tomto poselstwie mluwiti, aneb které wěci jednati bude, aby jemu toho zúplna a docela jako nám samým wěřil a jináče nic. Dán w Nowých Kostelech, feria VI post festum sancti Egidii, anno ɔc. Lxxxv[to].

Commissio propria domini regis.

Statečnému Mikulášowi Španiowskému, wěrnému našemu nám milému.

10) We Wídni, 3 Dec. 1485. Rozličné zpráwy a naučení.

Matiáš z božie milosti Uherský a Český král ɔc.

Statečný wěrný náš milý! Teď listy dwa záškodnie podlé žádosti twé posieláme. Warleicha také, poněwadž jest dobrý a jeho potřebuješ, jest wuole naše, aby přijal a jemu službu dáwal jako jiným. Od cedulí swolujem aby po krejcaru bráno bylo a nic wíce, a to aby ti písaři sobě brali. Wšakžť přikazujem, aby toho pilnost měl a k tomu přihlédal pod tají, aby wíce nebrali; a co se toho za čtwrt léta dostane, neb budeli rowná wěc, o to by mluwiti neslušelo. Pakli by bylo něco znamenitého, museli bychom potom jináč opatřiti. Co se kupcuow dotýče, jest wuole naše, aby je gleitowal, a bral od nich aufšlag slušný od piwa jako od wína. Od jiné kúpě, což podobného jest, což se pak toho dostane, a od gleituow, z toho ať nám také počet dáwán jest. Puškaře nynieť sme nemohli poslati, neb by projeti nemohl, než chcmeť jednoho poslati na Šenberg, a odtud potom aby s lidmi některak projel. Jestližeť by nepřátelé silni byli, daj nám wěděti bez meškání, poslaliť bychom tam Malowce s jeho rotú, kteréhož nynie na Peltně welmi málo potřebujem. Dán w Wiedni, w sobotu před hodem sw. Barbory, anno ɔc. LXXXV[to].

Commissio propria domini regis.

Statečnému Mikulášowi Španiowskému z Lisowa, heuptmanu našemu na Nowém Hradě, wěrnému milému.

11) W Budíně, 28 Mart. 1486. O počtech a o zaplacení služby rotmistrův Hrdoně a Grynaura.

Matiáš z božie milosti Uherský a Český král ɔc.

Statečný wěrný náš milý! Hrdoň a Grynawr byli sú u nás o záplatu swú. I rozkázali sme s nimi počet učiniti, a nejprw s Grynawrem, jemužto podlé počtu s ním učiněného až do neděle pruowodnie na XXVI koní po XXIIII zlatých sme byli dlužni zuostali. A na to kázali sme jemu zde po VIIII zlatých dáti. Pak aby polowici swé záplaty až do toho času mieti mohl, přikazujem, aby jemu tam na hoře po III zlatých z nynějšieho holdu dáti a škody zaplatiti rozkázal. Wěz také, že sme jej s těmi XXVI koňmi Hrdoniowi poručili, aby s ním w jeho rotě byl, aby jemu o tak malú sumu nebylo potřebie zwláště pracowati a jezditi.

Item s Hrdoněm o jeho službu počteno jest tak, že jemu za to, což w Kornewburce byl s Předeničkú, na LII koní po VII zl. sme dlužni zuostali, dali sme jim zde nyní toho polowici, totiž po IIIj zlatém.

Item což na Nowém hradě zaslúžil až do prwnie neděle po hromniciech nynie minulých, byli sme jemu zuostali krom Předeničky po VI zlatých na LXXI koní, toho jemu nynie také polowice dána jest, totiž po III zlatých. Pak což nynie od neděle po hromnicích slúží, rozkaž jemu tam také po III zlatých dáti a škody zaplatiti, jestliže býti muož; pakli nemuož, ale po II zlatých. Předeničkowi také nynější služby na Nowém Hradě zaslúžené polowici totiž po III zlatých posieláme, tam jemu také jako jiným dáti kaž.

Item zprawil jest nás týž Hrdoň, že bychom jemu staré služby w některých rotách zaslúžené něco drahně dlužni byli, a prosil nás, abychom jemu něco za to ráčili učiniti, aby wšeho škoden nebyl. I řekli sme jemu LXXX zlatých za to dáti, a jest wuole naše i přikazujemť, aby jemu těch LXXX zlatých také tam, což najspieš býti muož, dáti rozkázal z duochoduow našich, wezma od něho kwitanci dostatečnú.

Item jmenowaný Hrdoň mluwil s námi, kterak jemu pro záplatu ke dworu welmi jest těžké, a že by tam na hoře raději po VIIJ zlatém bráti chtěl. Nám by se to dobře líbilo a rádi bychom to widěli, by se jim tam bez našie starosti mohlo platiti. A budúli nynie takowé duochody, žeby stačiti mohly, jest wuole naše, aby se jim tam platilo po VIIj zlatém na čtwrt léta. Pakli býti nemuož, ale pokudž muož ať se jim wždy platí, ostatek my odněkud wždy zjednáme.

Item. Jakožt sme prwé psali, aby k nám přijel, wěřímeť, že jinak neučiníš, než že přijedeš bez meškánie; nebť tebe pilně potřebujem. Dán w Budíně, fer. III[a] in festis Paschæ, anno ɔc. LXXXVI[to].

Commissio propria domini regis.

Statečnému Mikulášowi Španiowskému z Lisowa, hewptmanu našemu na Nowém Hradě, wěrnému milému

12) W Budíně, 28 Mart. 1486. Aby nepotahowal lidí k holdu na Nowý hrad, kteří k Šemberku blíže mají.

Matiáš z božie milosti Uherský a Český král ꝛc.

Statečný wěrný náš milý! Posielámeť teď list Petra Poganuow z Šemberku, jemuž porozumíš. A protož bylo-li by tak, jakož on nám píše, že ne proto se tobě na Nowý Hrad ti lidé holdují, že by jim hold na Šemberk byl daleko nositi, ale proto, že ty od nich polowic méně bereš. Jestli by se tak dálo, můžeš rozuměti, že by nám to se škodú bylo. Protož přikazujem, aby ty wšecky lidi, kteříž se prwé na Šemberk holdowali, tam zase obrátil, ať se tam holdují, lečby některá městečka aneb wsi tobě tak blízko byly, že by jim na Šemberk hold nositi nebezpečné bylo, ti ať při tobě zuostanú, wšakž ať tolikéž dáwají, co jsú na Šemberk dáwali, a jiné wšecky tam obrať. Wšakž s kterými již smlúwu máš, a hold wyplnili sú, ať již toho čtwrt léta tak dotrwají. Než potom, když jim ten hold wyjde, ať se zase na Šemberk holdují a tam obráceni jsú. Dán w Budíně, w úterý welikonoční, anno domini LxxxvIto.

Commissio propria domini regis.

Statečnému Mikulášowi Španiowskému, hewptmanu na Nowých Hradech, wěrnému nám milému.

13) W Budíně, 1486, 1 Jul. Aby rychle wyprawil k němu rotmistra Zeleného s husary.

Matiáš z božie milosti Uherský a Český král ꝛc.

Statečný wěrný náš milý! Pilně Zeleného a jeho husařuow, kteří tam s tebú jsú, potřebujem. A protož žádáme na tobě, aby jim po dwú zlatú dada, je k nám bez meškánie wyprawil, neb se nám zdá, že ty jich tam málo potřebuješ. Jestližeťby pak wždy husaří bylo potřebie, daj nám to znáti, dobřeť my tebe jinými opatříme. Datum Budæ, sabbato post Petri et Pauli apostolorum, anno domini ꝛc. LxxxvIto.

Commissio propria domini regis.

Statečnému Mikulášowi Španiowskému z Lisowa, hewptmanu na Nowých Hradech, wěrnému našemu milému.

14) W Prešpurce, 1486, 1 Aug. **Aby z holdůw zaplatil 700 zl. Kotúnskému, jenž mu nowých 50 koňůw přiwesti má.**

Matiáš z buožie milosti Uherský a Český král ꝛc.

Statečný wěrný náš milý! Učinili sme zjednánie s slowútným wěrným našiem milým u. Kotúnským, že nám ještě k těmi (sic) II^C koňmi (sic), s kterými nám již čas slaužil, L^t kuonie přiwesti má. Žádáme na tobě i přikazujem, aby jemu z peněz našich na ty L^t kuoně, kteréž znowa přiwesti má, na kuoň po V zlatých, a na II^C, s kterémi dříwe slúží, na kuoň po III zlatých dal, přijde suma toho VII^C zlatých, aby se tiem snažněji k nám wyprawiti mohl. Také Předeničkowi jsme dlužni staré služby na XII kuoní po XIII zlatých, ty peníze jemu také z holduow zaplať, aby nás již o to wiec nestaral; a Czwitar ať k nám se wyprawí s Trnkú. Datum ex Posonio, feria III die vincula Petri, annorum ꝛc. LxxxvI^o.

Statečnému Mikulášowi z Lisowa a Španowa, hewptmanu našemu na Nowých Hradech, wěrnému milému.

15) Na poli u Egenburka, 1486, 11 Nov. **Aby uwázal se w zámek opatůw we Swětlé.**

Matiáš z božie milosti Uherský a Český král ꝛc.

Statečný wěrný náš nám milý! Wěděti dáwáme, že nám opat w Swětlé při-řekl jest a slíbil lidi naše na zámek pustiti. Píšeme teď jemu i Groffenekar jemu píše, aby tomu dosti učinil a lidi naše pustil. Protož jestliže k tomu přizwuolí, a to učiniti chce, tehdy se w zámek uwaž, a lidí což najwíce muožeš na ten zámek obrať. Datum ex castris nostris ante Egenburk, sabbato die sancti Martini, anno domini ꝛc. LXXXVI°.

Commissio propria domini regis.

Statečnému Mikulášowi z Lisowa a Španowa, hewptmanu na Nowém Hradě, wěrnému našemu nám milému.

16) W poli u Egenberka b. d. **Aby dal 400 zl. Čertpawlowi, jenž králi 200 pěších přiwesti má.**

Matiáš z božie milosti Uherský a Český král ꝛc.

Statečný wěrný náš nám milý! Posieláme k tobě Czrtpawla, listu ukazatele,

tenť nám přiwesti má pěších dwě stě. I žádáme na tobě, aby témuž Črtpawlowi na ty jmenowané pěší nynie dal IIII C zlatých, totiž na pěšího po II zlatých a jemu samému na strawu a pomoc XXXII zlaté, aby se tiem spieš k nám wyprawiti mohl. Datum ex castris ante Egenburgk, annorum LXXXVI[to].

Commissio propria domini regis.

Statečnému Mikulášowi z Lisowa a z Španowa, hewptmanu na Nowém Hradě, wěrnému našemu nám milému.

17) W Egenburce, 1486, 12 Dec. Aby zjednaje s Wilémem Tetaurem wšecky wěci, oznámil to králi.

Matiáš z buožie milosti Uherský a Český král ꝛc.

Statečný wěrný náš nám milý! Již sme poručili Wilémowi Tetaurowi wšecky wěci spůsobiti na Huoře. Žádáme na tobě, aby ty bez meškání přijel k němu, a spuolu ty wěci wšecky sjednali a řiedili, a na čem zuostanete spuolu, to abyšte nám zase rozumně wěděti dali. Datum ex Egemburgk, fer. III ante Luciæ, annorum ꝛc. LXXXVI.

Commissio propria domini regis.

Statečnému Mikulášowi z Lisowa a Španowa, hewptmanu našemu na Gmundě, wěrnému nám milému.

18) Na hradu Lichtu, 1487, 7 Febr. Aby rychle wyprawil k němu sto koní.

Matiáš z buožie milosti Uherský a Český král ꝛc.

Statečný wěrný náš milý! Psaliť sme prwé, aby nám byl sem s Předeničkú sto koní od sebe poslal: ještě na tobě s pilností žádáme, aby nic nemeškaje je k nám wyprawil; neb nám toho potřebí jest. W tom swú pilnost měj, jináče nečině; w tom nám welikau libost okážeš. Ex castro nostro Liechtn, fer. IIII[a] post Dorotheæ virginis, anno ꝛc. LXXXVII[o].

Commissio propria domini regis.

Statečnému Mikulášowi Španiowskému, hajtmanu našemu na Gmindě, wěrnému nám milému aneb tomu, ktož od něho s těmi lidmi poslán bude.

19) W poli před Nowým Městem, 1487, 14. Mart. Aby lidi nawedl ku poshowení, ježto brzy záplatu obdržeti mají.

Matiáš z božie milosti Uherský a Český král ɔc.

Statečný wěrný náš nám milý! Psaní twému nám nynie učiněnému srozuměli sme. I wěz, že jeden odjel jest osad (sic) bez našeho wědomie; a protož žádáme na tobě, aby s těmi lidmi s pilností mluwil, aby malý a krátký čas pohowení měli, a písaře některého aneb některého z nich k nám rozkaž wyprawiti, neb my jich záplatú a penězmi opatřiti chcme. Ex castris nostris ante Novam Civitatem, feria IIII post dominicam Reminiscere, anno ɔc. LXXXVII°.

Commissio propria domini regis.

Statečnému Mikulášowi Španiowskému z Lisowa, hajtmanu na Gmindě, wěrnému našemu nám milému.

20) W poli před Nowým Městem, 1487, 6 Jul. Aby osadil saud proti Barchancowi.

Matiáš z božie milosti Uherský a Český král a kníže Rakúské ɔc.

Statečný wěrný náš milý! I wěz, že nám píší Ludwík a Markwart s jinými swými přátely, žádajíce práwa na Barchance. I byli sme prwé poručili a rozkázali, aby jim soud osaditi kázal, toho ještě jsme úmysla, a wedle psanie našeho prwnějšieho jim saud osaď, aby na nás neměli oč žalowati, a jináče nečiň. Datum in castris nostris ante Novam Civitatem, fer. VI post s. Procopi, annorum domini ɔc. LXXXVII°.

Commissio propria domini regis.

Statečnému Mikulášowi Španiowskému z Lisowa a Španowa, heitmanu na Gmundě, wěrnému našemu nám milému.

21) W poli u Kaclsdorfu, 1487, 8 Jul. Aby dle článkůw w listu zawřených wyřídil wěci ku králowu prospěchu.

Matiáš z buoží milosti Uherský a Český král a kníže Rakauské ɔc.

Statečný wěrný nám milý! Posieláme tobě teď w listu ceduli zawřenú, na kteréž znamenány jsú některé našich potřebných wěciech artikule, jakož je porozumíš. Žádáme na tobě, aby w takowých našich wěcech pilnost swú měl, a což by nám ke cti a užitku bylo, hleděl, jakož toho tobě wěříme. Datum ex castris nostris prope Katzlstorf, dominica die sancti Kiliani, anno domini ɔc. LXXXVII°.

Commissio propria domini regis.

Statečnému Mikulášowi z Lisowa a z Španiowa, hewptmanu našemu na Gmundě, wěrnému nám milému.

22) W Mercušlagu, 1487, 23 Jul. Ku přímluwě krále Českého káže mu propustiti zájem Budějowským učiněný.

Matiáš z božie milosti Uherský a Český král a knieže Rakauské ɔc.

Statečný wěrný náš nám milý! Wěz že nám píše král Český, bratr a přietel náš milý, o ten wzatek, kterýž jest Budějowským pobrán, prose nás, abychom Budějowským to wrátiti a oprawiti rozkázali. My JMsti k žádosti a w tom k wůli nynie býti chtíce, odpisujem JMsti, že jim to nynie opraweno býti má, a že JMsti prosíme, aby přikázal Budějowským i jiným, aby se toho wíce nedopustili a nepřátele naše takowúžto měrú nefedrowali. Pakli wiece na tom shledáni budú a jim se co od našich přidálo, ať potom JMsti nežalují, ani starati mají. Protož přikazujemť, aby se přičinil, aby jim to nynie opraweno zase bylo, a abychom králi Českému JMsti prosbě a žádosti dosti učinili. Datum ex Merczusslagk, feria II post festum sanctæ Mariæ Magdalenæ, anno domini ɔc. LXXXVII°.

Commissio propria domini regis.

Statečnému Mikulášowi z Lisowa a z Španiowa, hewptmanu našemu na Gmundě, wěrnému nám milému.

23) W Nowém Městě, 1487, 12 Sept. Aby pomohl wywaditi wězně Pagana i upokojiti Kotúnského a rotu jeho.

Matiáš z buožie milosti Uherský a Český král a kníže Rakauské.

Statečný wěrný náš milý! Za to máme, žes již dobře zprawen, že Pagan Petr wěznem jest, kteréhož bychom k některými pilnými wěcmi (sic) potřebowati mohli. Protož žádáme na tobě přikazujíce, jestli že by kterého wězně měl, kterýž by k jeho wýprawě slúžil, že jemu jeho dáš a pomocen k tomu budeš, zdali bychom jeho wyprawiti mohli. Také wěz, že Kotúnský odsad jel beze wšeho konce, nechtě wýprawy čekati. Protož mluw s těmi dobrými lidmi, kteří w rotě jeho jsú, s ním také, ať sem některého pošle, že jich penězmi opatřiti chcme. A také, jakž důstojný Urban kynštart náš doluow pojede, kteréhož nemeškaje wyprawíme, tehdy jim prwní peníze také dány býti mají. A což ještě Kotúnský konie w rotě má, to nám daj také wěděti. Datum in Nova civitate, feria quarta post Nativitatem Mariæ, anno domini ɔc. LXXXVII.

Commissio propria domini regis.

Statečnému Mikulášowi z Lisowa a z Španowa, hewptmanu našemu na Gmindě, wěrnému nám milému.

24) W Nowém Městě, 1487, 16 Sept. O upokojení Bohuslawa ze Šwamberka i Pawla Cedrowského skrze Mikuláše Bethlema.

Matiáš z božie milosti Uherský a Český král ꝛc. a kníže Rakúské.

Statečný wěrný náš nám milý! Wěz, že sme odkázali u slowútného Mikuláše Bethlema urozenému Bohuslawowi z Šwamberka a slowutnýmu Pawlowi Cedrowskému jich rotám, aby jim po IIII fl. dáno bylo. A protož ohledaj jich, co kto z nich w swej rotě má, a tu ceduli jemu Bethlemowi pošli, aby jim na tu sumu dáno bylo, a sám jakžkoli muožeš po II fl. jim zjednaj, jakož sme pak o to prwé psali. Ex Nova Civitate, dominica post S. Mauricii, anno LXXXVII°.

Commissio propria domini regis.

Statečnému Mikulášowi z Lisowa a Španiowa, hewptmanu našemu na Gmundě, wěrnému našemu milému.

25) W Nowém Městě, 1487, 29 Sept. Naučení, kterak se chowati má k těm, kdo z Čech a z Morawy nepřátelům do Rakaus potřeby wozí.

Matiáš z buožie milosti Uherský a Český král a kníže Rakauské ꝛc.

Statečný wěrný náš nám milý! Jakož nám píšeš, že skrze země Českú a také Morawskú nepřátelóm našim fedruňky činí, win, wuoluo a jiných potřeb dodáwajíce, ješto skrze to wiece špihowáni mohú býti nežli z Baworské země: i zdá se nám, aby jim to ještě ohlásil, jestliže kterého na tom zastihneš, kterýž by bez twé wuoli takowé potřeby do Rakaus nepřátelóm wezl aneb hnal, že jeho o to hleděti chceš a jemu to pobrati, a takowého fedruňku brániti, a že toho od nás rozkázanie máš. Než což by do Bawor hnáti a wézti chtělby, toho jim nebraň. I jakož píšeš, že urozený Jindřich z Rabšteina našim služebníkuom odjal IIIJ sta (= 350) woluow a jich samých ještě u wězenie také má: wěz že o to psáti chcme králi Českému JMsti, aby rozkázal ty wuoly wrátiti a služebníkuow našich propustiti; ani na něho nynie žádnú škodú nesahaj. Než jestliže by jeho lidi mohl kde obstawiti, to muožeš učiniti do dalšího našeho naučení. Těm, kteří z Lince, z Cáhnowa a z Witorazi k tobě po gleit poslali, chtíce wína na Huoru wésti, muožeš gleit dáti a jim powěděti, že jiným, kteří nepřátelé naši nejsú, jest wysazeno od fuodru wína po IIII zlatých dáti. Ale poněwadž oni na zámky nepřátelské takowá wína wézti chtějí, když tobě po I zlatém wýše, totiž po V zlatých dadj, že jim také odpustiti toho chceš. Což se tkne Alšíka, teď jemu posieláme list náš otewřeně; za to máme, že by jemu w Čechách překážeti neměli. Také Linhartkowi píšeme, aby rozkázal toho člowěka na

Rorbachu pustiti a šacunk jeho wrátiti, a na holdech twých aby překážeti lidem nedopustil. Datum in Nova Civitate, sabbato die sancti Michaelis, anno domini ɔc. LXXXVII.

Commissio propria domini regis.

Statečnému Mikulášowi z Lisowa a z Španiowa, hewptmanu našemu na Gmundě, wěrnému nám milému.

26) We Wídni, 1487, 23 Oct. Další naučení, kterak chowati se má k lidem, ježto z Čech do Bawor a do Rakaus potřeby wozí.

Matiáš z božie milosti Uherský a Český král a knieže Rakauský ɔc.

Statečný wěrný náš nám milý! Psaní najjasnějšieho kniežete pana Wladislawa, krále Českého a markrabě Morawského ɔc., bratra a přítele našeho milého, i také twému, což se dotýče peněz a silnic z králowstwí Českého, také těch příhod a wězení našich, srozuměli sme. Wěz, že teď psáno bude králi Českému JMsti skrze urozeného Beneše z Weitmile, purkrabie na Karlšteině a mincmistra najwyššieho na Horách Kutnách nám zwláště milého, kterýž nynie při nás jest; kterémuž sme list krále Českého JMsti i také twuoj ukázali, a téhož Beneše z Weitmile, což se nám w té wěci zdálo, zprawili. A jest ten úmysl náš, aby král Český JMst, což se pobrání wuoluow a zjímání služebníkuow našich dotýče, tu wěc poručil ohledati urozeným Okowi (sic) a Petrowi bratřím z Rosenberka. Jestliže služebníci naši takowé woly pobrali w králowstwie Českým, tedy chcme, aby ty již z toho wiece urozeného Jindřicha z Rabšteina nic nenapomínal, ani o to k němu ani k jeho poddaným hleděl, awšak aby služebníci naši beze všech škod propuštěni byli. Pakli takowé (sic) wolowé hnáni jsú přes pomezí české do země Rakauské a w zemi císařské pobráni jsú, zdá se nám, že nám powinowati jsú ty woly nawrátiti a služebníky naše bez škod propustiti. Také wěz, že sme se na tom ustanowili, a také tak oznámeno jest a psáno králi Českému JMsti, kdežby z Čech jakéžkoliwěk kupectwie wezeno, hnáno, aneb wedeno bylo do Bawor, a žeby s takowým kupectwiem nepotýkali zemi Rakauskú, než upřímo z Čech přes pomezí do Bawor jeti, wézti aneb hnáti mohli, že jich z toho nemáš nic napomínati, ani co od takowého kupectwie žádati aneb bráti: než jestliže by se událi hnáti, wésti s takowém (sic) kupectwiem přes pomezí české do země Rakauské bez wuole a wědomie twého, a nezprawili aneb nedali, což by nám na mýtech a aufšlakuow našich zprawiti a dáti měli: tehdy na ně sahati a jim to pobrati máš tolikrát, kolikrát je na tom zastihneš, a z země České tobě to bráněno nemá býti, a ne tobě aneb našim w tom překážeti. Než do králowstwie Českého žádnú měrú aby nesahal, aniž jim tam co pobral aneb překážel. A jakož sme před tím

psali o ty wozy, wozníky a jiné wiece, což panu Hradeckému aneb jeho lidom pobráno jest, ještě úmysl náš jest, nechtíce jináče, než aby jemu to wráceno bylo. Též také toho kupce panuow z Rožnberka, kterýž wyručil woly, kteří jemu pobráni byli, propusť, neb my týmž pánóm z Roznwerka to k wuoli a k libosti učiníme. Dále se již uměj wedle tohoto psaní našeho w takowých wěcích zprawiti. Datum Wiennæ, fer. III post undecim millium virginum, anno domini ɔc. LXXXVII.

Commissio propria domini regis.

Statečnému Mikulášowi z Lisowa a Španowa, hewptmanu našemu na Gmundě, wěrnému nám milému.

27) We Wídni, 1487, 27 Oct. Že učiněno příměří (w Rakausích) s Albrechtem knížetem Saským, a kterak w něm chowati se má.

Matiáš z buožie milosti Uherský a Český král a kníže Rakauské.

Statečný wěrný náš nám milý! Wěz, že sme udělali příměří a stánie s oswieceným Albrechtem, kniežetem Saským i se wšemi poddanými císařskými, kteréžto příměří se počíná w úterý najprwní po swatých Šimonyši a Judy apoštoluow příštieho (30 Oct.). W tom příměří se sjeti máme, my na Peltně a kněz Albrecht na Melku býti má. A odtud, kdež se nám bude zdáti, můžeme se sjeti. A jestliže mezi námi srownání aneb dalšieho stánie nebude uděláno, tehdy toto příměří týden po rozjezdu našem trwati a zachowáno býti má. Také w tom příměří nepotřebie jest opustiti holdy, než kdož se prwé holdowal a na robotu poslušen byl, tenť ať to ještě učiní. Než znowa, kteří se prwé neholdowali, nemají k holdu připraweni a přinuceni býti. Wedle toho se již zprawuj. Datum ex Wienna, sabbato in vigilia Simonis et Judæ apostolorum, anno ɔc. LXXXVII.

Commissio propria domini regis.

Statečnému Mikulášowi z Lisowa a Španowa, heuptmanu našemu na Gmundě, wěrnému nám milému.

W téže sbírce psaní českých k Mikulášowi Španowskému daných nachází se také *patero* psaní jazykem *německým*, a sice 1) z Wídně, 22 Jul 1485, aby Ctibora z Cimburka a z Towačowa, hejtmana markrabstwí Morawského a Wiléma z Pernšteina, ježto od krále opět domůw se ubírali, opatřil dostatečným průwodem až k domowu jejich; 2) b. m. 5 Nov. 1486, 3) w poli před Egenburkem, 12 Nov. 1486, 4) we Wídni, 18 Dec. 1486, aby s lidí, kteří se králi již cele poddali, holdůw dále newybíral, a 5) w Nowém Městě 4 Oct. 1487, aby rozsaudil při powstalou mezi Štěpánem Eicingerem a Mikulášem Beslenem.

Mimo předešlá psaní nalezli sme w archivu Třebonském také original psaní následujícího:

28) W Peltně, 30 Nov. 1487: aby od kupcůw, kteří z Čech do Bawor skrze hranice Rakauské jedau, poplatkův se zboží jejich bráti nedal.

Matiáš z božie milosti Uherský a Český král, kníže Rakúské ꝛc.

Statečný wěrný náš nám milý! Před časem byli sme psali, aby z kupectwí, což by wezeno, hnáno aneb wedeno bylo z králowstwí Českého, nepotýkajíce mez Rakúských, do Bawor, mýt aneb aufšlakuow bráti nedali, než kdožby jeli přes meze Rakúské, aby od takowého zbuoží aufšlaky bráwal. I zprawují nás urození nám zwláště milí, Petr a Wuok bratří z Rozmberka, že z Čech jeda skrze městečka jich Hazly i Klapary silnicí do Bawor, musejí kupci aneb ktož tady jede dwě aneb tři míle jeti na pomezích Rakúských, a potom že zase potýkají pomezí Baworské: žádajíce na nás, abychom jim w tom k wuoli byli, kteříž by skrze jich městečka kupectwím do Bawor a ne do Rakús jeli aneb hnali, a na ty dwě aneb tři míle pomezí Rakúské se udali, až zase na pomezí Baworské, aby od takowých aufšlakuow bráti a neb jich z toho winiti a škody činiti nedopustili; kterúžto wěc jsme jim přiwolili a jim to k libosti, znaje jich přátelské súsedstwí, učiniti přiřekli. Protož žádáme na tobě přikazujíce, kdežby skrze městečka jmenowitá do Bawor jeli, by pak přes meze Rakúské w tolikách (sic) mílech jeti musili, aby takowým překážeti nedal. Než jestli že by do Rakús jeti chtěli, a tobě aufšlaku nezprawili, tehdy jim což wezú aneb ženú, pobrati muožeš. Datum in Peltna, fer. VI die S. Andreæ apostoli, annorum dni. ꝛc. lxxxvii°.

Commissio propria domini regis.

Statečnému Mikulášowi Španowskému z Lisowa, hajtmanu na Gmundě, wěrnému našemu nám milému.

A. XXIV.

PSANÍ WLADISLAWA II KRÁLE ČESKÉHO.

(Sbírka prwní, z let 1471—1483.)

1.

Panu Janowi z Rosenberka: aby neobmeškal přijeti do Prahy ke dni sw. Wawřince ku korunowání jeho.

1471, 1 Jul. (w Krakowě.) (Ex orig. arch. Třebon.)

Wladislaw boží milostí král Český, markrabě Morawský, Lucemburské a Slezské knieže a Lužický markrabě ɔc.

Urozený wěrný milý! Jakož z wuole pána boha wšemohúcého čest a sláwa králowská králowstwie Českého na nás přešla jest, a od kniežat, pánów, rytierstwa, měst i wšie obce tohož králowstwie Českého swobodně woleni jsme: my znajíce w tom mnoho dobrého, napřed k chwále pána boha wšemohúcého, k tomu wiery křesťanské swaté ku prospěchu a pro upokojenie té slawné koruny České, to dóstojenstwie králowské na sě sme přijali s powolením rodiče našeho najmilejšého krále Kazimíra krále Polského, welikého kniežete Litewského, Ruského, Pruského pána a dědice. Již ty to wěda, žádáme na tobě, i plně doufáme, že ke dni S. Wawřince mučedlníka božého neobmeškáš s námi býti w slawném městě našem Pražském; neb na ten den s pomocí boží korunu na sě přijieti chceme. A připomínámeť i to, žes nás sobě za pána prwé byl zwolil, a k tomu Otce najswětějšého papeže přiwolenie pokázal legatem. A poniawadž z wuole wšemohúcého pána boha kniežata, páni, rytierstwo i wše obec králowstwie Českého nás sobě za pána a krále zwolili, a wy nás za též prwé žádali a přiřekali, a my toho nikdy od sebe neodstrkowali: nepochybujeme, že ty již podlé té powinnosti, kterúžs koruně České powinen i nám, protiw nám sě zachowáš wěrně a prawě. A my to tobě, ač tak učiníš, milostiwě a laskawě jakožto

wěrnému našemu láskú a odplatú spomínati a oplacowati chcme. Datum Cracoviæ, feria secunda proxima post festum beatorum apostolorum Petri et Pauli, anno domini millesimo cccc°lxx primo.

Commissio propria domini Regis.

Urozenému Janowi z Rosenberka, wěrnému našemu milému.

2.

Janowi z Rosenberka: že na hranicích králowstwí řádně přijat jest, a korunowání že ustanoweno ke dni 22 Aug.

1471, 13 Aug. (u Náchoda.) (Ex orig. arch. Třebon.)

Wladislaw boží milostí Český král a markrabě Morawský ꝛc

Urozený wěrný milý! Dáwámeť wěděti, že z daru pána boha wšemohúcieho přitáhli sme a přijeli na pomezie České s kniežaty našimi, se pány i s jinými našimi wěrnými milými, w sobotu den S. Wawřince mučedlníka božieho: a tu oswiecený kněz Jindřich ꝛc. najwyšší haitman králowstwie našeho Českého, páni, rytieřstwo, poctiwá města Pražská, zemané i jiná wšeckna města koruny našie České, přijali sú nás sobě za pána a za krále. A my také což sme byli powinni učiniti na témž miestě wedle práw a swobod též koruny České, to sme wše učinili a dokonali. A na tom tu zuostáno jest, aby naše bohdá šťastné korunowánie we čtwrtek před S. Bartolomějem apoštolem božím dokonáno bylo. Protož to wěda, žádámeť wedle i prwnieho našeho širšieho psanie, aby k tomu dni s syny swými do Prahy přijel a tu při našem korunowání z té powinnosti wedle jiných našich wěrných milých w též koruně obýwajících byl. A myť to wším dobrým tobě i twým synóm milostiwě chcem spomínati. Datum in stativis nostris circa Nachod, fer. iij[a] ipso die S. Hypolithi, anno domini ꝛc. lxxj°.

Commissio propria Domini Regis.

Urozenému Janowi z Rosenberka, wěrnému našemu milému.

3.

Bohuslawowi z Beyšowa: aby pokoje nerušil a nawrátil co pobral lidem Rosenberským.

1472 Jun. 22 (w Praze). (Orig. arch. Třebon.)

Wladislaw z božie milosti král Český a markrabě Morawský ꝛc.

Slowútný wěrný milý! Wzneseno jest na nás, kterak w tomto příměří hrozíš lidem urozeného Jana z Rosenberka a z holduow starých je napomínáš, a že proto

bráno jest některým lidem jeho. Protož žádáme od tebe i přikazujem, aby wšech pohruožek takowých nechal a z těch holduow neupomínal; a což si škody učinil lidem w tom příměří, to aby naprawil, a w tom we wšem aby hleděl sě mieti, aby tomu příměří dosti sě stalo. Wuoli naši i rozkázanie wěda, tak se zachowaj, jinak toho nečině. Dán w Praze, w pondělí před S. Janem křtitelem božím, králowstwie našeho léta prwnieho.

Ad mandatum D. Regis.

Slowútnému Bohuslawowi z Bayšowa, wěrnému našemu milému.

(Nota Březan: „Beyšowec nespokojil se, až wzal konec.“)

4.

Kutnohorským: aby dle zjednání sjezdu kraje Čáslawského poslušni byli Mikuláše Trčky hejtmana krajského, a propuštěným od krále žoldnéřům, ježto nepřátelé s Kolína již sjeli, aby žold jich zaplatili na královo brzké odplacení ɔc.

1473, 13 Jul. (*na Hrádku.*) (*Ex orig. arch. civ. Kutn.*)

Wladislaw z božie milosti král Český a markrabě Morawský ɔc.

Opatrní wěrní milí! Srozoměli sme, že byšte nebyli obesláni wedle kraje Čáslawského k sjezdu nynějšiemu, kterýž w Čáslawi byl. I wěztež, žeť sme my wás rozkázali s předními obeslati: lečby wás listowé naši nedošli a posly to zmeškáno bylo. I nepochybujemť o wás, že pro dobré naše i wšeho našeho králowstwie wedle toho w Čáslawi zjednánie tak sě mieti budete, a statečného Mikuláše Trčky z Lipy a na Lipnici, haitmana toho kraje wěrného našeho milého, že poslušni budete, pro dobré waše i toho kraje. Wěztež také, že my pro wás a zachowánie Hory i pro dobré toho kraje byli sme přijali urozeného Želenského i s lidmi, kteříž tu u wás i w Čáslawi leželi: ale poněwadž již nepřietelé s Kolína sjeli, zdá sě nám již ty lidi preč pustiti a službu sme jim wypowěděli. Protož žádáme od wás s pilností i wěříme wám, že těm lidem dwě stě kop gr. bielých zjednáte a dáte; a myť také to opatříme, aťby od soboty najprw příštie we dwú nedělí wám z mince našie zaplaceny a wydány byly. A což sú w hospodách dlužni zuostali, to abyšte sčetli, a nám jednu ceduli toho dali a jim druhú, a sobě třetí zuostawili; a z hospod abyšte je wyprawili; a cožkoli za ně w hospodách dáte, toť my wám z mince našie nemeškajíc kážem zaplatiti. A což sě Opawského spolupřísežného wašeho dotýče; píšemť o to s pilností urozenému Janowi Kostkowi z Postupic na Litomyšli, haitmanu kraje Chrudimského, wěrnému našemu milému, aťby on ten dluh, kterýžby měl zaplatiti Opawskému, zaplatil anebo s ním sě oň umluvil; a jestližeby sě w té wěci tak neměl, tehdy že my

Opawskému w té wěci práwo pustiti chcme. Tiem sě umějte zprawiti; a nepochybujemť o wás, že w tom, jakožť wám píšem, pro naše i waše dobré sě mieti budete. A myť wám toho w dobrém nezapomenem. Dán na Hrádku, w úterý den S. Margrety, králowstwie našeho léta druhého.

Ad mandatum D. Regis.

Opatrným šefmistru a raddě na Horách Kutnách, wěrným našim milým.

5.

Kutnohorským: co činiti mají s Eliášem apatekářem, jenž spolu s Tomáškem krále otráwiti chtěl.

1473, Aug. 7 (w Jičíně) (Ex orig. arch. civit. Kutnens.)

Wladislaw z božie milosti ɔc.

Opatrní wěrní milí! Jakož nám píšete o Heliášowi, že ste jeho pokusili, srozuměli sme: i jestiť to naše wuole a tak rozkazujem, abyšte jeho dobře chowali, s ním nedadúc žádnému nic mluwiti. A cožť wám potom dále rozkážeme s ním učiniti, tak učiníte. Dán w Jičíně, w sobotu před S. Wawřincem mučedlníkem božím, králowstwie našeho léta druhého.

Ad mandatum
domini Regis.

Opatrným šefmistru a radě na Horách Kutnách, wěrným našim milým.

(Duška.) A když již wám byl list napsán, i ohledali sme ceduli, kterúž ten Eliáš přinesl od Tomáška z apatéky, jakož cedule té přiepis posieláme. Protož pokusTež jeho jakož slušie; a cožť bude znáti, dajtež nám to wěděti. A chowajte jeho pilně, jakož z listu našeho srozumiete. Wuoli naši i rozkázanie wědúc, tak sě zachowajte, jinak toho nečiniec.

(Cedule.) Službu swú wzkazuji pane Jiříku přieteli milý! A wědětiť dáwám, že děkujíc pánu wšemohúciemu we zdrawí máme se, téhož wám wždy přejíc se wší čeledí. A nowinu k utěšení našemu a našim nepřáteluom k zámutku tuto posielám: a newěře by mi kto to lépe zjednal, posielám Eliáše, aby toho jistota byla ɔc. (sic) A paní wašie pozdrawte odemne. Datum Prage T ɔc.

(NB. Zewnitř napsáno písmem sauwěkým: „O Eliáše apatekáře.“)

6.

Kutnohorským: wěřicí list pro dwa pány k nim wyslané.

1474, Januar. 29 (w Praze) (Ex orig. arch. civ. Kutnens.)

Wladislaw z božie milosti ꝛc.

Opatrní wěrní milí! Posieláme wám urozené Mikuláše z Lantštýna, najwyššieho písaře desk zemských, a Čeňka z Klingšteina, prokuratora našeho, wěrné naše milé, jimž sme některé wěci poručili s wámi mluwiti. Protož což oni w této mieře jmenem naším s wámi mluwiti budú, žádáme od wás s pilností, abyšte jim toho úplně a docela wěřili, jakožto nám samým, a wedle toho sě zachowali, jakožť o wás nepochybujem, že tak učiníte. Dán w Praze, w sobotu před hromnicemi, králowstwie našeho léta třetieho.

Ad mandatum domini regis.

Opatrným šefmistru a raddě na Horách Kutnách, wěrným našim milým.

(A tergo: „O pana mincmistra po sázenie konšel skrze krále.“)

7.

Kutnohorským: o potřebě špehůw za příčinau nepřátelských aumyslůw co do Kolína, a o p. Ludwíkowi z Weitmile.

1474, Apr. 9 (w Praze) (Ex orig. arch. civit. Kutn.)

Wladislaw ꝛc.

Opatrní wěrní milí! Jakož ste nám psali, že wedle rozkázanie našeho prowolali ste, aby wšickni weřejně na wojnu hotowi byli ꝛc. a k tomu také nám oznamujete, žeby oswiecený Viktorin měl nemeškaje na Kolín přijeti: wděčni jsme pilnosti wašie, i také že ste nám to dali wěděti. A nepochybujemť, že špehy mieti budete, a cóž takowého zwiete, že nám nemeškajíce dáte wěděti. A jakož také píšete, žeby Leskowec, kterýž nám odpowěděl, miewal stanowiště na Kolíně: byliť sme o to obeslali Hrabani haitmana Kolínského, a on nám dal za odpowěď, že týž Leskowec byl klamem puštěn do Kolína, prawě že náš gleit má, ale že již tu púštěn wiec ani fedrowán nebude. A což sě dotýče statečného Ludwíka z Waytmile: wšak sme wám dali to prwé znáti po Minowském komorníku našem, kteréhož sme byli k wám s listem wěřicím poslali, kterak sě wěci máte mieti (sic); a jestližebyšte co

našeho škodného widěli, jemu ani žádnému toho nedopúštějte. Tiem sě umějte zprawiti. Dán w Praze, w bielú sobotu, králowstwie našeho léta třetieho.

Ad mandatum domini Regis.

Opatrným šefmistru a raddě na Horách Kutnách, wěrným našim milým.

(Zewnitř na listu naznačeno písmem sauwěkým: „O pana Ludwíka.")

8.

Kutnohorským: aby knězi swému (Martinowi) nedowolili kázati, coby wedlo k rûznicem.

1476, Febr. 12 (w Praze) (Ex orig. arch. civ. Kutn.)

Wladislaw ɔc.

Opatrní wěrní milí! Zpraweni jsme, žeby některý kněz u Wysokého kostela kázal některé wěci, ježto to neslúží k pokoji ani k swornosti, ale k ruoznici. Protož přikazujemť wám, abyšte wy jemu přísně přikázali jmenem naším i také waším, ať on i také jiní kněží nekáží cožby bylo k ruoznici a neswornosti, ale ať oni káží ze čtenie swatého a cožby bylo k duší spasenie. Wuoli naši i rozkázanie wědúc, zachowajtež sě jakožť wám píšem, jinak toho nečiniece. Dán w Praze, w pondělí před sw. Valentinem, králowstwie našeho léta pátého.

Ad mandatum D. Regis.

Opatrným šefmistru a raddě na Horách Kutnách, wěrným našim milým.

(Zewnitř písmem sauwěkým znamenáno: „Na mistra Martina.")

9.

Swým úředníkûm mince na Horách Kutných: o nedostatcích, kteří w mincowání nastali.

1476, Oct. 5 —1477 Mai 1 (w Praze) (Ex orig. Kutn. curiae Ital.)

Wladislaw ɔc.

Slowútní wěrní milí! Jakož nám píšete, že tento týden málo střiebra do mince přišlo, tak že ledwa steury na Kank i k jiným dolóm a nákladowé zprawiti sě mohli ɔc. Psaní wašemu wšemu sme porozuměli. I žádáme od wás s pilností, abyšte w tom wšicku pilnost a péči měli, aby zasě mohl užitek nám i wší naší koruně z hor přicházeti. A jakož ste nám také psali, že ste pánóm na jich dluhy nic dáti nemohli: muožte sami rozoměti, poněwadž sú prwé rádi brali, když pán buoh

nadělowal, nechť také nynie strpenie mají, ažť opět pán buoh nadělí. Tiem sě umějte zprawiti. Dán w Praze, w sobotu po S. Františku, králowstwie našeho léta šestého.

Ad mandatum D. Regis.

Slowútným Simeonowi Semenkowi z Wrchowisk, Zachařowi z Božetína, Janowi Charwátowi z Ostrowa, úředníkuom mince našie na Horách Kutnách, w. n. m.*)

Wladislaw ꝛc. (uts.)

Slowútní wěrní milí! Jakož nám píšete wěděti dáwajíc, žeby nám málo střiebra nynie do mince našie přicházelo, také nám přitom některé nedostatky oznamujíc, a zwláště žádajíc, abychom na wás což sě dluhuow dotýče, wiec jich newzkládali, a žebyšte ještě prwních nezplatili ꝛc. Psaní wašemu sme srozuměli; i wěztež, pokudž budem moci, žeť to rádi učiníme. A což se permgrece dotýče, wám přikazujem, což najspieše moci budete, jej na střiebro zdělajíc, nám naše dwa diely toho střiebra bez meškánie do Prahy pošlete, a třetí diel toho permgrece uroz. Benešowi z Waytmile purkrabi na Karlšteině a mincmistru na Horách Kutnách w. n. m. také bez meškánie dajte. Toť jest wuole i přikázanie naše. Dán w Praze, we čtwrtek na den S. Filipa a Jakuba apošt. božích, král. našeho léta šestého.

Ad relationem D. Benessii de Waytmile
purgravii in Karlstein & mgri monetæ ꝛc.

Slowútným ꝛc. ꝛc.

10.

Kutnohorským: aby k falešníkům zjímaným měli se wedle práwa.

1476, Dec. 15 (w Praze.) (Ex orig. arch. civ. Kutn.)

Wladislaw ꝛc.

Opatrní wěrní milí! Jakož ste nám dali znáti o těch falešníciech, kteréž ste zjímali, žádajíce wěděti, kterak s nimi nakládati máte: námť se zdá, abyšte se k nim wedle práwa měli. Tiem se umějte zprawiti. Dán w Praze, w neděli před swatým Tomášem apoštolem božím, králowstwie našeho léta šestého.

Ad mandatum domini regis.

Opatrným šefmistróm a raddě na Horách Kutnách, wěrným našim milým.

A tergo: „Aby Slúpenským práwo učinili o falešníky."

---

*) Podobné psaní opakowáno tamž (No. 118) *dd.* w Praze we čtwrtek před S. Hawlem (10/10) k. l. šestého s dodáním, že „o nynějšiem sněmu" bude o to w raddě jednáno.

11.

Kutnohorským: aby odložili pře swé s Malešowským.

1477, Mart 26. (Ex orig. arch. civ. Kutn.)

Wladislaw ꝛc.

Opatrní wěrní milí! Jakož některá ruoznice jest mezi wámi a slowútným Jiříkem z Hustiřan na Malešowě, wěrným našim milým; jakož pak na středopostie již minulé měli ste před námi o ty wěci státi: wězteż, že týž Jiřík strojí se s námi k nynější wýjezdě do Rakús. Protož žádáme od wás s pilností i přikazujem, abyšte wy té wěci nynie, což se téhož Jiříka dotýče, nechali w dobré mieře státi, naň a na lidi jeho žádnú wěcí nesahajíce, ani sahati dopúštějíce, do jeho s námi bohdá zase nawrácenie. Wuoli naši i rozkázanie wědúce, mějtež se w tom tak, jakožť wám píšem, jinak toho nečiniece. Dán w Praze, w středu před kwětnú nedělí, králowstwie našeho léta šestého.

Ad mandatum domini regis.

Opatrným šefmistróm a raddě na Horách Kutnách, wěrným našim milým.

(A tergo: „O Malešowského, aby naň nesahali.")

12.

Kutnohorským: pře mezi pány z Rabšteina a z Sulewic o hory za Osekem dáwá se na rozsudek jejich.

1477, Apr. 1 (w Praze)
„ Apr. 9 („ „) *(Orig. arch. civ. Kutnens.)*

Wladislaw ꝛc.

Opatrní wěrní milí! Jakož některá ruoznice jest mezi urozeným Jindřichem z Rabšteina na Ploskowicích, a slowútným Pawlem kniežetem z Sulewic na Řehlowicích, wěrnými našimi milými o hory. I podali sme jich o tu wěc na wás k rozeznání. Protož žádámeť na wás s pilností i přikazujem, abyšte wy tu wěc mezi jižpsanými Jindřichem a Pawlem rozeznali, a každého při jeho sprawedliwosti zuostawili. Wuoli naši i rozkázanie wědúc, zachowajte se w tom tak, jakožť wám píšem. Dán w Praze, w úterý po kwětné neděli, králowstwie našeho léta šestého.

Ad relationem domini Czenkonis
de Klingštein procuratoris.

Opatrným šefmistróm a raddě na Horách Kutnách, wěrným našim milým.

Wladislaw z božie milosti král Český a markrabě Morawský ɔc.

Opatrní wěrní milí! Jakož sme wám prwé psali o té ruoznici, kteráž jest mezi slowútným Pawlem kniežetem z Sulewic na Řehlowicích, a urozeným Jindřichem z Rabštýna na Ploskowicích, wěrnými našimi milými, což se hor za Osekem dotýče: protož žádáme od wás i přikazujem, abyšte tu wěc před sě wzali a mezi nimi bez meškánie a neprodléwajíce o ty hory konec učinili. Jakožť pak o wás nepochybujem, že w tom tak se mieti budete, jakožť wám píšem. Dán w Praze, w středu po weliké noci, králowstwie našeho léta šestého.

Ad relationem d. Litwini de Klingstein,
camerarii domini regis.

Opatrným šefmistru a raddě na Horách Kutnách, wěrným našim milým.

13.

Kutnohorským: o rozsudek we při horní mezi pány z Rabšteina i ze Sulewic.

1477 Apr. 15 (w Praze). (Orig. arch. civ. Kutnens.)

Wladislaw ɔc.

Opatrní wěrní milí! Jakož sme wám psali, i tu wěc poručili, což se těch hor dotýče, mezi urozeným Jindřichem z Rabštajna na Ploskowicích, a slowútným Pawlem kniežetem z Sulewic na Řehlowicích, wěrnými našimi milými, abyšte tu wěc na se wzali, a je o to ohledajíc, srownánie mezi nimi a wýpowěd podlé sprawedlnosti abyšte učinili ɔc. I přikazujem wám s pilností, abyšte k nám hned bez meškánie wyslali slowútného Mikuláše z Skalice, hofmistra na Horách Kutnách, wěrného našeho milého, o ty wěci s ním na rozmluwenie, wýpowědi mezi nimi žádné až do nawrácenie téhož hofmistra k wám zase nečiniece. Jakož pak o wás nepochybujem, že w té wěci tak se mieti budete, jakožť wám píšem, jinak toho nečiniece. Dán w Praze, w úterý před Swátostí, králowstwie našeho léta šestého.

Ad relationem domini Litwini de Klinsstein,
camerarii domini regis.

Opatrným šefmistróm a raddě na Horách Kutnách, wěrným našim milým.

(A tergo: „o pány a o tále.“)

14.

Úředníkům mince na Horách Kutných: aby platili lidem, které heitman zemský Jan z Cimburka nyní w službu králowskau přijme.

1477 Jul. 4 (u Ebersdorfu). (Ex orig. in curia Ital. Kutnens.)

Wladislaw ɔc.

Slowútní wěrní milí! Wěděti wám dáwáme, že sme rozkázali urozenému Janowi z Cimburka na Boleslawi, najwyššiemu haitmanu a sudiemu k. Č. w. n. m., aby on sto nebo wiece koní přijal w službu naši ku potřebě našie takowýmto obyčejem, aby jim ta služba z mince našie zaplacena byla, a to na puol čtwrti léta. Protož přikazujem wám, což týž Jan do sta koní nebo wiece w službu naši přijme, abyšte těm kteréž přijme na puol čtwrti léta wedle obyčeje služebného a wedle obyčeje dworu našeho tu službu z mince našie zaplatili. Ta jest wuole i rozkázanie naše. Dán na poli u Ebrstorfu, w pátek den (swatéh)o Prokopa, král. našeho léta šestého.

Ad mandatum D. Regis.

Slowútným Simeonowi Semenkowi z Wrchowisk ɔc. (uts.)

15.

Bořitowi z Martinic: nařizuje hotowost proti králi Matiášowi.

1477, 1 září (na Horách Kutnách) (Z kopie archivu Smečanského.)

Wladislaw ɔc.

Urozený wěrný milý! Wědětiť dáwáme, že přišly nám jisté weystrahy, že král Uherský strojí se k tomu, chtě s lidmi na záhubu do země české wtrhnúti. Protož žádáme od tebe i přikazujem, aby ty s lidmi swými weřejně wojensky na hotowě byl, a kdyžbychom tě podruhé obeslali, den a miesto jmenujíce, tu aby táhl; nebo my také osobně na poli budem, a wěz že tě podruhé neobešlem, než na wěc jistú. I rozuměje tomu, žádné pochybnosti o tobě nemáme, než že ty wedle té powinnosti, kterau nám, sobě i zemi jsi powinen, w tom tak se míti budeš, aťbychom s boží pomocí, tebe i jiných našich wěrných, záhub w zemi nedopauštěli. A myť tobě nynie i potom milostiwě wším dobrým (chcme) wzpomínati. Dán na Horách Kutnách w pondělí den Sw. Jiljí, králowstwie našeho léta sedmého.

Ad mandatum Domini Regis.

Urozenému Bořitowi z Martinic, komorníku našemu wěrnému milému.

16.

Kutnohorským: o zboření hasačertůw we mlýnech.

1477 Nov. 9 (w Praze.) (Orig. arch. Kutnens.)

Wladislaw ɔc.

Opatrní wěrní milí! Wznesli sú na nás towaryšie řemesla mlynářského, wěrní naši milí, žeby sě jim weliká škoda dála a ujma při řemesle jich, skrze ty hasačerty, jimiž sě pytluje we mlýniech, a žeby oni skrze to při tom řemesle trwati nemohli. Protož my hlediec toho, aby skrze to ujma jim i také umenšenie lidí, kdyžby jich nebylo, w městě našem nebyla, a také že nás zprawují, že prwé těch hasačertuow nebylo, žádáme od wás i přikazujem, abyšte rozkázali hned ty hasačerty we mlýniech wašich zbořiti, aťby wám ujma lidí nebyla, a také aby sě ti mlynářští towaryšie žiwiti mohli. Wuoli naši i rozkázanie wědúce, zachowajtež sě, jakožť wám píšem. Dán w Praze, w neděli před S. Martinem, králowstwie našeho léta sedmého.

Ad relationem D. Samuelis de Hrádek,
succamerarii regni Bohemiæ.

Opatrným šefmistróm a raddě na Horách Kutnách, wěrným našim milým.

(„O hasačerty.")

17.

Bořitowi z Martinic: wolá jej i jiné rady swé k sjezdu na den sw. Kateřiny (25 Nov.) do Prahy.

1477, 18 Nov. (w Praze). (E copia archivi Smečnensis.)

Wladislaw ɔc.

Urozený wěrný milý! Wědětiť dáwáme, že přišly sú nám nynie některé pilné a znamenité wěci, ježto se nás i wšie našie koruny České dotýče. Protož žádáme od tebe se wší pilností, i přikazujem, aby wždy na den S. panny Kateřiny najprw příští k nám do Prahy přijel, aťbychom ty wěci s twú i jiných našich wěrných radú předsewzali, cožby bylo k dobrému a k upokojení tohoto našeho slawného králowstwí Českého. I rozuměje tomu, nepochybujem o tobě, že pro nižádnú wěc neobmeškáš k nám na den již psaný přijeti; neboť také i jiné pány a rytieřstwo, radu naši, k tomu obsieláme, aťby na ten den sw. panny Kateřiny u nás byli; a myť tobě to wším dobrým budem wzpomínati. Dán w Praze, w úterý před sw. Alžbětú, králowstwie našeho léta sedmého.

Ad mandatum Domini Regis.

Urozenému Bořitowi z Martinic, komorníku našemu, wěrnému milému.

18.

Kutnohorským: aby mu zjednali 2—300 kop gr. k zaplacení dluhu p. Samuelowi.

1477, 21 Dec. (w Praze) (Ex orig. arch. civ. Kutnens.)

Wladislaw ɔc.

Opatrní wěrní milí! Wědětiť wám dáwáme, že jsme dlužni některý dluh urozenému Samuelowi z Hrádku a z Walečowa, podkomořiemu králowstwie Českého, wěrnému našemu milému, a nynie něco peněz k jeho potřebě na tom dluhu jeho měli bychom jemu dáti. Ale bezelsti pro některé jiné naše potřeby tomu nic učiniti nemuožme. Protož žádáme od wás s pilností, i wěříme wám, že wy nám to k wuoli učiníte, a w tom wšecku pilnost a péči mieti budete, a kdežkoli budete moci, že sě obejdete a zjednáte dwě neb tři sta kop groš. širokých českých, a dáte je témuž Samuelowi na dluhu našem. A myť sě w tom tak mieti budem, žeť rozkážem úředníkóm mince našie: aťby wám zase, což zjednáte peněz témuž Samuelowi, do sumy swrchupsané z mince našie bez meškánie nawrátili. Jakožť pak o wás nepochybujem, že w tom pilnosti swé neopúštějíce tak se mieti budete, jakožť wám píšem, wědúce, že na tom zwláštní wděčnost nám učiníte. Dán w Praze, w neděli den swatého Tomáše apoštola, králowstwie našeho léta sedmého.

Ad mandatum domini regis.

Opatrným šefmistróm a raddě na Horách Kutnách, wěrným našim milým.

(A tergo: „aby zjednali tři sta kop grošuow panu Samuelowi.

19.

Oznamuje, že uzawřeno příměří s Hynkem ze Šwamberka i sirotky Rosenberskými až do wypowědění.

1478, 27 Febr. (w Praze) (E copia coaeva in arch. Trebon.)

My Wladislaw z božie milosti král Český a markrabě Morawský ɔc.

Urozeným, statečným, slowutným a opatrným, Lwowi z Rožmitála, najwyššiemu hofmistru král. Česk., Janowi z Sútic na Týně, Wáclawowi Wlčkowi z Čínowa na Helfenburce, purkmistru a konšelóm města Hradiště Tábora, purkmistru a konšelóm města Piesku, purkmistru a konšelóm města Wodňan, i jiným pánóm, rytieřstwu

a městóm, wěrným našim milým, jichž tento list dojde, wzkazujem milost králowskú a wšecko dobré.

Wěrní milí! Wěděti wám dáwáme, že sme učinili příměřie a pokojné stánie s urozenými Hynkem z Šwamberka a sirotky urozeného někdy Jana Rosenberského i se wšemi zámky a zbožími jich, tak aby to příměřie mezi námi a našimi poddanými s strany jedné, a již psaným Hynkem a sirotky Rosenberského s strany druhé trwalo dotud dokudžby strana straně čtyř nedělí napřed wěděti nedala, to příměřie wypowiedající, wedle toho spuosobu, jakož w Rokycanech prwé příměřie uděláno bylo. Protož žádáme od wás i přikazujem, abyšte již psanému Hynkowi i také sirotkóm Rosenberského i wšem služebníkóm jich nepřekáželi, ani překážeti dopúštěli, ale to příměřie jim wěrně, práwě a křesťansky zachowali, jinak toho nečiniece pod zachowáním milosti našie. Dán w Praze, w pátek po S. Matěji apoštolu božiem, králowstwie našeho léta sedmého.

Ad mandatum
domini Regis.

20.

Úředníkům Krumlowským: že poručil Burianowi z Gutšteina jednati o zachowání příměří.

1478, 27 Febr. (w Praze). (Orig. arch. Trebon.)

Wladislaw ɔc.

Slowútní nám milí! Widěli sme list wáš, kterýž píšete statečnému Janowi z Rúpowa, hofmistru dworu našeho, wěrnému našemu milému. Ješto tomu wšemu, což jemu píšete, porozoměli sme, i wěztež, žeť sme již tu wěc poručili k dokonání toho příměřie urozenému Burjanowi z Gutšteina na Nečtinách, kamermaistru našemu a hajtmanu krajow Žateckého a Rakownického, wěrnému našemu milému. A teď wám list posieláme otewřený, pánóm, rytieřstwu i městóm našim poddaným, aby to příměřie drželi a zachowali. Protož pošlete jej, komuž toho potřeba jest. Dán w Praze, w pátek po S. Matěji apoštolu božiem, králowstwie našeho léta sedmého.

Ad relacionem domini Samuel de
Hradek, succamerar. regni Bohemiae.

Slowútným Kunratowi z Petrowic, purkrabi na Krumlowě, a Přibíkowi Hadowi z Paběnic, nám milým.

21.

Kutnohorským: aby dali průwod služebníkowi nesaucímu dwě král. membrany do Brna Ctiborowi z Cimburka.

1478, 7 Mart. (w Praze) (Ex orig. arch. civit. Kutn.)

Wladislaw ꝛc.

Opatrní wěrní milí! Teď posieláme dwě membraně s wisutými pečetmi nebo dwa listy pergamenowá, při kterýchžto každém jest naše wětšie wisutá pečet, a na těch listech nic psáno nenie; a ti listowé mají neseni býti do Brna na nynější sjezd. Protož žádáme od wás s pilností i přikazujem, abyšte hned dwa jiezdná rozomná wyprawili s tiemto služebníkem urozeného Stibora z Cimburka ꝛc. wěrného našeho milého, a jeden z těch ať ty membrany nese, to opatře, aťby nezmokly; a také jestližeby kde bylo w nebezpečném miestě, ať to na péči má, jestližeby nepřietelé měli těch membran dosáhnúti, aťby je prwé zsekal, nebo pečeti od nich utrhal, aťby nepřátelóm to w ruce nepřišlo. A ta oba jiezdná ať jedú s týmž služebníkem jmenowaného Stibora až do Brna. Jakož pak o wás nepochybujem, že znajíce, že toho pilná potřeba jest, w tom tak sě mieti budete, jakožť wám píšem. A myť wám to wším dobrým budem wzpomínati. Dán w Praze, w sobotu před S. Řehořem, králowstwie našeho léta sedmého.

Ad mandatum
D. Regis.

Opatrným šefmistróm a raddě na Horách Kutnách w. n. m.

22.

Kutnohorským: tajné napomenutí o strahowání na posly krále Uherského a knížete Hynka w Čechách.

1478, 24 Mai (w Praze) (Ex orig. arch. civit. Kutnens.)

Wladislaw ꝛc.

Opatrní wěrní milí! Wěděti wám dáwáme, že jsme w jistotě zprawení, žeby nějaký Jan písař služebník krále Uherského měl s poslem kněze Hynkowým nynie tento některý den jieti a projeti na Poděbrady. Protož to wědúce, wěříme wám, že w tom wšicku pilnost a péči mieti budete, zdalibyšte téhož Jana i s tiem poslem dosieci mohli, na cestách osadiec a na špehy naložiec; a jestližeby které listy nebo jiné takowé wěci při sobě měli, aby od nich pobráno bylo. Než tu wěc welmi tajně jednajte a u welíké tajnosti zachowajte; a také to tajně dajte wěděti konšelóm do

Čáslawě a do Chrudímě, ať w tom také pilnost mají, to jim oznámiec, zdaliby jich dosieci mohli; a také ať je přehledají, jestliže jich dosiehnú, a cožby u nich nalezli ať poberú, a to wšecko ať w tajnosti zachowají. Jakož tu wěc dále Waší opatrnosti porúčieme, nepochybujíce, že w tom pilnosti swé neopustíte. Dán w Praze, w neděli před S. Urbanem, králowstwie našeho léta sedmého.

Ad mandatum
Domini Regis.

Opatrným šefmistróm a radě na Horách Kutnách, wěrným našim milým.

23.

Úředníkům mince na Horách Kutnách: rozkaz, co stříbra zmincowati a kam naložiti se má.

1478, 7 Aug. (w Praze) (Ex orig. in curia Ital. Kutnae.)

Wladislaw ꝛc.

Slowútní wěrní milí! Přikazujem wám, když striebro z huti našie do mince se dá, aby toho striebra bylo zmincowáno padesáte hřiwen, a to rozdielně po pětmezcietma; a cožby nám mělo z toho přijíti, dajte z toho statečnému Bernartowi Bierkowi z Násilé komorníku našemu w. m. jedenmezcítma kop gr. na jeho dluhu, kterýž jest jemu zadržán, a za ostatek nakupte nám sýra a másla k dworu našemu. Také wám přikazujem, abyšte slowútnému Wáclawowi z Swárowa kuchmistru dworu našeho w. n. m. z mince našie dali hřiwnu striebra, a to hned. Toť jest wuole i rozkázanie naše. Dán w Praze, w pátek před S. Wawřincem, král. našeho léta sedmého.

Ad mandatum D. Regis.

Slowútným Simeonowi Semenkowi z Wrchowisk ꝛc. uts.

24.

Launským: aby Chebské, ku králi obeslané, opatřili průwodem bezpečným až do Mostu.

1478, 3 Oct. (w Praze) (Orig. arch. Egrens.)

Wladislaw ꝛc.

Opatrní wěrní milí! Wěděti wám dáwáme, že sme byli pro některé potřeby naše, Chebské, wěrné naše milé, k sobě obeslali. Protož žádámeť od wás s pilností i přikazujem, abyšte je pruowodem bezpečným až do Mostu opatřili, aťby od nepřátel

škody na cestě newzali, jakož pak o wás nepochybujem, že w tom tak sě mieti budete, jakožť wám píšem. Dán w Praze, w sobotu před swatým Františkem, králowstwie našeho léta osmého.

Ad mandatum
domini regis.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Lúnského, wěrným našim milým.

25.

Kutnohorským: aby na Petrowi Waltrubowi nežádali zachowacího listu od Táborských.

1478, 11 Nov. (w Praze). (Ex orig. arch. civ. Kutnens.)

Wladislaw z božie milosti král Český a markrabě Morawský ꝛc.

Opatrní wěrní milí! Wznešeno jest na nás, že byšte wy toho žádali na Petrowi Waltrubowi, spolusúsedu wašem, aby on list zachowánie swého z Tábora přinesl. I tak jsme zpraweni, že on má list zachowánie swého z Horaždějowic, kdež se jest rodil. A muožte to dobře znáti, že on w některé ruoznici jsa s Táborskými odtud jest odešel, a že oni jemu w této mieře nerádi dadie listu zachowacieho. A poněwadž týž Petr jsa tu mezi námi pěkně se jest zachowal a slušně se zachowáwá až do tohoto času, a tak praw\u00ed, že i potom též slušně se chce zachowati: žádáme od wás i přikazujem, abyšte jeho k tomu nenutili, byť on w této mieře měl sobě list takový s Tábora jednati, ale abyšte jemu toho přáli, ať swú žiwnost mezi wámi wede slušně, tak jakož jest prwé wedl. Wuoli naši i rozkázanie wědúce, mějtež se w tom tak, jakožť wám píšem. Dán w Praze, w středu den swatého Martina, králowstwie našeho léta osmého.

Ad relationem D. Samuelis de Hradek ꝛc.
succamerarii regni Bohemiæ.

Opatrným šefmistróm a raddě na Horách Kutnách, wěrným našim milým.

(A tergo: „Aby Waltrubowi přáli žiwnosti.“)

26.

Kutnohorským: o clo w Brodě Německém, a při jejich s p. Trčkau.

1478, 17 Nov. (w Praze.) (Ex orig. arch. civ. Kutnens.)

Wladislaw z božie milosti král Český a markrabě Morawský ɔc.

Opatrní wěrní milí! Jakož nám píšete o tom, což se dotýče Brodských ɔc.; psaní wašemu sme porozuměli. I což sě cla s olowa dotýče, muóžete sami rozuměti, žeť to clo s olowa weliké nenie, a byť pak toho cla w Brodě s olowa nebylo, protoť wám kupci nic laciněji ani dráze nedadie, a naší též také, kdež do jiných zemí jedú, cla neodpúštějí. Protož zdáť se nám, abychme je při tom našem obdarowání zuostawili. A jakož nám také píšete, což se dotýče statečného Mikuláše Trčky z Lipy na Lipnici, hajtmana kraje Čáslawského, wěrného našeho milého: i nerádi jsme tomu, že tak o wás píše, i wěztež, žeť jemu s pilností píšem, aby takowých wěcí hned přestal, a proti wám w řeči i w skutku sě w pokoji zachowal. A což se té Špičkowé dotýče, přikazujem wám, abyšte wy túž Špičkowú k tomu drželi, cožby měla jemu sprawedliwě učiniti, aťby učinila; neboť jemu o témž píšem, že ji k tomu máte držeti; z čehožby ji winu dal, že jemu má práwa býti. Tiem se umějte zprawiti a zachowajte se w tom tak, jakožť wám píšem. Dán w Praze, w úterý před swatú Alžbětú, králowstwie našeho léta osmého.

Ad mandatum domini regis.

A list náš, kterýž témuž Mikulášowi píšem, jemu jej pošlete.

Opatrným šefmistróm a raddě na Horách Kutnách, wěrným našim milým.

(A tergo: „O clo Brodské a o Trčkowo lánie a Špičkowú.")

27.

Wokowi z Rosenberka: odpowěď na prosbu, aby u krále Matiáše jednati dal o propuštění Bohuslawa ze Šwamberka.

1479, 16 Apr. (w Praze.) (Orig. arch. Třebon.)

Wladislaw z božie milosti král Český a markrabě Morawský ɔc.

Urozený nám milý! Jakož nám píšeš, žeby urozený Bohuslaw z Šwamberka otec twuoj wsazen byl od najjasnějšieho pána Matiáše Uherského krále ɔc. bratra a přietele našeho milého, toho žádaje, abychom sě k tomu přičinili, aby rok měl do

toho sjezdu, kterýž máme mieti s již psaným králem ɔc. Srozuměli sme wšemu psaní twému, a nepřejem toho témuž Bohuslawowi: ale wieš a znáš to, že týž Bohuslaw pro nás ani naší příčinú nenie jat. A wšak my proto, pokud najdále budem moci, chcme sě k tomu přičiniti, aby mohl prázden býti nebo rok mieti. A což sě dotýče urozeného Beneše z Waitmile, purkrabie na Karlšteině a mincmaistra na Horách Kutnách, wěrného našeho milého, i jemuť bychom byli psali, aťby tu wěc jednal, pokudby najdále mohl: než žeť sě již zasě k nám nawracuje a každý den zasě u nás bude, již to býti nemuož. Než proto pokudžbychom jedné mohli témuž Bohuslawowi pomoci, wěz, žeťbychom to rádi učinili. Dán w Praze, w pátek po welicenoci, králowstwie našeho léta osmého.

Ad mandatum D. Regis.

Urozenému Wokowi z Rosenberka, nám milému.

28.

Úředníkům mince na Horách-Kutnách: o wydání hřiwny stříbra těm střelcům, kteříž ku ptáku střílejí.

1479, 2 Mai (w Praze) (Ex orig. in curia Italic. Kutn.)

Wladislaw z božie milosti král Český a markrabě Morawský ɔc.

Slowútní wěrní milí! Wěděti wám dáwáme, že sme dali z mince našie hřiwnu stříbra těm wšem střelcóm, kteříž k ptáku wedle obyčeje časem swým střielejí, aby sobě z toho střiebra ptáka udělali. Protož přikazujemť wám s pilností, kohožť tíž střelci k wám s listem naším dodatelem pošlí, abyšte již tu hřiwnu střiebra jemu z mince našie bez wýmluw wydali. Wuoli naši i rozkázanie wědúce, mějtež se w tom tak, jakožť wám píšem, jinak toho nečiniece. Dán w Praze, w neděli den S. Sigmunda, králowstwie našeho léta osmého.

Ad relationem D. Lituin de Klinstein
camerarii D. Regis.

Slowútným Simeonowi Semenkowi ɔc. uts

29.

Wokowi z Rosenberka: že příměří učiněno mezi Čechy a Rakušany skrze Jindřicha ze Hradce a o zachowání jeho že Lwowi z Rožmitála již nařízeno jest.

1479, 1 Dec. (*w Praze.*) (*Ex orig. arch. Třebon.*)

Wladislaw z božie milosti král Český a markrabě Morawský ꝛc.

Urozený wěrný milý! Jakož nám píšeš o té ruoznici, kteráž jest mezi Rakušany a některými našimi poddanými, i některé přiepisy nám při tom listuow Německých posieláš, ježto tomu wšemu, což nám o tom i o jiném píšeš, sme srozuměli. I wěziž, že nynie psal jest nám urozený Jindřich z Hradce w. n. m., že jest udělal příměřie mezi námi a našimi poddanými s strany jedné, a mezi Rakušany s strany druhé; a to příměřie že má trwati do S. Antonína n. př. A na to sme my již list náš příměřní dali témuž Jindřichowi; a mělby ten list náš položen býti na Bystřici w pátek najprw příští u urozeného Wolfganga Krajieře w. n. m.; a též zase Rakušané měliby ten den tu list příměřní položiti. A w tom času mělyby ty wěci jednány býti, aby k kônci přiwedeny byly; jakož pak sú toho cedule udělány s obú stranú, kterak ty wěci mají konány býti. A s tiem jest obeslán urozený Lew z Rožmitála, najw. hofmistr král. Českého w. n. m., i jiní poddaní naši, ježto s Rakušany wálejí, aby wšickni to přiměřie již wedle zjednánie jmenowaného Jindřicha drželi a zachowali. A teďť posieláme list náš, kterýž píšem již psanému Lwowi ještě což se dotýče probošta Drkolenského, jemu přikazujíc, aby on to, což jest pọbral w našem ubezpečení, témuž proboštu nebo lidem jeho aby zase nawrátil, a wiec aby jemu i lidem jeho nepřekážel, ani překážeti dopúštěl, znaje a wěda to, že sme my téhož probošta za poddaného a kaplana našeho přijali. Teďť také list jeho posieláme, co nám na naše prwnie psanie odpisuje, ježto tiem se budeš moci zprawiti. A z wepře, kterýž si nám poslal, welmiť děkujem. Dán w Praze, w středu po S. Ondřeji, králowstwie našeho léta dewátého.

Ad mandatum domini regis.

Urozenému Wokowi z Rosenberka w. n. m.

30.

Kutnohorským: aby wyslali z sebe na sjezd kraje Čáslawského ke dni 10 ledna 1480 uložený.

1479, 28 Dec. (w Praze) (Orig. arch. Kutn.)

Wladislaw ꝛc.

Opatrní wěrní milí! Wěděti wám dáwáme, že pokládáme sjezd kraje Čáslawského w Čáslawi ten pondělí po božiem křtění najprw příští. Protož žádáme od wás s pilností i přikazujem, abyšte některé staršie z sebe na ten sjezd do Čáslawě wyslali. A tuť se oznámí od rad našich, proč se ten sjezd pokládá. Také kažte to w městě wašem trhem prowolati, ať wšickni okolní na ten sjezd do Čáslawě přijedú. Dán w Praze, w úterý na mlaďátka, králowstwie našeho léta dewátého.

Ad mandatum domini Regis.

Opatrným šefmistróm a raddě na Horách Kutnách, wěrným našim milým.

31.

Městečku Hory Reištein: že jich, jako jiných horníkůw, o pomoc nynější upomínati nedá.

1480, 30 Januar. (w Praze) (Orig. arch. Trebon.)

Wladislaw ꝛc.

Opatrní wěrní milí! Wězte žeť píšem slowútným Olkmarowi z Neznašow a Sulkowi z Prostého w. n. m. což se nynějšie pomoci dotýče, aby wás nynie z té pomoci nenapomínali, a při čemž jiní horníci, což se té pomoci dotýče, zuostaweni budú, wás také zuostawíme. Tiem sě zprawiece, pošletež již psaným Olkmarowi a Sulkowi list náš, kterýžť jim píšem. Dán w Praze, w neděli před hromnicemi, králowstwie našeho léta dewátého.

Ad mandatum D. Regis.

Opatrným šefmistru a raddě na Horách Kutnách, wěrným našim milým.

32.

Kutnohorským: o dluh králowský, za kterýž ručili ku p. Mikulášowi Trčkowi.

1480, 4 Jun. (w Praze) (Orig. arch. civit. Kutnens.)

Wladislaw ɔc.

Opatrní wěrní milí! Jakož nám píšete, dáwajíce znáti, že statečný Mikuláš starší z Lippy poslal k wám s listem wěřicím Jiříka písaře swého, abyšte k němu wyslali, což se dluhu jeho dotýče. Srozoměli sme wšemu psaní wašemu, i zdáť se nám, abyšte wy pozdrželi té wěci jakž muožte, neboť my po témždni u Hory budem, a tuť ty wěci, což se téhož Mikuláše dotýče, opatříme. Tiem se umějte zprawiti. Dán w Praze, w neděli po hodu božieho těla, králowstwie našeho léta dewátého.

Ad mandatum domini Regis.

Opatrným šepmistróm a raddě na Horách Kutnách, wěrným našim milým.

„O učítání se panem Trčkau.“

Službu swú wzkazuji, slowútné opatrnosti páni a přietelé milí! Jakož mi píšete, co jest toho dluhu, za kterýž ste mi rukojmě za krále Jeho Milost ɔc.: pošlete ke mně tuto sobotu najprw příští s kwitancími, kteréž ode mne máte, a tu sečteno bude i s škodami prwními proležalými i s nynějšími. A toho wás šíře úředník muoj Jiřík z Pelhřimowa zprawí w pátek neb w sobotu. Dat. Wlašim, feria quinta, die Corporis Christi.

Mikuláš Trčka z Lippy a na Wlašími.

Slowútné opatrnosti panuom šepmistruom a raddě na Horách Kutnách, přátelóm milým.

33.

Kutnohorským: aby jatého kněze (Jiru) poslali na Karlštein.

1480, 17 Jul. (na Hrádku) (Ex orig. arch. civit. Kutnens.)

Wladislaw ɔc.

Opatrní wěrní milí! Jakož nám píšete, že ten kněz, kterémuž sme z města kázali z hodných příčin pro jeho wšetečnosti, po našem odjezdu wrátil sě zasě, nám sě neopo-

wěděw ani wám, a pro takowú jeho wšetečnost že ste jej wsaditi kázali: tomu wšemu srozuměli sme, a welmi jsme toho wděčni, že takowú pilnost a péči máte, aby sě rozkázaní našemu dosti stalo. A jinému nerozumíme, poněwadž jest sám z swé wuole a wšetečně sě zase wrátil, žeby opět proti nám něco netrefného jednati chtěl a w obci rozbrojení a roztržení puosobiti. Protož přikazujemť wám s pilností, abyšte hned, opatřiec tu wěc wedle potřeby, w moc naši na Karlštyn hajtmanu našemu jej poslali: a myť jemu dále rozkážem, co s ním bude mieti činiti. Wuoli naši i rozkázanie wědúce, zachowajtež sě tak, jakožť wám píšem. Dán na Hrádku pod sekretem naším, w pondělí na S. Alexii, králowstwie našeho léta dewátého.

Ad relationem D. Čenkonis
de Klinstein procuratoris.

Opatrným šepmistróm a raddě na Horách Kutnách, wěrným našim milým.

(Zewnitř listu naznačeno písmem sauwěkým: „Aby kněze Jiru poslali na Karlštein.")

34.

Kutnohorským: omluwa dluhu nezaplaceného.

1481 15 Januar. (w Praze) (Orig. arch. Kutnens.)

Wladislaw ɔc.

Poctiwí wěrní naši milí! Ukázal nám list urozený Jan Sokolowský ze Wrance, wěrný náš milý, jemužto píšete o ten dluh, kterýž jest wypuojčen ku potřebě našie. I wěztež, že prwé nežli ste to psanie učinili a nás došlo, rozkázali sme byli dáti z sum některých měst našich, a již sú pohotowě leżely: než w tom přišla jest nám welmi pilná potřeba, že sme je musili tam obrátiti. Než tak sme rozkázali, kdyžkoli z jiného některého města nám dadie, aby wám hned dáno a zaplaceno bylo. Datum Pragæ, fer. II post octavam Epiphaniæ domini, sub signeto annuli nostri, annorum dni. ɔc. lxxxj°.

Ad relationem D. Joh. Sokolowský
D. Regis cubicularii.

Poctiwým šefmistróm a raddě na Horách Kutnách, wěrným našim milým.

35.

Wokowi z Rosenberka: aby přiložil pečet swau k listům kteříž se píší papeži a kardinálům o zdwižení interdiktu a processůw do země wydaných.

1481, 13 Nov. (w Praze) (Ex orig. arch. Trebon.)

Wladislaw ɔc.

Urozený wěrný náš milý! Wědětiť dáwáme, což se interdiktu a processuow od otce swatého do králowstwie našeho wydaných dotýče, žeť píšem J. Swat^ti^, žádajíce aby takowí zdwiženi byli, a služba božie aby mohla kněžstwu našemu propuštěna býti. Přitom také píší se listowé od tebe a od některých jiných radd našich, jeden JS^ti^ a druhý kardinaluom, w nichž JS^ti^ za též a kardinaluow za přímluwu k JS^ti^ žádáte; jakož tomu z přiepisu těch listuow porozumieš, kteréžť při nich posieláme. I znaje takowú potřebu koruny našie, wěřímeť, že ty listy pečetí swú zapečetiti kážeš, a přiepisy ty že nám podlé nich zase pošleš. Neb již bezmeškánie k JS^ti^ poslati chceme. Dat. Pragæ, fer. III S. Brictii, sub signeto annuli nostri, annorum ɔc. Lxxxj^o^.

Ad mandatum
domini Regis.

Urozenému Wokowi z Rosenberka, wěrnému našemu milému.

36.

Janowi Bořitowi z Martinic: aby w kraji Slanském pomoc swolenau s Jindřichem Mičanem wybíral k ruce králowě.

1481, 19 Dec. (w Praze). (E copia archivi Smeczn.)

Wladislaw ɔc.

Urozený wěrný milý! Jakož tebe tajno nenie o swolení obecném, což se wybíránί nynější pomoci dotýče, jakožť toho teď ceduli posieláme, kdy a kterak ta pomoc má se wybierati: protož žádámeť od tebe s pilností, i wěřímeť, že ty w kraji Slanském s urozeným Jindřichem Mičanem z Klinšteina a z Roztok, wěrným naším milým, tu pomoc každé čtyři neděle k sobě přijímati budete, obešlíc ty w tom kraji, komuž kteří přileží, aby ji u wás každého zwláště kladli a z toho počet učinili, a sám také s lidmi a služebníky swými, že se wedle toho zachowáš, a tu ceduli že wšudy okolo kážeš trhem prowolati, aťby se wšickni w tom tak zachowali; a jestližeby kdo

byl toho odporen, že nám dáš to znáti, aťbychom wěděli kterak se k takowému majíce. A jestližeby co na obeslání proto naložil, tohoť také nežádáme škodnu býti. I nepochybujemť o tobě, že w tom se tak jmíti budeš, jakožť píšem; a myť tobě to wším dobrým budem wzpomínati. Dán w Praze, w středu před S. Tomášem apošt. božím, králowstwí našeho léta jedenáctého.

Ad mandatum domini Regis.

Urozenému Janowi Bořitowi z Martinic na Smečně, wěrnému našemu milému.

37.

Kutnohorským: aby pomoc s waření piwa nyní swolenau do Prahy přinesti neodkládali.

1482, 15 Mai (Orig. arch. civ. Kutn.)

Wladislaw ꝛc.

Opatrní wěrní milí! Jakož sme wás prwé obsielali, přikazujíce wám, abyšte nynějšie pomoc do Prahy přinesli, kterážto jest swolena od pánuow, rytieřstwa i měst našich wěrných, což sě dotýče toho, ktož piwa waří, aby s každého strichu, dčberu, kbelce neb korce bielý groš český dán byl: i diwíme sě tomu, že ste ještě té pomoci nepřinesli. Protož přikazujem wám, abyšte wšech wýmluw nechajíce, hned tu pomoc, což ste jí wybrali, do Prahy přinesli, a položili w moc těch, kterýmž jest ta wěc poručena, a před sě abyšte jí wybierali do času uloženého. Wuoli naši a rozkázanie wědúc, zachowajtež sě w tom, jakožť wám píšem, jinak toho nečiníce. Dán w Praze, w středu před božím wstúpením, králowstwie našeho léta jedenáctého.

Ad mandatum D. Regis.

Opatrným šefmistróm a raddě na Horách Kutnách, wěrným našim milým.

(A tergo: „aby piwowárné poslali.")

38.

Kutnohorským: o nespokojenosti s mincí, o pomoci piwowárné ꝛc.

1482, 17 Mai (w Praze) (Ex orig. arch. civ. Kutnens.)

Wladislaw ꝛc.

Opatrní wěrní milí! Jakož nám píšete, což sě mince dotýče, jaký jest křik o to, i ceduli nám posieláte, kteréž po městě mecí, prosíce za opatřenie ꝛc. Psaní

wašemu wšemu porozuměli sme. I wěztež, žeť tomu nynie w tak náhle nic učiniti nemóžme, neb sami znáte, že to swolenie k té minci stalo sě jest ode wší země; a bez raddy wšech nezdá se nám slušné tú wěcí hnúti. A protož jakž muožte, to opatřte a strpenie mějte až do suchých dní najprwé příštích; a tu když při nás budú kniežata, páni, rytieřstwo i města, chcme tu wěc s radú jich slušně před sě wzíti, což by bylo našeho, wší koruny našie, i tudiež wašeho dobrého a užitečného, tak abyšte wy také bez přílišného obtěžowánie státi mohli a swú žiwnost wésti. A což sě těch cedulí dotýče, na to sě s strany swé pilně ptajte, a jestli že by kto w tom postižen byl, buďte jím jisti, a nikoli nepropúštějte až do našeho wám w tom dalšieho rozkázanie. Také wězte, že s pilností píšem úředníkóm našim w minci, přísně přikazujíce, aby summu, kterúž sú zdwihli z stolu, hned zase úplně položili, jmenowitě w tu sobotu před swatým Duchem dwě stě kop gr. českých, a ostatek do té soboty w témdni. Protož ktožbykoli ty penieze zdwihl z spolutowaryšuow jich, a k tomu sě neměl, aby je na ten čas položiti chtěl, přikazujemť wám, abyšte jim k tomu radni a pomocni byli, a takowého každého k tomu drželi a připrawili, aby tomu dosti učinil až do toho času, a ty penieze zase položil ͻc. Také wás tajno nenie, což sě nynějšie pomoci s piwa wařenie dotýče, že ste s prwními k tomu swolili, aby dáwána byla, ješto sme my to od wás mimo jiné wděčně přijali, i list wám náš na to dali, s některými milostmi nad jiná města; ale že pak ta powolnost skutku daleko odpierá, neb již jiná téměř wšecka města posléz swoliwše dali sú a wy pak ještě nic. Protož ještěť wám přikazujem s pilností, abyšte sě již k tomu skutečně měli, a beze wšech dalších odtahuow w tyto hody o swatém duše najprwé příštiem, abyšte již konečně do Prahy přinesli a dali, neb jest nám toho pilná a znamenitá potřeba. Pakli byšte toho již neučinili, a skrze to na nás které škody přišly: wězte, žeť by ty škody naše nebyly, ale waše. Tiem se zprawiec, tak se zachowajte wedle rozkázanie našeho. Než což se mince dotýče, podlé prwnieho zuostánie tak sě zachowajte, ať se jeden werk peniezy dělají, a druhý groši, až do dalšieho opatřenie. Dán w Praze, w pátek po božiem wstúpenie, králowstwie našeho léta dwanáctého.

Ad mandatum domini regis.

Opatrným šepmistróm a raddě na Horách Kutnách, wěrným našim milým.

(A tergo: „o minci, o cedule, o piwowárné.“)

39.

Kutnohorským: o wybírání pomoci s piwa waření, která sněmem swolena jest.

1482, 7 Oct., 24 Dec. (w Praze) (Ex orig. arch. civ. Kutn.)

Wladislaw ɔc.

Opatrní wěrní milí! Jakož wás tajno nenie o wybierání nynější pomoci s piwa wařenie wedle obecnieho swolenie, jakož pak máte toho ceduli sepsanú, kterak sě ta pomoc má wybierati: i tak jsme zpraweni, že lidé waši z wesnic, kteréž držíte, té pomoci s piwa waření nedáwají. Protož přikazujemť wám, abyšte wšech wýmluw nechajíce, podlé té cedule a swolenie obecnieho s lidí swých z wesnic i také z města tu pomoc wybierali; a což ste jí wybrali, abyšte do Prahy přinesli konečně we dwú nedělí po S. Hawle, w tom déle neprodléwajíce; a před sě abyšte ji do času jmenowaného wybierali. Jakož pak žádné pochybnosti o wás nemáme, než že pro naše i obecné dobré w tom tak sě mieti budete, jinak toho pro ižádnú wěc nečiníce. Dán w Praze, w pondělí po S. Františku, králowstwie našeho léta dwanáctého.

Ad mandatum D. Regis.

Opatrným šefmistróm a raddě na Horách Kutnách, wěrným našim milým.

Wladislaw ɔc. uts.

Opatrní wěrní milí! Jakož wás tajno nenie o tom, což sě té pomoci dotýče, kteráž sě dáwá s piwa wařenie wedle swolenie obecnieho a pro obecné dobré: protož žádámeť od wás s pilností i přikazujem, abyšte již tu wšicku pomoc, což jie do nowého léta doběřete, hned po nowém létě do Prahy přinesli; nebo při tom času ještě někteří kniežecí dluhowé, pro něž sě ta pomoc wybierá, mají placeni býti. A jestližeby již ti dluhowé tehdáž zaplaceni nebyli: tehdy skrze to k welikým škodám přišlibychom. I znajíc a wědúc to, žádné pochybnosti o wás nemáme, než že bez prodléwanie ten ostatek té pomoci nám přinesete; znajíc a wědúc, že jest toho pilná potřeba, a že na tom mnoho našeho a obecnieho dobrého záleží. Dán w Praze, w úterý na štědrý den, králowstwie našeho léta dwanáctého.

Ad mandatum D. Regis.

Opatrným ɔc. uts.

40.

Kutnohorským: o hawéřích we zlodějstwí popadených, aby jim oblehčowáno nebylo.

1482, 18 Oct. (w Praze). (Ex orig. arch. civ. Kutnens.)

Wladislaw ɔc.

Opatrní wěrní milí! Wznešeno jest na nás, že někteří z hawéřuow popadeni jsú w zlodějstwí, a u wazbě sedí; i již mnoho takowých wěcí se jest dálo, a wždycky jest bez kázně prominuto. Pak nezdá se nám toho oblehčowati, ani wiece komu trpěti. Protož přikazujemť wám s pilností, abyšte jim práwo učinili wedle obyčeje horního, tiem nedlíce. A což se toho erzkafféře dotýče, kterýž jest utekl, statek jeho wšecken opatřte k ruce našie, ať se ničiemž nehýbe až do našeho w tom wám dalšieho rozkázanie. Toť jest wuole i rozkázanie naše; tak učiňte, jakožť wám píšem. Dán w Praze, w pátek den S. Lukáše, králowstwie našeho léta dwanáctého.

Ad relationem dom. Joh. de Šelnberk,
cancellarii regni Boemiae.

Opatrným šefmistróm a raddě na Horách Kutnách, wěrným našim milým.

(A tergo: „na hawéře pro rudu kradenú.")

41.

Kutnohorským: aby drželi Janka Sigmundowa k zaplacení dluhu Wácl. Hamerníkowi z Božejowa.

1482, 29 Nov. (w Praze) (Orig. arch. civ. Kutnens.)

Wladislaw ɔc.

Opatrní wěrní milí! Wznesl jest na nás slowútný Wáclaw Hamerník z Božejowa, wěrný náš milý, že Janek Sigmunduow dlužen jest jemu některý dluh za duom, a že nemá sě k tomu, by jemu ten dluh zaplatil. Protož žádáme od wás i přikazujem, abyšte téhož Janka k tomu drželi, ať jemu ten dluh bez prodléwanie zaplatí. A jestli žeby pak on nedbal jemu toho dluhu zaplatiti, ale wedle práwa městského uweďte zasě téhož Wáclawa w ten duom. Tiem sě zprawiec, mějtež sě

w tom tak, jakožť wám píšem. Dán w Praze, w pátek u vigilii swatého Ondřeje, králowstwie našeho léta dwanáctého.

Ad relationem domini Samuelis
de Hrádek, succamerarii regni Boemiae.

Opatrným šefmistróm a raddě na Horách Kutnách, wěrným našim milým.

(A tergo: „aby Janek Sigmunduow zaplatil Hamerníkowi dluh.“)

42.

Kutnohorským: aby wyslali z sebe k odpowídání Přibíkowi Tluksowi z Čechtic na Božejowě.

1482, 5 Dec. (w Praze) (Ex orig. arch. civ. Kutnens.)

Wladislaw ɔc.

Opatrní wěrní milí! Wěztež, žeť wás před námi z některých wěcí chce winiti statečný Přibík Tluksa z Čechtic na Božewojie (sic), wěrný náš milý. I pokládámeť wám rok s ním w pátek o suchých dnech nynie najprwé příštích, přikazujíc, abyšte některé z sebe k tomu wyslali, aby na den jmenowaný před námi stáli, a z čehož wám winu dá, abyšte jemu práwi byli. I rozumějíc tomu, a wuoli naši i rozkázanie znajíc, neobmeškáwajtež ke dni již jmenowanému z sebe některých k tomu wyslati. A tak se již zachowajte, jakožť wám píšem, jinak toho nečiniec. Dán w Praze, we čtwrtek před swatým Mikulášem, králowstwie našeho léta dwanáctého.

Ad relationem dom. Johannis de
Šelnberk, cancellarii regni Boemiae.

Opatrným šepmistróm a raddě na Horách Kutnách, wěrným našim milým.

(A tergo: „aby stáli s Přibíkem o krbce a o kolo.“)

43.

Wokowi z Rosenberka: upomíná ho o sbírání a poslání pomoci s piwa waření swolené k zaplacení dluhůw knížecích.

1482, 24 Dec. (w Praze). (Orig. arch. Třebon.)

Wladislaw ɔc.

Urozený wěrný milý! Jakožť tebe tajno nenie o tom, což sě nynějšie pomoci dotýče, kteráž sě dáwá s piwa wařenie wedle swolenie obecnieho a pro obecné dobré: protož žádámeť od tebe se wší pilností, i wěřímeť, že již tu pomoc wšecku, kterúž si s lidí swých wybral, že ji po nowém létě do Prahy hned přineseš nebo pošleš; nebo při tom času ještě někteří kniežecí dluhowé, pro něž sě ta pomoc wybierá, mají placeni býti. A jestli žeby již ti dluhowé tehdáž zaplaceni nebyli, tehdy bychom skrze to k škodám welikým přišli. I znaje a wěda to, žádné pochybnosti o tobě nemáme, než že bez prodléwanie nám ostatek té pomoci, co si jie s lidí swých wybral, pošleš. Nebo na tom našeho mnoho i obecnieho dobrého mnoho leží. Jakož pak o tobě nepochybujem, než že w tom tak se mieti budeš, jakožť píšem. Dán w Praze, w úterý na štědrý den, králowstwie našeho léta dwanáctého.

Ad mandatum Domini Regis.

Urozenému Wokowi z Rozmberka, w. n. m.

44.

Úředníkům mince na Horách Kutných: aby peníze se stolu wzaté zase položili.

1483, 9 Mai (w Praze.) (Orig. arch. civit. Kutnens.)

Wladislaw ɔc

Slowutní wěrní milí! Jakož ste někteří z wás wzali penieze naše s stolu bez wuole našie, ješto se tomu diwíme, a k tomu se od dáwné chwíle nemáte, abyšte je zase položiti chtěli: protož přikazujeme wám přísně pod milostí, abyšte je hned zase položili, a konečně tu sobotu před swatým duchem najprwé příštím, abyšte dwě stě kop groš. českých do stolu zase položili, a ostatek od té soboty w témdni; pakliby se ktož koliwěk z wás w tom tak nezachowal, wězte, žeť takowé swéwuole žádnému trpěti již déle nebudem. A píšemť o to opatrným šepmistróm a raddě na Horách Kutných, wěrným našim milým, aby každého takowého k tomu drželi

a připrawili, ktož by se k tomu neměl, aby dal; již pak, ktož se w tom zmešká, sám sebú winen bude. Wuoli naši i rozkázanie znajíce, tak se zachowajte, jakožť wám píšem, jinak toho nečiníce. Dán w Praze, w pátek po božiem wstúpenie, králowstwie našeho léta dwanáctého.

Ad relationem domini Johannis de
Šelnberk, cancellarii regni Bohemiae.

Slowútným Janowi z Ničowa a Zachařowi z Božetína, úředníkóm mince našie na Horách Kutných, wěrným našim milým.

„O penieze stolowé, aby byly zase dostaweny.“

A. XXV.

PSANÍ HILARIA LITOMĚŘICKÉHO, CO ADMINISTRATORA PRAŽSKÉHO ARCIBISKUPSTWÍ, KU KATOLÍKŮM ČESKÝM, ABY KRÁLE JIŘÍHO NEBYLI POSLUŠNI.

(Ze knih konsistorialních w archivu kapituly Pražské, pod lit. U, III, na str. 33—72.)

1.

Purkmistru a konšelům města Kadaně, 1467, 4 Mai.

Hilarius administrator arcibiskupstwie a děkan kostela Pražského, ot otce swatého usazený, w práwiech duchowniech doktor ɔc.

Mudrým a opatrným pánóm, purkmistru a konšelóm města Kadaně: pozdrawenie, a w swatém poslušenstwí dokonalé stánie! Wěděti wám dáwáme, že jakož přišli jsú k nám listowé ot najswětějšieho otce a pána pana Pawla papeže druhého, a ot najduostojnějšieho otce kněze Rudolfa, legata stolice a moci papežské, jichžto přiepis latině posíláme; z něhožto muožte porozoměti, kterak otec swatý, jemužto péče wšech křesťanských duší pod nebem jest poručena, jako milostiwý otec mezi jinými pracemi usiluje, aby země Česká jednotu a poslušenstwie otce swatého a jeho prelátuow podnikla, a s jinými křesťanskými králowstwími u wieře, řádu a swátostech sě srownala; a že ta wěc najwyššie záležela na hlawě, když by sě ta byla naprawila, čáka dobrá byla k oprawení wšech úduow. I po welikém a rozličném napomínání Jiřieho, tehdáž krále Českého, nic nemohla Jeho Swatost prospěti, jako w zemi wýhorné a neworné, učinil jest podlé swé powinnosti, že jest jeho ssadil s duostojenstwie králowského, jakož w tomto přípisu srozumiete. Pak že nenie pochybná wěc, že to mohla Jeho Swatost učiniti; neb jemu pán buoh jest poddal wšecka králowstwie tohoto swěta, a on má klíče swázanie i rozwázanie, a brány pekelné, totiž ka-

cierské, jemu nikdy neodolají; kohož on otsúdí, my za otsúzeného máme jmieti; s kýmž on neobcuje, my obcowati nemáme. I rozkázal jest Jeho Swatost wšem pánóm, rytieřstwu, městóm i obcem České koruny, aby jemu jakožto ssazenému pro ty kusy, kteříž w nálezu široce psáni jsú, wiece poddáni nebyli. Pak kdož jsú Jeho Swatosti uposlechli a proti Jiříkowi ssazenému sě wěrně a prawě postawili, týž Jiřík zatwrdiw sě w swé zlé wuoli a w neposlušenstwie, jenž jest horšie než modloslužebnictwie, i trápí, dobýwá a hyndruje též pány křesťanské, barwu sobě bera a tudy lid obecný podwozuje, že pro wieru jich neutiská, ale že sě jemu swéwolně zprotiwili; nechtě toho wěděti, že jemu oni ani wy ani žádný Čech, kto swú čest a křesťanskú wieru miluje, nejsú a nejste wiece powinowati nižádným poddáním; neb od otce swatého toho wšeho z plnosti mocnosti jeho jste wyswobozeni. Nebo byť byl na swém duostojenstwí zóstal, byla by ta wěc, co sě swobod dotýče, slušně předsewzata: ale že sňata jemu koruna, i nenieť žádný powinowat oč s ním rokowati, ani čím wiece jemu poddán býti, ale podlé wiery wěrně a práwě proti jemu sě zastawiti, jakož tito páni a město Plzeň jsú sě zastawili. I nejsúť páni, rytieřstwo, města i obce, kteříž s ním drží, wýmluwni před twáří boží, před říší nebeskú i předewším sborem křestanským duchowním i swětským, wymlúwajíce sě, že jsú sobě jeho za pána wzali, a že jest král mazaný, a že jemu jsú přísahu činili, a že by bylo proti jich cti, kdyby jinak učinili; dotýkajíce wysoce pánuow křesťanských, města Plzně a jiných měst, i tudiež nás a jiných, jakobychom zrádně a nepráwě nad swú ctí učinili. Neb dokawadž za krále ot otce swatého, ot ciesaře a ot křesťanstwa jmien jest, i my i wy byli ste jemu poddáni. Ale poněwadž on práwem jest otsúzen, tehdy wšickni práwě jsú ot jeho moci zproštěni, jakoby umřel; neb ssazenie jeho k smrti sě rowná. Ano práwo duchownie swědčí, že jakž brzo kto w kacieřstwo a neposlušenstwie wpadne, nemuož ničímž práwě a řádně wlásti, nadto pak když jest ot najwyššieho práwa otsúzen, od něhožto nenie nižádné otwolánie, jako ot wrchu práwa; jakož týž Jiřík otwolal sě jest před námi i mnoho dobrými lidmi k tomu súdu, jehož nenie na swětě, nepráwě, rúhawě, marně a nekřesťansky, wysoce haněje a tupě otce swatého; k jehožto otwolání tak neslušnému my jsúce požádáni, nechtěli sme swědčiti, neb sě jest tu proti bohu, proti otci swatému i proti řádu a práwu mnoho dálo, chtěli sme rádi jemu i w tom raditi, co by mělo zóstati, ale šeredně jsme otehnáni. Pak milí páni! poněwadž wy stojíte w poslušenstwie cierkwi swaté, waši předkowé a rodičowé w něm jsú stáli, swých statkuow i hrdel pro křestanskú wieru nasazowali: zpomeňte na swú čest a wieru, křest a wšecky swátosti, kteréž od boha wšemohúcieho skrze otce swatého jmáte. Widíte, žeť sě weliké utištěnie wieře děje, dnes pánóm, snad zajtra wám, tak že by pod tú barwú wšicku Českú zemi podmanil, a ji swými bludy naprznil; a učiňte statečně, což wám otec swatý rozkazuje. Jestiť toto božie pře; nelekajte sě, pán buoh bude s wámi; wiece sě bojte boha, jenž tělo i duši pro ne-

poslušenstwí posielá do ohně. A my z poručenie otce swatého a Jeho Swatosti legata i z našeho pořádného úřadu, jakožto administrator a zprávce arcibiskupstwie Pražského, po wysokém napomenutí, rozkázaní a pod kletby zawázaním, majíce ot Jeho Swatosti přísné rozkázanie, wás wšecky společně i rozdielně napomínáme, a pod kletbú a pod zdwižením swaté služby božie mocí papežskú i legatowú přikazujem, abyšte sě tak wšickni jako křesťané dobří a prawí zachowali, a budúcí wěci a duchownie sobě wiece nežli nynější a časné wážili, a k tomu sě skutečně měli a ukázali, jakož hněwu božieho a pokut otce swatého hrozných chcete sě uwarowati a prawí a dobří křestané chcete a máte slúti. A toho wám čas šesti dnów ot dodánie listu toho mocí otce swatého dáwáme. Jestli že jinak učiníte, jehož bože nedaj, tehda wám službu boží wšecku stawujem, a proti wám, jakož nám jest rozkázáno, podlé poručenie budem sě jmieti. Dán w nowé Plzni, léta ɔc. lxvii, quarta die mensis Mai.

In hac forma scribatur, mutatis mutandis: Chomutowie, Ponti, Ustie, Loket, Budějowice, dno. Bezdružický, dno. Hasistenský.

2.

Pánům Mostským, 1467, Mai.

Pozdrawenie mé s žádostí wšeho dobrého křesťanského: Múdří a opatrní páni a přietelé milí! Jakož mi píšete o swých potřebách, žádajíce prodlenie ɔc. Rozomiete milí páni, že tato wěc dotýče sě wiery křesťanské, otce swatého a pánuow i pomahateluow křesťanských. I co sě wiery a swatého poslušenstwie tkne, chwálím wáš úmysl dobrý, že sě chcete mieti a zachowati u wieře a řádiech swatého kostela Římského. Tak jsú předkowé waši činili a skutečně sě ukazowali. I nebyl bych já žádné přísnosti proti wám okázal w duchowenstwí, by k tomu skutkowé waši wedli. Ale rozomiem tomu, že proti pánuom křesťanským wy jsúce křesťané s otřezanci wiery křesťanské na poli ležíte. Wiete páni, že buoh přikázal, aby nebylo woráno wolem a woslem, totiž aby rozdielné wiery směsice spolu nebyla: pak kudy wy slušně křesťané proti křesťanóm pro wieru křesťanskú bojujícím bojowati móžte? Neboť jest naše a waše wiera prawá, i proč proti sobě a swým jste? a neboť jest jich wiera prawá, jakož toho bohdá nedržíte, tehda jim jich wýtržnosti pomáháte. Protož milí páni, wzneslili ste toto na otce legata a Jeho Milost co wám z swé milosti učiní, toho já sem ne otporen, ale wšak mi nepíšete, co jest wám subdelegat otpustil. I račtež mi to, i což od otce legata duostojného jmieti budete, otepsati, abych já také proti tomu uměl sě mieti. Jinak nemohl bych než podlé rozkázanie starších swých sě w tom wěrně a poslušně jmieti.

3.

Pánům z Kolowrat, 1467, 4 Jul.

Urozený pane! Modlitba má za Twú Milost wždy powinná. Urozenost má do sebe tu zwláštnost, že ač co z náwodu učiní, wšak w tom sě nezatwrdí, ale rozomem lepším dá sebú k prawdě hnúti; ale hlúpost newlídná, jakož zapřeže, tak táhne, a tiem sě ot urození dělí. Protož milý pane, cožť budu psáti z mé powinnosti, wěřím, že to w trpěliwosti a s powážením přečtúc, dáte miesto prawdě, jakož na krew urozenú slušie. Ot předkuow wašich podlé wiery jste křesťan, a podlé korúhwe této země pán, i podlé obého slušie wám znamenati, slušněli tuto wěc před sě beřete, že proti wieře křesťanské a proti pánóm urozeným a městóm křesťanským twrdě a těžce sě máte, a majíce wiery křesťanské obránce býti, i pomáháte tomu a těm, ježto nic jiného nežli řád, poslušenstwie a wieru křestanskú obecnú zahladiti, pohaněti, utisknúti, a swuoj běh nestálý, otwolaný a zdwižený wámi a jinými chtie sobě dowésti, a zemi w těžké narčenie a w neposlušenstwie uwesti, ježto sě to naposledy této zemi i wašie korúhwi i cti zle mohlo by hoditi, neb i wás i wšecku zemi tiem chtie odieti, ježto rodowé waši w této zemi nikdy sú sě toho nedopúštěli. Tak tehdy najprw mluwiece podlé wiery křesťanské, králowé a kniežata této země u wieře křesťanské a swatém poslušenstwí kostela Římského stáli. Wy i rodowé waši wšickni sú sě w tom zachowáwali, a žádnému jinému nežli pánu křesťanskému, a otci swatému poslušnému, neslúžili. To stálo až do tohoto někdy pána našeho, kterýž to přisáh bohu a jeho náměstku, že sě chce podlé předkuow swých zachowati, nezdržel toho a chce to na tuto zemi uwesti, ježto žádný král, knieže ani pán o to sě nepokusil, by takowú swéwolností šel proti obecnému sboru křesťanskému a proti otci swatému, doufaje sobě, nébrž wám křesťanóm, že jemu jeho neposlušenstwie pomuožete proti křesťanstwu a náměstku syna božieho. Jest wěc toto wědomá, že pán buoh, jehož jest země wšecka, miesto sebe jednu moc najwyšší duchowní usadil, a jie wšecka królowstwie poručil; druhú moc swětskú, jenž z práwa wším swětem měla by wlásti. Tyto pak moci, nemohúce samy sebú wšem zemiem dosti učiniti, i rozdělily sú sě w biskupstwie, królowstwie a kniežetstwí; moci duchownie swú nižší moc tu dawši miesto sebe, a moc swětská také, tak aby moc moci pomocna byla. Co duostojnost duchownie písmem a řádem líčí, to welebnost swětská dopomoci má mečem. Wysadil potom a radu učinil wás panstwo, jestli že by nemohl pán země swú mocí, wy jemu máte toho dopomoci; chtělli by pak scestiti a straniti, wy máte jeho naprawiti, a wždy pánu swému cestu předkuow swých připomínati. Pakli by i tak wždy chtěl swé wuole užíwati, a hubenějších, nežli jste wy, rady poslúchati: máte pane hned na swé předky a na čest zpomenúti, že w tom sú pánóm swým neshowiewali,

w čem by jich rady nechtěl poslúchati. Neb na biskupa země záleží, aby wieru kázal a líčil, a na wás wiery swaté obecné křesťanské ne stranné obrana a této země zachowánie záleží. Pán zemský neb král dnes bude tento, a zajtra jiný, ale rodowé zuostáwají. Králóm řečeno jest: rozomějte králowé a učte sě, jenž zemi zprawujete, abyšte bohu slúžili w bázni, ale ne w pychu a w neposlušenstwie; wám pak, jako radě, písmo welí, wěrně a prawě raditi, co muož wěrně této zemi se ctí a s wierú křesťanskú zuostati; neb budete-li jinak raditi, tieže nežli ten od boha i od práwa tresktáni máte býti. I podlé již tohoto běhu, jestli že ste jemu tak radili, a on wás nechtěl uposlechnúti, sobě ne wám winu má dáti; již wy dále nejste powinowati k tomu jemu rady dáwati, a w tom jeho zachowati, ot čehož ste wždy jemu radili. Pak již widíte, k čemužto jest přišel, ježto na tuto zemi nikdy takowá wěc jest nepřicházela. Jemu se zdá, že tak má býti, a že otec swatý má podlé jeho hlawy učiniti, a weškeren sbor křesťanský proti němu jest a jeho radě, ježto swé spasenie wiece milují, nežli on. Pak nechajíce jeho pomocníkuow s ním wěřicích, wy pane a jiní pomahatelowé, wěrní křesťané chcete býti a slúti, a k tomu sě wždy ohlašujete a seznáwáte, a wšak tak sě k tomu máte, že kdyby wašie pomoci jemu nebylo, spěšný by tomu běhu konec byl; neb kdy nenie kto pomáhaje a obhajuje, nenie také kto swú wuoli maje. Wy w poselstwí, wy do Říma, do říše, ku kniežatóm, wy swé pečeti zawazujete, za něho píšete, slibujete, jeho strana mlčí, nikam sě newywalí, doma radí, a wámi wždy nasadí. Hleďte milý pane, že ti, jenž sě s ním proti poslušenstwí zastawili, z swých řehol newyštěrbují, wám nikdy k rozmnožení wiery a kněží křesťanských nepomáhají: čemuž wy wycháziete z toho, co w sobě swaté poslušenstwie zawierá, a čemuž jest wšecko křesťanstwo obyklo? Buoh kázal, abychom neobcowali s těmi, kto jeho náměstkuow poslúchati nechtie. Swatý Pawel po prwniem a druhém tresktání welí sě jich warowati. Swatý Jan nedá jich i pozdrawowati. Wy pak pane widíte, an křesťany utiskuje, jich zámkuow dobýwá, hubí a jiná bezpráwie činí, netoliko, by chtěli w tom pohotowě býti, ale twrdě přiwstali ste, abyšte jemu toho běhu dopomohli. Wzel sobě jakús barwu, že jemu nechtie jako pánu poddáni býti: ale on sám náměstku božiemu w křesťanském běhu nechce w ničemž obyknúti, a nehledí, že oni jako synowé poslušní nemohú jinak učiniti, ale sám neoprawie. I chce sě i s wámi po nich woziti. Neniet pane dosti, křesťanem býti, musieť k tomu skutkowé křesťanští se okázati, a těm pánóm, jenž sě tak zastawili, opowrhna wšecku strannost, jestli která, pomocen a raden býti, jestliže pro některakú nelibost a strannú wěc wieru w tom chcete neb opustiti neb potlačiti. Hleďtež pane, jestli to w šlepějích předkuow wašich choditi; nehospodářská wěc, pro wlnu wowci ztratiti, a pro kyselost k jednoho (sic) z čeledi weškeren chtieti duom obořiti. Pomni pane, že když sě wiery tklo, wšickni páni wespolek sě spřiehali a pro wieru a swaté poslušenstwie rádi mřeli. Neděl sě milý pane pomocí, s nimiž jsi w jednotě wieře. Potuď čest roste, pokud

wiery kto brání. Znamen ajte, že mohúce wieře pomoci, i pomáháte protí nie; tieže ot boha, nežli oni tresktá ni budete. Nehleďte na to pane, žeť on die, že žádného neutiskám; neb nenie dosti, aby neutiskal, jakož pak sě to jinak shledáwá, a jemu to w srdci jest, ač ještě jemu čas nenie. Ale dosti by bylo samému neblúditi, a w čem jest scesten, bez otpory oprawiti, neposlušenstwí a neřády kaziti. Ale každý to znamená, že jeho wšecka wálka jest, aby to co počel, dowedl. Pak protoli ste byli jeho za pána wzieli, abyšte jemu toho pomáhali? Tehdy měli ste k tomu najprw sami přistúpiti; čili chcete čekati, kterak jemu sede, tak s ním potom wěřiti? Pakli nic, čemuž jemu toho pomáháte, čehož sami nelibujete? Nic jiného, že na sě křik ot dobrých křesťanuow obdržíte, a nic sobě ani jemu w tom neprospějete. Jestli že diete, aby tato země nebyla kacieřstwiem nařčena, nenieť slušné swú ctí koho, aby při cti zuostal, wywaditi. Wy ste země nezawedli, ktož má wás nutkati, abyšte ji wywadili? Lítost máte mieti nad nimi, že jsú w to tak kročili; ale nepomáhati, aby tak zuostali. Mohúliť sobě co prowesti, bohu buď chwála; pakli nic, jich škoda. Otporné jsú sobě tyto wěci: oni wším obyčejem pracují, aby z toho wywedeni nebyli a wšecku cierkew páně potupili, a tak aby oni křesťané a my za kacieře zuostali: wy pak, aby oni s sebe kaceřowánie swedli, a u waši mohu trn strčili. Jestliť naše křesťanská wiera a prawá, čemuž k nie jich newedete, a tak prawé, jako oni křiwé, nebráníte? oni naše nikdy, wy wždy jich obhajowati chcete; oni wás nikdy nechwálé, a wy je jinde wymlúwáte. Nejste toho powinowati brániti, čemuž ste nikdy podlé něho neobykli. Poslušenstwie brániti máte, na běhy přednie předkuow wašich jako w zrcadlo hledíce, a to podlé wiery. Pak podlé urozenie a wašie korúhwe, jako pán jeden této země, jste k tomu také zawázani; neb čest tohoto swěta záleží na trém: Newinného neutiskati, zrádně žádnému neučiniti, a co komu slíbí, wěrně a prawě jemu zdržeti. I nepomáhaje jemu, proto neučiní žádný proti tomu trému; neb jeho nic neutisknete, poněwadž jemu nic winni nejste; ale křesťany wěrné hubě a trápě, proto že ot ssazeného otstúpili jako poslušní, již budete newinné utiskati, podlé něho stojiece. Také jemu zrádně nic neučiníte, neb dotowad byli ste jemu powinowati, dokudž on otci swatému swé přísahy nezwrhl; pak poněwadž jest práwem z toho wyweden, nic jemu zrádně nečiníte; neb jako služebník wáš, otpowěda komu podlé wás, ač s ním nic nemá činiti, w sprawedliwé wálce zrádně jemu neučiní. Nad to pak wy a každý křesťan zastawiece sě pro wieru, podlé otce swatého, ježto wám jest tak mnoho do toho, jako Jeho Swatosti, nic jemu neprávě neučiníte; neb nepřietel pána boha twého a náměstka jeho má býti také nepřietel twuoj. Také w tom cti neztratíte, neb ste slibowali jako křesťanskému králi: a poněwadž on již nenie jmien za toho, ot toho, jenž má práwo a úřad wynesti, kto jest křesťan, kdo nic, ačkoli on prawí, že jest křesťanským králem, ale na jeho řeči dosti nenie, neb žádný sobě swědek nenie platný. Jest wěc wyhlášená, když ciesař práwem římským wynesl, že některé knieže

léno propadlo, to jest práwo na wrch bez otporu: též když otec swatý podlé práwa duchownieho rozsúdí, že tento nenie křesťan, ale bludný neb kacieř, a že toto neb ono nemá drženo w křesťanstwu býti, má to přijato býti a tak drženo. Ale proti wší říši něco držeti a žádného nežli sebe nešetřiti, ktož múdrý má toho obraňowati? Pak, milý pane, poněwadž již jemu tak sě jest stalo, nemuožete wy ani my jinak než jako křesťané sě mieti, co swázáno, za swázané držeti. Protož napomínám já wás skrze swatoswatý křest, a skrze milosrdenstwí božie, pod wěčným zatracením, aby, chcete-li křesťanský pán slúti, s ním již ssazeným wiece nebyli, ale pánuow křesťanských a měst sě přidrželi. Pakli byste toho we dwanácte dnech ot čtenie tohoto listu počítajíce, neučinili, jehož bože nedaj: tehda mocí boží, mocí otce swatého, mocí biskupskú a pořádnie maje rozkázanie ot Jeho Swatosti, a toho jinak proti poslušenstwí nemoha učiniti, zapowiedámť wšecky swátosti, swatú mši i obcowánie s wěrnými stawuji a zapowiedám, a wšem kněžím pod mú zpráwú w tomto arcibiskupstwí stawuji před wámi službu boží, aby tak přijdúc k sobě, přijela spasitedlná a křesťanská zřiezenie. Jehožto bohdá úplně doufám, že sě w tom jako pán této země a křesťan dobrý dáte naleznúti, a wěčné wěci wiece nežli minulé, a spasenie nežli zbožie tohoto swěta wážiti, aby waše stránka byla nalezena mezi swatými a poslušnými. Amen. Otpowědi křesťanské žádám. Datum Plznæ, in vigilia visitationis.

In ista forma scriptum est
domino Henrico de Busstiewes
domino Benessio de Libsstein } de Kolowrat.
domino Purkardo de Bezdružicz

4.

Kadanským a Mostským, 1467, 10 Jul.

Pozdrawenie mé s žádostí naplněnie rozkázanie náměstka božieho: múdří a opatrní páni a přietelé milí! U weliké wěci slušie welikú stálost před sě wzieti, chceli kto otplatu welikú, čest a chwálu obdržeti. I pamatujte milí páni, kterak otec swatý w této weliké wěci psal jest wám několikrát, a wšak w tak křesťanském běhu ničímž ste sě neokázali k Jeho Swatosti, ježto by mohlo do wás jmieno býti, že něco sobě wieru, čest a stolici Římskú wážíte. Wšak milí páni, město waše i obywatelowé jeho, wy i rodičowé waši, wždy sě w wieře a swatém poslušenstwí zachowali. Slušieť wám toho hleděti, co předkowé waši wěrně a stále až do těch žiwotuow zachowali, wy abyšte s jich šlepějí neskráčeli. Wiera křesťanská potřebujeť skutkuow, máli býti žiwá; díwati sě a pohotowě býti, a zjewně stálé a křesťanské řeči mluwiti, a pak tajně a skrytě jiné skutky mieti, budeliž toto co wieře platno?

Otec swatý ještě přes to přese wšecko teď píše wám i obci, jakož porozumiete. I napomínám já wás z rozkázanie Jeho Swatosti, abyšte sě tak měli, jakož Jeho Swatost přikazuje. Wšak jest božie pře, a jižť slušie wieře pomoci; neb widíte jejie weliké utištěnie. Nenieť wám slušné wěrným křesťanóm wiece pod toho slušeti, kto pod zprawci wiery křesťanské slušeti nechce. Pamatujte swaté mnohé, že raději mřeli, nežby sě ukrutníku wiery byli poddali. Aniž wámi to má pohnúti, že ste jemu slibowali; neb potud jest byl pán náš i wáš, pokudž za křesťana jmien jest. Ale již jemu jest to otjato, a wy jste ot jeho moci zproštěni, podlé cti nemuožte wiece aniž máte k němu zřieti. Moci sě jeho nebojte, neb buoh wás wyprostí, když sě wěrně w swatém poslušenstwí, jenž jest základ wiery, zachowáte. Pakli by šte ještě wždy chtěli kulhati a neb useděti, jak sě súsedóm wede čakati, toť ani křesťansky ani súsedsky nebude; ano zwěř jednotwárná, když kwičí, jest sobě pomocna a nedíwá sě útisku. Wy pak widíte, a netoliko nespíte, ale i pomáháte a jakýms kunstem dětinským sě kojíte, řkúce, že wás chce pohotowě nechati a k ničemuž netisknúti, a nehledíte, co sě naposledy stane, když jeho čas přijde, jehož bože nedaj. Zda neznamenáte, že jeho weškeren jest úmysl, aby wás w jeden sak proti poslušenstwí wehnal? ktoť očekáwá, protoť neotpustí. I protož neukážeteli sě skutečně a konečně podlé poslušenstwí, jehož bože nedaj, tehda wašemu městu i okolí wašemu a wám wšem mocí otce swatého zdwihám službu boží a wšecky swátosti; a přikázal sem wšemu kněžstwu, aby sě tak jako poslušní jměli; neb swatá mše a swátost jednoty nemá býti nežli před syny jednoty a poslušenstwie přisluhowána. Ale doufám bohu wšemohúciemu, že wás w tom jako syny cierkwe swaté shledám, abych mohl otci swatému i wšemu křesťanstwu o wás dobré slowo psáti. Otpowědi křesťanské žádám. Ex Plzna, feria VI post visitationem virginis gloriosae.

Istud missum est Cadanensibus et Pontensibus.

5.

Panu Janowi z Rosenberka. Bez datum a místa, (m. Jul.) (pag. 49.)

Domino de Rosis Johanni ꝛc.

Modlitba má napřed ꝛc. Jakož Waše Milost píše, že ste odpowěděli a wálku wedete proti panu Zdeňkowi, panu Hradeckému a Bechyňkowi ꝛc. a že by sě wám od nich křiwda dála: toho nám jest líto welmi, a buoh daj ty stranní wěci některým dobrým byly uhozeny mezi wámi, aby překážka nebyla obecnému dobrému; o kterýchžto nic neslyšieme, jsú-li mezi wámi čili nic. A buďte aneb nebuďte, co sě dotýče nynie obrany a pomoci wiery, a Jiřka ssazeného s králowstwie, markrabstwie a kniežetstwie ꝛc. abyšte w XII dnech skutečně od něho wedle jiných wěrných pánów a kře-

sťanów sě odtrhli, radú ani pomocí kterú a přízní tajně aneb zjewně nepomáhali, processuow, kletby a oznámenie jeho ssazenie od otce sw. dopustili, k pánuom sě přiwinuli, kteří proti němu jsú, a wedle nich pro wieru a sprawedliwost bojowali: ty sú wěci wám s napomenutím a pokutami poslány. Pakli byšte toho, jehož bože nedaj, neučinili, we XII dnech, jako křesťan dobrý a pán poslušný i s swými po takém napomenutí spasitedlném ctném a prawém: tehdy bez zmatku w kletbu i s swými byšte upadli, a že by služba božie u wás stawena byla ɔc. Také wědomá by wěc byla, byšte kletby a processuow na Jiříka řečeného nedopustili, žeby ste sě dali znáti w jeho pomoci a přízni, a lidé by strannú wěc, jakož píšete, za barewnú wýmluwu položili. Širší rozum a napomenutí křesťanské také Waší Milosti posielám, jakož i jiným pánóm jest posláno, wiece napomínaje mocí pořádnú na miestě administratora, a doufaje, že pro swú duši, čest, rod, powěsť, dietky a zachowánie ɔc: jinak sě nedáte naleznúti, než jako prawý křesťanský a poslušný pán. Jakož pak dále píšete, že ste k legatu do Normberka poslali: budto odtuď aneb z Wratislawě, muožeteli co od těch duostojných otcuow legatów obdržeti, srdečně jsem tomu rád; než myť sme w Praze wětší núzi a potřebě toho nemohli obdržeti. A protož wedle rozkázánie otce sw. a jeho duostojného legata nemuožem sě jinak mieti k Wašie Milosti, ač bychom rádi k wašemu kněžstwu poslušnému a ke wšem jiným, než jakož jest wám psáno a rozkázáno; a w tom WMt nemá nám w jiné pokládati neb domniewati sě, jakoby sě komu k wuoli w neupřímnosti dálo, než jistě prostě a w skutku bez přijímání osob, wedle boha, písma, sprawedlnosti, wýnosu otce sw. a prawdy, jakož jest w sobě, nelze jest jinak sě mieti. I wědúce to přísné přikázaní pod kletbú, pod hrozným súdem božím a wěčným zatracením, jakož psáno již máte, račte spasitedlnú, prawú a ctnú cestu před sě bráti, a na rady nejisté a zawedliwé sě neobracowati, než radši prawé a křesťanské wedle cierkwe sw. obecné radě obyknúti a miesto dáti, jakož Waší Milosti úplně doufáme. Také Waší Milosti posielám přiepis slowo od slowa latinský kletby, kterúž otec swatý u weliký čtwrtek klel jest swými ústy, aby Waše Milost powážila, kterak hrozné jest upadnúti w kletbu, moc a klíče wšemohúcieho milého boha, jenž jest náměstku swému řekl: Cožkoli swiežeš, bude swázáno.

6.

Domino de Rosis. 1467, 26 Jul.

Urozený pane! Modlitba má zwláště powinná! Poslal sem byl od kněze děkana list, jakož w táž slowa pánuom jiným psáno jest, a traktat o složení Jiří s králowstwie Českého a s duostojenstwie kniežetského i markrabského; item o nedání z písma

a z práwa slyšenie ot otce swatého; item o jeho odwolání daremnieho (sic) od otce swatého; item že již nejsú powinni páni zemané a města jemu poddáni býti, jako mrtwému: ale na Wilštein wzato jest, i posel wsazen byl, ježto by to Waší M[ti] nemělo sě dáti, poněwadž wám listowé i ty kniežky zněly. Traktatu jiného pohotowě nemám, ale pomyslím, aby jiný byl Waší M[ti] poslán; *) než list jiný w táž slowa posielám od kněze děkana. Rač milý pane na wieru swú křesťanskú pomnieti, na čest, na rod swuoj, na powěst, na budúcie wěci, a rač swú wěc s doktory a múdrú radú, neposlúchajíce nestálé rady, w lepší konec obrátiti a přiwesti, jenž bych wám toho srdečně přál, jako pánu cierkwe swaté Římské poslušnému a wěrnému. Dále w těch wěcech Waši Milost doktorowé zprawie a opatřie. Ex Plzna, XXVI Julii.

7.

Pánuom Budějowským. 1467, 31 Jul.

Modlitba má napřed s pozdrawením i s žádostí stálosti u wieře křesťanské, múdří a opatrní páni a přietelé milí! Slowútné po wšem křesťanstwu zachowánie waše i otcuow wašich u wieře a w poslušenstwie swatém náměstka božieho to wie a zná, že ktož sě božiemu zřiezenie a swatému poslušenstwie protiwí, sami sobě zatracenie dobýwají, jako swatý Pawel swědčie a pan Kristus jako swatý Matúš píše w XVIII kapitule, die: Ktož cierkwe swaté neuposlechne, budiž tobě jako proklety pekelník a zjewný hřiešník; jakož proti takým nynie pro newěru a neposlušenstwie kletby jdú. K témuž swatý Augustin w knižkách o wědění spasitedlném swú wieru wyznáwá a řka: Wěřím, že nenie moci ani platnosti swátostí božiech, nežli toliko w našie cierkwi swaté obecné, jenž slowe Římská: a wěřím, že w té cierkwi swaté naší, již řečené, odpúštějí sě wšichni hřiechowé. I potwrdiž wás milý pán buoh w té wieře swaté cierkwe Římské w poslušenstwie i w stálosti proti kterýmžkoli chytrostem a nepřáteluom, a nebudiž žádný strach nebezpečenstwie a neb statkuow ztracení, by wás zhroziti a neb od wiery, poslušenstwie, sprawedlnosti a milowání pána boha, jako se nynie pro ty wěci boj děje, odwesti aneb odtrhnúti mohl. A by pak pán někaké dopustil pokušenie, jako wšichni, kto chtie křesťansky žiwi býti w pánu Kristu, w němžť jest bezpečnost i bohatstwie hojnost, trápenie trpěti budú: ale wěrnýť jest pán buoh, jenž nedopustí wětšieho pokušenie, než pokud bychom mohli snésti, i také dá s pokušeniem prospěch. A protož doufajte panu bohu silně,

*) Traktat takový té doby pro p. z Rosenberka psany zachowal se až podnes skutečně, a nachází se mezi rukopisy král. universitní bibliotheky Pražské pod signaturau XVII, F. 32. Srwn. Dějiny české, IV, B, str. 393.

žeť nás i wás swú swatú a lidskú pomocí neopustí, jakož nynie od kněze děkana a administratora našeho Pražského z Nornberka psaní mi přišlo, že w skuoře s welikým utěšeniem pomocí a pokojem sě nawrátí. I páni milí, jakož ste měli od otce swatého, od duostojného legata přikázaní a napomenutí, i od kněze děkana otcowské wzkázanie, napomínám wás, abyšte sě tak stále jměli, jakož na syny poslušné a křesťany wěrné slušie; a wystřiehám wás, žeť k wám wojsko drahné, jako o třech tisíciech, jakož slyšíme, táhne, kteříž také i u Plzně byli, ale s škodú odjeli a jim takowě neuškodili, než že wes jednu spálili, abyšte sě měli opatrně, ať by wám sě nepřihodilo, jako nebožátkuom Kadaňským, jenž jim swolili, aby sto koní bylo puštěno do města. A než ti wjeli, až čtyři sta jiných přispělo, a mocí do města sě wtiskli a jeho sě zmocnili, konšely sadili, měšťane (sic) na wojnu wyhnali a domy swými osadili, jakož posel, kterýž u panuow Plzeňských byl, s pláčem zprawowal. I doufámť milému pánu bohu a múdrosti wašie, že sě, dáli buoh, takého zlého wywarujete a wystřežete. Také račte wěděti, že pánóm w kraji Plzenském i městu dobře sě wede a řiedko který týden, by nepřátel něco neutrhli a škody neučinili. Také žádáteli jistotu mieti pomocí a útočiščem, račte panu Zdeňkowi hauptmanu pánuow křesťanských dáti wěděti, aneb k nám psáti, a od duostojných otcuow biskupuow i od pánuow, kteří jsú w zápisu, nebudete opuštěni. Ex Plzna, ultima Julii.

8.

Panu Bořitowi z Martinic r. 1467, 24 Aug.

Urozenému pánu, panu Bořitowi z Martinic ɔc. hauptmanu hradu Mostského.

Pozdrawenie mé a za swatú jednotu modlitba. Urozený pane! Zprawen jsem, že byste kněžím w Mostě hrozili wyhnáním, nebudúli slúžiti ɔc. Milý pane, pomni na křesťanskú wieru a poslušenstwie, a wíce sobě waž, nežli zlato a stříebro. Oniť musie učiniti jako poslušni. Pak poněwadž jste hejtman, weďtež město k tomu, cô otec swatý wám jako křesťanóm rozkazuje, a budeť boží služba propuštěna. Pakli tak chcete w neposlušenstwí státi, nemám já té moci, bych boží službu propustil. A staneli sě co kněžím křesťanským, již každý porozomie, že wiece neposlušným nežli křesťanóm nakládáte. Projel si pane mnohé země, hleď k tomu, jakť jinde jsú poslušni; a slýchals ot učených lidí, že bez poslušenstwie nelze spasenu býti. Ex Plzna, in die Bartholomaei.

9.

Konšelům Mostským r. 1467, 24 Aug.

Pánóm konšelóm Mostským!

Múdří a opatrní páni a přietelé milí! Wznesli na mě kněží waši, kterak by jim rozkázáno bylo hauptmanem na wašem rathausu, aby slúžili, a nebudúli slúžiti, aby šli kam wědí ɔc. Milí páni, takliž jest to, abyšte již dopúštěli, ať swětští kněžím rozkazují w službě božie? zda je wyženúce, i chcete Tábory a kacieře přijieti za zpráwce? Nečiniliť jsú toho otcowé a předkowé waši. Pomněte na swú čest a wieru, ktož jim stawil jest službu boží, toť jest náměstek boží, tenť wám, mně i tomu, ktoť hrozí, rozkázati má. Chceteli býti poslušni a tak sě zachowati, dobře a křesťansky učiníte. Pakli jinak, jehož bože nedaj, jako ste mi wždy psali a waše mám pečeti, musel bych wás napomenúti z toho, tu kdež kořen jest wiery a swatého poslušenstwie. Jestli pak že sě skutečně k dobrému ukážete podlé wuole otce swatého, tehda já také k wám sě budu mieti jako k křesťanóm dobrým a poslušným ɔc.

10.

Panu Wilémowi mladšímu z Risenberka. 1467, 24 Aug.

Rabskému,

Urozený pane! Modlitba má ustawičná k poznánie swatého poslušenstwie a křesťanské wiery! Nepsal sem ještě aniž co prosil Wašie Milosti až dosud: ale buoh wie, že ty wšecky řeči, které sme spolu jmiewali, připomínám a čekám, k kterému přijdú konci. I milý pane, maje wždy zwláštní příchylnost, prosím W. M., podlé těla mluwě a krwe, za bratra mého Janka, jenž pro mě sedí w těžké wazbě. Tělo a bratr muoj jest. I lítost mám, neb rozomiem, že pro mě a bohdá bez winy sedí. Jestli že sě jemu wina dáwá o kterých wěcí, wažte sám waší múdrostí, máli proto wězeti, že já w těchto nebezpečných časech dal sem jemu swé wlastnie kniežky schowati dáwno před tiem, ježto sem ještě nikam nemínil sě hnúti; neb mnozí to sú činili a činie; mocen jest člowěk, s swým sě přiwinúti kam chce. Pakli proto, že by co wěděl o kostelních wěcech: račiž wěděti, žeť o nich nic málo ani mnoho newie, a to před boží twáří prawím, žeť nekřiwdím. Mněť jsú ty wěci poručeny, jáť sem je musil opatřiti wěrně a práwě, jakož sem powinowat. Onť o nich, ani mistr Tábor, ani kto z mých přáteluow nic newie; jáť to sám wiem podlé mé přísahy. Křik jest na mě, ale bohdá bez winy. Kto jest mě ot sebe tiskl, ten sobě ne mně winu dáwaj. Radil sem co sem wěděl, ježto to sě již shledáwá. Jsem bohdá čist před twáří boží,

že z mlčenie nebudu božiemu súdu otpowiedati. Nežť bych wieru, poslušenstwie a čest přestúpil, a nepowěděl to, co mi bylo na swědomí, chtěl bych mnoho těžšieho podstúpiti, než sem podstúpil, neb za to bohdá čekám wěčné oné odplaty w nebesiech ɔc. Pak milý pane, zpomeň na mú wieru, wám příchylnost, pro mú ještě budúcí modlitbu a zaslúženie, a rač sě přičiniti, ať jest bratr muoj propuštěn; wšakť jest nic zlého neučinil, wšak neponese bratr za bratra winy aneb pokuty. Učiní Twá Milost lítost nad krwí mú, jakoby nade mnú samým učinil, a já zawázán budu toho zpomínati wším wděčným, kam sě koli obrátím. Za odpowěď milostiwú welmi prosím, nerač poslaného nikoli bez psané odpowědi pustiti. Ex Plzna, in die translationis s. Adalberti.

11.

Dobřanským. 1467, 29 Aug.

Opatrní a w pánu bohu přítelé milí! Jakož žádáte, abych službu boží u wás propustil, připowiedajíce sě, že chcete řádu cierkwe swaté wždy držeti ɔc. Milí přietelé, rád waše seznánie přijímám, když sě to w skutku shledá; neb totoť jest řád cierkwe swaté, wšecka rozkázanie a cierkwe swaté zřézenie držeti, koho kostel Římský tupí, toho tupiti, koho za křesťana má, toho také jmieti, pána swého dědičného sě držeti a wstrčeného sě wystřéhati, jenž w owčím rúše chodí ɔc. I když sě milí páni a přietelé budete tak jmieti, že toho odwolaného za pána země České nebudete jmieti, kněze probošta swého kněze Jiříka za pána seznáte, a toho neposlušného sě otřežete, a kněz wáš učiní též: tehda já také rád wám w tom jako dobrým křesťanóm poslúžím, we wšech potřebách duchowních; jinak nemohu učiniti, neb ta duostojná tajnost, jakož píšete, swaté mše, nemuož býti řiezena, poněwadž jest swátost jednoty a poslušenstwí, nežli před jednostajnými poslušnými a wěrnými. I dajtež mi toho listowní odpowěd, aťbych sě k wašie žádosti slušně mohl jmieti. A toto psanie buď knězi wašemu za odpowěd, ač sě měl přede mnú stawěti, nebera nižádného strachu pro swaté poslušenstwí; nebť jemu do wašie odpowědi služby božie nikoli nepropúštiem, a zwláštně že proti zápowědi slúžiti směl w Přešticích, jakož jsem zprawen ɔc. Ex nova Plzna, in die sancti Johannis decollationis.

12.

Dwěma mnichům Premonstrátům. 1467, 1 Sept.

Fratri Alberto in Křiwic et fratri Mathiae in Úterý, Praemonstratensibus.

Kněží milí! Proti obyčeji píši wám česky, jako wy mně; protoť bohdá písma něco umiem, jako ste w mých listech wídali; ale wašie latiny ještě sem newiděl, jako byste psáti měli; i píšete mi dosti toho, kdybyšte otpowiedali; nenieť toto poslušenstwie a swatá pokora, jako sě k nie připowiedáte, pro statek chtieti přestúpiti staršiech rozkázanie, nenieť to zákonného kněze řehola; že ste spáleni, wybráni a zhubeni, komuž toho dáte winu, než-li sobě? byste wy rozkázanie otce swatého drželi a swé pány k tomu wedli, tehda bych mohl řéci, že ste poslušni, a co by se wám při tom stalo, to by pro swaté poslušenstwie sě dálo. Píšete, že bych s wámi swú wuoli měl. Milá kněži! Kde sě u wás wzal ten duch tak pokorný? toli jest swá wuole? kto staršieho rozkázanie činí, ten jest wám službu boží zdwihl, leč jeho wuoli učiníte, kto mně i wám i jiným z práwa jako otec rozkazuje. Nic wám bezprawie nedělám, že sě k najwyššiemu súdci ote mne otwoláwáte; neb on wie, že příčiny hledíte, abyšte swé neposlušenstwie obarwili. Coť sě w Praze neb jinde děje, tiem sě newymlúwajte. Wám jest dosti, když poslušenstwie naplníte; cizím hadrem swé kápě neoprawíte. Zda mníte, bychť já těch wšech wěcí před sebú neměl? a bychť neměl nad pány wašimi i nad jinými lítosti? Ale byšte wy sami w tom úřadu byli, nemohli byšte jinak nežli jako já učiniti. Neb toto jest přísný úmysl a wuole otce swatého, ktokoli drží Jiříka za krále a jemu jest pomocen, raden neb poddán, ten každý jest w najwyššie klatbě a před tiem nedá Jeho Swatost slúžiti; a kněží, kto tak držie, wšickni jsú irregulares, když slúžie. I psalť sem welmi široké listy i traktaty pánóm wašim, a wše sě zdá málo člowěku, jenž nepřijímá rady spasitedlné. Psalť sem před sím, (a) ještě píši, jest-li že jsú listowé panuow wašich nedošli, ať mi píší, a já chci rád nejednú, ale často a mnoho psáti, abych jich mohl duše získati. Ale buoh to wie, že služby božie propustiti nenie w mé moci, leč před těmi, jenž rozkázanie otce swatého držie. Protož držte pány swé, ať mi odpíší, a wy sě jako kněžie křesťanští zachowajte; toť wám pod kletbú přikazuji mocí otce swatého; jest-li pak že sě jinak budete mieti, wěřte, že sě proti wám okáži, jako proti neposlušným, a káži wás kleti zjewně a wšudy wás jako neposlušné ohlásiti, že k swému kněžstwu nikdy aneb těžce nawráceni budete. Jehož sě, máť jest rada, nedopúštějte; a na toto wšechno, přikazujiť wám pod swatým poslušenstwím, abyšte mi odpowěd listem dali; neb já mám z wás i z jiných počet pánu bohu a otci swatému učiniti, i chciť o wašem neduhu i zdrawí wěděti. Dán w Plzni, den swatého Jiljí, pod pečetí úřadu kostela Pražského.

13.

Dobřanským. 1467, Sept.

Opatrní súsedé a přítelé milí! Z mé powinnosti, co widím wašim dušem, wiery a cti wašie škodného, jsem powinowat wám powědieti, abych slušně mohl před boží twáří řéci, že sem nemlčel, ale prawdu powěděl. I psalť sem wám prwé, že služba božie nemuož býti než-li před těmi, jenž jsú w domu, totiž w poslušenstwí; jakož pán buoh přikázal, aby beránka ne na ulici neb na poli obětowali, ale w domu, a sám pán swé swaté tělo poswětil a mši slúžil w domu, totiž w cierkwi swaté a w jednotě. Pak kdokoli nedrží přikázanie otce swatého, jenž jest rozkázal, abyšte Jiříka wiece za pána a krále nejměli, ten w domu božím nenie, i nemuož býti před ním slúženo. A wy teď w swém listu jeho za pána a krále jmenujete proti wuoli otce swatého. I protož nemohu já wám božie služby propustiti, leč wy od toho pustíte, a toho, jenž wám dán jest mocí, ne práwem, za probošta, neseznáte za pána, ale kněze Jiříka, jemuž ste prwé přisahali, a on wás nikdy z té přísahy nepropustil, ani starší jeho. Kterak ste mohli přísahu odpornú učiniti? Wšak žádný jiný tu probošta nedáwá, než-li jeho starší, kněz opat Teplský, jakož wiete. Pak jakož dotýčete, aby wám zjednal, abyšte se ctí mohli toho prázdni býti: wiete, milí přietelé, že otec swatý, jenž má plnost moci, rozhřiešil jest wšecky ote wšech přísah, slibuow a záwazkuow, které jsú byli učinili Jiříkowi, někdy králi Českému, ale již Jeho Swatostí ssazenému, a wšem úředníkóm ot něho usazeným. A tak poněwadž kněz Jan Cineř ot něho jest usazen, wy prawým práwem jste ot jeho poddánie zproštěni a k swému knězi proboštowi Jiříkowi jste podle toho práwa a cti zawázáni. A bych pak mnoho w té wěci psal, byť chtěl kněz Jan, jenž wámi wládne, prawú prawdu podlé wysazenie duchownieho a řádu klášterského powědieti, wšieť by mé této řeči potwrdil. I nenieť bohdá wám tato má rada a naučenie k úštipku, ale ke wšemu slušnému a poctiwému; a to shledáte, když bohdá tato země w řády a práwa swá nawrácena bude, jakož toho bohdá w krátké chwíli čekáme. Protož, milí přietelé, z mého úřadu já wás napomínám, i mocí otce swatého pod kletbú najwyšší a pod wěčným zatracením rozkazuji, jakož mám toho přísné rozkázanie, abyšte sě tak měli, jakož wám píši a psal sem; a ját sě také k wám jako synóm poslušným budu mieti, podlé mé powinnosti. Pakli toho neučiníte, jehož bože nedaj, musil bych sě proti wám mieti, jako proti neposlušným, ježto by to potom přišlo wám k zpomínání žalostiwému. A toho mi konečnú dajte odpowěd we třech dnech oť dánie tohoto listu.

14.

Panu Janowi z Mošnowa. 1467, 7 Sept.

Žádost wám poznánie cest spasitedlných: pane Jene, příteli milý! Posíláš mi list neobyčejný, otewřený. I widím, že duše twá zarmúcena jest: ale w tom máš wiece múdrostí, nežli pohnutím se zprawowati. Jáť sem psal kněžím swým otewřený list pro wás a jako jich starší: wy pak, jako ti, jenž mají zprávu duchownie pokorně přijieti, w tom se nehoršte. I dotýčeš o mém traktatu ɔc. Doufám bohu, že tu, kde jsi sě tázal, i w Feraři, i jinde i před otcem swatým, kde jest wrch práwa, styděti sě zaň nebudu. Pak o moci té kletby a ssazenie, jakož píšeš pane, že moci nemá: whlédni w traktat, a porozomieš, že řádem a práwem sě jest stalo, co sě koli dálo. I nenieť wěc zastaralá a přešlá, neb wýnos podlé práwa duchownieho jest wěčná wěc, a časem sě nekoná, ale wiece stwrzuje, a wždy w swé jednostajné moci trwá, dokud nebude týmž súdcí neb zdwižena neb zadržena; jako zámek nic nenie mdlejší dnes jako před rokem, leč jej kto odemkne, tož jest kletba. I že otec swatý, jemuž jest péče wšech duší w této zemi, ráčí mieti jeden křest a jednu wieru, a tomu ten, jenž na stolici seděl, nechtěl podlé swé přísahy obwyknúti, neráčil jeho w tom déle trpěti a jeho ssadil, jakož muož to učiniti, wšecky ot jeho poddanie zprostil a jeho přiedržející podrobil w kletbu ɔc. Nedaj sě milý pane Jene žádnému jinak swoditi a to za šebřinky jmieti; neb na mé kněžstwí prawím, že kto tě jinak wede, nekřesťansky a neprawě tě wede, a jeho poslúchaje zatracenie sobě dobýwáš. Pak milý pane, bychť mohl to učiniti a gleit zjednati, jako žádáš, rád bych to učinil: ale jáť w tom nynie nemohu co učiniti, aniž rozomiem by toho potřebie bylo; neb zdá mi sě, že mi w tom bohdá muožeš wěřiti, neb ani twé ani kterého jiného nechtěl bych duši zawésti. Protož konečně prawím, že twé žádosti nemohu swoliti, leč přistúpíš k pánóm křesťanským, (ač jim w tom cos připisuješ,) a toho ssazeného za pána nebudeš jmieti, ale toho, jehož jest nám otec swatý dal. I nechajž hrózy swé a toho jakéhos připrawowánie, aby slúžiti musili; neb budeš-li je mocí připrawowati, toť křesťanský běh nebude, a mše swatá kromě poslušenstwie slúžená a wymožená, wiece bude k zatracení nežli k spasení, ne pro sě, ale pro otporu pokory křesťanské. Pak co jiných kněží dotýčeš, jáť jim toho neswoluji, ale tak mám sě upřiemně a jednostajně, jako k těm jenž jsú u tebe. Mněť jest bohdá dosti, že sem nemlčel. Kto uposlechne, chwála bohu, kto sě zatwrdí, zatracenie sobě jedná. A když bohdá řád bude a pokoj, toť jim s jinými zpomenuto bude. Protož, dokudž jeho máte za pána, wšecka služba božie jest wám stawena, a já jie nepropúštiem, mocí a rozkázaniem otce swatého; a budúliť proti mému přikázání tomuto kněží jinak činiti, budu sě k nim jako k neposlušným, jak sem prwé psal, jmieti. Ex nova Plzna, in vigilia nativitatis Mariae.

15.

Panu Bohuslawowi ze Šwamberka. 1467, 23 Oct.

Urozený pane! Modlitba má WM[ti]. Jakož žádáte, abych službu božie propustil w klášteře Teplském ɔc. wždycky jsem na té cestě, aby wiera křesťanská a služba božie množena byla, a kto k swatému poslušenstwí přistúpí, jeho w obranu a milost křesťanskú přijieti. I byť byli kněžie Teplští toho na počátku hledali, byliť by slušně učinili. A wšak nad to, poněwadž již, jako píšete, we wšem otřekli sú sě wšeho poslušenstwí a přistánie k tomu ssazenému, a wás chtie w tom a jiných pánuow křesťanských sě přídržeti: k waší žádosti chci já rád s nimi milost učiniti, tak wšak, aby oni najprwé rozhřešeni byli ze wšie kletby a zápowědi duchownie ot swého staršieho, jenž tu jest, a to mocí mně pójčenú, a ať přisáhnú jemu w ruce, že chtie poslušni býti otce swatého a pánuow křesťanských sě držeti, a jakož práwo duchownie swědčí, tak sě mieti. A když to wšecko učiní, tehdáť jim propustiem swatú službu, aby w klášteře slúžili před poslušnými a poddanými swatému poslušenstwí, a jenž nedržie s tiem ssazeným ɔc., a to činím pro rozmnožení wiery a k utěšenie wám pánóm křesťanským. Pán buoh rač wás we wšem dobrém počatém do konce zachowati. Ex Plzna, in die sancti Severi confessoris.

16.

Panu Sezimowi z Wrtby. 1467, 23 Oct.

Urozený pane! Srozuměl sem, kterak kněze faráře swého chcete k tomu připrawiti mocí, aby slúžil, a nebo jej wyhnati ɔc. Milý pane, wezmi před sě budúcie wěci, kteréž zóstati mají. Otec swatý wzal jest před sě, aby w Čechách jednotu wiery a poslušenstwí uwedl; a že to přisáhl jest učiniti ten, jehož wy máte za krále, a neučinil, ssazen jest ot otce swatého, a wšem křesťanóm rozkázal, aby jeho wiece neposlúchali, a ktož by sě jeho přídrželi, abychom před nimi neslúžili. I nemuož ani má kto nám za zlé mieti, že otce swatého poslúcháme; nechť s Jeho Swatostí mluwí, a cožkoli sobě obdržie, a on nám rozkáže, tak sě zachowáme. Pak jakož prawíte, že ste dobří křesťané ɔc. i já to seznáwám: ale k jmenu křesťanskému musíť býti skutkowé. Wiete rozkázanie najwyššieho otce, a jeho neposlúcháte, a že bráníť on před wámi službu, neb wy jemu poslušenstwie otpieráte. Jedno za druhé. Když toto učiníte, on také učiní. Chtieti býti syny poslušnými, a otce neposlúchati, jestliž to přikázanie božie plniti? Nehledíť Jeho Swatost, abyšte sě bili a mordowali, ale abyšte bludóm a neposlušenstwie nepomáhali a wzhuoru nedali. Jáť netisknu

žádného ot fary, ale welím, aby stálí byli; než proto, že perel před wepře nedá otec swatý metati, swátost jednoty před otporným jednotě nedá slúžiti, a syny poslušné skrze otjetie slúžby božie chtě k celému poslušenství připrawiti, a w tom wuoli boží naplniti, ktož jemu má za zlé mieti? Tiemto stawením buoh wzkušuje swých wěrných; kto setrwá w pokoře, spasen bude, kto sě přewrátí, zatracen bude. Pak ačť sem já neostál při kostele Pražském, učinil sem poslušenství swých starších. Protoť sem bohdá ani cti ani úřadu neztratil; tak jsú mi kněží poddáni, jako dřiewe; miesta proměněnie pro hodné příčiny neniet úřadu zbawenie. Protož, milý pane, to i jiné wěda, měj trpěliwost a pokoru, a učiň jako syn poslušný, a najdi toho cestu slušnú; nejsem ten, bychť chtěl wás i jiné dobré lidi w který zmatek uwesti; ale jsem powinowat swatého poslušenstwie sě držeti. Nehněwaj sě na kněžie, ježtoť tiem winni nejsú. Piš mi přátelsky, játť rád dám naučenie k některé cestě slušné, a neunáhluj sě pro swé jmeno dobré. Wšeť musí do času býti, a w pokoře wiece sobě každý dowede, nežli w otpornosti. Pakli by co kněžím učiuiti dopustil, jehož bože nedaj, již bych tě nemohl za dobrého křesťana jmieti; neb ne ty ani jiný, ale játť mám kněžie w swém poručenstwí. Wy jim žiwnost swětskú, ale já zprávu a řád duchownie dáwám. Na tyto wěci pane pomysléce, dajte mi křesťanskú odpowěd, za toť prosím, to pamatujíce, že sem wždy k wám zwláštní měl příchylnost, a že těchto wěcí před se neberu zlostí, ale potřebností. Ex Plzna, in die sancti Severini.

17.

Témuž panu Sezimowi. 1467, 20 Nov.

Urozený pane! Plný měsiec čekal sem listu wašeho, a již sem sě nadál, že nic psáti mi nebudete; i pustil sem byl ot toho, i že krátký byl čas mnoho psáti, pro otjetie posla. Také nynie krátce píši: játť jsem člowěk duchownie a wy jste swětští, a oboji jsme křesťané, a tiem sě ot bludných a kacieřuow dělíme, že my stojíme w poslušenstwí a oni nic. To wieme, že otec swatý moc má na(d) králowstwími a panstwími w zpráwě duchownie; kto jeho nechce poslúchati, že muož jeho tresktati, jakž ráčí, neb jemu buoh wšecky owce poručil. A to sě dálo mnoho, i dieti móž ještě, o tom nižádný nemá pochybowati. Pak, dokudž otec swatý měl jeho za krále, my wšickni také byli sme k tomu zawázáni; a když nám jest přísně pod poslušenstwím a wěčným zatracením přikázal, abychom jeho wiec za pána neměli, nemóžem sě jinak mieti, nežli jako synowé poslušní. Rozkáželi co nám wiece, wšecko rádi učiníme. I prawdať jest, že wiera pánu swému má býti zachowána: ale pak, když pán pánu swému i našemu toho nezachowá, a najwyššie pán die, aby tento menší pán nebyl pán náš, již wieru pánu wyššímu máme zachowati. Pak žeť sem

wám psal o perlách a wepřiech ɔc. sami rozomiete, žeť já z urozených i jiných dobrých lidí wepřuow nadělati nemohu. Ale řeč ta jest řeč páně samého, we čtení w příkladě. Ano k mnoho horšiem wěcem pán přirownáwá hřiešné a neposlušné, ne podlé přirozenie, ale podobnost mrawuow a skutkuow. Ktoť písmóm rozomějí, z těch sě řečí nehněwají, jako i když dobré a poslušné beránkem a owcemi nazýwá pán, wšak berani nejsme ani owce. Pak milý pane, pro zwláštní příchylnost, když najspieš chwíli swú uhlédám, něcoť napíši a pošli, ježto wěřím, že to ote mne přijmete přátelsky; neb nynie toho učiniti w krátce nemohu. Dajž wám buoh w swatém poslušenstwí stálost. Ex Plzna, XX Novembris.

A. XXVI.

PSANÍ ROZLIČNÝCH OSOB

z r. 1471—1490.

(Prwní sbírku, sahající od r. 1471 do 1475, podali sme w Archivu Českém, dílu V na str. 311—361; zde následuje pokračowání až do r. 1490, z těchže pramenůw.)

1.

Zdeslaw ze Šternberka pánům Chebským: nabízí se prostředkowati we při jejich s Wilémem z Wolfšteina.

Na Zbiroze, 7 Sept. 1471. (Orig. arch. Chebsk.)

Múdrým a opatrným purkmistru a radě města Chba, přátelóm milým.

Služba má, múdří a opatrní přietelé milí! Psaní sem pana otce mého i také wašemu dobře srozuměl. Milí přietelé! cožbych já wám w této wěci raden i také pomocen býti mohl, máte to shledati, žeť se chci w tom mieti jakožto ten, ježtoby waše dobré rád widěl; jedné mi to dajte wěděti, kterakbych já o to měl jednati s Wolfšteinem, neb wám o to konec s ním učiniti. Datum Zbiroh, sabbato ante Nativit. b. Mariæ virginis anno ɔc. Lxxi.

Zdeslaw z Šternberga a na Zbiroze.

2.

Král Matiáš Budějowským: aby we při swé se Stúpenským stáli před králem w Brně w neděli Judica (Apr. 4.)

W Tatě, 23 Mart. 1473. (Orig. arch. Budějow.)

Múdří a opatrní*) wěrní nám zwláště milí! Jakož na Stúpenského žalujete, kterakby w tomto příměřie wašemu spoluobywateli jeho zbožie pobral, a žádáte před námi o to slyšáni býti s niem: wěztež, že Stúpenský náš služebník jest, ale w tejto mieře jeho při nás není, wšak tento týden u nás konečně bude. A my jej těch wěcí, o kteréž wy nám prawíte, zprawíme, a jemu přikážeme, aby před námi stál w Brně, w tu neděli kteráž slowe Judica: a wy také některé z swé raddy k tomu dni do Brna pošlete. Tu my pak strany obě slyšiece, w to nahlédnúti chcme, aby každý požiti mohl swej sprawedlnosti. Ex Tata, fer. III. post dominicam Oculi, anno ɔc. Lxxiij⁰, regnorum nostrorum Hungariæ XVIto, Bohemiæ vero anno quarto.

De commissione propria
domini Regis.

Múdrým a opatrným purkmistru a raddě města Budějowského, wěrným nám zwláště milým.

3.

Zdeněk ze Šternberka Budějowským: učí je, kterak we při swé s Kocowským počínati sobě mají.

Na Zelené hoře, 27 Jan. 1476. (Orig. arch. Bud.)

Múdrým a opatrným purkmistru a radě města Budějowic, přátelóm a súsedóm milým.

Službu swú wzkazuji, múdří a opatrní přietelé a súsedé milí! Jakož ste mi psali což se Winterberského a Malowce dotýče, jakož tu wěc mezi wámi a Kocowským na se wzieti měli: když wáš list mně přišel, byl jest přitom Winterberský, a tak mi zjewně powěděl, že toho na se wzieti nechce. A já w tom již jiného nic newiem, než zdá mi se, abyšte sčekali až do hromnic, a potom hned synu krále Polského což najtúž abyšte psali, tudiež i mně, kterak wám ta wýpowěd JMti a pány učiněná nedrží se. A jakož ste Kocowskému a jiným rok byli složili, což se té

*) Nadpis titulu král. chybí.

truhlice dotýče, že jest nestál, srozuměl sem tomu; a dobře jest, že wám nic nescházie. I w té wěci se ke mně, i jinde kdež potřeba jest oswědčte, ať lidé rozumějí, že wámi nic nescházie. Játť jsem s Kocowským o swé wěci smířen, ale ještě o oprawu konce nemám. Než byli sú tu p. Lew, p. Šwamberk, p. Hradecký, p. Beneš Libštainský, a mnoho dobrých lidí, a wšichni sú slyšeli, že sem řekl, že wás Budějowských o waší wěci proti němu neostanu ani opustím; a tak se bohdá mieti chci. Ex Zelena hora, sabbato post convers. S. Pauli, anno ɔc. Lxxvj°.

Zdeněk ze Šternberka ɔc.

4.

Zdeněk ze Šternberka Budějowským: další naučení, kterak we při swé s Kocowským chowati se mají.

Na Zelené hoře, 4 Febr. 1476. (*Orig. arch. Bud.*)

Múdrým a opatrným purkmistru a raddě města Budějowic, přátelóm a súsedóm milým.

Službu swú wzkazuji, múdří a opatrní přietelé a súsedé milí! Psaní wašemu kterak ste se měli, když Kocowský k wám o ten statek poslal, porozuměl sem; a welmi jsem rád, že ste se tak opatrně w té wěci měli, aby nemohla wám která wina dána býti, že byšte neučinili té wýpowědi syna krále Polského. Při wašem listu byli sú u mne kněz Hynek, p. Lew a p. Jan Towačowský, kdežto s nimi pilně mluwil sem, kterak wy wšemu dosti činíte, wedle té wýpowědi: ale že již hromnic minulo, a wám se ještě konce žádného wedle též wýpowědi krále pána jich nestalo. Chci také rád a se wší pilností o to raddám syna krále Polského psáti, a wy též učiňte. Bych Kocowskému psal o ten statek bratra jeho, z něhož wás winí, že wy jeho nemáte, zdá mi se, žeby sobě to w nějakú lehkost položil. Ale wšakť netoliko mně, ale jiným mnoha dobrým lidem swědomo jest, že wy toho statku newzali ste; a také Kocowský dobře wie, že jest jej p. Diepolt pobral. Milí přietelé, jakož sem wás prwé neopúštěl, též ještě neopúštiem aniž opustím, ale proti komužkoliwěk wždy wám raden a pomocen býti chci což najwiec mohu, jako přátelóm swým dobrým a poddaným krále pána mého milostiwého. Ex Zelena hora, dominico post purificationem b. Virginis.

Zdeněk z Šternberka, ɔc.

5.

Radowé krále Wladislawa Bohuslawowi ze Šwamberka: žádají, aby w tom příměří nesahal mocí na Chebské.

W Praze, 10 Mart. 1476. (Orig. arch. Trebon.)

Urozenému pánu panu Bohuslawowi z Šwamberka, bratru mému milému, a mně přiezniwému.

Službu swú wzkazujem, urozený pane a bratře milý a mně přiezniwý! Wědětiť dáwáme, že Chebští wznesli na JKMt pána našeho milostiwého, žeby ty jim pohruožky činil, a k tomu sě strojil, chtě jim škodu učiniti. A JKMt rozkázal jest nám o to tobě psáti, i žádáť JKMt, a my, pane, prosíme, aby dle tohoto křesťanského příměřie žádnú mocí na již psané Chebské nesahal. Wšak, pane, wieš, že jeden artikul ten jest položen w smluwách příměřných, aby žádný na žádného w tom příměří žádnú mocí nesahal. A přes to budeliť sě zdáti co proti nim mieti, proto žádnú mocí na ně nesahaje hleď oprawy skrze oprawce, kteří jsú na to usazeni, jestli žeby sě komu co proti tomuto příměří stalo, aby jimi to napraweno bylo. Protož, pane a bratře milý, wěřímeť, že wedle žádosti JKMti i také wedle našie prosby w tom tak sě mieti budeš, jakožť píšem, aťby tebú toto křesťanské příměřie rušeno nebylo. A kterak sě chceš w té wěci mieti, dajž nám toho odpowěď listem swým, aťbychom my také JKMti té wěci zprawili. Dán w Praze w neděli puostní Reminiscere, léta božieho ↄc. lxxvi°.

Wilém mladší z Ryzmberka a na Rábí,
najwyšší komorník králowstwie
Českého.

Bernart Bierka z Násilé,, komorník
Králowy Milosti.

6.

Raddy králowské Budějowským: aby we při swé s Kocowským stáli na příštím sjezdu w Benešowě.

W Praze, 5 April. 1476. (Orig. arch. Budv.)

Opatrným purgmistru a konšelóm města Budějowic přátelóm milým.

Službu swú wkazujiem, opatrní přietelé milí! Jakož ste nám na sněm do Prahy psali, což se Racka Kocowského dotýče: srozuměl jest král pán náš i Jeho

Mti poddaní, kterýž jest list wás došel, a též také on Kocowský sě na wás oswědčuje, ale proto se ta cesta nalezá mezi wámi a Kocowským, abyšte obojí stáli tu na sjezdu w Benešowě od neděle prowodnie we dwú nedělí, a tu se bohdá bude s waší obojich wolí jednati, aby ty ruoznice mohly k dobrému konci přiwedeny býti. Dán w Praze w pátek před kwětnú neděli, léta božieho ɔc. lxxvj°.

Páni, rytieřstwo, rada i jiní poddaní
Jeho K. Mti nynie při Jeho Mti
sebraní.

7.

Jindřich ze Hradce Bohuslawowi ze Šwamberka: že wí, jak we příměří chowati se má.

We Hradci Jindř., 8 Mai 1476 (Orig. arch. Trebon.)

Urozenému pánu, panu Bohuslawowi z Šwamberka, najwyššiemu
hofmistru królowstwie Českého ɔc., přieteli a towaryši
mému milému.

Službu swú wzkazuji, urozený pane a towaryši muoj milý! Jakož mi píšete, posílajíce mi příměrné a přiznawajicí spisy, jimžto sem porozuměl. Wězte, milý pane towaryši, že já také mám u krále, pána našeho JKMti, posla swého, po kterémžto sem JKMti prosil, aby mi ráčil wěděti dáti, pokud bych já se také míti jmĕl. Ex Novadomo, fer. IIII ipso die S. Stanislai.

Jindřich z Hradce, hajtman kraje
Wltawského a Bechynského.

8.

Oldřich Raubík ze Hlawatec purkrabi Krumlowskému: o prospěchu wálky, kterau syn jeho wede w Rakausích.

W Netolicích, 22 Mai 1476 (Orig. arch. Trebon.)

Urozenému panoši Kunratowi z Petrowic, purkrabi na Krumlowě,
přieteli a bratru milému.

Službu swú wzkazuji, urozený přieteli a pane bratře milý! A zprawil mě bratr Ondřej, žes mu rozkázal, ař bych dal wěděti, kterak sě synu mému wede. I mámť list od něho; píše mi, že sě mu dobře wede, a že na tom wrchu zámek dělá. Pak jitros mi poselstwie přišlo, že Němci sbierají sě proti němu a že táhnú, a že by jich

něco přetáhlo přes Dunaj, a že by jej chtěli obehnati. A milý bratře, daj tu wěc wěděti pánu twému JMti bez meškánie, a pros JMti, ať k té wěci ráčí raditi i pomoci JMt, puokad by JMti slušné bylo. A sám také buď jeho wěci pilen, jakož náš přietel a bratr milý. Toho tobě úplně syn muoj wěří i já. Ex Netolic, fer. IIII Rogationum, anno domini ɔc. lxxvi.

Oldřich Rúbík z Hlawatec.

9.

Páni Stříbrští pánům Domažlickým: tauží na rotu nepřátelskau, která we příměří dopustila se lapkowání a krweprolití.

We Stříbře, 12 čerwence 1476 (Archiv Domažlický.)

Múdrým a opatrným purkmistru a raddě města Domažlic, přátelóm a súsedóm našim dobrým.

Službu naši wzkazujem, múdří a opatrní přietelé a súsedé milí! Na wědomie dáwajíce a wám jakožto přátelóm a súsedóm dobrým toho túžiece, kterak Hencuk Mikuláš z Prus s swými towařiši w tomto příměří křesťanském jsú nám neprawě učinili, stádo zajewše a nám se neohradiwše tak wedle zřiezenie země České w Benešowě ustaweného, tři dni nám napřed wěděti nedawše; jediné stádo nám zajewše, list potom k branie jsú poslali, že to pro klášter činie a pro mnicha, nám se ohrazujíce; ježto wedle wšie země zřiezenie po ohrazení do třetieho dne, pod wiery a cti ztracením a zase k ní nenawrácením, jeden nemělby nic počínati na druhého. Súsedé milí! tomuto příměří křesťanskému a zřiezení zemskému račte powážiti dostili jsú učinili, o stádo nás připrawiwše, a dwa robotné člowěky při jich diele zabiwše a jiných za mrtwé odjedše, ano se jim dáwají, jich přijímati nechtiece. A my ani naši na ně nejměli sme žádné péče. I wěříme wám, že takowé křiwdy a takowého mordu w tomto příměří křesťanském nám učiněného, a kterého ještě nepřestáwají činiti, litowati budete, jako přietelé a súsedé naši dobří. Ex Střiebro, feria VI ante Margarethæ, anno ɔc. Lxxvj°.

Purkmistr a radda
města Střiebra.

10.

Zdeněk ze Šternberka swým do Čech zpráwu dáwá, kterak mu w Rakausích se daří.

U Tandorfu, 5 Oct. 1476. (*Z paměti rodu Šternberského.*)

Urozeným pánuom, panu Bohuslawowi z Šwamberka, hofmistru králowstwí Českého a hajtmanu kraje Plzenského; panu Janowi z Šwamberka, mistru přeworstwí Českého; urozeným panošiem, Petrowi Kapléři z Sulejowic a Jindřichowi Rúbíkowi z Hlawatec, synu, přieteli a mně milým.

Službu swú wzkazuji, urození páni, pane synu, přieteli, a slowútní přátelé milí! Napřed s prawú wěrú rád slyším, že se dobře máte, a že se wám dobře wede. Já se děkuje pánu bohu se wšemi lidmi swými, dobře se nám wede. Ležím w Tandorfu, jediné puol druhé míle od Dunaje a od Spicu, a zajtra bohdá konečně na Dunaji budu. Welmi wám děkuji z té wýstrahy, kterúž mi píšete, o Hošťálkowi a jiných, jakožto přátelóm swým milým. A cožbych já také wěděl o kterých lidech, wám bych nemeškal dáti wěděti. Datum in castris exercitus juxta Tandorff, sabbato post S. Francisci, anno 1476.

Cedulka: Také wám wěřím, jako přáteluom milým, kdybyšte s ciesařem JMtí jakú smlúwu wzali, že mi nemeškajíc wěděti dáte.

Zdeněk z Šternberka, najjasnějšieho Uherského, českého, ɔc. krále najwyšší hajtman we wšech zemiech Kr. Č. na jeho král. Mti miestě, a najwyšší purkrabie Pražský.

11.

Johannes písař purkrabi Krumlowskému: o wálce, kterau pán z Rosenberka w Rakausích wede.

1476, 6 Oct. (Gretzen) (*Orig.*)

Urozenému pánu Kunratowi z Petrowic, purkrabi na Krumlowě, na mě laskawému.

Službu swú wzkazuji, urozený pane purkrabie na mě laskawý! Jakož ste mi listy poslali, abych Jeho páně Mti do wojsky dodal: wězte že sem jej po poslu poslal až na Graffnek, a odtud dále projíti nemohl, než dal jej pacholeti páně Graffnekarowu, a ten jej dodati jměl, a posel se wrátil. Wězte za jisté, že se páně Mti

dobře a šťastně wede, a u Kornnewburku že leží, neb tu ciesařowy raddy k němu přijeti mají a rokowati. Ale pan Zdeněk z Kchotas do Milbochu, ježto mne zprawují, že jest welmi sytá krajina a welmi bohatí lidé w tom kraji. Pak přese wšecko, poněwadž pan Graffnekar posla domuow poslal, očekáwám každú hodinu od JMti dalšieho poselstwie. Ex Gretzen, dominico post Francisci, anno ɔc. lxxvj°.

Johannes písař
Welešinský.

12.

Zdeněk ze Šternberka Budějowským: že w jednání swém s císařem nezapomene na škodu, která jim od lidí Eicingerowých se stala.

1476, 10 Oct. (Marbach). (Ex orig. arch. Budvic.)

Múdrým a opatrným purkmistru a raddě města Budějowic, přátelóm a súsedóm milým.

Službu swú wzkazuji, múdří a opatrní přietelé a súsedé milí! Jakož mi píšete, kterakby některé waše zjímali Eicingarowi, a že ste naň žádné péče neměli: wiete, kterakť jest mně učinil, hubil chudé lidi mé a služebníków mých rozličně, až i pálil, a kteréž mohl škody činil; a k těmto wěcem, to buoh wie, mě swéwolně připrawil ɔc. Když posel wáš přišel, již Ciesařowy raddy, kteříž mezi JCM^ti a mnú rokowati počínají, odjeli byli: než kdyžťkoli bude jaké rokowánie, nemějte péče bychť wás a wašich zapomenul a opustil; neb wždycky cožbych wám dobrého učiniti mohl, jsem wolen a rádbych učinil. Milí přietelé! Když moji z Wítoraze poženú dobytek na Zelenú Horu, prosím wás pošlete několiko jiezdných s nimi, ať je prowodie až mimo Strpského. Wěřím wám, že to pro mě učiníte. Dat. in monte Marbach supra Danubium, fer. V post S. Francisci, anno ɔc. Lxxvj°.

Zdeněk z Šternberka, najjasn. Uherského Českého ɔc. krále najw. haitman wšech zemí král. Českého na jeho K. M^ti miestě, a najw. purkrabie Pražský.

13.

Haitman Hradecký p. Bohuslawowi ze Šwamberka: omlauwá poddané pána swého, že wozí potřeby do Rakaus.

We Hradci Jindř., 29 Oct. 1476. (Orig. arch. Třebon.)

Urozenému pánu panu Bohuslawowi z Šwanberka, najwyššiemu hofmistru králowstwí Českého a hajtmanu kraje Plzenského, pánu mně přízniwému.

Službu swú wzkazuji WM^ti^, urozený pane, pane mně přízniwý! Jakož mi WM. píšete, že by lidé poddaní pána mého JM^ti^ nepřátely waše fedrowali, potřeby jim wozíce, dotýkajíce toho, kdežby služebníci waši takowé nadešli, že ste je bráti kázali: pane milý! Nikterak jináče poddaní pána mého JM^ti^ wašich nepřátel nefedrují než tak, že žiwnost swú wedú, tak dobře wašim jako i do Rakús i jinam, kdež mohú, statkuow swých odbýwají. Neb jich takowými obchody toto město pána mého JM^ti^ najwíce stojí, a pán muoj JM^t^ také ani s WM^ti^ ani s žádným we zlé wuoli nic činiti nemá, a dle toho JM^ti^ poddaní tím swobodněji přes swět dělají. Milý pane! znajíce to, prosím na WM^ti^, že takowé wěci bez přítomnosti pána mého JM^ti^ na poddané JM^ti^ počínati nebudete, a jim jich žiwností hájiti neráčíte. Nebo i skrze takowú překážku pán můj JM^t^ welikú škodu wzalby, zwláště pak proto, že teď nyní mnoho ryb od JM^ti^ wzali sú, a těch musejí odbýwati kdež mohú. Ano když pán muoj JM^t^ do Rakús wálel, lidé páně z Roznberka také do Rakús wozili sú, žiwnosti swé wedúce, a nic jim toho pán muoj JM^t^ nehájil. A pan Strážský nebožtík až do smrti wálku wedl do Rakús a pan Šelnberk také po něm, awšak sú nikdy nehájili lidem pána mého JM^ti^ silnic swobodných a jich žiwností. Takéť já WM^ti^ úplně na místě pána swého JM^ti^ wěřím, že i wy též učiniti ráčíte, zwláště pak bez přítomnosti JM^ti^, neb WM^t^ spolu jste dobří přátelé. Pakliby to býti nemohlo, muselbych ale na pány a přátely JM^ti^ tu wěc wznésti, a jakžby mi Jich M^t^ w té wěci radili, tak bychom se w tom zachowati musil. Ano když WM^t^ táhli ste do Rakús, tu ste se w jedné wsi JM^ti^ položili a škodu welikú JM^ti^ učinili, že i podnes ta wšecka wes pusta jest. I milý pane, již wětších škod a záhub na JM^t^ dopúštěti neračte. Ex Noua domo, fer. III post festum Simonis et Judae apostolorum sanctorum, anno ↄc. lxxvi^o^.

Jan Konias z Wydřie, haitman na Hradci.

14.

Děpolt z Lobkowic Bohuslawowi ze Šwamberka: že mu zjedná žádaný počet pěších: oni wšak že se zdražili, ježto král Český je přijímá po wýpowědi příměří od krále Uherského.

Na Chlumci, 1 Nov. 1476. (Orig. arch. Třebon.)

Urozenému pánu p. Bohuslawowi z Šwamberka, najw. hofmistru K. Č. panu otci mému milému.

Službu swú wzkazuji, pane otče milý! Jakož ste mi psali, abych WM[ti] xl pěších zjednal, kterýžto p. Graffnekarowi chtěliste, (sic) i když mi jest od WM[ti] psanie to přišlo, s Širučkem o to s pilností mluwil sem. Dal mi jest za odpowěd, že jest Lisowi a Wydunowi rčení učinil, kteřížto u p. Lichtenštainara řekli sú býti, a on s nimi: a wšak takto wiece prawí, budeli toho od nich moci zniknúti, žeby chtěl u WM[ti] raději nežli u jiného býti, aneb u kohožby jiného WM[t] jemu býti rozkázali, ale aby jemu na čtwrt léta na pawézníka ke ztrawě vi½ ß dáno bylo, a na střelce po iij ß a po xv gr. A WM[ti] také powiem, že král Český přijímá kohož muož, slyšaw od krále Uherského wýpowěd příměřie; a tím jsú se také pěší zdražili a zdražují. Také račte wěděti, žebych byl posla wašeho prwé wyprawil, než Širučka doma nebylo jest, byl jest w Praze. Ex Chlumecz, fer. vi[a] ipso die festi Omnium Sanctorum, anno ↄc. lxxvj°.

Děpolt z Lobkowic
a na Chlumci.

15.

Petr ze Šternberka Bohuslawowi ze Šwamberka: aby nepřekážel lidem pana Hradeckého woziti zboží do Rakaus.

W Utenšlagu, 5 Nov. 1476. (Ex orig. arch. Třebon.)

Urozenému pánu p. Bohuslawowi z Šwamberka, najwyššiemu hochmistru (sic) Kr. Č. a hajtmanu kraje Plzenského, otci mému milému.

Službu swú wzkazuji, urozený pane a otče milý! Píše mi Koniaš, kterak ste mu psali, aby lidem šwagra mého páně Hradeckého nedal nic woziti do Rakús, že byste jim bráti chceli. I milý pane otče, muožete rozoměti, žeby to wěc přátelská nebyla, než nějaká neznámá, ježto jí prwé w Čechách nebýwalo. I milý pane otče, wěřiem já wám, že šwagra mého lidem jich žiwnosti hájeti nebudete, a nad šwagra mého lidmi toho začínati nebudete, a zwláště dokud jeho doma není. Také sem wám

prwé psal wo p. Jindřichowi šwagru mém, i nedali ste mi žádné wodpowědi. Milý pane otče! jestliže ho nesmíte pro nebezpečnost poslati či proč, dajte mi to wěděti, ale ať já sám poň přijedu, a bohdá jej tak wopatřiem, jakož toho potřeba káže. Wodpowědi žádám po tomto poslu. Dán w Utenslogu, w auterý před S. Linhartem.

Petr
z Šternberka, ɔc.

16.

Zdeněk ze Šternberka Budějowským: že již má smlauwu s císařem i s Rakušany, a kterak wěci jejich jednati se mají.

1476, 8 Nov. (Ortensslag). (Ex orig. arch. Budvic.)

Múdrým a opatrným purkmistru a raddě města Budějowic, přátelóm a súsedóm milým.

Službu swú wzkazuji, múdří a opatrní přietelé a súsedé milí! Již já mám konec a smlúwu s ciesařem JM^{ti}, s p. Eicingarem i se wší zemí. A o wašeho spolusúseda Trubače a o jiné služebníky waše tak sem zjednal, že hned mají propuštěni býti, jakž brzy p. Oswald na Drozdowice přijede; a wy také abyšte Trubači jeho Danielowi, kdyžby k wám přijel, hned jeden den s Trubačem waším súd osadili, a ten den konec sprawedliwý učinili; a to proto, že p. Oswald s mnohými Čechy činiti má. Neb cožbych já wám dobrého učiniti mohl, jsem wždycky hotow. Ex Ortensslag, fer. vi post S. Leonardi, anno ɔc. lxxvj^{o}.

Zdeněk
z Šternberka ɔc.

17.

Jindřich Raubík z Hlawatec Bohuslawowi ze Šwamberka: drobné zpráwy a dotazy.

W Příbrami, 23 Nov. 1476. (Orig. arch. Třebon.)

Urozenému pánu, panu Bohuslawowi z Šwamberka, najwyššiemu hofmistru králowstwie Českého, hajtmanu kraje Plzenského, pánu mně přízniwému budd.

Urozený pane, pane milý! Službu swú wzkazuji WM^{ti}. A jakož mi WM^{t} píše, že by se Martin Tulmač wrátil od krále JM^{ti} a že jest král JM^{t} poslal k WM^{ti} a ke mně Fridricha Tetaura ɔc.; tomu sem wšemu porozuměl. I račte WM^{t} wěděti,

[illegible] list zastihl od WM[ti] w Příbrami, a žeť mám welmi pilně w Praze [illegible] ale že tam tří aneb čtyř dní dále nebudu, než hned zase bez meškánie po-[illegible] a dnem i nocí na Krumlow k WM[ti] pojedu. A jakož mi WM[t] píšete nowiny o šwagru mém Stúpenském a o wašich dobrých lidech, toť já s prawú wěrú rád slyším, že se jim tak dobře a zčastně (sic) wede a rád slyším, že se WM[t] dobře máte. Datum Příbram, sabbato ante Katherinæ, anno domini M°CCCC° lxxvi°.

Jindřich Rúbík
z Hlawatec a na Netolicích.

Také, pane milý, když sem ten list ukázal panu Lwowi, kterýž mi WM[t] píše, i prosil jest mne pan Lew, abych WM[ti] psal, že také do Prahy jede, a že s králem JM[ti] mluwiti chce, aby mu se sprawedliwé stalo. Pakliby se toho nestalo, že chce s waší radú krále JM[ti] prositi, aby mu ráčil také jeho wěci raden a pomocen býti. A prosí WM[ti], abyšte mu ráčili dáti wěděti, kterak se králi JM[ti] wede a o JM[ti] swatbě a o knězi Hynkowi jestli že co wiete, račte mu dáti wěděti.

18.

Auředník Soběslawský Bohuslawowi ze Šwamberka: o nowinách, že král Wladislaw dal prowolati wojnu, o wálce wedené w Rakausích ɔc.

W Soběslawi, 6 Dec. 1476. (Ex orig. arch. Třebon.)

Urozenému pánu, panu Bohuslawowi z Šwamberka, najwyššiemu hofmistru K. Č. a hajtmanu kraje Plzenského ɔc., pánu mému milostiwému budd.

Urozený pane, pane muoj milostiwý! WM[ti] swú poddanú a poslušnú službu napřed wzkazuji. A WM[ti] napřed z dobrých nowin jsa wděčen, welice děkowati nepřestáwám. Jiného koláče lepšieho za to neumiem dáti, než zajtra bohdá ke cti a k chwále milému pánu bohu a milým swatým desieti tisíc rytieřuom swatá mše bude zpiewána ɔc. Do Hradce po našich znamenitých súsedech o pěšie wzkázal sem, a na Tábor naschwále poslal sem, psaw známým. Dnes mi odpisují zase, že nynie u nich nic tak nenie, aby byli, že jich žádných páni jich s zámku nepustí. A že král jich w tuto středu nynie minulú wojnu jest prowolati rozkázal, aby hotowi wšudy byli na každú hodinu, a že přikazuje, aby nižádný wen z země na službu nejezdil ani šel. Pakli kto pojede anebo puojde, že sě chce k takowým jmieti tak wedle pokut starodáwniech. Do Miličína také sem o ně o pěšie psal, newiem kterak sě tam jedná. Se zdejšími, což jich jest zde na zámku, několikrát sem s pilností

mluwil; rozpakují se o to, že na týden, a ne na čtwrt léta službu WM[t] ráčíte jim přiřknúti, a že k tomu služba bez strawy. Také WM[ti] wěděti dáwám, že zdejšie Soběslawští dnes z Swětlé sě s wozy wrátili, ryby woziece, a zasě jiné náklady berúce; tak mi prawili, což jsú tam slyšeli, ač WM[t] toho snad lépe newie, wšak proto ač jest tak a bodaj nebylo, že by drahně ciesař u Groffneku měl, a že by husté střelby na zámek a k baštám i s zámku šly, a že by se jim kopali k té najpožitečnějšie k jich baště. A že ten trošt Němci mají. Ale mně sě zdá nepodobné, že sě jim chtí wkopati k té baště, a že prachu chtí sud dáti po wšem štemflowaný, a zasě to chtí zasúti a skrze nějakú přípravu že ten prach chtí zapáliti z podál, aby tak ta sutina té bašty sě i s staweniem rozsula. A také tak prawí, že by sobě koně u wojště welmi na zapřenú brali, Čechowé Němcuom, a zasě Němci též, a že sú sě welmi před zámkem budowali a žeby již jich do polowice opletli. A o té summě, kteruožby Lhotský měl dodati, ještě wiece nenie dáno, než jakož sem WM[ti] prwé psal. Wšak proto trošt jeho předce jde. Jiného z toho sě, pane milostiwý, neobáwám, by škoda pro komorní úroky nepřišla; a jiným toho nezdržuji, nežli pilnými prosbami. A bych wěděl kudy tu wěc anebo odkud opatřiti, buoh milý wie, žebych welmi rád. A já sem již ptal zde w městě, chtě sě rád sám druhým jistcem učiniti podlé wašie potřebnosti s dobrými jistými rukojměmi, by mi lxxfl[p] puojčili do wánoc. Nemohu sě domluwiti toho, by mi puojčili. Také měl sem penieze z duochoduow, což k Chusníku nynie, odkud co muože wzato býti; z těch dal jsem w úroky xxfl[p], a k tomu službu čeledi platil sem, a ječmene z slad kúpil sem, a k tomu jiné sě potřeby jednají, ježto to bohdá WM[t] wšecko pořádně po tom shledá. A teď mám za pánew v½ fl[p] na zámek k jiným pánwem přidati. I za to WM[ti] prosím, rač mne WM[t] penězi opatřiti, afby sě někerak ten zámek špíží pro wšecky wěci opatřil, nebo straně kacieřské jest welmi nelibý. Ex Soběslaw, fer. vi die beati Nicolai.

Stanislaw z Přerowa.

19.

Raddy krále Wladislawowy Budějowským: že jim odpowěd dají, až náležitými tituly od nich uctěni budau.

W Praze, 18 Dec. 1476. (Ex orig. arch. Budvic.)

Opatrným purkmistru a konšeluom města Budějowic, súsedóm našim dobrým.

Služba naše, opatrní súsedé milí! Jakož nám píšete, což se pana Racka dotýče, pod jmenem našim, „i jiným raddám w Praze": i newieme my, které wy to raddy

mieníte. Myť jsme raddy krále Wladislawowy. Protož budeteli nám psáti tak, jakož na nás přileží, odpowěd zase mieti budete. Ale nynie nezdá se nám na waše psanie odpowědi dáti, poněwadž nerozumieme, které raddy pod jmenem naším w Praze mieníte Dán w Praze, w středu před S. Tomášem apoštolem božím, anno ɔc. LXXVjto.

Wilém mladší z Risenberka a na Rabí, najw. komorník král. Českého.

Pawel z Jenšteina a z Skal.

Čeněk z Klinšteina prokurator král. Českého.

20.

Jan z Šwamberka mistr Strakonický Bohuslawowi ze Šwamberka: o potřebě sjezdu krajůw Prachenského, Plzenského a Podbrdského asi w Nepomuce.

Na Strakonicích, 18 Januar. 1477. (Ex orig. arch. Trebon.)

Urozenému pánu panu Bohuslawowi z Šwamberka, najw. hofmistru král. Česk., hajtmanu kraje Plzenského a poručníku panuow z Rosenberka, panu strýci mému milému.

Službu swú wzkazuji, urozený pane, pane strýče muoj milý! Byšte zdráwi byli a měli se dobře, přál bych wám toho s prawú wěrú. A milý pane strýče, wědětiť dáwám, že když se nynie úředník muoj Nebřehowský ženil, a služebníci moji Hynek z Kladrubec a Petr Lhotský: tu wšickni dobří lidé, kteří sú byli při těch swatebných hodech, oborem přišli ke mně a ke mně mluwili a toho žádali, aby byl sjezd někde těch tří krajów, Prachenského, Plzenského a Podbrdského, a zwláště w Nepomúce zdá se jim najpříslušnějie a jako na prostřed; a že by tu chtěli mluwiti o to mezi sebú, což se dotýče obecného dobrého těchto krajów; a wás žádají, aby to ráčili učiniti a k tomu také přijeti, kdyby wám bylo dáno napřed wěděti. I milý pane, račte to učiniti, a tu k tomu budúce raditi, což by bylo těch krajów dobrého a poctiwého, i také jiných krajów, což by mohli dobrého zjednati, měliby od pána boha odplatu a od lidí čest a dieku. Neb k tomu i páni někteří mluwie, a pan Lew ten bude obsielati pány i jiné dobré lidi k tomu, aby byli. Protož což w tom úmysla wašeho jest, račte mi to dáti znáti listem waším. Dat. Strakonicz, sabbato in die beatæ Priscæ, anno dni. ɔc. Lxxvij°.

Jan z Šwamberka
mistr přeworstwie Českého.

(*Duška.*) Také milý pane strýče, jakož žádáte wěděti, jsemli obeslán od králowy Jasnosti krále Uherského k tomu sjezdu, který býti má w Českých Budějowicích na S. Pawla na wieru obrácenie: wězte žeť jsem obeslán, a tak k tomu budu. Také milý pane strýče, w Manětíně umřel farář kněz Jan bratr zákonní. Píší mi o to Manětínští, dáwajíc mi to wěděti, a za jiného kněze bratra zákonnieho prosiece. A já to chci rád učiniti a je w tom opatřiti. I milý pane strýče, prosím wás, račte psáti Manětínským a té osadě, ať se k tomu mají a přičinie se, ať by kněz měl kde farář jich (bydliti). Wšak nemá kde hlawy swé jako slušie skloniti a býti.

21.

Poslowé krále Matiáše ke sjezdu Budějowskému omlauwají opozdění swé.

1477, 23 Januar. (Brno) (Orig. arch. Trebon.)

Urozeným, statečným, slowútným, múdrým a opatrným wšem pánuom na sněmu w Českých Budějowicích sebraným, pánuom a přátelóm našim milým.

Služba naše, urození, stateční, slowútní, múdří a opatrní, páni a přátelé naši milí! Jakož jest král JM[t], pán náš najmilostiwější, wás wšecky obeslal, abyšte do Českých Budějowic na sněm sjeti se ráčili na den swatého Pawla na wieru obrácenie, a že JKM[t] k témuž sněmu swé služebníky též wyslati ráčí, na němžto wěci JM[ti], i tudiež wás wšech potřebné jednány mají býti. I račtež wěděti, že KM[t] nás jest k tomu wyslati ráčil, ale že některými příliš pilnými wěcmi zaneprázdněni jsme, zde dwa dni zuostati musili sme. Protož WM[ti] wšech společně prosíme, abyšte ráčili malé showěnie mieti a našeho dočekati příjezdu. Neb my odsud konečně zýtra wyjeti umienili sme, a k wám jeti nemeškajíce. Ex Bruna, fer. V postridie Vincencii, anno dni. ɔc. lxxvii°.

Jan wolený biskup Waradínský
a Wáclaw z Boskowic.

22.

Jindřich kníže Minsterberský Kutnohorským: aby spoluobywatelům swým kázali zaplatiti dluh powinný lidem služebníka jeho, Jiříka Mokrowúského na Malešowě.

Na Poděbradech, 29 Januar. 1477. (Orig. arch. Kutnens.)

Jindřich starší z buoží milosti knieže Minsterberské, hrabě Kladský ɔc.

Poctiwí nám zwláště milí! Wznesl jest na nás služebník náš Jiřík Mokrowúský, že waši spuolu obywate(lé), jako Bzenský a jiní, lidem jeho zaplatiti nechtie dluhu sprawedliwého, aniž se jim která rownost o to u wás státi muož, ačkoli jest to na wás wznášieno jím Mokrowúským, i námi jest toho na wás žádáno. Diwíme se, námli k nelibosti, proto že jest služebník náš, jemuž sě takowá swéwolná krátkost děje i jeho lidem, čili z které jiné příčiny, ježtoby se toho dieti nemělo; neb i židu i pohanu, netoliko dobrému zachowalému člowěku, powinno se jest sprawedliwé učiniti. Žádámy na wás s pilností, abyšte jemu w tom nás dadúce užiti, jeho lidem těm, ktuož jsú jim powinni zaplatiti rozkázali, aťby nás o to wiece nestaral, a my dále wás. Pakli by to býti nemohlo, rozuměli bychom, že se služebníku našemu a jeho lidem swéwolná krátkost děje, w kteréž by nám jeho opustiti nebylo slušné. Dat. Poděbrad, fer. IV ante festum purificationis Mariae virg. ɔc. lxxvij.

Poctiwým pánóm purgmistru a raddě na Horách Kutných, nám zwláště milým.

„Kněz Jindřich o Malešowského.“

23.

Páni sjezdu Budějowského Jindřichowi Raubíkowi ze Hlawatec: že chtějí přimluwiti se zaň u krále swého.

W Budějowicích, 31 Januar. 1477. (Orig. arch. Trebon.)

Jan z božie milosti wolený biskup Waradínský ɔc.

Pozdrawenie naše a službu swú wzkazujem. Rúbíku milý! Jakož nám píšeš, abychme se k králi pánu našemu JM^ti^ přimluwili, což se služby twé dotýče ɔc., porozuměli sme. I pošliž někoho swého k JKM^ti^, kdyť se zdáti bude. A my Jan

biskup ɔc. i také my wšickni, kterýžby z nás w ty časy při JKM[ti] byl, s JKM[ti] o to rádi mluwiti a přičiniti se chcme, aťby se JKM[t] proti tobě w těch wěcech milostiwě okázati ráčil. Datum Budějowic, fer. VI ante festum Purificationis virginis Mariae, anno domini ɔc. lxxvij°.

Bohuslaw z Šwanberka, najwyšší hofmistr k. Č. a hajtman kraje Plzenského.

Wáclaw z Boskowic.

Dobrohost z Ronšperka, najwyšší prokurator králowstwie Českého.

Urozenému panoši Jindřichowi Rúbíkowi z Hlawatec, nám milému.

24.

Kníže Jindřich Minsterberský Kutnohorským: aby práwem šli co do Malešowského i Drahobuzického.

Na Poděbradech, 6 Febr. 1477. (*Ex orig. arch. civ. Kutnens.*)

Jindřich starší buoží milostí knieže Minstrberské, hrabě Kladský ɔc.

Poctiwí páni, nám zwláště milí! Jakož nám píšete o Mokrowúském, kterak wám oň a jeho lidi psali smy, že by jim u wás rownost žádná nemohla sě státi ɔc. Jakžkoli ta wěc jest, žádáme na wás a wěříme, že jemu a jeho lidem, pokadž sprawedliwi jsú, sprawedliwě učiníte. Také nás zprawuje statečný Bohuše Drahobuzický, služebník náš wěrný milý, že sú jemu služebníka jeho u města wašeho zabili. Prosíme s pilností, že byšte sě pro nás na to, kto jest to učinil, poptali, a zwědúce, budeli wám možné, takowého wedle práwa kázali, anebo nám a jemu Bohušowi o tom znáti dali. Jakož bychom též pro wás, kdyžby sě takowá wěc přihodila, učiniti chtěli. Dat. Poděbrad, f. V[a] in die Sanctae Dorotheae ɔc. lxxvii.

Poctiwým pánóm šepmistróm a radě na Horách Kutnách, nám zwláště milým.

(A tergo: „Kněz Jindřich o Malešowského.“)

25.

Jindřich ze Hradce Bohuslawowi ze Šwamberka: o sporu, kterýž mezi nimi jest, a urownání jeho.

Na Hradci Jindř., 8 Febr. 1477. (Orig. arch. Trebon.)

Urozenému pánu panu Bohuslawowi z Šwanberka, hajtmanu kraje Plzenského, towařiši milému.

Službu swú wzkazuji, urozený pane towařiši milý! Mluwili se mnú pan biskup a pan Wáclaw z Boskowic o tu wěc, kteráž jest mezi mnú a wámi, a pana Petra z Šternberka prosili sú, ať by tu wěc mezi námi oběma k jednání na se wzal. I newím já, proč se ta wěc wámi prodléwá a že o to pana Petra předepsaného neobešlete, neb sem já wedle zpráwy předjmenowaných pánuow ihned pana Petra od sebe prosil, ale od wás podnes ižádného poselstwie o to ku panu Petrowi není. A jáť tak té wěci, což se jest stalo lidem mým, opustiti nemohu a rád bych o to konec wzal, a nikdy bych se tomu do wás nebyl nadál, by mi se takowá wěc při mém odjezdu státi měla. Nyní pak lidé moji zprawují mne, kterak ste aufšlok nowý na ně zamyslili na zámcích pánuow z Roznberka, a někde nějakú baštu osadili, mimo kterúžto, když lidé moji jedú, mocí wína jim z suduow točí, anebo to opět uplatiti musejí. Takowé aufšlaky a kwalty této země neobyčejné, wěřímť že s lidí mých složíte, nebť já w to lidi swé žádnú měrú nepoddám, aniž bych jich déle snésti mohl, a rád bych jich zbawen byl. Toho odpowědi žádám. Ex Novadomo, sabbato ante festum Appoloniae virginis piae.

Jindřich z Hradce, hajtman kraje
Wltawského a Bechyňského ɔc.

26.

Bohuslaw z Šwamberka Jindřichowi ze Hradce: wykládá půwod sporu mezi nimi wzešlého a ochotnost swou k narownání.

Na Krumlowě, 10 Febr. 1477. (Koncept arch. Trebon.)

Urozenému pánu, panu Jindřichowi z Hradce, najjasnějšieho Uherského, Českého ɔc. krále kamermaistru a hajtmanu kraje Wltawského a Bechyňského, towařiši mému milému.

Službu swú wzkazuji, urozený pane a towařiši milý! Napřed rád slyším, že ste se domuow wrátili, a ještěbych radši slyšel, byšte se byli we zdrawí wrátili, neb jsem zprawen, že jste nemocni, ježto bych já wám přál, abyšte zdráwi byli. A jakož

píšete o tu wěc, což se lidí wašich dotýče, ta se jest wěc takto stala. Když sem zwěděl, že waši i jiní lidé Rakušanóm nepřátelóm mým na zámky potřeby wozie, w tom mně k škodě nepřátely mé fedrujíc, psal sem o to haitmanu wašemu Koniasowi, aby lidem wašim přikázal, aby nepřátelóm mým na zámky jich a zwláště na Cáhlow potřeb newozili, že toho dopustiti nemiením, by nepřátely mé tiem fedrowati měli, neb mi jest pan Zdeněk z Šternberka ɔc. dobré paměti, pán buoh rač mu milostiw býti, psal za wýstrahu, kterak Ciesařowa Milost na šest neb sedm set koní na Cáhlowě položiti miení pro záhubu panstwie pánów z Rozenberka. Potom sem panu Petrowi z Šternberka, synu swému, kdež jest mi o to psal, zase odepsal, za též wždy žádaje, aby mých nepřátel takowým potřeb wozením a zwláště na Cáhlow nefedrowali. Jakož o tom nepochybuji, kdyžbyšte wy, pane towařiši, doma byli, a já wás za to žádal, že byšte netoliko takowých wěcí lidem wašim, mně k škodě, nedopustili, ale že byšte mi u wětších wěcech k mé žádosti libost okázali, jakož bych já wám též okázal, když byšte mne za to žádali. Ale úředník wáš toho jest učiniti nechtěl, tak že jest hajtman muoj Třeboňský lidi waše, kteříž jsú nepřátelóm mým na Cáhlow potřeby wezše, zase jeli, stawil. A hajtman wáš Konias psal mi o to, žádaje abych lidi waše propustil, a že jest lidi mé a pánów z Rozmberka také stawil. I odepsal sem mu na to, že se tomu diwím, že jest tak wšetečně lidi mé stawil, bez hodné příčiny, nedočekaw odpowědi na swé psanie A já bych byl s lehka waše lidi propustil, jediné aby wiece nepřátelóm mým a zwláště na Cáhlow newozili, jakož toho list muoj má. A jakož píšete o aufšlák: i. když sem nedal nepřátelóm potřeb woziti, tu jsú mne lidé waši i jiných pánów, i také pánów z Rozmberka prosili, abych jim dopu- stil do Rakús woziti, a že zase také jiné potřeby, jakožto suol a železo powezú, a že mi aufšlák dáwati chtie. K tomu sem swolil, proto že nám také těch potřeb, soli a železa, potřebie; a tak se od nich béře, kteříž do Rakús potřeby wezú; a kteříž s prázdnými wozy jedú, aneb zase z Rakús potřebu wezú, s těch se nic nebéře. A když koliwěk pán buoh ty wěci s Rakušany w lepšie obrátí, tehdy já toho bránie přestanu, neb buoh wie, že muoj úmysl nenie, bych měl co nowého a neobyčejného začínati. A jakož píšete, že na baštu, kterúž sú lidé moji osadili, wašim lidem wína točie ɔc.: newiem o tom nic a hned sem rozkázal purkrabi swému, aby se na to wyptal, a jestli že tak činie, jakož píšete, aby toho nedopúštěl. Také dotýčete, že newiete, proč se ta wěc prodléwá, že pana Petra neobešli. I mluwili jsú se mnú o to pan biskup a pan Wáclaw Černohorský; a já sem se nadál, poněwadž jsú o to mlu- wili a u wás byli, a poněwadž sem k tomu wuoli swú dal, aby nás pan Petr o ty wěci srownal, že sú již oni to opatřili a že mně prositi potřebie nenie. I píši panu Petrowi, že ho za to prosím, a list ten úředníkóm swým na Třeboň sem poslal, aby zwědúc, kde jest pan Petr, jemu jej poslali. Ex Crumlow, fer. II S. Scolasticæ lxxvii°

Bohuslaw z Šwanberka, ɔc.

27.

[illegible] Bohuslawowi ze Šwamberka: zpráwu dáwá o jednání swém na Táboře [illegible] i s jinými, kteří do Rakaus táhnau císaři ku pomoci.

[illegible], *23 Mart. 1477.* (*Ex orig. arch. Třebon.*)

[illegible] pánu, panu Bohuslawowi ze Šwamberka, najjasnějšieho [illegible]ského a Českého ɔc. krále najwyššiemu hajtmanu wšech zemí [illegible] na JKM^ti^ miestě, a najwyššiemu hofmistru králowstwie Českého, pánu mému milostiwému.

Urozený pane, pane muoj milostiwý! WM^ti^ swú poddanú a poslušnú službu napřed wzkazuji. WM^ti^ dáwám wěděti, že sem u pana Buriana wčera na Táboře byl a rád mne uzřel, naděje se, že by mně některé wěci od WM^ti^ byly rozkázány jemu powědieti, a zwláště o páně Grofnikarowě při, na čemby stála. Prawil sem, že mi o těch wěcech nic nenie swědomo; než to sem jemu powěděl, což sem u nás slyšel, žeby něco drahně Zelený koní Ciesařowě Milosti wzal ɔc. A což sě panstwie WM^ti^, a pánuow Sirotkuow dotýče, mluwil sem tak, pokudž mi WM^t^ ráčili ste rozkázati. WM^ti^ a pánuom sirotkuom i WM^ti^ lidem poddaným neradby žádné škody widěl, a tak prostě řekl: Pán buoh wie, jako swým wlastniem lidem. A tak řekl, že WM^ti^ lidé a panstwie chce sě rád uhnúti, což najdále moci bude, by měl jiné wšecky w tomto kraji rozhněwati. A tak sě zdálo jemu pánu, i Raubíkowi, že nemohú lépe panstwie minúti, než úmysl mají, aby od Tábora leželi w Plešiech. Raubík sě i se panem Oplem WM^ti^ také sě WM^ti^ přede mnú welmi zakazowali, a pan Burian i s nimi WM^ti^ i panu Wokowi kázali swú službu powědieti. Než toto mi pan Burian řekl, že ještě sám newie w jistotě, kudy potáhnú, leč když sě wšichni strhnú, tu na něčem spuolu zuostanú, a zwláště že ještě pilného poselstwie od krále a pána swého čeká jakožto dnes, a že by někto z znamenitých pánuow tu od krále měl k němu přijeti. A dnes Pražané a jiná města krále jich přídržejície sě, wšichni mají sě k Táboru strhnúti, a sjedúli sě tu, tehda zajtra měli úmysl od Tábora sě hnúti, a tu oni třie pan Burian, Opl a Raubík přede mnú sú mluwili, že pro sněhy najlépe by jim bylo táhnúti k Swětlé, lidu, tak sem sě wyptáwal, žeby měli mieti, tak jakž jest sepsáno, a na koho což jmenowitě položeno jest, k šesti tisícuom jiezdného i pěšieho. Ale hajtman jednoho králowského města znamenitého, známý mój, řekl mi, že pěti tisíc daleko jmieti nebudú; také děl welikých nemají, než haufnic několik, tarasnici jednu, a tři srubnice, ale těch sem newiděl. Také pan Burian welmi by rád, by WM^t^ nějaký slušný konec s Ciesařowú Milostí wzali, i pan Grofnikar. A to často před dobrými lidmi řekl, a hned wčera poslal posla na Cáhlow k tomu, kdož tu jest

hajtmanem, a odtud i k ciesaři, a tak řekl: Buoh wí, že wětšie starosti nemám, nežli o twého pána, o swého pana otce milého i o pana Grafnekara, a jakžkoliwěk do Rakaus přijedem, ufám bohu, že chci o to se wšie pilností bez meškánie k Ciesařowě Milosti pracowati, zdabych tu wěc k dobrému konci mohl přiwesti. A jiného sem na něm nepoznal, než že jest WM^ti^ welmi dobrý přítel. A menowal mi jedno město, zdá mi se, že Žlutice, jakož WM^t^ k tomu mluwila jest, že byšte je spuolu ráčili jmieti; tak mi řekl, jestli žeby WM^t^ sami mohli je zaplatiti, že by wám jeho přál. Ex Soběslaw, dominica Judica me deus.

Stanislaw z Přerowa.

28.

Wilém z Risenberka a Jan z Janowic Bohuslawowi ze Šwamberka: o škodě, která Diwiši Malowci na Nowýhrad se stala.

W Praze, 31 Mart. 1477. (Orig. arch. Třebon.)

Urozenému pánu p. Bohuslawowi z Šwamberka, bratru a přieteli našemu milému.

Službu naši wzkazujem, urozený pane bratře a přieteli milý! Wědětiť dáwáme, že Diwiš Malowec wznesl na JKM^t^, žeby na Nowý hrad lidem jeho škoda sě stala, a někteří lidé jeho žeby také tam zjímáni byli; a tak sě rozomie, žeby ty toho zámku nepřátelóm postúpil. I muožeš sám rozoměti, žeťby to slušné nebylo, by ty měl w tomto křesťanském příměří nepřátelóm JK^é^M^ti^ zámku toho postúpiti, aby sě odtud škoda JKM^ti^ poddaným dála. Protož JK^á^M^t^ žádá, a my pane prosíme, aby to opatřil, aťby sě odtud škody poddaným JK^é^M^ti^ nedály; a což jest tu uškozeno lidem již psaného Diwiše, ať jim jest napraweno, a kteří jsú zjímáni, ať jsú bez šacunku propuštěni. Jakožť pak o tobě nepochybujem, že w tom tak sě mieti budeš, jakožť píšem. A což jest w tom úmysla twého, wěřímeť, že nám to dáš znáti listem swým po tomto poslu. Dat. Pragæ, fer. ij^a^ post dominicam Palmarum, anno ↄc. lxxvij^o^.

Wilém mlazší z Rizmberka na Rabí,
najw. komorník král. Českého.

Jan z Janowic na Petrspurce,
najw. purkrabie Pražský.

29.

Jindřich ze Hradce Bohuslawowi ze Šwamberka: o pychu, który Janowi z Šelnberka na jeho panstwí Strážském proti příměří se stal.

W Jindř. Hradci, 1 Apr. 1477. (Orig. arch. Třebon.)

Urozenému pánu p. Bohuslawowi z Šwamberka, haitmanu kraje Plzenského, towařiši mému milému.

Službu swú wzkazuji, urozený pane, towařiši milý! Pan Jan Šelnberk byl dnes u mne, a mezi jinú řečí žalowal mi, oswědčuje se, kteraký mu se jest kwalt a pych stal w tomto křesťanském příměří od wašich, tak že sú jemu u Kletci na jeho gruntech most ssekali a smetali, ježto od starodáwna ten most tu jest wyzdwižen. Milý pane towařiši! byloliby to tak, nežby jaká žalowání s obú stranú a nesnáz zjíti měla, raději o to spolu súsedsky uložte; nebťbych já nerad widěl, by co nepřátelského mezi wámi wyjíti mělo. Ex Novadomo, fer. iij[a] post Palmarum, anno ꝛc. lxxviij[o].

Jindřich z Hradce, haitman
kraje Wltawského a Bechynského ꝛc.

(NB. Pan Jan z Šelnberka byl w držení zboží Strážského a twrze Vogelhaus (Kletce) r. 1476 sl.)

30.

Jindřich ze Hradce Bohuslawowi ze Šwamberka: že lidé jeho do Krumlowa pro znamení jezditi nemohau; též proč mu nedáwá titulu nejw. heitmana ꝛc.

W Jindř. Hradci, 9 Apr. 1477. (Orig. arch. Třebon.)

Urozenému pánu, p. Bohuslawowi z Šwamberka, najw. hofmistru k. Č. ꝛc. příteli a towařiši mému milému.

Službu swú wzkazuji, urozený pane a towařiši muoj milý! Jakož mi píšete, což se formanuow mých dotýče, žádajíc toho, aby na Krumlow jezdili a znamení brali ꝛc. Milý pane towařiši! byloby jim welmi s cesty do mnohých krajin; wšakť listy mé budú míwati, kamžbykoliwěk jeli, po nichž se služebníci waši budú moci zprawiti, kteříť moji jsú, a kteří nejsú; když to služebníkóm a úředníkóm swým oznámíte, nebude potřebí žádného znamení. A o titul, jakož mi píšete, abych wám znáti dal, mnúli to čili mým písařem schází: nic písařem mým, pane towařiši milý, neschází. Král pán náš JKM[t] udělalliť jest wás nad kým haitmanem, tohoť já wám rád přeji, jakožto swému pánu towařiši milému; a když bylo o to se mnú mluweno

od p. biskupa a p. Wáclawa z Boskowic, já sem jim powěděl, že já haitmana nyní nepotřebuji, a za to sem jich prosil, aby to JKM[ti] powěděli. Také když sem u JKM[ti] byl, JKM[t] nic mi o to neprawil. Ex Novadomo, fer. iiij[a] infra octavas pasche 1477. (sic)

Jindřich z Hradce, haitman
kraj. Wltawského a Bechynského.

31.

Úředník Třebonský Bohuslawowi ze Šwamberka: o most panu Strážskému stržený, o tažení krále Wladislawa wojenském skrze Stráž do Rakaus ɔc.

W Třeboni, 28 Mai 1477. (Orig. arch. Třebon.)

Urozenému pánu, panu Bohuslawowi z Šwamberka, najjasnějšího Uherského a Českého ɔc. krále najwyššiemu hejtmanu wšech zemí k. Č. na JKMti miestě a najwyššiemu hofmistru k. Českého, pánu mému milostiwému buďd.

Urozený pane, pane muoj milostiwý! Jakož sem WMti psal na Bor, že pan Zdeslaw se mnú mluwil, aby na ten rybník i wsi wyjeto bylo, a Wíta o to se mnú před panem Zdeslawem šíře domlúwal, abych k němu přijel, den toho jmenowaw, který i pak nebyl ten den doma, a potom z páně Kunratowa rozkázaní obeslal sem jej třikrát; wždy jeho doma nebylo; než naposledy wzkázal mi, co jej o to obsielám, abychme obeslali pána jeho, a když pán jeho rozkáže, že chce wyjeti. I ráčíteli, aby se ty wěci jednaly, račtež o to panu Zdeslawowi psáti. A jakož WMt psali ste hejtmanowi a mně o ten most, oňž pan Strážský stojí, a píšete, že sem já toho swědom. Wšak sem já WMti tu swědomost powěděl w Krumlowě, že jest břeh jeden jeho páně Strážského, a druhý wáš, ale woda wšecka waše, přes kterúž ten most dělá. A tak lidé staří zprawowali, že někdy ten most proto byl udělán, aby lidé na lesy mohli, a že pan Strážský swé lesy tu má, ale již nynie těchto let obrátila se téměř wšecka silnice tudy, ježto jest to k škodě WMti na mejtě w Třeboni. A také se wašim lidem u wálky weliké škody pro ten most dějí. Pak newiem, kterak by to wáženo bylo, takli aby WMt swú i swých lidí škodu měli trpěti: než WMti zdáli se, že se bude starým držením brániti, pak toť nemuož na hejtmanowě ani mým zdáním býti, než jakž rozkážete, takť my učiníme. Pan Hradecký byl w Brně, a nadál se, že tu krále nalezne, i nebyl tu král, než někto od JMti, i wrátil se zase we čtwrtek jminulý. Newiem, dalili sú WMti z Krumlowa wěděti, že jim Štegar psal že král náš . . . (díra w listu) leží a má na xl tisíc, a že již konečně ciesaři odpowěděl. Pan Lichtenšteinar že má na x tisíc. A wčera jede pachole Tetaurowo chwá-

tawě skrze Třeboň zase z Čech doluow, a prawil mi také, že král leží za Prešpurkem. Pan Zmrzlík s bratrem a páni Šlikowé wjeli s wozy swými do městečka wašeho Weselé, a tu sobě wozy špihowali slady, piwy i jinými potřebami, a weliků škodu lidem učinili, nébrž prawie, že lidem piwa osekowali. Pan Lew to kázal WMti dáti wěděti. Wčera hnuli wším wojskem od Dráhowa proti Weselí, a minuli panství Hradecké, a táhli těmi lesy k Ličowu mimo Stráž, a leželi nocí mezi Třeboní a Ličowem w páně Krajéřowě wésce a u wašich we dwú, Lutowě a Chlumu. Ti sú již dohubili, což Němci nedohubili. A král nocí ležel na Stráži. A také wčera odtrhli se od wojsky něco wozuow a drahně jiezdných i něco pěších do wašich wsí od Weselé k Třeboni, a což kde zastihli, koně, wozy, dobytky, obilé, wše pobrali, i lidi swláčili. A zwláště w Lomnici piwa i wšecky potřeby jim pobrali. Dosti sme je wystřiehali, nechtěli se warowati. Pan Grofnekar na Nowém Hradě stuoně, tolik leží, jako chodí. Datum Třeboň, fer. IIII post festum pentecosten, anno domini ɔc. lxxvii.

Řehoř Klaric.

32.

Úředník Třebonský Krumlowskému purkrabí: nowiny, zwláště o tažení krále Wladislawa do Rakaus ɔc.

W Třeboni, 30 Mai 1477. (Orig. arch. Trebon.)

Urozenému panoši p. Kunratowi z Petrowic, purkrabi na Krumlowě, přieteli mému milému.

Služba má napřed, pane purkrabie milý! O tom wýjezdu na rybník obsielal sem potřikrát Wítu, a wždy nebyl doma, teprw po třetí nalezli jej u wojště. Wzkázal mi, abychme pána jeho obeslali, a když pán jeho jemu káže wyjeti, že pojede; i dal sem to páně Mti wěděti. O wojáciech wiem, že wám Slepička powěděl. Odtrhlo se něco wozuow i lidí od wojsky, a drancowali po těch wsech od Weselí až k nám, a zwlášť w Lomnici mnoho piw i potřeb jim pobrali, a některým piwa na zem wytočili; a obložili se u páně Krajieřowě wsi Žiči a u páně dwú wsí Lutowě a Chlumu; dokonce ty wsi zahubili, což Němci nedohubili. Prawie nám, žeby se teprw dnes odtud hýbali k Ličowu; pak newiem, jestli tak, než máme swé tam, ježto nám to wečeros powědie. A také wězte, že král náš mnoho lidí pohromadě má, a pan Lichtenšteinar na VIII m. A jakž král tento z Prahy Třeboň minul, tak jedni po druhých poslowé doluow jedú, dáwajíce wěděti, že tento král doluow táhne. A Jankowi kuchaři nedali sme služby, proto že ste jej u sebe zjednali, aby se záplatek

nedwojil; již wy jemu službu dajte. Dat. Třebon, fer. VI ante festum S. Trinitatis, anno dni ɔc. lxxvij°.

Řehoř Klaric.

33.

Jindřich ze Hradce Bohuslawowi ze Šwamberka: o půtce, kterauž má Petr ze Šternberka s knížetem Hynkem.

W Jindř. Hradci, 15 Jun. 1477. (Orig. arch. Trebon.)

Urozenému pánu p. Bohuslawowi z Šwamberka, najw. hofmistru k. Č. ɔc. towařiši a příteli mému milému.

Službu swú wzkazuji, urozený pane a towařiši muoj milý! Onehdy jakož ste se mnú mluwili o to, což se p. Petra z Šternberka dotýče, abych já jemu to znáti dal, kterak wy jemu chcete raden i pomocen býti, jestli žeby naň co takowého přišlo: to sem já jemu již psal, co sem od wás slyšel; za to mám, žeť toho od wás welmi wděčen bude. Milý pane towařiši! slyším od jistých lidí, žeby se kněz Hynek již naň sbieral, chtíc jemu snad w tom hanbu a škodu učiniti. Byloliby to tak, tomuť se naději, wěda waši přátelskú powolnost pan Petr skrze mne, žeť wás k té wěci ku pomoci obešle. I sám já tu plnú naději mám, že skrze ty řeči, kteréž ste ke mně mluwili, jeho w tom neopustíte, ale raději wědúc tuto wěc o knížeti, lidi swé pohotowě míti budete, jestliže byšte potřebu jeho znamenali, jemu w té wěci abyšte za přítele stáli. Ex Novadomo, dominico die S. Viti, anno ɔc. lxxvij°.

Jindřich z Hradce ɔc.

34.

Kníže Hynek Jindřichowi ze Hradce: stížnost na Petra Holického ze Šternberka, že se u Leštna uwazuje w lidi jeho.

Bez datum (m. Jun. 1477). (Z Březanowých pamětí rodu Šternberského.)

Urozenému pánu, p. Jindřichowi z Hradce.

Hynek, knieže Minsterberské.

Urozený pane, přieteli muoj zwláště milý! Napřed wšeho dobrého, což sobě sám winšowati muožeš, wěrněť bych rád přál. A wědětiť dáwám, že pan Holický Leštni osadil jest bez mého wšeho wědomie; a mám za to, že jest wěděl, že já

najwětší diel zbožie toho w držení jsem; i zawázal jest slibem richtáře mého z Bystřice. A mám za to, poněwadž ten wšetečný počátek na člowěka mého učiněn jest, že mi se dále w lidi uwazowati chtieti bude. Ale já ufám bohu, s boží pomocí jemu té swéwole bezpotřebné brániti budu, pokudž má možnost stačiti muož, že každý znáti musí, že mi toho líto jest. Muoj milý pane Hradecký, a muoj přieteli zwláště milý! wiem žes na pana Petra laskaw; ale také tu wieru mám, že mi nic zlého nepřeješ. Wěřím, že to proti tobě nebude, což se jeho swéwole bezděčně brániti musím, poněwadž lidé držení mého od něho w pokoji býti nemohú. Nikdy bych se byl do něho takowého pychu bezpotřebného nenadál, po jeho pěkných postawách, kteréž jest ke mně miewal. A málo před tím widěl jest mne w Praze, wěda že já těch lidí w držení jsem, zmienky se mnú neučinil jest o to nic. Tak se mnú kratochwil má, jakž mu se líbí. . . .

Odpowěd na psaní předešlé.

(*Bez datum.*)

Oswiecenému kniežeti, knězi Hynkowi.

Jakož mi píšete o tom, což se pana Petra z Šternberka šwagra mého dotýče: i welmi toho nerád slyším, že ty wěci sobě těžce beřete. A wšak přes to, milý knieže, wiem že to wiete, jaké se jest stalo přímeří mezi králem pánem waším a panem z Šwamberka. Slyším, že nynie w tomto odjezdu krále pána wašeho jest panu Towačowskému poručeno. I zdáloby mi se, ač zdáli se wám, že byšte p. Towačowskému i panu Šwamberkowi o to psali, a jim ty wěci, což se p. Petra šwagra mého dotýče, znáti dali; aby oni raději ty wěci wedle úřaduow swých mezi wámi rownali, nežliby co nesnazšieho mezi wámi zniknúti mělo.

Jindřich z Hradce.

35.

Jindřich ze Hradce Bohuslawowi ze Šwamberka: oznamuje mu stížnost knížete Hynka, i ptá se na nowiny od krále Matiáše přinešené.

W Jindř. Hradci, 20 Jun. 1477. (Z pamětí Březanowých.)

Urozenému pánu, p. Bohuslawowi z Šwamberka, najwyššímu hofmistru králowstwí Českého, přieteli a towaryši mému milému.

Službu swú wzkazuji, urozený pane, přieteli a towaryši muoj milý! Wězte, že mi dnes od kněze Hynka posel přišel; což mi kněz Hynek píše o p. Petrowi, a já

jemu zase co na to odpisuji, toho obého přípis wám teď posielám. Pak tím se zprawiece, co najslušnějšího wám zdáti se bude, wěřím wám úplně, že knězi Hynkowi také o to psáti budete. Prosím wás, milý pane towaryši, jestliť wám možné, jakož sem wám prwé psal o tom, ač došelli jest wás list muoj, abyšte mi dali wěděti, co jest wám Králowa Milost psal aneb wzkázal po hofrichtéři Plzenském. Ještě wás za to prosím, jestliť wám možné a podobné, že mi to znáti dáte, nezdáloliby se wám listem, ale skrze někoho swého, komuž byšte wy wěřili. Jakož bych já pak we wšem slušném a možném pro wás též učinil. Ex Nova Domo, feria VI post Viti, anno ɔc. Lxxvij°.

Jindřich z Hradce.

Odpowěd na psaní předešlé.

Službu swú wzkazuji, urozený pane, přieteli a towaryši muoj milý! Jakož mi píšete, i přípisy mi odsieláte, a píšete, abych já kněze Hynka obeslal: i nezdá mi se toho učiniti, bych já kněze Hynka obsielal. Než toto mi se pane a towaryši zdá, aby ty p. Petra obeslal, aby p. Petr na kněze Hynkowy lidi, kterýchž jest w držení, na jeho panstwí, lečby prwé zámek oprawil a jej dobře špihowal, aby na se příčiny nedal, nesahal; než dědictwí swé aby zuosazowal; poněwadž se kněz Hynek hlásí ku pánu našemu J. Mti; abychme my se mohli slušně wyměřiti před pánem swým J. Mtí. Pakliby na jeho dědictwí p. Petrowi přieteli našemu chtěl toho brániti, abychme my se také k té wěci jměli jakožto wedle přietele. Také sem porozuměl po přípisu wašem, kladúce ten rozum toho, žeby kněz Hynek byl krále onoho poddaný: neb mi kněz Hynek psal, žeby byl služebníkem pána našeho J. Mti. Jakož mi také píšete, byloliby co možného, abych wám dal wěděti, s čím jest hofrichtéř od krále pána našeho J. Mti přijel. I tak sem porozuměl, žeby král J. Mt rád widěl, abychme stánie wypowěděli; a také panuom Morawským žeby nechtěl, by ta smlúwa držána byla. Také psanie žádné mi od wás nedošlo; i pošletež někoho tento pátek najprwé příští, komuž byste dobře wěřili Neb p. Dobrohost a páni Plzenští i Budějowští přijedú; a což se tu srozumí, to se wám dá wěděti. —

(Bohuslaw ze Šwamberka.)

36.

Úředník Třebonský p. Bohuslawowi ze Šwamberka: zpráwy o porážce lidí krále Matiášowých u Kolína, o wálce Smiřického s Šesti městy ɔc.

W Budějowicích, 9 Jul. 1477. (Orig. arch. Třebon.)

Urozenému pánu p. Bohuslawowi z Šwamberka, najjasn. Uhersk. a Česk. ɔc. krále najw. haitmanu wšech zemí král. Českého na JKMti miestě a najw. hofmistru k. Č. pánu mému milostiwému.

Urozený pane, pane muoj milostiwý! Jakož ste mi se rozkázali ptáti na porážku Král. Mti lidí u Kolína: nic jistého newědie, než toliko rozpráwky, a wětší strana k tomu rozumu, že sú králowi lidé k Kolínu táhli, a Čechowé se prwé byli utekli, i nemohli pro ně králowští lidé na Kolín. Také že měšťané Kolínští mluwili k úředníku na Kolíně, jestliže on králowské lidi na hrad upustí, že oni Čechy chtie na město pustiti. Také že sobě někakú skrownú škodu králowští lidé s Čechy tu u Kolína s uobú stranú učinili. I táhli králowští lidé zase zpátkem, pálíce napořád okolo Čáslawě po páně Trčkowě zboží; že nerozumiem, by takowú škodu wzeli, jakož sú WMti prawili. A jest to podobné, by jakú porážku učinili, čilitby wězně některé i koně do Prahy nepřiwedli? Syn muoj prawí, že jemu posel nepowěděl, by WMti měl co psáti; a také nowin jiných newie, než že pan Smiřický a ktos s Firštenšteinu s Šesti Městy wálejí, a že měli puotku s Žitawskými, že suobú stranú na lxxx zabitých. Také že obecná rozpráwka w Wratislawi jde, že by se Prušané konečně chtěli proti králi Polskému pozdwihnúti, a že král welmi chud, a jede wždy staci od staci, že jemu potřebu dáwají. A knieže Mišenské že se silně sbierá, a že ten hlas puštěn na pána z Plawna, ale že lidé tušie wtrženie do Čech. Dat. Budweis fer. iiij[a] post S. Kiliani.

Řehoř Klaric.

37.

Jindřich z Jenšteina Bohuslawowi ze Šwamberka: otázka, chceli držeti příměří umluwené, a w Písku znowu slíbené.

20 Jul. 1477 (s. l.). (Orig. arch. Trebon.)

Urozenému pánu p. Bohuslawowi z Šwamberka ɔc. přieteli mému milému.

Službu swú wzkazuji, urozený pane a pane přieteli milý! Přišly mi wýstrahy, žeby lidé krále Uherského JMti nynie na Budějowice přijeli. I milý pane a přieteli

milý! když ste byli před časem na Piesku, zprawili ste nás s pány Pieseckými, žeby wámi a panem Lwem přímiřie uloženo bylo takowé, jestližeby se komu z stran w tom přímiří státi nezdálo, aby straně sobě odporné dal čtyři neděle napřed wěděti. Protož pane a přieteli milý! račte mi to dáti znáti listem wašim při tomto poslu, máli to přímiřie tak státi, jakož wámi uloženo jest ɔc. Dat. dominico ante Magdalenæ anno ɔc. lxxvij.

Jindřich z Jenšteina
a z Skal.

(Od města Písku dán byl gleit p. Bohuslawowi ze Šwamberka ɔc. až do 40 koní, aby do Písku přijeti ɔc. mohl, *dd.* 1477, w sobotu mezi sl. ochtábem božího těla.)

38.

Bohuslaw ze Šwamberka králi Matiášowi: o neprospěšném jednání swém se stranau krále Wladislawowau, o císaři, prosba o nowiny z Rakaus, o Netolicích ɔc.

W Krumlowě, 14 Sept. 1477. (Koncept arch. Třeboň.)

Najjasnější králi pane a pane muoj milostiwý! Služba má poddaná WKMti buď wždy hotowa. Milostiwý králi! WKMti wěděti dáwám, kterak před sím ona strana, kdy sú sě z Rakús wrátili, páni někteří znamenití mně sú wzkázali, žádajíce toho s pilností, co sě dotýče WKMti a krále Polského starého a syna jeho JMtí, abych o tu wěc k WMti jednal, aby mezi WMtmi stánie buďto dlúhé anebo krátké učiněno a zjednáno mohlo býti. Milostiwý králi! Tak sem jim na to odpowěď dal, že bych to chtěl učiniti a o tu wěc jednati a k WKMti poslati, toho w tom tak dotýče, jestli že by ciesař JMt w tom od nich w to přijat neměl býti; a dále tu jim wěc oznamuje, že to dobře wiem, jestli žeby ciesař JMt w to měl přijat podlé nich býti, a já pak s tiem WKMti žebych měl poslati a tu wěc tak jednati, že to znám, že by to WKMti k nelibosti bylo, a WKMt k tomu že byšte neswolili, a to proto, že ciesař JMt WMti wšeho zlého počátek jest, a WKMt k welikým nákladóm a k škodám připrawil jest. Také toho sem tak dotekl, že z daru wšemohúcého pána boha WKMti proti JMti dobře a sčastně se wede, že z toho pronic WKMt k tomu neswolíte, jestli že by se k dalšiemu stání jednati jmělo, by ciesař JMt w to podlé nich a s nimi přijat jměl býti. A tak milostiwý králi, WKMti nedal sem toho wěděti, ažbych prwé na konec wyzwěděl a wyporozuměl, chtieli ciesaře w tom po sobě pozuostawiti. Jakož pak již tomu milostiwý králi rozumiem, tak jakož jest ke mně mluweno wokoličnými řečmi, že ciesaře w tom opustiti se jim nehodí, a že by rádi

widěli, puojdeli k dalšiemu jednání mezi WMtmi, aby ciesař w tom pozuostawen po nich nebyl. I tu wěc, milostiwý králi, WKMti wěděti dáwám. Také milostiwý králi, rač WKMt wěděti, kterak ciesař JMt a krále Polského starého JMti prworozený syn, mně a jiným pánóm a městóm WMti poddaným a přístojícím s welikú pilností a širokú řečí přikazujíce psali sú, abychom krále Polského starého syna za krále prawého Českého w tom korunowání, wolenie a regalií dotýčíc, přijali a podnikli, toho jinak nečiniec, hruozy wydáwajíc i pokuty w tom kladúce ɔc. Milostiwý králi, my wšickni bohdá WKMti i s městy poddaní a přístojící, širokú a počestnú odpowěď na to sme jim dali, že toho žádnú wěcí bohdá učiniti nechcme, a že jakožto WKMt za krále a za pána jmáme, a že o jiném králi a o pánu nic newieme než o WKMti. A tak, milostiwý králi, rač WKMt wěděti, že bohdá w tom wěrně a prawě, stále a pewně stojíme a státi chcme tak, jako na dobré lidi a na ctné přislušie. Také, milostiwý králi, prosím WKMti, račte mi nowiny dáti wěděti, kterak sě WKMti wede proti ciesaři a nepřátelóm WKMti: neb ačkoli slyšíme, kterak z daru wšemohúcieho pána boha sčastně a dobře se wede, proto WKMt račte mi to wěděti dáti, abych Čechóm našim o tom wesele a huojně rozpráwěti uměl. Také milostiwý králi, WKMti wěděti dáwám, kterak Raubík, kterýž jako slyším, že jest umřel, pánóm z Rozmberka přátelóm mým Netolice proti smluwám držal jest, ku kterýmžto několik set kop platu jest, ježto wedle smluw měl jest jim toho dáwno postúpiti; toho sě jest nestalo. I milostiwý králi, ten úmysl mám s boží pomocí, a swých dobrých přátel pomocí, budu-li moci bohdá, zda bych jim k tomu kterak mohl zase pomoci. To prosím WKMti, aby to proti WKMti nebylo, a w tom, milostiwý králi, abyšte ráčili jich pán milostiwý býti; neb milostiwý králi, račte WKMt wěděti, že odtud z Netolic nám a WKMti poddaným weliké sě škody laupežem a krádežem dějí, ježto jim toho pro nic déle bohdá trpěti nebudem. Také milostiwý králi, rač WKMt wěděti, že pan Jan z Rozmberka dobré paměti proto, že jest byl při WKMti, ten statek jsú mu opanowali a w drženie wstúpili. Dat. na Krumlowě, w neděli na den Swatého Kříže powýšenie, let božích počtu menšieho sedmdesátého sedmého léta.

Bohuslaw z Šwamberka, nejjasnějšieho Uherského a Českého ɔc. krále najwyšší hajtman wšech zemí králowstwie Českého na JKMti miestě, a najwyšší hofmistr králowstwie Českého.

Také rač WKMt wěděti, že jeden z poručníkuow Rúbíkowých, Diwiš Malowec, jest při oné straně, a tomu jsú se lidé opowěděli.

39.

Linhart písař panu Bohuslawowi ze Šwamberka zpráwu dáwá o připrawách, kteréž se činily k obležení Racka Kocowského na Horaždějowicích (10 Nov. 1477).

Bez datum. (Orig. w arch. Worlickém.)

Pane milý! Teď WMti list posieláme páně Zdeslawuow, jemuž porozumiete ɔc. I co w těch wěcech we všech úmysla wašeho jest, račte nám to dáti znáti. Neb abyste wěděli, že pan Hynek, pan Dobrohost jemu Kocowskému sú wodpowěděli, poněwadž jest prwé panu Dobrohostowi a knězi proboštowi Chotěšowskému won pan Kocowský wodpowěděl. A také jinak newiem, než že sú Plzenští také wodpowěděli. Neb tak jest pan Dobrohost, když se jest na Wše Swaté s pánem sjiežděl, s pánem na tom zuostal, že hned té noci Plzenské chce wobeslati aby wodpowěděli, a ty listy wodpowědné aby hned společně jemu na Horaždiewice poslány byly. Neb my sme tiem nemeškali, že sme ty listy páně a dobrých lidí wašich, kteříž okolo Boru přísedějí, hned té noci napsali a zapečetili, neb sme pečeti jich měli; neb ti wšickni zemané pane waši swých pečetí sú u pána nechali, když sme je wobeslali, a swú wóli hned k tomu dali, a že wšeckno chtie rádi pane podlé wás učiniti wedle možeenie swého, jako dobří lidé. A tak pane abyste wěděli, že Šwamberští a ti dobří lidé waši okolo Šwamberka přísedějící s wašimi lidmi konečně potáhnú w pátek do Boru, a tu se wšickni waši strhnúti mají, a wodtud pak z Boru w sobotu buohdá potáhnú do Tayna; a tak tu wšickni páni Wolštaini, páni Plzenští, páně Dobrohostowi, ten den w sobotu konečně se w Týně strhnúti mají, a wodtud pak w neděli tam k Weselí buohdá potáhnú a woblehú wod Wesele najdále dwě míle, aby w pondělí tiem zázeji tam položiti se mohli. Než tak jest pan Dobrohost s pánem na tom zuostal, že chce poslati w neděli w noci na pondělí něco jiezdných a pěších, aby je tam prwé wobehnali, tak jakož ste u Widic udělali. Také pane abyste wěděli, že pan Dobrohost weliké pušky swé newezme, neb tak prawí, že prachu nemá, než srubnici tuť sebú wezme a prachu wedle potřeby. Také pane račte wěděti, když jest pan Kocowský wodpowěděl, hned sepsawše listy wodpowědné w noci, táhl sem w neděli na Zwiekow. A když sem do Přeštic přijel, powěděl sem tu wěc richtáři Židkowi, kterak jest panu Dobrohostowi wodpowěděl, aby pána swého s tiem wobeslal, anebožto úředníky na Rabí a na Šwihow, aby se k té wěci také tak měli wedle smlúwy, a aby také jemu wodpowěděli a na pole táhli; k té wěci hned se jest měl, pána swého s tiem wobeslal jest. Také když sem do Nepomuka přijel, také sem tu wěc purkrabi Zelenohorskému powěděl, a won pána hned na Zbiroh wobeslal; a tak sem tu srozoměl, že se welmi pilně k tomu mají a strojí, a že daleko wiece lidí mieti budú,

než naň položeno jest. A tak tu někteří dobří lidé k tomu mluwili a prawiec: pro buoh mluw s pánem swým s JMtí, ať nerozwažuje, a k té wěci ať se má jako pán statečný a stálý, a w tadink žádný ať se nepodáwá, nebť pro nic Kocowský nezdrží. Také když sem do Blatné přijel, hned sem šel ku panu Lwowi. Pan Lew welmi se chtiwě k té wěci neměl, a také widěl sem, že se k tomu hubeně strojí; neb sem žádných hostinských lidí pěších ani jiezdných u něho newiděl; než k té wěci tak mluwil, jakož pak wod pana Olchmara i wod Řehoře tomu šíře porozumiete.

Linhart písař ɔc.

40.

Hynek ze Šwamberka a Dobrohost Bohuslawowi ze Šwamberka: žádají lepšího opatření a pomoci k wedení wálky.

U Weselé, 11 Nov. 1477. (Ex orig. arch. Trebon.)

Urozenému pánu panu Bohuslawowi z Šwamberka, najjasn. Uherského a Českého ɔc. krále najwyššiemu hajtmanu wšech zemí král. Česk. na JKMti místě, a najw. hofmistru král. Českého, panu otci a panu kmotru zwláště milému.

Službu swú wzkazujem WMti urozený pane, pane otče a pane kmotře zwláště milý! Jakož ste nám psali, žebyste ještě Oraždiowic (sic) neobehnali, welmi toho nerádi slyšíme: neb někteří sausedé naši k nám sě kysele mají. I račte to opatřiti, aťbychom my odonud škody newzali: neb ještě Němcuow s námi nenie, než nocí sme k nim poselstwie učinili, aby nemeškali a hned přitáhli. A milý pane, račte mluwiti se panem Zdeslawem, aťby při nás choduow nechal a některých swých dobrých lidí, jakož sme jemu wčera o to psali. A račte náš opatřiti: neb w žádném jiném žádné naděje nejmáme, nežli w WMti. Datum in campo apud Wesele, fer. iij[a] die S. Martini.

Hynek z Šwamberka.
Dobrohost z Ronšperka a na Týně,
najw. prokurator král. Českého.

41.

Úředník Třebonský purkrabi Krumlowskému: nowiny o uzawření pokoje mezi císařem a králem Matiášem ɔc.

We Třeboni, 14 Nov. 1477. (*Orig. arch. Třebon.*)

Urozenému panoši p. Kunratowi z Petrowic, purkrabi na Krumlowě, přieteli milému.

Služba má napřed, pane purkrabie milý! Wěděti wám dáwám, že dnes skrze Třeboň projel Wáclaw Lhotský, a tak mi prawil, že konečná a zapsaná smlúwa mezi Ciesařowú a Králowú Milostí jest, že ciesař má dáti králi našemu třikrát stotisíce zlatých, zápis na Uherské králowstwie wrátiti, krále Pražského otwolati i proti němu pomáhati, a mají se spolu zapsati proti každému sobě pomáhati. Pan Grofnekař jest wywržen z té smlúwy a ciesařem opuštěn, a král jej pokládá za swého poddaného a zapsaného. Plzenským řekl král ze wšech jich dluhuow pomoci w krátké chwíli. Milý pane purkrabie! již sem list u Stanislawa optal té paní Alžbětě, že jej u sebe zachowal od S. Jiří. Welmi jest mně těžká wěc s tiem člowěkem, a již nejedna příhoda; já jemu listy dám a z paměti pustím a mním že on tak učiní, jakož se jemu rozkáže, a on zanedbá; někdyby mohl i zapomenúti w tak dáwné chwíli listu u sebe neb jinde, a na mě by byla wina počtena, a já bych winen nebyl. Dat. Trzebon, fer. VI ante S. Elizabeth, anno dni ɔc. lxxvij°.

Řehoř Klaric.

42.

Lew z Rožmitála Budějowským: stížnost nad rušením příměří od jejich lidí.

W Blatné, 3 Januar. 1478. (*Copia arch. Trebon.*)

Múdrým a opatrným purkmistru a raddě města Budějowic bd.

Služba má, súsedé. Psaní wašemu, kteréž píšete úředníku mému na Hlubokú, porozuměl sem ɔc. Diwná wěc jest, že na mně wždy z města wašeho počátci se dějí proti příměří tomuto křesťanskému. A tak wždy na mě a na mé chudé lidi jakés příčiny nejedné, ale již mnoho a lžiwých hledáte, a wždy chtiec se mnú swé wuole požíwati. Jinému nerozumiem, než že byšte toto křesťanské příměří rádi zrušili, kteréž jest mezi námi, takowé škody bezpráwné lidem mým chudým činiece a nepřátely mé proti mně fedrujíce, jakož se teď okazuje. Jakož úředník mój nepřítele

mého wzel i otcem, kterýž ho fedrowal a přechowáwal; a wy o ně pak stojíte, načítajíc je, žeby waši byli, a to lépe, neb jest wěc wědoma, kde jest ten pacholík byl, a odkud a nač jest tu přijel a neboli přišel. Protož nechajíc takowých hamišných podstrków, zdáli se wám co do mne, wšak wiete, co máte napřed učiniti, a to učiniec, móžte sobě dobře powoliti; neb i tak takowých hamišných podstrków a škod wám trpěti nebudu, byšte mě měli tak pomalu trhati ɔc. Ex Blatna, sabbato post Circumcisionem domini, anno ɔc. lxxviii°.

Lew z Rožmitála a z Blatné, najwyšší hofmistr králowstwí Českého.

(*Duška.*) Také co se toho Šwehly dotýče, kterýž jest na člowěka mého Chrta neprávě z města wašeho sáhl, z čehož téhož Chrta winí, mám za to, že se toho jináč uptá, budeli se ptáti; jakož tuším, že se jest již uptal. Protož muožli témuž Chrtowi to opraweno býti a škoda wzatá nawrácena, buďto; pakli nemož, buďto bohu poručeno do chwíle. I to musí býti, neb zdáloli se Šwehlowi mieti jakú k člowěku mému winu, a mně naň žalowal, dosti sprawedlnosti ot něho jemu i každému bych udál.

43.

Heitman Budějowský Bohuslawowi ze Šwamberka: omluwa proti nářkům páně Lwowým o rušení pokoje.

W Budějowicích, 7 Januar. 1478. (*Orig. arch. Trebon.*)

Urozenému pánu, panu Bohuslawowi z Šwamberka, najjasnějšieho Uherského a Českého ɔc. krále najwyššiemu hajtmanu wšech zemí králowstwie Českého na JKMti miestě a najwyššiemu hofmistru králowstwie Českého, pánu mně přiezniwému buď list dán.

Urozený pane, pane mně přiezniwej! Službu swú napřed WMti wzkazuji. A zprawen jsem, kterakby WMti psal pan Lew, že bych já nepřátel jeho Němców na jeho škodu ponúkal, a je fedrowal. Pane milý! Křiwduť mi pan Lew činí, bych já koho na jeho škodu ponúkal. WMti já wěřím a prosím, že neráčíte tomu na mě wěřiti; neb jestli že je kto toho pana Lwa zprawil, křiwě a neprawě jest zprawil, neb sem se bohdá wždycky zachowáwal, jako na dobrého člowěka slušie, a tak ještě činiti budu. A newiem, proč ten pán takowé křiwé wěci o mně píše WMti, ježto w prawdě nejsau ani sě bohdá najdau; a proto já WMti prosím, račte mi s JMtí rok složiti a račte mě s ním slyšeti, neb té wěci mocně na WMti přestáwám; a kdež před WMtí stanu a pan Lew JMt také bude tu, WMt shledáte, žeť mi pan Lew wymyšlenau

křiwdu činí. A kdy mně koliwěk WMt rok složíte, WMti prosím, že mě ráčíte obeslati, hned hotow chci býti před WMtí státi; neb WMti prosím, že tu wěc ráčíte na sě wzieti a mě s tiem pánem slyšeti, neb sem o to k WMti naschwále na Krumlow jezdil, i nenalezl sem WMti doma. Neb, pane milý, rač WMt wěděti, že pan Lew prawí, že mu sě z Budějowic naň počátkowé dějí, ježto sě tak w prawdě nenajde ani shledá, neb jinak tomu nerozumiem, že sem mu tu těžek i s těmi dobrými lidmi na krále pána swého JMti zámku na Budějowicích; a což se w tomto křesťanském příměří děje od auředníka páně Lwowa a zámku jeho s Hluboké králi a pánu mému najmilostiwějšiemu a JMti služebníkóm i poddaným pánóm Budějowským, to pak pan Lew na nás obracie. Dat. ex Budějowic, f. IIII post Epiphaniam domini, anno ɔc. lxx°viii°.

Wáclaw Lhotský Zásmuk, hajtman lidí
králowských na Budějowicích.

44.

Bohuslaw ze Šwamberka úředníkům Krumlowským: naučení, jak se chowati mají při blížení se wojsk krále Matiášowých, též we wěci Netolické ɔc.

Na Zwiekowě, 28 Januar. 1478. (Ex orig. arch. Třebon.)

Urozeným panošem Kunratowi z Petrowic, purkrabi na Krumlowě,
a Přibíkowi Hadowi z Paběnic, wěrným mým milým.

Službu swú wzkazuji, pane purkrabě a pane Hade milý! Jakož ste mi poslali ist, kterakby wýstraha přišla, že by lidé krále pána našeho JMti nahoru táhli a že by u Swětlé měli ležeti: nerad widím, že tudy táhnú; strach jest, že nám po panstwie škodu udělají. I kažte lidem, ať statky rozstěhují; než mněť se zdá, že lidem nic neučiní. A kterak o tom kruntowně zwiete, táhnúli či netáhnú, aneb mnoholi mají lidí jiezných i pěších, to přezwěděúce, dajte mi bez meškánie wěděti. Také purkrabě milý, jakož mi píšeš o ty odumrlé, což se Netolických dotýče, i dobře mi se zdá, aby to pokládáno bylo s konšely, aby ty krunty šacowali, a ty aby při tom byl. A jakož píšeš, že Rúbík některé odumrlé pryč dal a za některé že mu sú penieze dáwali: i tak mi se zdá, o to, což Rúbík jest rozdal kruntuow, aby to bylo nynie tak necháno, až se s wámi shledám. Pak o ty wěci spolu rozmluwíme. A jakož mi píšeš, aby ti lidé byli wšickni obesláni, kterýchž se dotýče o ty odumrlé, a že by ty chtěl sám tam jeti, aby se s nimi uházelo: i to by mi se dobře líbilo, než poněwadž lidé KMti táhnú, těch wěcí nynie jednati nemóžeš. Než jestli žeby ty wěci minuly, a žeby lidé netáhli, tehdá mi se dobré zdá, ty wěci tak jednati. A jakož mi píšete, že pan Groffnekar poslal swého purkrabě, chtě se uwázati w Cachr (?) a potom že toho odtáhl, prawě, že se chce teprw poraditi o to s otcem swým, i wšak já wiem,

že je nekonalý člowěk, a což smluwí, že toho tak nezdrží. A zámku buďte pilni, i na jiné zámky dajte wěděti jiným úředníkóm, ať zámków pilně chowají. A jakožs poslal ceduli, co je obilé a sladów směřeného w Netolicích, i welmi je málo toho podlé toho, jakož je mi Stúpenský prawil, a nepíšeš mi toho podlé toho, mnoholi se má těch desátków dobrati po Netolickém panstwie; a když Řehoř přijede, kterak je tam zjednal, dajte mi bez meškánie wěděti. Dat. ex Zwiekow, fer. V ante purificationis beatissimae virginis Mariae, anno ꝛc. lxxviii°.

Bohuslaw z Šwamberka ꝛc.

45.

Jan ze Šwamberka Hynkowi strýci swému: lítost jewí nad neprawostí, která potkala otce jeho p. Bohuslawa *), i dáwá wýstrahy.

W Strakonicích, 1 Febr. 1478. (Orig. arch. Trebon.)

Urozenému pánu, p. Hynkowi z Šwamberka ꝛc., strýci mému milému.

Službu swú wzkazuji, urozený pane a strýče milý! By se měl dobře a zdráw byl, toť bych rád widial.

A milý pane strýče! kterak mi je srdečně žel příhody té, která se jest stala pánu otci twému a strýci mému milému! neb mu se jest stalo neprawě. Jakž se jest pak koli stalo, doufám pánu bohu, že pro jeho prawdu a sprawedlnost ještě jemu pán buoh pomuož. Mněť jest toho přesrdečně a přewelmi líto. Milý pane strýče! takť mi se zdá, aby pilně kázal opatřiti zámky swé a je špihowati, a sám aby pobyl na Zwiekowě, a na Šwamberk a na Bor aby lidi poslal; nebť se obáwám, poněwadžť sú jednú neprawě udělali, byť mohli, žeť o zámciech pomyslili. A toto wěz, že já tebe milý pane strýče, w čem mne potřebowati budeš, nikoli neopustím, do wšeho statku mého i hrdla. Také milý strýče, zdáť mi se těch lidí, kteréž na baště **) máte, aby jimi odtud nynie nikoli nehýbal, pro rozličné běhy. Dat. Strakonicz, dominico ante purificationem glor^mae^ virginis Mariae, anno domini ꝛc. lxxviij°.

Jan z Šwamberka,
mistr přeworstwie Českého.

---

*) Totiž že pan Bohuslaw z rozkazu krále Matiáše zrádně zatčen byl w Budějowicích dne 30 Jan. 1478.

**) Rozuměj: na baště před Horaždiowicemi, při dobýwání toho města.

46.

Měšťané Weselští purkrabi Krumlowskému: prosí o radu w půtce, do které upadli, pokusiwše se o oswobození p. Bohuslawa ze Šwamberka.

We Weselí, 3 Febr. 1478. (Orig. arch. Trebon.)

Urozenému pánu p. Kundratowi, purkrabi na Krumlowě, pánu na nás laskawému.

Službu swú wzkazujem, urozený pane purkrabie milý! WMti za radu prosíme, jakož sě stalo w sobotu (31 Jan.) w městečku našem, když sú Budějičtí přijeli k nám, nesúce pána našeho milostiwého, tehdy přijel napřed Hercuk, komorník našeho milostiwého pána, i uděla pokřik na nás i na ty lidi služebné, kterýmžť ste powolili u nás ležeti, a řka nám: Milí súsedé! již teď našeho milého pána nesau pryč; mějte sě k tomu jako jeho wěrní, buďte hotowi swú braní s těmito lidmi, kteréž u sebe máte, zdalibychme JMti mohli pomoci. A my majíce lítost swého milého pána, udělali sme rozkázanie jeho wedle lidí služebních; a w tom sme jali Šwehlu s některými, když jest napřed do městečka přijel, i zawázali je p. Hynkowi JMti; a koně, zbroji ti pěší, my a Lomničtí s nich pobrali. Tehdy jeda Šwehla do Hradce, i mluwil před některými súsedy našimi, žeby Planknar přisiehl bohu, jestli toho newrátíme do čtwrtka wšeho, že nás chce wypáliti. A my toho wšeho w swé moci nemáme, neb sú ti pěší něco koní wzeli i zbroje, a Lomničtí také. I milý pane purkrabie, prosíme WMti za radu, kterak s tiem máme činiti. Dán w Weselí, w úterý na masopust, léta božieho ↄc. lxxviij°.

Purkmistr (a) konšelé
městečka Weselé.

47.

Heitman Hlubocký Krumlowskému purkrabi: aby propustiti kázal služebníky páně Lwowy na Třeboni jaté.

We Hluboké, 16 Febr. 1478. (Ex orig. arch. Trebon.)

Urozenému panoši Kunratowi z Petrowic, purkrabi na Krumlowě, přieteli mému dobrému.

Službu swú wzkazuji, urozený přieteli milý! Mám za to, že tebe tajno nenie, že Stanislaw, Martin Škorně a Šerý zjímáni jsú a sedie na Třeboni, kteříž jsú slu-

žebníci pána mého JMti. Psal sem úředníkóm na Třeboň několikkrát, žádaje, aby propuštěni byli, nic platno nenie a na tě mi ukazují. Milý přieteli, wěřím, že se k tomu přičiníš, aby jmenowaní služebníci pána mého JMti propuštěni byli, aby ta dobrá wuole, kteráž jest mezi pány, mým a twým JMmi, zuostala, neb jsú zjímaní w službě pána mého JMti, a pokudž jsú w službě JMti, žádné škody jsú neučinili pánu twému JMti ani JMti lidem. A jestli že by co prwé učinili, chci já tu wěc sám s tebú srownati. Také což se Wáclawa Pražského dotýče, prosím tebe, milý přieteli, přičiň se k tomu, ať jest při hrdlu zachowán, učiň to pro mě. A jestli že by se kdy též přihodilo, a ty mne za to žádal, to i wiece chtěl bych pro tě učiniti. A protoť se zaň přimlúwám, neb jest měl také u pána mého JMti býti. Wěřím, že se dáš w tom přátelsky najíti. Odpowědi žádám. Ex Hluboka, fer. II post dominicam Reminiscere, anno ꝯc. lxxviii°.

Bohuše z Otěšic
hajtman na Hluboké.

48.

Hynek ze Šwamberka purkrabi Krumlowskému: nařizuje wojenskau hotowost.

Na Zwiekowě, 23 Febr. 1478. (Ex orig. arch. Trebon.)

Urozenému panoši Kunratowi z Petrowic, purkrabí na Krumlowě,
mému wěrnému milému buďd.

Službu swú wzkazuji, Kunrate purkrabě milý, a přikazujiť, aby wšudy po panstwie lidem rozkázal, aby se weřejně wojansky strojili a hotowi byli. A kdyžby koliwěk druhé jim dáno wěděti, aby táhli, a se zbrojí aby se prwé wokázali úředníkóm. A tu wěc wěda, aby toho jinak neučinil. Dat. ex Zwiekow, fer. II post dominicam Oculi, anno ꝯc. lxxviii.

Hynek z Šwamberka.

49.

Úředníci Rosenberští na Krumlowě Hynkowi ze Šwamberka: že Wáclaw Wlček s Helfenburka škoditi chce na panstwích Rosenberských.

Na Krumlowě, 10 Mart. 1478. (*Orig. arch. Třebon.*)

Urozenému pánu panu Hynkowi ze Šwamberka, pánu našemu milostiwému d.

Urozený pane, pane náš milostiwý! Službu swú wzkazujem napřed WMti. A račte wěděti, že nám wýstraha přišla jistá od dobrých lidí, že Wáclaw Wlček, kdyžby se jediné wrátil z Prahy na Helfemburk, že miení hned na panstwí škoditi, a netajně to mluwí, a že nechce na tom státi, což jest král Český příměřie a stánie učinil s wámi a s pány z Rozmberka, ale wždy škoditi mienie na panstwí. To wědúce, milý pane, račte obeslati hned pana Buriana do Prahy, dáwajíce mu to znáti o Wlčkowi, zdaby jej tu pan Burian ještě zastihl Wlčka, aby s ním bylo rozmluweno od KMti, i také sám pan Burian od sebe, neb newieme, z kterého to úmysla wede, neb páni bohdá winni w ničemž nejsú jemu. A jakož WMt měli ste lidi pěší poslati, již ť těch račte neslati wšech, než něco pěších dobrých wyberúce račte poslati a jiné zase obrátiti. Neb račte wěděti, že pan Šaffmbergar hnul se jest z Rozmberka w neděli, wybraw městečko a holdowaw w pět set zlatých. I neračtež tiem poselstwím meškati ku panu Burianowi s pilností jemu psáti o to, což se Wlčka dotýče. Ex Krumlow, fer. III. post dominicam Judica, anno domini ɔc. lxxviii°.

Kunrat z Petrowic, purkrabě na Krumlowě a Přibík Had z Paběnic.

50.

Zdeslaw ze Šternberka Domažlickým: pohrůžčiwé psaní za příčinau utiskowání w městě jejich těch, kdo přijímají pod jednau.

Na Zelené Hoře, 18 Mart. 1478. (*Orig. arch. Domažlic.*)

Zdeslaw z Šternberka ɔc. wám purkmistru, raddě i obci města Domažlic.

Psal sem wám prwé, slyšew kterak ste na swé mysli ustanowili ty, jenž obyčej mají přijímati pod jednú spuosobú, wen z města utiskati, anebo aby se s wámi srownali; žádaje, nébrž i prose, abyšte takowé wěci swéwolné nepočínali, zwlášť proto,

že se oni we wšech wěcech w městě wěrně a prawě k wám zachowáwají a s wámi wšecko trpie. I rozumiem tomu, že toho swého wšetečného úmysla změniti netbáte, a je wždy před se tisknete. Wěztež, žeť sem já jim přikázal, aby se žádným obyčejem z města nehýbali, leč je mocí wen wyženete. Pak budeteli tak wšeteční, uzřím, kto je wyžene: a shledáte, žeť wám ta waše wšetečnost nic dobrého nepřinese. Ex Zelenahora, feria quarta post palmas, anno ꝯc. lxxviij°.

51.

Služebník Šwamberkůw purkrabi Krumlowskému: zpráwu dáwá o p. Bohuslawowi ze Šwamberka a nařízeních jeho z wězení.

We Znojmě, 22 Mart. 1478. (Orig. arch. Třebon.)

Urozenému panoši Kunratowi z Petrowic, purkrabi na Krumlowě, wěrnému milému d.

Službu swú wzkazuji wám, pane purkrabě a pane Hade, přietelé moji zwláště milí! Wězte, že Martin služebník páně přijel z Brna tu sobotu před welikú nocí, a přinesl pánu JMti dobré nowiny, a páně biskupuow Waradínského písař s ním. A tak pan biskup psal hajtmanu, aby pána propustil swého wězenie. A propustil pána, a na ten den welikonočný byl pán JMt swoboden, w městě chodil, kde mu sě zdálo. A týž den zawázal JMti ku panu biskupu do Brna, aby sě w jeho moc postawil ten pondělí welikonoční; a tu což mu biskup powie od krále, aby se tak zachowal; i má mu rok pan biskup dáti, chceli aby jel domuow anebo aby jel králi. I na tom jest JMt, že chce králi do Budína jeti, a tu jistú naději má, že prázen bude, a že JMt nechce domuow přijeti, leč prázen bude. A také kterak pan Šaffmbergar aneb kto koliwěk s wámi co počíná, aneb kterak se wám s waší wálkú wede, a máteli dosti lidí; pakli nemáte, ale přijímajte, a nemáteli w Krumlowě peněz dosti, ale pošlete na Zwiekow ku panu Hynkowi, a coť wám bude potřebie, toť wám JMt dá. A braňte se ažť mi milý pán buoh pomóž, a dajte panu Hynkowi tyto wěci znáti a panie JMti také bez meškánie, spisy ty wšecky wěci co se wálky i jiných wiec dotýče ꝯc. tu do Brna, pakli pána tu posel nenajde, ale do Budína, neb pán ty wěci chce králi ukázati. Datum w Znojmě dominico in die pascae ꝯc.

Kozel z Kladrub, služebník wáš.

A také, milý pane purkrabě, kázal mi pán JMt psáti, co se dotkne Martina služebníka páně: že mu budete radni a pomocni na jeho hospodářstwí. A přišloliby námi, že by měla wen poslati žoldnéře, aneb které jiné obtiežení, aby ji toho zbawili. Neb toho nynie dobře nám toho zasluhuje, ješto jeho w našich potřebách nelitujem.

Haec Kozel.

52.

Wáclaw Wlček z Čenowa hejtmanu Budějowskému: že žádané příměří s Budějowskými držeti bude, a že porážka u Plzně nebyla tak weliká, jako se hlásalo.

Na Helfenburce, 4 Apr. 1478. (*Orig. arch. Budějow.*)

Urozenému panoši Wáclawowi Lhotskému z Zásmuk, hajtmanu na Budějowicích, přieteli běhu příměřného milému.

Službu swú wzkazuji, urozený přieteli, běhu příměřného! A jakož mi píšeš o to příměří, kteréž jest učiněno mezi králi JchMtmi, že to držeti chceš, než k tomu přiměňuješ Budějowské měšťany, abych i s nimi příměří držel, a že opuštěni nebudú. Wšak to wiem dobře, že opuštěni nebudú, i chci já i s nimi příměří držeti, neb wiem, že jsú pod twým hajtmanstwiem. A nediw se tomu, žeť píši „přieteli běhu příměřného“: neb ještě pokoje nenie, než příměří. Než muož ten čas přijíti, že sobě budem psáti jináč. Také mi píšeš nowiny o Plzenských, co se té porážky dotýče, diwě se tomu, žeť jsem nedal toho wěděti, wěděw to prwé. Newěděl sem, by to rád wěděl, než bál sem se, že tě tiem zamútím. Že o weliké summě mi píšeš wěznuow: nechť je toho míň, muožli to býti! nebť já mám špehy jinší. A jestližeť sú tři pány jeli, pana Buriana a pana Libštainského a pana Jence, wěz chutně, žeť by mohli dáti několik tisíc zlatých. Než wálkať jest, wálkú wálí se sem i tam; musí to býti, žeť jedni druhé porážejí. Ex Helfenburg, sabbato in die Ambrosii, anno ɔc. lxxviij°.

Wáclaw Wlček z Čenowa
a na Helfenburce.

53.

Jan z Janowic Děpoltowi z Lobkowic: že we při swé s Hynkem ze Šwamberka chce přestati na něm ɔc.

Na Petrspurce, 20 Apr. 1478. (Orig. arch. Třebon.)

Urozenému pánu, panu Děpoltowi z Lobkowic a na Chlumci, příteli mému milému.

Službu swú wzkazuji, urozený pane příteli milý! Teď posielám přiepis listu mého, kterýžť panu Hynkowi z Šwamberka píši, jímž se zprawíš. I milý příteli, prosím tebe, mluw s ním aneb s purkrabí Zwiekowským, nebudeli tu na Zwiekowě pan Hynek, ať mým lidem chudým nečinie bezprawně přes mé rowné podáwanie, nebo chciť na tobě o to přestati, což mezi námi jest; než jestli žeť mého podáwanie tohoto sprawedliwého ode mne nepřijímá, oswědčujiť se w tom, žeť mi té křiwdy líto bude, a že staneliť mi se ještě, miením swých chudých lidí proti nim hájiti. Nebť bude známo pánu bohu i dobrým lidem, žeť mi se bude dieti moc a bezprawie od nich a mé chudině. A kteréžť škody proto wezmú, úfámť bohu, žeť jich neopustím. Dán na Petrspurce w pondělí před swatým Jiřím léta božieho ɔc. lxxviii°.

Jan z Janowic a z Petrspurka,
najwyšší purkrabě Pražský.

54.

Wáclaw Wlček z Čenowa pánům Budějowským: důtka proto, že ho winili z neprawosti.

Na Helfenburce, 10 Mai. 1478. (Orig. arch. Budějow.)

Múdrým a opatrným purkmistru a raddě města Budějowic Českých ɔc.

Služba má, múdří a opatrní, běhu nynějšieho! Došel mě ten list, kterýž ste psali panu Lwowi, dotýčíc mne w tom, žebych wám neprawě pobral. Jáť sem bohdá po wše časy prawě činil: wy wězte, kterak činíte. Psal sem wám prwé, i teď ještě píši, žeť sem wám prawě pobral, protože sú mi waši mé sprawedliwé mayto projeli, ač sú dali s koní nahoru jedúc, ale doluow zase s nákladem jedúc, s toho mi nic nedali. A ktožby wám jináč prawil, žeby mayto zprawili wedle potřebnosti, tenť lže w hrdlo i s wámi. Neb se to najde bohdá před panem Strakonickým*) když stanete,

*) = p. Janem ze Šwamberka, mistrem přeworstwí Českého.

jakož sem wám psal prwé: a tuť JMt uslyší i jiní dobří lidé, že mi křiwdu činíte, což ste psali panu Lwowi o neprawosti. Ex Helfenburg, dominico in die pentecostes, anno ɔc. lxxviijo.

Wáclaw Wlček z Čenowa
a na Helfenburce.

55.

Wáclaw Wlček z Čenowa místohejtmanu Budějowskému: o wzatky obapolné, ano příměří učiněno.

Na Helfenšteině (sic), *5 Jun. 1478.* (*Ex orig. arch. mus. bohem.*)

Urozenému panoši Mikulášowi Pešíkowi z Bělé, miestohajtmanu na Budějowicích, přieteli běhu přieměřného milému ɔc.

Službu swú wzkazuji urozený přieteli, běhu přieměřného milý! A jakož sem prwé psal o přieměří, že jest mezi králi pány našemi uloženo, žádaje na tobě wěděti, chceteli je se mnú držeti: i odepsals mi, žeť jest král pán twuoj o tom přieměří neďal nic wěděti a že o tom nic newieš, a že ho držeti nemieníš. Já jsem hned w jízdu poslal dnes na waši škodu; pak newím, kam sú jeli anebo uškodili Wám co. Než již já také chci to přieměří držeti, poněwadž mu také chcete. Také přieteli milý jakož dotýčeš, co sem Budějowským wzel, že sem to w přieměří wzel, abych to na rukojmě dal: bych to wzel w najwěčí pokoj, wzel bych to bohdá práwě pro swé sprawedliwé majto, kteréž sú mi projeli; a budeli mi kto kdy z toho winu dáwati, budu jemu práw. Také mi tento twuoj list w samay wečer přišel, kterýž mi teprw píšeš o to přieměří. Ex Helfenštein, ff. III in die Bonifacii, anno ɔc. lxxviiio.

Wáclaw Wlček z Čenowa
a na Helfenšteině.

56.

Přední páni podobojí w Čechách pánům Kutnohorským: aby poslali swé ke sjezdu podobojích, kterýž s král. powolením w Praze o sw. Wawřinci státi se má.

W Praze, 15 Jul. 1478. (Ex orig. arch. civ. Kutnens.)

Opatrným pánóm šefmistróm a raddě na Horách Kutnách, přátelóm našim milým.

Službu naši wzkazujem, opatrní přítelé milí! Wědětiť wám dáwáme, že najjasnější knieže a pán, pan Wladislaw král Český a markrabě Morawský ɔc. pán náš najmilostiwější, k prosbě poctiwých mistruow a kněží, i také urozených, statečných, slowútných a opatrných, pánuow, rytířstwa i měst strany našie, kteříž z wiery přijímáme tělo a krew pana Ježíše Krista pod obojí spuosobú, ráčil jest k tomu powolení dáti, aby položen byl sněm obecní wší strany našie w Praze na den S. Wawřince najprwé příští, a to napřed pro čest a chwálu pána boha wšemohúcího, i také pro dobré JMti i wší koruny, a pro jednotu a swornost milujících prawdu boží a přijímajících tělo a krew pána Krista pod obojí spuosobú. My pak jsúce prošeni od některých pánuow a rytířstwa strany naší, a znajíce JKMti k tomu powolení: žádámeť od wás s pilností a wěříme, že wy pro čest a chwálu boží, i také pro dobré JMti i wší koruny a pro zwelebenie té swaté prawdy, neobmeškáte na den již psaný na ten sněm do Prahy z sebe i z obecních wyslati i přijeti, a tu aby ta wěc předsě wzata byla s waší i s jiných strany naší radú, cožby slúžilo k dobrému JKMti a koruně, i také k obecnému wší strany naší. Jakož pak o wás nepochybujem, než že pro tak pilné a znamenité dobré neobmeškáte na ten sněm na den již psaný do Prahy přijeti. Datum Pragæ, fer. IV[a] in divisione Apostolorum Sanct. anno domini ɔc. 78.

Jan z Janowic a z Petršpurka,
najwyšší purkrabie Pražský.

Jan Towačowský z Cimburka na Boleslawi,
najw. sudí král. Českého a haitman kraje Boleslawského.

Samuel z Hrádku a z Walečowa,
podkomoří král. Českého.

(Duška.) A kterébyšte koli z rytieřstwa a z zeman mohli wěděti k zákonu božiemu a k swatým prawdám jeho příchylné, ježtoby snad zwláštním listem naším

nebyli w této potřebě obesláni: wěřímeť wám, že jim tu wěc znáti dáte, aťby toho sněmu nezmeškáwali. Neb my mnohých swědomi nejsme, které bychom k té potřebě zejmena obeslati měli.

57.

Beneš z Weitmile Bohuslawowi ze Šwamberka: maje ku králi Matiášowi jeti o dokončení smluw mezi králi, zakazuje se, že i o wěc páně jednati chce.

Na Karlšteině, 24 Aug. 1478. (Orig. arch. Trebon.)

Urozenému pánu, panu Bohuslawowi z Šwamberka, pánu a přieteli mému milému.

Urozený pane, pane a přieteli muoj milý! Služba má napřed WMti wždycky hotowá. Pane milý, psanie WMti sem porozuměl i také přípisuom, kteréž mi WMt poslal. O přípisech wšech sem w Budíně wěděl, neb mi jest to wše ukázáno. Pane milý, ničemuž bych raději nebyl, napřed pro WMti potřebu i také jiného mnohého dobrého, než abych sě byl s WMtí mohl shledati; tu bych byl o potřeby WMti i jiné mnohé potřeby s WMtí kruntowně rozmluwil: ale poněwadž z těch potřeb, jakož WMt píše, nemuož sjezd WM. býti, kdež bych já již byl chtěl zajeti z swé cesty, a já také z hodných příčin nemohu tu přijeti, kdež by WMt ráčil, ač bych welmi rád. Ale proto nicméně potřeby a dobrého WMti buohdá neopustím, poněwadž sem počal i prwé, i nynie, o WMti dobré pracowati. Račte tím jisti býti, žeť toho buohdá nezapomenu ani opustím; a buohdá dobrú naději mám, že WMti dobře zjednám, že WMti nebude sě potřebí do Budína stawěti. Nebo což se toho listu dotýče, kterýž WMti Królowa Mt nynie píše, byl mi král JMt řekl, že se nemáte stawěti, než w Olomúci raddám JMti, abrž byl mi i toto řekl, dáli pán buoh, že já k králi JMti s některým slušným koncem přijedu zasě do Uher, že WMti wěci mají dobrý a slušný konec wzíti, jakož já buohdá k tomu dobrú naději mám, že WMti túto jezdú mú mnoho dobrého sě stane a těch nesnází WMti sě buohdá ukrátí, neb já nynie od krále pána swého milostiwého jedu doluow s celým a prawým koncem. A to k WMti žádosti wieře píši, že o nic různice mezi králi JMtmi proti prwní smlúwě nenie, než že král Uherský chce býti jmenowán a držán titulem za krále Českého až do swé smrti, a do swého žiwota nechce o těch zemí splacen býti. A třetí o zboží také nějaká neweliká různice byla jest. Ale o ty o wšecky kusy já dosti naučení i moci mám, ježto buohdá naděje jest, že sě buohdá muož dobře srownati s obú stranú. Také jakož WMt píše, abych WMti wěděti dal, a poselstwím nemeškal, o to WMt neračte péče míti, žeť já sobě pro WMt dobré a poctiwé posla wážiti nebudu

toho i wšeho jiného, seč bych já býti mohl. A prosím, ty wěci w tajnosti račte zachowati, leč byšte sě se panem Burianem sjeli; tu wěc jemu muožete powědít, neb sem jemu o té wěci také psal, ať by mi to ke škodě nebylo. A budeli WMti co ještě potřebí, muožete mě ještě swým poselstwím we čtwrtek w Hoře zastihnúti. Bodajž sě WMt we zdrawí dobře a šťastně měl. Ex Karlštajn, fer. II in die S. Bartholomaei apostoli.

Beneš z Waitmile, purkrabí na Karlšteině a
mincmaistr na Horách Kutnách.

58.

M. Mikuláš p. Bohuslawowi ze Šwamberka: že pro mor w Bononii odstěhowal se odtud s Petrem z Rosenberka do Tridentu.

1478, 22 Sept. (s. l.) (Orig. děrawý arch. Třebcn.)

Urozenému pánu p. Bohuslawowi z Šwamberka, najjasn. Uherského Českého krále ɔc. najwyššiemu hauptmanu, pánu swému milostiwému.

Služba má poddaná napřed WMti, urozený pane, pane milostiwý! Rač WMt wěděti, že sem s urozeným pánem p. Petrem z Rozmberka z Bononie pro mor, který se welmi tu rozmohl, do Tridentu wyjel, a také jiní urození i neurození, kteříž sě w Bononie na učenie drželi, jakožto jich wětší diel utekli, a také urozený pán p. Bohuslaw z Lobkowic a z Hasišteina s námi wyjel; neb je w tom welmě nebezpečné prodlenie, a zwláště we Wlaších a w takowém běhu. A také netoliko ti, kteříž sě učí, ale i měštěné mocní z města se wybrali, a wždy na každý den utiekají. I protož nezdálo se mi, abych se pánem ostal. Také milostiwý pane! WMti tajno nebuď, že p. Petrowi peněz . . . nedostáwá . . . . Mt prosím jakožto pána milostiwého, abyšte ráčili pana (Petra) syna w . . . . w tom opatřiti tiemto poslem; neb k WMti pán muoj jakožto k uci (sic) milému útěk má, a hotow jest wedle WMti přikázanie činiti, což WMt rozkáže. A jestliže milý buoh dá, že přestane mor w krátkém času, a jestliže sě WMti zdáti bude, nawrátíme sě do Bononie: pakli nepřestane, hotowi sme wedle wuole WMti sě mieti. Pan Petr od WMti s radostí čeká odpowěd při tomto poslu. A kterak sě w tom mieti máme, WMt rač přikázati; a my jsme hotowi ke wšemu, což WMt přikáže. Dán w úterý po swatým Matúši, anno dni M°CCCC°lxxviij°.

Mistr Mikuláš z Budějowic.

59.

Mistři Pražští panu Janowi Kostkowi: o swém hádání s posly bratří Českých.

1478, ante Venceslai. (MS. Clement. XVII. F. 2. fol. 29.)

Domino Johanni Kostka, anno 1478, ante Venceslai, de Pighardis.

Službu swú wzkazujeme, s žádostí wšeho dobrého, urozený pane, pane milý! Když k nám přišli Michal, Prokop a Chelčický, zachowáwajíce k nim tichost i slušnú poctiwost, než sme oč počínali, což sme k nim měli mluwiti o jich wýtržnostech, napřed mezi námi s obú stran přestáno jest na jistém súdci, kteréhož i předkowé naši na Basilejském sboru sě dowolali, totiž na zákonu božiem, na skutciech podstatných prwotnie cierkwe swaté a na swatých doktořiech starých, zakládajících sě na témž zákonu. Aby podlé toho, což jest wiery, co přislušie k wieře, i také což jest řiezenie w řádu křesťanském témuž zákonu neodporného, púsobeno bylo mezi námi buď k držení, naučení neb naprawení. W tom když s nimi w jistých časiech i ráno i před nešporem bylo rozmlúwáno o tom, což o nich píší i mluwie: oni před námi napřed položiwše swého běhu základ, a ten owšem nedokonalý, o němž WMt zprawím potom časem příhodným, k čemu sú sě přiznali wěděti račte. 1) Wyznali, že dítky nemají křtěny býti; prawiece, že naučenie nepřijímají; a že to ještě mají w súdu. 2) Item, že jsú podruhé křtěni, a tak každého, ktož k nim přistúpie, křtie znowa, prawiece že prwní křest nebyl z wiery ani z wolenie sboru. 3) Item Michal že znowa kněžstwie přijal, prawě, že prwnieho neměl za kněžstwie. 4) Item prawili, když sme sě odtrhli od Římské cierkwe i od wás, tehdy kteřížby mezi námi měli býti za kněze a který z nich biskupem, o to sme losowali. A když přišel los na tři, a z těch na jednoho, aby byl biskupem, tehdy máli to tak ostati, bylo mezi námi rozdělenie. Awšak potom ode wšech k tomu swoleno, že sme wyslali k biskupu Waldenskému, kterýžto mne, mluwě Michal o sobě, poswětil na biskupstwie; a já sě nawrátiw, swětil sem jednoho z těch tří na kněžstwie i na biskupstwie. Přes to, abych dal znáti, že na sobě nic Římského nemám, a jiným abych dal příklad, wzdal sem to kněžstwie Římské, neměw jeho za kněžstwie. I swěcen jsem na kněžstwie od toho znowa, kohož sem swětil na kněžstwie. 5) Item při swěcení na kněžstwie nemáme jisté formy w slowiech, ale podlé modlitby a žádosti sboru býwá wolenie, a potom potwrzowánie skrze wzkládanie rukú. 6) Item, by pak sbor neměl žádného kněze, tehdy podlé dowěřenie k bohu, kohož sobě za kněze zwolí sbor, kterýž sě k té služebnosti hodí, ten přijma to wolenie, zuostane za kněze. A protož Prokopowi přiwedeno, což on jindy mluwil, a řka: Máme kněžie ani od Římských, ani od Waldenských; a hned jemu řečeno, že knězem nenie, aby toho nechal i s jinými. 7) Item prawili, že kněžie

kteříž od biskupuow Římských pošli, nepošli podlé řádu, kterýž buoh otec zřiedil skrze syna swého, a kterýž zachowáwali apoštolé; a protož nesmieme oswědčiti, by byli kněžie. 8) Item od wašeho kněze, by na něho nic nebylo zlého wědieno, nechtělibychom swátostí přijímati. Neb nenie knězem z řádu a z wolenie cierkwe, aniž takowý má které moci posluhowati swátostmi. 9) Item tázáni jsúce, proč jedie, pijí, obcují se pány, i s jinými, kteříž nejsú w jich cierkwi? odpowěděli: kteříž jsú s námi, když potom odstupují od nás, s těmi neobcujem, podlé naučenie písem: ale kteříž k nám nepřistúpili ani jich křtili, s těmi jiesti, píti, obcowati muožem; neb die S. Pawel: Jestli žeby kto z newěrných powolal wás k wečeři, a chcete jíti, což wám předloženo bude, jezte, ꝛc. 10) Item, mistr Jan z Rokycan prawil k nám: „bylbych rád s wámi, ale bylbych potupen, jakožto i wy.“ K tomu jim powědieno, že toho nenie; neb mistr proti nim zjewně kázal i psal. A Michalowi připomenuto, kterak za mistra dobré paměti seznal sě w swých bludiech, poddaw sě k tomu, že chce oprawiti, kdy a kde bude jemu rozkázáno; a že tomu dosti neučinil. 11) Item prawili, že při biřmowání nemáme formy, ani oleje; než potwrzowánie děje sě rukú wzkládáním. 12) Item o těle božiem a krwi jeho swaté seznali: než sě jie a pije nemáme wyswědčenie, by w těch spósobách bylo tělo a krew božie; ani také máme wyswědčenie, by tělu Kristowu mělo sě klaněno býti w swátosti.

Pane milý! Tyto kusy i jiných wiece, ač mnoho obrtlíkuow wmietali, wyslyšewše, nawrátili sme sě k jich základu o dietek nekřtění, položiwše předně písma podlé súdce předepsaného, že dietky mají křtěny býti; ty sú přijali, prawiec, že tomu chtie obyknúti. Potom když sme stúpili, že křest nemá opětowán býti, dowedli sme toho písmy swatými, i to přidawše, kohož oni křtie we jmeno trojice swaté, majíce o tom wieru, že my nedopustilibychom podruhé křtíti, abychom křiwdy swátosti neučinili ani zlehčenie jmenu i moci trojice swaté. I řečeno jim, aby toho nechali, ani tak smýšleli, poněwadž jest proti wieře, proti písmóm; a weliká jich ukrutnost w tom, tak wšecky kromě sebe odsuzowati za nekřesťany i k zatracení wěčnému, ktož by jim w tom spletku nechtěl powoliti a s nimi býti. A my to widúce, nechtěli sme s nimi o jiné mluwiti artikule, nebo jich smyšlenky, poněwadž sě při tomto měli zatwrzeně. I powěděwše jim, w čem jmenowitě blúdie, řekli sme jim, aby oprawili, že na zlém stojie, a že jim to nezuostane, ani jim bude trpieno. I kázali sme jim z Prahy odjíti, pro jisté a hodné příčiny; jakož potom Twé Mti budú powědieny. Přesto i to račte wěděti, že sme k nim měli sě dobrotiwě, poctiwě i pokojně; krom toho, což jim naposledy z té příčiny, jakož předepsáno, ale bez haněnie powědieno. I rač z toho ze wšeho pohleděti na jich wšetečnost, bludy i neústupnost. Písem nechtějí přijieti, na smyšlenkách podlé swé wóličky ustrnují. Protož nenie z čehoby měli milowáni býti neb zastáwáni; ale byloby dobré, aby naučenie přijali, jakož sě zapsali, powolni byli písmóm swatým jistým, swéwolnosti wýtržné a takowé pletichy ježto neostane nechajíce. Wašie

Milosti také bude to slušné i poctiwé k tomu je napomenúti. Toť já z té powinnosti, kterúž mám k Twé Mti z lásky za wýstrahu předkládám. Nebo nerád bych tomu, by co při wás bylo, ježto by před pánem bohem i dobrými lidmi T. Mti mělo za winu počteno býti. A protož že ste w Krista pána uwěřili, že ste pokřtěni a tak jste křesťanem, a že o swátostech Kristowých, kteréž z milosti swé za lékařstwie dušem lidským ustanowiti ráčil, máte wěřiti. A tito bratříkowé podruhé křtiece k ujmě toho křtu a k zlehčení, a tak samého Krista i jiné jeho swátostí wyprázdňují; jakož z jich seznánie předepsaného muož hojně srozomieno býti. Slušie wám w tom wieru, čest i ustanowenie p. Krista zastati, ty bratříky k tomu držeti, aby slyšewše písma jistá, ještě naprawili w swých wýstupciech; a zwláště poněwadž nebylo hledieno k jich zkažení, ale k naprawení, jakož nenie málo, ale mnoho při čem by naprawiti měli. Jistě pane neslýchal sem ani čítal o takowých zmatciech při wieře, jakož sě přiznali bratříkowé tito. A mám za to, že při nich jest toho wiece; neb nám nejedni oznamowali i psali o jich běziech, w nichž sě tajie, aby nebyli owšem poznáni a w mrzkost dáni, čijíce do sebe, že by jim to nestálo, kdyby naprosto bylo zwěděno. Ale nicť nenie tak tajného, byť časem swým nebylo zjeweno. I dobré by jim bylo rozuom i wuoli wieře poddati, dokadž čas příhodný. Také nenie co patřiti na jich buďto skutky pošmurné, buďto mluwenie pokniřilé. Wšak p. Kristus najwiece proti pokrytcóm domlúwal; anjel také satanášuow umieť sě proměniti w anjela swětlosti; a takowých podlé řeči S. Pawla najwiece sě warowati i wystřéhati jest slušné i potřebné. Již sem něco prodlil, kteráž nikdy miery nemá, z té lásky, kterúž mám k T. Mti; to mi jakož prosím odpustíte; a pak aby nebylo řečeno, že sem samotně o těchto bratříciech psal, i jiníť sě k tomu což sem psal seznají. A nad to teď posielám T. Mti přiepis listu dobré paměti M. Jana Rok. kterak wěda jich položenie w něčem, i psal o nich po České zemi i Morawské. Abyšte i to wědúce, uměli sě k nim tiem příhodněji mieti, je držeti i napomínati k naprawení hodnému. Datum . . . . .

60.

Wok z Rosenberka knížeti Hynkowi Minsterberskému: aby poddané jeho na záwazek na Konopiště wzaté z toho propustiti kázal.

Na Krumlowě, 28 Sept. 1478. (Orig. arch. Trebon.)

Oswiecenému a wysoce urozenému kniežeti a pánu, panu Hynkowi kniežeti Minsterberskému, hrabi Kladskému, pánu z Kunstatu a z Poděbrad ɔc. pánu mému milému.

Oswiecené a wysoce urozené knieže a pane, pane bratře milý! Wědětiť WMti dáwám, že sú někteří drábi zawázali slibem poddané mé z Netolic, Wrbu a

Matěje z Šwihowa, tak aby se na Konopiště staweli aneb šacunk w Benešowě položili. I diwím se tomu, že sú mé poddané na zámek wáš a do městečka wašeho zawázali, ježto já s WMtí nic činiti nemám jiného, nežli wšecko dobré w dobrém přátelstwí. A prosím WMti jakožto pana bratra swého milého, abyšte ráčili tu wěc opatřiti; poněwadž moji poddaní na WMti zámek a do městečka wašeho zawázáni jsú, atby propuštěni byli bez uplacenie. Nebť já k WMti takowé doufánie mám, že byšte mi raději dobrú a přátelskú wuoli okázali, w čemžbych WMti potřebowal, nežliby moji poddaní na waše zámky měli zawazowáni býti. A toho prosím za odpowěd listem WMti po tomto poslu. Datum Krumlow, fer. II. in die S. Wenceslai, anno domini ꝯc. lxxviij°.

Wok z Roznberka.

61.

Stanislaw úředník p. Wokowi z Rosenberka: nowiny wálečné (o dobýwaní Horaždiowic tuším) od Tábora i od Bechyně.

W Soběslawi, 22 Oct. 1478. (Orig. arch. Trebon.)

Urozenému pánu, p. Wokowi z Rozmberka,
pánu mému milostiwému.

Urozený pane, pane muoj milostiwý! WMti swú poddanú službu wzkazuji. Zuostal sem s jedniem s dobře zachowalým na Táboře člowěkem, což by zpřewěděl o kniežatech, aby dal to wěděti: i píše mi dnes u wečer, že oni Táboři nynie u krále w Praze swého měli, a že ten tomuto, ktož mi psal, swému sestřenci podtajie prawil, že ačkoli Táboři sě welmi tiše mají, proto tajně tu wěc před sebú mají, že polowici s města a k tomu s swého panstwie lidi wydadie a k tomu XV koní jiezdného. A tu oni wieru mají, jakžby sě kniežata hnuli, že Králowá Mt jim ocas oprawiti chce. A žeby tak král JMt řekl: nechť jedné trhnú, bychom prwnie krmi za stolem naším počali jiesti, chtělibychom sami s našimi wěrnými, wstanúce ode stolu, s jinými nám poddanými toho jim hájiti. A tyto řeči w Benešowě jdú. Nebo již tu jest na iiij^C^ jiezdného a pěšieho, a tu hlas pustili, že od Kolína kromě Trčky a jiných pomocníkuow jich budú jmieti viij^C^ jiezdného a pěšieho; a k tomu prawie, jakož w Switawách na Morawě jiezdného v^C^ koní leželo, že Střela o to k nim podwakrát jezdil, a již po třetie jel jest, a žeby ty měl k těmto přiwesti. Pane milostiwý! což slyším, toť WMti píši. A lidem wšem weřejně kázal sem hotowu býti. A pan Zdeslaw zajtra bohdá a konečně w pátek u Bechyně kázal býti zemanínuom i lidem poddaným, i Soběslawským ꝯc. A slýchám, že WMti předkowé toho zámku před wojnami jakožto u pokoji nechámali, pro zachowánie toho zámku. Nebo pane

milostiwý! sama obec to město oprawuje i chowá, a nynie teď i příkop zdil sě. A jestliže potáhnú, a lidé s města sešliby, a zámku potřebie chowati a zámek wuohradu obšírný, a lidu málo k tomu, i z té příčiny že WMt podlé jiných pánuow nepřítelem ráčili ste Kocowského učiniti, k tomu sě obec má, aby xx pěšiech wydali a dwa wozy. A pane muoj milostiwý! rač mi toho pán buoh za mých šedin dáti, aby ten zámek WMt jednoho pána měl, a wšichni abychom poznalé jedné wiery dobré křesťanské wšichni byli. Ex Sobieslaw, fer. V post XI^m^ sacrarum virginum.

Stanislaw.

62.

Úředník Třebonský p. Wokowi z Rosenberka: že lidé nechtějí dáwati nežli po půl úroku (k dobýwání Horaždiowic) a jw.

W Třeboni, 16 Dec. 1478. (Orig. arch. Třebon.)

Urozenému pánu, panu Wokowi z Roznberka, pánu mému milostiwému buďd.

Urozený pane, pane muoj milostiwý! Služba má WMti napřed. Jakož se w některých wsech WMti rozkázaním pro záhubu lidem milost děje, že po puol úroku rozkázáno jim dáti: jakž to lidé zwěděli, tak wšickni nechtie dáti, než po puol úroku, a přišli několikeří lidé, weřejně prawiece, že nemohú wiece dáti, abych z nich učinil což chci, a wyčítají swé záhuby a náklady k Horaždějowiciem. Již sem jim tiem hrozil, že WMt ukáže na nich žoldnéřuom na některé wsi xx ß, na některé x ß, jakž která w úroce sedí, aby sobě žoldnéři, kterýmž platiti máte, sami wybrali na nich. Pro žádnú wěc nechtie sebe podwoliti, než po puol úroku, prawiece, že jste pán jich, že muožete jim zle i dobře učiniti. A ráčíteli je zahubiti do konce, že to před sebú máte. Protož, milostiwý pane, račte o tom rozkázati, jakž ráčíte, neb sú se lidé welmi zapřeli. Paní Kateřina Dobrohostská zwláště prosí, abyšte s jejího držení lidí wzeli puol úroku, a že jsú najchuzší we wsi Neplachowě. Wiem, zwědieli kněžští lidé, že také budú chtieti dáti po puol úroku. A račte mi dáti odpowěď na muoj list, ještěli mám Bohuslawowi Břekowci psáti na ten rozum, jakož sem WMti psal. A posielám WMtí dwě polúdreilinčí wína; newiem, co za ně dám, ještě prwního sem nesměl poslati. A pošlete mi za toto xx zlat.; přidámli co wiece, toho newiem. A račte mi dáti wěděti, které se WMti lépe líbí, toli slazší. A od Pergara ještě odpowědi nemám. O tu zwěřinu račte rozkázati; co rozkážete pánu starému i mladému z Šwamberka dáti, kázal bych je hned na lowě tam nechati u Bukowště. Neb odtud z Třeboně wozku najímati těžko najdu a nákladno, ale otonud wezmú ji sami. Dat. Třeboň fer. IIII post Sanctae Luciae anno domini ↄc. lxxviii.

Řehoř Klaric.

63.

Lew z Rožmitála Budějowským: aby wyslali z sebe ke zjezdu, kterýž 27 Dec. na Blatné býti má.

Na Blatné, 24 Dec. 1478. (Ex orig. arch. Budvic.)

Múdrým a opatrným purkmistru a raddě města Budějowic, súsedóm milým.

Služba má, súsedé milí! Psaní wašemu porozuměl sem. Wěztež, že ješče páni a přietelé moji nesjeli se, ale teprw o těchto hodech sjeti se mají. Protož byloby dobré, abyšte i wy k tomu poslali z sebe, aby u mne na Blatné byli konečně w neděli příští na noc, neb tu o ty i o jiné wěci s pány a přáteli našimi jednati budem. A wy abyšte při témž byli, neb též w ničemž opuščeni nebudete; a zwlášť, poněwadž wšemohúcí pán buoh sjednání a jednotu ráčil jest dáti mezi králi JMtí. To znajíce, nemeškajte ke dni nadepsanému poslati. Ex Blatna, fer. V. largum sero, anno ꝛc. Lxxviij°.

Lew z Rožmitála a z Blatné,
najwyšší hofmistr králowstwie Českého.

(*Duška.*) Neb se tu také některé wěci jednati budú, co se dotýče krajuow našich dobrého obecného.

64.

Wáclaw Wlček z Čenowa Wokowi z Rosenberka: o swé wálce, kterau s pány z Lichtenšteina wésti přinucen jest.

Na Helfenburce, 27 Dec. 1478. (Orig. arch. Třebon.)

Urozenému pánu, panu Wokowi z Rozmberka, pánu mně přiezniwému dd.

Službu swú wzkazuji WMti, urozený pane, pane mně přiezniwý! A jakož mi WMt odpisuje na mé psanie, kterak bych WMti psal, že bych nerad s panem Lichstainarem wálel: tak jest, pane milý, že co činím, že to z mušenie činím, že mu se brániti musím. Než, bych já ho za to prosil, aby se mnú newálel, to mi se nezdá učiniti. A jestli že se zdá WMti, že byšte to mohli přiwesti, aby mě s pokojem nechal a se mnú newálel, já jsem také hotow, též po WMti učiniti a jeho u pokoji

nechati, jedné ať mi mé čtyři pěší propustí, kteréž mi jest zjímal, neb by mi nebylo hodné, jich tam nechati. Také rozumiem tomu, že já málo mohu wywáleti na panu Lichštainarowi, a on na mně ještě méň. Ale wždy tak prawím: nenechálit mě s pokojem, žeť ho míním hleděti ke wší Rakúské zemi, neb by mi wše jedno bylo, od jednoho zkaženu býti, jako ode wšech. Ex Helffnburk, dominico in die Scti. Johannis Evangelistae, anno ɔc. lxxviij°.

Wáclaw Wlček z Čenowa a na Helfenburce.

65.

Jan ze Šwamberka Wokowi z Rosenberka poslá přepisy listůw daných 1) od knížete Hynka Minsterberského králi Wladislawowi a 2) od krále jemu p. Janowi o příměří u Horaždiowic umluweném a o stížnostech na rušení jeho.

a) Na Poděbradech, 5 Febr. 1479. (Copia auth. arch. Treb.)

Najjasnější králi a pane, pane milostiwý! WKMti službu swú wzkazuji. Jakož jest pan Pawel Skalský se mnú mluwil, což sě dotýče pánuow těch a služebníka mého, pana Racka Kocowského o to stánie, kteréž jest skrze WKMt zjednáno a skrze mě mezi nimi: i tak mi pan Pawel od WKMti powěděl, že by ti páni nechtěli tomu stání wěřiti, než aby zápisy nějak mezi nimi udělány byly. I nezdá mi sě, by přesto toho potřeba bylo, neb jsem já tiem jist, že služebník muoj pan Racek tomu wšemu dosti učiní, což sem já WKMti od něho psal, že on to příměří tak zdrží a zachowá. Jedné WKMt račte se w té wěci tak mieti, aťby sě služebníku mému též od těch pánuow stalo, aťby jemu to příměří tak zdržáno a tak zachowáno bylo, jakož mi jest WKMt psal. Neb rač WKMt wěděti, že pan Racek služebník muoj tak prawí, že jemu se ty wěci tak nedrží od těch pánuow, jakož by jemu se držeti mělo, a tak častokrát mě w té wěci napomíná a stará. A z druhé strany oni WKMt též starají, což sem po páně Pawlowě řeči porozuměl. I milostiwý králi, prosím já WKMt, abyšte ráčili ty pány obeslati a jim rok složiti, aby oni před WKMtí stáli nynie o Suchých dnech postních najprwé příštiech, aby sobě práwi byli s obú stran, z čehož sobě winu dáwati budú před WKMtí. Milostiwý králi! Jestli že toho nebude a ti páni nebudú chtieti k tomu času s služebníkem mým státi, práwi jemu býti před WKMtí, již bych té wěci na sobě nemohl déle držeti, sobě ku posměchu a služebníku mému ke škodě. Neb od něho jsem často starán o to. I milostiwý králi, wždy bych raději widěl, aby ta wěc WKMtí mohla srownána býti, než by co

jiného mělo z toho přijíti. A toho mi račte dáti odpowěď, abych wěděl, kterak služebníku swému wěděti dáti, aby se wěděl k čemu mieti. Datum Poděbrad, fer. VI ante S. Dorotheae virginis, anno ↄc. lxxix°.

Hynek knieže Minstrberské,
hrabě Kladský ↄc.

b) W Praze, 9 Febr. 1479.

Wladislaw z božie milosti král Český a markrabě Morawský ↄc.

Urozený, wěrný náš milý! Teď posieláme přepis listu, kterýž nám píše oswiecený Hynek wýwoda Minstrberský, hrabě Kladský, knieže a ujec náš milý, což se tebe i jiných pánuow, kteříž sú u Horaždějowic leželi, dotýče. Jakož pak tomu wšemu z přepisu šíře porozumieš. Protož žádámeť od tebe s pilností, i wěřímeť, že ty hned těm wšem pánuom, kteříž sú tu u Horaždějowic leželi, tu wěc dáš znáti i s tiem je obešleš, a což se wám w té wěci bude zdát, že to nám také hned nemeškaje dáš znáti, abychom my také témuž Hynkowi zase odpowěď dali. I rozuměje tomu, nepochybujemť o tobě, že w tom swé pilnosti neopustíš, a zachowáš se w tom tak jakožť píšem. Dán w Praze, w úterý den S. Appolony, králowstwie našeho léta osmého.

Ad mandatum dni. regis.

c) 16 Febr. 1479 (s. l.).

Urozenému pánu, panu Wokowi z Rozmberka, přieteli
mému milému dd.

Službu swú wzkazuji, urozený pane a přieteli milý! Teď posielám přiepisy K. JMti a kniežecí, jemuž porozumieš. I což w tom bude úmyslu twého, daj mi wěděti, neb mi pan Lew píše wedle těch přiepisuow, žeby mu se zdálo, abychom wšichni byli osobně w Praze na tom sněmu. Také mi píše, že by mu se zdálo, abychom se sjeli prwé spolu, než na ten sněm jeti bychom měli. Což jest w tom úmyslu twého, daj mi to wěděti; neb jestli žeby ty sám býti chtěl w Praze, já bych také byl; pakli bysi ty poslati chtěl, já bych také poslal. Dat. fer. III Julianae virginis anno ↄc. lxxix.

Jan z Šwamberka ↄc., mistr přewoẞstwie Českého.

66.

Hynek kníže Minsterberský králi Wladislawowi: o nawrácení škody, kterau pan Racek Budějowským učinil.

W Poděbradech, 15 Febr. 1479. (*Ex orig. arch. Budvic.*)

Najjasnějšiemu knieżeti a pánu, panu Wladislawowi, králi Českému a markrabi Morawskému ꝛc., pánu milostiwému.

Najjasnější králi a pane, pane milostiwý! WKMti službu swú wzkazuji. Jakož mi WKMt píše, kterakby sě Budějowským škoda stala od pana Racka na Konopiště, dotýkajíce toho, jestližeby týž pan Racek winen byl, abych jeho k tomu držal, aby jim byla škoda jejich nawrácena ꝛc. Já hned o tu wěc panu Rackowi psáti budu; a jestliže sě jest to stalo skrze něho anebo služebníky jeho, rozkázati chci, aby zasě bylo nawráceno. A tak sě k tomu mieti chci, že WKMt potom uslyšíte, že sě jest stalo to bez wuole i wědomí mého. Datum Poděbrad, fer. II. post Valentini, anno ꝛc. Lxxix°.

Hynek knieže Minsterberské
hrabě Kladské ꝛc.

67.

Hynek ze Šwamberka Wokowi z Rosenberka: o nesnázech swých, jež má s pány z Šaftenberka.

Na Boru, 27 Febr. 1479. (*Orig. arch. Třebon.*)

Urozenému pánu, panu Wokowi z Rozmberka, bratru mému milému, dd.

Službu swú wzkazuji, urozený pane a bratře milý! Jakož mi píšete, dáwajíc mi wěděti, že ste se panem Strakonickým na roku w Linci byli, kterýž jest wám byl položen od ciesaře JMti, a že ste tu naději jměli, že tu konec a miesto o swé jmieti budete, než pan Šafftmbergéř, ten že jest nechtěl o ty škody, co se Rozmberku dotýče, odpowiedati, lečbych já tu sám osobně na tom roku stál. I, milý pane bratře, wšakť jest wědomá wěc, coť jest pan Šafftmbergéř učinil, a já, poněwadž sem byl na miestě pana otce swého w držení panstwie wašeho, litowal sem té záhuby jako swých milých přátel. I psal sem panu Šafftmbergéřowi o to podlé potřeby té, jakož mého listu aneb dwú přepis a odpowěď od něho Wáclaw kancléř jmá, ještoť já mu sě bohdá dobře odměřiti mohu, a to, což sem psal, toť nás spolu rozdělí Ciesařowy Mti pečet, zachowalliť jest to stánie tak, čili nic. Než pane bratře,

tak tomu rozumiem, žeť wám ledacos w to umetají, jedné aby wám od sebe sprawedliwého neučinili. A píšete mi, že pro waše dobré kdybyšte mě obeslali, abych k wám na Krumlow přijel a s wámi na ten rok jel: i nezdá mi se, by mne wám k té wěci tak pilné potřebie bylo. Chtieliť sic wám sprawedliwé učiniti, bychť i já pak tu nebyl, učinieť wám. A také mi se za panem Šafftmbergéřem jezditi nezdá; budeliť mu sě co do mne zdáti, wšak sě muož dobře doptati, kdeť jsem, a také s list papieru jmá; nechť mi píše, shledáť to, žeť mu dám na to slušnú odpowěd. A také, pane bratře, píšete mi, dáwajíc mi wěděti, že o též píšete panu Dobrohostowi, šwagru mému, prosiec, abych sě k tomu přičinil, aby také s wámi jel na ten rok. I jsem zprawen, že by nemocen byl, i newiem, budeli moci jeti čili nic. A co se Fruosa dotýče, w tom chci pilnost swú jmieti, abych wám jeho zjednal, jedno dajte mi napřed wěděti, k kterému času; byť byl služebníkem mým, tiem byšte jisti byli, žeť bych wám ho poslal k waší takowé potřebě. Datum Bor, sabbato ante dominicam Inuocanit ꝛc. annorum ꝛc. lxxix°.

Hynek z Šwamberka.

68.

Jan ze Šwamberka Wokowi z Rosenberka: o nastáwajícím w Linci rokowání s císařem a s Rakušany.

W Strakonicích, 7 Mart. 1479. (Orig. arch. Třebon.)

Urozenému pánu, panu Wokowi z Rozmberka ꝛc. přieteli mému milému.

Službu swú wzkazuji, urozený pane a přieteli milý! Jakož mi píšete, že ten rok má před se jíti, kterýž jest mezi ciesařem JMtí a mezi námi a to tu w Linci: milý pane, mohloliby to býti, porozumějte tomu a k tomu se přičiňte, zdaby to mohlo býti w Lomiech. A to, pane, z té příčiny, neb bychom tu mohli s sebú mieti pány a přátely, kteřížby nám dobří byli a nám by obuojím raditi uměli, ježto jich tam mieti nebudem moci, ani s námi tam pojedú. I budeteli moci to zjednati, aby tu rokowáno bylo, bylořby nám dobré i užitečné. Pakliť to nebude moci změněno býti, ale i tam s wámi pojedu do Lince. Jediné, milý pane, stojte o to, a to buď skrze pána z Walse neb jiné pány, kteříž se wám zdáti budú, aťby obeslán byl k tomu kněz arcibiskup Ostřihomský JMt, aťby k tomu přijel, neb JMt umie česky, ježto by nám bylo snáze wšecky naše potřeby powědieti česky než po tulmačiech. I pan Lichtenštainar žeby mohl k tomu býti, byloby nám toho wełmi potřeba. Také, milý pane, newiem, máli také s námi jeti Ondřej Mladějowský k tomu roku čili nic, rád

bych to wěděl. Dajte mu to znáti, ať bych jemu powěděl. Také, milý pane, stojte o to, ať by tu také stál a byl ten Daxnar, kterýžto w tomto stání a příměří křesťanském lidem mým škodu učinil, jim pobral i zšacowal je, ať by mi z toho práw byl. Dat. Strakonic dominica Reminiscere anno domini ⁊c. lxxviiii°.

Jan z Šwamberka, mistr
přeworstwie Českého.

69.

Petr ze Šternberka Wokowi z Rosenberka: že newí, budeli přijeti moci do Witoraze na szjed proti Rakušanům a j. w.

W Třebíči, 25 Mart. 1479. (Orig. arch. Třebon.)

Urozenému pánu, panu Wokowi z Rozmberka, šwagru
mému milému.

Službu swú wzkazuji, urozený pane a šwagře muoj milý! Jakož mi píšete, kdyžbyšte mne obeslali, abych s wámi na sněm jel na Witoraz proti Rakušanóm. I milý pane šwagře, buduliť moci tomu co učiniti, chci rád s wámi jeti; neb také nynie některé pilné wěci před sebú mám, pro kteréž snad jeti nebudu moci aniž doma budu. A také, milý pane šwagře, slyším, že byšte sobě jednali purkrabí Wiléma Daudlebského: i newím, budeli on moci wám tomu dosti učiniti a tak welké panstwie sprawowati. Než zdá mi se, abyšte tiem nekwapili, nebť já Markwarta k wám na každý den pošli, a ten se wám hoditi bude jakožť sem wám prwé o něm psal. Tenť bude na kterémž zámku budete chtíti. Ex Třebíč, fer. V ante dominicam Judica, anno ⁊c. lxxviiij°.

Petr z Šternberka ⁊c.

70.

Úředník Třebonský Wokowi z Rosenberka: nowiny, zwláště že Beneš z Weitmile zjednal rok Bohuslawowi ze Šwamberka ajw.

W Třeboni, 20 Apr. 1479. (*Orig. arch. Trebon.*)

Urozenému pánu panu Wokowi z Roznberka, pánu mému milostiwému buď.

Urozený pane, pane muoj milostiwý! Služba má WMti napřed. Račte wěděti, že nám wečeros poselstwí přišlo, že ti wšickni z Kamejku jiezní i pěší i s wozy táhnú k Čmundu; kam se odtud obrátie, toho newieme. Prosím WMti račte někoho poslati na zámek. A jakož sem WMti dnes psal, že mi Kozel z Budína psal, že pan Šwamberk rok má; zjednal jemu jej pan Beneš Waitmilnar; také mi Kozel psal, že ten sjezd mezi králi odložen do božího wstúpenie, a že konečný pokoj bude. Datum Třeboň, fer. III hora prima noctis ante s. Georgii, anno dni. ɔc. lxxix.

Řehoř ɔc.

71.

Zdeslaw ze Šternberka Wokowi z Rosenberka: o nesnázích w jednání příměří s Rakušany.

Na Zelené hoře, 12 Jun. 1479. (*Orig. arch. Třeboň.*)

Urozenému pánu p. Okowi z Rozmberka, přieteli mému milému.

Službu swú wzkazuji, urozený pane a přieteli milý! Psaní sem twému porozuměl, w němž dotýčeš, žeby Rakušené s wámi žádného příměřie mieti nechtěli, w tom žádaje pomoci a rady. Welmi nerád nynie o tom slyším; neb páni a přátelé waši i moji sú z kraje wen wyjeli, já také swé dobré lidi k tomuto sjezdu Olomuckému bratru swému sem poslal. I bojím se, byšte se mohli na mě bezpečiti, žebych málo mohl platen býti, též i jiní páni, poněwadž jich doma nenie. Než zdá mi se, abyšte s nimi sobě příměřie učinili, pro uwarowánie wětších škod; a zatiem by páni a přátelé waši i moji přijeli, sjedúc se ty wěci bychme před se wzeli, pokudžby w tom nám k lepšiemu prospěchu slúžilo. Ex Zelena hora, sabbato post festum S. Corporis Christi, annorum ɔc. lxxix.

Zdeslaw z Šternberka ɔc.

72.

Hynek ze Šwamberka Wokowi z Rosenberka: že mu branné pomoci proti Rakušanům nyní poslati nemůže.

W Boru, 14 Jun. 1479. (Orig. arch. Trebon.)

Urozenému pánu, panu Wokowi z Rozmberka ɔc., bratru mému milému dd.

Službu swú wzkazuji, urozený pane a bratře milý! Jakož mi píšete, že ste swé služebníky byli do Kremže poslali na S. Trojici již minulú, na ten rok, kterýž jesti wám s JCMtí byl složen, ale CMt že jest tam žádných rad swých newyslal, než páni někteří že sú tu byli té odporné strany, a tak že nenie nic zjednáno, nébrž žebyšte tomu rozuměli, žeby wám opět na panstwí nějakú škodu učiniti chtěli. Pane bratře milý, píšete mi žádajíc, abych což mohu najwiec jiezných wám bez meškánie na Krumlow ku pomoci poslal. Pane bratře milý! Wíte wy to dobře, že pan otec mój i já, pokud sme mohli, rádi činili sme wám k wašemu dobrému a činiti bohdá budem, jako swým milým přátelóm. Než wězte pane bratře, žeť jsú sě Němci, dwú neb tré kniežat lidé, silně sebrali a na hotowě ještě wždy jsú, a newiem co s tiem mienie; než přišly mi některé wýstrahy, abych sě před nimi opatrowal. Ježto z té příčiny sami tomu dobře rozuměti muožte, lidí od sebe poslati nemohu. A pan Burian šwagr mój milý w swém odjezdu poručil mi swé zámky; ježto by jim ta potřeba přišla, rowně bych též wzhuoru byl jako pro swé dědičné lidi w tomto jeho odjezdu. A wězte, že trubače swého pójčil sem panu Benešowi Libšteinskému, a byť doma byl, poslal bych ho wám bez meškánie. Datum Bor, fer. II. ante Viti ɔc., annorum domini ɔc. lxxix°.

Hynek z Šwamberka.

73.

Petr ze Šternberka upomíná důtkliwě rukojmě za pány z Rosenberka o placení dluhu.

W Soběslawi, 19 Jul. 1479. (Orig. arch. Třebon.)

Urozeným panošem Kunašowi z Machowic, Adamowi z Drahonic, Jiříkowi z Wětřně, Benešowi z Komařic a Janowi Babowi z Chotěmic, mně milým.

Službu swú wzkazuji, přietelé milí! Jakož jste mi rukojmě za pány z Rozmberka za šest set zlatých: již jest ten čas dáwno minul, když ste mi je dáti jměli.

K tomu se nemáte, byšte pečeti swé wywadili, než mne k škodě připrawujete. Jinému nerozumiem, než že proto, znajíce krále Českého JMti rozkázanie, by podlé listuow napomínáno nebylo, na pečeti swé netbáte. I wěztež, žeť o wás mluwím a mluwiti budu, že znajíce, že ležeti nesmiem, žebyšte se pečetí swých rádi odwážili, bych jměl s nimi diwně nakládati; jakož toho ještě psáti nechci, byšte wy mi jedné neplnili. Ale shledáte, žeť ten čas přijde, že mi rádi splníte. A wězte, že Zdebor Kozský chce mne dielem swým odbyti, a já p. Hradeckému k libosti o něm tak nemluwiem, jakožto o wás, ačbych toho z práwa nejměl učiniti. Ex Sobieslaw, fer. ij post S. Arnolphi, anno domini ꝛc. lxxix°.

Petr z Šternberka ꝛc.

74.

Jan z Šwamberka Wokowi z Rosenberka: obsílá ho, jakož i jiné pány, na sjezd do Písku, o upokojení kraje.

26 Aug. 1479, (*s. l.*) (*Orig. arch. Třebon.*)

Urozenému pánu p. Wokowi z Rozmberka ꝛc. přieteli mému milému.

Službu swú wzkazuji, urozený pane a přieteli milý! Wědětiť dáwám, kterak ke mně mluwil pan Petr Witmberský, Wlček Wáclaw i jiní dobří lidé kraje našeho, prosiec, abych pana Lwa obeslal, abychme se někde spolu sjeli, zdabychme takowé záhuby, kteréž se dějí w našem kraji, mohli stawiti. I mluwil sem se p. Lwem, a jemu se zdá, žej' to potřebné, abychme se sjeli, a že tu také chce býti, a že sám pro pilné potřeby swé nemuož wás obeslati. I prosil jest mne, abych já wás obeslal, aby tuto středu najprw příští byli na Piesku. A já k jeho prosbě učinil sem to, že wás i jiné pány i rytieřstwo obeslal sem, i města. Dat. fer. V ante Rufi, anno ꝛc. 1479.

Jan z Šwamberka ꝛc.
mistr přeworstwie Českého.

75.

Petr z Rosenberka bratrowi swému p. Wokowi: zpráwy dáwá o půtkách, které se strany páně Lwowy do Němec se činí.

Na Krumlowě, 8 Oct. 1479. (Ex orig. arch. Třebon.)

Urozenému pánu, panu Wokowi z Rozmberka, panu bratru mému milému.

Službu swú wzkazuji, urozený pane a bratře milý! Rádbych slyšel, abyšte se dobře měli. Jakož mi píšete, abych Sudlicowi, Hniličkowi a jiným odpuštěnie dal ꝛc. Wězte, že mi se toho nynie nezdá učiniti, a potřebí jest toho powzdržeti. A to proto, jakož sem wám předsím psal, kterak jest Wolfgang s Hluboké sjel na Holkow, ten jest tu ještě, a tajně jich tu wiece sebralo a wždy jim přibýwá, a nemóžem dobře rozuměti co počínati mienie. A jakož wás tajno nenie, kterak jest Štegar kněze opatowy lidi zjímal a dobytky pobral, napomenul jest rukojmě, aby mu je postawili i dobytky. Psal sem o to Štegarowi dosti přísně, a kněz opat jest slal k němu faráře Wyšebrodského a Woldnara; mluwil jest k nim mnoho wysokých řečí a zwláště tak, aby mně a knězi opatowi powěděli, že se jemu od nás z našich měst a zámków škody dějí, a že Hlubočtí ani Holkowští jemu škod nečinie než toliko naši; a že toho trpěti nebude, a že na nás sáhnúti mienί; že jiného žádného newie za nepřietele než nás. A když jsú oni mluwili, že máme příměřie s císařem, a pakli by co počínati mienil, že prwé odpowie: na to jest jim řekl: jakž páni waši držie příměří, též my držeti budem, a nenie mi potřebie odpowiedati, jižť mají mé odpowědi dosti ꝛc. Pak již jest Štegar na Lomy lidi z toho panstwie sebral, a jiezdných mu má něco od pana Lichtenšteinera přibýti. A tak jest jeden dobrý člowěk dal wěděti, že konečnie taženie do Čech učiniti mienie. I játť sem zámków rozkázal pilnu býti, a lidi do Roznberka sehnati a s dobytky se rozehnati. A z té příčiny mi se zdá ještě těchto jiezdných powzdržeti. Také wězte, žeť z Čech z Holkowa a odjinud wždy do Rakús škodí, ježto se bojím, nebudeli to zastaweno, žeť Němci na nás počnú. A wčera noci táhnúc z Čech pobrali lidem našim koně a některé jiné wěci, a člowěk náš šel do Planech a prawil, že sú mu Němci z Šprincnštainu tu škodu učinili, a richtář Planský swolaw súsedy, smetali sú most a jich dočekali, a tu mluwili s nimi, aby nawrátili co sú pobrali, a powěděli, kto jsú, a oni nechtěli se jmenowati, než lidem protiwné řeči dáwali. A tak lidé naši za to majíc, že jsú z Šprincnštainu, střieleli mezi ně a zastřelili jim jeden kuoň. A oni wskočili mezi Plánské, richtáře mečem probodli, a několik jich welmi zranili, a tak hroziec, že chtie Plané wypáliti. I poslal sem k nim Sudlici o to aby s nimi mluwil, aby mi ten pych oprawili. I milý pane bratře, přičiňte se k tomu

s jinými pány a přáteli před Králowú Milostí, aťby takowí wýtržci zastaweni byli. A prosím wás, když budete wěděti dobré nowiny, a zwláště jednáli se co k upokojení s Rakušany, a wěřím wám, že sobě toho poselstwie wážiti nebudete pro naše utěšenie, když co jistého budete wěděti, abyšte nám dali wěděti. Ex Krumlow fer. VI post s. Francisci, anno oc. lxxviiii°.

Petr z Roznberka.

Po napsaní listu tohoto wrátil se Sudlice a tak mne zprawil, že sú w té jiezdě byli Jan Polák, páně Lwuow služebník, ten byl hajtmanem; Zima, Bláznice, Chlewec, Šťastný, Rybald; měli sú na sedmdesát koní a na šedesát pěších, a wybrali sú pánu z Wolsie Klofary, a knězi probošto\wi pět wsí, dobytky i wšecko, což sú zastihli, pobrali a welikú škodu učinili. A což se Planských škody dotýče, jiným se newymlúwají, než že sú se jim Planští nechtěli jmenowati. Ale to jest wýmluwa, neb sú dobře wěděli, že jsú z Planech. I milý pane bratře, wiete dobře, že jest wám pan Lew přiřkl, že Hazelských, a což k Wítkowu Hrádku přislušie i Klofaru, šanowati chce; a z Klofaru nám poplatky dáwají i z toho zbožie, a jsú naši wedle zápisu. I umějtež tu wěc znésti na KMt, i také což se kněze probošta dotýče, nebť má smlúwu konečnú se panem Lwem, jeho listem a pečetí utwrzenú. A toto se nám a knězi proboštowi stalo proti páně Lwowu přiřčení, proti listu a pečeti jeho. Ať JKMt ráčí se k tomu přičiniti, ať jest nám to opraweno. A jáť purkrabi Hlubockému také o to psáti budu a žádati, což jest pobráno, aby nawráceno bylo. A také wězte, že nebožátka lidé přicházejí žalujíc, když páně Lwowi táhnú do Němec nebo z Němec, že jim berú šaty, sekyry, nebozezy, a což popadnú, a kdež koho potkají, swláčejí. A teď tuto škodu učiniwše, leželi sú w Chwalšinách a tu sú bitowali, a to jediné proto, aby ten hlas do Němec wešel, že na našem panstwí obléhají, abychme skrze to od Němców přislowie měli. A také sú holdowali Klofary we xxx zlatých. Hned sú na tom pět zlatých dáti musili, a ostatek mají položiti u Ribalta. I wěřím wám, že o tu wěc budete tuze mluwiti. A towařišem, prosím, powězte ode mne službu.

76.

Wáclaw Wlček z Čenowa Bohuslawowi ze Šwamberka: stížnost na krále Uherského a prosba o podporu proti němu.

Na Helfenburce, 30 Nov. & 9 Dec. 1479. (*Ex orig. arch. Třebon.*)

Urozenému pánu, panu Bohuslawowi z Šwamberka ɔc. pánu mně přiezniwému a zwláště milému dd.

Službu swú wzkazuji WMti, urozený pane, pane mně přiezniwý! A WMti wědomo jest, na čem jest přestáno, což se krále Uherského JMti a mne dotýče, kterak mne jest ráčil swéwolně za nepřietele wzieti, a když sem s JMtí počel wáleti, kterak se jest ráčil w to wložiti král, pán náš milostiwý, a ráčil mi rozkázati wálky nechati, a wězně, kteréž sem zjímal, abych je propustil; a prawě JKMt, že se král Uherský k sprawedliwému podáwá i s swými poddanými, na ty pány, kteříž měli býti w Brně od JMtí obú králí na swatého Martina najprw minulého. A já sem to rád slyšel, a jměl sem za to, že tak bude, jako poslušný k žádosti a k rozkázanie JKMti, a propustil sem wšecky wězně s swú welikú škodú; a mohli sú mi dáti několik tisíc. A toho sem se wšeho odwážil, naděje se, že na ten čas a po těch pániech celý konec mieti budu. A nebuduli ho míti celého konce na ten čas o swatém Martině, to jest WMti wědomo, kterak mi jest ráčil král JMt přiřieci, že mi ráčí raden a pomocen býti i s WMtí pány. I již mi se jest wždy žádného konce nestalo na ten čas, a králem Uherským to sešlo, to WMti oznamuji, že jest neráčil k tomu roku (w témž listu k Wokowi z Rozmberka: sjezdu) swých poddaných seslati, kteréž já winím, a prawě, že by mi ani JMti poddaní nic powinni nebyli. A to se tak bohdá nenajde, neb mám dosti sprawedliwosti proti JMti i poddaným jeho, a to bohdá WMt zwie, přijdeli k tomu, když to bude ohledáno, než že mi se w tom i w jiném od JMti weliká křiwda děje a moc, a že se mnú ke žádnému konci neráčí. WMti welice prosím, abyšte mne w té wěci ráčili litowati, a ráčili mi již radni a pomocni býti proti králi Uherskému wedle mé sprawedliwosti, a že ráčíte krále pána našeho k tomu také wésti, aby mi ráčil raden a pomocen býti podlé přiřčenie swého. Pakli by mi se ta pomoc od JKMti i tudiež od WMti nemohla státi wedle přiřčenie, ale za to WMti welice prosím, aby ste ráčili w té wěci pohotowě býti a krále JMt k témuž wésti, wědúc a znajíc, že mi se weliká křiwda děje, a že sem wždycky podlé této země a podlé králuow pánuow našich JMtí činil, wěrně se přídržeje, jako dobrý člowěk a wěrný Čech. A proto sem welice opuštěn, že jediný sám w této zemi pokoje jmieti nemohu. Za to WMti welice prosím, že mne w té wěci a w tom litowati budete, co mi se od toho krále Uherského mocí děje, a že neráčíte již proti

tomu býti, neb já již bohdá swého proti JMti hleděti chci, jakožto proti nepřieteli swému. A jestli že by se kde přihodilo mým služebníkóm přes zbožie WMti jeti neb jíti, že jich neráčíte hindrowati ani swým dopustíte překážeti. Za to WMti welice prosím, a toho WMti chci zaslúžiti rád. Ex Helfmburg, fer. III post S. Katerinae virginis, anno ɔc lxxix.

Wáclaw Wlček z Čenowa
a na Helfmburce.

In eadem verba: Urozenému pánu, panu Wokowi z Rozmberka ɔc., pánu mně přiezniwému. Datum ibidem fer. V post concepcionem beatae virginis anno dni. ɔc lxxix. — In orig. in arch. Třebon. (2969).

77.

Jan z Ronowa Janowi z Martinic: o smlauwě s bratrem uzawřené a jiných poměrech přátelských,

Na Kunstberce, *7 Jan. 1480.* (*E copia arch. Smečn.*)

Urozenému pánu, p. Janowi z Martinic a na Smečně, přieteli mému zwláště milému.

Službu swú wzkazuji, urozený pane a přieteli milý! Jakožs mi list ten ukázal, kterýmž smlúwu máš se panem Markwartem bratrem swým, tomu sem porozuměl: když se s tebú bohdá shledám, rozmluwiwa (sic) o to spolu šíř dáli buoh w Praze, a čemužbych rozuměl, té wěci před tebú tajiti nebudu, jako ten maje k tobě dobrú wóli. A což se tkne pana Střekowského a panie Buštěweské, jakož píši, muožeš jim dáti znáti tu dobrú wóli ode mne k sobě, ale konečně ještě jistiti nemóžeš, ani já, jakož w té wěci rozumem budeš moci zprawiti. Datum Kunstberg, fer. vi[a] post epiphaniam domini, annorum ɔc. Lxxx°.

Jan z Ronowa a na
Kunstberku.

78.

Lew z Rožmitála Budějowským: důtkliwě postihuje u nich toho, co mu dlužni jsau.

Na Blatné, 11 Febr. 1480. (*Ex orig. arch. Budwic.*)

Múdrým a opatrným purkmistru a raddě města Budějowic,
súsedóm milým.

Súsedé milí! Psaní wašemu porozuměl sem. I diwno mi jest, že wám to nelibo, že swému chci za swuoj statek, nedarmo. Nejednú, ale mnohokrát sem chtěl rád swému pěkně, a nikdy mě potkati nemohlo, a proto sem wzel weliké škody, a beru, kterýchž opustiti nemienim, aniž opustím, pokud najdél moci budu. A píšete o jakýchs swých práwiech: těch mně potřebie nenie. Ale wiem že těch nemáte, abyšte neplatili což jste komu dlužni. A já také mám práwa papežská i ciesařská, ktož mi jest co dlužen, aby mi dal, jakož já též činím, komu jsem co powinen, a ktož mi nedá, abych swého dobýwal; a tak učiním. A dále píšete, že byšte se chtěli týmž opláceti: jsemli co wám dlužen, muožte dobře. Pakli co semnú budete chtieti swé wuole, to buď při wás: shledáte, za každú plnú, wám wrchowatú oplatím, leč moci nebudu. A také píšete, že byšte to chtěli na KMt znésti: zneste prawdu, z tohoť wám poděkuji. Pakli wy zamlčíte, jáť powiem. A jakož píšete, že lehkým wěřím: jáť sem jich newážil, jsúli lehcí čili těžcí; než wy byšte měli je wážiti, ježto wám to lépe slušie a potřebněji jest. Jáť sem měl komu swého odbyti, než jim k žádosti sem učinil, a já jich neznal; než když mi powěděli, ktož je znali, že jsú dobří a usedlí, a jedni za druhé slíbili, nenadál sem se zmatku. A potom zdáli se wám, ale pište mi, kterým mám kterak wěřiti, nechajíce daremných nesnází. Odbuďte mne, ať o to nepojdú wětší nesnáze mezi námi; neb na tom nepřestanu. Neb ti lehcí chodí ke mně s těžkými: kéž ti powědí, že jsú lehcí, neslibujíc za ně Ex Blatna, fer. VI. post Scholasticae, annorum domini ɔc. Lxxx°.

Lew z Rožmitála a z Blatné
najwyšší hofmistr král. Českého.

79.

Lew z Rožmitála Bohuslawowi ze Šwamberka: odpowěd na přímluwu jeho za Hrubého, chlapa nešlechetného.

Na Blatné, 30 Mai. 1480. (Orig. arch. Třebon.)

Urozenému pánu p. Bohuslawowi z Šwamberka, přieteli a towařiši mému milému.

Službu swú wzkazuji, urozený pane, přieteli a towařiši milý! Jakož píšeš o toho Hrubého ɔc. Milý pane towařiši, jestiť prudce nešlechetný; a tyto škody, kteréž se nám dály, když sme u Horaždiowic leželi, najwiece u něho stanowiště měly, a s jeho radú a pomocí mě pálili i lidi jímali i holdowali, a tuším že i wám i některým jiným též. A wieš, črt čím starší, a wždy horší. Též tomuto chlapu tuším. Mnozí sú semnú oň mluwili, o kleit jemu: nechtěl sem swoliti, anižbych swolil, dokudby oběšen nebyl. Neb mně skrze špatného chlapa staly mi se škody wiec než skrze některého rytieře. A když to bude chlapóm procházeti, i jiní potom o též neb o wiec se pokúšeti budú. A proto pro wás nech má ode mne bezpečenstwie až do našeho spolu dalšieho shledánie a o to rozmluwenie. A pane towařiši! s těch swých hor měli byste se nenie ke mně projeti; a jeli bychom někde spolu na lom (sic) a pokwasili bychom spolu, a něco i lepšie mysli pobyli bychom, jsúce spolu ɔc. Ex Blatna, fer. III post Trinitatis, anno ɔc. lxxx°.

Lew z Rožmitála a z Blatné,
najwyšší hofmistr k. Č. ɔc.

80.

Jindřich ze Hradce Wokowi z Rosenberka: nařizuje mu hotowost za příčinau wýtržkůw w kraji.

Jindř. Hradec, bez roku (7 Jun. 1480). (Orig. arch. Třebon.)

Urozenému pánu p. Wokowi z Rosemberka, přieteli mému milému.

Službu swú wzkazuji, urozený pane a přieteli milý! Jakož tebe tajno nenie, kteraké se wýtržky dějí w této zemi České, a zwláště o Budějowských: protož pane milý, napomínám tebe jakožto haitman těchto krajów, aby wedle mě sám osobně s třetinú lidu swého hotow byl, a na den S. Wíta najprwé příštieho s nimi na poli

byl wojensky. Dále pane milý, zemany a dobré lidi, kteříž se tebe přídržejí a slúžie, abyšte obeslali, aby každý z nich osobně též s třetinú lidu swého wedle tebe na poli byl na den swrchupsaný. Nebo jiní páni zemané i města k tomu dni wzhuoru mají býti, a kamžbych obeslal, abyšte k tomu miestu táhli. A prosím tebe, obešli služebníky mé, Petra Wišni s bratry, ať též mají na ten den s třetinú lidu swého (sic) Ex Novadomo, fer. iiij[a] ante octavam corporis Christi.

Jindřich z Hradce ꝛc. najw. haitman
krajów Bechynského a Wltawského.

81.

Lew z Rožmitála králi Wladislawowi: o statek Budějowským na Krumlowě stawený.

Na Blatné, 25 Jul. 1480. (Ex orig. arch. Budvic.)

Najjasnějšiemu kniežeti a pánu, panu Wladislawowi králi Českému,
markrabi Morawskému ꝛc., pánu mému milostiwému.

Najjasnější králi a pane, pane muoj milostiwý! Službu swú napřed poddanú a powolnú WKMti wzkazuji. Jakož WKMt ráčili ste mi psáti o Budějowské, o jich statek jim w Krumlowě stawený: milostiwý králi! té wěci tak daleko swědom nejsem, pokud jest jim ten statek stawen; neb mi o tom nic Budějowští nepsali, ani co dali znáti. Také milostiwý králi, nic se jim nestalo mocí, ani proti práwu a řádu, ale práwem a wedle práwa; a každý ktož stawuje práwem, sobě k škodě i k zisku stawuje. A také takowé lehčejší wěci a súdowé by wždycky měli na WKMt wznášeni býti, byloby to mnoho takowého WKMti zaneprázdnění; jenž se mohú obecnými súdy rownati, z nichž se já také newyniemám. Ex Blatna, fer. III ipso die S. Jacobi apostoli domini, annorum ꝛc. Lxxx°.

Lew z Rožmitála a z Blatné
najwyšší hofmistr král. Česk.

82.

Hynek kníže Minsterberské Benešowi z Weitmile: o sporu za příčinau stawowání Horníkůw w jeho městě Kolíně.

W Poděbradech, 1 Aug. 1480. (Ex orig. arch. civit. Kutnens.)

Hynek boží milostí knieže Minsterberské, hrabě Kladský ɔc.

Urozený pane, nám zwláště milý! Zprawení jsme od měšťan Kolínských, našich poddaných wěrných milých, kterak by je před sě obeslal a ukázal jim přiepis nějaký, kterýž před nimi čten jest, což sě stawowánie Horníkuow dotýče, žeby stawowáni býti neměli. Týž Kolínští nás sú zprawili, žeby také práwa měli od ciesařuow a králuow k tomu i k jiným mnohým potřebám města Kolína slušně a wysoce wysazena, že stawowati mohú w městě swém dopustiti každého. I wěříměť, že sě k tomu mieti budeš, aťby je Horníci při jich práwiech a wýsadách zachowali, jakož při témž sami zachowáni býti chtie. Pakliby který rozdiel w jich wýsadách mezi nimi s obú stran byl, w tom mohú rozeznáni býti králem JMtí a pány raddú JMti. A při čemž JMt je ostawí, Kolínští to zachowati mají. Dat. Podiebrad, fer. iij in vinculis Petri, annorum ɔc. lxxx°.

Urozenému pánu Benešowi z Wajtmile, purkrabi na Karlšteině, mincmaistru na Horách Kutnách, nám zwláště milému.

83.

Augustin biskup Sankturienský králi Wladislawowi: oznamuje příčiny a úmysly příjezdu swého do Čech.

(S. d.) Jun. 1482. (MS. bibl. universit. Prag.)

„List od biskupa Augustina KMti poslaný."

Pozdrawenie w Kristu pánu. Poněwadž ušlechtilého rodu častokrát následuje jasnost a welikost rozomu, a ta wtipnost z přirozenie swého má se táhnúti k najlepšiemu dobrému: protož čím wiece býwá ozdobena žiwú opatrností, tiem hotowěji k milosti, sprawedlnosti a k jiným ctnostem blahoslaweným má sě nakloniti, jimižto jako korunú předrahú ozdobena býwá. A poněwadž známe, že WJt z rodu králowského pošla a rozumem neprostředným jest ozdobena, z toho duowod béřem, že WJt w předepsaném dobrém, milosti, sprawedlnosti (i) jinými ctnostmi nalezuje sě a nalezena bude. Ale že před nás přišlo, že WJt o našem příjezdu do tohoto krá-

lowstwí diwí se náramně i wyptáwá sě, pročbychom aneb kterým úmyslem přijeli do něho: prawíme to, že našeho úmyslu žádný newěděl, než sám buoh a my také. Jestli pak že někteří to we zlé obracují, měliby u wěci nejisté tiem skrowněji súditi. A wšak wěděti rač WJt, když o králowstwí Českém mnohé sme slyšel rozpráwky welmi škodné a hanebné, i diwil sme sě, kterak tak znamenitému králowstwí tak welikú zlú powěstí utrháno býwá. A w tom kdy sú k nám přicházeli pro dojitie kněžstwie Čechowé, shledali sme je hodné, ctnostné a dobré wiery a prawé: tehdy hned pokládajíce, že nemalá křiwda sě děje, i počeli sme sami w sobě mysliti, abychom sě wyprawili do toho králowstwie, a podlé možnosti abychom proti té zlé powěsti Čechóm pomohli. W tom toho postu přišla jest překážka, abychom Čechuow neswětili na kněžstwie, proto žeby byli kacieři w mnohých bludiech zpletení, a owšem majíce listy dimissorialnie falešné. (I) zapálila sě jest w nás žádost tiem wiece, abychom nawštiewili králowstwie a powahy duchowních i swětských shledli; jsúce hnuti upřiemú žádostí, přijeli sme a shledli sme očima našima, že nejsú Čechowé takowí, jakož haněnie falešné o nich se rozhlašuje. Nébrž nemuožem mlčeti, že sme poznali lepšie býti Čechy w zachowání křesťanského žiwota, nežli jiné, kteříž sě lepšie nad ně býti prawie. Majíc toho lítost wětší, nežbychom uměli wypsati, bychom mohli jakžbychom chtěli, hotowi jsme témuž králowstwí ku prospěchu a ne k škodě býti; a odstup to od nás, by pro nás mělo přijíti k jaké škodné roztržce nebo k wálkám: radšibychom smrt podstúpili, nežby co takowého pro nás mělo přijíti. Ej králi přejasný! našie přiejezdy máte wypsanú žádost a úmysl wěrný: protož žádáme, abyšte jej oblíbili, žádné překážky na nás nedopúštějíce. Učiníli to WJt, máme naději welikú, že tohoto králowstwie rozdělenie snadněji i spieše bude moci přiwedeno býti k swornosti, i také s otcem swatým wstúpiti w smlúwu dobrú s pomocí mú. Žádáme také, aby WJt newěřila řečem marným proti nám běžícím: nebo račte wěděti, že jsme prawým biskupem a máme listy znamenité swé swobodné, nébrž i jiné zachowacie listy, odkud sme wyšli, ne kradmo, jakož prawie, ani jako wyhnanec pro některé neprawosti, ale jakožto swobodný a požíwaje swé swobody podlé duostojenstwie našeho. Toto wšecko, králi welebný! přečtúce a wážiece zdrawým rozumem, opět žádáme, jakož slušie na Waše králowské powýšenie, račte na naše psanie milostiwú dáti odpowěd.

„Odpowěd od krále JMti.“

Duostojnému w Kristu Augustinovi biskupu Sankturienskému nám milému. Duostojný w Kristu otče nám milý! Poněwadž na králowskú slušie pečliwost, opatrností prawú rozjímati, kterýmby wiera byla přidána řečem, a snažného wyznamenánie zkúšením na mluwiecé wzhlédati jakeste (sic), odkudžby prawdy úžitek powstati práwě

mohlby (sic). Listy zajisté otcowstwie Twého nám wyznamenané, pro kterú wěc do králowstwie našeho Twé příštie byloby, snadně přijali sme. S strany té, jestliže skutečné okázanie pówoliloby, k wěření tiem nakloněni mohlibychom býti. Ale když to ne zjewně, nad obyčej biskupské poctiwosti, do našeho wšel si králowstwie, kdežto i hned najméně na nás ani na ty owšem, na kteréž zwláště slušie sě wyptati těch wěcí, swéwolně učiniti nepochybowal si, kteréžto wěci Ty wýborně znáš do cizieho biskupstwie bez práwa duchownieho Tobě příslušeti. Poněwadž Tebe od najswětějšieho pána našeho s jistými listmi (sic) zwláště k tomu poslaného owšem pochybujem; nebo nemohú sě nám líbiti, kteréž wěci rozumieme w našem králowství proti prawému práwu, práw zřiezenie pósobiti se. Dále jakož píšeš, že s pomocí Twú rozdělenie mezi najswětějším pánem naším pilnosti Twú k konci přiwesti dobrému: rozuměti muožeš každého kterýžto o wěcech úmysluow rozdieluow majíc jim práwě raditi by mienil a celého samého sobě mezi lidmi také neswornými wydati sebe prostředkem, na toho sluší aby ani na prawú ani na lewú neuchylowal sě stranu, i také čist aby byl ode wšie poškwrny a odewšeho podezřenie. Jestli pak také žeby wěc ta měla sě tak, a kterým obyčejem mohloby rozdělenie takowé skrze Tebe anebo skrze kohožkoli jiného slušně srownáno býti, mysli naše welmiby potěšilo. Dán w Praze, den osmý měsiece čerwence, králowstwie našeho léta jedenáctého, léta božieho 1482 ɔc. (sic)

84.

Psaní obranná troje o krwawém powstání w městech Pražských dne 24 Sept. 1483.

A. Psaní daná pánům a rytířstwu, dne 24 Sept.

(Z rkp. Brazydynowa.)

Starší a obce wšech tří měst Pražských.

Službu naši wzkazujeme, s žádostí wšeho dobrého: urozený pane, pane a příteli nám milý! Waše Milost welmi swětle znáte, kterak w těchto létech milowníci prawd božích snášeli protiwenství, hanění i škody i s námi Pražany, wíce než bylo slušné, wždy očekáwajíce, zdali protiwná strana i také naši úředníci konšelé k témuž přistúpí, k čemuž WMt přistupowala pro dobré upokojení této země; již pak konečně, že mnohé z nás měli o žiwoty připrawowati, a mistry a kněží wšecky wyhnati, jakož pak Prokop Publik to wyznal, jeden z konšeluow. Po několikrát s boží pomocí, z daru jeho milosti opatřili sme se i zmocnili města našeho Pražského, jsauce wespolek jedno srownáni i jedné duše ke wšemu dobrému i této koruny i wšech milých přátel wěrných. Protož WMt prosíme se wší pilností, že z wítězství, kteréhož nám pán buoh ráčil popříti proti úkladům, budete pánu bohu děkowati a nám radni a pomocni,

jisté lidi k naší potřebě wyšlíce, abychom Prahu před nepřátely mohli zachowati. A my toho jsauce wděčni, WMti budem odplacowati jako pánu a příteli nám milému. Což se pak dotýče krále pána JMti, o to bohdá i s WMtí uhodíme, že wěrnost, kterúž sme wždycky zachowáwali a tímto naším opatřením jí sme nepotratili, ještě bohdá ji zachowáwati budeme, jako dobří lidé podlé WMti wíce a lépe nežli ti, kteří WMti i nám nepřejí. Dán w Praze, léta božího 1483, w středu před swatým Wáclawem.

B. Psaní daná městům král. Českého, dne 24 Sept.

(Z kopie w archivu Třebonském.)*)

Službu swú wzkazujem, opatrní páni a přietelé milí! Nenieť wás tajno, kterak w městech našich útiskowé welicí prawdám pána našeho Jesu Christa i wšem wěrným jeho, duchowním i swětským w nich odpočíwajícím, tyto časy sú se dály. Nynie pak my w jistotě toho sme došli i od některých z konšeluow i starších, kteříž tento čas na úřadě seděli, že sú již nynie swú wuoli nešlechetnú nad námi, duchowními i swětskými, dokonati měli. A my z daru pána boha wšemohúcieho a s pomocí jeho swaté milosti jich sme se zmocnili konečně. Protož pro lepšie opatřenie a prawd pána Krista dalšie rozšířenie wěříme wám jakožto našim přátelóm dobrým a též prawdy swaté jakožto i my milowníkóm, s pilností prosiece, abyšte k nám raddy swé bez meškánie wyslali, abychom s pomocí boží a waší radú to dobré začaté k konci prospěšnému wšem wěrným pána Krista a zákona i prawd jeho milowníkóm přiwesti mohli, wždy wám wěřiece, že toho pro tak welmi pilné potřeby nikoli neobmeškáte. Budemť wám toho zwláště zasluhowati nynie i časy budúcie. Což se pak krále pána JMti dotýče, i w to bohdá s raddú waší uhodíme, že wěrnost, kterúž sme wždy zachowáwali, a tiemto naším opatřením jie nepotratili, ještě bohdá podlé wás jako dobří lidé zachowáme lépe nežli ti, kteříž nám i wám nepřejí nic dobrého. Dat. w Praze, fer. IV ante Wenceslai.

Staršie a obce wšech tří měst Pražských.

*) (Poznamenáno rukau sauwěkau:) Přípis listu těch bezectných arcikacířów Pražan, kterýž jsú psali jiným městóm kacieřským, swuoj zrádný skutek oznamujíc, kterýž sú hanebně učinili napřed proti pánu bohu, kněze křesťanské wyhnawše, kláštery zlúpiwše, a dobré křesťany zmordowawše, a potom proti králi swému zámku jeho, hradu swatého Wáclawa se zmocniwše.

C. Psaní dané pánům Launským dne 2 Oct. 1483.)

(Z rkp. Brazydynowa.)

Páni Pražané odpisují pánům Launským na jich psaní na prwní list w tato slowa.

Starší a obce wšech tří měst Pražských: maudrým opatrným pánům purkmistru a konšelům města Launského, přátelům nám w pánu bohu milým, službu swau wzkazujem s žádostí wšeho dobrého.

Páni a přátelé nám w pánu bohu milí! O kterak a welmi radostni jsme, majíce od WMti poselstwí, w němžto zwěděwše o pomoci a milosti, kterúž nám pán buoh ráčil okázati nenadále proti úkladuom nepřátel našich domácích, s námi se spolu radujete, pánu bohu děkujete, že nám ráčil přichylným k zákonu swému pomoci, a že podlé toho ráčíte a chcete nám pomocni býti. Wděčni jsme toho WM., jakožto přáteluom milým z toho děkujeme, a odplacowati budeme týmiž a wětšími w časích budúcích. Pak že W. M. tomu rozumíte, že nepřáteluom wíry zákonu Kristowa ta wěc, kteráž nám přišla z prawého mušení a z lítosti nad prawdami božími, nad pohleděním na se sami, na swá práwa i přátely, bude nelibá a newděčná, a wšemi běhy budau hleděti nám uškoditi. Píšem urozenému pánu panu Janowi Towačowskému, aby ráčil sněm spuosobiti a uložiti wšem ku prawdám božím přichylným, abychom i my přitom jsauce potřebu swau oznámili, a podlé jiných se srownali, k čemuž sme prwé přistúpiti nemohli, a tak to před sebe wzali, cožby wšechněm nám mohlo slúžiti k dobrému, krále pána JMt před očima swýma majíce. Ale w tom ten sněm budeli se prodléwati, a naši kteřížkoliw nepřátelé chtěliby proti nám powstati, budeli nám toho potřebí, prosíme a wěříme netoliko, což se zákona božího dotýče, neb ten má býti napřed, ale i w této naší při sprawedliwé, že ráčíte nám býti radni i skutečně pomocni, když wám wěděti dáme. Datum w Praze léta božího 1483, we čtwrtek po swatém Wáclawě.

85.

Hynek kníže Minsterberské Kutnohorským: aby služebníku jeho Petrowi Peřinowi peníze pobrané nawráceny byly.

W Oskobrhu, 21 Oct. 1483. (Ex orig. arch. civit. Kutnens.)

Hynek, boží milostí knieže Mistrberské, hrabě Kladský ɔc.

Múdří a opatrní nám milí! Zpraweni jsme od urozeného Petra Peřiny, služebníka našeho, kterakby jemu penieze jeho pobrali hofmistr a richtář u šenkéře

w domu Wojnowě. I žádáme wás dle sprawedlnosti a pro nás abyšte to učinili, a jemu toho dopomohli, aby penieze jeho od těch nadepsaných hofmistra a richtáře jemu nawráceny byly. Toho wám wěříme, že tak učiníte, abychme wás o to wiece neobsielali, a dále aby on práce a nákladów na to nečinil. Pakliby se jemu to wdy státi nemohlo, my práwa jemu hájiti bychom nemohli, aby tudy k swé sprawedlnosti přijíti mohl. A pakli jemu z čeho winu dá kto, máť každému práw před námi býti. Datum Hoskobrh, feria secunda ante undecim millium virginum, anno lxxxiij.

Múdrým a opatrným šepmistróm a raddě na Horách Kutnách, nám milým.

(A tergo: „Kníže píše o Peřinowy penieze.“)

86.

Burian ze Šwamberka Bohuslawowi odtudž: o složení roku stranám k urownání sporu jakéhosi.

Na Blatné, 24 Febr 1484. (Ex orig. arch. Trebon.)

Urozenému pánu, panu Bohuslawowi z Šwamberka a na Zwiekowě, pánu a přieteli milému bd.

Službu swú wzkazuji WMti, urozený pane, pane milý! Jakož mi WMt píšete, že WMt newiete, před kým roku položiti, že jsú wše zemané mladí. A také WMt píšete, jestli že by se zdálo před mladým Wrabským; i newiem, udělalli by tomu co, jestli že by jaká we swazku řezka byla. Protož, pane milý, jestli že se WMti zdá, že by stáli před panem Woseckým w prwní neděli w postě, kdež by jim rok položil; neb ač jest služebník pána mého JMti, protoť lidem WMti křiwdy žádné neučiní. I zdáliť se WMti, ažby konečně w prwní neděli w postě stálo, račte mi dáti wěděti, ať já Oseckého budu prositi od WMti i také sám od sebe, ažby je wyslyšel. Ex Blatna, fer. III ante Mathiae, annorum dni. ↄc. lxxxiiii.

Burian z Šwamberka,
hajtman na Blatné.

87.

Wok z Rosenberka Bohuslawowi ze Šwamberka: žádá o radu, máli jeti na sněm do Kutné Hory uložený.

Na Krumlowě, 31 Mai. 1484. (Orig. arch. Trebon.)

Urozenému pánu p. Bohuslawowi z Šwamberka, pánu otci mému milému.

Službu swú wzkazuji, urozený pane pane otče milý! Dáwám wám wěděti, že mne král JMt obeslal, že sněm obecní má držán býti u Hory na S. Jana křtitele božieho, žádaje abych také tam jel ɔc. jakož mám za to, že jste též od JKMti obesláni. Mluwili sú se mnú o to Kořenský, Wíta a jiní dobří lidé, že jest nám pánóm našie strany tam nebezpečné jeti; než žeby bylo dobré, abychme se někde sjeli prwé před tiem časem, a odtud abychme poslali k JKMti a swú potřebu JMti dali znáti, že se nám nezdá tam jeti. Neb poněwadž sú poddaní JKMti učinili tak weliké wěci proti JMti, žeby také proti nám učiniti mohli; než kdežby JKMt ráčil položiti sněm, kdežbychme mohli bezpečni býti, žebychme rádi jeli a wšecko učinili, což učiniti máme. A zdáloliby se wám, tehdy obešlete některé pány přátely naše o tu wěc, a mně dajte znáti, kterébych také obeslati měl. A jestli žeby se wám ta wěc nelíbila, tehdy prosím, dajte mi znáti, pojedeteli k tomu sněmu čili nic. Neb jestliže byšte nejeli, také bych nejel; lečby se wám zdálo, žeby toho má potřeba byla pro kněze Hynka, tehdybych jel. A wy pane otče, wěřím žebyšte také jeli wedle mne. A rádbych slyšel, abyšte se dobře měli. Ex Krumlow, fer. ij$_a$ post Ascensionem domini, anno ɔc. lxxxiiij°.

Wok z Roznberka ɔc.

88.

Bohuslaw ze Šwamberka Wokowi z Rosenberka: neradí k jízdě na sněm do Kutné hory, kde lid na baurce stojí a kníže Hynek wládne.

Na Boru, 5 Jun. 1484. (Orig. arch. Trebon.)

Urozenému pánu p. Wokowi z Roznberka ɔc., panu synu mému milému.

Službu swú wzkazuji, urozený pane, pane synu milý! Jakož mi píšete, což sě toho sněmu u Hory dotýče, tomu sem porozuměl. I wězte pane synu, že já tam

na ten sněm nepojedu, a takébych nerád widěl, byšte i wy tam jeli; neb jest nám tam na ty sněmy welmi nebezpečné jezděnie. A já tak slyším, že sú králi JMti teď nedáwno dwa z JMti čeledi zabili u Hory; a což rozumiem, že tam na búřce stojí. A také jakož píšete, že jest s wámi Kořenský a Wíta i jiní dobří lidé mluwili, že nám pánuom strany našie tam na ty sněmy nebezpečné jezděnie jest, i zdáloliby mi (se), abychom sě někteří páni strany našie sjeli: i wězte pane synu, že jest bylo na tom zuostáno, když sme sě teď byli někteří páni na Zelené hoře shledali, aby sněm strany našie držán byl tu sobotu před S. Janem křtitelem božím w Rokycanech. I potom mi psal p. Jaroslaw, že sě p. Zajiecowi i jemu zdá, aby tú wěcí prodleno bylo až po tomto sněmu u Hory; než mněby sě bylo zdálo, žeby lépe bylo před tiem sněmem. I protož pane synu milý, by sě nás nynie několiko shledalo, zdá mi sě, žeby to nic platno nebylo. A dále jakož píšete, což sě kněze Hynka dotýče, zdá mi sě, že wám proto tam nynie nenie třeba jezditi. Neb kněz Hynek nynie, wiete sami, jako řkúc wšecky krále JMti wěci jedná, a Horníci jsú k němu příchylni; i byloby lépe, aby někde jinde o to s ním rokowáno bylo, než u Hory. I zdá mi sě, abyšte tiem nechwátali; wšak wám rok položen nenie nynie. Ex Bor, sabbato ante festum Pentecosten, 1484. (sic)

Bohuslaw z Šwamberka
a na Zwiekowě ɔc.

89.

Bohuslaw ze Šwamberka Wokowi z Rosenberka: o při tohoto s knížetem Hynkem a o příčinách, proč na sněm do Hory nejede.

Na Zwiekowě, 17 Jul. 1484. (Orig. arch. Trebon.)

Urozenému pánu p. Wokowi z Rosenberka ɔc., pánu synu mému milému.

Službu swú wzkazuji, urozený pane, pane synu milý! Jakož mi přiepis listu Kunratowa a haitmana Třebonského posieláte, tomu sem porozuměl; a dobře mi sě ta wěc líbí, abyšte té wěci, což sě kněze Hynka dotýče, přestali na pánu Pernšteinském a na panu Šelnberkowi, poněwadž tu wěc chtie na se wzieti; a po nich jesližeť wás co slušného potká, přijměte. Dále jakož píšete, že na ten sněm do Hory máte úmysl jeti, žádajíce mne za to, abych wedle wás také jel: pane synu, zdá mi sě, že sem wám tu wěc prawil, pakli sem neprawil, ale wězte, že král pán náš JMt posielal jest ke mně pány některé i jiné dobré lidi, žádaje mne za to s pilností, abych k JKMti na sněmy, kteříž sú před tiem u Hory kladeni býwali, přijel: wždycky sem JKMti wzkazowal, že mi sě tam do Hory jezditi nezdá, položiw .... (díra w listu)

příčiny proč, a prostě že tam nepojedu. Pak přes to bych měl tam nynie na tento sněm jeti, muožte tomu sami rozuměti, žeby mi slušné nebylo, a žebych sě lidem w posměch dal a králi JMti w klamu shledati. Než byť té příčiny nebylo, wám k žádosti pane synu neřku tu, ale třikrát dále i třebalis do Benátek jelbych rád; ačkoli tam mezi tu stranu nenie nám welmi bezpečné jezděnie, wšak proto wám k žádosti jelbych. Neb tak mám za to, žeťby na mě zwláštně nic nepočali, než přihodiloliby sě co wám jiným pánuom a dobrým lidem, jižbych musil témuž wedle wás obyknúti. Ex Zwiekow, sabbato in die Alexii confessoris, 1484.

Bohuslaw z Šwamberka
a na Zwiekowě ͻc.

90.

Měšťané Uničowští králi Matiášowi: wykládají nedostatky swé, pro kteréž jim nelze učiniti wětší pomoci proti Turkům.

W Uničowě, 1 Sept. 1484. (Ex orig. Musei Morav.)

Najjasnějšiemu kniežeti a pánu p. Matiášowi Uherskému, Českému ͻc. králi a markrabi Morawskému, pánu našemu najmilostiwějšiemu.

Najjasnější králi a pane, pane náš najmilostiwější! Wašie Král. Mti s poddaností a se wší poslušností službu swú wzkazujem.

Jakož WKJt ráčili ste učiniti žádost pomoci proti Turkóm nepřátelóm WMti i tudiež našim, abychme WKMti učinili: najmilostiwější králi! račte náš weliký nedostatek, který na sobě jmáme, znáti: Najprwé, že žádných děl nemáme; děla, která sme měli, ty sú byly nebožtíka p. Jana Towačowského, ježto nám jich k naší potřebnosti pojičil; potom po smrti nebožtíka p. Jana fedrowal nás nebožtík p. Albrecht Kostka děly, kterážto po jeho smrti musili sme je dáti p. Heraltowi. Dále WKMti tajno nečiníme, že okolo města na walech weliký náklad učinili sme, chtiece bohdá WKMti jakožto pánu našemu najmilostiwějšímu toho zámku zachowati. Berně, které sme WKMti prwé i nynie dali, ty jsme ještě dlužni; neb odjinud žádných duochodów nemáme, než což sami s sebe sbéřem. Lozunk, který wybieráme na sobě při každém polúletí, při S. Wáclawě a při S. Jiřiem, musíme dáwati p. Oldřichowi Trnawskému Lxxxviii kop LVgr. a p. Ješkowi Swojanowskému xx[ti] zlat. ͻc. (sic) Byloby WKMti mnoho psáti těch nedostatkuow, které na sobě weliké máme, ale pro ukrácení psanie WKMti zanechali sme. Proto z swé chudoby, kterú na sobě máme, chcem zjednati a dáti WKMti dwa centnéře prachu. WKMti pokorně prosíme jakožto

krále a pána našeho najmilostiwějšieho, že od nás ráčíte milostiwě a laskawě přijíti, jako od swých poddaných chudých lidí. A s tiem dajž pán buoh WKMti prospěch a pomoc we wšem dobrém a dlúhé zdrawí; toho bychme WKMti přáli jako králi a pánu našemu najmilostiwějšiemu. Datum Uniczow, fer. iiij[a] ipso die festo beati Aegidii, anno domini 1484.

Purkmistr a radda
města Uničowa.

91.

Mikuláš Špaňowský z Lisowa panu Wilému z Pernšteina: řídí o statku swém, čině p. Wiléma swým poručníkem.

Na Korneuburce, 21 Mai 1485. (*Ms. Pernst. Litom. cop. n. 176.*)

List posilací od Španowského panu Wilémowi z Pernštajna.

Mikuláš z Lísowa a z Špáňowa, hajtman na Kornneuburce, urozenému pánu panu Wilémowi z Pernštajna a na Helfenštajně, najwyššímu maršalku králowstwie Českého a najwyššímu komorníku cúdy Brněnské, pánu mému milostiwému.

Urozený pane, pane muoj milostiwý! Službu swú Waší Milosti wzkazuji. Což se mých peněz, kteréž u Waší Milosti mám, dotýče, protoť sem byl Waší Milosti prostými slowy psal, že pod nebem k žádnému takowé wiery nemám, jako k Waší Milosti, a dobře ste mně wždycky činili a činíte, i po mé smrti jsem jist, že byste chudých přátel mých nezapomenuli. Muoj milý pane, bychť se těmi penězi chtěl wám mil činiti, jist jsem tím, že toho nežádáte: ale do mé pilné potřeby račte jich sobě k dobrému požíwati, játť z nich žádných úrokuow nežádám, wšak mi jináč dosti lichwy dáwáte. Tento úmysl konečný Waší Milosti znáti dáwám, o kterémž žádný newie, ani Hrdoň, kromě Staruostka, že Jana Hrdoně samého, kromě jeho bratří, za wlastního bratra swého k sobě sem přijal, tak aby statek muoj na dědictwie, na penězích, na wšem, což nynie mám nebo jmieti budu, po smrti na Jana Hrdoně, na paní Marketu a pannu Dorotu, sestry mé wlastní, jakožto na prawé dědice připadl nerozdielně na wšecky tři; pakliby w tom kto z nich umřel, aby na žiwě zuostalé připadli; pakliby se po mé smrti děliti řádem zemským chtěli, to buď na Hrdoňowě wuoli; wedle toho Waší Milosti prosím, že mi ráčíte k tomu radu i pomoc dáti, kterakby ta wěc mohla nynie obyčejem zemským ujištěna býti, aby, dopustilliby co na mne pán buoh, w tom zmatku nebylo. A já i s Hrdoněm Waší Milosti bohdá we zdrawie zasluhowati budem. Ex Cornuenburg, sabato in vigilia pentecosten, 1485.

Cedule.

Waší Milosti teď posílám 200 zl. červených bez osmi zl. a za sanitr sem padesát dal; prosím račtež od nich Holúbkowi 42 dáti, a tak wšech mých zl. u Waší Milosti bude i s těmi za sanitr 12 set zlat.; byl bych rád Waší Milosti wiec sanitru zjednal, nechce nynie dělati, prawie, že musie králi dělati, protoť já jinde pilnost jmieti budu. Což se pana Stefana dotýče, buoh wie, ani od něho ani od žádného sem o tom nic neslyšal, pro některú pilnú wěc nemohl sem nynie s ním rozmluwiti, ale bez meškánie chci mluwiti. Nowinť Waší Milosti Staruostka wšech zprawie; játť za najlepší nowiny wěrně rád slyším, aby se Waší Milosti s dobrými přátely we zdrawie sčastně . . . . (sic)

92.

Hynek kníže Minsterberský Kutnohorským: aby mu poslali přepis majestátu, kterýž mají na wesnice a plat od Kolína jim zastawené, a žádá oprawy na křiwdu, která poddanému jeho se stala.

Na Poděbradech, 13 Jun. 1485. (Orig. arch. Kutnens.)

Hynek božie milostí knieže Minsterberské, hrabě Kladský ꝛc.

Múdří a opatrní nám milí! Žádáme wás, abyste nám dali přepis toho listu, kterýž máte na ty wesnice, kteréž k zámku našemu Kolínu příslušejí, jako na Újezdec, na Zibohlawy i na jiný plat od téhož zámku Kolína wám zastawený, neb jest nám toho potřeba wěděti. A také zpraweni jsme od měšťan Kolínských, poddaných našich, kterakby na swobodné silnici zraněn byl Duchek šwec, poddaný náš měštěnín odtudž z Kolína; a toho, ktož jest jej zranil, že jej w swé moci máte. I wěříme wám dle sprawedlnosti, že se nám slušná oprawa stane, což se jest proti nám w té wěci stalo. Nepochybujem jinak o wás, než že se w tom slušně mieti budete o to obé, o čež wám píšem. Dán na Poděbradech, w pondělí před S. Vítem, léta ꝛc. lxxxv.

Múdrým a opatrným šepmistróm a raddě na Horách Kutných, nám milým.

„Knieže Hynek žádá přepisu majestátu na Zibohlawy a Újezdec, a o šewce, ježto zrúbal sauseda z Kolína.“

93.

Král Wladislaw Kutnohorským: aby skutečně nahledli w to dle zůstání sněmovního, aby nedála se w penězích zádawa.

W Praze, 12 Aug. 1485. (*Ex orig. arch. civ. Kutn.*)

Wladislaw z božie milosti král Český a markrabě Morawský ɔc.

Opatrní wěrní milí! Porozuměli smc tomu nynie, kteraká zádawa a nesnáz w penězích jest zde w Praze, a u wás což slyšíme že ještě wětšie; a to z té příčiny, že mnozí obywatelé waši, dáwajíc lidem od sebe penieze, potom jich sami od nich bráti nechtie; a skrze to weliká zádawa mezi lidmi jest. Protož přikazujemť my wám přísně a s pilností, abyšte w takowú wěc skutečně nahledli, aby se to nedálo, než aby ta wěc tak zachowána byla, kterak jest na sněmu obecniem ode wšie země zuostáno. A wězte, žeť zde zjewně mluwie, že wy nadělawše sami u Hory peněz, že jich bráti nechcete. I jest slušné, abyšte tu wěc opatřili, aby se to nedálo. Dat. ex castro Pragensi, fer. VI post S. Laurentii, annorum dni ɔc. lxxxv.

Ad mandatum D. Regis
D. Benessio de Weitmil referente.

Opatrným šepmistróm a raddě na Horách Kutnách, w. n. m.

94.

Hynek kníže Minstrberský Kutnohorským: aby propustili z wazby služebníka jeho Řehoře.

Na hr. Pražském, 16 Oct. 1485. (*Orig. arch. civ. Kutnens.*)

Hynek boží milostí knieže Minstrberské, hrabě Kladský ɔc.

Múdří a opatrní nám milí! Zpraweni jsme, že by Řehoř služebník náš tu od Hory, od dáwného času u wazbě od wás držal sě. Nám se zdá, že ste toho bez wědomie našeho učiniti neměli, na nás nebo na úředníky naše neznesše; neb bylliby služebník náš komu co winowat, ješto by naň prowedeno slušně býti mohlo a sprawedliwě, byl by k tomu tak připrawen, žeby každému wašemu práw býti musil. Protož wám wěříme, že služebníka našeho propustíte, a jeho i s mauželkú jeho i s těmi sirotky žádnému tupiti nedopustíte, poněwadž jeho k tomu připrawiti chcem,

aby každému wašemu, ktožby jemu z čeho winu dal, práw byl a od sebe sprawedliwě učinil. Pakliby se to státi nemohlo, my bychom služebníka našeho w sprawedlnosti jeho opustiti nemohli. Dán na hradě Pražském, den s. Hawla, léta ɔc. lxxxv.

Múdrým a opatrným šepmistróm, a raddě na Horách Kutných nám milým.

(A tergo: „Knieže Hynek o Tlučhaře“ . . .)

95.

Podkomoří králowský Budějowským: aby nemeškali summau, které král k jízdě do Jihlawy pro dwořany swé potřebuje.

W Praze, 29 Mai 1486. (Ex orig. arch. mus. Bohem.)

Službu swú wzkazuji opatrní přátelé milí! Wězte že král JMt, pán náš milostiwý, ráčil mi s pilností poručiti Wám psáti, což se té summy dánie dotýče, že přišla znamenitá jiezda a potřebná wšie země JMti, sjeti se s králem JMtí Uherským w brzké chwíli, kterěžto penieze JMt ráčí dáwati dwořanóm swým na tu cestu. Protož abyšte wšech wýmluw nechajíce, summu hned bez meškánie přinesli mně, tak jakož jest Wám rozkázáno od JMti; neb JMti to diwno bylo, že ste tomu odpierali znajíce, že jiná wšecka města tomu neodpierali sú a dáwají bez odporu. A zdá sě JMti, žebyšte JMti z té milosti měli děkowati, kterúž jest Wám až dosawad okázati ráčil mimo jiné swé poddané. To wědúce, zachowajtež sě w tom tak podlé JMKské rozkázanie, ač chceteli sě hněwu JMti uwarowati; paklibyšte toho zanedbali, že JMt ráčí předsě tu wěc jinak wzieti, jakž takowá potřeba toho kázati bude. Datum Pragæ, ff. II post Corporis Christi, anno etc. LXXXVI°.

Albrecht z Leskowce a na Cierkwici,
podkomořie králowstwie Českého.

Múdrým a opatrným purgmistru a konšelóm města Budějowského, přátelóm milým.

96.

Wyslaní Budějowští pánům swým dáwají zpráwu, kterak jedauce s králem do Jihlawy, meškáni jsau nepřijížděním krále Uherského.

W Brodě, 8 Jul. 1486. (Orig. arch. Budějow.)

Slowútní wzácných opatrnostech páni milí! Službu naši s powolností wždycky hotowú wzkazujem. Psanie wašeho, kteréž ste nám učinili, co se pana Stachenbergeře dotýče ꝛc. porozuměli sme. I račte wěděti, že sme teprwa přístup ku králi JMti we čtwrtek (6 Jul.) nyní minulý jměli, a ty i jiné wěci od waší opatrnosti nám poručené, majíc slyšení od JMti, wnesli jsme; i když buohdá domů přijedem, waší opatrnosti ústně zprawieme. A teď list, kterýž Jasnost jeho po honieřowi poslati ráčil, posieláme, kterýž sme prwé, než jest zapečetín, slyšeli, ježto wedle potřebnosti a dobře tuze píše, aby kněze opata z rukojemstwie propustil, pakliby zlat. dáni byli, aby je zase nawrátil, a jestli žeby komu z našich winu dal, že Jeho Jasnost sprawedlnosti dosti na toho udati ráčie. Pakliby toho zanedbal učiniti, ze nás Jeho Jasnost jako swých poddaných w té wěci opustiti neráčie. Protož račte nemeškajíc list poslati, a což za odpowěd dá, otewrúce račtež sem k nám dáti wěděti, posla wyprawíc, nebť nás ještě zde nebo konečně w Jihlawě nalezne, jakž se waší opatrnosti zdáti bude. Proč sme zase k waší opatrnosti posla tak dlúho newyprawili, potřeba kázala; i neračtež se proto hněwati, neb to naší winú nenie. Král JMt den swatých Petra a Pawla (29 Jun.) apoštoluow božiech teprwa před wečerem z Lipnice do Brodu přijeti ráčil, a kněz biskup Waradinský w středu (28 Jun.) před tiem, proti kterémuž pán z Rožmberka, pan Zdeslaw, a někteří jiní s počestným haufem wyjeli. W pátek (30 Jun.) poselstwí od krále Uherského JMti powěděl, prosbu učiniw ke wšem, předkládaje některé znamenité wěci, pro kteréž Jeho Jasnost na ten den přijeti nemohl, aby král náš a pán najmilostiwější neráčil sobě těch nákladuow wážiti, a sčekání učiniti až do téhodne, a že nemá za jiné kněz biskup, že již na cestě jest. A tak že k tomu času opět wšichni swolili. Tu Liška, páně Beneše Wajtmilnara, a druhý posel kněze biskupa, hned stěží táhli sú králi Uherskému, budeli w témdni Jeho Jasnost w Jihlawě, čili nebude. Pak tejden již minul, a žádný nic konečného powědieti neuměl; neb w sobotu (1 Jul.) kněz biskup byl do Jihlawy odjel, ježto král Jeho Jasnost, knieže, páni rytieřští ꝛc. teskliwi byli pro takowé zlehčenie, kteréž se Jeho Jasnosti stalo, hledíc na náklady a útraty znamenité. Den swatého Prokopa (4 Jul.) na Polné kněz biskup a pan Beneš Wajtmilnar spolu se sjeli. Co jest tu jednáno, toho newieme. Wčera (7 Jul.) na tom bylo, že sme dnes různo jieti měli. I přišlo poselstwie w noci králi Jeho Jasnosti listowné od krále Uherského,

kteréhožto teď WMti přípis posieláme, jemuž porozuměti ráčíte. Dnes ráno (8 Jul.) po 10 hodinách byli sme w radě králowě. Tu ten list čten. I zdálo se králi JMti, ačkoliwěk zlehčenie se stalo, a náklady na to učinili, bychom se dnes neb zajtra rozjeli, že bychom sobě toho již oprawiti nemohli. A poněwadž tak píše, že se nám zdá, abychom toho sčekali, neb buohdá naše dobré bude a naší koruny počestné. Tak že wšechni k tomu swolili, že čekati chcí; neb poslowé zase stěží táhnú, aby dali wěděti, že král pán náš toho čekati ráčie. A tak w radě zawříno jest. Páni Pražané, Launští, Litoměřičtí, Plzenský jeden zde jsú, a jiná některá města odjeli, kteříž blízko domů jměli, neb i někteří páni koně rozeslali. Ačkoliwěk úmysl náš jest byl, abychom domů také jeli, i newěděli sme, na čem dobře učiniti, ani podnes wieme, co činiti, neb útrata jest weliká. Král pán náš čeká konečně Lišky, a tu najisto Jeho Jasnost zwie, budeli král JMt Uherský již na cestě. Pakliby sebú z Budína nehnul, že knieže JMt, páni, rytieři i města prosili, aby déle neráčil čekati. I řekl, že to ráčí učiniti; ačkoliwěk nepochybují, že JMt přijede, a proto se to sčekánie stane. Co pak dobrého zjednáno bude, přijedúc domů, WMti toho buohdá zprawieme. Lidí mladých welikého zrostu a počestných mnoho w malém počtu, jako člowěk w několika létech widěl. Koní čistých na IIM. Král JMt ráčil byl wčera rozkázati, aby žádných potřebech (sic) nekupowali; pak když w noci poselstwie přišlo, rozkázal, aby sobě lidé potřeby kupowali do téhodne. Ex Broda, sabbato ipso die sancti Kiliani, anno ɔc. 86.

(Lístek wložený.)

Páni Pražané i jiná města prosili pána Rúpowského a pána Hořického, aby s králem JMtí mluwili, aby přípis listu krále Uherského mohli jmieti, kterýžto by obcím swým poslali, jímžby se zprawiti mohli. A král ráčil dáti k tomu powolenie swého; awšak proto nemohli Pražané ani my toho dosáhnúti. Než proto péči jmieti budem, zdalibychom jej zjednali. W kterémž píše JM. knězi biskupowi, že pro weliké a znamenité wěci, a zwlášť pro nemoc tak rychle přijeti nemuož. Tak že skrze Rakúskú zemi jeti musí, a skrze nepřátely swé, a že se nehodie jinak jeti, nežli s haufy, s děly a s wozy. A že nežádá shledánie s králem pánem naším pro swé wěci, ale pro krále, pána našeho, jeho dobré a počestné. Aby neráčil litowati toho nákladu a práce: že JMti učiniti ráčie, že wlastnie otec Jeho králowské Jasnosti, ani bratr toho neučinil. Poselstwí wčera od pana Bočka knězi biskupowi přišlo, že stanu lidé krále Uherského ztekli, připrawiwše sobě pautníčí raucho; že drahně zraněných. Trnka Buohdan žiw zuostal, jeden Malowec Nestanický zabit. Byšte se wšichni w dlúhém zdrawí dobře jměli, přálibychom wám toho s prawú wěrú jakož pánuom našim milým. Myť se máme, tak jakž býti muože, děj se wuole božie!

Slowútným wzácným opatrnostem pánuom purgmistru a radě města Budějowic Českých ɔc., pánuom našim milým.

97.

Jan Zajíc z Hasenburka Janowi ze Šwamberka: aby se přičinil u strýce swého, by na Mirotické robotau sahâno nebylo.

Na Budyni, 17 Aug. 1486. (Ex orig. arch. Třebon.)

Urozenému pánu, panu Janowi z Šwamberka a na Strakonicích, mistru přeworstwie Českého ɔc., přieteli a súsedu mému milému d.

Službu swú wzkazuji, urozený pane, přieteli a súsede mój milý! A jakož wás tajno nenie, kterak král JMt a páni rozkázali sú byli dsky čísti před přítomností waší, ty, kterýmiž král Jiří se panem Lwem sfrymarčenie udèlali Miroticemi na některé wsi ɔc. A to král Jiří i potomnie krále zapisuje we zprávu. A přitom sú páni wám poručili, mám za to že i od krále JMti, abyšte se panem Šwamberkem mluwili, aby tú robotú na ty lidi Mirotické nesahal, poněwadž muož widěti a rozoměti, kterak dsky swědčie nebožtíku panu Lwowi a jeho dědicuom. Pakli přesto zdá mu se proti tomu kterú sprawedlnost mieti, abychom stáli přede pány. I já jsem wždy na tom, a tomu rozkázaní krále JMti i panskému chci dosti učiniti. Ale porozuměw, že strýc wáš a šwagr muoj od toho některak wycházie, a to tiem, že obeslal Mirotické, aby mu tu robotu dělali, i psal sem jemu přátelsky, žádaje toho aby na ně mocí nesahal, než když spolu stanem přede pány, což w tom rozkáží, wšemu dáli buoh dosti učiním. I odepsal mi zase, abych jeho mocí z jeho drženie newywodil, a že chce o to mysliti, aby ty lidi k tomu připrawil. Pane přieteli muoj milý! Prosím wás za to, přičiňte se k tomu jakožto mezi přáteli, aťby ta wěc tak rowná w horšie nezašla nesnázemi, póhony a saudy. Cožť jest na mně, jáťbych se toho nerád swéwolně dopustil. Ale powinen jsem podlé možnosti w sprawedlnosti sirotkuow mně poručených obhajowati. Wšak se jemu to nikam neděje, když stanem přede pány, budeli jemu to přiřčeno, zadržieli na sobě co ti lidé, musie jemu naprawiti. Jediné ať ty wěci jdú, toho žádám, mezi námi přátelsky a řádem a práwem. Dán na Budyni, we čtwrtek po hodu panny Marie matky božie na nebesa wzetie, léta božieho ɔc. lxxxvi°.

Jan Zajiec z Hazmburka a z Kosti ɔc.

98.

Jan ze Šwamberka Bohuslawowi strýci swému odtudž: o sjezdu králůw w Jihlawě.

W Strakonicích, 19 Sept. 1486. (Ex orig. arch. Třebon.)

Urozenému pánu, panu Bohuslawowi z Šwamberka ꝛc., panu strýci mému milému d.

Službu swú wzkazuji, urozený pane, pane strýče milý! Abyšte se měli dobře a zdráwi byli, přálbych wám toho rád s prawú wěrú. A milý pane strýče, jakož ste mi cedulku psali a poslali, prosiec za nowiny a za spuosob, který se stal w Jihlawi na tom sjezdu mezi králi Jich Jasnostmi a Milostmi. Milý pane strýče, při kterých sem wěcech byl, a kterých jsem swědom, tyť wám teď sepsané posielám, w nichž porozumiete, kterak se ty wěci w sobě mají a měly. A mienil sem osobně k wám přijeti, a ústně wás těch wěcí zprawiti, ale z těch příčin, kteréž sem wám w ceduli dal napsané, proto nemohu tomu dosti učiniti, i wěřímť, milý pane strýče, že mi w tom za zlé nebudete mieti. Datum Strakonic, fer. III post beati Lamperti, annorum dni. ꝛc. lxxxvi°.

Jan z Šwamberka, mistr přeworstwie Českého ꝛc.

99.

Podkomoří králowský Budějowským zpráwu dáwá, co a kterak u krále jednal o sumu hromničnau, kterauž oni splniti wždy ještě meškají.

W Praze, 30 Sept 1486. (Ex orig. arch. mus. bohem.)

Službu swú wzkazuji opatrní přietelé milí! Jakož mi píšete, což sě summy hromničné dotýče, i jiných potřeb a nedostatkuow Wašich, tomu sem wšemu porozuměl ꝛc. Což se těch potřeb na ceduli popsaných dotýče, byl bych o to s JKJtí mluwil, w tak brzkém času nemohl sem powolně o to mluwiti, neb posel Wáš brzké odpowědi žádal a chtěl preč; než což sě summy JKJti dotýče, o to sem s JKJtí mluwil, podlé žádosti Wašie, podlé potřebnosti hned jakž sem přijel z měst, a potom podruhé o též w Jihlawi sem mluwil s JKJtí. Jeho KMt welmi obtiežně a newděčně odemne takowé Waše žádosti slyšeti jest ráčil, a tak mi ráčil za odpowěd dáti, že konečně bez toho neráčí déle býti, než tak abyšte dali, jakož jiná města JKJti dáwají na tu minci, kteráž po wší zemi jde. A byšte mé rady chtěli slyšeti, jinak Wám neradím, než abyšte to, což jmáte učiniti, newýtržně učinili; staneli se jinak,

hněwu welikého od JKJti neuwarujete sě. To wědúce, umějte sobě srozuměti, načby to mělo Wám přijíti. Datum Pragæ, sabbato post Michaelis archangeli, anno ɔc. LXXXVI°.

Albrecht z Leskowce a na Cierkwici,
podkomoří králowstwie Českého.

Múdrým a opatrným purkmistru a konšelóm města Budějowic, přátelóm milým.

100.

Wodňanští Budějowským: aby wyslali ze sebe také k roku o hromnicích do Prahy, kdežto před králem jednati se má mezi nimi a Píseckými o silnici do Jindřichowa Hradce.

22 Jan. 1487. (Orig. na pap. w arch. Česk. mus.)

Službu naši wzkazujem Waší Mti, wzácné opatrnosti páni súsedé a přietelé nám zwláště milí! Jakož sme některú chwíli posly swé posielali k Wašie Mti, jim poručiwše, aby na Wás znesli některé pilné a znamenité potřeby naše, ježto netoliko nám samým náležie, ale i Wašie Mti k užitku znamenitému mohlyby přiwedeny býti, a zwláště o tu silnici, kteráž jde z Piesku do Jindřichowa Hradce a zase z Jindřichowa Hradce na Piesek, a za to sme prosili, máteli k té silnici které práwo o sprawedlnost, abyšte nám to oznámiti ráčili, jakož sě jest pak tak stalo, že ste práwa a sprawedlnost swú poslóm našim zjewiti a okázati ráčili. Při tom také skrze též posly naše jest Wašie Mti oznámeno, kterak ta silnice z Piesku do Hradce a zasě též takměř wšecka s města Wašeho i také s nás pány Pieseckými swedena a na Týn ku Piesku jest obrácena. Také jsme toho zpraweni, že sú sobě na to na králi Jiřím slawné paměti majestát uprosili. A za to jest Wašie Mti jmenem našim s pilností prošeno a žádáno, poněwadž k té silnici takowú sprawedlnost a práwa máte, abyšte to ráčili předsěwzíti, kterakby ta wěc zasě Waší Mtí k užitku wedle práwa wašeho mohla nawedena býti. Také i to jest Wašie Mti oznámeno, že i nám některé mnohé wěci skrze to scházejie proti naší sprawedliwosti, a žebychom my také wedle Wašie Mti k témuž se přihlásiti a o to státi chtěli. Tak jsme zpraweni od týchž posluow našich, kterak ste Waše Mt k našim prosbám i k našim žádostem laskawě a přátelsky sě okázati ráčili; nač sme sě ptali, toho ste před námi skrýti neráčili, a zač sme prosili, na to ste rady o to zespolka s jinými spolusúsedy swými, pány a přátely našimi wezmúce, odpowěd ste nám na to dáti přiřknúti ráčili. To Wašie Mti tajno nenie, kterak sme teď dobře dlúhý čas se pany Pieseckými mnoho nesnází měli, před králem pánem swým JMtí stáwajíce, k jejich žalobám odpowiedati museli, a o ty

wěci, čímž sú oni nás winili, již konečnú wýpowěď máme. Ale což jest našich potřeb a zwláště pak těch, ježto sě nám zdá, že nám také některé wěci scházejí a s nás se swozujie skrze pány Piesecké, k tomu sme přístupu mieti nemohli až do tohoto času, abychom o to mohli mluwiti, tak jakož nám toho potřebie jest. I račtež wěděti, že ještě s pány Pieseckými před JKMtí státi máme o hromnicech, a tu oni okázati mají práwa a wýsady swé, co u nich má clo z práwa placeno býti, a tu sě pak to zwie, co sú tyto časy brali, majíli k tomu sprawedliwost či nic; neb sú nás i jiné lidi přieliš obtěžowali, jakož za to máme, že některých súsed wašich to také tajno nenie. A to také před sebú máme, chtiece při tom čase také o jiné wěci i o tu silnici, o kterúž sme sě sprawedliwosti wašie na wás doptali, zmienku učiniti a za to krále pána swého JMti prositi, abychom w tom JKMtí opatřeni byli, k čemu sprawedliwost máme. Páni súsedé a přátelé milí! Jakož sme skrze poselstwie swé k wám učiněné Wašie Mti prosili i ještě za též prosíme, abyšte tu wěc tak před sě bráti ráčili, aby ta wěc mohla k naprawení přiwedena býti, a jestliže sě Wašie Mti bude zdáti za slušné, když my teď o hromnicech staneme, abyšte také k tomu některé z swých wyslali a k swé sprawedlnosti přihlásiti sě ráčili, a budeli sě Wašie Mti zdáti, aby toho jednánie ten počátek byl, a to by bylo ku pomoci naší sprawedliwosti. A také sě nám tak zdá, žebychom my swým tiemto jednániem na překážku sprawedliwosti naší nebyli. Wěříme Wašie Mti, že to ráčíte učiniti sami pro swé i pro naše dobré. A my toho Wašie Mti wším dobrým nahrazowati a zasluhowati mínieme. Odpowědi žádáme po tomto poslu. Datum ff. II ipso die sanctorum Vincentii et Anastasii martyrum, anno domini ɔc. LXXXVII°.

Purkmistr a radda města Wodňan.

Wzácné opatrnosti pánóm purkmistru a raddě města Budějowského, súsedóm a přátelóm nám zwláště milým.

101.

Purkrabě Kašperský purkrabi Zwíkowskému: o wálce, kterau Hynek ze Šwamberka do Němec wésti chce a j. w.

Na Kašperce, 10 Mart. 1487. (Orig. arch. Třebon.)

Urozenému panoši N. purkrabi na Zwiekowě, přieteli mému dobrému d.

Službu swú wzkazuji, pane purkrabě, urozený přieteli milý! Bylbych pánóm JMti psal, i slyš ím, že jsú páni JMt w Praze. I přieteli milý, znesli na mě lidé

pána JMti z městečka Hor a jiní z toho zbožie, kteříž k Kašperku přislušejie, prosiece mne, aťbych pánu JMti psal, žeť jsú zprawení, žeťby páně JMti syn, kterýž na Boru jest, wálku do Němec měl: i bojie se, byť skrze tu wálku se jim škoda nestala od Němcuow, nebo ti lidé taky při samém lesu Německém přísedie. Protož, přieteli milý, rozumělby té wěci, žeťby měli na Němce péči mieti. Daj mi to znáti, aťbych jim wěděl w tom rozkázati, aťby se w tom opatřili. Taky přieteli milý, wěz, žeť mám weliký nedostatek w rybách; psal mi pán JMt, že JMt tobě přikázal, aťby mi ryb poslal Štěchowského rybníka. I prosím tebe, aťby mi poslal nemeškaje. Pakliby toho nemohlo býti, daj mi to wěděti, aťbych sě jinde rybami opatřil, nebo sám wieš, že bez ryb tolikú čeledí nemohu býti. Nebo žádných ryb nemám, než co na trhu kúpím, a to jest welmi nesporé. Také pán JMt, kdy jest byl na Kašperce, řekl JMt na Kašperk poslati některé kráwy; prosím tebe, kdy pán JMt doma bude, powěz JMti, ať mi JMt ráčí poslati x kraw. Odpowěď mi daj po tomto poslu na listu na to mé psaní. Dán na Kašperce, w sobotu ante dominicam Reminiscere, anno ͻc. lxxxvii°.

Mikuláš z Vmberka,
purkrabě na Kašperce.

102.

Žaloby M. Wáclawa Korandy a konsistoře Pražské podobojí králi Wladislawowi na Bratří České.

A). Bez dat. (c. 25. Mai 1488.)

(Manual M. W. Korandy. XVII. F. 2, fol. 99.)

„Contra Pighardos, domino Regi.“

Najjasnější králi a pane, pane náš milostiwý! Kromě jiných bluduow těch pikharduow, kteréž do nich známe, rač Waše Jasnost Králowská toto znáti, co oni w swém matrikátu, ježto k nám přišel, pokládají, píšíce

že žádný biskup (po Sylvestrowi) w Římské cierkwi nemá moci úřadné po apoštoléch;

it. žádný kněz od nich pošlý nemá moci žádné prospěti ani sobě ani jiným k spasení, ani křtem, ani jinými swátostmi;

it. by takowý kněz najlepšie slowa mluwil, která mluwil pán Kristus, apoštolé swětí, nemluwí jich jinak, než duchem swým zlým; ale jest wšecko lež a sklamánie, nic k spasení, ale k wěčnému zatracení;

it. pánu Kristowi w swátosti oltářní nemají sě lidé modliti ani klaněti.

Milostiwý králi! Račte znamenati, z mnohých jiných, tyto smyšlenky bludné, kteréž oni rozpisují, ježto podlé nich téměř žádný ani mladý ani starý nebude křesťanem: kto tehdy bude spasen? O milý králi! podlé powinnosti swé králowské, jakožto křesťan, račte toho litowati, bojiece sě pána boha, jestliže dáte swobodu tomu zlému pod swým kralowáním, byť, jehož bychom nepřieli, něco těžkého na Waši Jasnost i na toto králowstwie nedopustil.

B). *Totéž, s počátku Oct. 1488.* (*Tamže.*)

„Anno 1488, domino regi, post Michaelis, de Pighardis."

Najjasnější králi ꝛc. Od drahně let, jakož WKMt muožete pamatowati, že před WMtí i před pány sme mluwili a prosili mnohokrát, aby bratříkóm pikhartóm dáno bylo slyšenie, že my proti nim wieru křesťanskú podlé zákona božieho a swatých doktorów chcme zastati, w čem je scestny shledáwáme; ač oni to rozhlašowali, an tak nebylo, by jim to slyšenie zastawowáno bylo. Tohoto pak léta o letnicech listem swým WKMti byli sme snažně prosili pánuow urozených, rytieřstwa i měst, žádajíce za přímluwu, aby to slyšenie k miestu přišlo. I ohlášeno jest, že má býti po hodu matky božie. WKMt znáte, že před tiem hodem byli sme před WKMtí prosiece, aby tomu bylo den jmenowán, hodina položena, miesto ukázáno a obyčej, kterýby při tom měl zachowán býti, oznámen, tak aby i k konci prohlédnuto bylo. WKMt ráčili ste odložiti pro jisté příčiny. Ale milostiwý králi! slyšíme, že sě chlubie o swém postawení před WMtí, ježto my o tom newieme, a o nás prawie, že sme nebyli, nébrž že sme WKMt darowali, aby toho slyšenie nebylo. Zná WKMt, že tak nenie. Protož my jakož prwé, tak i nynie prosíme pokorně, račte WKMt pro waše spasenie, pro wiery křesťanské slawnost, toho slyšenie dopustiti, a těm bratříčkóm rozkázati státi; myť budem hotowi. A WMti páni urození, páni rytierstwo, páni poslowé z měst, prosíme, račte sě k tomu přimluwiti a při tom býti. Wšak s nimi budem česky mluwiti, že WMt budete moci porozuměti, při čem proti nim budem prawi. Z toho dále bude moci wzato býti, kterakby haněnie pro ně wzešlé na tuto zemi bylo zastaweno, aby i to bylo wieře prawé k dobrému, a tomuto králowstwí ku poctiwému.

103.

Král Wladislaw Kutnohorským: káže zapowídati lowy okolo Kolína i Hory, ježto sobě pro swau kratochwíl zůstawuje.

Na hr. Pražském, 3 Nov. 1488. (Orig. arch. civ. Kutnens.)

Wladislaw z božie milosti král Český a markrabě Morawský ɔc.

Poctiwí wěrní milí! Dáwáme wám wěděti, že sme wšem mysliwcóm našim rozkázali, aby wšech swých mysliwostí s rukáwníky neboli se psy okolo Kolína a Hory přestali. I to wědúc, žádámeť od wás i přikazujem, abyste to kázali trhem prowolati, aby obywatelé waši i jiní, ktož mysliwost wedú, buďto s rukáwníky nebo se psy, aby nehonili, že my sami pro swú kratochwíl takowé lowy sobě zachowati chceme. Pakliby se kto toho dopustil, a přes toto rozkázanie naše takowé mysliwosti wedl a w tom postižen byl: cožby mu se přihodilo, sám by sebú winen byl. Dat. ex Castro Pragensi, feria secunda post Omnium Sanctorum, anno dom. ɔc. lxxxviij.

Ad mandatum d. regis.

Poctiwým šefmistróm a raddě na Horách Kutnách, wěrným našim milým.

„Král JMt o lowy okolo Kolína a Hory: aby přestali."

104.

Král Wladislaw Kutnohorským: aby den S. Jeronyma do Prahy přijeli.

Na Hrádku, 7 Sept. 1489. (Orig. arch. Kutnens.)

Wladislaw z božie milosti král Český a markrabě Morawský ɔc.

Poctiwí wěrní milí! Žádáme wás s pilností, že pro některé pilné wěci, kteréž se znamenitě nás i wšie koruny dotýčie, k nám na hrad Pražský některé staršie z sebe na den S. Jeronyma wyšlete. Nebo na ten čas užitečné wěci wšie země jednány a předsewzaty budú. Dán na Hrádku, w pondělí před narozením panny Marie, králowstwie našeho léta dewatenáctého.

Ad mandatum D. Regis.

Poctiwým šefmistruom a raddě na Horách Kutnách, wěrným našim milým.

„KMt, aby den S. Jeronyma do Prahy přijeli."

105.

Král Wladislaw Wilémowi z Martinic: aby nemeškaje kázal lidem swým dáwati pomoc swolenau.

W Praze, 28 Nov. 1489. (E copia arch. Smeczn.)

Wladislaw z boží milosti král Český a markrabě Morawský.

Urozený wěrný milý! Widěli sme psaní twé, kteréžs učinil úředníkům našim, což se dáwaní nynější pomoci dotýče, kterémuž sme porozuměli ɔc. I žádáme tebe, i úplněť wěříme, že ty neukazuje w tom na jiné, hned bez meškání tu pomoc wšem lidem swým nésti a dáwati rozkážeš. A my tobě takowú powolnost wším dobrým milostiwě nahraditi chceme. Dán na hradě Pražském, w sobotu po S. Kateřině, králowstwí našeho léta dewatenáctého.

Ad mandatum
Domini Regis.

Urozenému Wilémowi z Martinic na Smečně, wěrnému n. milému.

B. XI.

AKTA WEŘEJNÁ I SNĚMOWNÍ W ČECHÁCH

od r. 1500 do 1509.

(**Pokračowání**. *Akta sněmowní předešlá tištěna jsau: Rok 1414—1429 w dílu III na stránkách 181—270. — R. 1432—1439, III, 395—464. — R. 1440—1446, I. 245—296. — R. 1446—1452, II, 209—313. — R. 1453—1490, IV, 413—525. — R. (1466) 1490—1500, V, 362—517.*)

1.

Zápis (necelý) na spojení se wšech králowských měst země České w politickau jednotu.

Bez datum (z r. 1500.) Z archiwu Kutnohorského.)

My purkmistři a raddy, starší obecní i celé obce Starého i Nowého měst Pražských, šefmistři a radda na Horách Kutnách, a my purkmistři, konšelé, starší obecní i wšecky obce měst ihned psaných, totiž Hradce králowé, Žatce, Plzně, Litoměřic, Kúříma, Budějowic, Laun, Klatow, Chrudímě, Tábora, Čáslawě, Nimburka, Střiebra, Domažlic, Sušice, Mýta wysokého, Mostu, Kadaně, Ústie, Jaromiře, Dworu, Piesku, Wodňan, Brodu českého, Kolína nowého, Mělníka, Slaného, Berúna a Poličky ɔc. známo činíme tiemto listem wšem wóbec, jako nynějším tak i budúcím, před nimiž čten neb čtúcí slyšán bude, kterak my napřed jednoty, swornosti dobré a přátelského spojenie znamenawše užitek netoliko nám samým, ale i wšemu swětu užitečný, prospěšný a potřebný wždycky welice býti, nekwapně ani bez hodné příčiny, ale s dobrým rozmyslem wšech nás i s dostatečným rozwážením wstúpili sme a tohoto mocí zápisu dobrowolně wstupujem w jednostajné prawé wěrné upřiemé a křesťanské spolu

spojenie: znamenitě najprw a přede wšemi wěcmi jinými w tom se opowiedajíce jednomu každému žiwému člowěku, že proti králi JMti pánu našemu milostiwému záwazkem a zápisem tiemto nic nejednáme ani jednati mieníme, ale že k JMti se zachowáme wěrně práwě upřiemě a poddaně jako ku pánu swému milostiwému, JMti wšichni jednomyslně úfajíce i wěřiece zúplna, že JMt tak nás wšecky zachowati ráčí při našich swobodách práwiech řádiech statutách milostech obdarowáních starodáwních zwyklostech a dobrých obyčejích, jakož jest nám to wšecko najprwé na mezech i při korunowání slíbil a přisáhl bez přerušenie učiniti, a potom wšem to z milosti swé schwáliti i twrditi ráčil. Než ktožkoli jiný z lidí smrtelných chtělby a směl proti nás wšech měst anebo jednoho z nás kteréhožkoli swobodám práwuom řádóm starodáwním a zwyklým obyčejóm co začínati aneb některak kterakžkoli swéwolně nás utiskati, aneb k něčemu neobyčejnému potahowati, že sebe w tom zuostati ani kterak lehčiti nemáme, ale máme sobě wšickni a jedni druhým w tom radni a pomocni býti. Slibujíce sobě wěrně a práwě, beze wšie lsti a wšeliké ošemetnosti, pod swú ctí a pod swú dobrú wěrú, to wšecko zdržeti, od sebe se neroztrhati a sebe neopúštěti, w tom swých ani statkuow ani hrdel nelitujíce, a ani wiera, ani jiná která wěc w tom nám na překážku býti nemá. Pány Horníky w tom znamenitě wymieňujíce, jestližeby kdy ta potřeba přišla, bychom wojsko měli sebrati a po jistém počtu lidí z měst wydati, poněwadž oni ta práwa mají starodáwnie, že na wojny nemají lidem žádným pomoci činiti z té příčiny, aby kdyby lidé wyšli, kterýchž jest wždycky na Horách množstwie potřeba, dolowé a hory zapuštěny nebyly, kterážto wěc nám i wšie koruně bylaby k záhubě a k škodě weliké, že oni takowú pomocí lidmi nám powinni nebudú; než proto jinak wšelikterak nás opúštěti nemají, ale mají se k nám zachowati při nás a s námi stojiece, tak jako prwé jich předkowé i oni nynie wždy sú se zachowáwali. A kdyby pán buoh krále JMti pána našeho milostiwého od smrti (jehož bože ostřez) neuchowal, s městem swým aby k žádnému jinému nežli k nám se neuchylowali. A my zase nemáme jich w tom opúštěti, ale máme radše radni i pomocni býti, tak jakž jest od starodáwna býwalo wždycky. Též také slibujem sobě pod týmž záwazkem, že žádný měštěnín nemá měštěnína poháněti před saud ani zemský ani komorní, leč jediné z dědin swobodných, z lidí zběhlých a z čeledi zběhlé; pakliby který pohnal, že mu se máme z města rozkázati wyprodati, a do jiného města přijat býti nemá. Ještě i to slibujem sobě také zdržeti, byllibý ktožkoli z měšťan měst králowských swrchupsaných od kohožkoli kdy z něčeho jiného pohnán, nežli z lidí zběhlých, z dědin swobodných aneb z čeledi zběhlé, aby žádný takowý k takowému puohonu nestál: a cožbykoli pro takowé nestánie jmělo naň přijíti, že jej w tom wšickni zastati a opatřiti máme. W tom wšak zjewně wymieňujíce ty puohony, kteříž sú toto naše společné spojenie předešli.

(Cetera desunt.)

2.

Král Wladislaw stawům kraje Kauřimského: napomíná důtkliwě, aby pomoc piwowárnau sněmem dáwno swolenau, kdo ji dlužni zůstáwají, konečně do S. Jakuba n. př. složili.

Na Budíně, 18 Mai 1500. (Orig. w arch. Kutnohorském.)

Wladislaw z boží milosti Uherský a Český ꝛc. král a markrabě Morawský ꝛc. urozeným, statečným a slowútným pánuom, wládykám i jiným obywatelóm kraje Kúřimského, wěrným našim milým, milost naši wzkazujeme a wšecko dobré.

Wěrní milí! Jakož wás tajno není, kterak na obecním sněmu o suchých dnech letničních, když sme teď najposléze w Čechách byli, páni a rytířstwo swolili sú se dobrowolně nám pomoc učiniti s piw, z každého strichu což se zwaří groš český, a to až do plného roku pořád zběhlého; přitom také swoleno jest i dskami zapsáno, ktož peníze na úrocích mají, aby nám po jednom úroku polauletním dali. I porozuměli sme tomu, že po častém našem napomínání málo jest těch, kteřížby se k tomu měli, aby tomu dosti učiniti chtěli, než téměř wšickni tomu odpírají, rozličnými wýmluwami při tom se wymlúwajíce, ježto my sobě w tom wiece posměch nežli škodu wážíme. A protož wás wšecky i každého zwláště k tomu s pilností ještě powolně napomínáme, abyšte wšickni tu pomoc wedle swolení w moc těm pánóm a rytířstwu, ktož tu pomoc wybírají, položili w Praze na starém městě Pražském na rathúze na den S. Jakuba apoštola božieho najprw příštieho konečně beze wšech dalších odtahów. Pakliby se již kto z toho swolení wytrhl přes toto naše psaní a dáti zanetbal, již wám wšem wóbec, kohož se ta wěc dotýkati bude, to oznamujem, že sme poručili slowútnému Albrechtowi Rendlowi z Aušawy, prokuratorowi našemu wěrnému milému, aby on jednoho každého takowého swéwolného, ktožby dáti nechtěl, podlé znění desk a na to pokut dskami položených toho na místě našem dobýwal práwem. A protož ktožby se koli w takowé wěci opozdil a skrze to ke škodě přišel, z toho ať žádnému winy nedáwá nežli sám sobě. Dán na Budíně, w pondělí po S. Žofiji, let králowstwí našich Uherského w desátém a Českého we dwadcátém dewátém létě.

Ex commissione propria
Majestatis regiae.

3.

Petr z Rosenberka Janowi z Šelnberka: oznamuje wýminky, pod kterýmiby úřad nejw. heitmanstwí opět k žádosti králowě na se wzíti mohl.

Na Krumlowě, 23 Jun. 1500. (Koncept arch. Třebon.)

Urozenému pánu p. Janowi z Šelnberka, najw. kancléři
král. Českého 2c.

S. s. w. ur. p. otče muoj milý! Jakož ste semnú ráčili mluwiti od krále JMti, že JKMt na mně žádá, abych úřad haitmanský zase na se wzal, že mi JMt ráčí dáwati od úřadu tu summu jako prwé, a tu že mi p. podkomoří wydáwati má, w Praze abych bytem byl, než proto časem žebych mohl k swému domuow přihled míti: odpowěd má byla, že žádost JKMti skrze wás na mne učiněná málo na sobě nenese, že na to pomysliti chci a s přátely se poraditi a wám odpowěd dáti. I bylbych wám tu w Praze odpowěd rád dal, ale sami ste widěli, že sem té prázdnosti neměl, abych byl s přátely swými wo to wolně rozmluwiti mohl. Než teď nynie přijew domuow, wznesl sem žádost JKMti na bratří swé, i také na jiné přátely, a s nimi sem se radil. Kdež sem w jich radě toho nenašel, abych na ten spuosob prwní w to wkročiti měl. I protož milý pane otče! tato odpowěd jest má na žádost JKMti od wás na mne učiněnú, jestliže JKMt neráčí bez toho býti, kdežbych já toho nejradši zbawen byl, znaje že JKMt mnoho platnějších k tomu má, než jsem já, a mne wždy haitmanstwie neráčí zbawiti, na tento rozum JMti k wuoli učiniti bych chtěl: napřed aby zámci ke mně zřenie měli a komora králowská též, a to proto, bylaliby jaká swéwolná wýtržnost w zemi, aneb žeby cizozemci do země wtrhli, abych já ty lidi maje, JMti dobré tiem dostatečnějie opatrowati mohl. Neb nežby se snad z obeslánie mého w zemi wyzwedli, a já nemaje moci počátkem odkad lidmi hnúti, žeby tudy JMti dobré obmeškáno mohlo býti, JMti bylaby napřed škoda a mně posměch a lehkost, kteréžbych se nerad s pomocí boží dopustil. Od úřadu aby mi ráčil dáwati ij^m ß gr. č. a wína, ryb a owsa na tu čeled, kterúžbych tu w Praze při sobě měl, cožby mi toho tu k ztráwení potřebie bylo; a ty penieze abych sobě předkem z duochoduow těch zámkuow wzal, a ostatek kamžby JKMt rozkázati ráčil, tu buďte obráceny. Milý pane otče, jestli žeby mne JMt wždy mieti ráčil za haitmana, a to sobě snad obtěžowati, což se zámkuow tkne, aby ke mně zřenie měli, pro ten záwazek, kterýž jest těm pánóm učiniti ráčil, kteříž sú wás zastúpili, kdež ste za dluhy JMti rukojmě s jinými pány byli, tak JMti powězte, žebych já se chtěl proti nim s těmi zámky zachowati w tom záwazku jim učiněném, pokudžby mi JKMt rozkázati ráčil. A aby ke mně zámci a komora zření měli, z nižádné jiné příčiny toho nežádám, než žebych

se toho nerad dopustil, zkusiw prwé haitmanstwie co na sobě nese, bych měl malowaný haitman býti a w tom zlehčenie pána swého očekáwati a lehkosti a posměchu se doheitmaniti; pokudžby byla božie wuole, rádbych se toho wystřehl. A také pane otče milý, což se sjezduow tkne o wýtržnosti mezi korunú Českú a kniežaty okolními, aby to JMt opatřiti ráčil těm, kteřížby byli wysláni wedle smluw dědičných mezi králem JMtí a knížaty okolními učiněných, kdebych penieze na ztrawu jim bráti měl. Neb znáte, žeť najwiece k upokojení králowstwie na těch sjezdiech záleží, a žádný bez peněz že jeti nechce. A to ste nynie skutečně widěli, což se p. Fridricha Štose a Pecingara tkne, že žádný bez peněz na ten sjezd do Wiedně jeti nechtěl. Také poselstwie JKMt aby zprawiti ráčil. A s tiem pane otče milý, pán buoh se wám dobře mieti daj, tak jakž já wám wěrně přeji. Dat. Krumlow, fer. iij[a] vigilia S. Johannis baptistæ, anno ꝛc. XV^C^.

Petr ꝛc.

4.

Král Wladislaw Kutnohorským: že pokládá stawům král. Českého sněm zemský na den S. Jeronyma n. př.

Na Budíně, 3 Jul. 1500. (*Orig. arch. Kutnohorsk.*)

Wladislaw z božie milosti Uherský Český ꝛc. král a markrabě Morawský ꝛc.

Poctiwí wěrní naši milí! Tajno wás nebuď, že jest na nás wznešeno jmenem pánuow, rytieřstwa i měst Pražských i jiných posluow z měst, kteříž sú o suchých dnech letničních spuolu na hradě Pražském byli, kterak by z mnohých příčin sněmu obecnieho w králowstwí Českém znamenitě potřebie bylo, a zwláště pro ty wýtržky, kteréž se z okolních zemí Německých do králowstwí Českého dějí, aby to před se wzato bylo, aby s pomocí boží takowé wěci přetrženy býti mohly. A protož my takowau potřebu wážiece, k tomu sněmu sme swolili, a tiemto listem swolujeme, přikazujíce wám wšem wuobec i každému zwlášť, abyšte pro takowú welikú a znamenitú potřebu, i také pro jiné mnohé potřeby, do Prahy se sjeli na den swatého Jeronyma najprw příštího, a nazajtří abyšte se na hrad Pražský podlé obyčeje sešli, a tu wám ty wšecky potřeby woznámeny budú, pro kteréž se ten sněm pokládá. Wědúce w tom wuoli i rozkázanie naše, nepochybujem, že se tak zachowáte, jinak toho nečiniece. A toto naše rozkázaní abyšte w městě wašem po dwa neb po tři

trhy prowolati rozkázali. Dán na Budíně, w pátek před swatým Prokopem, léta božieho tisicieho pětistého, a králowstwí našeho Uherského desátého, a Českého dwadcátého dewátého léta.

Ex commissione propria
majestatis regiae.

Poctiwým šefmistruom a konšeluom na Horách Kutnách, wěrným našim milým.

(A tergo: „K. Mt sněm pokládati ráčí na S. Jeronyma.)

5.

Nařízení ze sněmu, týkající se wedení saudu komorního.

3 Oct. 1500. (Ms. B. 5 arch. Třebon.)

Léta od narozenie božieho tisícieho pětistého, tu sobotu po S. Jeronymu na sněmu obecním, kterýž jest při tom času držán byl, na hradě Pražském, to naprawenie stalo se jest těch knih práw od pánuow Jch Mtí a wládyk z jednostajné wuole, ježto jest toho prwé w týchž knihách nebylo.

Nalezli wuobec za práwo: ktožby koli statek swuoj zapisowal a w tom zápisu bylo, žeby hned postúpil w týmž práwě, aby od toho každé platil tak jakoby i trhem kladl, a to do té summy, zač jest ten statek byl kúpen. Než jestližeby kto zapsal přieteli nebo přátelóm po smrti teprw aby se s komorníkem uwázal w témž práwě, od toho aby placeno bylo, jakž bylo od starodáwna.

Nalezli wuobec za práwo: ktožby koliwěk který z úředníkuow a pánuow neb wládyk z saudu zemského se přihodil, kdyžby najwyšší hofmistr králowstwie Českého nynější neb budúcí s raddami k němu přidanými saud držal: tehdy takowého pan hofmistr zemský má w ten saud komorní wzieti, a jemu miesto wedle jeho powahy dáti.

6.

Staw městský w králowstwí Českém králi Wladislawowi: omluwa chowání swého proti ostatním dwěma stawům na posledním sněmu, zwláště o půhony k saudu zemskému, pro kteréž král jim přísně byl domlauwal.

W Praze, 12 Januar. 1501 (Rkp. archivu Pražského, l. 127 sl.)

„O zasazení proti puohonuom, proti práwu a swobodám stawu městského."

Najjasnější králi a pane, pane náš wšech najmilostiwější! WKMti služby naše hotowé, ochotné a wěrné se wší slušnú poddaností a se wším poslušenstwím wšickni jednostajně wzkazujeme. WKMt netoliko jako milostiwý, ale také i sprawedliwý náš pán, psaním swé Milosti K. předsím wšem nám jest jedniem rozumem i slowy jednostajnými oznámiti ráčila, kterakby k WMKé přišlo za celo o sněmu obecniem z WKéM přikázaní držalém o swatém Wácslawě minulém na hradě Pražském před pány a wládykami, žebychom mluwili zjewně slowa některá a řeči ty, kteréž w listu téhož psanie nám napsaná poslati jste ráčili; přitom WKMt hned píšíc, bylaliby ta wěc w sobě tak, jakož WKMti došlo, žeby WKMti do nás to přediwné bylo a mimo naději wšicku, abychom my to jměli předse bráti, cožby bylo mimo swolenie a zřiezenie wšeho králowstwie Českého, nadto tudiež, což sme WKMti podlé pánuow JMtí a rytieřstwa přiřkli, slíbili a dosti se tomu učiniti zawázali, totiž práwo napřed podniknúti a jemu dosti učiniti, a potom bylliby kto práwu odpieraje, podlé pánuow a rytieřstwa WKMti abychom netoliko radni ale i pomocni byli dotud, dokudžby WMKá takowého k náprawě a k hodnému tresktání nepřiwedla. Dotýčíc i toho WKMt přes wšie obce koruny České zřiezenie, kteréž při přítomnosti WMKé najprw a potom i WKMti po wýjezdu z země držáno bez wýtržky a zachowáno jest: jestliže nás páni JMt a rytieřstwo netisknú k súdóm, takowé swéwolné a práwu welmi urážliwé řeči bezpotřebně že sme činiti nejměli.

Milostiwý králi a pane, pane nás wšech najmilostiwější! Což sme koli a pokud (tak jakož poněkud WKMt zpraweni jste) před pány a wládykami o sněmu na počátku dotklém z jedné wuole a z jednostajného úmysla mluwili aneb mluwiti poručili, rač WMKá znáti a wěděti, že ne swéwolně ani jak wšetečně, ale s dobrým rozmyslem, wážně a z weliké našie potřeby práw a našich milostných swobod a obdarowání (kterýchž od předkuow WKMti, tudiež i od WMti hojnost máme) se wší počestností a slušnú ohradú stawuow panského i rytieřského mluwiti sme musili, bojiece se, jakož již stawy nyniepsanými ze wšech téměř žiwností a obchoduow našich městských skrze naši wlídnost, powolnost a mlčeliwé snášenie wywedeni jsme, tak také i z práw a zwláštností našich, proti kterýmž a nám, kteřížbychom se jim radowati chtěli, den

ote dne wždycky wiece a wiece příčinie se a wymýšlé. Ale ne tiem úmyslem (nedaj buoh!), abychom co proti tomu k čemu sme se buď zapsali, swolili, buď kterakkoli jinak dáti zawázali činiti, abychom tomu se zpěčowali, aneb práwu jaký najmenší úraz dáti chtěli; neb sme se opowěděli hned w tom, žebychom práwa uraziti nechtěli, žádajíc aby z wěcí tak lehkých a owšem městských nás páni JMt a rytieřstwo poháněti nedopúštěli, totiž ze řčenie, swěřenie jakéhožkoli, z dluhuow, z kšaftuow, z nedrženie smlúwy, z swád a z jiných wěcí, z kterýchž nynie poháněni jsúce, někdy odpowiedati proti práwóm našim sme musili, jakožto z koně, z lože, z sedmdesáti grošuow miešenských dluhu, a z jiných rowných wěcí, kterýchžto my na našich rathúziech nesúdíme, ale rychtáři naši. Přitom oznamujíc, jestližeby naše žádost wzácná nebyla, že již skrze nás po takowém ohlášení práwu bohdá žádná lehkost a úraz žádný se nestane, jestližebychom z čeho jiného krom dědin swobodných, lidí zběhlých a čeledi poháněni byli a nestáli; konečný úmysl w tom wypowěděwše, poněwadž jest swětle proti práwóm našim, že k těm póhonóm, kteréž se na nás z lehkých a městských wěcí swrchupsaných dáwati budú, stáwati a odpowiedati nechcem. Nebo kdyby tak předse bylo, slušné (sic) abychom netoliko múdří (jakož nám píší), ale ani lidé sluli, kteříž bychom z práw se dadúc wywesti, bez práw museli podlé wuole lidské žiwi býti časy budúcie a snad wěčné (jehož bože ostřež). Také i proto: neb by každý nás snadně mohl odsúditi za takowé, kdybychom o swá obdarowánie nestáli, že na předky WKMti i na WKMt tudiež nic nedbáme, ani w jaké wáze máme, poněwadž milostí a obdarowánie sobě daných na wěčné časy od předkuow WKMti a WKMti obraňowati a obhajowati netbáme, jich ustupujíce a o ně se nikdá nezasazujíce.

Dále potom w psaní témž WKMti WKMt ráčí sobě to obtěžowati a welmi těžce bráti, zdáloli by se nám bylo, že jsme w čem mimo práwo a zemské zřiezenie obtieženi, že sme toho na WMKú prwotně obmeškali wznésti, a takowého obtieženie swého že sme WKMti neoznámili, kdež, by se to bylo stalo, WKMt wyrozumějíc takowému obtiežení našemu, nás jako komoru swú a poddané swé MKské opatřiti byste byli ráčili; přitom WKMt nám na wědomie dáwajíc, poněwadž my toho sme neučinili a swých obtiežení na WKMt newznesli, že tu řeč takowú a naše řeči WKMt proti nám sobě těžce jest wzieti ráčila, a to proto, že WKMt znáti ráčí, skrze takowé naše předsewzetie mnoho zlého a škodného wšemu králowstwí Českému žeby přijíti mohlo; přikazuje WKMt, abychom my se tak při těch wěcech do šťastného bohdá přijetie WKMti do koruny České zachowali, jakož jest při přítomnosti WKMti zachowáwáno a súzeno. Pakliby se toho nestalo, a kto swéwolně z nás žeby k práwu státi zanedbal, toho znamenitě dotýčíc, že kdyby od koho WKMt od toho, ktožby po práwu starém na nás šel, požádána byla, žeby na nás podlé powinnosti netoliko sama skutečně pomocna býti ráčila, ale i wšie země k tomu pohnúti chtěla, jako práwu odporné a ty, kteříž sme

se nad swými ctmi, přísahami, nad bohem i nad WKMtí jako pánem swým dědičným zapomněli, aby WKMt k nápravě a k slušnému tresktání přiwésti mohla. Najjasnější králi a pane, pane náš wšech najmilostiwější! WKMti pokorně, poddaně a se wší pilností prosiec žádáme, že WKMt toho těžce k srdci WKMti připúštěti neráčíte ani hněwu (kteréhož my se welmi bojíme, poněwadž nic jiného podlé řeči Šalomúna nenie, nežli smrt poddaných nás,) pro takowú wěc držeti proti nám neráčíte: neb jakož sme prwé položili, ne proto, by králowstwí co zlého přijíti mělo, to sme učinili, ale práw swých litujíce a WKMt i předky WMKé, od kterých takowé swobody máme, sobě přemnoho wážiece. A proto tudiež abychom WKMti nynie mnohými wěcmi pilnými a welmi potřebnými netoliko poddaných WKMti ale wšeho křesťanstwa zaneprázdněnu znajíc (a ne z jaké lehkosti aneb opowrženie jakého), wěcmi těmito a takowými nezaneprazdňowali ani jak zamucowali, w obecniem sněmu, kdežto městóm a každému s swú potřebu (jakž muože a umie) swoboda jest mluwiti, o tyto swé potřeby přepilné, nic zlého ani jiného přitom, než aby práwa naše zniku jmieti měla, nemieníc, o to před pány a rytieřstwem řeč jako potřebnú tak owšem počestnú sme učinili. Kterúžto wěc WKMt znajíce, WKMti prosíme, učinililibychom co o swá práwa a swé swobody a zwláštnosti stojiece, že WKMt proto našie ani lehkosti ani zhúby neb zkázy hleděti neráčí, ale raději ráčí nás w tom jako pán milostiwý býti obránce, jako tudiež ten, kterýž práw našich rozmnožitel a obhájce býti po wše dni zawázati ste se ráčili na počátku králowstwie swého. A my, ne jako nad swými ctmi, přísahami, bohem a WKMtí pánem swým dědičným se zapomínajíce, ale na to wše na každú hodinu wážně pamatujíce, WKMti wěrně slúžiti budeme, jakož pak WKMt takowých, bychme co proti swým ctem a přísahám učinili, nás býti jest nikdá neseznala, než takowé, jako na ctné a zachowalé slušie, pamatujíce tudiež na boha i na pána swého bez přestánie.

Potom WKMt opět níže psáti ráčí, žeby tato jednánie a naše o naše práwa zasazenie ze wšech nás nebyla, než z některých wšetečných mezi námi obýwajících, kteříž se mimo jiné w něčemby ukázati chtěli; přitom oznamujíc WKMt zřetedlně, žeby úmysl WKMti byl takowý, takowé když se jich uptáte, tak tresktati skutečně, aby se jimi netoliko domácí, ale i w okolních zemích tresktali. Najmilostiwější a přejasný králi! WKMti poddaně a žádostiwě prosíme, nerač WKMt takowých od prawdy dalekých zpráw k WKMti přijímati; nebť boha na swědomie béřeme, žádného takowého mezi sebú býti neznáme, kterýby se tiem úmyslem k čemu přimlúwal, aby skrze jeho přímluwu která lehkost aneb které zlé zemi České přijíti mělo; než každý dobrým úmyslem wuoli přimlúwati se jmá, ale ne každý umie; a proto aby jměl k WKMti obžalowán býti, ktoby kdy na který sněm jeti aneb přijeda přimlúwati se směl, poněwadž za to nic jiného než obžalowanie hrozného by očekáwal? Milostiwý králi! rač se WMKá rozpomenúti na předešlé časy a w nich příhody, kterak

též mnoho z nás WKMti jsú obžalowali, a wšak WKMt jich jiných ste potomně neshledali, než ty, že dobrého obecného přátelé sú byli.

Najposléze pak WKMt ráčila jest nás týmž psaním WKMti napomenúti k tomu, abychom ke dni Božieho křtěnie wyslali z sebe hodné lidi do Prahy k jednání se pány JMtí a rytieřstwem, pro zachowánie dobré lásky, pokoje a swornosti o to, z čehožbychom jmenowitě měli poháněni býti. Račiž WKMt to znáti, že nic toho WKMti napomenutie neobmeškawše, ze wšech měst podlé rozkázanie WKMti muže hodné k tomu rownání wyslali sme, a rádi sme jednati se pány a rytieřstwem (kterýchž přewelmi malý počet byl jest) o tu wěc chtěli: ale oba ti stawowé k žádnému s námi jednánie přistúpiti sú nechtěli, než wždy na swém stáli. A my také od obcí swých a WKMti poddaných to poručeno toliko majíce, oč jest nám ten sjezd WKMt poručiti ráčila, s nimi o nic jiného sme nejednali, než na tom také stojiec, což sme z powinnosti práw swých o prwniem sněmu mluwili a s čím sme se ohlásili, ruozno sme se rozjeli.

A protož WKMti prosebně a pokudž najwiec muož prošeno býti žádáme, že WKMt znajíc do nás upřiemé srdce, upřiemý úmysl, k obecnému dobrému tudiež hotowé a o swá práwa stojiece, že WKMt jiné zpráwy o nás od žádného přijímati neráčí, ale ráčí nás opatřiti radše, kudybychom w swých práwiech a swobodách se radujíc podlé milostí sobě pójčených swé mohli žiwnosti bez překážky wésti. Prosíme i za to, že WKMt ráčí pánóm JMti a rytieřstwu i do zemského i do komornieho súdu psáti, dokudž WKMt mezi jimi a námi té wěci nerozeзná sprawedliwě, aby oni nás takowými lehkými puohony, kteříž jsú mimo zřiezenie a swolenie zemské, neobtěžowali.

Žádáme i za to pokorně, že WKMt z tohoto tak dlúhého psanie nám za zlé jmieti neráčí, neb o mnoho welikých a potřebných wěcech krátce psáti se nemuože. Odpowědi milostiwé a laskawé po tomto poslu žádáme. Datum fer. III post Epiphaniam domini anno ɔc. 1501.

WKMti poddaní Pražané, Horníci a wšecka města
WKMti králowstwie Českého.

7.

Král Wladislaw Kutnohorským: aby zjednání Prešpurské nebylo rušeno, a sněm aby držán byl na hradě Pražském w pátek na suché dni n. př. (5 Mart.)

Na Budíně, 29 Januar. 1501. (*Orig. arch. Kutnohorsk.*)

Wladislaw z božie milosti Uherský, Český ɔc. král a markrabie Morawský ɔc.

Poctiwí wěrní naši milí! Jakož wás tajno nenie, kterak to zjednánie obecné a králowstwí Českému welmi užitečné w Prešpurce při nás ode wšech stawuow k. Č. s powolaním naším zawřieno a dokonáno jest. Kdež pak hned potom při suchých dnech postních na hradě Pražském na obecném sněmě to potom čteno a wáženo, i dále nad to, což jest wiece potřebného bylo, přičiněno a dokonáno jest. Protož ta jest wuole naše konečná, aby to tak nepohnutě držáno a zachowáno bylo. Ale poněwadž nás nynie dochází, že se některým zdá, žeby někteří z těch kusuow potřebni byli k naprawení: i nechtiece my, by co w tom na omylu mělo postaweno býti, pokládáme sněm obecní w pátek na suché dni najprw příštie na hradě Pražském; přikazujiec wám, abyšte ten sněm wo dnech trhowých podlé prwnieho obyčeje prowolati rozkázali, tak aby naň chudí i bohatí jeli. Též také abyšte i wy k tomu času jisté z sebe osoby wyberúc wyslali; a tu aby se potom z jednostajné wuole toho pilně powážilo, jestli co potřebie naprawiti, aby se naprawilo a konečně stwrdilo. Neb tomu naprosto nechceme, aby o takowú wěc wiece sněmowáno bylo a lidé k nákladóm bezpotřebným aby přicházeli. A ktožby pak koli na ten sněm z kteréhokoli stawu osobně nepřijel, chcme tomu podlé obecného swolenie, aby ti ktož se sjedú před se jednali a moc dokonati i zawřieti jměli. Pak zanetbáli kto přijeti, a bez něho se dokoná, nebude moci z toko žádnému winy dáti nežli sám sobě. Protož wěděúce w tom takowú wuoli a rozkázanie naše, zachowajte se tak w tom, jakož wám píšeme. Což se pak ještě dále tu na tom sněmu obecného a potřebného jednati mieti bude, to wám oznámíme po radách a posléch těch, kteréž mezi wás na ten sněm wyprawíme. Dat. Budæ fer. VI ante purific. b. Virginis, anno 1501, regnorum autem nostrorum Hungariæ undecimo, Bohemiæ vero tricesimo.

Ex commissione propria
Majestatis Regiae.

Poctiwým šefmistruom a konšelóm na Horách Kutnách, w. n. m.

8.

Král Wladislaw stawu městskému w Čechách.

Na Budíně, 2 Febr. 1501. (Rkp. arch. Pražsk. l. 128.)

Wladislaw z božie milosti Uherský Český ɔc. král a markrabě Morawský ɔc.

Poctiwým, opatrným purkmistróm a konšelóm měst Pražských, i také Horníkóm i jiným poslóm z měst našich králowstwie Českého, wěrným našim milým.

Poctiwí, opatrní, wěrní naši milí! Jakož nám připomínáte psanie naše, kterak sme wám nedáwno psali dobře přísně wo to, což se těch slow dotýče, kteráž jmenem waším mluwena jsú před pány a wládykami o sněmě předešlém, předkládajíce, kterak ste to z weliké potřeby učiniti musili, nechtiece tudy od swých práw a swobod utištěni býti; kdež my prwé i nynie to s pilností wážiece, tak se nám zdá, že jest ta potřeba rowně též i jinými slowy a ne tak urážliwými práwu i také pánuom a rytieřstwu mohla jest powědiena býti. A protož jakž jest se nám ta wěc prwé nelíbila, tak se nám i ještě nelíbí; neb bychme toho přieliš nerádi widěli, by měla příčina dána býti pod jakúžkoliwěk formú, čímžby práwo zemské mělo zlehčeno býti; a toho bychme každému brániti chtěli podlé najwyššieho našeho přemoženie. Jakož nám pak také píšete, že ste k rozkázaní našemu na božie křtěnie posly z sebe wyslali k rownání se pány i s rytieřstwem wo to, z čehobyšte jmenowitě měli poháněni býti, a že sú ti oba dwa stawowé k žádnému jednání s wámi přistúpiti nechtěli. Pak jakž koliwěk ta wěc jest, ještě wám s pilností přikazujíce porúčieme, abyšte se o to pokusili, aby to mezi nadepsanými stawy a wámi mohlo srownáno býti na tomto sněmě najprwé příštiem. A my sme také na některé prostředky w tom pomyslili, kteréž sme oznámili urozeným Janowi z Šelmberka, najwyššiemu kancléři k. Českého, a Albrechtowi z Kolowrat na Libštejně, hofmistru dworu našeho, wěrným našim milým, poručiwše jim, budeli toho potřeba, aby mezi pány a rytieřstwem a wámi na místě našem prostředku hledali. Kde o wás nepochybujem, že se w tom powolně jmieti budete; a my wám to milostí i wším dobrým nynie i potom zpomínati chcme. Pakliby se to těmi prostředky srownati nemohlo z kteréžkoli příčiny, tehdy ta wěc aby také w dobré mieře stála, jakž jest dskami zapsána, až do našeho dalšieho mezi wámi obojími rozsúzenie. Dán na Budíně, w úterý den hodu Hromničného, tisícieho pětistého prwnieho, a králowstwí našich Uherského jedenáctého a Českého třidcátého počítajíc léta.

Ex commissione propria majestatis regiae.

9.

Král Wladislaw Kutnohorským: pokládá sněm nowý do Prahy w úterý po prowodní neděli (20 Apr.) o pomoc proti Turkům a o jiné potřeby ještě newyřízené.

Na Budíně, 10 Mart. 1501. (Orig. arch. Kutnohorsk. a Budějowského.)

Wladislaw z božie milosti Uherský Český ɔc. král, markrabě Morswský ɔc.

Poctiwí wěrní naši milí! Jakož wás tajno není, kterak sme na tento sněm nyní minulý byli wyprawili posly naše, urozené Jana z Šelnberka, najwyššieho kancléře králowstwie Českého, a Albrechta z Kolowrat, hofmistra dworu našeho, wěrné naše milé, a jim sme poručili mezi jinými potřebami to wám oznámiti, kterak mnohá napomínání od otce swatého papeže, i od některých králuow křesťanských jměli sme, abychom wálku proti Turku wyzdwihli, a že jich milost také nás opustiti nemíní, pokudž jich stáwá. Pak ačkoliwěk k tomu my sme dosti náchylni, abychom takowú wálku s pomocí buoží na se wzali pro obecné dobré wšeho křesťanstwa, ale proto toho sme nechtěli do konce zawříti, leč bychom prwé w tom radu waši slyšeli i také jiných poddaných našich, kteříž příslušejí k koruně České. A z té příčiny byli sme umínili do Olomúce sjeti; tu sme také byli položili rok na kwětnú neděli (4 Apr.), abyšte se k nám byli sjeli a z sebe wyberúc, což by moh najwětší počet býti, plnú mocí abyšte k nám wyslali. I srozuměli sme tomu, že ten minulý sněm nebyl jest tak potřebně rozhlášen, jakož by na to slušelo, a tudy že sú se mnozí nesjeli. A protož pokládáme sněm jiný, abyšte se sjeli ten úterý po prowodní neděli najprw příštie (20 Apr.) do Prahy, a tu abyšte s jednostajné wuole sejdúce se na hrad Pražský, nám odpowěď dali, co se pomoci proti Turkuom dotýče; kdež nepochybujem, že to znajíc, že se takowá wěc nedotýče nás toliko, ale chudého i buohatého, a nadto dotýče se swaté wiery křesťanské a k tomu hrdel i statkuow jednoho každého, že nám takowú odpowěď dáte, kteráž by byla napřed pánu bohu wděčna a nám také příjemna a přede wším křesťanstwem chwalitebna. A na tom sněmě má se také jednati wo cizozemce, wo poprawce po krajích, wo minci i wo mnohé jiné potřeby, kteréž sú se na tomto minulém sněmě nedokonaly. A protož wám wěříme i s pilností napomínáme, abyšte se wšickni pro takowé potřeby sjeli. Pakliby kteří přijeti zanedbali, že proto ti, kteří přijedú, podlé obecnieho swolení jednati a zawříti moc míti budú. A wědúce takowú wuoli a rozkázaní toto naše, nepochybujem, že po dwa trhy w městě wašem prowolati rozkážete, jináč toho nečiníc. Dán

na Budíně, w středu po neděli Reminiscere, léta božieho tisícieho pětistého prwního, a králowstwie našich Uherského jedenáctého a Českého třicátého.

Ex commissione propria majestatis regiae.

Poctiwým šefmistruom a konšeluom na Horách Kutnách, wěrným našim milým.

(A tergo: „Král JMt pokládá sněm feria iij^a post conductum paschae.“)

10.

Swolení ke wkladu dědin Horníkům do desk zemských.

13 Mart. 1501. (Z rkp. arch. Kutnohorského.)

We dskách pamatných léta M°V^C^j° w sobotu po s. Řehoři.

Páni JichMt a rytieřstwo ráčili sú rozkázati dskami pamatnými zapsati: aby již po dnešní den horníkóm na horách Kutnách nynějším i budúcím, cožby sobě koli na dědinách swobodných kaupili nynie i w časiech potomních, aby jim we dsky zemské kladeno bylo. Poslowé na to byli sú od pánów a rytieřstwa: Jindřich ze Hradcę najwyšší komorník král. Českého z pánów, Zdeněk Malowec z Chaynowa, Jindřich Sádlo z Kladrubec z wládyk, jsúce k tomu zwláště wysláni.

Tento weypis z desk pamatných wypsán jest z rozkázanie Puoty z Rizmberka a z Swihowa, najw. sudí král. Česk., pod pečetmi Jeronyma z Skuhrowa miestokomorníka král. Česk., Jindřicha z Běšin místosudí kr. Čes. Stalo se léta jako nahoře.

11.

Wilém z Pernšteina oznamuje kraji Kauřimskému, kterak na posledním sněmě zřízeno jest o swědčení u komorního saudu.

Na hradě Pražském, 19 Mart. 1501. (Z rkp. bibliot. Fürstenberské.)

„List páně Pernštajnského o to což se saudu komornieho dotýče takto.“

Urozeným pánuom, urozeným a statečným rytieřuom a wládykám, múdrým a opatrným purkmistruom a konšeluom w městech, i jiným wšem obywateluom kraje Kauřimského, pánuom a přáteluom mým milým, Wilém z Pernštajna a na Helfen-

štajně, najwyšší hofmistr králowstwie Českého, službu swú wzkazuji. A oznamuji, že na tomto sněmě obecním, kterýž o těchto suchých dnech nynie minulých z rozkázanie krále JMti pána našeho milostiwého na hradě Pražském držán jest, mezi jiným jednáním a potřebami zemskými, což se swědomie w saudu komorniem dotýče, kterýž já na JKMti miestě držím a řiedím, takto jest zřiezeno a na konec zjednáno w časy budúcie zawřieno jest: Že w komoře swědomie listownie přijímati se má od panského a wládyckého stawu toliko; a panský a rytieřský staw má to swědomie dáwati zawřené, a w tom má swědomí zapsáno býti na swú wieru a na swú duši, že což swědčím, že jest prawda. Než jiní lidé obecní mají swědčiti přísahu učiniece jako w zemském saudu. A od placenie těch swědkuow má dáno býti od každého 2 gr. česká písaři. A těm swědkuom též má dáti od míle, ktož jich požene, jako při saudu zemském. Pakliby kto w kraji tam sobě zjednal dwa dobrá a zachowalá člowěky, aby ti swědkuom dali přísahu jako při saudu zemském, a spíšíce swědomie, aby je zawřeli a zapečetili a po jednom aby je slyšeli. A ten kdož je wede, aby přitom když swědčie swědkowé, nebýwal, a ti tajnost swědkuow aby zachowali podlé prwnieho nálezu. Protož páni a přietelé milí, to a takowé zřiezenie znajíce, w tom se tak jakž se wám tuto píše, wšichni zachowajte. Což se pak měst w nadepsaném kraji dotýče, za to wás přietelé milí, žádám, že w den trhowní, když u wás trh býwá, prowolati rozkážete, aby se to wšem w kraji wašem obýwajícím tiem šíře oznámilo a wšudy rozneslo. Dán na hradě Pražském, w pátek před swatým Benediktem opatem, léta Páně tisícieho pětistého prwnieho.

12.

Swolení stawu panského o řád swůj co do rodůw panských i nowých.

27 Apr. 1501. (Z desk zemských r. 1542 a z rkp. Talmberského l. 215.)

Léta od narození božího tisícího pětistého prwního, w úterý po Swátosti. Z mocnosti té, kterúž sobě podlé swobod swých panský i rytířský staw w zřízení zemském pozuostawili, že mohú práw swých z jednostejné wuole přičiniti i ujíti: protož páni toliko w řádu swém panském po témž zřízení o to jsú se swolili mezi sebú, a to na pány z rytířstwa wznesše s jich wědomím kázali sú řád stawu swého panského w knihy pamatné desk zemských wepsati takowýto.

Item páni a rodowé starožitní, kteříž jsú w králowstwí Českém země české, mají místa mezi sebú držeti po létech, po páních úřednících zemských, tak jakž se we dskách o těch úřadech ukazuje. A jiní páni přijatí w panstwí až do dnešního dne nemají se w to táhnúti, ani se léty, ani jiným nad tyto rody staré žádnú wy-

myšlenú wěcí, ani úřady wýšiti, než po nich též po létech seděti. A kteřížby páni po tomto času po dnešním dni byli w panský staw přijati, ti se také nad ty, kteří jsú před tímto časem přijati, nemají se nad ně po létech ani po čem jiném tříti a wýšiti, než po nich též pořád po létech sedati a místa držeti. A ta wěc nadepsaná na wěčné a budúcí časy ode wšech dědicuo a budúcích stawu panského držána má býti, a ode wšech pánuow zachowána, podlé nahoře položeného spuosobu. Než po dnešní den žádného za pána přijíti nemáme, lečby staw swuoj wládyčí do čtwrtého kolena před námi prowedl, a wedle toho zachowalost cti aby byla bez poskwrny. Poslowé na to od pánuow JMtí Jindřich z Hradce, najwyšší komorník králowstwí Českého, Puota z Rizmberka, najwyšší sudí králowstwí Českého, Petr z Rozmberka ɔc. Jan z Šelmberka, najwyšší kancléř králowstwí Českého, Albrecht z Kolowrat a z Libšteina, hofmistr dworu krále JMti, Zdeněk Lew z Rožmitála ɔc., jsúc k tomu ode wšeho stawu panského wysláni.

13.

Král Wladislaw Kutnohorským: nemoha přijeti ke sněmu o S. Jakubě uloženému, odkládá ho ke dni S. Ondřeje (30 Nov.) do Prahy, pro uwarowání různic mezi stawy wzniklých.

Na Budíně, 4 Jul. 1501. (Orig. arch. Kutnohorsk.)

Wladislaw z boží milosti Uherský Český ɔc. král, markrabě Morawský ɔc.

Poctiwí wěrní naši milí! Jakož ste k nám posly swé wyprawili, skrze kteréžto prosili ste nás, abychme pro mnohé a znamenité potřeby, jakož sú nám to široce předložili, mezi wás sě wyprawili a abychme na tom sněmě, kterýž jest položen na den swatého Jakuba najprw příštieho, osobně býti ráčili: kdež my pak slyšiece mnohé hodné příčiny, pročby naší přítomnosti bylo potřebí, toho sme s pilností powážili, chtíce rádi w tom žádost waši naplniti, ale jsúce w této mieře welice zaneprázdněni netoliko swými potřebami, ale potřebú wšeho křesťanstwa, w tak náhle nikoli sme tomu dosti učiniti nemohli. Wšakž proto na tom sme konečně zuostali s radú prelátuow a pánuow králowstwie Uherského, že se mezi wás konečně s pomocí boží wyprawiti chcme, což najspíše nám možno bude. A poněwadž na tom sněmě o swatém Jakubě bezelsti sami osobně nebudeme moci býti, toho sněmu z mnohých hodných příčin odkládáme, a jiný sněm pokládáme na hradě Pražském na den swatého Ondřeje apoštola božího najprw příštího. A na ten sněm a k tomu času my, dá-li buoh, konečně mezi wás osobně přijeti chcme. A protož k tomu sněmu aby se sjeli wšichni chudí i bohatí, ktož muož pro mladost i pro starost;

a my jsúce tu mezi wámi, wšecky wěci, kteréž jsú ruozničné buď w zemi nebo wen z země, s pomocí boží a s radú wás všech chcme k dobrému konci přiwésti a wšecko učiniti, což králi Českému a pánu wašemu učiniti příslušie.

Což se pak těch ruoznic dotýče, kteréž jsú mezi wámi a pány a rytieřstwem králowstwie Českého, k tomu wás napomínáme, abyšte hotowi byli se wšemi potřebami, což wám k tomu potřebí jest, že wás při témž sněmě s nimi chcme srownati, ač budeli to moci býti, powolně a dobrotiwě; pakliby to býti nemohlo, ale chcme wás sprawedliwým rozsudkem wo to rozděliti a konec mezi wámi učiniti.

Také wás k tomu s pilností napomínáme, abyšte wšichni osobně wojensky pohotowě byli a lidi swé poddané k tomu zřiedili, a to beze wšeho prodléwaní, když byšte wobesláni byli, aby wšichni weřejně wzhuoru powstali wojensky. A to z těch příčin, jestližeby cizozemci do země wtrhli anebo wtrhnúti chtěli, z kterékoliwěk strany, aby jim s pomocí boží odepříno bylo. A také chtělliby kdo který neřád w králowstwí Českém bez wuole našie začieti, aneb se práwu protiwiti, proti takowému aby bylo powstáno a jich swáwuole aby byla skrocena. A také wás wšecky napomínáme i každému zwlášť slowem naším králowským přikazujem, aby žádný nic swéwolného wen z země nezačínal až do nadepsaného sněmu o swatém Ondřeji. Neb my již na tom skutečně býti chcme, abychme na tom sněmě jednoho každého opatřili podlé jeho sprawedlnosti, a kdož by k čemu sprawedlnost jměl, abychom jeho neopúščeli. A protož wědúce w tom wuoli a rozkázaní naše, zachowajtež se tak jakož wám píšem. Dán na Budíně, w neděli den swatého Prokopa, léta božího ɔc. prwnieho, a králowstwí našeho Uherského xi a Českého xxx°.

Ex commissione propria
majestatis regiae.

Poctiwým šefmistruom a konšeluom na Horách Kutnách, wěrným našim milým.

(A tergo: „Král JMt ráčí oznamowati, že jakož o s. Jakubě ráčil přijeti, již nebude moci.")

14.

Prowolání jmenem králowským k obci Pražské při sazení nowé rady, o pořádek a pokoj w obci ɔc.

W Praze, 11 Febr. 1502. (Z registr králowských, XXII, l. 276 sl.)

Najjasnější knieže a pán p. Wladislaw Uherský a Český ɔc. král JMt, poněwadž jest již úředníky a konšely nowé woliti a na swém miestě w městě tomto

posaditi ráčil, kteříž napřed toho, cožby ke cti a chwále božie a potom JMti a obecného dobrého bylo hleděti a jednomu každému k sprawedlnosti jeho podlé rozkázanie JMti a přísah swých dopomáhati majie a powinni jsú: toto jest při tom JMt wšem wóbec i jednomu každému z obywatelów města tohoto powěděti a oznámiti rozkázati ráčil.

Najprwé, jakož se někdy přiházelo a přiházie, že někteří buď z řemesl z jednoho anebo z wiec, nestaneli se kdy co od konšeluow po jejich wuoli, waytržnosti a pohruožky jim swéwolně a wšetečně činie, jiné z obce proti nim baufiece a na ně ponúkajíce, aby je zbili aneb s rathúzu metali, aneb jich jinými k tomu podobnými slowy dotýkajíce: že ktožby se koliwěk takowý aneb takowí wýtržní a swéwolní nalezli a w tom postiženi byli, budiž z jednoho řemesla nebo z několika, budiž pak i wšecka obec, žeby chtějiec swú wuoli prowesti, jaké baufky aneb pohruožky na swrchupsané konšely činili, a na ně buď takowými řečmi aneb jináč swéwolně sahati směli, ktož w tom koliwěk a kteříkoliwěk nalezeni a w prawdě shledáni by byli: že toho JMt žádnému lehčiti ani trpěti neráčí, než skutečně takowé swéwolné a wýtržné na hrdlech i na statcích jejich trestati ráčí, tak že se jejich příkladem lidé netoliko nynější ale i budúcieho wěku trestati budú. Než naprosto poněwadž jest je JKMt na tomto úřadu woliti a posaditi ráčil, ráčí nad nimi JMt ruku swú držeti, a proti takowým swéwolným a wýtržným pomocen a podstaten býti a jich proti takowým w ničemž neopúštěti, tak aby wážnost úřadu toho w moci a pewnosti swé držána a ode wšech neporušitedlně zachowána byla tak a tím spuosobem, jakož jest za předków JMti králów Českých držána a zachowáwána býwala. Zdáloliby se pak kdy kterému aneb kterým řemeslóm aneb obci aneb někomu z obce, žeby se jim w čem od konšeluow ukracowalo, aneb žeby obecného dobrého zanetbáwali aneb lidem k sprawedlnostem nedopomáhali: ta cesta nemá žádnému zawřiena býti, aby se o to k JMti neměli utiekati a na JMt toho wznésti, čímby kto od nich obtiežen byl. Nébrž muož to a má učiniti každý, komužby se zdálo, že w čem od nich mimo práwo a sprawedlnost obtiežen by byl. Kdež JMt wyrozuměje takowým wěcem, tak je tomu neb těm naprawiti rozkázati ráčí, jakž toho potřeba kázati bude, tak aby se žádnému w ničemž mimo jeho sprawedlnost neukrátilo.

Dále také JKMt poručiti jest i rozkázati ráčil radě nowé, abyšte o ty ruoznice a nesnáze, kteréž sú wznikly mezi mnohými řemesly města tohoto, roky brzké a spěšné kladli a je s obú stran slyšeli, a podlé sprawedlnosti a wýsad, kteréžby která strana okázala, konečné rozsudky činili. Pakliby které tak nesnadné a obtiežné wěci mezi nimi byly, ježtobyšte jich tak brzo a lehce sami srownati a k konci přiwesti nemohli: ty abyšte JKMti potřebně wypsané poslali, aby je JMKá s radami swými ohledal a jich powážil prwé nežliby odsud odjel, a potom těch cest a prostředkuow pohledal, kterými by k konečnému srownánie přiwedeny byly. Pakliby se

také kdy přihodilo, žeby které ruoznice a nesnáze mezi kterými řemesly oč wznikly a powstaly, o kteréby wámi jim rok položen a jmenowán byl, tehdy kdyžby táž řemesla před saud wáš přistúpili, bylliby který aneb kteří z wás z toho řemesla na úřadě konšelském, tak JKMt jmieti ráčí, aby ten anebo ti na ten čas, pokudžby to řemeslo slyšáno a súzeno bylo, z stolic wstal a podlé spoluřemesla swého, ač se komu zdáti bude, stál, dokudž ta pře miesta a konce newezme; než jakžby konec wzala, seděti zase má w radě na swé miesto, na kterémž jest prwé sedal. Trefiloliby se pak kdy, žeby w takowých saudech několiko konšeluow wstáti musilo, tak žeby jich potom k rozwáženie a rozsudku takowých pří málo bylo, ráčí JMt toho dopustiti, abyšte k sobě k radě na ten čas některé osoby z staršiech obecních, miesto oněch, kteříž na ten čas protože se ta pře řemesla jejich dotýče z stolic wstali, wzieti, a takowú při s nimi a radú jejich rozwážiti a rozeznati mohli, pokudžby wám se za sprawedliwé zdálo a widělo, tolikkrát kolikkrátby se to přihodilo. Dále wám také JKMt toto powěděti rozkázati ráčil, jsúli kteří z obywatelów města tohoto, ježto na úřad konšelský wsazeni jsú a domy swé také na Nowém městě mají, aby každý takowý jsa na úřad města tohoto posazen, jinde osobú swú a obydlím nebyl, než w tomto městě, w kterémž jest úředníkem usazen.

Toto pak naposledy JKMt konšelóm i wšie obci powěděti rozkázati ráčil, a to we wšech swých jiných městech králowstwie tohoto jmieti ráčí, aby sobě žádný z konšeluow ani z obecních žádného za pána nebral, ani se komu mimo JKMt přikazowal pod nižádným spuosobem. Pakli sú sobě kteřížkoliwěk které pány prwé wzali a jim se přikazowali, takowí wšickni aby od nich zase we dwú neděléch pořád zběhlých odpuštěnie wzali a pánuow jiných mimo JKMt nemiewali, pod wypowěděním jednoho každého z města toho, w kterémžby kto bydlil a tak se jakož powědieno jest nezachowal.

Toto jest také JKMt starším i wšie obci města tohoto zwláště powěděti rozkázati ráčil, že poněwadž JKMt býwá w králowstwie Uherském mnohými a welikými potřebami zaneprázdněn, a býwati zde osobně newždycky muož, aby úřad konšelský každý rok obnowowal podlé obyčeje a starých zwyklostí města tohoto: i nechtě JMt aby tudy někdy pro nedostatek konšel, kteříž s swěta tohoto smrtí scházejí, a někdy snad pro některých nepilnost a netbaliwost obecnému dobrému ani komu z obywatelów města tohoto žádná se ujma ani škoda w jich sprawedlnostech a potřebách nedála: takto jest o tom zřéditi a spuosobiti ráčil: Nemohlliby kdy zde JKMt sám osobně býti a úřadu toho obnowiti, že majie konšelé JKMti každý rok osoby jisté wyberúc sepsané a w listu swém zapečetěné poslati, z kterýchž potom JMt wybera ty, kteříž se JMti hodni a úřadu tomu užitečni zdáti budú, ráčí je jim w listu swém rukú swú podepsaném sepsané a zapečetěné poslati, kteříž potom přísahu JMti obyčejnú učiniti majie a powinni budú w přítomnosti obce a před těmi pány, kteréž

JMt w listu swém jmenowati bude. Než kdyžby zde JMKá w zemi sám býti ráčil, ráčí JMt konšely sám osobně saditi tak a tím obyčejem, jakož jest to JMt a předkowé JMti králowé Čeští činiti ráčili. A nad to ráčí dále JMt město toto a obywatele jeho listem swým tak opatřiti, že sázenie takowé konšel swrchupsaných nemá býti jim ani budúcím jejich k žádné ujmě ani které škodě swobod a wýsad jejich, které na to od předkuow JMti nadané a zapsané majie.

Acta et promulgata sunt haec mandata Maj. Regiae fer. vi ante dominicam Invocavit in praetorio antedictae civitatis Pragensis post creationem novorum consulum et per Maj. Suam tunc designatorum, in praesentia etiam totius communitatis civitatis ejusdem, anno a natali Christi 1502 per Ioannem Sslechtam Maj. Suae secretarium.

15.

Král Wladislaw dekretem swým potwrzuje zřízení panské o přijímaní pánůw nowých do stawu panského w Čechách.

Na hradě Pražském, 17 Febr. 1502. (Rkp. Talmberský f. 215.)

My Wládislaw z boží milosti Uherský, Český, Dalmatský, Charwatský ɔc. král, markrabě Morawský, Lucemburské a Slezské kníže a Lužický markrabě ɔc. oznamujem tímto listem wšem, že sú před Welebnost Naši přistúpili poddaní naši, páni králowstwí Českého z roduo starožitných panských, a ukázali nám zřízení, kteréž sú mezi sebú učinili, a z rozkázaní našeho i dskami zapsali, což se pánuow nowých dotýče, kterak a na jaký spuosob jměliby do králowstwí tohoto přijímáni býti, a kterakby se k roduom starožitným panským budúcím zachowati jměli, jakož sme pak toto zřízení z desk zemských pamatných slowo od slowa w tento list náš pro budúcí wěčnú pamět wepsati rozkázali, kteréž se takto píše. „Léta božího tisícího pětistého prwního, w úterý po Swátosti, z mocnosti té, kterúž sobě podlé swobod swých panský i rytířský staw w zřízení zemském pozuostawili, že mají práw swých z jednostajné wuole přičiniti i ujíti. Protož“ ɔc. Pak my znamenawše a s pilností spatřiwše takowé jich slušné a poctiwé zřízení w stawu panském, a také jich w tom starodáwní zwyklost a swobodu, kteréž sú wždycky požíwali, tak že žádný za pána na žádné obdarowání císařské do tohoto králowstwí přijat není, leč bychme my jakožto král Český a páni z roduo starožitných jsúc za to poctiwě prošeni, za pána jej přijali, že jest jináč panstwí žádný w této zemi užíwati nemohl aniž muož. A protož my jim jich takowý obyčej a zwyklost schwalujeme, a mocí králowskú ten obyčej a zřízení předepsané na wěčné a budúcí časy twrdíme a při něm zuostawujem jakožto

král Český, a mocí listu tohoto upewňujem, chtíce tomu, aby to na budúcí wěčné časy držáno a zachowáno bylo w stawu panském bez wšelikterakého porušení, tak aby starodáwní rodowé panští nowými přijatými rody w potupy uwedeni nebyli. Tomu na swědomí majestát náš králowský k listu tomuto přiwěsiti sme rozkázali. Dán na hradě Pražském, we čtwrtek před nedělí postní, kteráž slowe Reminiscere, léta božího pětistého druhého, a králowstwí našich Uherského dwanáctého a Českého třidcátého prwního.

16.

Žádost od podobojích stawůw Českých a Morawských na krále na sněmu podaná, kterakby s papežem a se stawy pod jednau o urownání církewní jednati se mělo.

21 Febr. 1502. (Kopie w arch. Třebon.)

„Toto jest od kacieřuow žádáno na králi JMti na sněmě obecním k. Č. druhý pondělí w puostě držalým, při kterémž jest JKMt byl osobně, 1502.“

Žádáme, jakož měli listowé k dokonání kompaktat neboli společních smluw sboru Basilejského s králowstwím Českým a s markrabstwím Morawským učiněných od téhož sboru Basilejského wydáni býti okolním i dómácím, kniežatóm, biskupóm, prelátóm i jiným pánóm, aby Čechy a Morawany, kteří přijímají a přijímati budú tělo a krew pána Krista pod dwojím spuosobem, měli, držali i wyznáwali za wěrné bratry a syny matky cierkwe swaté, jim w tom neutrhajíce ani jich kaceřujíce, ale k nim dobrú lásku a křesťanský pokoj zachowáwajíce: ti listowé aby od Otce Swatého papeže wydáni byli.

It. Aby arcibiskup Pražský s swými biskupy Litomyšlským a Olomúckým byli spuosobeni podlé kompaktat, tak aby sami osobně lidu obecniemu nábožně žádajíciemu tělo a krew páně pod dwojím spuosobem rozdáwali, žákowstwo hodné k témuž rozdáwaní náchylné na knězstwo bez wšelikého zpěčowánie a odporu swětili, a kněžím jiným pod sebú rozkázali, tak jakož předepsáno jest, aby lidu podáwali, a to opatřili, aby lid žádostiwý nebýwal obmeškán. Jakož pak wšecko to w sobě kompaktata šíře zawierají.

It. Aby swrchujmenowaný arcibiskup a biskupowé podlé swobod a starodáwnieho zachowáwanie králowstwie Českého a markrabstwie Morawského byli woleni a spuosobeni.

My pak swrchudotčení Čechowé a Morawané, jakož pro swornost a pokoj i dobré křesťanské jednoty zachowánie wěcí předepsaných od Otce Swatého žádáme, tak zase poslušenstwie slušné podlé řádu wšeho křesťanstwa učiniti máme a chcme

w těchto slowiech: „Otci Swatému a matce prawé Cierkwi swaté, biskupóm našim i jiným prelátuom řádně w swé duostojenstwie wstupujícím, slušnú poctiwost a poslušenstwie řádné podlé zákona božieho a ustawenie swatých otcuow slibujeme.“

It. Některé wěci, kteréž w sboru Basilejském byly uwedeny a písmy swatými dostatečně ohraženy a dowedeny, jako rozdáwanie dietkám nemluwňátkóm, české spiewanie i jiné, bylyliby k roztržce tohoto swatého jednánie skrze kohožkoli uwrženy, skrze takowé wěci aby nebylo překáženo ani w roztrženie dáwáno toto jednánie: ale ty takowé wěci stuojte w swé mieře, jakož sú času jednánie kompaktat postaweny. Kteréžto wěci jako k překážce jednánie kompaktat i k jich zawření i zapečetění nebyly sú, též i nynie k dokonání a k wyplnění týchž kompaktat nebuďte na překážku.

It. Budeli o to jednáno s Otcem Swatým a dokonáno, to my za weliký wděk přijmem, a w poslušenstwí řádném i w dobré jednotě se wším křesťanstwem rádi se zachowáme. Pakliby ty wěci skonánie slušného newzaly, w tom opatřeni býti žádáme, aby to jednánie k budúciemu zlehčení koruně nebylo ani kompaktatuom. Buď pak co dokonáno neb nedokonáno, kompaktata w swé pewnosti stuojte.

Při těchto pak wěcech WKMti pokorně wšickni žádáme i prosíme, podlé toho nálezu, který se stal o kněze w Jistebnici, abychom též zachowáni byli, kdež našie strany kněžie jsú wytištěni, aby zase na swá miesta wpuštěni byli. A přitom také WKMti prosíme, pro uwarowánie budúcích puotek a nesnází, zwláště po odjezdu WKMti od nás, aby jakož nowý nález w sobě to zawierá, že po hlasiech wětších súdowé mají jíti i nálezowé, aby w týchž súdech páni a wládyky w rowném počtu sedali s obú stran, i s strany Římské, i s strany našie. Za toť welice se wší snažností prosíme.

17.

Žaloby a odpory podané králi Wladislawowi we weliké rozepři stawůw mezi sebau roku 1502.

1.

Stížnosti stawu městského.

(*Z rkp. Křižownického, pag. 406—413.*)

Najjasnější králi a pane, pane náš najmilostiwější!

1. Najprwé před jinými wěcmi na WKMt wznášieme, kterak páni JMt, páni rytieřstwo, náš městský staw w této koruně České třetí, z swobody hlasu třetieho wywesti míní, sami spolu se při sněmiech zawierajíce, radiece a k ledačemus bez nás

někdy swoléce, nás k tomu napomínají, abychom jich takowému swolenie činili dosti; kdež my toho na se dopustiti a z třetieho hlasu se dáti wywesti nemíníme, WKMti prosíce za opatřenie; neb sme jej měli tak dáwno, jako páni, a prwé nežli rytieřstwo w této koruně České. W tom se dokládáme listuow mnohých na Karlštýně složených, w kterýchž nejmenují se ani pokládají se nežli dwa stawowé: staw panský a městský; a toho jsú swědomi, kteří jsú byli woleni těch wšech wěcí k ohledání listuow. Dále dokládáme se sněmuow obecních králowstwie Českého, dskami zemskými zapsaných. Ještě se dokládáme i toho, kterak předci WKMti králowé Čeští, ciesař Sigmund, král Ladislaw, ujec WKMti, král Jiří z wuole a z hlasuow tří stawuow za krále České jsú přijímáni, totiž stawu panského, rytieřského a městského; najposléze i toho, že i WKMt skrze tří stawuow hlasy zwolena jest za pána a krále králowstwie Českého tohoto: od stawu a hlasu panského skrze osobu pana Lwa z Rožmitálu; od stawu a hlasu rytieřského skrze osobu pana Kdulince z Ostromíře; a od stawu a hlasu městského skrze osobu pana Samuele z Hrádku, tehdáž podkomořieho králowstwie Českého. Přes to ještě, milostiwý králi! poněwadž měšťané w zemích Morawské, Slezské, Lužické, kterééžto země nižšie jsú nežli země Česká, té swobody hlasu třetieho užiewají: nad to i my, kteří jsme w koruně a w wyšší zemi, užíwati máme.

2. Item. Druhé na WKMt wznášieme, kterak páni JMt a páni rytieřstwo, i s lidmi swými některými sedlskými, w obchod a w žiwnost městskú starodáwnie, a kteréž staw městský od jejieho počátku a začetie wždycky byl w požiewání, a s ní i služby i pomoci činiewal, i summy hromničné platiewal až do těchto časuow pánuom swým dědičným králuom Českým, totižto w dělání a prodáwání sladuow, wařenie a šenkowánie piwa wšelikého, bez práwa a wýsady na to zwláštnie, wkročili sú; kterážto wěc obchodnie i řemeslničie netoliko k stawuom panskému a rytieřskému prwních let, kterýmž owšem nepřileží, a i sedlákuom, kteřížby na to zwláštních wýsad neměli, zbráněna jest; w tom se dokládáme sněmu zemského obecnieho, zemskými dskami zapsaného. Při tom pak i o to WKMti oznamujem, kterak k záhubě naší dalšie a wětšie tíž stawowé, ani našich piw na swá zbožie, ani lidem swým obilé k městuom wézti nedadí, než we wsech radše cizozemcuom ladowánie dopúštějí, proti swolenie starodáwniemu dskami též zemskými zapsanému. Protož i w tom WKMti prosíme za opatření, tak aby WKMt při této zwyklé a starodáwnie městské žiwnosti jakož zastati, i zuostawiti nás ráčila milostiwě.

3. Item. Dále na WKMt wznášieme tužebně, kterak páni JMt, páni rytieřstwo, nás jiná města, kromě starého a nowého měst Pražských a Hory, tiem obtěžují, že což sobě kúpieme zbožie swobodného na zemi, buď ku obci, buď osoba jedna a zwláštnie, sobě a swým dědicuom k užitku, že nám zapisowati a we dsky klásti zbraňují a nedopúštějí, bychme pak i powolení WKMti měli, leč by oni na plném súdu k tomu nám powolenie dali; a když jich za to žádáme, žádným během, žádným

nám obyčejem toho dopustiti nechtí; w tom WKMti moc tu, kterúž předci WKMti užíwali, odjímajíce. Kterážto wěc jest znamenitě proti obyčejuom, řáduom a zwyklostem prwním: neb časuow prwních minulých wždycky až do těchto let, někdy bez powolenie a někdy s powolením králowským, netoliko osobám zwláštním aneb k obci, ale i k záduší we dsky kladeno jest wždycky. Dokládáme se desk zemských, a podlé toho sprawedliwě od WKMti žádáme opatřeni býti.

4. Item. Opět na WKMt wznášieme, kterak páni JMt a páni rytieřstwo mimo a přes swolenie a podánie naše swobodné, kteréž jest takowé, že z dědin swobodných, z lidí a z čeledi zběhlé podwolili sme se i puohony i práwo zemské nésti, nás a naše obýwající z jiných wěcí dobře lehkých někdy k zemskému a někdy k komorniemu súdu pohánějí, proti swobodám a práwuom milostným našim, kdež my o žádnú jinú wěc na wšem swětě krom wěcí swrchupsaných súzeni býti nemáme, než jedni každí před purkmistrem a konšely swými, a tak jsme prwé zachowáni byli. Dokládáme se w tom desk zemských, milostí a majestátuow; a w tom, při tom a podlé toho žádáme pokorně zuostaweni a zachowáni býti.

5. Item. Ještě na WKMt wznášieme, kterak páni JMt a páni rytieřstwo, když my swá práwa buď jmenujeme, buď před nimi ukazujem, nám řiekají a mluwie, že ani předci WKMti nám jich dáti, ani WKMt twrditi nemohli ste bez jich a jich předkuow wědomie a powolenie; kteráž opět takowá wěc jest netoliko předkuom WKMti, ale i WKMti k zlehčení. A protož při tom žádáme, rač WKMt napřed swé i swých předkuow lehkosti litowati, a podlé toho i nás poddané WKMti tak opatřiti, abychom my wšickni, i jedno každé město při swých práwích a swobodách, statutiech, dobrých obyčejích a starých zwyklostech podlé slibu WKMti mohli zachowáni býti.

6. Item. Ještě také dále na WKMt wznášieme, kterak mnozí z pánuow a z rytieřstwa na swých zbožích krčmy nowé sobě zarážejí a wysazují, a w nich množstwí potom škuodcí lidských a mordéřuow od krčmářuow jich přechowáwá se; a sáhneli kdy město které, majíc poprawu, buď na krčmáře toho, jako fedrowníka, buď na takowé zločince, tehdy hned pán té krčmy a takowého krčmáře pohruožky činí, že chce je pohnati práwě tiem, když zlému chtie překaziti, že by mu moc a kwalt a pych na jeho gruntích činili, ani oprawce jsú. A protož i přitom žádáme opatřeni býti milostiwě, milostiwý králi! tak a podlé toho, jakož o tom prwé nálezowé učiněni jsú i o krčmách i o zlodějiech.

7. Item. Mimo tyto wěcy nadepsané, i toho na WKMt wznášieme, milostiwý králi, kterak mnoho na zboží panských a rytieřských nowých městeček i trhuow powstalo jest, ke škodě městuom WKMti i nám w nich obywajícím, komoře WKMti, tak že tudy a proto k městuom tolik jako prwé se neweze a nenese; i žádámeť pokorně i w tom od WKMti milostiwě a potřebně opatřeni býti.

8. Item, i toto na WKMt wznášieme, kterak na zboží panských a rytieřských mnoho nowých cel po wodách i po zemi wzniklo jest, k obtiežенie našemu welikému; kterážto wěc býti nemá, neb jest proti nálezu starému zřetedlně, zemskému dskami zapsanému za ciesaře Sigmunda; a protož žádáme i při tom WKMtí opatření býti, podlé toho nálezu a podlé majestátuow, kteréž na to máme.

9. Item. Ještě jiné a nowé obtiežеnie na nás od týchž stawuow nalezené a wymyšlené na WKMt wznášieme, milostiwý králi! takowéto, že když jmem kterého lotra zločinného, a k němu po tom práwem přistúpíme, a on že bude prawiti zlé činy a skutky na některého urozeného člowěka, tehdy nám ho nedadí na naší popravě kázati utratiti, než abychom jej takowého zločince a lotra na hrad Pražský k wyšší poprawě wydali a přinesli: kterážto wěc jest nám welice těžká a owšem nesnesitedlná; neb pro takowú wěc jedno na cestě s tiem lotrem jedúce od jiných lotruow w nebezpečenstwie býwáme, a k tomu na to weliké práce, náklady a útraty činíme. W kteréžto wěci nowé, milostiwý králi, též prosíme za opatření, žádajíce, abychom při swé poprawě zuostaweni byli a takowých newolí při tom zbyli. Budeli wšak kdy kto na kterého urozeného prawiti, proto my takowému swým psaním a listem chceme dáti wěděti, že se naň toto od tohoto a tohoto prawí, aby on přijel swobodně a po swé cti stál, jako dobrému přileží. Též také i to býwá, milostiwý králi! a často se to přiházie, když který zloděj w kterém městě lapí se a wsazen bude: tehdy hned nebo některý pán, nebo některý z rytieřstwa, hned oň šle a mluwí prawiec, že jest služebník jeho, chtě tomu, aby wydán byl; a nestaneli se to podlé wuole jeho, tehdy hned že pohnati chce; proto pohruožky býwajie, a tak se zlé zlým tudy překážeti nemuože.

10. Item. Opět a ještě na WKMt wznášieme, kterak páni a rytieřstwo a zwláště ti, kteřížto w saudiech sedají, swědomie listowního od súsed našich podlé obyčeje prwnieho a práwa našeho pod městskú pečetí wydaného přijímati nechtie, a prwé mnoho let je přijímawše, i podlé něho sic nálezy a powědi (sic) činiwše. I při tom opatřenie žádáme, abychom mimo prwnie a staré obyčeje k takowým přísahám nuceni podlé jich wuole nebyli. Neb jest to prwé a zwláště při saudu komorniem nebýwalo. W tom se dokládáme i WKMti napřed, i jiných dobrých lidí paměti.

11. Item, dále také na WKMt wznášieme, kterak těchto časuow páni JMt a páni rytieřstwo čímž dále wždycky wiece a wiece přistupují, že když který sirotek, zwláště pohlawie ženského, anebo kmetična některého pána, nebo rytieřského člowěka, w městě kterém wdá se a řádně w staw manželský wstúpí, nechajíci statku za pánem a grunt osadieci, že páni JMt, i páni rytieřstwo na takowé osoby sahají, chtíce, aby jim od jich mužuow a manželuow wydáwány byly, a pakli nebudú, že proto nás pohánějí a k znamenitým škodám a prácem tudy a proto nás připrawují, a ještě někdy i pokuty pro newydánie sirotka wezmúce, i ještě znowa opět pohánějí, jakož se jest

to nyní přihodilo nedáwno měšťanuom Táborským; kterážto jest wěc i proti pánu bohu i jeho přikázání swatému tomu, že žádný manželstwí děliti nemá; jest tudiež i proti rozumu i wší sprawedlnosti. A protož i při tom milostiwého žádáme od WKMti opatření, aby dle toho milý buoh WMti dal dlúhé zdrawí, prospěch we wšem dobrém a potom i korunu wěčné sláwy.

12. Item, wznášieme i toto na WKMt, kterak někteří z pánuow a z rytieřstwa, kteří domy swé buďto w městech Pražských, buďto w jiných městech mají, že těch domuow neoprawují, ale jim se bořiti dopúštějí; kterážto wěc jest i ke škodě i k lehkosti jich napřed, a také i městu tomu, w kterémžto týž duom leží. Také že z nich nechtí podlé jiných ni k obci, ni k záduší co činiti; a protož i w tom žádáme takowého opatřenie, aby jim rozkázáno bylo WKMtí, aby oni neb domy oprawowali, a neb je prodáwali, aby na miesto zpuštěni nebyli, a také což s nich činiti mají, aby podlé jiných činili.

13. Item, najposléze na WKMt wznášieme, kterak onehdá, když z rozkázanie WKMti nowí spisowé a nálezowé w sněmu čteni byli sú, jim sme odepřeli a i nynie otpieráme, neb jsú mnozí proti práwuom, wýsadám a milostným obdarowáním našim. Jedno tudy, že se w nich mnoho pokládá, ježto jest k ujmě cti, sláwy, obdarowánie měst WMti králowských našich a hlasu našeho třetieho. Druhé takto, že jest ledacos w nich na nás swoleno a položeno bez naší přítomnosti a wědomie našeho, jako o přiesaze se zmatkem, o hájenie práwa zemského a o jiných wěcech. Třetí tudy, že jest mnoho w nich nepoloženo, což jest našeho dobrého, jako to, že sme se swolili stáwati ku práwu zemskému toliko pro dědiny swobodné, pro lidi a čeleď zběhlú. Také že páni a rytieřstwo mají nás zase při našich práwích zuostawiti. Item. Takto proto sme jim otepřeli, že slowú swolenie zemské, a ne panské a rytieřské toliko, a my sme také jeden úd a staw swobodný a powýšenější, swobodný hlas i na swobodných dědinách drahně majíce, kdež sme my ani při wyhledánie, ani oprawowání, ani swolowání jich býwali. A protož, poněwadž jsú bez nás třetího stawu a hlasu jednáni, nemají swolenie zemské, než toliko panské a rytieřské slúti; a paklit mají slúti zemské swolenie, nechť jsme k nim také wolně a prostranně připuštěni, ať co nám náleží a stawu našemu, také se wpíše, a což nám škodí a našim práwuom a swobodám, ať se naprawie. A pakli toho nemuož býti, ale ať slowú swolenie pánuow a rytieřstwa králowstwie Českého, a ne práwa zemská; a cožkoli nás se tu měst dotýče a proti nám se pokládá, ať to jest wymazáno, a dskami zemskými památními ať jest to zapsáno, že pod ta práwa sami páni a rytieřstwo slušejí a města nic; jako i prwé, milostiwý králi! tak i nynie pokorně w tomto wšickni společně WKMti žádáme a prosíme za opatřenie.

Milostiwý králi! Tato wšecka těžká břemena a wymyšlená s welikú bolestí nesli sme až dosawad, ne pro strach, hruozu aneb bázeň pánuow a rytieřstwa, ale z rozkázánie WKMti; již pak prosíme pokorně, račiž nás WKMt w tom we wšem

milostiwě opatřiti. Neb obtíženi jsúce a pod takowými břemeny ustawše i zemdleni jsúce, již jich déle nikoli nésti bychom nemohli, kterýchžto se neumenšuje, ale wždy wiece a wiece se přičínie.

2.

Odpory stawu panského a rytířského.

(*Z rkp. Křižown. p. 414—423.*)

Tito jsú otporowé pánuow a panuow rytieřstwa panuom měștuom daní na jich kusy aneb artikule takto:

1. Item, na prwní artikul, kdež prawie Pražané i jiná města, žeby měli hlas swobodný tak dáwno, jako páni, a prwé než rytieřstwo: slowa jsú slyšána zbytečná, ale pruowod žádný nenie. Item, na tento kus takto odpowiedáme: že napřed panský staw a rytířský hlasu swého sme užíwali, každý podlé powahy stawu swého společně, podlé swobod našich swobodně, jakožto swobodní stawowé, w obecných wěcech a potřebách zemských; ale staw městský hlasu swobodného w ničemž nemají, ani ho ukazují, ani w čemž prowodí, neb sami swobodni nejsú, jako poplatníci WKMti. Neb což panský a rytieřský staw swobodný při králích, pániech swých, ustanowili sú za práwa, že sú města to držiewali, což král JMt s wolí panského a rytieřského stawu zawříeti jest ráčil. Toho duowod, což panský a rytieřský staw s předky WKMti, i tudíž s WKúMtí což zawřeme, měst našich ani městeček i ze wsí lidí našich poddaných k tomu zwláštnieho powolenie nenie potřebí ani hlasu: tolikéž a mnohem wiece, k čemuž koliwěk WKMt přistúpiti k nám ráčí, poddaní WKMti powinni tolikéž jsú to držeti; a z té powinnosti, WKMt, což na ně nám ukážete, nikterak se odtahowati nemohú, než to poslušně a poddaně podniknúti powinni jsú, jako nám naši lidé.

Item, powěděli, že mají hlas třetie při wolenie krále starodáwní: když to prowedú, dáme jim na to odpowěď; ale wedle zdánie našeho, pruowodu žádného k tomu konečného neslyšieme, než slowa jalowá beze wšeho pruowodu.

Item, kdež při tom položili, žeby třetieho hlasu užiewati měli, toho sú neprowedli ani pokázali, w čem by jim ten hlas náležel. Z stawu městského že jsú, to dobře wieme, a toho jim neodpieráme, ale hlasu jim příležitého s námi spolu w tomto králowstwie swobodného w ničemž neznáme, poněwadž WKMti we wšem poslúchati mají, a což WMMt rozkáže, ničímž se wymlúwajíce, buď zemi obhajowati, a neb cožkoli jiného, wšecko jsú powinni podniknúti. Dokládáme se majestátuow, kteříž jsú o poprawách, a podlé toho cedule w kanceláři WKMti zapsané, o hlasy

mezi námi a jimi, a dále wšech sauduow a práw w tomto králowstwie zřiezených, jakož sme to napřed slowy swými před WKMtí opáčili, a privilegií a dsky pruowod.

2. Item. Což se piwa wařenie dotýče, k tomu takto prawieme: poněwadž jsme swobodní páni a rytieřstwo, že wšelijaký užitek swobody swé, jakž jej koli wymysliti muožem k užitku našemu se ctí naší, žádná nám meze toho uložena nenie; a cožkoli w tom činieme, z swé swobody sprawedliwě činíme, neb nám jich wýsady proti našim swobodným statkuom w ničemž k ujmě býti nemohú, ani dánie králowská našim statkuom mohú býti škodná. A což se krčem dotýče, o to swolenie zemské s wámi máme, oč jsme králem JMtí srownáni. Wystupujeli k to z toho a jich přes to užiewá, práwem sobě jednoho každého k náprawě sobě přiwesti muožete. Pročež ta žaloba waše w tom kusu jest nepotřebná. A těch wýsad jsú w užiewánie nebyli, až několikera práwa prošla; na to se dokládáme rozsudkuow.

3. Item. Což se kladenie we dsky dotýče, k tomu takto odpowiedáme, že panského stawu a rytieřského swobodného jsú dsky zemské, a těch sme od staradáwna, jakž jsú založeny, užiewali a užiewáme swobodně bez pře s WKMtí w jich užiewánie jsúce, což se WKMti dotýče, w to nic nesahajíc; a pokuď oni ke dskám swobodu mají, nálezowé starodáwní, i WKMti tento w sobě zawierá. A protož, pokuď w sobě ti nálezowé zní a okazují, při tom žádáme zachowáni býti.

4. Item, což se puohonuow dotýče Pražan i jiných měst, žeby k sauduom poháněni býti neměli, k tomu takto odpowiedáme: že jsú předkowé jich wždycky i oni také ku puohonóm stáwali, odpowiedali, nálezy trpěli, sami se poháněli, práwa na ně staná wedena byla a dáwána. W tom se dokládáme puohonuow a králowských i zemských rozsudkuow.

8. Item. Což se cel dotýče, winie nás, že se jich přiwyšuje, kdež to sami činié, jakož toho duowod, kdež o to WKMti w žalobě swé proti nim položili sme, uslyšeti ráčíte; a protož poněwadž sú měli práwa a saudy osazené, bylili sú od koho obtěžowáni mimo sprawedlnost, jednoho každého k náprawě saudem, kterýž jest jim otewřien, přiwesti sú mohli. Též ta žaloba jest nepotřebná, a tolikéž o ladowánie.

7 Item. Což se městeček dotýče i cel nowých: w které moci sú byli předci WKMti, w takéž a nic méně w též mocnosti WKMt jest, komuž ráčí to učiniti; kdež jsú to netoliko naše swobody, ale WKMti dotýče se mocnosti, jakožto pána našeho.

9. Item, kdež se jim zdá obtiežení o zločince, kteří wyznáwají na urozené lidi, k poprawě WKMti najwyššie hradu Pražského wydáwati, bráníc toho swú poprawú: rozdiel welmi weliký jest mezi stawem naším a jich; neb my w ničemž k jich práwu, ale oni k našemu we wšem, jakož od starodáwna, tak i nynie jsú poddáni a příslušejí odpowiedati. Neb nám se zdá, že k WKMti poprawě každý jest powinen wydati každého.

10. Item. Což se swědomie k saudu dáwánie dotýče, jak se jest starodáwní

obyčej zachowáwal w tomto králowstwie od starodáwna, tak při tom je zuostawujem. Neb poněwadž my sami najpowýšenější staw panský w tomto králowstwí a rytieřský před saudy swědomie, jsúc k tomu práwem připraweni, osobně k tomu stojiec, je dáwáme, jakož na powahu stawuow našich přísluší, podlé obyčeje starodáwnieho.

12. Item, což se domuow w městech dotýče, ktož je koli z panského aneb rytieřského stawu w městech mají, ta pře wuobec všech se nedotýče, nežli zwláštních osob. Ta žaloba před WKMtí zdá se nám býti zbytečnί a nepotřebná, poněwadž wystupujeli jeden každý w čem mimo těchto domuow wýsadu a swobodu, každý práw z toho býti musí tu a na tom miestě, kdež jemu o takowú při odpowiedati přislušie.

13. Item. Najposléze sami swuoj staw posměšně w tomto králowstwie položili za najpowýšenější hlas swobodný, a těmi i jinými mnohými zbytečnými slowy žalobu swú sú zawřeli, kdež z těch slow WKMt muožete rozuoměti i znáti, že z umyšlené buojnosti a mysli rozpustilé wysoké, ne z potřeby swé, počátek žaloby i konec její zawřeli na slowiech úštipných a lehkomyslných; k kterýmž kdyžbychom chtěli mluwiti, mnoho umělibychom powědieti: ale my to wšecko WKMti jakožto pánu našemu k rozumnému a sprawedliwému rozwáženie porúčieme. Poněwadž se jest to nám panskému a rytieřskému stawu k nějakému zlehčení stalo, rač nám to swým sprawedliwým saudem na swých poddaných a poplatnίciech naprawiti, podlé wuole WKMti a jich proti nám wystúpenie, jakožto pán náš milostiwý a sprawedliwý.

3.

Žaloby stawůw panského a rytířského.

Item, z tohoto páni a páni rytieřstwo města winí:

1. Item. Najprwé kterak z našich wěcí samých, kteréžto do měst posieláme, cla w branách i s miest berú, ježto jest to proti wšemu práwu, poněwadž jsme w této zemi tak swobodní, aby pak s našich statkuow clo bráno býti mělo; a také s lidí našich berú clo a tržné neobyčejné. Protož žádáme, aby wšecko ukázali, kde jim co swědčí a z čeho co bráti mají na zemi i na wodě; a k tomu silnic neoprawují, jich użiewajíce.

2. Item, kterak nechowají těch lidí, kteřížby zločince wyzdwihowali a jim překáželi, ježto sú předkowé jich wždycky prwé takowých wěcí pilni byli, a i podnes w okolniech zemiech tak se zachowáwají.

3. Item, kterak některá města držie zbožie, a we dskách ho nemají. Protož za to žádáme, aby podlé pokut k nim se zachowáno bylo, a to zbožie k obecnému dobrému aby obráceno bylo.

4. Item, domuow w městech zemanóm zapisowati nechtí.

5. Item, která puotka w městě trefí se tak, že z našich stawuow sami se oč w městě pohodnú, tehdy oni ty osoby wsázejí, a nebo je tresktati chtí, ježto jest ta wěc WKMti a neb panuow súdcí w zemi.

6. Item. Také tak činí, když widí člowěka chudého, tehdy jemu piwo wystawují na dluh anebo maso, suol, sukno a jiné wěci prodáwají, a to wajše neb dráže, než na trhu platí, posadíce; a potom jiné lidi naše proto stawují, aby jim za ty nuzníky platili, nejsúce sami dlužni, ježto jest to proti wší sprawedlnosti.

7. Item. Také jest toto obtíženie od měst, ktož před nimi co činiti má, tak že o jednu při we třech a neb we čtyřech létech konce neučiní, a jie odkládati budú, ježto jest to zjewně proti práwu; a k tomu urukují obě straně, která strana pře neobdrží, chtie na ní základ; a saud má býti swobodný. Pakli rozsudek učiní a wyššie práwo ohradí, ktožby chtěl k wyššiemu práwu doložiti, nechtí před ním ortele čiesti, kterýžto k wyššiemu práwu wydadie, a prawiece že to mají za obyčej, ale za práwo nemají, ale wšak měliby před stranoma ortel čiesti, kterýž spíší a před nimi zapečetiti; i jest potřebí o to mluwiti, aby se to nám nedálo od nich a lidem našim.

8. Item. Také w městech swých nižádné zřízenosti nemají, aby co uložili, zač která wěc prodáwána býti má, než každý prodáwá, zač kto co chce.

9. Item. Suol, železa, obilé a jiné wěci k obci překupují, ježto jest to wšem jiným lidem k welikému obtiežení; a při tom i trhy zastawují, wywěšujíce wiechy, aby žádný nepřekupowal nic, leč se oni prwé nakaupí; ježto jest to proti wší sprawedlnosti, nebo trhowé swobodni býti mají.

10. Item, přiwezeli kto na sladownu které obilé, tehdy toho od sebe zase wzieti nedadí, by to mohl jinde dráže prodati; a také kúpíli kto sobě jakého obilé k swé potřebě, toho wen z města wézti nedadie.

11. Item, páni Pražané wína hostinského do Prahy wézti nedadie, ježto jest toho jindy nebýwalo, a k tomu wína rozličně čistí a kazí, ježto proto mnoho lidí k nemocem přiwodí.

12. Item, na wodách zahražují wrata, ježto lidé s lesem a s loďmi wolně jeti nemohú.

13. Item, když wlnu kupují, tehdy súkenníci mistři nedadí žádnému jinému kupci kupowati; ježto jest to i proti práwu, poněwadž jsú trhowé swobodní.

14. Item, kteréhož člowěka w městě našeho najdem, tehdy oni jeho upúštějí rozličnými spuosoby.

15. Item, prwé na richtách w městech býwali rytieřští lidé, kteříž ku potřebě WKMti i tudiež zemské na čtyry sta koní mohli mieti: a již oni ty richty sami wšecky drží, a tudy ujma koruně znamenitá scházie.

16. Item. Také z toho jim zwláště winu dáwáme, že ti, kteřížto na zemi mají a stawu rytieřského užiewali sú, že již nynie proti nám a našemu stawu a proti našim swobodám stojí. Protož proti nim prawieme, že sú swé práwo ztratili, kteréž we dskách mají; i toho na WKMti žádáme, aby jim wiece we dsky kladeno nebylo, a což jest jim wloženo, aby to na obecné dobré obráceno bylo.

4.

Odpory stawu městského.

Tito jsú odporowé na žaloby pánuow a panuow rytieřstwa:

1. Item. Jakož prawie, žebychom s jich statkuow a wěcí samých, kteréž do měst posielají, w branách a od miest, též i s jich lidí i clo i tržné neobyčejné brali, k tomu takto odpowiedáme, že sę nás ta wěc nedotýče. Než z nás jestli ktožkoli aneb kterékoli město co činí proti jich a neb jich lidí swobodám, když bude winěno před WKMtí z toho, a oni a neb jich lidé okáží, žeby se něco činilo, ježto by toho býti nemělo, každé chce práw býti i naprawiti (sic); a též o silnicech prawieme.

2. Item, jakož prawí, že nechowáme těch lidí, kteříž by zločince wyzdwihali: k tomu tak prawieme, že w té wěci nic námi neschází, než že wždy wysieláme na takowé lidi, ale že nám w tom překážku činí, tak jakož sme toho w swé dotkli žalobě; a naprosto někdy někteří i otboj tomu činí.

3. Item, kdež jsú položili, že některá města drží zboží a we dskách jich nemají, žádajíce, aby podlé pokut k nim se zachowáno bylo ɔc. k tomu tak odpowiedáme: kterážkoli města co drží dědičného, we dskách toho nemajíce, že to jimi nescházie ani přišlo jest, než jinými, kteříž jim toho we dsky klásti nedopúštějí, by pak na to i WKMti měli powolenie.

4. Item, kdež prawie, že jim domuow w městech zapisowati nechceme, na to odpowiedáme, že žádnému toho nejsme odporni, ktož podlé toho gruntu městská chce nésti břemena, jako i my pro dědiny swobodné zemské práwo trpieme.

5. Item, jakož dále wznášejí, když která puotka w městě kterém trefí se mezi osobami jich stawuow, že je treskceme: k tomu tak prawieme, že jakož oni we wšech puotkách se na swých zámciech, městech i twrzech zachowáwají, žádného nikam nepropúštějíce: tak i my w zámciech WKMti se zachowáwáme, i zachowáwati budem podlé swobody naší.

6. Item, což se toho dotýče, kdež prawie, že když widieme člowěka chudého jich, tehdy wšecky wěci trhowé že wysazujem, nežli na trhu platí, dráže i wýše, a potom jiné stawujem pro takowé lidi: k tomu prawieme, že my, ktož jest bohatý

a neb chudý, newieme, než že stawujem, to proto činieme, že páni a páni rytieřstwo našich dluhuow nám nedopomáhají, ani nám jistcuow wydati chtie podlé zřiezenie zemského. Než oni nám to činí, že widúce nuzné býti lidi, proto jim ryby aneb jiné statky swé wěřie, a potom jiné proto hyndrují.

7. Item, což se sauduow dotýče, k tomu tak prawieme, kteréžkoli město to aneb jiné činí, ježto jest to proti práwu, to nes winu swú před králem JMtí aneb před pánem podkomořiem JMti podlé jich práw; než, bychom to wšickni činili, tomu odpieráme.

8. Item, což se dotýče té nezřiezenosti, co zač by mělo dáno býti, k tomu tak prawieme, toho sama času proměna nepřeje, aby jednostajně wěc jedna mohla prodáwána býti. Než wšak my proto k tomu wždy prohlédáme, i úředníky k tomu sadieme, aby prohlédáno bylo, aby wšecky wěci w sprawedlnosti býti mohly.

9. Item, což se toho kusu dotýče, žeby suol, železa, obilé a jiné wěci překupowány byly, a k tomu že wiechowé w trhy že se w městech wystrkují: k tomu tak prawieme, že se ta wěc měst wšech nedotýče, než některá sklad solný mají, a jestliže kdy co kúpí železa aneb jiné kúpě k obci, že jie w trh nekupují, než po trhu, jestliže jie co tomu, kdož prodáwá, zuostane, aby s tím pryč nejel, a oni potom aby nedostatku netrpěli i kúpí to od něho. Wěchtowé pak ne proto se wystrkují, aby sobě k swé potřebě neměl kúpiti, ale proto, aby nepřekupowali přemykači, aneb cizozemci nekupowali, a potom jiných nedřeli.

10. Item, jakož prawie, když kdo na sladownu které obilé přiweze, že ho zase wzieti nedadie, aneb kúpíli sobě kto jakého obilé k swé potřebě, že ho wen z města nedáwáme: k tomu tak prawieme, ktožkoli to činí, buď z toho winen před WKMtí a neb před pánem podkomořiem; ale my mnozí o tom nic newíme, a tomu odpieráme.

11. Item, co se dotýče Pražan a wína k nim wezení cizieho, a domácieho čištění, k tomu tak prawieme: což činíme, z obdarowání WKMti předkuow i tudiež WKMti (činíme); a ktožkoli wína kazí, budeli to na koho prowedeno, chcem každého tresktati.

12. Item, co se wrat zahražení dotýče na wodě: toho nenie, neb bychom sobě huoře wiece nežli lépe učinili, potřebujíc lesu a cla majíce.

13. Item, co se wlny dotýče kupowánie, k tomu tak prawieme, že ta wěc pruowodu nemá na wšecka města; než jestliže jest to w kterém městě, to jest proto dopuštěno, aby súkenníci od přiekupníkuow nekupujíce, sukna laciněji dáwati mohli.

14. Item, což se lidí dědičných dotýče, jakož prawí, když je najdú w městech, že je upúštieme, k tomu tak . . . .

(Ostatek chybí.)

18.

Wýpowěd krále Wladislawa we při mezi pány a rytířstwem s jedné, a městy králowstwí Českého s druhé strany.

W Praze, (22 Mart.) 1052. (Z archiwu Kutnohorského.)

My Wladislkw z boží milosti Uherský a Český oc. král a markrabě Morawský atd. Znajíc mnohé ruoznice a nesnáze, kteréž jsú w králowstwí tomto Českém mezi stawy panským a rytieřským s strany jedné, Pražany a jinými městy našimi králowstwí Českého s strany druhé od dáwní chwíle wznikly a powstaly, kteréž čím dále wždy mezi nimi wíce a hlúbě rostly a w horší zacházely, z kterýchžto příčin nic z toho mezi nimi s obau stran jiného nepřicházelo, než· neláska, neswornost, nejednota a nenáwist, skrze kteréžto ruoznice králowstwí toto w nemalém rozdwojení a nebezpečenstwí postaweno bylo; kteréžto ruoznice a nesnáze swrchupsaní stawowé sami ke škodě a králowstwí tomuto nebezpečné znajíce, a sami jich mezi sebú srownati nemohúce, prosili sú nás wysokými prosbami, abychme, znajíce tak nebezpečné a škodné roztržení stawuow těch, k tomu se uprázdniti, a do tohoto se králowstwí na některý čas k srownání a přetržení takowých ruoznic a nesnází wyprawiti ráčili: kdež my, znajíce, že toho zlého wiece mezi nimi přibýwá a hlaubě wíc s obú stranú zachází nežli se toho umenšuje, i nechtějíce, aby mezi nimi z toho co zlého a králowstwí tomuto škodného powstati a wzniknauti mělo, majíce před sebú w králowstwí Uherském welmi pilné a znamenité potřeby, kteréž se netoliko nás samých a králowstwí Uherského, ale wšeho křesťanstwa dotýčie, jakž sme proto koliwěk mohli, k tomu sme se uprázdnili a sem se wyprawili, abychme takowé nebezpečné, a králowstwí tomuto škodné ruoznice přetrhli a srownali; jakož pak čas tomu položiwše, s obú sme stran žaloby jejich a odpory se wšemi duowody slyšeli a je potřebně wážili, to nejprw před sebú měwše a o to se pokusiwše, abychme je slušnými prostředky smluwili a srownali. Ale poněwadž w tom s obú stran dosti tuzí a nesnadní (sporowé) byli, wzali sme tu wěc k sobě k prawému a mocnému rozsudku, k kterémuž sú wšickni tří stawowé mocně přistúpili, a na nás mocně přestali, což w tom mezi nimi koliwěk rozsudkem wyřkneme, wypowíme a za sprawedliwé nalezneme, že to wšickni přijíti, oblíbiti, a to neporušitedlně držeti a zachowáwati chtějí: kterýžto rozsudek a nález žalob a odporuow obojích stran takto w sobě zní, drží a zawírá.

W té při, kteráž jest mezi Pražany, Horníky i jinými městy našimi králowstwí tohoto jakožto žalobníky s strany jedné, pány a rytieřstwem téhož králowstwí Českého, jakožto odporníky s strany druhé: 1) Jakož sú města nadepsaná (pány) z toho

winili, žeby chtěli staw městský z swobody hlasu třetího wywesti, tak prawíce, že se páni a rytieřstwo při sněmích sami zawírají i také radí, a k ledačemu že bez nich swolují, a potom k tomu města napomínají, aby takowému swolení jejich dosti činili, a žeby je tudy z hlasu třetího wywesti chtěli; a při tom také předložili sú, dokládajíce se sněmuow obecních deskami zapsaných w tomto králowstwí, a přitom prawíce, že sú při všech králuow wolení Pražané a jiná města hlasu třetího užíwali. Dále prawíce, že král žádný nemá wolen býti nežli w Praze w Starém městě na rathúze wedle starého obyčeje; a na to ukázali desky sněmu za krále pána našeho učiněného, w kterémžto takto napsáno stojí: Jestližeby pán buoh krále JMt pána našeho smrti neuchowal bez dědicuow, abychom sobě krále a pána wolili což nejspíš moci budem, a konečně aby w roce wolen a korunowán byl, a po smrti JMti aby sněm obecní wší zemi w Praze na rathúze w Starém městě držán byl, a to konečně we čtyrech nedělech, a tu společně jednostajně a neroztrženě o krále aby jednali, a konečně se swolili ɔc., jakož dále desky o tom šíře ukazují. Dále ukázali přísahu purkrabí Karlšteinského, že přísahu činí panskému, rytieřskému a městskému stawu, a k tomu ukázali list náš, jímž my dali sme, že ke škodě starodáwnému obyčeji to naše u Hory wolení býti nemá, a prawíce dále, že statuta mají swá, w nichž jest položeno, že jinde nemá král JMt wolen býti, nežli w Praze na rathúze w Starém městě. Proti tomu staw panský a rytieřský odpírajíc prawili, že napřed panský staw a rytieřský stawu swého sú užíwali každý podlé powahy stawu swého společně podlé swobod swých swobodně jakožto swobodní stawowé w obecních wěcech a potřebách zemských, a že staw městský hlasu swobodného w ničemž nemají, ani jeho ukazují, ani čím prowodí, protože sami swobodní nejsú; než což panský a rytieřský staw z swobody swé při králích pánich swých ustanowili sú za práwo, že sú to města držíwali; a což král JMt s wuolí panského a rytieřského stawu zawříti jest ráčil, že sú města k takowému zawření přistupowali jakožto komorní JMti a poddaní a to drželi, a na to ukázali ceduli sepsanú, JKMtí wydanú, w kteréž takto napsáno stojí: Což se hlasu třetího dotýče, k kterémuž se města sprawedlnost míti prawí, při tom JMt i páni a raddy JMti zachowati ráčí, což sú od starodáwna za předkuow JMti užíwali, pokadžby řádně okázati mohli. A dále takto w té ceduli stojí, že se města mají k JMti rozkázaní dle swobod swých hotowě okazowati, hlasem třetím se newymlúwajíce w těch wěcech, w kterýchž jim ten hlas nepřináleží. Dále panský a rytieřský staw proti krále wolení prawili, že sú toho nikdá města od starodáwna neměli, než ti dwa stawowé panský a rytieřský, a na to okázali obdarowání těm dwěma stawuom list pod zlatau bullí Fridricha druhého krále Římského a Sicilského, jímž wyznáwá, že poslán jest k jeho osobě Benedikt arcipřišt Bílinský, a předložil jest JMti, kterak wěrní milí naši, Hendrich markrabě Morawský a obec pánuow a rytieřstwa králowstwí Českého z obecní wuole powolení našeho milého Otakara

oswíceného krále Českého zwolili sú sobě za krále syna téhož krále prworozeného. A druhý list ukázali krále Wáclawa, kterak jest oprawce w tomto králowstwí zříditi ráčil se pány a šlechtici, a že jest přitom žádný hlas městský nebyl. A w témž listu král Wáclaw městuom rozkazuje, jakožto komoře swé, aby oprawcuom w tom byli pomocni. Třetí list okázali ciesaře Karla, kterýmž ta statuta odwoláwá a w nic obracuje, a to že jest učinil s radau knížat a pánuow králowstwí Českého toliko. Dále ukázali desky za ciesaře Sigmunda, kdež nálezy obecné prwní se potwrzují, a tu se městský staw nejmenuje; potom ukázali desky za krále Jiřího, kdež artikule jest ráčil we desky zemské rozkázati zapsati z plného saudu toliko, ježto ode wší země držán byl; a potom když na plném sněmu podwolil se groš český dělati, w kterémž stojí, že s radú naší to činíme. Nejposléz okázali list ciesaře Karla pod zlatau bullí, kterýmž dáwá plnú moc k wolení krále Českého prelátuom, knížatuom, pánuom, wládykám i wší obci králowstwí Českého. K tomu města powěděli, že jim ten list tak dobře náleží, jako stawuom panskému a rytieřskému, poněwadž se w něm jmenují wší obci králowstwí Českého, prosíc, aby při tom zachowáni byli.

Tu my slyšewše žalobu Pražan a jiných měst, a odpowěd zase stawu panského a rytieřského, i jich s obú stran přelíčení, desky, majestáty, bully zlaté, a w ně pilně nahledše a je wážíce, takto o tom wypowídáme a nalezáme: Najprw jakož Pražané a jiná města ten kus žalowali, že staw pansky a rytieřský se zawírají sami bez nich při sněmích, a k ledačemus bez nich swolují, že panský a rytieřský staw při sněmích o swé práwa to mohau dobře učiniti, a sami se zawrúc říditi a ustanowiti bez měst, pokudž se jim zdáti bude. A což swých práw přičiní neb ujmau, že to města mají podniknauti z toho, což na zemi mají swobodného.

Což se pak hlasu třetího dotýče o wolení krále, kdež sú páni a rytieřstwo ukázali bulli zlatú ciesaře Karla praděda našeho, kterážto w sobě otewřeně drží, že týž ciesař wyznáwá, že krále woliti mají preláti, knížata, páni a rytieřstwo a obec králowstwí Českého, a protož w tom tak wypowídáme a nalezáme: Poněwadž Pražané a jiná města jsú znamenitější a prwnější úd králowstwí Českého, že mají také hlasu třetího užiti swobodně podlé pánuow a rytieřstwa králowstwí Českého při wolení krále. A též také což se wojen wyzdwižení dotýče wen z země pro potřeby králowské a zemské, anebo o berni, w kteréž z práwa králowstwí Českého nesedí, že w tom také Pražané a jiná města hlas mieti mají podlé pánuow a rytieřstwa nyní i budaucné časy, a to z té příčiny, poněwadž Pražané a jiná města, očby se swolili, wedle pánuow a rytieřstwa pomáhati by powinni byli, aby také při tom, w čem z práwa nesedí, třetího hlasu užíwali.

A na ten kus, kdež Pražané a jiná města sú w swé žalobě položili, že král Český jinde nemá wolen býti, než w Starém městě Praze na rathúse, dokládajíce se desk, tu když se jest wšecka země swolila na sněmu obecném, aby král na Starém

31*

městě na rathúze wolen byl. I poněwadž sú se nadepsané strany, totižto páni, rytieřstwo, Pražané a jiná města před námi stojíc o to dobrowolně swolili a z toho se propustili, aby ta wšecka jednání na tom sněmě mezi nimi zjednaná minula, že z té příčiny ten artikul jim Pražanuom a městuom k užitku není. Což se pak dotýče listu našeho, kterýž sme Pražanuom dali po wolení našem za krále Českého, kteréž se jest stalo u Hory, že to wolení ke škodě nemá býti Pražanuom ani k ujmě, než že jich privilegia starodáwní w swé moci a pewnosti ostati mají, kde král má wolen býti: i poněwadž sú nic neokázali starodáwního, by na to měli kterú wýsadu od předkuow našich, aby král neměl jinde wolen býti, nežli w Praze, že jim ten list náš w tom ku pomoci nemuože býti, poněwadž se na jiné newztahuje, než že při starodáwních privilegiích a wýsadách mají zuostaweni býti, kterýchž sú neokázali. A protož kdyžby na to přišlo, aby měl král wolen býti podlé starodáwního obyčeje tu a na tom místě, kdežby se o to wšickni tři stawowé swolili.

2) W druhém kusu staw městský winil stawy panský a rytieřský o piwa waření, kterak páni JMt, a páni rytieřstwo i s lidmi swými některými sedlskými, obchod a žiwnost městskú starodáwní, kteréž staw městský od jeho počátku a začetí wždycky jest byl w požíwaní, a čím i služby a pomoci míwal, i summy hromničné platíwal až do těchto časuow pánuom swým, dědičným králuom Českým, totižto w dělání a prodáwaní sladuow, waření a šenkowání piwa wšelikého bez práwa a wýsady — na to zwláště wkročili sú, ladowání po wsech swých dopúštějíc, tak jakož jich žaloba šíře ukazuje, dokládajíce se desk. A na to ukázali též desky památné, kteréž takto swědčí: Item, také sedláci aby žádných piw k šenku ani k prodaji we wsech newařili, lečby kteří wysazení měli aby wařili, a to w míli od každého města králowského wedle jeho wysazení; pakliby kdo měli wysazení k waření piwa, aby to okázali o suchých dnech adventních najprw příštích před Králowú Milostí, a před pány též. — Dále ukázali Pražané z Starého města potwrzení ciesaře Sigmunda, kdež twrdí list krále Januow, kterýž jim tu swobodu dáwá, aby žádný z lidí kteréhožbykoli stawu neb powahy byl, w jedné míli wzdélí okolo města jejich žádné krčmy neměl ani mieti mohl. A Pražané Nowého města ukázali potwrzení ciesaře Sigmunda, kdež potwrzuje listu ciesaře Karla, kterýmž jest jim dal wšecka práwa a swobody, kterýchž užíwají měšťané staroměštští a malostranští, též ukázali list ciesaře Karla, kterýmž dáwá, aby w míli okolo nich nešenkowali ani wařili, a zwláště na Újezdě. A dále jiná města ukazowali: Hradečtí list krále Jana, jímž dáwá, že wšech swobod mají užíwati jako měšťané Pražští. Wodňanští také ukázali list krále Jana, aby na wšecky strany wuokol w jedné míli žádných krčem nebylo a sladowen, a žádný řemeslník též w míli aby nebyl. Domažličtí ukázali list krále Wáclawa, kdež jim tu swobodu dáwá, aby w míli okolo města jich žádných sladuow nedělali, ani piw wařili ani šenkowali, ani jiných řemeslníkuow měli, lečby kdo měl wýsadu prwnější od předkuow

prwnějších králuow. — Taborští ukázali list ciesaře Sigmunda; kterýmž JMt to město wysazuje, a to jim dáwá, aby práw a swobod městských užíwali jako měšťané Pražští. Kauřimští okázali list krále Wáclawa, jímž potwrzuje krále Karla (wýsadu), aby mohli krčmáře, kowáře, i jiné řemeslníky w míli wuokol nedati jim těch řemesel dělati. — Klatowští ukázali list krále Jana, kterýmž jim tu milost a wýsadu dáwá, aby wšech práw užíwali a užíwati mohli, kterýchž Pražané Starého města užíwají. — Nimburští ukázali potwrzení listu krále Jana, kterýmž jim tu milost dáwá a činí, aby wšech práw užíwali a užíwati mohli, kterýchž měšťané města Litoměřic užíwají; a nad to jim týž král potwrzuje, aby ke škódě práwuom téhož města w dalekosti jediné míle okolo města jejich žádného řemesla nikdá nebylo, totižto kowářuow i jiných řemeslníkuow, kteřížby řemesla dělati chtěli, a také aby w té míli piwa newařili a sladuow nedělali. — Kolínští okázali list krále Wáclawuow, kterýmž jim tu milost a swobodu dáwá, aby nedopauštěli w míli okolo města swého krčmářuow, kowářuow i jiných wšech řemeslníkuow býti, nedopauštěli ani řemesel dělati, lečby na to kteří od králuow a knížat českých prwnějších které wýsady měli. — Litoměřičtí ukázali list krále Januow, kdež jim potwrzuje, aby w jedné míli wšudy okolo města jejich nebyly ani krčmy ani sladowny, ani kteréhožkoli jiného řemesla řemeslníci. — Žatečtí ukázali list krále Otakara, kterýmž jim tu milost a swobodu dáwá, aby krčma okolo města jejich w míli wzdélí žádná nebyla. — Kadaňští, Mostští, Launští, Žatečtí, okázali list ciesaře Karla, kterýmž jim tu milost a swobodu dáwá, aby žádný krčmář, kteréžby koli osoby byl, w dalekosti jedné míle wuokol počítajíc, w kterýchžkoli wsech a místech k prodáwaní aneb k užitku kupowání sladuow a waření piw, ani šenkowati neb prodáwati jakýmkoli wymyšleným obyčejem nesměli a nemohli, a že též žádný(ch) sladowen, piwowáruow aneb krčem neobyčejných wen z té míle, kdežkoli položené, a od starodáwna neužíwané, ke škodě předepsaným městuom woziti a prodáwati nemohli; a také aby žádný řemeslník w té míli žádného řemesla nedělal, krom kowářuow sedlských, kteréhož k swým potřebám mieti musí. — Budějowští ukázali list krále Wáclawa, kterýmž jim tu milost a swobodu činí, že wzdálí jedné míle wšudy okolo města jejich nemá býti žádná sladowna, piwowár, ani krčma skrze žádné osoby držána; a také že žádní jiní řemeslníci nemají w tom okršlku jedné míle wzdélí okolo města jejich trpěni býti, kromě sedlských kowářuow. — Brodští ukázali list ciesaře Sigmunda, kterýmž jim tu milost učinil, aby žádný w míli okolo města jejich we wsech neb w mlýnech sladowen neb piwowáruow neměl, wšakž to wymiňuje, že ta milost má býti swobodám starodáwným městuom panským a zemanským bez ujmy a bez škody. — Stříbrští ukázali list náš, kterýmž sme jim k přímluwě některých panuow a Pražan tu milost dali a učinili, aby okolo města jejich w míli wzdélí a zšíří žádný piw newařil a nešenkowal. Beraunští ukázali list ciesaře Sigmunda, jímžto swobodu dáwá, aby okolo města jejich w míli wzdélí žádných piw newařili, ani piwa

šenkowali, wšak proto že to má býti každému bez ujmy jeho sprawedlnosti. Písečští ukázali list krále Jana, kterýmž jim tu milost a swobodu dáwá, aby okolo nich w míli žádný piwa newařil a sladu nedělal, ani kteří jiní řemeslníci řemesel swých dělati mohli. — Čáslawští okázali list krále Januow, kterýmž jim tu milost činí, aby žádný z žádného stawu w jedné míli wzdálí okolo města jejich k jich škodě sladu dělati, piwa wařiti ani krčmy míwati nemohl, kromě Hor Kuten, ty se wymiňují. — Slanští ukázali list ciesaře Karla, jímž dáwá tu milost, aby okolo města jejich w míli wzdálí nebydlil žádný řemeslník, totižto sladowník, piwowárník, ani jiný žádný, kterýžby řemeslo dělati chtěl, krom sedlského kowáře. A okázali také list krále Wáclawuow, kterýmž přikazuje wšem, aby je při milostech swrchu psaných zachowali. — Kauřimští ukázalí list ciesaře Karla prowolací, kterýmž rozkazuje wšem wuobec, aby okolo nich w míli wzdéli sladuow nedělali, piw newařili ani jiných řemesel dělali. — Kadaňští ukázali list krále Januow, kterýmž jim tu milost činí, aby w jedné míli okolo města jejich žádné krčmy nebýwalo, také aby nebylo žádného hospodáře, kterýžby hosti chowati a je přijímati měl, též aby formané, ani sladowník, pekař ani řezník w té míli nebyli. — Mostští ukázali list krále Jana, kterým jim tu milost činí, aby míli wzdélí okolo města jejich sladuow nedělali ani piwa wařili, k tomu aby w též míli nebylo okolo nich žádných řemeslníkuow. — Launští ukázali list krále Jana, kterýmž jim tu milost činí, aby wšech práw a swobod užíwali, kterýchž měšťané Litoměřičtí z práwa neb z obyčeje užíwají aneb potom užíwati budau. — Melničtí ukázali list krále Wáclawa, kterýmž jim tu milost činí, aby w jedné míli okolo města jejich žádných nowých krčem wyzdwihowáno, piw wařeno ani šenkowáno, ani sladuow i jiných řemesel kterýchžkoliwěk děláno nebylo, kromě kowářuow sedlských. — Žatečtí, Mostští, Kadaňští, Launští, Chomutowští podobné milosti k těm od krále Wáclawa okázali. — Austští okázali list ciesaře Karla, kterýmž jim tu milost činí, aby w míli okolo města jejich nebyli sladowníci, piwowárníci, krčmáři, i jiní kteří řemeslníci, ježto by swá řemesla dělati chtěli. — Chrudímští ohlásili se, že mají wýsadu naši, jíž dáwáme, aby žádný okolo nich w jedné míli wzdélí a zšíří piwa k šenku newařil. — Mejtští ukázali přepis listu ciesaře Sigmunda, kterýmž tu milost dáwá a činí, aby žádný we wsech, w mlýnech sladownu ani piwowáruow okolo téhož města wzdélí jedné míle nemá stawěti ani bude moci, anebo jiného piwa šenkowati aneb k prodaji wařiti, lečby bylo piwo města jejich. A to powěděli na swé přísahy, že takowý list mají a jej okázati chtí.

Proti tomu kusu staw panský a rytieřský prawili: Poněwadž jsme swobodní páni a rytieřstwo, že wšelijaký užitek swobody swé jakž jej koli wymysliti muožem k užitku našemu se ctí naší, žádná nám meze w tom uložena není; a cožkoli w tom činíme, činíme z swé swobody sprawedliwé, neb nám jich wýsady proti našim swobodným statkuom w ničemž k ujmě býti nemohú, ani dání králowská statkuom

našim mohú škodna býti. A dále staw pansky a rytieřský prawili, že ten artikul o piwa waření, kterýž sú města ukázali, jest k lepšímu pánuow a rytieřstwa, a že w tom artikuli toliko o sedlácích zmínka jest, ale o páních ani o stawu rytieřském nic. A což se krčem dotýče, staw panský a rytieřský powěděli, že o krčmy swolení zemské s městy mají spolu, a wystupuje-li kdo z toho, muož sobě každý jednoho každého práwem k nápravě přiwesti, dokládajíc se rozsudku o krčmy, kterýž se jest stal Chrudímskými a Šárowcem a jinými.

O tom takto nalezáme a wypowídáme: Jakož sú Pražané a jiná města napředpsané swé privilegie ukázali, kteráž mají od starodáwna od předkuow našich o piwa waření, že nemají okolo nich w míli nikdež po wsech piwa wařiti, šenkowati, ani jiných řemesel dělati, jakž to jich listowé šíře ukazují; a na to sú ukázali nález krále Jiřího předka našeho, kterýžto w sobě drží, že sedláci w míli okolo měst jim ke škodě na prodaj piw nemají wařiti anj šenkowati, ale o páních a rytieřstwu tu žádné zmínky není. A protož o tom takto nalezáme: že pány a rytieřstwo při jich starodáwné swobodě zuostawujem, aby oni mohli piwa wařiti a slady dělati k potřebě swé i také k užitku swému, i řemeslníky mieti na swých zámcích a twrzích k swým potřebám. A Pražané a jiná města aby w tom, což se piw waření dotýče, zachowáni byli při swých wýsadách, pokudž jednoho každého města wýsada ukazuje, a nálezu krále Jiřího, kterýžto w sobě drží, že w míli okolo měst sedláci piwa wařiti nemají ani šenkowati.

3) Dále města winili stawy pansky a rytieřský, kterak je obtěžují tím, což sobě kúpí na zemi zboží swobodného, buď k obci, neb jedna osoba zwláštní k užitku, též i k záduší, že jim zapisowati a toho we dsky klásti bránějí a nedopauštějí, by pak na to i powolení krále JMti bylo, lečby páni wládyky na plném saudu k tomu powolení dali, a když za to žádáme, že toho dopustiti nechtí; a že sú toho za předkuow WKMti i za WMti wždycky užíwali s powolením WMti wedle nálezu, kterýž se jest stal za krále Ladislawa, aby měšťanuom bylo we dsky kladeno dědictwí swobodné s powolením. A' na to ukázali ten nález.

Proti tomu páni a rytieřstwo odpírajíc prawili, že panského a rytieřského stawu swobodného jsú dsky zemské, a těch že sú od starodáwna užíwali hned jakž sú založeny, a užíwají bez překážky swobodně. A pokud oni swobodu ke dskám mají, nálezowé obecní starodáwní i WKMti w sobě zawírají, a pokudž ti nálezowé zní a ukazují, při tom žádají zachowáni býti; a na to ukázali nález dskami památnými učiněný za kralowání našeho.

O tom takto wypowídáme a nalezáme: Jakož sú města ukázali nález za krále Ladislawa předka a ujce našeho učiněný dskami, kterýžto w sobě zjewně drží a zawírá toto: aby žádný měštěnín po dnešní den žádných dědin a zboží swobodných nekupowal bez Králowy Milosti zwláštního powolení, že je města při tom nálezu

zuostawujem, a moc sobě tu také k powolowání zachowáwáme, jakož sú předci naši od starodáwna měli, tak aby městuom kladeno we dsky nebylo leč s powolením naším zwláštním neb budaucích králuow Českých. Než což se Pražan dotýče, ti mají při té swobodě zachowáni býti, kteréž sú prwé užíwali, totižto aby jim we dsky bez relatoruow kladeno, i kšaftowé jich aby byli wpisowáni, poněwadž sú páni a rytieřstwo proti tomu nic neodpírali. Což se pak Horníkuow dotýče, těm také aby we dsky kladeno bylo bez relatora, tak jakož mají dskami památnými powolení od pánuow a wládyk z plného saudu léta 1501, w sobotu po swatém Řehoři.

4. Dále Pražané i jiná města winili staw panský a rytieřský, že přes swolení a podání jich, kteréž jest takowé, že z dědin swobodných, z čeledi a z lidí zběhlých podwolili se saud a práwo zemské nésti, a že přes to nás i naše obýwající z jiných wěcí dobře lehkých někdy k zemskému a někdy k komornímu saudu pohánějí proti swobodám a práwuom našim, kdež my o žádnú jinú wěc na wšem swětě krom wěcí swrchupsaných sauzeni býti nemáme, než jedenkaždý před purkmistrem a konšely swými, a tak jsme prwé zachowáwáni byli, dokládajíc se w tom desk zemských. A na to ukázali dsky za krále JMti, kdež se podwolují trpěti práwa zemská. A dále prawíce, že mají obdarowání prwnějších králuow Českých, i také JKMti potwrzení na to, aby súzeni nebyli před žádným súdem, než w každém městě před purkmistrem a konšely jednoho každého města; a na to ukázali majestáty a listy králuow Českých JMtí. — Proti tomu páni a rytieřstwo odpírajíc, prawili že sú předkowé jich wždycky i oni také k puohonuom stáwali, odpowídali, nálezy trpěli, sami se poháněli, práwa na ně staná dáwána byla a wedena, dokládajíc se puohonuow a rozsudkuow a práw staných králowských i zemských. A na to ukázali dsky puohonné, práwa staná i rozsudky, a k tomu ukázali dsky swolení zemského i o wšecky wěci a grunty, kteréž k městskému práwu přislušejí pod šos, nemá žádný jich poháněti; pakliby jich kto pohnal a křiw zuostal, tehdy jim má škody bez puohonu zaplatiti což před úředníky prowede. — Proti tomu Pražané a jiná města odpowěd dali: nejsúli jiní artikulowé we dskách w tom sněmu oprawowáni, a jsú celí, tehdy my k tomu přistúpíme, pakli jsú oprawowáni, a mazáni jakož jsú, tehdy my jich také držeti nechcem. — Proti tomu panský a rytieřský staw powěděli, že k tomu také swolují, a ten sněm i artikule w nic obracují, ani k swé při ku pomoci bráti jich chtí proti nim.

Tu o tom takto nalezáme a wypowídáme: Poněwadž sú páni a rytieřstwo od starodáwna poháněli z nářku cti, ze škod, i z jiných rozličných wěcí, i také okázali puohony, kdež se sami měšťané z rozličných wěcí před súd zemský poháněli, a oni k súduom stáwali, nálezy, práwa staná, i práwa na ně wedení trpěli, aby ještě Pražané i jiná města zachowali, wšak znamenitě s takowým opatřením: jestližeby který pán neb rytieřský člowěk pohnal Pražan, neb kterého města obce wší

neb osoby zwláštní z jakéžkoliwěk wěci ježtoby k jich práwu městskému a pod jich šos přislušela, když ta pře k súdu přijde, a oni to pokáží, že takowá wěc, oč jsú pohnáni, k jich súdu a pod jich šos přisluší, a že jest wěc městská: že toho páni a wládyky w súdu zemském ani w komorním súditi nemají. Než mají ten puohon hned zdwihnauti, a puowod bude jim powinen bez puohonu podlé seznání úředníkuow menších podlé práwa we dwú nedělích škody zaplatiti cožby prowedli, kteréžby pro ten puohon jezdíce utratili.

9) Dále, jakož winili města pány a rytieřstwo, že když jmem kterého lotra zločinného a k němu potom práwem přistúpíme, a on že bude prawiti zlé činy a skutky na některého urozeného člowěka, tehdy nám nedadí ho na naší poprawě kázati utratiti, než abychom takowého zločinče a lotra na hrad Pražský k wyšší poprawě wydali a přinesli; ježto nám ta wěc jest těžká a nesnesitedlná, jedno na cestě nebezpečenstwí s tím lotrem jedúce od jiných lotruow, a k tomu na to weliké práce a náklady i útraty činíme, žádajíc w tom JMK. za opatření; pakliby kto na kterého urozeného co prawil, proto my takowému swým psaním a listem chcem dáti wěděti, že se naň toto a toto od tohoto a tohoto prawí, aby on přijel swobodně a po swé cti stál, jako dobrému přileží. A k tomu také že se to přihází, když který zloděj w kterém městě lapí se a wsazen bude, tehdy hned některý pán neb z rytieřstwa hned wyšle, a prawí, že jest služebník jeho, chtě aby jemu wydán byl. A newydadí-li mu ho, tehdy hned pohnati chce a proto pohruožky býwají. — Proti tomu páni a rytieřstwo tak powěděli, že jest rozdíl welmi weliký mezi stawem naším a městským, neb my w ničemž k jich práwu, ale oni k našemu we wšem jakž od starodáwna tak i nyní jsú poddáni, a přislušejí k poprawě WKMti. A tak každé město jest powinno wydati každého zločince na poprawu WKMti.

O tom takto wypowídáme a nalezáme: Jestližeby který zločinec, který lapen byl do Prahy neb do jiných měst, a prawil na kterého z panuow neb z rytieřstwa, ježtoby se jeho cti dotýkalo, tehdy kdyžby Pražané nebo které jiné město požádáni byli od toho neb od těch, čížby se cti dotýkalo, aby jej podlé starodáwního obyčeje toho zločince na hrad Pražský wydali, že má ten zločinec na hradě Pražském purkrabí Pražskému u wězení dán býti, a ten, čížby se cti dotýkalo, a kdožby žádal aby na hrad Pražský dán byl, má náklad tomu městu, od kteréhožby ten zločinec poslán byl, cožby w prawdě a sprawedliwě to město naložilo s tím zločincem na hrad Pražský pošlíc, zase nawrátiti a dáti hned prwé, nežby ten zločinec purkrabí wydán byl Pakliby toho neučinil, a těch nákladuow tomu městu nenawrátil, tehdy i hned to město bude moci pána neb rytieřského člowěka před úředníky menší obeslati, a což prowede to město na schwálení těch úředníkuow, tehdy ten pán neb rytieřský člowěk to dwé aby městu tomu dal, jestližeby se toho dopustil a bez obeslání nezaplatil. Než toto se w tom znamenitě wymiňuje, ktožby toho žádal, aby

takowý zločinec na hrad Pražský wydán byl, ten má jmenowati s koliko osobami to město má toho zločince poslati, a s wětším počtem nemají posílati. A též jestližeby který pán neb rytieřský člowěk kterého zločince jal, a kto žádal toho pána neb rytieřského člowěka, aby ten zločinec na hrad Pražský wydán byl, a žeby se cti komu dotýkalo, že má ten pán aneb rytieřský člowěk toho zločince na hrad Pražský poslati tím wším spuosobem, jakož se nahoře píše o města w tomto nálezu.

10) Dále Pražané a jiná města winili sú pány a rytieřstwo, že w súdch swědomí listowního od súsedů našich podlé obyčeje prwního a práwa našeho pod městskú pečetí wydaného přijímati nechtí, a žeby bylo prwé přijímáno, dokládajíce se paměti naší i jiných dobrých lidí. — Proti tomu páni a rytieřstwo odpowěď dali sú, že jak starodáwní obyčej se jest zachowal w králowstwí tomto od stawu městského, tak při tom je zuostawujem; aneb poněwadž my sami nejpowýšenější staw panský w tomto králowstwí a rytieřský, před súdy swědomí, jsúc k tomu práwem připraweni osobně k tomu stojíc, je dáwáme jakož na powahu stawuow našich přisluší podlé obyčeje starodáwního, též města aby se zachowali tak, jakž na staw jich přileží. O tom takto wypowídáme a nalezáme: Poněwadž páni a rytieřstwo jsú swobodni, tak že swých práw mohú přičiniti a ujíti, jakož jsú zřízení k swým súduom udělali o přísahách k swědomí mezi wšemi stawy, že to tak ode wšech má zachowáno býti: napřed což se súdu zemského dotýče, že kteříž jsú konšelé, že ti mají osobně na tu přísahu, kterúž sú nám učinili k úřadu swému, dáwati swědomí; a kteříž konšelé nejsú, ti mají také osobně přisahati, položíc dwa prsty na znamení božího umučení, kleknúc podlé obyčeje. A k súdu komornímu tu též konšelé na túž přísahu nám učiněnú mají swědomí swými zawřenými listy dáwati. Než kteří jsú měšťané osedlí a nejsú konšelé, ti mají přísahu udělati před konšely toho města, a to přísahu, která od starodáwna jest dskami zemskými o swědomí zapsaná, kterúž úředníci mají městuom dáti wypsanú mezi časem nynějším a Swátostí najprw příští. A ta přísaha má býti: položíc dwa prsty na kříž, stoje. A což tak před konšely seznají, to má w list wepsáno býti, a pečetí městskú zapečetěno, a nemá to od žádného odwíráno býti než před súdem komorním. Než což se cti dotýče, o to Pražané i jiná města též jako páni a rytieřstwo, kdyžby pohnáni byli, mají osobně státi, a swědomí pod přísahú wydati.

11) Dále města winily panský a rytieřský staw, že když se která kmetična wdá aneb panna w kterém městě řádně w staw manželský wstúpí, že páni na takowé osoby sahají, chtíc aby jim od jich mužuow a manželuow wydáwány byly. Proti tomu panský a rytieřský staw powěděli, že nám k tomu není potřebí nic mluwiti, neb o to již nález máme, a tím se sprawowati chcem, kterýž učiněn jest mezi Henrichem z Šwamberka a Táborskými.

Takto o tom my wypowídáme a nalezáme: poněwadž páni a rytieřstwo z swé

swobody, kteréž od starodáwna užíwají, na tom sú zuostali, a to konečně zawřeli, ktožby komu sirotka wedle swolení zemského newydal, aby jej mohl z dwaceti hřiwen střiebra bez lotu spolupuowodem pohnati; a když to obdrží, že jest sirotek jeho, že jemu má tu pokutu dáti, a sirotka s tú pokutú wrátiti. Pakliby sirotka newydal, tehdy má jej po druhé pohnati též z pokuty i z sirotka. Pakliby po druhé pokutu dada, sirotka newrátil, tehdy jej po třetí též z pokuty a z sirotka muož pohnati. Pakliby po třetí, dada pokutu opět sirotka newydal, tedy puowod má to na krále JMt a na pány a wládyky do plného súdu wznésti; pakliby krále JMti w zemi nebylo, tehdy proto na pány a wládyky w plném súdu. A cožbykoli se statku téhož sirotka doptati mohlo, to má při pánu téhož sirotka zuostati. A cožkoli puowod prowede slušně bez přísah na schwálení pánuow a wládyk, zač jest ten sirotek měl, má jemu dáti z swého wlastního statku konečně od pruowodu we dwú nedělích pořád zběhlých. Pakliby tomu dosti pohnaný neučinil, tehdy puowod muož se podlé práwa a swolení zemského pro dosti neučinění nálezu a panskému rozkázáni wésti na dědiny, tak jakž nález obecní ukazuje do té sumy; než ten sirotek aneb ta žena, kteráž by se wdala, při muži swém zuostati má.

12) Dále, kdež winí města pány a rytieřstwo z neoprawowání domuow w městech. Proti tomu páni a rytieřstwo tuto odpowěd dali sú, že ta žaloba osob zwláštních se dotýče, i protož jest nepotřebná. Wystupujeli kto w tom, a co učiní mimo wýsadu a těch domuow swobod, i každý práw z toho býti musí tu a na tom místě, kdež jemu o takowú při odpowěd dáti přisluší.

Tu o tom takto wypowídáme, že, kteřížby koliwěk páni neb rytieřstwo domy měli w městech, kteréž pod šos městský přileží, w to města mají moc nahlednúti wedle práwa města swého, a držiteluom rozkázati opatrowati, tak aby město nepustlo. Než kteří páni mají w městech domy swobodné, jestli žeby domuow neoprawowali ke škodě městu, chtíli Pražané neb jiná města, mohú jich práwem hleděti.

Dále přes prwní žalobu napsanú Králi JMti danú po druhé, dali jsú Pražané a jiná města, že mnozí z pánuow a rytieřstwa na swých zbožích 6) krčmy nowě sobě zaražují, a w nich množstwí potom škuodcí lidských a mordéřuow od krčmářuow jich přechowáwá se, a sáhneli kdy město které, majíc poprawu, buď na krčmáře toho, jako fedrowníka, buď na takowé zločince, tehdy hned pán té krčmy a takowého krčmáře pohruožky činí, že chce je pohnati, prawě tím, když zlému chtí překážeti, žeby mu moc, kwalt a pych na jeho gruntech činili; oni oprawce jsú, přitom žádajíce za opatření. — 7) Druhé, kterak mnoho na zboží panských a rytieřských nowých městeček i trhuow powstalo jest ke škodě WKMti i nám w nich k welíké škodě jest. 8) A k tomu kterak na zboží panských a rytieřských mnoho nowých cel i po wodách i po zemi wzniklo jest k obtížení našemu welikému, prawíc, že jest proti nálezu starému zřetedlně dskami zemskými zapsanému. Proti tomu páni a rytieřstwo odpowěd dali sú, což se krčem

tkne, že již na to odpowěd dána o piwě wáření; a což se nowých městeček panských a rytieřských i trhuow dotýče a cel, též že se tu JKMt mocnosti wíc dotýče nežli panského a rytieřského stawu, poněwadž JKMt jest pánem této země jako prwní předkowé JMti, a předkowé JKMti obdarowání jsú na swrchu psané wěci dáwati ráčili. A JMK. jsa pánem této země, jest též mocnosti jako předkowé JMti: a tak jednomu každému z stawu panského a rytieřského má moc obdařiti nowým městečkem, clem, trhem; a zdáli se komu, žeby to ke škodě bylo, že jeden každý má práwo před sebú.

Tu my o tom takto wypowídáme a nalezáme: ktožbykoli krčmu sobě nowú zarazil, a toho neprowedl, že ta krčma jest wysazena od předkuow našich neb od nás, že takowé krčmy mají kaženy býti. Pakliby kto prowesti mohl ote dwa a třidceti let pokojné držení a užíwání krčmy, ten toho také užiti má, buď z pánuow, z rytieřstwa neb z mèst, wšak kterážby nebyla ke škodě wýsadám Pražanuom a jiným městuom.

O cla takto wypowídáme: napřed aby woláno bylo po wší zemi, aby žádný cla po zemi i po wodách nesprawedliwého nebral. Pakliby ktožkoliwěk w králowstwí Českém, buď pán, rytieřský člowěk nebo město přes to wolání wiece cla bral, nežby jeho wýsady ukazowaly, anebo nežby mohli prowesti starodáwním užíwaním, takowý aby mohl od toho neb od těch, od kohožby se tím obtížení dálo, pohnán býti z desíti kop grošuow českých; a najdeli se, že jest nesprawedliwě bral, že má tu pokutu dáti, a toho cla což nesprawedliwě užíwal, aby toho wiec nebral.

(Žaloby pánůw a rytířstwa na města, i wýpowědi králowské na ně.)

1) Najprwé, kterak z wěcí panských a rytieřských, kteréž do měst posílají, cla w branách i z míst berú, prawíce, že jest to proti wšemu práwu, a že jsú w této zemi tak swobodni, aby z jich statkuow clo bráno býti nemělo, a k tomu prawí, že z lidí jich berú clo a tržné neobyčejné; žádajíce, aby to wšecko ukázali, kde jim co swědčí, a z čeho co bráti mají na zemi neb na wodě; nadto, což podlé práwa bráti mají, že silnic neoprawují.

Proti tomu Pražané a jiná města odpowěd dali, že se nás wšech ta wěc nedotýče, než jestli že z nás kterékoli město co w té wěci proti jich swobodám činí, že jeden každý muož to město před Waší Milostí králowskú winiti z toho.

Tu my o tom takto wypowídáme: Poněwadž jsú Pražané a jiná města proti tomu nic nemluwili a nic neokázali, než powěděli, že se ta wěc toliko některých

měst dotýče: a protož my pány a rytieřstwo při tom zuostawujem. Jestli pak žeby které město přes tuto naši wýpowěd kterému pánu neb rytieřskému člowěku přes to co činil(i) a z nich brali, že se práwo jim pánuom a rytieřstwu nezawírá; než což by jinde kúpíc chtěli to zase prodáwati, že z toho mají clo tržné dáwati jako jiní. Než což se lidí obecných dotýče, aby žádný pán neb rytieřský člowěk aneb měštěnín cla nesprawedliwého od jiných nebral po dnešní den aneb tržného, lečby na to wýsady měl od nás neb od našich předkuow, aneb mohlliby to starodáwním držením prowesti za řád a zaprawiti, toho také má požiti, wšak aby tak proto ta cla a tržné brali, jakž ty wýsady ukazují aneb starodáwná držení, a wýše nic. Pakliby se komu zdálo, žeby jim lidé wýše se obtěžowali, nežliby to mohlo swrchu psaným obyčejem prowedeno býti, že jeden druhého bude moci pohnati z desíti hřiwen střiebra z pokuty, podlé toho, jakož sme o krčmách swrchu w tomto rozsudku w žalobě Pražan a jiných měst položili. Než což se silnic oprawowání dotýče, o tom takto wypowídáme: ktožkoliwěk cla drží, buď páni, rytieřstwo, Pražané neb jiná města, že mají z práwa silnice oprawowati, pokudž jim přileží sprawedliwě od starodáwna; pakliby kto neoprawowal, aby byl napomenut od těch, ktož tu silnici zprawují. Pakliby přes to napomenutí wždy neoprawil, tehdy ten, ktož ho napomenul, muož toho pohnati, ktožby silnice neoprawil, z deseti hřiwen střiebra bez lotu před úřad menší. A prowede-li naň to wedle práwa, že jemu pohnaný bude powinen tu pokutu dáti a silnici oprawiti.

2) Druhé: že těch lidí Pražané i jiná města, kteřížby zločince wyzdwihowali a jim překáželi, nechowají.

Proti tomu Pražané a jiná města odpowěd dali, že námi nic neschází, než že my wysíláme wždy na takowé lidi, ale že nám w tom překážku činí.

Tu o tom takto wypowídáme a nalezáme: Poněwadž Pražané a jiná města w swých městech swé poprawy od starodáwna zwláštní mají od předkuow našich i také od nás, kdež jsú tím z práwa powinni, aby silnic okolo sebe hájili do swého najwyššího přemožení, a také aby zločince a přewaleče z krčem wyzdwihowali. Než jestližeby člowěka osedlého kteréhožkoliwěk pána neb rytieřského wyzdwihli, a ten pán neb rytieřský člowěk oň stál a toho žádal, aby mu ten člowěk wydán byl, že chce naň práwa dopomoci, že takowému pánu neb rytieřskému člowěku má wydán býti. Pakliby ten pán neb rytieřský člowěk, kdyžby mu ten člowěk wydán byl, nechtěl naň práwa pustiti, aneb jej upustil: tehdy o ty škody k tomu pánu neb rytieřskému člowěku má hledíno býti, a takowý pán neb rytieřský člowěk má naň bez odporu práwo pustiti. Pakliby o takowého zločince žádný pán neb rytieřský člowěk nestál a nežádal, aby jemu wydán byl: tehdy města budú moci swobodně takowého zločince podlé práwa a jeho prowinění trestati.

Dědictwí, ježto na listech jistoty mají.

3) Třetí žaloba od pánuow a rytieřstwa na města prawíc, kterak drží zboží a we dskách jich nemají, žádajíc w tom, aby podlé pokut k nim se zachowáno bylo.

Tu my o tom takto wypowídáme a nalezáme: Což se těch pokut dotýče, těch my při sobě jako král Český necháwáme. A po dnešní den nález náš a wýpowěd naše: kteréby město k obci neb která osoba zwláště co dědictwí na ty listy kúpil a držel, ti aneb ten aby w tu pokutu upadl beze wší milosti.

O domy, že nechtí w městech pánuom a rytieřstwu zapisowati.

4) Tak my o tom wypowídáme a nalezáme: Kterýby koli pán neb rytieřský člowěk kúpil sobě duom w kterém městě, ježtoby ten duom byl pod šos, že má a powinen bude wšecko z toho domu trpěti s tím městem, w kterémžby sobě takowý duom kúpil. A také, chtěl-liby jej kto z toho domu aneb z čeho, ježtoby to cožby kúpil k městu pod šos slušelo, winiti, že má tu na tom práwě z toho práw býti.

O puotku w městě.

5) Dále, jakož páni a rytieřstwo města winí, že když která puotka w městě, a (osoby) z našich stawuow sami se oč w městě potknú, tehdy oni ty osoby sázejí aneb je trestati chtí, ježto jim ta wěc nepřisluší.

O tom takto wypowídáme a nalezáme: Kterézkoli puotky by se dály w budúcích časech mezi panským a rytieřským stawem w městech, to my přikazujem wšem wuobec, aby takowých puotek z úmyslu a bez příčiny na se nečinili. Pakliby se kdy přihodila w kterém městě takowá wěc, aby měšťané stawili, a takowé kdožby ty puotky činili, aby před súd zemský neb komorní, kterýby měl najprw přijíti, slibem zawázali. A kdyžby před súd přišli, aby to páni rozwážili, aby jim toho lehce newážili a podlé prowinění je trestali, ktožby k tomu příčiny dáwali.

O lidi chudé.

6) Dále, páni a rytieřstwo na města žalují, když wědí člowěka chudého, že jemu piwa a jiné wěci wěří, a potom jiné lidi jich stawují. Proti tomu města prawili, že proto to činí, že páni a rytieřstwo nám našich dluhuow nedopomáhají.

Tu my o tom takto wypowídáme a nalezáme: Jestli že kto z měšťan kterému člowěku, a též pán neb rytieřský člowěk kterému měštěnínu aneb jich člowěku chce co prodati, aby jemu newydáwal toho což prodá, leč mu rukojmě za to postawí. Pakli chce kdo komu wěřiti z těch stawuow, to ten, ktož swěřil, má najprw na pána toho člowěka wznésti, a ten pán má swého člowěka držeti k dostiučinění skutečnému. Pakliby ten člowěk neměl čím platiti, tehdy má wěřiteli swému konečně we dwú nedělích w moc dán býti. A když se tomu dosti stane, nemají jiní lidé

toho pána stawowáni býti; pakli by ten pán se k tomu sprawedliwě mieti a toho dlužníka wěřiteli wydati nechtěl, tehdy wěřitel lidi toho pána, rytieřského člowěka neb měštěnína bude moci stawowati, dokudžby mu se sprawedliwě nestalo.

O súd w městech.

7) Dále, jakž páni a rytieřstwo Pražany a jiná města winí, že kdy pán neb rytieřský člowěk, aneb lidé jich co w kterém městě před práwem jich činiti mají, že o jedné při we třech neb we čtyrech létech konce neučiní.

Takto o tom wypowídáme a nalezáme: aby Pražané i jiná města konec wedle práwa přem činili, a odtahuow mimo obyčej a práwa aby nečinili, co se lidí panských a wládyckých dotýče.

9) Dále páni a rytieřstwo žalují na Pražany a na jiná města, že suol, železo, obilí a jiné wěci k obci překupují, a trhy zastawují a wíchy wystrkují, aby žádný nekupowal. Proti tomu Pražané a jiná města takto prawili, že se ta wěc wšech měst nedotýče, než některých, a to těch, která města sklad soli mají. A což železa a jiných wěcí k obci kúpí, že w trh nekupují, než po trhu, a to z příčiny té, že co tomu ktož prodáwá zuostane, aby s tím pryč nejel, a potom aby nedostatku netrpěli. A wíchowé ne proto se wystrkují, aby sobě kto k swé potřebě neměl kúpiti, ale proto, aby na překup přemykači neb cizozemci nekupowali, a potom jiných aby nedřeli.

Tu my takto o tom wypowídáme a nalezáme, aby se Pražané i jiná města tak zachowáwali nyní i na budúcí časy, jakž sú odpowěd Pražané i jiná města na žalobu panskému a rytieřskému stawu před námi dali.

10) Dále, páni a rytieřstwo Pražany a jiná města winí, že ktož na sladownu které obilí přiweze, tehdy toto zase z města nedadí wézti; proti tomu města takto powěděli, že o tom mnozí nic newědí.

Tu my o tom takto wypowídáme a nalezáme: Ktožkoli sobě do města obilí pošle, aby jemu slady wzdělány byly k jeho potřebě, že jemu nemají města brániti zase wen z města wézti. Pakliby tomu které město toho hájilo, že tu wěc ten má wznésti na podkomořího našeho, a on má rozkázati témuž městu slowem naším, aby jemu zase nawráceno bylo. A též pošle-li který z pánuow neb rytieřstwa do kterého města na trh, aby jemu obilí na trhu k jeho potřebě kúpili, že jemu toho Pražané a jiná města hájiti nemají.

11) Dále páni a rytieřstwo winili sú Pražany, že wína hostinského do Prahy wézti nedadí.

Takto o tom wypowídáme a nalezáme: aby se tak Pražané o wína wezení zachowali wedle práw a obdarowání od ciesařuow králuow předkuow našich i také od nás. A což se oprawowání wín dotýče škodnými wěcmi, w to aby perkmistr

w Praze, a w jiných městech konšelé pilně nahlédli a nahlédali, aby se toho nedálo; a byl-liby kto w tom postižen, aby na to pokuta byla uložena, aby takowý skutečně byl trestán.

12) Dále, páni a rytieřstwo Pražany a jiná města winili sú, že na wodách zahrazují wrata, ježto lidé s lesem a loďmi wolně jeti nemohú, a 13) súkenníci wlny nedadí na trzích kupowati.

O tom takto wypowídáme a nalezáme: aby na jezích wrata, kteréž sú od starodáwna byly, lidem k jich potřebám otewírány byly, aby mohli wolně plúti. Pakliby pán, rytieřský člowěk neb město které tak se nezachowal, tehdy muož pohnán býti před súd komorní; a najdeli se, že jest to swéwolně udělal a wrat otewříti nechtěl, tehdy aby puowodowi wšecky škody dal, na schwálení úředníkuow menších.

14) Dále, jakož páni a rytieřstwo Pražany a jiná města winili sú, když kterého člowěka w městě najdú, že jeho upúštějí rozličnými spuosoby.

Tu o tom tak wypowídáme a nalezáme: že kterýby koliwěk pán neb rytieřský člowěk kterého člowěka swého w kterém městě u kterého hospodáře našel, má toho hospodáře žádati, aby se jím ujistil, a potom žádati na purkmistru toho města a na konšelích, aby jemu jeho wydali. Pakliby se tak nezachowali, ten, komužby jeho člowěka newydali, zachowej se wedle zřízení zemského o lidi zběhlé.

A protož my nadepsaný Wladislaw, Uherský, Český oc. král, přikazujem wšem pánuom, rytieřstwu, Pražanuom a jiným městuom w králowstwí Českém wšem tímto listem, tak jakož sú na nás wšichni stawowé swrchu psaní mocně přestali, aby tuto wýpowěd naši nyní i budúcně po wěčné časy we wšech kusích, článcích a klausulech pewně a stále drželi a zachowali bez wšelijakého přerušení; pakliby kto neb kteří z toho nyní aneb potomně kdy swéwolně wystúpili a proti této naší wýpowědi co učinili, že takowí mají držáni býti za rušitele obecního dobrého, a mají w trestání naše i budúcích králuow Českých beze wší milosti upadnúti.

19.

Cedule králowská, kterak pomoc ode wší země České králi swolená proti Turkům wybírati se má.

Ze sněmu, 22 Mart. 1502. (Rkp. Talmbersk. f. 277.)

Zřízení pánuow, rytířstwa, Pražan a jiných měst králowských králowstwí Českého o pomoc, kterú mají králi JMti proti Turkuom učiniti.

Item panský staw králi JMti sú se swolili na swé osoby mužského pohlawí i také ženského s malého jako s welikého dáti s hlawy po puol kopě českých. Item staw rytířský s swých osob aby dali s hlawy XV gr. českých se wšeho mužského pohlawí i ženského starého i mladého, i s dětí po jednom groši dáti mají. Item s hospodářuow w městě, s domu, s ženy, s dětí swoleno po X gr. českých, než s čeledi wandrowní a přístawné přes to s hlawy každý po 1 gr. č. Což se pak hospodářuow na předměstí a podruhuo wšech dotýče, tu jest swoleno, aby to stálo při ohledání těch osob, kteříž tu pomoc w každém městě wybírati jmíti budau, aby oni s usedlého předměstí, poznajíli že jest duoležitý, též wzali jako s hospodáře w městě; pakliby nebyl duoložitý, ale též s hlawy jedné každé po jednom groši českým brali toliko; též od podruhuow, seznají-li že muož wíce učiniti, a dáti nežli s hlawy groš, což jemu rozkáží, aby dal; pakli by s wíce býti nemohl, ale též aby dal s hlawy groš. Item což se pak rytířských lidí dotýče, kteříž w městech jsú, a neb těch, kteříž nejsúce erbowní swobodná zboží mají a drží na zemi, ti se zachowati mají jako rytířský staw, krom toho, že což i z sebe i z swé čeledi sberú i z swých lidí, že to klásti mají w tom městě, w kterémž bydlí a ne jinde. Též i jedna každá obec kteréhokoli města, což z lidí swých sbéře, má to těm w ruce dáti, kteříž w jich městě na wybírání té pomoci sedí. A wyberúce wšecka města wšecknu pomoc, mají ji snésti do Prahy na rathauz Starého města Pražského, a tu ji mají Pražané chowati k té potřebě králi JMti, a jinam ji nemají obracowati. Pakliby toho nebylo potřebí králi JMti, nemají té summy nikam obraceti, než na dobré neb králi JMti neb této koruně České potomnie, s wědomím však a powolením wšech měst králowských králowstwí Českého. Item kdož erby mají a těch erbuow požíwají aneb požíwati chtějí, mají dáti též jako rytířský staw. A též kteříž zboží z města na zemi mají po XV gr. č.; i také dědinníci mají dáti. Item lidé wšickni, panského, rytířského a městského stawu, z měst, z městeček a ze wsí wšickni w zemi České obywající, jeden každý s hlawy, malého neb welikého, chudého aneb bohatého, mužského i ženského pohlawí po 1 gr. č. dáti mají. Item proboštowé,

34

opatowé, přeworowé, děkani, alcipryšti, kanowníci, faráři, každý z nich ze wší země králi JMti mají po ½ ſſ dáti gr. a jiní wšickni kněží, žáci i wšickni duchowního pohlawí po groši českém. Item kdož peníze na listech a úročích mají, ti aby dali z padesáti kop českých III gr. české. Item kupci wšickni kteříž sklepy w městech krále JMti, též w panských i rytířských, mají dáti s sklepu po 1 ſſ gr č. Item krčmáři wšickni, kteříž mají krčmy swobodné, ti wšickni aby dali po XV gr. č. s swé hlawy. Item tento spuosob jest kterak se má wybierati: každý pán z swého zámku, dwora daj počet napsaný, též rytířský člowěk i měštěnín hospodář, oznam swuoj počet osob, a z nich sbera, polož u dolepsaných osob. Item každý pán i rytířský člowěk poruč swému městu i městečku aneb wsi, purkmistru, čtyřem konšeluom, ať pod přísahú wšickni obec města, městečka spíší. Též rychtáři we wsech se dwěma konšely učiniti mají: napřed osedlé hospodáře zejmena zapsati mají, a jeho čeleď wšelijakú, malú neb welikú osobu w každém domu zapsati mají. A každý pán a rytířský člowěk swé zboží a panstwí zejmena tak popíše, daj to sepsání kraje toho hajtmanu, a každý peníze swé při tom podlé toho sepsání polož w jich moc; a w tom se každý wěrně a prawě beze wšeho fortele a lsti zachowati má, tak jakž jest jednomu každému jeho dobrá powěst milá, a to pod přísahú jednoho každého. Item měšťané w městech JKMti i také což k městu pod šos mají, též podlé toho zachowati se mají, kohož sobě a z sebe k tomu wyberú, jedno každé město těm osobám spis i také podlé toho peníze dáti, tak jakož napřed swolení městské i o kupcích ukazuje. Item též preláti a kněží, žáci i wšickni učení a duchowní zachowati se mají, že každý pán, aneb kdožkoli takowého pod sebú má, ti to opatřiti mají, a z nich sebrati a dáti, což na ně uloženo jest podlé spuosobu napřed položeného. Item též klášterowé králi JMti s osob swých po 1 gr. č. i s čeledi dáti mají, kromě těch klášteruo kteří peněz neberú. Item s židuo každý pán a rytířský člowěk, též město králi JMti sebrati mají podlé swrchupsaného spůsobu, a tu položiti jakož se napřed píše. Item kdožby koliwěk, buď pán, rytířský člowěk, měštěnín, aneb město, duchowní aneb swětská osoba tomu dosti neučinili podlé tohoto swolení, napřed král JMt má naň swú mocí sáhnúti skrze pány úředníky zemské. A bylaliby toho potřeba, wšecka země mají sobě na toho pomoci. Než ta wšecka pomoc má u hajtmanuow w krajích ležeti, a ti se mají zapsati králi JMti i wší zemi, že té summy nemají nikam wydáwati, než mají osobám wosmi z pánuow, z rytířstwa wosmi, a z Pražan wosmi a z jiných měst počet učiniti, a podlé toho počtu jim tu summu a těm wosobám od země woleným w jich moc wydati, což od pánuow a rytířstwa i od jich lidí i z měst té summy sebráno jest; a kdyžby se ten počet stal, tehdy do každého kraje od těch osob mají dány býti cedule sepsané a zapečetěné hajtmanuom, co té pomoci od nich sú přijali. A ty osoby ze wšech tří stawuow mají slib učiniti pod přísahami králi JMti napřed, a potom wší zemi, že té pomoci peněz

nikam jinam hýbati nemají, než na tu potřebu na Turky, na lidi služebné, kdyžby král JMt swú osobú jeti a táhnúti ráčil proti Turkuom.

Item ty osoby od země wolené ze wšech tří stawuow, jakož se napřed píše, mají se na lidi ptáti hodné, jízdné i pěší, přewrhúc tu summu peněz, pokadžby na počet jízdných i pěších až do puol léta postačiti mohla. A král JMt sobě k tomu hajtmany spuosob, kdoby ty lidi jednali, wedli i řídili, s nimi slušně uhodíc o službu i s škodami, tak kdyžby král JMt ráčil osobú swú se hnúti a táhnúti proti Turkóm, a jim to psaním swým oznámil, tehdy oni ten počet peněz, což postačiti bude moci na lidi buď z Čech, z Morawy, z Šesti měst, z Slezska a z Lužicské země obrátiti a wydati mají, a z toho wší zemi počet učiniti, kdyžbykoli toho na nich požádáno bylo. Item krále JMti wšickni stawowé prosíme, že JKMt, kdyžby sám swú osobú proti Turkuom táhnúti neráčil, že také JMKská námi a tú pomocí hýbati neráčí, neb sme my na nic jiného nežli na pomoc JMKské osobného tažení proti Turkuom w tuto pomoc se podwolili, JMKské i wšemu křesťanstwu ku pomoci a wobraně swaté wíry křesťanské.

Item toto jest král JMt ráčil rozkázati zapsati, že takowau pomoc a swolení od země této wděčně přijíti ráčí, a wší milostí jako pán náš milostiwý odplacowati, ale poněwadž JKMt ne pro swuoj užitek ale pro wěčnú obranu wíry křesťanské na wšecky stawy žádost té pomoci wzložiti ráčil, kdež JKMti žádost napřed a po tom i naše JKMti toto powolné swolení, aby snad w nižádný užitek a potřebnost proti Turkuom pro odtah času dlúhého uwedeno nebylo, JKMt toho žádá, aby ta summa hned wybírána byla, a wybrána což najspíše bude moci býti. A nemohlli by ji kdo tak náhle a brzo beze lsti wybrati, tehdy aby ji konečně o swátcích letničných najprwé příštích dali a položili beze wšech dalších odtahuow pod pokutami swrchupsanými; nebo JKMt okolo toho času naděje se najspíše s nepřátely JKMti i wšeho křesťanstwa jmíti činiti. Protož JKMt toho žádá i prosí, aby té pomoci sebrání žádní odtahowé se nedáli, aby JKMt lidi ku potřebě swé, kdyžby JKMt ráčil obeslati, najíti hotowé mohl, a w tom obmeškán nebyl, i také aby ta pomoc, která se státi má, w užitek a prospěch, i této koruně ke cti mohla přiwedena býti.

20.

Král Wladislaw stawům kraje Bechynského: patent o wybírání berně piwowárné a berně z úroků.

Na hradě Pražském, 22 Mart. 1502. (*Rkp. Talmberský, f. 278 b*)

Wladislaw z boží milosti Uherský a Český ɔc. král a markrabě Morawský ɔc. Urozeným, statečným, slowútným a opatrným, pánóm, rytířuom, wládykám i městuom

kraje Bechynského, wěrným našim milým, milost naši králowskú a wšecko dobré wzkazujem.

Wěrní milí! Jakož wás tajno není, kterak jest na tomto nyní minulém sněmě na tom zuostáno, aby ta berně piwowárná byla dána sprawedliwě od těch, kdož sú jí nedali, konečně na swatého Jiří neb dwě neděle po tom tomu, komuž sme ji w témž kraji wybierati poručili, napomínajíce wás wšech, kteří ste jí nedali, abyšte se k tomu jměli a ji na čas swrchupsaný u berníka položili a zauplna dali; pakliby kdo toho zanedbal, již sme berníkowi rozkázali, aby na takowého neb na takowé práwem berničím saženo bylo, již sme my berníkowi rozkázali, aby dobytky se jim zajímali. A kdožby se tomu koliwěk zprotiwiti chtěl a směl, a dobytkuo sobě bráti nedal, ten w túž pokutu upadne, jakoby proti práwu odboj udělal. Což se pak té berně z peněz, kteří je na úrocích a na zápisích mají, dotýče, ježto mají wýpowěd, jakož swolení toho we dskách šíře swědčí: ti aby konečně na swatý Jiří najprwé příští tu berni dali a položili, anebo dwě neděle potom, polowici swato-Jiřského úroku a polowici duchoduo z zápisuow nahoře dotčených a dskami učiněných. A ktožby toho koliwěk neučinil, a těch peněz nepoložil na čas swrchupsaný, na takowého neb takowé k summám jejich hlawním sáhneme, jakž kdo puojčil, podlé pokuty na to uložené a dskami zapsané, a to tak a na ten spuosob, že sobě té summy prawú polowici wezmeme, a čtwrť jedné dáme tomu, kdož se koliwěk doptá na koho, že jest té berně z peněz aneb z zápisuow nedal, a jeho z toho požene a wysaudí, a hajtmanuom, kteří jsú toho kraje, druhú čtwrť, aby se o to rozdělili, a tu polowici naši obrátíme na dluhy zemské. Než kdož sú peníze ty časy, když se to swolení stalo, na úrocích měli, ti mají z nich též dáti jako i jiní. A jestliže sau kteří statky swé po tom swolení prodali, dawše z toho piwowárné, a potom swých peněz puojčili, ti a takowí z těch peněz nemají a nejsú powinni nic dáti. Než jestliže sú kteří piwowárného nedali, a potom swé zboží prodali, tehdy takowí mají též jako jiní z peněz berni dáti. Také koní aby žádný wen z země newedl; pakli kdo w tom nalezen a postižen by byl, takowému mají ti koně pobráni býti, a těch koní polowice býti má hajtmanuom toho kraje, a druhá polowice tomu, kdožby je wzal a takowé postihl. Přikazujíce, abyšte toto obecné zuostání po městech kraje toho prowolati a rozhlásiti dali a kázali, aby o tom wšickni wěděli. Dán na hradě Pražském, w úterý po kwětné neděli, léta božího Mvcii, a králowstwí Uherského dwanáctého a Českého třidcátého prwního.

Ex commissione propria Majestatis regiae.

21.

Král Wladislaw Kutnohorským: že poslowé jejich proti wůli králowě opustili sněm.

Na hradě Pražském, 23 Mart. 1502. (Orig. arch. Kutnohorsk.)

Wladislaw z božie milosti Uherký, Český ɔc. král a markrabě Morawský ɔc.

Poctiwí, wěrní naši milí! Jakož ste k nám byli někteřé z starších swých wybrawše sem wyslali, wo ty ruoznice a nesnáze, které byly mezi stawy panským a rytieřským a městským, k rozeznání a jich srownání: i wěztež, že sme my k nim jměli wo mnoho pilných a potřebných wěcí, kteréž se obecného dobrého i nás také dotýkaly, mluwiti, rozkázawše jim, aby nikam newodjížděli, než jako nazajtřie před námi stáli, a ty potřeby slyšeli. Kteříž nic se w tom na nás newohledše, jakž se zdwihli, tak preč táhli a nám takowú lehkost swéwolně učinili. Kdež my tomu newěříme, aby to měli učiniti z wuole a rozkázanie wašeho. Žádajíce na wás, že w tom takowé lehkosti našie, kterúž ste nám swéwolně učinili, litowati, a tak se k nim w tom jmieti budete, jakožto k swéwolným, abychom znali, že nás w tom litujete, a že jest ta wuole waše nebyla, kterú sú nám lehkost učinili. Datum in castro Pragensi, feria quarta post Palmarum, anno regnorum nostrorum Hungariae xii°, Boemiae vero tricesimo primo.

Ex commissione propria
Majestatis Regiae.

Poctiwým purkmistru a konšelóm města Hory, wěrným našim milým.

(A tergo: „Král JMt že poslowé přes rozkázanie JMti z sněmu ujeli, aby byli trestáni ɔc.“)

22.

Staw městský král. Českého činí mezi sebau záwazek, kterak pospolu státi a z jednostejné wůle proti stawům jiným chowati se mají.

2 Mai 1502. (List sauwěký w Českém Museum.)

Léta od narozenie syna božieho tisícého pětistého druhého, w ponděli den Sigmunda sw., páni Pražané, páni Horníci a páni poslowé z jiných měst králowských králowstwie Českého z jednostajné a společné wuole tyto kusy dolepsané mezi sebú sú zawřeli a upewnili:

Najprwé: Což se hajtmanuow po krajích dotýče, poněwadž jsú bez jich přítomnosti, wědomie a wuole ustaweni, kteráž wěc takowá jest k nemalé lehkosti stawu městskému a hlasu jich třetiemu, že jich jim se newidí a nezdá ani jmieti ani držeti za hajtmany. Tudiež aby jim od nich nebylo psáno, přišlaliby kdy toho potřeba, „hajtmanu tohoto aneb jiného kraje,“ než prostě podlé prwobylých jich tituluow, pánu jako na pána a wládyce jako na wládyku slušie. Než jestližeby kde w kterém městě sněm krajanóm kteréhožkoli kraje položiti chtěli, to jim bráněno býti nemá: alewšak žádné město k jich obeslání na ty sjezdy a na ta obsielanie přijiežděti nemá dotud, dokudžby ta wěc o těch hajtmaniech jinak zřiezena a opatřena nebyla.

Item na tom jest dále zuostáno, aby žádný měštěnín po tento čas žádného měštěnína, ni před saud zemský, ni před komorní nepoháněl pro jinú žádnú wěc, jediné leč z dědin swobodných, lidí zběhlých a z čeledi. Pakli by kto pohnal, tehdy každý takowý z toho města, w kterémž bydlí, má wypowědien býti, a do jiného města králowského nikoli nemá nikterakž přijat býti. Než jestli pak, žeby kto buď z stawu panského, buď řádu rytieřského pohnal kteréhokoli měštěnína od sie chwíle až do S. Martina z něčeho jiného nežli z dědin swobodných aneb z lidí a čeledi zběhlé, aby práwo skrze nás nikterak se neurazilo, jmá každý pohnaný proto ku práwu státi, alewšak z ničehož takowého odpowiedati nemá: než páni Pražané mají z sebe podlé každého wyslati, tak dobře podlé cizého, budúli za to listem od jeho pánuow žádáni, jako podlé swého; a mají mluwiti, že jest měštěnín, a že pod práwem městským sedí, poněwadž se městské wěci žádné nedotýče, z čehož jej kto na tom práwě, k kterémuž přísedí, chtieti winiti bude, že má každému i odpowiedati i práw býti. A mají i toho dotknúti, aby páni, poněwadž jsú o tu wěc na při s námi, takowých sauduow zanechali do sněmu budúcieho. Jestližeby pak w tom čase již jmenowaném stalo aneb přihodilo se co komu z měšťan přes takowé podánie, jižby mohl každý rozuměti, žeby se takowému moc dála, a žeby práwa městská již nic téměř wážena nebyla, a námi žeby nic nescházelo, než jimi proti nám wšecko se protrhalo. I máme a slibujem wšickni toho litowati společně, a moci takowé mocí otepřieti zase.

Item: Což se berně s hlawy dotýče, na tom jest zuostáno, poněwadž jest k ní swoleno, aby před se wybierána byla; a každé město wyberúci ji, tak jakž jest swoleno, má jie nechati na rathúze swém ležeti. Než jestliže JKMt pán náš milostiwý proti Turku ráčí se hnúti a wyprawiti osobú swú, a dá tu wěc znáti: tehdy jednokaždé město tu berni má přiwesti do Prahy na rathúz starého města Pražského; a odtud má pak wydáwána býti těm, kdož lidí JKMti k té JMti potřebě jednati jmieti budú, když to pokáží dostatečně, že jest jim to JKMtí poručeno.

Item: Jestližeby co na jedno, na wiec aneb na wšecka města přišlo dřiewe sněmu toho, kterýž JKMt ráčí obecní položiti, zawázali sú se záwazkem welikým

řečí jako na dobré příležie lidi, že jedni druhých w jich sprawedlnostech do těch statkuow i do těch hrdel opúštěti nemají: ale mají sobě proti wšem, ktožby jim jakú křiwdu chtěl činiti, žádného newyměňujíc, krom krále JMti pána swého milostiwého, radni i pomocni skutečně býti. S takowú wšak znamenitú wýmienkú, že žádné město nic počínati nemá proti žádnému swéwolně, lečby to prwé wzneslo na pány Pražany a na jiná města. A když tak učiní, aneb staneli mu se cožkoli od koho, ježtoby se státi nejmělo, mají tomu městu proti tomu, ktožby mu takowú křiwdu činil, pomáhati, tak jakož se nahoře píše, napřed ta města w témž kraji příležície, a nebudeli na těch dosti, tehdy i jiná.

23.

Zdeněk Kostka z Postupic Janowi z Šelnberka: o roztržce, která jest mezi stawy o práwa i swobody jejich.

Item odpowěď na to.

1502, bez datum (m. Aug.) (Kopie w arch. Třebon.)

Urozený pane, pane a přieteli muoj milý! Pán buoh cestu waši we zdrawí prowěď.

Widěl sem, kterúž ste odpowěd ráčili p. mincmaistrowi dáti; z kteréž srozuměl sem, že ne od sebe sami, ale k žádosti některých pánuow k králi JMti jeti ráčíte, ač já newím proč, než přitom píšete, odpowěd dáwajíc což se měst dotýče na psaní páně mincmaistrowo. Protož milý pane, račte to wěděti, že jest to mně, ač snad na mně nic, ale mnohým odporné, abychom k tomu, což Pražané s městy podáwají, přistúpiti měli; a rozumiem tomu, že i w jiných krajích již o to se búří, a to mnozí. Protož jestliže o to ráčíte k králi JMti, welmi tomu nerad jsem pro wás. Neb což ste se mnú mluwili, abychom stáli podlé toho rozsudku krále JMti, a při tom abychom také o sobě wěděli, mně se jest dobře líbilo to, abychom w tu swornost wešli: ale tuto neswornost a roztržení naše wšech se jedná; ježtobych nerad, by wámi to šlo neb waším jednáním, jinému bych toho radši přál. Neb to napřed bude, že z toho nic nebude, a ktož to jednati bude, podezření hotowé; jakož wíte, co sú wám prwé bez waší winy připisowali. Protož milý pane, muožli to býti, neračte k tomu krále JMti nachylowati, jistě tím nic dobrého w zemi nebude. Pakli bez toho wždy býti nemuož, staň se to tak, shledáte to, že se mezi tím najlép městuom stane, čehož nerádi uhlédáte, naše ruoznice, kteráž z toho wzniknúti muož; a ještě prawím wám, že z toho nic nebude. Protož neračte mi za zlé mieti, že wám tak píši; nepíšiť pro jiné, než též boje se w zemi horšieho, než sme

před sebú měli a máme, a také pro wás. Neb by i tak bylo a ta práwa minula, nadějeli se kto pokoje, mně se zdá že se meylí. A já tak držím, newím zle-li, by král JMt nepowolil nám o našich práwiech wěděti, žeby již dáwno dobře nebylo. A toto račte wěděti, že já, pokudž na mně bude, i s přátely swými lepším nerozumím, a k tomu, aby ta práwa zrušena býti měla, nikoli neswolím, dokudž lepších neuzřím. A mně se zdá, žeby se jiné cesty s městy k jednání slušnější najíti mohly, než tyto, kteréž napřed králi JMti k lehkosti bylyby, a pánóm a rytieřstwu též; ježto, nežbychom to což žádají nynie na ten čas jim k wuoli učiniti měli, dwornú wěc bychom podstúpiti měli. Již sme se dosti o ta práwa wadili, byloby čas nechati; neb konečně bez toho nebudem, což jedni wědí, jiní aby také wěděli, a to najméň. A ktož to koli jedná jinak, potom zwí, že nic dobrého nejedná w zemi. A na tu wěc prosím sněmu na králi JMti nejednajte; neb jistě země křiežem swadí se, a což sme rozděleni nebyli, opět budem, a to se nám na tento čas zle hoditi bude. A nemohly sú města, ač z nich samých jest, k swádě nás lepší odpowědi dáti, i těm kteříž o to stáli, aby ta práwa zkažena byla. Ex Arce nova ꝛc.

Zdeněk z Postupic ꝛc.

(*Ibid.*) Urozený pane, pane a přieteli muoj milý! Na waše psaní, kteréž dosti dlúhé jest, slušelaby také dlúhá odpowěd: ale že jest psaní waše došlo mne na cestě, ani k tomu místa nemám, ani prázdnosti. Než krátce já wám takto k tomu odpowiedám, že toho žádnému napřed nedám, ktožbykoliwěk w této zemi rád obecnému dobrému; žebych já tak rád widěl to, cožby bylo obecného dobrého, a o zlé sem nikdá nejednal, aniž ještě bohdá jednati míním. Než z psaní wašeho jest rozuměti, že k tomu podobně píšete, jakoby se s městy již něco zjednalo a netoliko zawřelo; ježto se to w prawdě nikdá nenajde. Než to býti muož, že sú oni něčeho podáwali, což pak potom tajné nebude: ale jim není připowědíno, než wšecko napřed na krále JMt a potom na obecní sněm jest wzloženo; kdež za to mám, že se w tom lidé neomýlí, což budú jmíti činiti, a tak nerádi potřebného z ruky pustí, jako wy s swými přátely, a o nepotřebné také se zasazowati nebudú. Jakož ste pak zmínku učinili o nějakém rozumění, k kterémuž sem já s wámi a s p. mincmaistrem na Litomyšli mluwil: i wěřte mi w jistotě, žebych já to byl s prawú wěrú rád widěl, abychom byli w to wšichni wešli. Ale jakú ste wy mi na to odpowěd dali dobře lehkú, nepochybuji že wy to pomníte, a já také. Dán we wsi, míle od Brodu Něměckého ꝛc.

Jan z Šelnberka.

24.

Bohuše Kostka z Postupic Janowi z Šelnberka: že páni a rytířstwo jeho kraje nechtějí a nemohau k wůli Pražanům odstaupiti od práw we zřízení zemském (1500) položených, ani od rozsudku králem učiněného.

W Litomyšli, 23 Aug. 1502. (*Kopie w arch. Třebon.*)

Panu Janowi z Šellenberka ɔc.

Urozený pane, pane a přieteli muoj zwláště milý! Jakož ste mi ráčili poručiti, abych s některými pány a z rytieřstwa rozmlúwil w kraji našem, což toho podání od Pražan dotýče: tak sem učinil, a jim to potřebně oznámil. Jiného wám psáti neumím než to, že na nich sem nemohl srozuměti, by se jim chtělo od těch práw odstúpiti a o jiných newěděti, k kterýmžby se mohli uteci a w ně nahlednúti, nejezdiec do Prahy. A tak prawí, že těch práw za nowá nemají; než což od ciesaře Karla až do našeho pána jest držáno, to jest z desk wybráno, i také což úředníci u desk za práwo w swých hlawách sú nosili, to jest wepsáno; ježto podlé hlasuow lidských, dokudž toho napsáno nebylo, od úředníkuow často k omylné a k škodné zpráwě sú přicházeli lidé; a to jest muselo nepamětí jíti, když jest napsáno nebylo. A mnoho jiných potřebných wěcí jest napsáno, ježto se lidé wědí čím zprawiti. A by to mělo wšecko městuom k wuoli zkaženo býti, jakáby pánu našemu lehkost i nám hanba mohla přijíti, aby to wšichni lidé znali, jakobychom to z nějakého strachu učiniti museli. A ještě sobě to tak předkládají, kdyžby nás k tomuto nynie přiwedli Pražané, žeby potom snad chtěli, abychom my nikdy při swých práwiech oprawiti nemohli bez jejich wuole; jakož sú to pak zjewně mluwili, žebychom neměli bez nich práw swých přičiněti ani ujímati. Mnoho jiných širokých řečí bylo, ježtoby mnoho bylo psáti. Než žeby se za slušné jim zdálo, aby oni wypsané dali ty kusy, kteří jsú jim w těch práwiech obtiežni, a tu na tom sněmu nechť se toho powáží; a žádajíli zač slušného, aby se o to s nimi přátelsky narownalo. Též i ten rozsudek králem JMtí učiněný, nechť weň dobře nahlednú a jeho powáží, jistě sprawedliwě wšemu odpierati proč nemají: ale byliliby jim kteří kusowé obtiežni, nechť to také wypíší, a též se o to jednati bude. A budem se k tomu wšickni přimlúwati, aby to k srownání mohlo přijíti, a z lehkých příčin abychom sobě nesnáze nečinili. Dajž se pán buoh WMti dobře mieti. A ráčíteli jakú odpowěd dáti, račte do Hory poslati; neb tento posel předse do Prahy pojede. Ex Litomyssl, w úterý před S. Bartolomějem, anno ɔc. 1502.

Bohuše z Postupic.

25.

Jan z Šelnberka Bohušowi Kostkowi z Postupic: o různici mezi stawy o práwa nowá i rozsudek králowský, odpowěď.

Na Přerowě, 25 Aug. 1502. (Kopie arch. Třebon.)

Panu Bohušowi Kostkowi.

Urozený pane, pane a přieteli muoj zwláště milý! Wězte že když jest mne psaní waše došlo, že málo před tiem té hodiny wyprawil sem k wám psaní swé, w němž sem wám oznámil o wýjezdu swém k králi JMti; a toho přitom nechávám. Což se pak tohoto wašeho psanie dotýče, kdež mi oznamujete úmysl swuoj i také pánuow a přátel wašich, což se těch ruoznic dotýče mezi námi a mezi městy; kdež já umyslu wašeho nehyzdím, a mně se zdá, že jest rowně pleš jako hole. Neb oni při tom stojí, abychme my, totižto páni a rytieřstwo, wšeho toho užíwali, což jest bylo od starodáwna, nic newyměňujíc, téhož tak žádajíce, aby při starodáwním zuostali spuosobu. Pak wy prawíte, že wšecky wěci starodáwní tu sú w ty knihy wepsány. A poněwadž jest tak, tehdy jest snadné srownání, abychme při starodáwním zuostali, tak jakož sú toho předci naši před námi a my po nich užíwali, a dobře sú tak oni i my stáli. Budeli pak kdo co napsáno w swém domě jmieti, toho jemu žádný newezme; a muož sobě každý pro swú paměť chowati, což se jemu líbí. Což se pak rozsudku krále JMti dotýče, o tom oni nic nemluwí, ani jeho w čem dotýčí. Pak bychme jim toho jměli podáwati, aby oni nám oznámili, co se jim w tom nelíbí: za to mám, žeby nám na sněmu dali odpowěď, že se jim wšecko nelíbí, kromě toho kusu, kdež sobě král JMt moc pozuostawil, aby jim we dsky kladeno bylo s JMti powolením. A protož mně se zdá, že jest lépe na ně těch otázek nedělati. Přes to pak i o ta práwa, kteráž slowú nowá, i o ten rozsudek, když buohdá sněm položen bude králem JMtí, tu spolu potřebně rozmluwíme. Ex Przerow, fer. Vta post festum Bartholomaei.

Jan z Šellenberka.

26.

Král Wladislaw Zdeňkowi Lwowi z Rožmitála, co purkrabi Karlšteinskému, dáwá práwa i milosti wšeliké.

Na Budíně, 5 Oct. 1502. (Orig. arch. Třebon.)

Wladislaus z božie milosti Uherský, Český, Dalmatský, Charwatský ɔc. král, markrabě Morawský, Lucemburské a Slezské kníže a markrabě Lužický ɔc. oznamujem listem tiemto wšem, že sme dali urozenému Zdeňkowi Lwowi z Rožmitála a z Blatné, purkrabi na Karlšteině, wěrnému našemu milému, moc a tímto listem dáwáme, dokudž w tom úřadě purkrabstwie Karlštýnského jest, jestli žeby které winy na lidech na tom panstwie Karlštýnském na nás sprawedliwě připadly a konšely odsúzeny byly, aby on to k sobě přijímati mohl, aby tiem lépe ten zámek Karlštýn mohl chowán býti. Což se pak manuow dotýče přislušejících k témuž zámku, k tomu jemu powolenie naše dáwáme, aby on mohl, dokudž w tom úřadu jest, těm manuom na místě našem powolenie dáwati k prodajuom, k freymarkuom, k wěna kladenie, tak jakobychme my to učiniti mohli, wšakž bez ujmy těch manstwí. Pakliby kdo z těch manuow bez dědicůw mužského pohlawie umřel, a žeby tu co na nás sprawedliwě spadlo, tomu chcme, aby to při tom zámku a při tom úřadě dědičně zuostalo nynie i budúcně, tak aby ten zámek tím dostatečněji chowán býti mohl. Tomu na swědomie pečeť naši královskú k listu tomuto přiwěsiti sme rozkázali. Dán na Budíně, w středu po s. Františku, léta božieho tisícieho pětistého druhého, a králowstwí našich Uherského třináctého a Českého třicátého prwnieho.

Ad relationem mci dni Johannis de Šelnberk
cancellarii summi regni Boemiae.

27.

Král Wladislaw Zdeňkowi Lwowi z Rožmitála: aby manstwí hradu Karlštejna wšecka do registr zapsati dal a saud manský na Karlšteině aby řádně držán býwal.

Na Budíně, 8 Nov. 1502. (Orig. arch. Třebon.)

Wladislaw z božie milosti Uherský a Český ɔc. král a markrabě Morawský ɔc.

Urozený, wěrný náš milý! Jakož tebe tajno nenie, že sme některé *zámky* naše w králowstwie Českém k řiezení a opakowání bez přítomnosti našie pánuom některým téhož králowstwie poručiti ráčili, tak že bychme rádi widěli týchž zámkuow

i jednoho každého wywýšenie a rozmnoženie, nežli by se jich ujímati jmělo. A protož porúčieme my tobě s pilností, aby ty jakožto purkrabě zámku Karlštýnského na místě našem a slowem naším obeslal wšecky many téhož zámku, a jim rozkázal, aby jeden každý z nich wýsady a sprawedlnosti swé, jakéž kdo mají, na swá manstwie, kterýchž w držení jsú, před tebú položiece ukázali. A jedno každé manstwie i s tiem což k němu přislušie, aby w registra na Karlštýně zwláštně udělané zapsati kázal, a to konečně w roce pořád zběhlém aby se to tak stalo. Jestli že by pak ktožkoliwěk toho tak a podlé tohoto našeho tobě poručení se nezachowal, aneb žeby toho wšeho což k manstwí od nás drží, zapsati dáti se zbraňowal, a to naň dowedeno bylo, že wiece toho manstwie držie nežli jest zapsati dal: tomu chcme a s pilností poraučejíce přikazujem, aby na takowého, a k tomu statku, tak a tiem obyčejem sáhl podlé práwa manského, jakožto k promlčenému a zapřenému. A tak o tom zwláštní pilnost aby jměl, a saud manský na Karlšteině wedle obyčeje a řádu starodáwnieho aby zřiedil a ustanowil proto, aby ta paměť dobrá a obyčej nám nescházel, ale raději se stwrzowal. A protož o tom o wšem wěda wuoli a rozkázanie naše tak se zachowaj jakož píšem, jináč nečinė. Dat Budae, fer. III post Leonardi, anno Christi 1502°, regnorum autem nostrorum Hungariae xiii, Boemiae vero xxxi°.

Ex commissione propria majestatis regiae.

Urozenému Zdeňkowi Lwowi z Rožmitála a z Blatné, purkrabí na Karlštýně, wěrnému našemu milému.

28.

Odpowěd daná Pražanům a poslům z měst od pánůw a wládyk na sněmu shromážděných.

W Praze 14—15 Nov. 1502 (MS. Vienn. 5106. f. 91.)

„M° V^C ij°"

W pondělí po S. Brikcí na sněmu obecním na hradě Pražském držaném od pánuow JMtí a wládyk Pražanuom a posluom z měst tato dole psaná odpowěd dána jest w tato slowa:

Páni Pražané a páni poslowé z měst! Jakož ste nás panského a rytířského stawu žádali, abychom wás při wašich práwiech a swobodách, sprawedlnostech a užitciech zachowali: tak my prawíme, že my nic newíme, bychom w čem aneb oč s wámi činiti měli, ježtoby proti wašim práwuom a swobodám bylo; neb o wšecky wěci předešlé králem JMtí s wámi konec a místo máme. Než wždy ještě prawíme, jestli

co jiného mimo to oč s wámi konec máme, ježtoby se wašich sprawedlností dotýkalo, a wy nám to oznámíte, rádi to chcme slyšeti a s wámi se o to slušně a přátelsky rownati, jako s swými milými přátely. Pakli se wám toho nezdá nám oznámiti, oznamte to králi JMti: a když nám to JKMt oznámí, my na to JKMti odpowěd dáti chcme, a k wám se přátelsky mieti.

Tato odpowěd z rozkázanie panského a wládyckého w plném sněmě w registra rozkázána jest zapsati. Relator pan hofmistr dworský JMt pan Albrecht z Kolowrat na Libšteině ɔc.

„Fer. III post Brictii odpowěd na řeč měst, kterúž kú pánuom a k rytířstwu učinili.“

Milí páni Pražané a páni poslowé z měst! My wás při wašich práwích a sprawedlnostech rádi chcme zachowati, kteréž wám sprawedliwě náleží, a nikdy sme wám w ně nesahali: jediné wy nás při našich práwiech, swobodách a při rozsudcích krále pána našeho JMti prwnějších i nynějších zachowajte, kteříž mezi námi a wámi učiněni jsú. Pakli se wám zdá přes to, že my wám tuto co nepřátelského podáwáme, ale chcme o to JMKú s wámi rádi naprawеni býti. Pakli se wám zdá s námi s samými o to jednati: abyšte toho čas jmenowali a nám ty ruoznice oznámili, chcem s wámi rádi jednati a na nás nemá nic slušného sjíti.

Což se pak toho dotýče, kdež ste powěděli, že k práwuom stáwati nechcete, krom o dědictwie swobodné, o lidi zběhlé a o čeled zběhlú: milí páni Pražané a páni poslowé z měst! pomyslte na to, co nám i wám nynie práwo bez přítomnosti krále JMti činí, že to swornost, pokoj, jednotu a lásku: pak máli wámi to rušeno býti a kaženo, mybychme wám toho (buoh zná) nerádi přáli, jakožto třetímu stawu w této zemi starobylému, a podlé těch záwazkuow, kteréž ste wy tak dobře jako i my králi JMti k podniknutí práwa učinili a slíbili. A žádáme wás, že toho napřed sami pro se i pro nás také před se bráti nebudete.

Dále jakož ste powěděli, žebyšte žádost swú a naši nám (sic) odpowěd wuokolniem zemiem, králuom, kniežatuom i jiným stawuom rozpisowati chtěli: milí páni Pražané a páni poslowé z měst! jaká poctiwost, jaký užitek wám z toho zruosti muož neb přijíti, bez pochyby máte ten rozum, že to rozwážiti umíte a muožete. Než panský a rytieřský staw (pán buoh zná) žebychom rádi swornosti a pokoje užiti chtěli, a pod tiem pokojem s wámi w dobré swornosti a lásce státi, a těm se brániti, ktožby této koruně lehkost a neswornost činiti chtěli.

29.

Jan z Šelnberka Jindřichowi ze Hradce: o spůsobu, kterakby po resignaci p. Jence jemu nejw. purkrabstwí, jiným jiné auřady u krále wyžádati se měly.

Na Přerowě, 9 Dec. 1502. (Rkp. Talmberský f. 395.)

„O auřad páně, najwyšší purkrabstwí Pražské, takto jest jednáno.“

Urozený pane, pane a příteli muoj zwláště milý! Wězte že wčera přijel sem na Přerow rowně we čtyři hodiny na noc; a když sem přijel, nalezl sem pana hofmistra an již tu, a přijel k obeslání wašemu. Tu pak hned rozmlúwal sem s ním, což se námluwy té dotýče, kteráž se stala mezi panem Jencem a wámi; i ten spis sem jemu ukázal, a při tom oznámil sem jemu žádost waši, a žebyšte welmi rádi widěli. aby se s wámi do Uher wyprawil, zwláště poněwadž já jeti nemohu. Tu mi jest p. hofmistr powěděl swé weliké zaneprázdnění na tento čas: ale proto wám k wuoli, jako pánu a bratru swému milému, že to chce rád učiniti a jeti. Než toliko mezi jiným to připomenul, jestližeby se to sešlo, žeby král JMt úřadu purkrabstwí wám přál a mně komornického, aby on také tím jist byl, že pán z Rozmberka a wy jemu w tom tak přátelé budete, a podlé něho že w tom stanete jako o swú wěc, aby on také k kancléřstwí přijíti mohl. Pak já sem jemu powěděl, že to tak býti má, a že sem o to s wámi mluwil; než proto ještě wám to ku paměti přiwodím, abyšte o to s pánem z Rozmberka rozmluwili. Neb jest to welmi slušné a poctiwé, poněwadž on pro waše dobré přijede, abyšte také jeho dobré obmejšleli. Což se pak jeho wýjezdu dotýče s wámi, k tomu se on chce míti, a w Brně se s wámi shledati, když mu jediné na Mělník den nebo dwa dáte napřed wěděti, že on meškati nebude.

Toto se jemu také potřebné zdá, i mně se to líbí, abyšte wy s swé strany pánuow požádali některých, kteříž wám blíž přísedí, kteříž w radě králowské aneb na úřadech jsú, a též také i z rytířstwa, aby králi JMti psali podlé tohoto přípisu, kterýž já wám teď posílám; a to z té příčiny, poněwadž JMt tam málo pánuow a rad s sebú jmíti bude z Čech, aby se těmito listy doplnilo; kdež se w nich dotýče toho, žeby to též JMti raditi chtěli, kdyby při JMti byli. Pak tak sme předmlúwali, poněwadž wy s sebú jmíti budete p. Špetla a p. purkrabie, žeby ještě dobré bylo, abyšte s sebú wyprawili p. Karlíka z rytířstwa, a od p. podkomořího abyšte také takowé listy přímluwčie wzali, a z pánuow od p. Woka z Rozmberka a od p. Petra Holického. A my také s swé strany chcme se starati o listy takowé od p. Pernšteinského, od p. Petra Bydžowského, od p. Lwa a od p. Bohuši Kostky, a od kohožbychom pak wíc mohli. A ti listowé wšichni aby králi JMti dáni byli, aby potom nebylo řečeno, žeby král JMt takowé znamenité úřady bez rady rozdal. Pak

jestli waše wuole, aby p. Pernšteinský i p. Kostka o waši osobu psáti měli, tehdy pošlete mi sem list wěřicí na p. Albrechta hofmistra k těm dwěma pánuom, tehdy on bude s nimi mluwiti na ty listy.

A což se p. Šwihowského dotýče, již sem já p. hofmistrowi powěděl, co ste mi prawili, co ste slyšeli od p. Mezeřického. I z té příčiny nám se zdálo, aby w tom nebyl potřebowán o přímluwu. Pakli se wám co přes to jiného zdá, to také stuoj při wašem zdání.

Což se wýjezdu p. Albrechtowa dotýče, tak tomu rozumějte, žeť on musí sedm dní jeti do Brna. Protož kdyžbyšte wy úmysl měli býti w Brně který den, oznamte jemu časně, tak aby on k tomu dni stačiti mohl se s wámi tu shledati.

Také wězte, že sem zmínku s p. hofmistrem učinil, což se toho úřadu dotýče hofmistrstwí, kterýž on nyní drží, žeby se wám to dobře zdálo, kdyby bylo možné, aby ten úřad přeweden byl na p. Petra Holického. I powěděl mi tak, že se jemu to welmi dobře líbí, a wezmeli tato jeho wěc konec, že se podlé wás chce k tomu přimluwiti, žeby to na swú přísahu králi JMti směl raditi, že jest dobré i poctiwé. A protož již o tu wěc se račte starati, když toho potřebí bude.

Budeli mi pak co jiného potřebí psáti, to já učiním, a psáti budu po p. Špetlowi, aneb po p. hofmistrowi. Datum in Przerow, fer. VI post conceptionem beatae virginis, anno domini 1502.

A p. podkomořímu není potřebí mně psáti o ten list přímluwčí aby jej dal, neb wím, když wy jemu o to psáti budete a to jemu oznámíte, že tak učiní a psáti bude. A tak wám teď list posílám od p. hofmistra.

Jan z Šelmberka.

„Toto jest přípis toho listu, kterýž jest p. Šelmberk kancléř přímluwčího wydal o auřady wšem třem pánuom."

Najjasnější králi ɔc. Došlo jest mne, žeby p. Jenec, najwyšší purkrabie Pražský, znaje sešlost swú a léta swá a swé práce obtížení w úřadu swém, nechtě aby jeho snad takowú sešlú obtížeností w tom úřadu jaké obmeškání w zemi mělo býti, umyslil jest sobě úřad ten skrze některé osoby jisté, kteréž o to k WKMti wyslal, wzdáti WMti, a při tom prositi skrze též osoby, aby WKMt ráčila úřad ten purkrabstwí Pražské pánu z Hradce dáti. Pak jestliže WKMt ráčí k tomu swé milostiwé powolení dáti, tehdy úřad najwyššího komornictwí královstwí Českého prázden bude; za ten prosím, že ráčíte jej p. Janowi z Šelnberka a z Kosti, najwyššímu kancléři královstwí Českého dáti. A jestliže WKMt ráčí k tomu přistúpiti a jemu ten úřad dáti, prosím že úřad najwyššího kancléřstwí královstwí Českého ráčíte p. Al-

brechtowi z Kolowrat ɔc. dáti. Neb bych k tomu od WKMti do rady powolán byl, jinéhobych WMti wedle zdání swého a powinnosti raditi nemohl než to, že ti tři páni každý k tomu úřadu WKMti i zemi se hoditi mohú a k tomu hodni jsú. Protož znajíce WKMt jich hodnost k tomu, prosím že se ráčíte k nim w tom k nadepsaným pánuom milostiwě okázati a jim ty úřady dáti.

Tito páni a rytířstwo psali sú králi JMti podlé přípisu, kterýž jest p. kancléř wydal: p. Wok, p. Petr Holický, p. Jetřich Bezdružický, p. Ladslaw z Šternberka, p. Pernšteinský, p. Bydžowský, p. Lew, p. Jan Zajimač. Z rytířstwa: p. podkomoří, p. Mikuláš Trčka, p. Burian Trčka, p. Karlík, p. Břekowec.

P. Šwihowský a p. Kamejcký, ti sú psali toliko o samu páně osobu.

It. tito páni byli sú osobně w Budíně, o wšecky tři auřady sú se k králi JMti přimlúwali: p. Petr z Rozmberka, p. Bohuše Kostka; a z rytířstwa p. Špetle, p. Chmelický purkrabie hradu Pražského, p. prokurator.

30.

Král Wladislav Kutnohorským: wolá na sněm do Prahy k prwní neděli w půstě (5 Mart.)

Na Budíně, 13 Januar. 1503. (*Orig. arch. Kutnohorsk.*)

Wladislaw z božie milosti Uherský Český král a markrabě Morawský ɔc.

Poctiwí wěrní naši milí! Wěděti wám dáwáme, že sněm obecní wšemu králowstwie w prwní neděli w puostě sme položili. Protož k tomu času osoby z sebe wyberúc, abyšte na hrad Pražský k tomu sněmu s plnú mocí ke wšemu jednánie i také k jiným potřebám našim a králowstwie toho wyslali; kdež wás o tom skrze rady a posly naše k tomu sněmu wyslané tajno nebude. Datum Bude, in octava Epiphaniae, anno regnorum nostrorum Hungariae tredecimo, Boemiae vero tricesimo secundo.

Ex commissione propria
majestatis regiae.

Poctiwým šefmistruom a konšeluom na Horách Kutnách, wěrným našim milým.

„Král JMt k sněmu obecnému obsílá k neděli prwní w puostě."

31.

Král Wladislaw Budějowským káže dáti prohlásiti w městě swém, že manowé králowští wšichni mají powinnost swau manskau učiniti w ruce Wiléma z Pernšteina, pod pokutau ztracení léna.

Na Budíně, 10 Mart. 1503. (*Orig. arch. Budějowského.*)

Wladislaw z božie milosti Uherský, Český král a markrabě Morawský ɔc.

Opatrní wěrní naši milí! Jakož sme wšem wuobec oznámili častokrát, i teď nynie naposledy při sněmu, kterýž držán jest na suché dny postnie, wšem wuobec manuom našim oznámiti sme pánuom některým radám našim poručili, kteříž koli která manstwie pod námi držie, ti wšichni aby nám powinnost manskú učinili na miestě našem urozenému Wilémowi z Pernšteina a na Helfenšteině, najwyššiemu hofmistru K. Č., w. n. m., a listy přiznáwacie k manstwí dali, a revers zase na to z kanceláře našie wzali, tak jakož wždycky i za staradáwna ten obyčej manuow zachowáwal se jest; i nechtiece, aby ještě snad skrze newědomie o swé léno kto přijíti měl, k dalšímu oznámení to sme před se wzali, tak abyšte wy po tři trhy w městě wašem wolati dali, aby wšichni manowé, kteřížkoli sú nám powinnosti manské neučinili, ji konečně o swátosti najprw příští, než súd se zdá, na miestě našem nadepsanému Wilémowi aby učinili a listy přiznáwacie toho léna, z čehož manowé jsú, dali a revers z kanceláře našie wzali, též také ti, ktož sú přijali léna, listy přiznáwacie k tomu lénu, z čeho sú přijali léno, do toho času dali, a revers na to z kanceláře našie wzali; a ktožby koli do toho času toho neučinil, že každý takowý ztratí to léno proti nám, kteréž pod námi má, a my k každému statku takowému hleděti chceme podlé práwa, kteréž na nás sprawedliwě pro nepřijetie léna a dostineučiněnie toho, což sme wšem wuobec oznámili a rozkázali, ktož se tak w tom nezachowá, připadl jest. Protož toto naše rozkázanie ať jest na rathúze wšem za ty tři trhy na dweřéch swobodné k čtení každému i k přepsánie, aby každý wěděl, puokud se w tom zachowati má podlé rozkázanie našeho; ktož se pak w tom obmešká, každý sebú sám winen bude; protož znajíc to býti naši konečnú wuoli a rozkázaní, zachowajtež se tak, jakož wám píšem, jináče toho nečiníce. Datum Budae, f. vj ante Gregorii, anno regnorum nostrorum Hungarie XIII, Boemie vero XXXII.

Ex commissione propria
majestatis regie.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějowic, w. n. m.

32.

Král Wladislaw Albrechtowi z Leskowce podkomořímu: opět proti pikhartům a proti lžiwé powěsti, žeby po utištění těchto také podobojí wůbec utištěni býti měli.

Na Budíně, 1 Sept. 1503. (*Cod. Talmberg. f. 385 sq. Cod. Gersdorf. f. 333b sq.*)

Wladislaw z boží milosti Uherský Český ɔc. král a markrabě Morawský ɔc.

Statečný wěrný náš milý! Oznámeno jest nám skrze urozeného Albrechta z Kolowrat na Libšteině, najwyššího kancléře králowstwí Českého, wěrného našeho milého, že ty podlé našeho psaní a rozkázaní, které sme o pikhartech tobě psali a učinili, i podlé toho k městuom našim, že se podlé toho zachowáwáš, a pilnost swú že w tom zwláštní máš, tak aby takowí zlí a bludní lidé w městech našich obytu neměli. To sme my o tobě rádi slyšeli, ačkoli sme w tom žádné o tobě pochybnosti neměli a podnes nemáme, by se w tom jak jináč jměl jmíti, než tak podlé psaní a poručení našeho; neb sme tebe nikdá jináč proti nám neshledali, než tak pokudž wuole a rozkázaní naše byla, že jsi ji wždycky plnil a zachowáwal. A protož takowú w tom pilnost proti těm zlým lidem pikhartským, kterúž máš, my od tebe wděčně přijímáme, poraučejíce, že w tom na žádného se neobraceje, nepřestaneš, práce swé nelituje, jednati a skutečně konati, tak aby z měst našich konečně a dokonale z gruntu wypleněni byli, a podlé práwa, jakožto zlí a bludní lidé, trestáni byli, kteřížto bludem swým jedowatým lidi nakazujíce s swaté wíry křesťanské swozují. Také aby wěděl, že jest nás došlo, žeby někteří lidé zlí, chtějíc tudy pikhartuom obranu spuosobiti, w města naše w Prahu i w jiná lstiwě, neprawě a sobě smyšlené řeči wnášejí a wypauštějí, i také w některé pány a rytířstwo s strany waší, kterakbychom my toto proti pikhartuom předsewzetí w městech našich pod nějakú lstí a k zkáze strany kališné, kteříž přijímají tělo boží a krew boží pod obojí spuosobau, pod tím hleděli a před se brali, a zkazíce pikharty, tu stranu žebychme též zkaziti a od wíry utisknúti chtěli. W kteréžto wěci prawíme takto, že se nám weliká křiwda děje, a diwíme se těm lidem, kteří takowé řeči o nás pauštějí, že sú se o takowú nešlechetnost pokusiti a takowé lstiwé a neprawé řeči proti nám pánu swému před se wzíti a nad swú powěstí se zapomenuwše křiwě o nás smysliti směli. I protož poraučíme, aby napřed městuom našim wšem od nás oznámil, když teď w Praze pospolu budú, aby takowých křiwých neprawých řečí od takowých zlých lidí k sobě nepřijímali a o nás tomu newěřili, bychom my zkázy strany pod obojí spuosobú před se kdy wzali nebo na to myslili. Ale wždycky sme o nich péči měli a podnes máme při otci swatém, abychom je w slušné srownání s stolicí apoštolskú s kostelem Řím-

ským uwesti mohli, tak aby biskupa majíce, kterýby podlé kompaktat oboje kněžstwo swětil, tak aby tudy pro nedostatek kněží bludowé pikhartští se nerozmáhali, jakož pak o to poselstwí naše w Římě u papeže Jeho Swatosti máme. Kterúžto wěc netoliko před Pražany a jinými městy, ale přede wšemi jinými pány a rytířstwem s strany waší, kteříž se sjedau, oznámíš, tak jako nahoře píšem, aby o nás takowé wěci newěřili a takowé lidi, kteříž to o nás roznášejí, za zlé a za neprawé měli; kdež o nich nepochybujem o wšech, že w takowé neprawosti od těch lidí w tom skutečně (?) a kteříž to o nás rozséwají, k nim se skutečně okáží, abychom my to znali, že nás jakožto pána swého w takowé neprawosti proti těm zlým lidem litují. A pokadž také na tobě jest, s přátely swými k tomu se skutečně přičiníš, aby ti lidé pikhartští fedrunkuow mezi wámi neměli; kdež o tobě nepochybujem, že w tom wšecku swú pilnost přičiníš, kdožby to naše předsewzetí, kdež my najwíc sme z napomínaní strany waší duchowních i swětských ze wšech stawuow před se wzali, a tobě a jiným městuom psali, k konci podlé toho našeho psaní přiwedeno býti mohlo. A swé přátely podlé toho wedle sebe powedeš; kdež o tobě nepochybujem, znaje w tom wuoli a rozkázaní naše, že se w tom tak zachowáš, jakožť píšeme. A my také milostí swú, kterúžť sme wždycky k tobě jměli a ji okazowali, to i na potomní časy tobě a přáteluom twým milostiwě wším dobrým spomínati chcem. Datum Bude, f. VI die sancti Egidii, anno regnorum nostrorum Hungarie XIII, Bohemie vero 32°.

(Tato cedule byla w tom králowském listu.)

Což se pak pikhartuow dotýče, že jsi již podlé poručení a psaní našeho moc tu dal, aby je po městech našich wyhledáwal, welmi to rádi slyšíme, a od tebe toho welmi wděčni jsme, wěříc, že w tom pilností swú nic neobmeškáš. Kdež pak dále naučení žádáš, když w kterém městě takowé bludné lotry najdeš, kterak se k nim míti budeš, a co s nimi počínati máš ɔc. I toto w tom od nás za naučení měj a tak se zachowej, když najdeš w kterém městě našem které starší mistry, učitele, aneb kněží jejich, kteříž takowé jejich bludy učí, a je w lidi wsíwají, takowé wšecky pobeř a do wazby daj; potom s nimi, wezma k sobě některé kněží a z konšeluow, mluw, chtíli bluduow ustúpiti a jich zjewně odwolati a s jinými se křesťany srownati, a budúli to chtíti učiniti, tehdy ať s nimi do Prahy jedú, a tam ať před mistry a jinými kněžími obojí strany a wšemi lidmi ty bludy zjewně odwoláwají a jich se odřeknú. Nebudúli pak chtíti učiniti, než w těch bludech předce státi a trwati, kaž je takowé wšecky bez milosti spáliti, jako na bludné lidi sluší. Co se pak těch chudších dotýče, kteří se od nich a učením jejich nakazili, nebudúli chtíti kteří těch bluduow ustúpiti, kážeš jim wšem od města, a žádného prostě pod námi trpěti nedáš. Také o tom péče žádné neměj, byť se ktožkoli k nám přimluwiti aneb jakú zprávu dáwati měl, abychme to lehčiti měli. Jediné ty toho neulewuj. Datum ɔc.

33.

Akta sněmu zemského při S. Jeronymu r. 1503.

30 Sept. 1503 sq. (Cod. Talmberg. f. 388b—389. Cod. Gersdorf. f. 336ab.)

„Léta božího tisícího pětistého třetího při S. Jeronymu sněm držán jest, a to co jest tu znamenitějšího zřízeno, jednáno i zuostáno, tuto se dole wypisuje.“

Páni JMt strany Římské ráčili z sebe wyslati do Prahy jednoho z pánuow a jednoho z rytířstwa ku pánuom Pražanuom i k mistruom, podáwajíc straně pod obojí spuosobau přijímajícím toho přátelstwí, že s pány, rytířstwem, pány Pražany i se wšemi té strany stawy w prawé wěrné celé přátelstwí ráčí jíti; jakož o to sněm držeti ráčí a drželi před matičkú boží narození, a na čemby tu wšecka strana Římská zuostala, to ráčí přinesti do Prahy při S. Jeronymu. Tu také od krále JMti i od sebe samých sau se ohlásili, žeby jich došlo, kterak o JMKé i o pánich Římské strany někteří rozséwají, žeby král JMt i s těmi pány Římské strany, utisknúc pikharty, měliby úmysl i přijímající pod obojí spůsobau utisknúti: aby o těch neprawých řečiech páni Pražané i mistři neráčili wěřiti, že JMKé ani pánuom strany Římské jest to nikdy w úmyslu nebylo, ani jest, než w prawé upřímé přátelstwo že chtí jíti s nimi bez wšeliké ošemetnosti, jakož o tom cedule daná od nich pánuom Pražanuom šíře ukazuje. Páni Pražané i s mistry ráčili sú týmž pánuom poslóm odpowěd dáti, že napřed o JMKé ani o pánich JMti nic zjewného nás jest nedošlo o útisku, ani o králi JMti toho wěříme, ani přijímáme k sobě, než že JMt ráčí jednoho každého zachowati při wíře, práwích a řádech podlé přirčení JMti; a též o pánich JMti držíme jako o ctných pánich a přátelích našich. A toto přátelstwí, kteréhož JMt podáwají nám, od JMti wděčně přijímáme, jako od prawých a celých přátel; jakž i cedule na to daná od pánuo Pražan. šíře ukazuje.

It. při S. Jeronymu páni, rytířstwo, města, mistři sešli se na rathauz staroměstský. A odtud začali, kterak páni Římské strany ráčili k nim poslati o wjítí přátelské lásky, jakož napřed dotčeno jest. S druhé strany wážili přirčení p. hofmistra i p. komorníka JMtí, že poddaných swých pod obojí spuosobau neráčí utiskati, ani dopúštěti utiskati jiným. W tom otázka byla druhá, po které prwé poslati mají, ku pánuomli Římské strany, čili pro ta dwa pány; a w odpořích stojíc dlúho, to jest obdržáno bylo, aby najprw posláno bylo po ta dwa pány. I bylo wysláno z pánuow ɔc. (sic) do domu páně hofmistrowa, a tu poděkowání stalo se JMti z prwní dobré wuole okázaní, žádajíc, aby při tom ještě ráčili státi. A poradiwše se odpowěd dali, že chtí státi při straně pod kalichem, ale podlé zápisu desk jich neopúštěti do těch statkuow i hrdel. Tu znamenitá zmínka stala se o pikharty; i podlé roz-

kázaní KMti odpowěděli páni dwa, že oni sami pikharté nejsau, a že chtí swé poddané postawiti před mistry Pražskými a nejinde, a to k naprawení. Při tom jsau žádáni, aby ráčili jíti do sněmu na rathauz, a tu wěc i úmysl swuoj oznámiti před wším sněmem. I stalo se tak, túž řeč opakujíc jako prwé, a přiříkajíc podlé strany pod obojí spuosobau aby stáli do těch statkuo i hrdel, a zase téhož od nich k sobě žádajíce od strany té. I jest JMtem též zase přirčeno ode wšech stawuow.

W tom přišli sú poslowé od strany Římské a poselstwí dáli podlé zuostání sněmu Plzenského ɔc. Na tom poradiwše se strana pod obojí spuosobau, ceduli sú sepsali, čeho žádají na straně Římské, jakož ta cedule šíře ukazuje. Než při tom jednání najtěžší bylo zápis učiniti o dítkám rozdáwaní, poněwadž to pánuom Římské strany nepříleží ale prelátuom; než při wšem, což jest w kompaktatích jakž w sobě znějí, že je chtí zachowati, při tom, co jim jest od koncilium dáno i puojčeno, mají zachowáni býti. Toho se nezdálo přijíti straně druhé, aby tady nebyly dítky wyhraženy a odděleny od přijímaní těla a krwe páně. A když na tom dlauho stálo, páni strany Římské ráčili poslati k straně druhé, že ani o přijímaní starým ani dítkám nebudete tištěni, krom zápisu učiniti nemuožem o dítkách, poněwadž naše wěc není. I odloženo do příjezdu JMKé, i přistaupeno jest k zápisu desk, aby strana strany neutiskala ɔc.

It. mezi stranau pod obojí spuosobau zuostáno o pikhartech: najprwé aby hned jich sborowé a schuoze zastaweny byly. It. kostelowé jich aneb sborní domowé aby byli zastaweni a lidem dáni, a do nich se nescházeli. Item na nowé léto aby starší jich před pány, rytířstwem, pány Pražany i mistry a kněžími aby postaweni byli, ne k hádaní, ale k naučení, w čemby scestni byli; a nechtěliliby naprawiti, páni jich nemají jim toho trpěti, ale od sebe hnáti. Pakliby kteří naprawiti chtěli, ať prwních bluduow odwolají zjewně a jich se odřeknú.

„Takto jest mezi námi w Plzni uzawříno.“

Poněwadž král JMt pán náš milostiwý ráčil jest to před se wzíti a pikhartuow w městech JMti w tomto králowstwí netrpěti: na ten spuosob my podlé JMti to oblibujíce sobě sme slíbili jich pod sebú netrpěti; a na ten spuosob, chtěliliby nás pikharti aneb kdožkoli jiní podlé nich od wíry církwe swaté w přijímaní těla božího a jeho swaté krwe pod jednú spuosobú od toho mocí utiskati, že my sebe w tomto králowstwí společně a spolu proti nim opustiti se nemáme do hrdel a statkuow našich. A též také sáhliliby na stranu kališnú, že jich opustiti nemáme; a to až do krále JMti příjezdu a do našeho spolu srownání s kališnú stranú státi má.

„Zápis w kterýbychom chtěli jíti s kališnú stranú na tento spuosob o S. Jeronymu.“

Páni, rytířstwo i města wšecka králowstwí Českého pod poslušenstwím kostela Římského a církwe swaté tělo pána Krista a jeho krew přijímajíc pod jednau spuosobau wšickni, též také s strany přijímající tělo boží a krew boží podlé znění kompaktatuow pod obojí spuosobau wšickni, slíbili sme sobě, společně se k sobě wěrně a práwě zachowati, strana strany w ničemž tom mimo řád ten a prwní swolení naše dskami, králem JMtí a námi zapsané, jedni druhých ani pod jednau ani pod obojí spuosobau kteříž máme obyčej tělo boží a krew boží přijímati podlé nahořepsaného spuosobu mocí od wíry neutiskati, a tak podlé swolení toho sebe jednostejně neopúštěti jedni druhých, nic sobě ku pomoci neberauce. A lidi bludné pikhartské z sebe, kteřížby se w tom we wšem s námi oběma stranama jednostajně nesrownali u wíře a řádích kostelních od církwe swaté wydaných, ty a takowé máme z sebe pleniti a kaziti, jakožto zlé, bludné a nekřesťanské lidi, a w tom přízně ani nepřízně nehledíce, proti takowým se jednosworně w tom wšickni skutečně míti a zachowati slibujem, i pod těmi pokutami, tak jakž pokuty i záwazkowé k práwu dopomáhaní dskami zemskými zapsané mezi námi ukazují.

„Libák mluwil od nich.“

Pan hofmistr, p. komorník JMt, páni a přátelé naši milí, páni JMt, páni rytířstwo, poctiwí páni mistři, páni Pražané i wšech stawuow wšecka jednota, duchowní i swětští strany naší přijímajíc tělo a krew boží pod obojí spuosobau, poslali sú nás k WMtem, jakož ste prwé i teď nyní skrze poselstwí waše nám oznámili i spisu podali, w jaké přátelstwí a spojení s námi wstúpiti ráčíte: kterúžto wěc ta wšecka jednota sú k sobě upřímě a wděčně a přátelsky přijali. Než poručili nám WMtí se otázati, takli také WMt z jednostejné jednoty a s wolí prelátuo swých, kapitoly jakožto Pražské, strany w to wjíti chtí? Když od WMtí to uslyšíme, jsúli w to kapitola podlé WMtí pojata čili nic, také dále, což nám poručeno jest od pánuow JMti i ode wší té jednoty, WMtem oznámíme.

„Na Libákowo poselstwí odpowěd.“

Páni milí! S čím sme mezi WMt wšecky stawy wyslali, i nyní bohdá sme wěrně a práwě a upřímým úmyslem to z jednostejné wuole učinili. Než kdež žádáte wěděti, jestli při tom také wuole prelátuow a kněží našich: wíte dobře, že za cís. Sigmunda sl. paměti mezi námi stranú naší, i také za jiných králuow, i za krále JMti

pána našeho, mnoho jednáno bylo jest, a nikdá sme my w tom jednání obzwláštně kněžstwa swého w swolení a zuostání naše s wámi zejmena nekladli; než což sme my koli, buď my neb předkowé naši se s wámi oč srownali a zapsali, to sme wždycky bohdá, jako na ctné pány a dobré lidi sluší, zdrželi. Neb my hlas kněžstwa našeho sme w se wpojili, tak že což sme kdy swolili, to sú oni wždycky podlé nás zachowáwali. Jakož pak i nyní za krále JMti tento poslední zápis mezi námi učiněný králem JMtí a námi stranama oběma, w tom sme kněžstwo s obú stran zawázali, jak haněti strana strany nemá, a kdožby haněli, jaká oprawa králem JMtí a saudem zemským se díti s obú stran má; kdež tomu kněžstwo naše nikdy sú neodepřeli. A též také nyní, cožkoli s WMtí smluwíme bohdá beze wšeho fortele upřímě, wěrně a práwě zdržíme a tomu dosti učiníme, jakožto na ctné pány a dobré lidi přísluší. Než toto přičiníme: ráčíteli wy pány mistry a swé kněžstwo zejmena w to pojíti, myť jich w tom nezamítáme, než podlé WMtí je rádi w tom spojení společně míti chcem; neb naprosto beze wšech forteluow upřímě a wěrně s WMtí w tom wuokol jdeme.

(Další odpowěd strany podobojí.)

Páni milí, WMt! Jakož ste ráčili poselstwí ku pánuom Pražanuom a ku pánuom mistruom předsím učiniti, že byšte ráčili s námi w to a w takowé jíti přátelstwí, pod kterýmž bychom se wám duowěřiti mohli, i na to nyní mezi nás ráčili ste wyslati p. kancléře, některé pány a některé z rytířstwa, kteříž sú nám to slowem WMtí wšech oznámili a na nás wznesli, i spis dali toho, že byste nás ráčili podlé znění kompaktat a podlé zápisu dskami učiněného zuostawiti a nás obhajowati, kdožby nás chtěl od wíry utiskati, a tak podlé swolení toho a dotčeného řádu proti nižádnému neopauštěti, nic sobě ku pomoci neberúce: i račtež WMt wěděti, že my znajíce, že skrze kompaktata mír a pokoj w Čechách i w Morawě jest uweden, k tomu ke wšemu též přistupujeme, to oblibujem a swolujem. Než aby potomně pro newydorozumění sobě nic w omylu nepřišlo, toto WMti otewřeně prawíme, což se dítkám rozdáwaní dotýče, že jest ta wěc při jednání a twrzení kompaktat na tom zuostawena, aby ta wěc stála tak, jakž w ty chwíle stála, i nyní stojí až do budúcího koncilium, a k žádné překaze jednání a twrzení kompaktat jest nic nebyla; též aby k nynějšímu tomuto našemu společnému jednání na překážku nebyla, než aby na té míře stála. A což pikhartuow, kteříž pod námi a mezi námi jsú, dotýče, na tom jest mezi námi zuostáno, aby oni konečně k náprawě před administratorem, mistry a kněžími našimi, pány některými z rytířstwa i pány Pražany stáli, a pokudž jim bude nalezeno, tu aby se tak zachowali; pakliby nechtěli, pány swými k tomu mají připraweni býti; pakliby wždy i po pánich nechtěli naprawiti, tehdy páni jich

pod sebú trpěti nemají. A páni JMt, pan hofmistr zemský a pan komorník zemský též k tomu sú přistúpili a swé poddali lidi zwláště. Což se pak saudu o útisk dotýče, kdyžbykoli takowý saud přijíti měl, tehdy w tom saudu aby bylo tolikéž osob s strany náší, jako s strany Římské; napřed, kteřížby byli strany naší tu w saudu sedíce, ti aby tam zuostali; a cožby wíce osob potřebí bylo strany naší, aby byli wzati z saudu komorního, tak aby mohl rowný počet jedné strany jako druhé býti. Pakliby i z súdu komorního osobami wzatými nemohl počet wyplněn býti, tehdy aby jinými k tomu hodnými wždy doplněn byl. Co se pak naposledy Morawy dotýče, aby páni JMt, páni rytířstwo s strany Římské s námi za to krále JMti prosili, aby JMt, jakož jest připsati ráčil, týž řád a spuosob mezi stranami tam spuosobiti ráčil, jaký zde w Čechách spuosoben a swolen bude mezi námi.

„Naše podání k zápisu s nimi."

Poněwadž král JMt, pán náš milostiwý, ráčil jest to předsewzíti, a pikhartuow w městech JMti w tomto králowstwí netrpěti: protož my podlé JMKé to oblibujíce sobě, sme slíbili jich pod sebú netrpěti. A na ten spuosob páni a rytířstwo i města wšecka králowstwí Českého pod poslušenstwím kostela Římského a církwe swaté těla pána Krista a jeho swatú krew přijímajíc pod jednú spuosobú wšickni, též také přijímajíc strany tělo a krew boží podlé znění kompaktatuow pod obojí spuosobau wšickni, slíbili sme sobě, společně se k sobě wěrně a práwě zachowati, strany strana w ničemž w tom mimo řád a to prwní swolení naše dskami, králem JMtí a námi zapsané, jedni druhých ɔc. mocí od wíry neutiskati ɔc.

(cet. vide *supra* pag. 286.)

34.

Král Wladislaw stawům kraje Čáslawského: o nastáwajícím jednání s knížaty Saskými w Mostě.

Na Budíně, 5 Januar. 1504. (E copia coaeva arch. civ. Kutnens.)

Wladislaw z boží milosti Uherský, Český ɔc. král a markrabě Morawský ɔc.

Urozeným, statečným, slowútným, poctiwým pánóm, wládykám, horníkóm i jiným městóm kraje Čáslawského, wěrným našim milým, milost naši králowskú a wšecko dobré wzkazujeme. Wěrní milí! Tajno wás nebuď, což se dotýče knížat Míšenských a poddaných Jich Milosti, též také poddaných našich wší koruny České, že sú se

k tomu poddali a podwolili, aby poddaní naši kteréhožkoli stawu a řádu wšecky swé potřeby, o kteréžbykoli buď je samy knížata, aneb kterého z poddaných jejich winiti chtěli, sepsané na místě jmenowitém položili. A oni že též učiniti chtí i s poddanými swými, a takowé wšecky wěci a potřeby, z kterýchžby poddané naše winiti chtěli, že též sepsané dáti a položiti chtějí. A proto že raddy swé znamenité ke dni jmenowitému do Mostu na swém místě s plnú mocí wyšlí, a my s swé strany také tu raddy naše wyprawíme, tak aby tu o takowé wšecky ruoznice a nesnáze jednáno a s obú stran srownáno bylo. A mezi tím aby se poddaní naši k nadepsaným knížatóm a poddaným jejich pokojně zachowali, a oni s swé strany i s poddanými swými že se proti nám i poddaným našim též zachowati chtí. Jichžto slušné i sprawedliwé podání znajíce, swolili sme k tomu, porúčejíc wám, abyšte, máli kto oč z kraje toho s nadepsanými knížaty aneb poddanými jich, to potřebně sepsáno dali a položili mezi nynějším časem a suchými dny postními u urozeného Albrechta z Kolowrat na Libštaině, najwyššieho kancléře králowstwí Českého, kterýžto potom nadepsaným knížatóm pošle, aby to w čas poddaným swým oznámili, aby k tomu, když se o to ty rady obapolně sjedú, stáli, odpowídali a práwi byli. Jakož pak tomu jmenowitý čas po weliké noci najprw příští položíme a oznámíme, tak aby wědúc to ti, ktož oč s nadepsanými knížaty aneb poddanými jich činiti mají, mohli znáti a wěděti, když tu do Mostu přijeti míti budú; přikazujíce wám wšem i jednomu každému, abyšte se k týmž knížatóm a poddaným jejich mezi tím pokojně beze wšech wýtržností zachowali, nikterakž na ně ani na jich statky nesahajíce. A byliliby kteřížkoliwěk a kteréhokoli stawu aneb řádu, že by jim přes takowé rozkázaní naše překážeti aneb na ně kterak sahati chtěl, takowého abyšte netoliko nefedrowali aneb nepřechowáwali, než k ruce naší i s pomocníky jeho wzali, a jimi se dobře ujistili, a nám to potom o takowém aneb takowých oznámili; kdežbychme se k němu jako k swéwolnému a wajtržnému i s pomocníky jeho tak míti a zachowati chtěli, jakož pokuty na to podlé swolení zemského uložené swědčí a okazují. Dán na Budíně, w pátek před božím křtěním, anno regnorum nostrorum Hungariae xiiij, Boemiae vero xxxiii°.

Ex mandato majestatis Regiae proprio.

(A tergo: Králowský list do kraje.)

35.

Král Wladislaw předním radám swým w Čechách: o naučení, kterak s Normberčany jednati mají.

Na Budíně, 5 Januar. 1504. (Ex orig. arch. Třebon.)

Wladislaw z božie milosti Uherský, Český ɔc. král a markrabě Morawský ɔc.

Urození, wěrní naši milí! Jakož sme wám tyto dni psali což se toho jednánie s Normberskými dotýče, oznamujiece wám jak a na jaký spuosob jednáno býti jmieti bude, že wám to wšecko skrze urozeného Albrechta z Kolowrat na Libšteině, najwyššieho kancléře králowstwie Českého oznámieme, abyšte wyrozumějíc tomu podlé toho s ním wo takowé wěci jednali. Ale poněwadž nynie pro některé pilné potřeby poslali sme téhož Albrechta w poselstwí na sněm obecní do Wratislawě, bojíme se, že by se ta wěc protáhla, a protož wám teď zdánie našeho při tom s nimi jednánie spis posieláme, žádajíce na wás s pilností, abyšte sjedúce se wo to spolu s nimi Normberskými, což najspieš moci budete, podlé toho jednali. Pakli w tom co ještě lepšieho a užitečnějšieho nám a králowstwí tomu najdete, to také k rozumu wašemu připauštieme. A také sme wo to psali, i spis takowý poslali urozeným Wilémowi z Pernšteina, najwyššiemu hofmistru, a Janowi z Šelnberka, najwyššiemu komorníku králowstwie Českého, aby w to nahlednúc a toho powážiec, i dále na to pomysléc, co by se jim w tom užitečného nám i králowstwie tomu zdálo a widělo, wám to psaniem swým oznámili. Cóž pak w tom s týmiž Norberskými namluwíte, to nám psaním swým toho na konec zawierajiec, oznámíte, abychme wyrozumějiec tomu wuoli wám wo tom a úmysl náš konečný jak to s nimi zawřieti a dokonati jmieti budete oznámili. Datum Budae, fer. sexta in profesto Epiphaniae, anno regnorum nostrorum Hungariae xxiiii°, Boemiae vero xxxjjj°.

Ex mandato proprio majestatis regiae.

Urozeným Petrowi z Rozmberka, Jindřichowi z Hradce, nejwyššiemu purkrabi Pražskému, Puotowi z Ryzmberka a z Švihowa, nejwyššiemu sudiemu králowstwie Českého, wěrným našim milým.

37.

Král Wladislaw propůjčuje nejw. kancléři Albrechtowi Libšteinskému z Kolowrat hrad Kamýk s příslušenstwím k manstwí.

Na Budíně, 7 Jan. 1504. (*Z desk dworských král. Česk. XXV, 268.*)

My Wladislaw z boží milosti Uherský, Český, Dalmatský, Charwátský ɔc. král, markrabě Morawský, Lucemburské a Slezské kníže a Lužický markrabě ɔc. oznamujem listem tímto wšem: poněwadž wšichni manowé, kteřížkoli která manstwí pod kterýmižkoli pány je mají a drží, když s toho manstwí pánuom swým wrchním we dni a w roce powinnosti a slibu manského neučiní, tehda ti a takowí wšecko práwo swé proti pánu swému wrchnímu ztratí, a podlé práwa manského ten statek manský propadnú a na pána wrchního sprawedliwě prawým práwem připadne: my majíce mnohé zámky a zboží manská, kteráž (sic) nám jakožto králi Českému z mnohých takowých zámkuow a zboží držitelé jich powinnosti manské až do sé chwíle neučinili sú, poslali sme listy naše do měst našich po krajích, nechtíc by kto na tom škodu nésti jměl snad z newědomí a nerozumu swého, a wšecky sme tím psaním naším napomenuli, aby konečně do swatého Jiří nám powinnost manskú učinili, a na místě našem ten slib urozenému Wilémowi z Pernštaina na Helfenštaině, najwyššímu hofmistru králowstwí Českého, wěrnému našemu milému, revers z toho manstwí, z kteréhožby kto léno přijal, dali. Ale že týž Wilím ještě jim wšem, ktož sú toho neučinili, roku až do swatého Martina již minulého přidal, aby w tom času již se každý opatřil, a tomu dosti učinil: i došlo jest nás, kterakby držitel nynější hradu *Kamýku* powinnosti nám s něho manské podlé pokut od nás na to uložených neučinil, ani léna na to přijal; pro kterúžto příčinu připadl jest na nás týž zámek s jeho příslušenstwím podlé práwa manského sprawedliwě. Kdež my majíce zření na mnohé wěrné, pilné a ustawičné služby urozeného Albrechta z Kolowrat na Libšteině, nejwyššího kancléře králowstwí Českého, wěrného našeho milého, kteréž jest nám činil a činiti nepřestáwá, s dobrým rozmyslem, naším jistým wědomím, mocí králowskú w Čechách, dali sme jemu wšecko práwo naše na témž zámku *Kamýku* se wším jeho a wšelijakým příslušenstwím, kteréž jest na nás, jakožto na krále Českého pro neučinění nám s něho powinnosti manské a léna nepřijetí přišlo a připadlo, a tímto listem dáwáme, chtíce tomu, aby on, když ten zámek s jeho příslušenstwím, tímto daním naším podlé práwa obdrží, jej jměl, držel a jeho požíwal, aneb s ním jako s swým wlastním učinil a učiniti mohl, tak a tím obyčejem, jakožto i jiní páni a obywatelé králowstwí Českého zboží a zámky manské držíce, činiti mohú bez umenšení; porúčejíc wětším i menším úředníkóm zemským králowstwí Českého wěr-

ným našim milým, abyste to podlé práwa manského ohledali a rozeznali, přišelli jest a připadl na nás nadepsaný zámek Kamýk s jeho přislušenstwím podlé práwa sprawedliwě pro neučinění s něho powinnosti manské a léna nepřijetí, po uložení na to od nás pokut, čili nic. A najdeteli a poznáte, že jest na nás sprawedliwě přišel a připadl, uwésti weň podlé práwa a jeho zmocniti Albrechta swrchupsaného neobmeškáte; tak aby toho, což sme jemu dali, bez odtahuow užiti mohl. Paklibychme my držitelóm nynějším zámku swrchupsaného z omylu a nepaměti tu pokutu, w kterúž sú nám upadli, prominúti a odpustiti chtěli, že to již žádné moci ani pewnosti proti tomuto našemu dání jmíti nemá, ani moci bude. Tomu na swědomí pečeť naši králowskú k listu tomuto přiwěsiti sme rozkázali. Dán na Budíně, w neděli po božích třech králích, léta božího tisícého pětistého čtwrtého, a králowstwí našich Uherského čtrnáctého, a Českého třidcátého třetího.

Wladislaus rex
manu propria sst.

37.

Konečný nález zemského saudu proti Šlikům.

4 Jun. 1504. (*Cod. Talmberg. fol. 303 sq.*) (*Cod. Gersdorf. f. 268.*)

W kwaternu trhowém léta M V^{c} iiij^{o} w úterý před swatým Bonifaciem.

W té při, kteráž jest mezi Šebestianem Šlikem z Holejče s jedné, a rytířstwem, many kraje Loketského, měšťany Loketskými a Warskými s strany druhé. Jakož páni Jich Milost z mocnosti saudu zemského slyšíce žaloby s obú stran, mezi nimi dskami památnými zapsati sú ráčili, aby strany nadepsané, totižto on Šebestian Šlik a Albrecht bratří stáli, a nahořepsaní manowé Loketští a Warští k rozsudku a rozeznání ten úterý po suchých dnech letničních (4 Jun. 1504) najprwé příštích; a tu jakž týž Šlikowé winili sú je many, měšťany Loketské a Warské, že sú proti nim neprawě a nešlechetně učinili a jim se zprotiwiwše jich zámkuo dobýwali. Proti tomu také týž manowé a oni měšťané Loketští a Warští jej Šebestiana winili, že pustiw cizozemce na zámek spolu s Mikulášem Šlikem oheň w zemi pustili, jim manuom a měšťanuom statky jich pobrawše se w ně mocí uwázali, a z nich je též mocí wytiskli; tak jakž sú to slowy širšími s obú stran k sobě mluwili, jakož to rozkázaní pánuow a wládyk z plného saudu dskami památnými swětle a zřetedlně ukazuje, tak aby oboje strany, oni Šlikowé i oni manowé a měšťané na ten den swrchupsaný stáli před saudem zemským se wšemi potřebami swými, žádných dalších

odtahuow sobě neberúce, a sobě na ten čas práwi byli, nic sobě ku pomoci neberúce bez wšelikého dalšího odtahu. A kterážby koliwěk strana nestála se wšemi potřebami k rozsudku a rozeznání, poněwadž se cti a hrdla i statku dotýče, že každá strana w takowú pokutu upadnúti má, jakoby z moci jsúc pohnána byla wedle zřízení zemského a wedle toho we wšem se tak nezachowala. A k tomu w témž rozkázaní pánuow JMtí a wládyk z plného saudu dále rozkázáno, aby tíž manowé w statky, w twrze, grunty puštěni byli w skutečné držení, z kterýchž sú je wytiskli, i lidí všech postúpili, a to konečně od téhož dne a rozkázaní pánuow JMtí z plného saudu we dwú nedělích pořád zběhlých, tak jakož pak to rozkázaní z plnosti mocnosti saudu zemského pánuo JMtí a wládyk to šíře ukazuje. Tu páni JMt a wládyky na plném saudu nahlédše w rozkázaní prwnější swé i také w listy krále JMti i také jeho Šebestiana Šlika a Mikuláše Šlika a to wšecko pilně wážiwše, nalezli a Albrecht z Kolowrat a na Libšteině najwyšší kancléř králowstwí Českého a Petr Zwířetický z Wartmberka a na Bydžowě z pánuow, a Jiřík Karlík z Nežetic z wládyk, panský a wládycký potaz wynesli: poněwadž on Šebestian Šlik k rozeznání a rozsudku nestál jest, než za nemocného se Šebestian položil listem swým, aby tam wysláno bylo a nemoc jeho ohledána byla, ježto to není wedle práwa, a králi JMti psal, že státi k rozkázaní pánuow JMtí a wládyk z plného saudu nechce, žádaje krále JMti, aby do JMti příjezdu podlé wýsad jich zachowán byl, kteréž za otce jeho na plném saudu zemském při přítomnosti JMKé odsauzeny jsau, a k tomu dotýkaje w swém psaní pánuo JMtí některých w saudu zemském za saudce nerowné, žádaje jiného saudce, a při tom na králi JMti žádaje toho, aby knížatuom Saským wuobranu poručen byl, že se jemu nic sprawedliwého státi nemuož; a také on Šebestian podlé panského rozkázaní jim manuom statkuow jich nepostúpil; tady z té příčiny se tomu zjewně rozumí, že jest se rozkázaní pánuow JMtí a nálezu z plného saudu zprotiwil, poněwadž saudce tupil, rozkázaní dosti neučinil a statkuo manuom nepostaupil, a tudy nemoc jeho Šebestiana oznámení a opowědění podezřelá a ne wedle práwa, nižádného místa nemá, poněwadž jest se psaním i skutkem rozkázaní pánuow JMtí a wládyk z plného saudu zprotiwil a řekl státi a dostáti podlé téhož rozkázaní a nálezu pánuow JMtí a wládyk z plného saudu, nic sobě ku pomoci nebera, a tomu w ničemž dosti neučinil: protož z těch příčin jest w tu pokutu kteráž o moc zřízena jest, upadl podlé zřízení zemského. A protož naň na Šebestiana má podlé zřízení zemského saženo w takowé pokutě býti; a oni manowé a měšťané Loketští a Warští, poněwadž po swé cti stáli sú a stojí, a on Šebestian nestál jest, že jim ten nárok, kterýž jest na ně učinil, jich cti a dobré powěsti ke škodě a ujmě nižádné na budúcí a wěčné časy býti nemá. A w statky swé oni manowé uwedeni býti mají bez prodléwaní, i také měšťané Loketští a Warští. A poněwadž on Albrecht Šlik, bratr Šebestianůw, stál a stoje těch manuow z ničehož newinil, ani oni jeho, ani

sebe co na swých ctech s obú stran nyní stojíc před námi dotýkali, a prawě on Albrecht, že jich statknow pobraní, ani také že jim jich statkowé postaupeni nejsau, žádná příčina není, ani také statku swého w držení jest: páni JMt a wládyky jej Albrechta při tom zuostawiti ráčí. Dali památné.

38.

Král Wladislaw twrdí zápis strany Římské i kališnické w Morawě, kterýmž (dne 31 máje 1504) zawázaly se sobě wespolek proti pikhartům.

Na Budíně, 17 Jun. 1504. (Cod. Talmberg. f. 294—5.)

Wladislaw z boží milosti Uherský, Český, Dalmatský, Charwatský ꝛc. král a markrabě Morawský, Lucemburské a Slezské kníže a Lužický markrabě ꝛc. urozeným, nábožným, statečným, slowútným a opatrným, pánuom, prelatuom, rytířstwu i městóm markrabstwí Morawského strany Římské, wěrným našim milým, milost naši i wšecko dobré wzkazujeme. Urození, nábožní, stateční, slowútní a opatrní wěrní naši milí! Jakož ste k nám wyslali s listem wěřicím duostojného Stanislawa biskupa Olomuckého a urozeného Jana z Lomnice a na Mezeříči hajtmana, Ladslawa z Boskowic a na Třebowé najwyššího komorníka markrabstwí Morawského a Hanuše Haugwice z Biskupic a na Bauzowě, wěrné naše milé, oznamujíce nám, kterak ste při těchto suchých dnech letničných nyní minulých se w městě Brně sjeli a shledali, a prohlédajíce k nynějším i budúcím časuom, k opatření našemu i swému, a pro dobré té země zápis mezi sebú w tato slowa učinili:

We jmeno swaté a nerozdílné Trojice amen. My Stanislaw z boží milosti biskup Olomucký, Jan z Lomnice a na Mezeříčí, hajtman markrabstwí Morawského, Ladslaw z Boskowic a na Třebowé, najwyšší komorník téhož markrabstwí, Krištof z Lichtnšteina a na Niklspurku, Beneš z Boskowic a z Černéhory, Albrecht z Šternberka a z Lukowa, Znata z Lomnice, Jiřík z Wlašímě a na Úsowě, Wáclaw z Ludanic a na Jemnici, Prokop Zajimač z Kunstatu a na Jewišowicích, Jan z Lomnice a na Náměští, Wolfgang z Lichtnšteina a z Niklspurku, Wáclaw z Lomnice a na Náměští, Arkleb z Boskowic a na Cimburce, Jindřich z Lichtmburka a z Bietowa, Heralt z Kunstatu a na Hodoníně, Wáclaw z Dubé a z Lipého, Jan z Kunstatu a na Wizowicích, Albrecht z Lichtmburka a z Bietowa, Jan z Weitmile a na Žiroticích, Hanuš Haugwic z Biskupic a na Bauzowě, Jan opat Welehradský, Jan opat Hradištský, Pawel opat Laucký, Wolfgang probošt Kunický, Hron Blud z Kralic, Bohuše ze Zwole a Kolštaině, Protiwec z Zastřizl, Znata z Kukwic a na Rosicích, Jindřich Kropáč z Nowědomí a na Bzenci, Oldřich z Náchoda a z Březníku, Jan Krabice z Weitmile, Krištof z Hrochowa, Hynek z Popůwek, a purkmistři, raddy a obce měst

Olomúce, Brna, Znojma, Jihlawy, Hradiště a Uničowa, oznamujem tímto wšem, že znamenawše kterak čas u těchto rozličné wíry a bludowé škodliwí mezi lidmi w tomto markrabstwí powstáwají, a den ode dne wíce a wíce se rozmáhají, skrze kteréžto bludy, roty a nesworn̨sti u wíře mohla by tato země k roztržení a budúcí zkáze přijíti: i protož chtíc se takowého budúcího zlého a zkázy uwarowati, a w tom se opatřiti, takowé swolení a zápis mezi sebú učinili sme: Item najprwé což se wíry křesťanské dotýče, kterauž církew swatá obecně wyznáwá a drží, a podlé té abychme stáli pewně a stále jako dobří křesťané; a jestliže by kdo na nás, neb kterého z nás pro wíru, neb sice swéwolně mocí sáhl, w tom abychme se neopauštěli, než podlé sebe stáli a sobě zespolka radni a pomocni byli, dokudž hrdel i statkuow našich stáwá; wšak zachowáwajíc napřed najjasnějšímu knížeti a pánu panu Wladislawowi Uherskému, Českému ɔc. králi a markrabi Morawskému ɔc. pánu našemu milostiwému a JMti erbuom od JMti řádně pošlým wěrnost a poddanost, jako wěrným a poddaným přísluší, a landfrid země Morawské we wšech jeho punktích a artikulech, jakž sám w sobě zní. Pakliby pán buoh JKMti neuchowal a JKMt bez erbuow JMti řádně pošlých z tohoto swěta sšel, jehož pane bože nedaj, a kdo nás mimo sprawedliwý řád, obyčej a swobody naše k čemu mocí tisknúti a k swé wuoli připrawowati chtěl, abychme podlé sebe stáli a sebe neopauštěli, dokudž nás stáwá, a to dotud, dokudž bychme z jednostejné wuole pána křesťanského řádně přišlého, kterýž w poslušenstwí otce swatého a církwe swaté stál, podlé obyčeje, řádu a swobod země Morawské, zde w zemi nepřijali. A jestližeby kdo z obywateluow markrabstwí tohoto, z kteréhožkoli stawu, kterýchž na ten čas zde při nás není, podlé nás w tomto zápisu státi a k nám přistúpiti chtěl, buď strany Římské, neb strany pod obojí spuosobau, kterýžby se toliko w tom kusu, co se přijímaní těla božího a krwe boží pod obojí spuosobau dotýče, s námi nesrownal, a sice jiných bluduow pikhartských a nekřesťanských newedl, nedržal ani jich zastáwal: ten dada list přiznáwací, aby w tento zápis od nás přijat byl, a to jeho listem přiznání aby též moci bylo, jakoby w tomto zápise wedle nás zejmena napsán byl. A to wšecko, což se swrchupíše, my swrchupsaní slíbili sme, a tímto listem slibujeme ctně, wěrně, prawě a křesťansky zdržeti a zachowati beze wší zlé lsti i forteluo wšelijakých. Tomu na zdržení swé wlastní pečeti k tomuto listu přiwěsiti sme dali; jenž jest psán a dán w Brně po swatém Duše ten pátek, léta páně patnáctistého čtwrtého (31 Mai 1504).

Při tom nás tíž poslowé prosili, abychom témuž wašemu srownání a zápisu powolení naše milostiwě dáti ráčili. My pak ten zápis wáš před se wzawše a jej dostatečně wážiwše, jinému sme rozuměti nemohli, než že ste to slušně a sprawedliwě před se wzali, napřed w tom ke cti a k chwále pána boha wšemohúcího, k wíře křesťanské prohlédajíc jako dobří křesťané, a potom nás, naše erby a dědice opatrujíc jako wěrní poddaní; při tom také zápisu obecného dobrého a lantfridu ne-

rušíc, než jej twrdíce; a chtíce se budúcích různic a roztržení uwarowati, a se i tu zemi u pokoji, swornosti a jednotě zachowati, i k tomu ste sáhli, kudy byšte mezi sebú mohli to zachowati. Kdež my znajíc takowé waše slušné, sprawedliwé a křesťanské předsewzetí, k témuž wašemu srownání a zápisu swolili sme, a tímto listem swolujem, oblibujem a twrdíme, dáwajíce jemu moc jakožto král Český a markrabě Morawský. Tomu na swědomí pečet naši králowskú k tomuto listu přiwěsiti rozkázali sme. Dán na Budíně, w pondělí po swatém Wítě, léta božího Mccccciiij°, a králowstwí našich Uherského XIIII° a Českého XXXIII°.

(Formule listůw přiznawacích k zápisu.)

Já N. oznamuji tímto listem wšem wuobec: Jakož duostojný w boze otec pán, pan Stanislaw biskup Olomucký, a urozený pán pan Jan z Lomnice a na Meziříčí, hajtman markrabstwí Morawského, a jiní páni, preláti, rytířstwo i města markrabstwí Morawského strany Římské, ten čtwrtek po swatém Duše, léta tisícího pětistého čtwrtého počítajíce, w Brně jsúce, swolení a zápis o některé artikule mezi sebú učiniti ráčili sú, jakož ten zápis a swolení to w sobě swětle a šíře okazuje a zawírá: k kterémužto zápisu a swolení já swrchupsaný N., znaje že tu proti králi JMti pánu našemu ani proti landfridu nic není, než pro obecní dobré země této, tímto se listem přiznáwám, k němu swoluji, a držeti i w skutku naplniti slibuji ty wšecky kusy a artikule w něm položené a zawřené, tak úplně a docela, jakoby má pečet k němu přiwěšena byla, a mé jmeno w něm napsáno stálo. Tomu na zdržení vts.

Já N. oznamuji tímto listem wšem wuobec: Jakož duostojný vts. w Brně jsúce, swolení a zápis o některé artikule mezi sebú učiniti ráčili sú, jakož ten zápis a swolení to w sobě swětle široce okazuje a zawírá: k kterémužto zápisu a swolení já swrchupsaný N. znaje že tu proti králi JMti pánu našemu, ani proti landfridu, ani proti straně pod obojí spuosobau nic není, než pro obecní dobré země této, tímto listem se přiznáwám, k němu swoluji a držeti a w skutku naplniti slibuji ty wšecky kusy a artikule w něm položené a zawřené tak úplně a docela, jakoby má pečet k němu přiwěšena byla a mé jmeno w něm napsáno stálo. Tomu na zdržení ɔc.

39.

Král Wladislaw stawům českým na sněmu: že poručil kancléři Albrechtowi z Kolowrat jednati s nimi o pomoc wojenskau do Bawor i také ku potrestání Šlikůw.

Na Budíně 20 Jun. 1504. (Cod. Talmberg. fol. 391b sq. Cod. Gersdorf. f. 338.)

Wladislaw z boží milosti Uherský, Český ꝛc. král a markrabě Morawský ꝛc.

Urození a stateční, slowútní, poctiwí, wěrní naši milí! Jakož sme wás psaním naším obeslali, abyšte se k sněmu obecnímu od nás položenému na den S. Petra a Pawla na hradě Pražském sjeli, aby tu s wolí, radú a wědomím waším předsewzato a jednáno bylo, což se pomoci dotýče z' země kněži Albrechtowi Baworskému proti falckrabowi a synu jeho, pro dobýwání (a) zase k zemi obrácení zámkuow, kteříž za předkuow našich od koruny přišli a odjati jsú, a již zase na nás a korunu po někdy kněži Jiřím a kněži Ottowi knížatech Baworských sprawedliwě přišli, a také pro Šliky, kteříž se swú wejtržností nám, wší koruně, práwu a nálezu panskému swéwolně zprotiwili, učiniwše moc a pustiwše oheň w zemi, aby i to předsewzato a jednáno bylo podlé zřízení zemského a pokut na to uložených; jakož sme wám pak také při tom obeslání psali a poručili, abyšte wšickni do swrchupsaného času wojensky pohotowě byli: wězte, že sme o wšecky wěci, a o to cožby k obecnému dobrému té koruně slúžilo, urozenému Albrechtowi z Kolowrat a na Líbšteině, najw. kancléři král. Česk. wěrnému našemu milému, poručili a dostatečnú zpráwu dali, aby wám o swrchupsané wěci a potřeby, a také co se hajtmanuo dotýče, kteřížby na místě našem i od země, kdyžby k tomu přišlo, woleni býti měli, a zwlášť poněwadž ty wěci puowodem naším předse brány a k konci wedeny býti mají, úmysl náš a wuoli naši powěděl a oznámil. Poraučejíce wám, abyšte jemu w této míře, což slowem naším s wámi mluwiti a jednati bude, úplně a dokonce wěřili, tak jakobychme sami osobně s wámi mluwili a jednali, a se w tom we wšem powolně a poslušně dali najíti; jakož o wás nepochybujem, že se w tom tak zachowáte a skutečně přičiníte, aby se to králowstwí rozmáhalo (a) rozšířilo, a k tomu aby Šlikuow swá wuole a moc podlé zemského zřízení a pokut na to uložených trestána byla. Datum Budae, fer. V ante festum nativitatis S. Johannis baptistae, anno dni M° iiij°, regnorum autem nostrorum Hungariae quatuordecimo, Bohemiae vero trigesimo tertio.

Wladislaus rex
manu ppria sst.

Urozeným, statečným, slowútným, poctiwým a opatrným, pánuom, rytířuom, wládykám, Pražanuom, Horníkuom, posluom od měst wyslaným, kteříž jsú nyní spolu na obecním sněmu na hradě Pražském králowstwí Českého, wěrným našim milým.

40.

Král Wladislaw nejw. purkrabímu Jindřichowi z Hradce: nařízení, aby dal osaditi u bran hradu Pražského tak, aby nikdo s braní do něho pauštěn nebyl.

Na Budíně 19 Jun. 1504.. (Cod. Talmberg. fol. 390. Cod. Gersdorf. f. 337.)

Wladislaw z boží milosti Uherský, Český ɔc. král a markrabě Morawský ɔc.

Urozený wěrný náš milý! Zpraweni jsme toho, kterak mnohokrát se to přiházi, že na zámku našem tu na hradě Pražském w pokojích našich, jakožto na paláci našem před saudní swětnicí i jinde, lidé mnozí ze wšech stawuow s kordy a w rotách, a někteří w pancířích a kabátech k tomu připrawených k brani, chtíce jedni na druhých z úmysla puotek, a nesnází hledíce, ježto mohlaby se snad přihoditi z toho nějaká nesnáz, mord i mnoho zlého; kterážto wěc byla nám k welikému našemu zlehčení. A také aby zámek náš i místa ta, kterýchž my užíwáme pokojuow, je sobě našimi zwláštními a welikými náklady i znamenitými, nám i té koruně k poctiwosti naší i budúcím králóm Českým k potěšení a spanilosti i ke cti tomu králowstwí postawiwše, aby skrze kteréžkoli lidí kteréhožkoli řádu měli nám k zlehčení takowými půtkami, skrze kterýžby se skutek staly, zprzněni býti skrze mordy, kteréžby se skrze to mezi lidmi přihoditi mohly. I chtíc se toho wšeho uwarowati, coby se skrze to zlého nám k zlehčení a zarmaucení státi mohlo, a žeby se to i po jiných zemích rozneslo a k zlému slowu přijíti mohlo, kdyžby se co takowého přihodilo; neb dobře to známe, kdyžby se co začalo, žeťby snad na mále nepřestalo, a z toho mnoho jinéhoby zlého powstati mohlo: protož přikazujemť s pilností, aby u bran osaditi hajtmanu našemu rokázal, aby nižádný z nižádného řádu, buď pán, rytířský člowěk anebo měštěnín, naprosto nižádného řádu člowěk s nižádnú braní malú ani welikú na zámek náš na hrad Pražský nebyl puštěn, buď při sněmích aneb při saudích; a to aby tak opatrowali. Pakliby se kdožkoli skutku kterého na témž zámku dopustil, toho aby, buď kdožkoli buď, w moc a wazbu naši wzal a jeho nepauštěl, leč nám to oznámíš, a coť my dále s tím činiti rozkážem, tím se zprawíš. Neb my chcme, aby zámek náš, tu kdež jest hlawa a stolice naše i wšeho králowstwí a saud zemský i náš komorní se tu drží, kdež na místě našem to úřadowé zprawují, aťby tak týž zámek od každého člowěka w té wážnosti zachowán byl, jakobychom tu osobně osobau swau dworem byli, poněwadž to dwuor náš hlawní a stolice naše jest. Protož wěda a znaje w tom we wšem býti wuoli a rozkázaní naše, tak se w tom

zachowáš, jakožt píšem. Dat. Budae fer. IV post. Viti, anno regnorum nostrum Hungariae XIV, Bohemiae vero XXXIII.

Ex commissione Majestatis regiae.

Urozenému Jindřichowi z Hradce, najw. purkrabi Pražskému, wěrnému našemu milému.

41.

Král Wladislaw předním radám swým w Čechách: aby Albrechtowi z Kolowrat byli radni a pomocni w jeho sněmowním jednání.

Na Budíně 20 Jun. 1504. (Cod. Talmberg. fol. 390b sq. Cod. Gersdorf. f. 337b.)

Wladislaw z boží milosti Uherský, Český ɔc. král a markrabě Morawský ɔc.

Urození, stateční a slowútní, wěrní naši milí! Jakož ste nám na naše psaní odepsali, co se jednání s knězem Albrechtem Mnichowským dotýče a zámkuow po knězi Jiřím a knězi Ottowi zase k koruně přiwedení, a také což se Šlikuow dotýče, poněwadž sú podlé panského rozkázaní a nálezu ku práwu nestáli, aby to podlé zřízení zemského a pokut na to uložených před sewzato a k náprawě přiwedeno bylo: (o kteréžto wěci a potřeby, jakož wíte, položili sme obecní sněm na den S. Petra a Pawla nyní příštího na hrad Pražský, a při tom sme psaním swým poručili, aby do toho času wšickni wojensky pohotowě byli:) oznamujíce nám zdání swé, abychom někomu takowé wěci a potřeby z pánuo poručili, kterýžby na místě našem o těch wšech wěcech a potřebách úmysl a wuoli naši na tom sněmu oznámil a powěděl, jakby ty wěci předsewzaty, jednány a k konci přiwedeny býti měly. I wězte že píšeme urozenému Albrechtowi z Kolowrat na Libštaině, najw. kancléři král. Českého, wěrnému našemu milému, poraučejíce a dáwajíce jemu moc, aby on na místě našem o swrchupsané wěci a potřeby na tom sněmě wšem úmysl náš a wuoli naši powěděl a oznámil a slowem naším wuobec poručil, aby se wšickni k tomu skutečně měli a přičinili, aby ty wšecky wěci a potřeby o pomoc kníži Albrechtowi proti falckrabi a synu jeho předsewzaty a k konci wedeny byly, tak abychme my a koruna naše k zámkuom odcizeným přijíti mohli, a také Šlikowé, pro jich ku práwu nestání, moc a swú wuoli, podlé zemského zřízení a pokut na to uložených trestáni byli. A poněwadž to puowodem naším má jíti, aby on jakožto najw. kancléř mincmeistrowi i jiným úředníkuom našim od nás slowem naším psal, aby ti úředníci naši toho na místě našem podlé zřízení zemského puowod byli. Protož znajíce to, poraučíme wám, abyšte ty wěci wšecky předse wezmúce potřebně rozwážili, pokud a jak se předse

bráti a jednati a k konci wésti mají; w tom we wšem abyšte nadepsanému Albrechtowi podlé zdání a rozumu swého radni a pomocni byli, a nato myslili, aby takowé předsewzetí k konci jednáno a wedeno bylo bez lehkosti naší a koruny té. Než abychme skrze takowé spříznění a pomoc, kteráž se knězi Albrechtowi od koruny státi a činiti má, k zámkuom odcizeným, tak jakž nahoře dotčeno jest, přijíti mohli, a konečně aby Šlikowé podlé zemského zřízení a pokut na to uložených trestáni byli, tak aby se tím jiní trestali, práwuom se a panskému nálezu tak lehce nezprotiwili, ani se také w takowú wšetečnost směli dáti. Datum Budae, fer. V ante nativitatem S. Johannis baptistae, anno domini millesimo quingentesimo quarto, regnorum nostrorum Hungariae quatuordecimo, Bohemiae vero trigesimo tertio.

Wladislaus Rex
manu propria subscripsit.

Urozeným, statečným a slowútným, Petrowi z Rozmberka, Jindřichowi z Hradce najw. purkrabí Pražskému, Janowi z Šelnberka a z Kosti najw. komorníku, Puotowi z Rizmberka najw. sudímu, i jiným pánuom a wládykám, kteří w saudu zemském králowstwí Českého sedají, wěrným našim milým.

42.

Král Wladislaw Budějowským: mandat králowský proti Šlikům, kteří práwu zemskému zprotiwili se.

Na Budíně 21 Jun. 1504. (Orig. w archivu Budějowském.)

Wladislaw z božie milosti Uherský, Český ꝛc. král a markrabě Morawský ꝛc.

Opatrní wěrní naši milí! Wězte, že sme poručili statečnému Albrechtowi z Leskowce, podkomořiemu králowstwie Českého w. n. m., poněwadž oni Šlikowé opowrhše řád a práwo, rozkázaní a nálezu panskému dosti sú neučinili, a w ty pokuty pro jich swéwolnost, kteréž na moc uložené jsú, upadli, aby wám oznámil a slowem naším powěděl, kdyžbykoli urozený Jindřich z Hradce najwyšší purkrabie Pražský, podlé úřadu swého a ustanowení a zřízení zemského proti týmž Šlikóm táhl a jemu wěděti dal, abyšte wy podlé možnosti swé podlé téhož podkomořieho s najwyššiem purkrabí Pražským táhli a jim Šlikóm zámkuow a statkuow jich dobýwati pomohli, odtad pryč neodtahujíc, dokudžby nám zámkowé ti w moc a k rukám našim dáni a postúpeni nebyli. I znajiec wuoli w tom naši a jisté rozkázaní, poručujem wám a s pilností přikazujem, abyšte když koli skrze téhož podkomořieho obesláni budete, a wám jmenem a slowem naším rozkáže, podlé téhož najwyššieho

purkrabí Pražského táhli, tak aby námi w tom nic nesch※zelo, poněwadž sme se s komorú naší, totiž s městy našimi, kláštery, many, s zámky swými i wšie mocí naší zapsati ráčili a podlé toho přiřici slowem naším králowským za se i za budúcie krále, práwa obhajowati a na takowého každého, kdožby k práwóm a k saudóm stáwati a rozsudkóm panským dosti činiti nechtěl, pomáhati, a toho wšeho puowod býti, že wy také w tom powolni a poslušni se najíti dáte, tak jakož ste nám to přiřkli učiniti, když sme najprwé řád a práwo zřiedili a w súd zemský zasedli, ktožby se práwu zprotiwil, proti každému radni i pomocni býti; i napomienáme wás, abyšte tomu podlé těch pokut na to uložených dosti učinili. Datum Budae, f. VI ante Johannis Baptiste, anno regnorum nostrorum Hungarie xiiij°, Boemie vero xxxiij°.

Ex commissione majestatis regie.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějowic, w. n. m.

43.

Akta sněmu roztržitého o S. Petru a Pawlu r. 1504.

29 Jun. 1504 sq. (Cod. Talmberg. fol. 390 sq. Cod. Gersdorf. 338.)

„Léta božího tisícího pětistého čtwrtého král JMt ráčil položiti sněm wšemu králowstwí Českému na hradě Pražském na den Swatého Petra a Pawla, a tito listowé jsú od JMti na ten sněm posláni. A tu páni a rytířstwo i města pod jednú spuosobú drželi sú sněm na hradě Pražském podlé rozkázaní krále JMti: ale páni, rytířstwo a města pod obojí spuosobú, ti sú sobě sněm drželi w Praze na rathauze w Starém městě.“

„Tento sněm tak držán jest“:

W sobotu na den S. Petra a Pawla apoštoluow božích s tímto poselstwím poslal sem purkrabi swého Jeronyma z Skuhrowa k p. Pernšteinskému, ku p. komorníkowi i k jiným pánuom, kteříž w saudu zemském sedají, aby jim oznámil, že mám listy od krále JMti k těm pánuom a wládykám do saudu zemského, aby ráčili na hradě býti w neděli w 16 hodin, aneb kterúkoli hodinu ráčiliby jmenowati, že tu ráčí spolu rozmluwiti, i o sněm, kterú hodinu w pondělí měliby jej držeti; a také aby to ráčili i jiným pánuom, kteříž w saudu zemském sedají, oznámiti, a že to JMt pán muoj také jiným pánuom oznámí, kteříž jsú nahoře. Dána jest odpowěd od týchž pánuow, že chtí na to odpowěd dáti po swém poslu; neb zítra mají se sjíti někteří páni, páni Pražané i poslowé z měst.

„Tu mi odpowěd dali páni, rytířstwo a města pod obojí spuosobau.“

Páni JMt, páni rytířstwo, páni Pražané, páni mistři a páni poslowé z měst ꝛc. ráčili sú nás k WMti pane purkrabie poslati, toto oznamujíce: že sú přijeli na tento sněm podlé znění listuow, kteří jsú po krajích roznášeni jmenem krále JMti pána našeho milostiwého, chtíce rádi slyšeti od JMti posluow na tento sněm wyslaných, co jim budú chtíti oznámiti wuole králowské. Tu pak přijewše do Prahy, srozuměli sú od lidí hodnowěrných, že ste zámek nějakými pěšími dali osaditi, chtíce to dosti tajně přiwesti; kterážto wěc zdá se jim welmi neznámá a neobyčejná a prwé za krále JMti i bez JMti nikdy nebýwalá; ježto poněwadž se jest to stalo bez wědomí wšech stawuow takowé zámku osazení, newědí se pod tím čeho domysliti. A protož sú tak rozkázali WMti powěděti: poněwadž se takowé wěci dějí neobyčejné, že se JMtem nezdá nyní bez osobné přítomnosti krále JMti pána našeho na hradě sněmowati z příčiny již oznámené. Nebo ačkoliwěk mohliby také na ten jich sněm přijíti s takowým počtem lidí, ježtoby se těch, kterýmiž jest hrad tento osazen, málo báli: ale ohledajíce se na JKúMt a nechtíce JMti jako pánu swému w ničemž lehkosti žádné učiniti, že toho nechtí před se wzíti, než což se děje, chtí na JKMt wznésti. Pakli ráčíte WMt s jinými pány a wládykami do Prahy sjeti, jakož jest pak to i prwé býwalo, že sú sněmowé w Praze držáni býwali, a nyní i o tomto JMKá ráčil jest nám wšem stawuom s strany pod obojí spuosobau připsati, že w Praze držán bude, že s WMtí chtí rádi slušně a poctiwě o wěci potřebné rozmluwiti a jednati, tak že JMtí nic nemá sjíti, cožby obecnému dobrému slúžilo.

(B.)

Páni milí, páni rytířstwo, páni Pražané, poctiwí páni mistři, páni poslowé z měst! WMtí sem poselstwí pánuom, rytířstwu JMtem, kteří sú zde byli, oznámil. Takto k tomu prawí napřed ti páni a rytířstwo, kteří w saudu zemském sedají, že sú sem na sněm a k obeslání a k sněmu držení přijeli tu a na to místo, kdež JMt rozkázati ráčil a místo toho položiti, a JMti list s tú poctiwostí a poddaností přijíti rádi chtějí jako pána swého milostiwého, jakožto JMti poslušní pánu swému wšecku poddanost a poslušnost zachowajíc, a na to se sjeli. Též páni i rytířstwo také, kteříž w saudu nesedají a na JMti obesláni jako poslušní rádi JMti wuoli a rozkázaní listy i jináč ústně, budeli komu od JMti poručeno, wuoli a JMti rozkázaní slyšeti chtějí, a wyslyšíc, we wšem se slušně podlé powinnosti swé k JMti wuoli a rozkázaní jmíti, jakožto JMti poddaní, a tu na hradě Pražském sněm podlé listuow krále JMti k sněmu obsílajících znění, s WMtí rádi držeti chtějí a z jednostejné wuole jednati to což potřebného králi JMti i tudíž zemského poznají.

A já sám od sebe prawím, což se zámku osazení dotýče, nic sem neučinil, čehožby předkowé moji nečinili, a žádnú tajností toho sem newedl, než zjewně, z té příčiny, maje od krále JMti pána swého milostiwého listem rozkázaní zámek opatřiti, jakož sem WMtem list ten poslal po p. Lwowi; a tu, když WMt, kteříž z pánuow a wládyk w saudu sedáte, k žádosti a oznámení mému ráčili se sjeti na hrad Pražský, WMtem bylbych listu krále JMti, kterýž i WMtem swědčí, (okázal,) a wedle toho a při tom o swú wěc radu wzal; a byloliby se zdálo WMti, že není jich potřeba těch pěších, bylbych se w tom oznámě WMtem příčinu, radú WMti zprawil, i též ještě učiním. I protož já WMtí prosím jmenem swým, že ráčíte se sjeti a JMti té lehkosti nečiniti, bychom neměli JMti wuole wyslyšeti a bez hodných příčin také obecního dobrého nejednati. Neb listowé od JMti, kteříž jsú posláni, jak jsem zprawen, JMti rukú podepsáni jsú. A poněwadž sme se k JMti obeslání sjeli, abychom také JMti wuoli slyšeli, proč JMt nás obeslati ráčil. Také sem já bohdá o žádné lsti nemyslil aniž myslím, ani se kdo o mně jiného domníwati rač, než to což ctnému a dobrému úřadníku zemskému přísluší.

(A.)

Páni milí a páni rytířstwo! Jakož nám připomínáte, že sme porozuměli úmysluom WMti z odpowědi, kterúž jest nám pan purkrabie najwyšší dáti ráčil, a že wy tu čekáte sněmu, kdež jest jej JMKá položiti ráčil: kdež my k tomu tak prawíme z jednostejné wuole, že sme my na tento čas nesjeli se sem do Prahy z žádné příčiny jiné, než na obeslání krále JMti pána našeho milostiwého, chtíce rádi napřed JMti poselstwí slyšeti, i také tomu, cožby obecnému dobrému slúžilo, upřímě se přimluwiti, jakož sme to prwé po wšecky časy činili. A pak jsúce zde w Praze, w jistotě zwěděwše o takowém osazowání zámku, kteréž jest prwé nikdy nebýwalo a nám dosti neznámo bylo, to sme WMtem hned oznámili; kdež nám toho každý wěřiti muož, poněwadž sme na obeslání krále JMti pána našeho milostiwého z domuow našich až sem pracowali, žeby nám také dosti snadno (bylo) odsud až na hrad Pražský dojeti, kdyžbychom jediné widěli w tom rownost. Ale widúce co se w tom děje neobyčejného, nezdálo se nám i nyní nezdá na takowý nespuosob přijeti. A tak se nám konečně zdá, že tu námi nic neschází; jakož se to potom bohdá před králem JMtí shledá, když k tomu přijde.

Wilém z Pernšteina a na Helfenšteině, najw. hofmistr král. Českého. Jan z Šelnberka a z Kosti, najw. komorník téhož králowstwí. Mikuláš z Hořic a na Pecce, najw. písař král. Česk., i jiní páni, rytířstwo, Pražané i jiní poslowé z měst králowstwí Českého.

(B.)

Páni milí, páni rytířstwo, páni Pražané, páni poslowé z měst! WMt ste ráčili wyrozuměti úmyslu našemu skrze odpowěd, kterúž WMtem p. purkrabie najwyšší Pražský dal jest. A my podlé rozkázaní krále JMti tu čekáme sněmu, kdež JMt jej položiti ráčil, na hradě Pražském, JMti úmysl tohoto sněmu buď listy nebo ústně slyšeti rádi s tú poddaností a poctiwostí chcem, jakožto pána našeho milostiwého, a wyslyšíce JMti wuoli pána swého, wšecko činiti, raditi, pomáhati, co králi JMti i obecnému dobrému k řádu a práwu k opatření a k dostiučinění a k dopomožení práwa náleží, a to na hradě Pražském w saudní swětnici zítra bohdá w dewět hodin budem, neb nám nic obecného dobrého sjíti i krále JMti wuoli a rozkázaní nemá a neschází. To oznamujem prosíce, že také tu býti ráčíte, ohlédajíce se na krále JMt pána swého a na obecné dobré.

Petr z Rozmberka, Jindřich z Hradce, najw. purkrabí Pražský, Puota z Rizmberka, najw. sudí král. Českého, Albrecht z Kolowrat, najw. kancléř král. Česk. a jiní páni a rytířstwo, z obeslání krále JMti na hradě Pražském shromáždění.

Poněwadž stc položiti ráčili příčinu, že pro ty pěší, kteréž mám na hradě Pražském, kteréž sem držeti chtěl nic dále než potud, pokudžby rada WMtí byla: ale i přes poručení krále JMti já sem je dnes pryč pustil, aťby tú příčinú sněm se nerozcházel; ač mi se to žádná hodná příčina nezdá býti, poněwadž se to prwé stalo za předka mého.

Jindřich z Hradce, najw. purkrabie Pražský.

(A.)

Poněwadž ste těch pěších, kterýmiž jest hrad osazen, déle držeti nemínili, než dokudžbyšte se o to s námi neporadili: i zdá se nám, že ste se měli se wšemi námi prwé poraditi, máteli to učiniti, než ste to osazowání hradu před se wzali; ale učiniwše to prwé, chtělibyšte se o to teprw raditi. Kdež se nám zdá, žeby to již byla welmi pozdní rada.

Wilém z Pernšteina a na Helfenšteině, najw. hofmistr k. Č. Jan z Šelnberka a z Kosti, najw. komorník téhož králowstwie, Mikuláš z Hořic a na Pecce, najw. písař téhož král. a jiní páni, rytířstwo, Pražané i jiní poslowé z měst králowstwí Českého.

„*Item.* Ti páni pod obojí spuosobau, majíc s námi o to na hradě Pražském sněmowati, což král JMt rozkázal, i nechawše toho, dali se w pikharty, a toto o nich mezi sebau zřízení učinili sau.“

Co se pikhartuow dotýče, na tomto jest swoleno a zuostáno, aby každý pán i wšickni z rytířstwa, i páni JMt kteří jsú s námi w přátelstwí, i také z měst nad to, což od krále JMti města mají přikázaní, žádných sboruow nedopauštěti, také přisluhowání i učení wšecka zjewná i tajná aby jim zapowéděna byla, a zwláště těm, kteříž sú kněžstwí a swěcení biskupuow Římských aneb sami od sebe přijímali. Pakliby kde pod kýmžkoli sborowé držáni, nebo posluhowání puosobeny bývalý přes toto naše swolení, má to každý na swém stawiti; a jestližeby se to kde přes to dálo, tehdy má býti to wzneseno na toho pána, pod kýmžby se dálo, a on má to zastawiti a přetrhnúti. Pakliby toho neučinil, tehdy jednota strany naší má k němu o to mluwiti, aby tomu dosti učinil a tak se zachowal, pokudž toto swolení wšech se o tom stalo, a to do S. Wáclawa n. př. A také majíli kde pikharté jaké kostely, ti mají k jiným potřebám obráceni býti, anebo lidmi wěrnými a ne pikharty mají se osazowati.

„Přípis listu, kterýmž sem já pány a rytířstwo podlé auřadu swého na wojnu obsílal.“

Urozeným ꝛc. wedle napomenutí a rozkázaní krále JMti pána mého milostiwého, wedle zřízení zemského, z powinnosti úřadu mého, pro zprotiwení a dosti neučinění nálezu a rozkázaní pánuow a wládyk z plného saudu zemského: poněwadž on Šebestian ꝛc. Šlik práwu se zprotiwil a w ty a takowé pokuty, kteréž za moc uloženy jsú, jest upadl: z té příčiny, JKMti pána mého milostiwého z rozkázaní, a z úřadu swého i podlé swolení zemského wěděti wám dáwám, napomínaje wás pod tú a těmi pokutami, kteréž na to uloženy jsú, a kterýmiž ste se zapsali wšickni wuobec práwo obhajowati, a proti každému, kdožby nálezuom panským dosti činiti nechtěl, (a) jsa obeslán, podlé možnosti swé netáhl. Protož to znaje, žádám podlé toho napomenutí a powinnosti na ten den S. Jakuba welikého konečně pohotowě (aby) wojensky byli; a když dám podruhé znáti, aby k tomu místu, kdežťbych jmenowal, ke dni jmenowanému a k místu uloženému táhl, a tomu aby dosti učinil wedle zřízení zemského.

44.

Král Wladislaw předním pánům českým: napomíná je ke swornosti, a posílá k nim Zdeňka Lwa z Rožmitála, jehožto řečem wíru, sobě pak poslušenstwí žádá.

Na Budíně, 29 Jul. 1504. (*E cod. MS. Budissin. Gersdorf.* (*sec. XVII.*) *Cod. Talmberg f. 414.*)

Wladislaw z boží milosti Uherský, Český král ꝛc. a markrabě Morawský.

Urození a stateční, wěrní naši milí! Jakož wás obú stran tejno není, než obojím dobře wědomo jest o těch různicech a nesnázech, kteréž mezi wámi s obau stran w těchto nedáwných časích z příčin rozličných a skrze rozličná jedněch proti druhým podpalowání a pozdwihání wznikly a powstaly sú; skrze kteréžto roztržnosti a rozdwojení, což mohli jedni proti druhým s přátely swými na zdoru a na protiwenstwí činiti, toho hleděli a činili, obecného dobrého králowstwí toho mezi tím, též i našeho zanedbawše. A by pak toho byl kdo hleděl s obau stran aneb to jednal pro swé takowé hněwy a zazlení, jakož ste se proti sobě srotili, spíše to rušeno a kaženo bylo, než jednáno; jakož sme pak to těchto nedáwno minulých časuo skutečně poznali, jak se jest sworně naše i obecné dobré králowstwí toho jednalo a působilo. A protož chtíce konečně, aby ty a takowé různice, nesnáze a roztržnosti, kteréž jsú mezi wámi, s obú stran zrušeny a zkaženy a přetrženy byly, poručili sme s wámi o to s obú stran potřebně mluwiti a wuoli i úmysl náš w tom konečný a jistý oznámiti a otewříti urozenému Zdeňkowi Lwowi z Rožmitála a z Blatné, purkrabi na Karlšteině, wěrnému našemu milému, žádajíc na wás a wám poraučejíc, abyšte jemu toho, což s wámi od nás s obú stran w takowých wěcech mluwiti bude, úplně a dokonce wěřili, tak jakobychme s wámi o to sami osobně mluwili; nepochybujíc o wás o wšech, než dokonce wěříc, že se w tom, což od něho slowem naším jemu poručeného uslyšíte a wyrozumíte, na nás w tom jakožto na pána swého, a potom na obecné dobré zření majíce, tak jmíti budete a zachowáte, jako na wěrné, dobré a poddané přísluší, wše nelibosti a kyselosti, kteréž ste proti sobě jměli, mimo sebe pustíce a je z mysli i srdce wywrhúce a wykořeníce, w lásku spolu, swornost, jednotu a dobré přátelstwí wstúpíce, to jednati a puosobiti budete, což nám a obecnému dobrému též i wám wšem také slúžiti a přislušeti bude. Kdež my to od wás poznajíc, wám toho wšem i jednomu každému milostí naší a dobrým skutečně nahražowati budeme, jako těm kteréž poznáme nás, jakožto pána swého a obecného

dobrého milowníky. Datum Bude, feria II ante Abdonis, anno regnorum nostrorum Vngarie 14, Boemie vero 33.

Wladislaus rex manu propria.

Urozeným Petrowi z Rožmberka, Jindřichowi z Hradce, najwyššímu purkrabí Pražskému, Wilémowi z Pernšteina, najwyššímu hofmistru królowství Českého, Janowi z Šelmberka, najw. komorníku téhož králowství, Albrechtowi z Kolowrat na Libštejně, n. kancléři, Bohušowi Kostkowi z Postupic na Litomyšli, mincmejstru králowství Českého, statečnému Mikulášowi mladšímu Trčkowi z Lípy na Lichtmburce, wěrným našim milým.

45.

Patent krále Wladislawa o potřebě hotowosti wojenské proti Šlikům.

Na Budíně, 15 Sept. 1504. (Cod. Talmberg. fol. 415. Budiss f. 350).

Wladislaw z boží milosti Uherský, Český ɔc. král a markrabě Morawský ɔc.

Urozeným, statečným, slowútným, poctiwým a opatrným, pánuom, rytířuom a wládykám, Pražanuom i jiným wšem městuom našim králowství Českéko, wěrným našim milým, milost naši králowskú a wšecko dobré wzkazujem.

Wěrní milí! Jakož sme byli pro některé pilné a znamenité potřeby králowství toho Českého, i také naše, sněm obecní wšemu králowství na den swatého Petra a Pawla již minulého na hradě Pražském položili, zwláště což se dopomožení práwa proti Šlikuom podlé nálezu a rozsudku panského pro jich swéwolnost a neposlušnost proti práwu, kterúž sú učinili, dotýče, tak abyšte proti týmž Šlikuom práwa dopomohli, a je jakožto neposlušné práwu a nám zprotiwené dobyli, a w jich statky k ruce naší se uwázali a pobrali, tak jakož se podlé práwa státi má: kdež ještě tímto psaním wás wšech i jednoho každého zwláště napomínáme podlé powinnosti a slibu wašeho nám učiněného, když sme práwo osadili a do země po mnohých neřádích uwedli, kdež ste nám rukú dáním slíbili obhajowati proti každému práwu odpornému, i také dskami se pod pokutami zapsali. Protož podlé těch wšech slibuow a pod těmi pokutami napomínáme wás, abyšte podlé téhož nálezu a rozsudku wšickni z jednostajné wuole a zuostání proti nim táhli, je dobýwali a dobudúc je tak trestali, aby příkladem jich jiní takowé neslušnosti a swéwuole proti práwu a nám uwarowati se mohli a uměli, a o takowú swéwolnost proti práwu a rozsudkuom panským se potomně žádný přestúpiti a pokusiti nesměl, než jich příkladem se káli. A protož k obeslání najwyššího purkrabí Pražského, kterémuž ta wěc podlé práwa

náleží, s ním a podlé něho wšickni (aby) wedle možností swých táhli a je Šliky obehnali, dobýwali, dobudúc je trestali, jako na neposlušné, práwu a řádu odporné lidi sluší, a kteříž podlé práwa hrdlo, čest i statky sú proti nám ztratili, jináč toho nečiníc. Pakliby se který z wás z kteréhokoli stawu z toho wytahowal, a obeslán jsa, dopomoci toho swéwolně nechtěl, o takowém jináč smýšleti, domníwati se a k němu o to hleděti nemohli bychom, než jakožto k neposlušnému, práwu odpornému a obecného dobrého rušiteli, tak jakož pokuty zemské ukazují. Ježto my pochybnosti takowé žádné o wás nemáme, než cožbyste k zachowání práwa, řádu a obecného dobrého našeho a koruny té znali, že se w tom we wšem podlé wuole rozkázaní našeho poslušně a powolně jmíti budete a ke wšemu se hotowě najíti dáte. Pakli také seznáte, že potřebí nebude walně sebú hnúti, ale že zřídíte počet lidí z sebe wyberúc, ten podlé nadepsaného purkrabie a jiných úředníkuow a naší koruny wyprawíte beze wšeho dalšího odtahu. Znajíc wuoli a rozkázaní toto naše býti konečné, nepochybujem o wás, že se tak zachowáte, jakož wám píšem, jináč toho nečiníce. Datum Budae, dominica proxima post festum exaltationis sanctae Crucis, anno domini 1504, regnorum autem nostrorum Hungarie quindecimo, Bohemiae vero tricesimo quinto (sic).

Wladislaus rex
manu propria subscripsit.

46.

Král Wladislaw stawům českým na sněmu: že poručil Janowi z Šelnberka i Albrechtowi z Kolowrat jednati s nimi.

Na Budíně, 15 Sept 1504. (Cod. Talmberg. fol. 415b sq. Budiss. f. 350b.)

Wladislaw z boží milosti Uherský, Český ɔc. král a markrabě Morawský ɔc.

Urození, stateční, slowútní, poctiwí a opatrní, wěrní naši milí! Poněwadž se ten sněm, kterýž sme byli položili na den S. Petra a Pawla nyní minulého na hrad Pražský, skrze jakékoli příčiny rozšel; při kterémžto sněmu mělo se radau a wědomím waším jednati o zámky, kteří jsú od koruny odcizeni a odjati, a již po smrti kněze Otty a kněze Jiřího, knížat Baworských, zase na nás a korunu Českú sprawedliwě přišli, aby ti zase k koruně nawráceni byli; též také což se Šlikuow dotýče, kteříž z poslušenstwí swéwolně wystúpili, nám, práwu a nálezuom panským se zprotiwili, aby i ti podlé zřízení zemského a pokut na to uložených byli trestáni: kdež sme již o ty wšecky wěci a potřeby swrchupsané jiný sněm obecní na hrad Pražský na S. Wáclawa nyní příštího wší zemi položili. A poněwadž sme wám prwé také při

tom obeslání psali a byli poručili, abyšte wšickni wojensky pohotowě byli: wězte, že sme o ty wšecky wěci a potřeby, i o to, což k obecnému dobrému a užitečnému té koruny slúžilo, urozeným Janowi z Šelnberka a z Kosti, najwyššímu komorníku, a Albrechtowi z Kolowrat na Libštaině, najw. kancléři král. Českého, wěrným našim milým, poručili a dostatečnú zpráwu dali, aby wám wuoli a úmysl náš slowem a jmenem naším oznámili a powěděli. Porúčejíce wám, abyšte jim toho, což w této míře slowem naším s wámi mluwiti a jednati budú, úplně a docela wěřili, tak jakobychom o to sami osobně s wámi mluwili a jednali, a se w tom we wšem powolně a poslušně měli a skutečně okázali. Jakož o wás nepochybujem, že se w tom tak zachowáte a s pilností přičiníte, aby se to králowstwí rozmáhalo a rozšířilo, a k tomu Šlikuow moc a swáwuole podlé zemského zřízení a pokut na to uložených trestána byla konečně, aby se potom tím jiní trestali, a sobě nás, práwo a nálezy panské tak lehce newážili. Dat. Budae, dominica post festum exaltationis S. Crucis anno dom. 1504, regnorum autem nostrorum Hungariae quindecimo, Bohemiae vero tricesimo quarto.

Wladislaus rex
manu propria subscripsit.

Ex commissione Regiae
Majestatis propria.

Urozeným, statečným, slowútným, poctiwým a opatrným pánuom, rytířuom, wládykám, Pražanuom a posluom od měst wyslaným král. Českého, kteříž jsú spolu na sněmu nynějším na hradě Pražském, wěrným našim milým.

47.

Král Wladislaw Zdeňkowi Lwowi z Rožmitálu: aby na sněmu o S. Wáclawě jmenem králowým jednal se stawy o dopomožení práwa, zwláště proti Šlikům, a o ukojení stran w zemi.

Na Budíně, 19 Sept. 1504. (Cod. Talmberg. f. 416b. Cod. Gersdorf. f. 350b sq.)

Wladislaw z boží milosti Uherský, Český ɔc. král a markrabě
Morawský ɔc.

Urozený, wěrný náš milý! Wěz, že teď píšem na tě list wěřicí ke wšem stawuom král. Českého do plného sněmu, kterýž nyní držán bude o S. Wáclawě na hradě Pražském, poraučejíc tobě, aby ty na ten list wěřicí k nim ke wšem slowem a jmenem naším mluwil a s nimi jednal, aby se wšichni pro zachowání práwa a zřízení zemského, nechajíce wší kyselosti i jiných wěcí stranních a odporných, ačby které takowé ruoznice mezi nimi byly, na straně, w lásce a swornosti jměli a zachowali podlé powinnosti, kterúž jsú nám a práwu zawázáni, proti Šlikuom i každému,

kdožby se nám, práwu a nálezuom panským zprotiwil, z jednostejné wuole táhli, a takowé swéwolné lidi podlé zřízení zemského a pokut na to uložených trestati a w poslušenstwí uwesti pomáhali. Jestližeby pak mezi nimi kterýmikoli stawy a stranami jacíkoliwěk slibowé, záwazky a punty, kteřížby proti nám, práwu a zřízení zemskému, i také proti jejich powinnostem byli, že my to wšecko mocí naší králowskú zdwiháme, rušíme, kazíme a w nic obracujem, chtíce tomu konečně, aby takowí slibowé, záwazci a punty žádné moci a pewnosti neměli, a také aby jedni druhým podlé těch záwazkuow a slibuow nebyli sobě co powinni činiti a zdržowati nyní i budúcně. Kterúžto wěc my tobě, twému zdání a rozumu, k dalšímu konečnému jednání a srownání poraučíme, tak aby se w obhajowání a dopomožení práwa, i w jiných wěcech a potřebách zemských, cožby k swornosti, upokojení a obecnému dobrému toho králowstwí slúžilo, podlé powinnosti srownáwali, a w tom se z jednostejné wuole powolně a poslušně jměli a zachowali. Datum Budae, fer. V ante festum Sancti Matthaei apostoli et evangelistae anno dom. 1504, regnorum autem nostrorum Hungariae quindecimo, Bohemiae vero tricesimo quarto.

Urozenému Zdeňkowi Lwowi z Rožmitálu a z Blatné, najw. sudímu král. Českého, wěrnému našemu milému.

48.

Král Wladislaw ke stawům českým na sněmu: wěřicí list pro Zdeňka Lwa z Rožmitála, jednatele jeho k nim.

Na Budíně, 19 Sept. 1504. (*Cod. Talmberg. fol. 417. Cod. Gersdorf. f. 351.*)

Wladislaw z božie milosti Uherský, Český ꝯc. král a markrabě Morawský ꝯc.

Urození, stateční, slowútní, poctiwí a opatrní, wěrní naši milí! Wězte, že sme urozenému Zdeňkowi Lwowi z Rožmitála a z Blatné, najw. sudímu král. Českého, wěrnému našemu milému, slowem naším a jmenem s wámi mluwiti a jednati poručili, což se obhajowání a dopomáhání práwa dotýče, a také o pány Šliky a záwazky, ačby jací mezi wámi kterýmikoli stawy a stranami, kteřížby proti nám, práwu, zřízení zemskému a wašim powinnostem byli, jakož tomu wšemu od něho dostatečně rozumíte; poraučejíc wám, abyšte jemu toho wšeho, což nyní slowem naším o ty swrchupsané wěci a potřeby mluwiti a jednati bude, úplně a dokonce wěřili, tak jakobychme o to s wámi osobně a ústně sami mluwili a jednali; a w tom we wšem

abyšte se wolně a poslušně jměli a zachowali, a jináč nečinili, w tom naši jistú a konečnú wuolí znajíce. Dat. Budae, fer. V ante festum S. Matthaei apostoli et evangelistae, anno dom. 1504, regnorum autem nostrorum Hungariae quintodecimo, Bohemiae vero tricesimo quarto.

Urozeným, statečným, slowútným, poctiwým a opatrným, pánuom, rytířuom, wládykám, Pražanuom a posluom z měst wyslaným králowstwí Českého, kteříž jsú spolu na sněmu nynějším na hradě Pražském, wěrným našim milým.

49.

Mikuláš Šlik stawûm Českým na sněmu shromážděným: oswědčowání o newině swé.

26 Sept. 1504. (s. l.) (Cod. Talmberg. fol. 417b sq. Cod. Gersdorf. f. 351.)

Wysoce urozeným, mnohomocným pánuom obywateluom koruny České, kteříž nyní na obecním sněmu při S. Jeronymu na hradě Pražském budú, pánuom a přáteluom mým milým.

Službu swú wzkazuji, Waše Milost, urození páni, páni mně přízniwí a přátelé milí! Waší Milosti tajno není, kterak jest král JMt, pán muoj najmilostiwější, ráčil smlúwu učiniti mezi mnú a Mathesem Hisrlí a Filipem Šertingerem, a nás podati o wšecky pře, kteréž mezi námi byly, na dwa ubrmany k mocnému přestání, a po dwú přátelích abychom k nim přidali; a tu což nám bude nalezeno a rozeznáno jimi, abychme tomu dosti učinili s obú stran; a zejmena sem wolil za ubrmana z swé strany urozeného pána p. Petra z Rozmberka ɔc. a druhá strana pana kancléře nynějšího. Kteréž pak cedule wyřezané od krále JMti nám dané to šíře a swětleji ukazují, kterážby wolila koliwěk strana swého ubrmana (a) bezelsti nemohla jmíti, aby sobě jiného na to místo wolila. Kdež sem já pak s swé strany wolil urozeného pána p. Jana z Šelmberka ɔc. nynějšího pana komorníka, a k němu za přátely s swé strany k nim wydal urozeného pána p. Tiemu z Koldic a uroz. pána p. Jana z Žeberka a na Plané. Kdež pak ty cedule wyřezané ukazují, kteráby koli strana na jmenowaný den před ubrmany nestála k rozeznání, ten aby swú při ztratil a práwo stané aby naň dáno bylo, aby mohl práwo wésti, jakoby před saudem zemským stál. I WMt račte wěděti, že sem já na ten den stál jmenowitý, jakž cedule wyřezaná ukazuje, před pány ubrmany, i přátely swé, jakož swrchu psáno jest, k nim přidal, a wšemu dosti činil a činiti chtěl, jakož smlúwa a cedule wyřezaná krále JMti ukazují. Ale strana skrze Kameyckého žádala, abych česky mluwil; kdež mně jest bylo nemožné, neb jest bylo swědomí mé i strany druhé oboje německé; než žádal sem

tlumačuow, kterýmiž JMt král ráčí opatřiti saud zemský i komorní, kterýž pak jeden Krištof Damar w ty časy při tom byl. Kdež pak Kameycký mluwil od strany, že k tomu přistúpiti nechce, než abych česky mluwil, a s tím strany preč šly a rozsudku nedočekaly: ale já sem tu zuostal a pánuo ubrmanuo za pamět žádal, aby ráčili w paměti jmíti, že sem já stál a wšemu dosti učiniti chtěl, že mnú nic neschází. I rozumím, kterakby nynější pan kancléř s Kameyckým WMt křiwě zprawowali, než jest samo w sobě bylo; a skrze takowú jich zprávu že se stalo, že ste ráčili skrze ten omyl na mne stané práwo dáti. I w tom já WMti nic za zlé nemám, neb o WMti nepochybuji, by WMt práwě byli zprawili, jakž se samo w sobě stalo, nikdážbyšte Hisrlowi a Šertingerowi staného práwa na mne nedali, ale podlé sprawedlnosti na ně dalibyšte mně stané práwo; kdež jest Kameycký s nynějším p. kancléřem jsú relatoři, pan kancléř byl ubrmanem od strany, a Kameycký při wedl od strany, i WMt jináč zprawowali. I mně se zdá, že WMt muožte dobře znáti, náleželoli jest jim to relatořstwí podlé zřízení zemského, kteréž zřetelně ukazuje, kdoby se toho dopustil, jakú pokutu trpěti má. I WMti prosím, jakožto pánuo sprawedliwých, že mne ráčíte zuostawiti při mocném přestání, podlé smlauwy a wyřezané cedule a mandatu krále JMti, pána mého najmilostiwějšího; na kteréž mocné přestání zřízení zemské na to ukazuje, pokud kdo zuostawen býti má. I račte WMt wěděti, že jest ten Mathes Hisrle opowrhl řád a práwo a z něho se wywedl, a dílu mého na zámku Lokti s swými pomocníky zrádně a neprawě dobýwal, neohradiwše on ani jeho pomocníci swé cti proti mně. I WMt muožte znáti, že takowý člowěk žádného práwa užíwati nemá; než tu wíru k WMti mám, jakožto ku pánuom sprawedliwým, že se ráčíte k němu jmíti podlé pokuty a nálezu Daliborowa. Datum fer. V[a] ante festum S. Wenceslai anno dom. 1504.

Mikuláš Šlik hrabě z Pasaunu,
z Holeyče a na Lokti.

50.

Stawowé na sněmu shromáždění králi Wladislawowi: wěřicí list pro posly swé Jindřicha ze Hradce, Albrechta z Kolowrat, Zdeňka Malowce, Albrechta Rendla i jiné k němu wyprawené.

W Praze, 28 Sept. 1504. sq. (Cod. Talmberg. f. 418b sq.) (Budiss. f. 352.)

Najjasnější králi a pane, pane náš milostiwý! Služby naše WKMti poddaně hotowé wzkazujeme napřed, zdrawí a šťastného kralowání přálibychom WKMti wěrně, jako našemu milostiwému pánu.

Milostiwý králi! Posíláme k WKMti ode wší země, ze wšech stawuow, z pánuow urozené pány p. Jindřicha z Hradce, najw. purkrabí Pražského a p. Albrechta

z Kolowrat a na Libšteině najw. kancléře král. Českého, a z wládyk urozené wládyky Zdeňka Malowce z Pacowa a na Wintrberce a Albrechta z Aušawy prokuratora WKMti, a z pánuow Pražan a od jiných měst králowstwí Českého A. B. C. (sic) ɔc., jimž sme spolu jednostajně a nerozdílně poručili, aby neroztržitě než spolu a společně naši všech žádost naWKMt od nás wznesli a oznámili. Prosíce WKMti, jakožto našeho milostiwého pána, co w této míře slowem naším spolu a společně s WKMtí ode wší země nerozdílně mluwiti budú, abyšte jim toho wěřiti ráčili, tak jakožbychom sami osobně přijedúce s WKMtí mluwili; prosíce že se w tom we wšem k nám ráčíte milostiwě jmíti i okázati, znajíce toho znamenité potřeby wšeho králowstwí, jakožto náš milostiwý pán.

„K témuž rozumu králowé JíMti psáti."

„Podepsati: p. Wiléma, p. komorníka a jiné pány; pana písaře a wšecko rytířstwo; pány Pražany i jiná města král. Českého, na sněmu spolu o Sw. Wáclawě na hradě Pražském shromážděny." (sic)

51.

Z akt sněmu Swatowáclawského r. 1504: žádosti stawu městského naproti pánům a rytířstwu.

28 Sept. 1504. sq. (*Cod. Talmberg. fol. 418b.*) (*Cod. Gersdorf. f. 352.*)

„Tyto artikule žádali města na páních a rytířstwu."

It. Což se hlasu obecního dotýče ke wšem wěcem, kteréžby se wuobec nalezaly za práwo, a kdežby se pokuty nač ukládaly, tu Pražané a jiná města aby také hlas třetí jměli. Než což se jiných wěcí zwláštních dotýče, kteréž od starodáwna páni a rytířstwo jednali, w to newkračujem.

It. což piwa waření a sladuow dělání na prodaj dotýče, za to žádáme, aby od toho puštěno bylo.

It. z jiných wěcí puohonowé aby na nás dáwáni nebyli, než z kterýchž sme se swolili.

It. při swědomí žádáme zachowáni býti, tak jakž sme před sím při přítomnosti krále JMti zachowáni.

It. sirotci ženského pohlawí wdaní a kmetičny wdané od mužuow swých aby brány nebyly.

It. poprawy naše aby w swé wáze zachowány byly, tak aby zločincowé z nich nikam wydáwáni nebyli.

It. při zápisích obecních a w přísahách úředníkuo zemských aby zejmena staw náš jmenowán byl, tak jakž prwé bylo.

It. we dsky aby nám šlo a kladeno bylo bez překážky, tak jakž od starodáwna bývalo.

52.

Zápis jednoty uzawřené mezi pány a rytíři jmenowanými na deset let proti pikhartům a pro zachowání práw swých i weškerého zřízení zemského.

W Praze, 20 Febr. 1505. (Ex orig. cum XXII sigill. appr. in arch. Trebon.)

We jmeno swaté a nerozdílné trojice, amen. My Petr z Rosenberka ɔc., Jindřich z Hradce, najw. purkrabě Pražský, Zdeněk Lew z Rožmitala a z Blatné, najw. sudí, Albrecht z Kolowrat na Libšteině, najw. kancléř králowstwí Českého ɔc., Jan z Šwamberka na Strakoniciech, mistr přeworstwí král. Česk. ɔc., Petr z Šternberka na Leštném, Jan z Kolowrat na Mašťowě, Jan z Kolowrat na Nowém hradě, Jiřík z Kolowrat na Bezdružiciech, Jindřich z Kolowrat na Krakowci, sudí dworu krále JMti, Ladslaw z Šternberka na Bechyni, Mikuláš z Kolowrat na Žehrowiciech, Jan z Šternberka na Zelené hoře, Wilém z Risenberka a z Šwihowa, Krištof z Šwamberka na Boru, Jan a Bernhart bratří z Walšteina na Klášteře Hradišti, Kundrat z Krajku na Bystřici, Zdeněk z Ronšperka, Wáclaw z Swojšína na Orlíce, Wáclaw z Wrchowišť na Žerownici, Jiřík Hrobský z Sedlce ɔc. znamenawše mnohé bludy pikhartské w tomto králowstwí k zkáze wiery swaté křesťanské powstawajícé, majíce na to zření, jako dobří křesťané jmieti mají, při swaté wieře křesťanské stojíce, na tom sme my zuostali, a sobě pode ctí a wěrú zdržeti slíbili: napřed od wiery swaté křesťanské abychom se mocí utisknúti nedali, pána našeho milostiwého, krále JMti i JMti dědicuow abychom se wěrně a práwě přidrželi, a wšicku poddanú powinnost k JMti i k JMti dědicóm řád a práwo zachowali. A chtělliby nás ktožkoli z obywateluow země zde w zemi mocí mimo řád a opustě práwo, též také i o wolení krále mimo řád starodáwní, privilegia, nálezy, swobody a wýsady, práwa naše, ačby krále JMti pána našeho milostiwého smrti bez dědicuow pán buoh neuchowal (jehož pán buoh zachowati rač w dlúhém zdrawí a JMti dědice rozploď) mocí utiskati, buď od práwa, anebo o krále wolení, tak jak se nahoře píše, buď wšecky anebo jednoho z nás, ježtoby ten náprawy práwem snad pro přetržení práwa dosáhnúti nemohl: wedle toho každému jednomu z nás podlé rozsudkuow panských, wedle práwa a zřiezení zemského sprawedliwého dopomáhati máme a powinni budem chudému i bohatému, tak jakž zřiezení zemské ukazuje, že sebe w tom we wšem wšichni i každého jednoho z nás opúštěti nemáme do těch hrdel i statkuow. Pakliby ktožkoli z obywateluow zde w zemi na nás anebo na jednoho z nás zde w zemi wojensky sáhl,

mocí pálil, zámek a twrz mocí wzal zlezením nebo ztečením, anebo koho z nás oblehl, a bylliby který z nás, kteří w této jednotě jsme, při tom jat, že smlúwy nižádné činiti nemáme, lečby on k zámku aneb k twrzi a statku swému nawrácen byl a z wězení wyswobozen, o to wší možností naší státi máme, powinni budem tomu a hned na pomoc táhnúti máme a jeho neopúštěti, dokadž nás stáwá proti takowému a takowým; neb by ti jistě již znáni byli, žeby práwo přetrhli, tak jakož se swrchu píše. Pakliby se ktožkoli z nás ze všech tří stawuow swéwolně wytrhl a weč se dal bez wuo̊le nás všech spolu a rady, buď wen z země anebo w zemi a od země obywateluow co přišlo: w tom jemu radni a pomocni býti nemáme, než ten swú wěc sám wyweď. Wšak přitom toto jest mezi námi znamenitě wymieněno, jestližebychom se kdy páni, rytieřstwo a města, kteřížbychom w této jednotě spolu byli a oč se swolili, změniti a k lepšiemu to konci a rozumu přiwesti tuto naši jednotu chtěli, a byl nás w panském, rytieřském a městském stawu w tom každém stawu wětší počet osob toho swolení srownán: že menší počet panského, rytieřského i městského stawu po wětším počtu všech tří stawuow postúpiti mají a to držeti. A jestli žeby w těch třech stawiech w kterém stawu wětší počet osob toho změniti nechtěl, a jiní dwa stawowé se u wětším počtu k změnění swolili: že to změněno býti nemá, než před se tato jednota mezi námi státi a trwati má, lečby ten staw třetí u wětším počtu k tomu dobrowolně přistúpil. Pakliby jak z božieho dopuštěnie anebo od zlých lidí řád a práwo přetrženo bylo, a byla mezi námi w této jednotě w kterémkoli stawu jaká ruoznice očkoli: tehdy se w to my jiní wložiti máme a k slušné smlúwě a konci to přiwesti a srownati; a w tom se nestranně jmieti máme, než sprawedliwě k obojí straně, pokadž čí sprawedlnost poznáme; a na našem zdání a wýpowědi mají přestati, a z toho se žádný wytahowati nemá. A ktožbykoli z strany přijímající tělo božie a krew božie pod jednú aneb pod obojí spuosobú, buď z pánuow, z rytieřstwa anebo z měst, chtěli k nám w tuto jednotu přistúpiti, listem swým se přiznajiec: ty máme mezi se přijíti, kteřížby w sobě bluduow pikhartských neměli a nedrželi, ani jich bluduow zastáwali a fedrowali. A tato naše jednota mezi námi státi a trwati má až do deseti let pořád zběhlých. A jestližeby w tom času těch deset let krále JMti pána našeho milostiwého buoh smrti neuchowal, Jehož Mt pán buoh rač uchowati, a w těch desieti létech král z jednostajné wuole wolen byl, přijat a korunowán, tak jakož se nahoře píše: a kdyžby král tak wolen a korunowán přijat byl z jednostajné wuole wšech tří stawuow, tak jakož se napřed píše o wolení krále: tehdy hned tento zápis dále žádné moci jmieti nemá; a toto naše zjednání nemá býti w ničemž k ujmě řádu a práwu a zřiezení zemskému. A tato naše zjednaná jednota mezi námi se od toho dne začíti má, počna od datum listu tohoto až do deset let pořád zběhlých, aneb do krále budúcieho, tak jakož se prwé píše. Tomu na swědomie a pro lepší jistotu pečeti swé wlastní dali sme přitisknúti k listu to-

muto. Jenž jest dán w Praze, ten čtwrtek po neděli jenž slowe Reminiscere, léta od narození syna božieho tisícieho pětistého pátého.

53.

Popis lidí branných a wozůw, kteří k wálce proti Šlikům z celého králowstwí wyprawiti se měli.

m. Jul. 1505 (*s. d.*) (*Arch. Třebon.* (*n. 3152.*)

„Wojna Loketská.“

Páni z Rozmberka 150 pěších a VII wozuow. Paní Waycowa 4 pěš., paní Wolbramowa 2 p., p. Wáclaw z Olbramowic 3, p. hajtman z Soběslawě 1, p. Hynek z Walu 3, Johannes z Orlowa 1, Kropáč z Tábora 1, Pauzar 2, Saudek 1, Ondřej z Slopkowa 1, Waněk z Wětřnie 1, Jan Mráz sám čtwrtý 1, kancléř z Krumlowa 1, Čakowec s Haberským 1, Beyšowec s Jaroslawem 1, Přibík s Benešem 1, Chwal 3, Sulek 1, paní Stúpenská 1, Komařickay 2, Kořenskay 6, Ramnhap 1, Petrlík z Krumlowa 1, Bušku (sic) 1, purkrabie 1, pan Taynský 4, pan Bolf z Ryzmberka 2, Šafran s Markwartem 1, Mikuláš s Koblan s bratrem 1, Puklice z Benešowa Metlinský 1, Břeský 1, pan Wojtěch 1.

Pan Strakonický 40 pěších, wozuo III. Pan Kawka 4, Řepický 5, Příšek 3, Štěpanowa 2, Kocowé 3, Kraselowští z Hostic 1, Nebřejowský a Chmelík 1, Lhotský 1, Jeník 1, Jiřík z Aujezda 1, Hodějowský 1.

Pan Albrecht z Šternberka 24 pěších a I wuoz a kuoň I. Jan Rabskay 1, Hrška 1, Cile 1, Wilém Čejkowský 1, Aleš Rubskay 1, Jindřich Zuofflec 1, Swojše Zuauzola 1, Zwěsta, 1, Řečanský 1, Předinský z Taynce 1, Wintíř z Jindřichowic 1, Petr Wosecký 1, Sádlo z Skalenic 1. Pan Adam 4 pěší a wuoz. Wáclaw Kočka, toho poslal p. Adam.

Pánuow z Šwamberka se Zwíkowa 36 pěších a koně III a III wozy; pan Zmrzlík 11 pěších a I kuoň a wuoz. Slaup, Sádlo 1 p., Wlček 1, Jošt 1, Lisa 2, Drahenický, Žakowcuo, Kojakowcuo 1.

Zdeněk Malowec 9 pěších, Léwa 5, Mikuláš z Sedlice 2, Oldřich 2, Wlach 1, Horčice 1, Diwiš a Flašar 1. Ti wšickni dali wuoz I. Bohuslaw Chotek starší z Wonína poslal od sebe i od strýcuow swých dobrého člowěka se dwěma koňoma.

Najwyšší p. purkrabie Pražský 200 pěších a wozuow XII; a p. Skuhrowského nechal na swém místě se IV koňmi a p. Netonického také se IV koňmi. Pan Krajíř 8 pěších a wuoz; p. Hrobský 6, p. Rynart 2, Lukawecký 7, Arkleb Štítný 1 p.

Páně Šwamberkowi s Boru 15 p. a s Šwamberka 16 p. Páně Dobrohostowých 30 pěších.

Pan kancléř 66 pěších a IV koně jízdné a IV wozy.

P. Jindřich Kornauský 6, Klášterští 12 p. a wuoz, Skalecký 2, Prackowi 4, opat Plaský 20 p. a wuoz.

Pan Jetřich Bezdružický 26 p. a II koně a III wozy. Pan Jiřík 22 p. a III jízdná a II wozy. Čabějowský 2 p.

Opata Kladrubského 8 p. a wuoz. Úlický a Hošťálek 3, Sedlický 1, Hošťálek 1, opat Chotěšowský 11 p. a wuoz.

P. Popel z Bíliny 9 p., II koně a wuoz. Razického Jana 2, Kameš 3 p. a kuoň, Nedwědický 2, Heralt z Sulewic 1, Skalecký Wrš 3, Smil ze Winněwsi 3 p.

Chotoměřský 1, Měrošowský 1, Tobiáš 1, Zdeslaw 3, Jan 2, Solský 1, Lowosický 1, Milešowský 1, Dubanští Wilém a Karel 2 a wšickni spolu II koně.

Jan a Ješek Mladotowé na Píšťanech 2 p., Petr Kapaun z Smiřic 2, p. Wilém z Daubrawy hory 4 p. a kuoň, Planknar 2 p. a kuoň, a ti wšickni mají III wozy. Albrecht Kyšperský 2, Wáclaw 2, Obojček 2, Stanislaw z Jilowé 1, Mikuláš Kostomlatský 1.

Purkart Sulejowský 8 p., Jiřík Želinský 2, Krinis 1 a wuoz.

Pan Litwin 15 p. a II wozy, p. Škwořecký 13 p. a I wuoz, p. Zdeněk Medek 1, paní Litewská 1, Wlčíhrdlo a Jiřík Kanický z swobodného zboží 2, Kundrat z Grinhajmu 1 p.

P. Jetřich z Gutšteina koní XXIV a pěších 14, p. Hruoza 2, p. Krištof z Gutšteina 37 p. a wozuow V a kuoň 1, p. Jan 36, p. Wolf 36 p., wozuow VI.

Wšickni páni Waitmilnaři 51 p., jízdná II koně, wozy IV, opat z Woseka 14, p. Glac 13 a II koně, pan Číč, Šmahaři, Welemiský, Bílenský, Řehořowé, Hořetičtí, Sigmund Sauský spolu 11 p., Oldřich Satanéř 4 p. a II koně, Jan Hora 2 p.

P. Jiřík, p. Jetřich a p. Opl z Fictum 45, jízdné III koně, wozy III.

P. Jan Hasišteinský 13 p., jízdný I kuoň, wuoz I; pan Bohuslaw Hasišteinský 13 p., I kuoň a wuoz; p. Wáclaw Hasišteinský 13 p., I kuoň, I wuoz.

Paní Líčkowská 9 p., I kuoň, z kláštera z Swětce 6 p., p. Jan Opl 2, Manwic z Mostu, Kuneš z Kopist spolu 3 p. a ti mají wuoz. Mostští z swobodných dědin 11 p. a wuoz. Rytieřstwo z kraje Plzenského wyslali 128 pěších.

P. Ladslaw a p. Jan z Šternberka 56 pěších, II wozy. Nezwětický 3, Šatawa a Želinský 1, Hrdina Netonický 1, Petr z Sádku 1, Jaroslaw z Nebielow 1, Zikeš z Sebuzína 3 p.

P. Pešík 15 p., p. Bechyně 5, p. Wratislaw 3, Karlíkowé z Swárowa 3, Mladota 1, Gerunk 1, Hluboský 1, Jindřich Kurka 1, Buzek 1.

Pan Krakowský 16 p. a II koně a wuoz; p. Žehrowský 4 p. a I kuoň; p. Smečanský 4 p. a I kuoň; p. Nowohradský 20 p. a II koně, p. Ojieř 2 p., Rybňanský I jízdného. Ti wšickni V wozuow. Neustupowský 3 p., Oldřich Mezenský 1 p.

Pán z Plawna 80 pěších a koní XXX. Pan Jindřich z Wřesowic 17 p. a II koně, Jakub z Walče 2, Jaroslaw Bezděkowský 3 p. III wozy.

Čichalowský z swobodného panstwie swého 2 p. Pan Jindřich Mičán 10 p. a wuoz. Bohuslaw Planský 1 p., Čeněk z Žerotína 7 p. a wuoz, Jiřík Wosterský 1 p., Jindřich Pátecký 10 p. a wuoz, Jan Wosterský 1 p.

Pan Sigmund Pětipeský 1 p., p. Chysterský 2, Zdeněk Kladenský 3, paní Hostiwická 1, Štrauf 2, Woldřich Kekule 1, Žďárský 1, Wáclaw Mikowský 1, Wotík z Řewice 1, a ti wšickni spolu wuoz. Malikowský 3, Jindřich z Studeněwsi 2, z Blahutic 1, Habart z Kokowic 1, Sestřínek 2 p. a ti wuoz spolu. It. s p. Jindřichem Mičanem z Winařic Jindřich Pátecký dali spolu I člowěka dobrého se III koňmi.

Pan Dubecký 8 p. a II koně, Beneda 2 p. a kuoň, Podkowský 2 p. a kuoň, Petrowský 1 p. Prokop Liberský 1, Petr Kapaun 2, Ješek z Trojetic auředník S. Jiří na hradě Pražském 1 p., Petr Hebířuo 1.

Pan písař najwyšší 7 p. a wuoz, paní Lickowá 7 p., Šárowec a Chlumský 1, Hašek Kule 1, Slatiňský 1, Adam Kamenický 1, Jan a Zibřid Žďárští 3 p. a II koně.

Loketských a Warských 119 pěších a III wozy.

Pan Špetle ze Žlebuo 21 p. a II wozy, Kosobodský Ješek Brašický richtář 1, Studenecký Jan Hroš a man 1. Pan Žeušický, Jan Diwiš Jiřík z Heřmanic, Petr z Rowné, Zdeněk z Dobročowic, ti wšickni 10 p. a wuoz.

Jindřich purkrabie Brandýský, Jan auředník, Martin Suda z Hlawna 1 p. Pan Stranowský s Řepínským 3 p. a wuoz. Libák 1 p. Pan Wolštain 7 p. a wuoz. P. Kurowodský 7 p. a wuoz. Z toho wšeho počtu pokázáno na placu 203 pěší a nedostáwá se 22 pěších.

Pan komorník najwyšší poslal 100 pěších, koní jízdných 8 a wozuo V. Pan Doninský 14 p. a wuoz. Pan Kokořín a Hrušowští 7 p. a wuoz. A ku p. Doninskému p. Albrecht Rychnowský (sic).

Dražický, Wančura, Markwart a Jan Cetenští 8 p. a wuoz. Pan Bibrštein 8 p. a wuoz. Páni Smiřičtí a máti jich a Dowole 7 p. a wuoz. Páni Sazemowé, p. Březenský, Albrecht z Konojed, ti 10 p. a wuoz. Pan Sigmund z Wartmberka a na Jestřábí s bratřími swými, paní Elena z Čečelic, p. Elška Libčická a Jiřík Wlk z Kwietkowa, ti 10 p. a wuoz. Pan Hřan 3 p. a wuoz. P. Štěpanický a p. Šťastný z Cidliny 5 p. a wuoz. P. Woldřich Gotcz, p. Krištof Taltmberk, p. Bartoloměj, p. Grawštainský 14 p. a wuoz. P Wáclaw Klusák, Sigmund Seruzský, Hereš z Dobrowicewsi, Hanuš z Samšiny, Karel Dolenský, Jan Kobík, Makwart, Fricek, Rozwoda, Zachař Stranský wuoz a 4 p. Pan Johannes Šlechta, Buben, Hindrák, Johannesowa Nutrplosowa, Ctibor Sluzský, Beneš Sekyrka 10 p. a wuoz.

Třewačtí, Zliwští, Autruští, Wotík z Labauně, Jan Bilský, Kopidlenští, Jan z Kařešowa, Beneš Turskay, Ostrowec z Kralowic a Strachota wydali 11 p. a wuoz.

Pán z Pernštaina 100 p., Opršal 1 p., Amcha 1 p., Bohuslaw z Hodkowiček přidal jednoho k wozu páně Pernštainského.

Páni Kostkowé 100 p. VII wozuo, p. Šťastný 15 p. a wuoz, páni Košmberští 5 p., p. Žampach 10 p. a wuoz, p. Černčický 7 p. a wuoz, Čúch a p. Labut 3 p.

Pan Heřman Slepotický, Šárowec Sigmund, Mikuláš Týnecký, Absolon Wotík, Jestřibský Přibek, Bohuněk Špina Zaječický, Záwiše, Bohuslaw Pakoš, Štěpan Ostrowský, Zámrský, Jaroš ze Štičky, Talacka z Rosic, Brichcí: ti wšickni 13 p. a wuoz.

Pan Hynek, Kordulowé, Wáclaw z Hostúně 7 p. Bawor Nesnašowský 4 p. Kunat Dobřanský 1, Heřeš 1, Wranowští 3, Chwalkowského sirotci 1, Hynek Morošický 2 p. ti wšickni I wuoz.

Pan Dašický 5 p., Ludwík Jindřich Panowec 2, Štěpan Anděl 1, Brloha Wáclaw Anděl 1, Bareš 1. Jan Zapský, Jan Ojírský, Wáclaw Jiřík Bradáčowé, Hynek Wrabský, Hašek Wrabský, Wáclaw Wrabský, Brocenská, Jiřík z Hrádku, Byšický, ti wšickni 11 p. a wuoz.

Pan prokurator 3 p. Pytlík z Prahy 2, Jaroš Byšický a Jan Nepoliskay 1, Pecingar a Chlinský 1, Sigmund a Petr 1, Jan Cipla a Roztocký 1, Petr Mikuláš a Bohuslaw Wlkowé 1 p.

Burian Šlibowský, Okrauhlický, Wrbata, Wícek, Šwábowé a Racek 1 p. Hynek Sedlickey, Bohuslaw Jindřich bratří z Chrastu 3 p. Waněk Daudlebský 1 p.

Pan sudí najwyšší 50 p. III jízdné koně a IV wozy. Sušičtí měšťané z toho co na listech a na dědictwí mají a Prokop Tomek 1 p. Jindřich z Běšin a Asolon 1, Jan Kanický 1, Jan Korbel, Sigmund Bohuslaw Beneš z Kalenic 1, Jan z Kalenic Stach Warleich, Absolon Bušek z Brloha 1. Mikuláš z Žakawy, Jan z Křiwce, Bohuslaw z Milčic, Jan Baltazar z Gelohnowa (sic) ti wšichni 1 p. Opat Zbraslawský 13 p. a wuoz, od S. Jana z Skály 4 p.

Pan Zajíc 40 p. ukázal na placu a II wozy; nedostalo se jich 6 pěších.

Pan Slawata 17 p. a II wozy, Mirek a Kačice 1 p., Jech Lopata a Jindřich 1 p., wdowa z Hrádku 1 p., pan Switák 8 p. a wuoz, Bohmický 1 p.

Pan Mikuláš Trčka Lichmburský 100 p., III koně jízdné a VIII wozuow. Hynek haitman Poděbradský a Jan Chwalowský 1 p. Janowský 2, Slawikowec 1, Aleš 1, Jiřík Mlecký 1, Jan Chuchelský 1, p. Wáclaw 1, Jindřich 1, Urban 1, Wojtěch 1; Mikuláš Cerhenský, p. Amcha, Wáclaw Radimský, Mikuláš Lipanský Ondra, ti spolu 5 p. a wuoz. Pan Swatba 3, Heřman 2, Prknowský 1, Cinadr 1, Wotický 1, Škopek 1, Korček, Bořek Dohalský 8, Beneš Sendrazský 4 p. a wuoz, Martin Radikowský 2, Prokop 2, Jan 2, Mikuláš 1, Donat 1, Burian 1, Bořek Poličanský 1, Čeněk 1, Jan Libský 1, Aleš 1, Prokop Otmar 1, Hynek Holický 1;

pan Ledecký 6 p. a wuoz, Wlčkowští 1, Petr 2, Petr a Jan 1, Mikuláš 1, p. Wranowský 1, Radecký 1 p.

Pan Prišink mladý 14 p. a wuoz. P. Burian Trčka 25 a II wozy. Krabice a Mirek 1 p.

Jindřich Špetle z Prudic, Jiřík z Oteslawic, Jan z Nestajowa, Brikcí z Horek, Bohuslaw z Suchotlesk, Beneš odtudž, Markwart z Kujkowic, Jan z Bezdějowic, Mikuláš z Ustřezka, Jan Dítě z Weselice, Zdeněk z Weltrub, Jan Materna, Wáclaw Haša z Koniařowic, Bartoš z Prachňan, Jan z Semína, Kateřina z Čertic, Anna Smíškowa, Jan z Dobešowic, Sigmund z Solče, Joannes z Skalice, Matěj z Rájowého, Sigmund z Bojan, ti wšickni 14 p.

Páně Flugowých 30 p., pan podkomoří 12 p. II wozy, Jan Leskowec 2 p., Sirotek z Božejowa, Jan Mazaušek 1 p. Pawel Malowec 7 p. Škomroch 2, Mitrowský 1, Wrchotský, Martin a Opršal ti tři 1 p. a wuoz, Bohuslaw Wlachyn 12 p. a wuoz, Markwart Jan z Wojslawic 7 p. I kuoň jiezdný a wuoz. Jan Malowec, Kozský Woldřich Chajnowský 11 p. I jízdný, Břekowec 4 p., Těmin 1, Kozel 1, Wojkowský 1, Woračický 1, Kautští 2, a ti spolu wuoz. Heřman Wojslawský 3 p., Rut 5 p., Nowodworský 1 p. a ti spolu wuoz. Jan Wíta 3, Wíta Želecký 2, Bechyně 2, a ti spolu wuoz.

P. Sigmund Ajznberský 2 p., p. Mikuláš a Woldřich bratří z Wesce, p. Jindřich Wojslawský a Woděradský ti spolu 10 p. a wuoz.

Páni Šwihowští 70 p. a III jízdné a VII wozuow, Radslaw s bratrem i strýci swými 6, Smil 1, Ctinský 1, Wlk 1, Rakownický a Malešický I jízdného.

Bohuslaw a Jiřík Múchkowé, Zdebor z Přichowic, Wotík z Malonic, Jan z Drahobuze, Beneš z Přewor, Hynek z Wratinfeldu, Jiřík Cukr z Chýlic, Bušek z Aujezdce, Chwal z Lub, Wácl. z Krásného dwora, Aleš z Sobětic, Jan z Olbramowic, Jan Strupín, ti 19 p. a wuoz.

Pernšteinar 1, Wýšek 1, Karel, Markwart 1 p.

Pan Děčinský 17 p. II wozy, Ptach 1, Firšic s Céčkem 6, Roznhon 1 p. Páni Dubští 20 p., Pencik 1, Čeněk 1. Pan Raupowský 10 p. a wuoz, Podwinský 2, Podhradský 1, Burian Freymut 1, Jan ze Dwora 1 p. Páni Skřinečtí 20 p. koně jízdná II a II wozy.

P. Boček z Kunstatu a na Polné 8 p. a wuoz. P. Krušina z Miletína 9 p. a wuoz. Hanuš Budský 2, Kapřík 1 p.

P. Petr Adršpach 10 p. a wuoz, Karlík Weselský 4, Petr w Studnicích 1, Rašín 2, Kordule z Kozojed 2, Wotík z Cerekwice 1, Chmelík 1, Mandelík s Beckowským 1, Přibek 1, ti wšickni spolu wuoz.

P. Petr Holický 14 p. a wuoz. Pan Jankowský 1, p. Snětský 4, Wrchota 1, Maceška 1, Sokol 1, Žišowský 1, Podolský 2, p. Prokop Zajimač 4 p.

Pan Jiřík Konopištský 8 p. a wuoz, Řehořowa 1, paní Janowa 2, Beztahowská 1, Kamberský 1, Martinický 1.

Wáclaw Pomenický, Markwart Soběhrdský, Mlikowský a Stajcký 1 p.

P. Jan Zajimač 8 p. a wuoz. Aleš Zrucký 4 p. a wuoz. P. Karlík 3 p. a wuoz.

Pan Řepa 5 p. a wuoz, Networský 4, Štítný a Čejka 1, Braumowský, Kozel 1, sekretář 2 p.

P. Wáclaw z Chlumce 15 p. a II wozy. Pan Děpolt z zboží Sedlčanského 6 p. a wuoz. Krašowský 1, Řiedlo 1, Březský z Lojowic 1 p.

Andres z Humpolce syna swého na koni. Bertoldus z Melnis syna swého na koni.

P. Přibík Koc 5 p. a II jízdná. Jan Chlumčanský I. jízdného. Páni Střelowé 2 p. Pan Jakub z Chwatěrub 3 p. a wuoz.

Pan Zdeněk Šwamberk na Přimdě 12 p. a wuoz. Maučkowský 1 p.

Předbor z Šemberka a Hynek z Prawětic 3 p. Litwin z Hlíny 1, Oldřich Dwořecký, Sudlice, Záhorka, Rauzín spolu 3 p. Zibřid z Mostku a Prebošt 1 p.

Pan Maštějowský 9 p. kuoň I a wuoz. P. Šumburk z Wintířowa 6 p. a kuoň. Bedřich z Daupowa, Jan Walecký i s syny, Bohuslaw Chotek, Jan Mnich, Wáclaw Hora, Jan Knebloch, Bohuslaw Daupowec, ti wšickni 12 p. a II koně. Jetřich Wykhart a Ondráček z Dřewohryz 1, Jan z Chraště 1 p.

Krále JMti od Hrádku 60 p. wozuow VI a I jízdného.

Pan Sichrowský 10 p. I wuoz, Tayřowského 4 p. a wuoz, Jidášek a Pšowlčtí 3 p. Česlaw a Huorka 1, Martin a Zikeš Čelechowcowé 2 p. Bohuslaw 1 p.

54.

Sněmowní zůstání o prostředkowání Pražanůw mezi stawy král. Českého a pány Šliky, o Jiříkowi Wšerubském z Gutšteina a zemských odpowědnících wůbec.

W Praze na sněmu, 4 Oct. 1505. (Rkp. Raudnický f. 8—10.)

Sněmu obecního zuostání léta M° V^c^ V° při roku Sw. Jeronyma.

Páni Jich Mti, páni rytířstwo, Horníci a poslowé z měst jiných w sobotu den Sw. Františka léta M° V^c^ V° na obecním sněmu k žádosti, prosbě a přímluwě Pražan staroměstských i nowoměstských toto sú učinili a k tomu sú swoliti ráčili: jakož páni Šlikowé k nim Pražanům sú psali i mluwili, k čemu jim smějí raditi, že to chtí učiniti, že páni Jich Mti, páni rytířstwo, Horníci a poslowé z měst k tomu, což sú Pražané w té wěci jim podali, přistúpí, i na ten spůsob, jestližeby oni páni Šlikowé

toho také nepřijali, když jim k tomu oni Pražané raditi mají, abychom sobě wšichni stawowé proti nim a na ně bez meškání a dalšího prodléwání pomohli a weřejně táhli a tak práwo aby dopomoženo bylo.

Nejprwé aby pan Šebastian Šlik zámku Lokte s městem a se wším příslušenstwím bratřím swým panu Albrechtowi a panu Quirinowi postúpil; a potom o suchých, dnech postních nejprw příštích (4 Mart.) aby wšichni páni Šlikowé, totiž pan Wáclaw, pan Mikuláš, pan Kašpar, pan Šebestian, pan Quirin, pan Albrecht s sestrami swými aby do Prahy bezpečně na sněm přijeli, a tu přede wšemi třemi stawy oni pan Wáclaw, pan Mikuláš a pan Šebestian o swé cti a potřeby, a pan Kašpar a pan Albrecht s panem Quirinem a s sestrami swými o swé statky a sprawedlnosti aby mluwili. A též při týchž suchých dnech manowé a Hisrle i měšťané Loketští na tom sněmu aby byli a o swé práwa a škody aby také mluwili, a o takowé wšecky wěci wšichni na těch třech stawích, panském, rytířském a městském aby mocně přestali. Pakliby pan Quirin a pan Albrecht w tom času co před se proti tomuto wzali, anebo, pokudžby zemí wypowědíno bylo, se nezachowali, aby swé práwo a swé díly ztratili, a až do tohoto času, dokudž o to o wšecko wýpowěd se zemí nestane, aby oni páni Šlikowé wšichni na many ani na žádného z nich nikterakž nesahali, a lidi jich aby jim postúpili, i w statky jich aby je wpustili, aby oni bez jich překážky mohli swého užíwati. A též manowé, majíli které lidi panůw Šlikůw, aby je jim také k jich užíwaní propustili, a k nim ku pánům Šlikům aby se také pokojně zachowali; a na těch lidí hrdla ani páni Šlikowé ani manowé aby nesahali, ani jich wězením trápili nyní i potomně. A postúpili pan Šebestian Lokte bratřím swým, a oni se k manům tak zachowati přiřknú, jakož se předpisuje, tehdy Wary zámek s městečkem i se wším jeho příslušenstwím má jim hned postúpen býti, a wězňům, kteříž w tom obležení buď rytířští neb obecní lidé zjímáni sú, ti wšichni s obú stran aby rok měli až do toho času suchých dní swrchupsaných. A také kteřížkoli manowé nyní při pánich Šlicích jsú, těm od těchto manůw jiných, kteříž proti pánům Šlikům jsú, nikoli nemá překáženo býti, ale mají se k nim zachowati také pokojně.

It. o pány Šliky na tom jest zůstáno, že s nimi rokowáno býti má na ten spůsob, jakožto již pánóm Pražanóm dáno jest. Pakliby k tomu páni Šlikowé přistúpiti nechtěli, tehdy jich předce dobýwáno býti má, a na to lidé dáni býti mají, napřed král JMt s many, s klášterv, s městy podlé swé možnosti JMt swú moc wyslati má.

It. páni Jich Mti dáti mají pět set lidí.

Léta M°V°V° w pátek po S. Remigii (3 Oct.) na sněmu obecním králowstwí Českého páni a rytířstwo, Pražané a jiná města králowská na tomto sú wšickni tři

stawowé zůstali, aby pan Jiřík Wšerubský zase w králowstwí Českém byl, a wězně, kteréž jest zjímal w králowstwí Českém, anebo poddané kteréž koliwěk krále JMti ty aby propustil, a wšeckna země má woň psáti knížatům Míšenským a toho žádati, aby se jemu sprawedliwé stalo a škody jeho aby naprawenу byly od knížat, a knížata Míšenská aby počet rad swých do Prahy na den jmenowaný wyslali, a že od země také k tomu času wysláno bude počet, a ti obojí aby w tu wěc nahlédli, mezi nimi s obú stran jednali, tak aby se panu Jiříkowi sprawedliwé stalo. A pan kancléř hned má s knížaty jednati do S. Martina konečně, kdy a kde ten rok mělby položen býti, a panu Jiříkowi oznámiti to, wšak tak, aby to jednání toho roku přes den a čas S. Ondřeje nikoli dále se newztahowal a neprodléwal (sic). A co se Kafunkůw dotýče, ti také k takowému roku mají obesláni býti a státi, a tu což se jim od knížat má sprawedliwé státi, aby se stalo. A jestližeby toho knížata učiniti nechtěli a jemu panu Jiříkowi žeby se od nich sprawedliwě nestalo, tehdy aby pan Jiřík na nich na knížatech swého dobýwal z králowstwí Českého aneb odkudžby se jemu zdálo, a zdáloliby se komu z obywatelůw Českých jemu pomáhati, toho každý měj wůli bez překážky, a má jemu panu Jiříkowi hned gleit dán býti. A pan Ladslaw z Šternberka a pan Jetřich z Gutšteina a Markwart Linhart z Hrádku ti mají s panem Jiříkem wo to hned jednati, a má jim ode wšech tří stawůw list pod zemskú pečetí wěřicí dán býti, na to nahoře psané jednánie, a jestliže to tak zjednají, tehdy on pan Jiřík má hned pokoj zachowati s králowstwím Českým i se wšemi zeměmi a poddanými krále JMti, a také kteřížkoli jeho služebníci a pomocníci jsú, kteříž w té odpowědi wedle pana Jiříka byli sú, ti wšickni také o tu při páně Jiříkowu s králem JMtí a s jinými poddanými pokoj míti mají. A ti jednatelé nadepsaní, kteří se panem Jiříkem jednati budau, jednajte s ním nebo nejednajte, mají to hejtmanu hradu Pražského oznámiti, a hejtman dále panu kancléři, anebo oni sami panu kancléři, a pan kancléř má hned listy rozepsati skrze písaře páně podkomořího, aby wšudy we wšem králowstwí wšem oznámeno bylo, na čem ta wěc postawena jest, aby se tím wšickni zprawiti mohli.

A pakliby pan Jiřík toho podání nepřijal a přes to wálel, jižby to známo bylo, že swéwolně chce krále JMti a Českým nepřítelem býti: protož wšickni tři stawowé králowstwí Českého slíbili sú sobě proti němu a proti jeho pomocníkům i proti těm wšem, kdožby jeho koli k sobě přijímali aneb kterakkoli fedrowali, pomáhati, a to pod těmi pokutami, kterak zřízení zemské o tom ukazuje, kterak každý proti zhúbcím zemským zachowati se má.

Také sú na tom zůstali, aby každý pán a rytířský člowěk a též města tak zřídili a swým úředníkům a lidem přikázali a sami se při témž zachowali tak, aby každý člowěk, u kteréhož by chtěl nocleh jmíti, zwěděl kto jest ten, kterýž by noclehú žádal, a hned to má pánu aneb úředníku aneb richtáři oznámiti, a ten pán

a ten úředník aneb richtář má se sám dowěděti toho kto by byl; a nechtělliby se kdo jmenowati, má naň skutečně sáhnúti. A pakliby byl nepřítel, a ten, kdožby o něm zwěděl, nemohl by s to býti aby jej jal, tehdy má sausedy swé kteréhož koli stawu hned obeslati, a jim to oznámiti a k šturmu kázati wšudy zwoniti, a každý ktož by o tom zwěděl, má na takowé zhúbce a nepřátely zemské sáhnúti a pomoci podlé wší swé možnosti bezewší swé wýmluwy. A kdyžby kdokoli zwěděl o takowých nepřáteléch aneb k šturmu zwoniti uslyšal a nehonil a skutečně nepomáhal, k takowému každému máme hleděti k jeho hrdlu i k jeho statku, tak jakož o tom zřízení zemské ukazuje na toho, kdožby nepřátely a zhúbce zemské fedrowal. A také hned má král JMt i země na to spůsobiti lidi a to zříditi, aby pana Jiříka a jeho pomocníkůw zwláštně hleděli, a to sepsání má a swolení po wší zemi ohlášeno býti listem krále JMti. A jestližeby kto jej pana Jiříka Gutšteina neb kterého jeho spolupomocníka na swé zámky, twrze a obydlé přijímal, jej přechowal aneb jak fedrowal, k tomu hledíno býti má jako k zhúbci zemskému.

It. páni rytířstwo pět set dáti mají, a páni rytířstwo na tomto sú se swolili, aby dali ktož má za tisíc kop na Míšensko půl druhé kopy Míšenské, a to se připauští k každému k jeho dobré powěsti, a to se bráti má bez meškání a konečně w témdni po S. Hawle a w každém kraji, a tak z každého tisíce a ze wšech krajůw konečně we dwú nedělech po S. Hawle aby ta summa do Prahy poslána byla, a w Starém městě purkmistrům a konšelům aby byla swěřena; a s rotmistrem jedním aby bylo jednáno, aby pět set pěších zjednal, a z těch peněz aby jim bylo placeno; než páni Trčkowé ti mají na každý týden patnácti pěším platiti, neb prawie, že neumějí powědieti, zač mají.

It. panu Dubeckému a panu Oldřichowi Myškowi má to poručeno býti, aby oni berúc peníze s rathúzu, rotmistru platili na každé čtyři neděle, pokudž těch peněz stáwá.

1505. Nalezli wuobec za práwo: jestližeby který člowěk kteréhož koliwěk stawu, obywatel králowstwí Českého, králi JMti aneb zemi odpowěděl, an práwa jdau, a zemi hubil, w ní lidi jímal, bral, pálil; jestližeby jaký statek pod swěřením prodal aneb zápisem jej swěřil komu, anebo jakž koliwěk by ho komu postúpil a sám se z země wystěhowal: ten statek má na krále JMt připadnúti, a král JMt nemá toho statku žádnému dáwati, lečby tomu, komuž škodu učinil ten ktož jest odpowěděl, z toho statka naprawena ta škoda byla, a ostatek při králi JMti a budúcích králích a zemi zůstati má. A ten kdož by tak odpowěděl a škodu do země učinil, jakž se na hoře píše, má zbawen býti swé cti, a nemá do králowstwí Českého nikdá

žádným obyčejem přijat býti; a pakliby kto od takowého k sobě statek jeho přijal pod jakýmž koliwěk swěřením, tak žeby se to poznalo, že jest jeho nekaupil a sprawedliwě nezaplatil, tehdy má o to tázán býti od pánůw, kterak jest k sobě ten statek přijal. A jestliže on jej pod swěřením přijal a prawdu powí, tehdy ten kdož jest ten statek držal, má jeho králi JMti a zemi w moc postúpiti, a král JMt má jej též k obecnému dobrému obrátiti; a jestližeby pak tu prawdy nepowěděl jsa tázán, a potom naň to prowedeno bylo, že jej pod swěřením ten statek přijal, má se král JMt i wšickni tři stawowé k němu míti též jako k tomu, kterýž jest odpowiedal a pod těmi wšemi pokutami. A také jest na tom zůstáno, kteří by koli takowí zhúbce a škůdce země nalezeni byli, kterýž by tak zemi odpowěděl (sic) a to žeby naň zjewně známo bylo, že žádný člowěk králowstwí Českého s takowým nemá s ním kwasiti ani obcowati, ani jeho do swého obydlé přijímati a jeho nikterakž nemá fedrowati, ani jemu kleitu dáwati. A také jestližeby ten zhúbce zemský přijeda k komu prawil, že jest přijel k němu jemu wěře, ani na to nemá jeho k sobě přijíti, než má se proti němu jakožto proti nepříteli a zhúbci zemskému zachowati; a pakliby se s ním kde potkal, tehdy má jej jíti, jestli jej můž, a nemůžli má naň wokřik udělati. A jestližeby se w tom tak nezachowal anebo jemu pomáhal, tehdy má naň saženo býti též jako na odbojného proti práwu, a na takowého aneb na takowý sú sobě slíbili wšickni stawowé panský i rytířský a městský pomoci pod těmi pokutami jako práwa obhajowati, a král JMt má se skutečně proti takowým míti podlé těch tří stawůw a naň skutečně má sáhnúti wší swú mocí na takowého zhúbce zemského. Pakliby kto oč s cizozemci činiti měl, má oň král JMt i země státi a chtěliliby ti z cizé země kohožby on winil sprawedliwě od sebe učiniti podlé těch smluw, kteréž toto králowstwí s kterými zeměmi má, tehdy král JMt aneb země mají o to den jmenowati a jemu konec a místo což nejspíš budú moci učiniti, a to konečně w polúletí aby on konec měl aneb swého před se dobýwal. Pakliby který cizozemec kterému obywateli Českému od sebe anebo od swých poddaných sprawedliwého učiniti nechtěl, tehdy o tu jeho sprawedlnost tak chudému jako i bohatému dobýwání w sprawedlnosti w zemi České, anebo odkudž se jemu zdá, nemá býti hájeno, ani tomu kdožby jemu pomáhati chtěl. A pakliby w tom ten cizozemec, proti kterémuž se tak wálka dála, na krále JMt anebo na zemi se podal a mocně přestal, má to král JMt aneb země k sobě přijíti a tomu ktožby wálel a také straně druhé den brzký k stání jmenowati, a o to konec w polúletí konečně učiniti. A cožby koli král JMt aneb země za sprawedliwé a zadosti wyřkli, má ten, kdožby wálel, na tom přestati.

55.

Král Wladislaw stawům kraje Chrudimského: aby raitaři a lidé swéwolní nikde přechowáwáni nebyli ꝛc.

Na Budíně, 6 Oct. 1505. (Kopie arch. Kutnohorsk.)

Wladislaw z boží milosti Uherský, Český ꝛc. král a markrabě Morawský ꝛc.

Urozeným, statečným, slowútným a opatrným pánuom, rytieřuom, wládykám a měštuom kraje Chrudimského, wěrným našim milým, milost naši králowskú a wšecko dobré wzkazujem.

Wěrní milí! Wězte, že jest nás w prawdě došlo, kterak nyní někteří raitaři a swéwolní zlí lidé sebrawše se silně na poddané naše w Morawě a w Slezí nepřátelsky sáhli, biskupu a kostelu Wratislawskému městečko jmenem Feynwald wypálili, dobytky i jiné wěci pobrali, a to wšecko, jakož jsme zpraweni, na některých pánuow zbožie hnali a tu se bitowali a dobytek i jiné pobrané wěci rozprodali; a že se teď tíž raitaři mnoho silněji nežli kdy prwé zase sebrali, aby dále na naše poddané nepřátelsky sáhli a jim překážíce škody činili. Kdež my nechtějíce aby kto z poddaných našich takowé raitary a swéwolné lidi přechowáwati a je nám a našim poddaným ke škodě fedrowati měl: než chcem aby takowí raitaři kdežby je popadli zjímáni jsúce, jako na takowé lidi sluší skutečně trestáni byli, tak aby jejich raitarstwí a swáwuole zastawena jsúci a přetržena, poddaní naši tím swobodněji a bezpečněji jezdíce přes swět swé žiwnosti hleděti mohli. Protož wám wšem i každému zwláště přikazujem, chtíce tomu konečně, abyšte takowých raitaruow a swéwolných lidí na swých zboží, zámcích, twrzech, w městech, městečkách a we wsech ani kde jinde žádným obyčejem nepřechowáwali, ani je w čem fedrowali. Pakliby kto w tom nalezen jsa takowé lidi přechowáwal, aneb s nimi spolky miewal, k tomu každému chcem aby hledíno bylo k jejich hrdluom a statkuom bezewší milosti wedle zřízení zemského. Protož znajíce to, zachowajte se w tom we wšem poslušně, jakož wám píšem. Dat. Budae, fer. II ante Dionysii, anno regnorum nostrorum ꝛc.

Ex commissione propria
Regiae Majestatis.

56.

Král Wladislaw stawům kraje Chrudimského: pokládá sněm obecný k. Č. na hrad Pražský k pondělí po S. Martině.

Na Budíně, 15 Oct. 1505. (Kopie arch. Kutnohorsk.)

Wladislaw Uherský, Český ɔc. král a markrabě Morawský ɔc.

Urozeným, statečným, slowútným a opatrným, pánuom, rytířuom, wládykám a městuom kraje Chrudimského, wěrným našim milým, milost naši królowskú a wšecko dobré wzkazujeme.

Wěrní naši milí! Jakož ste na nás z wuole společné a jednostajné wšech tří stawuow král. Českého, bywše spolu na nynějšiem obecném sněmu na hradě Pražském, s prosbú a žádostiwě wzložili, abychom sněm obecní pro ty a pro takowé zemské potřeby, kteréž ste nám oznámili, jmenowati a konečně položiti ráčili ten pondělí po S. Martině n. př. Kterýmžto potřebám a příčinám dobře a dostatečně porozuměwše, a co na nich zlého a škodného záleží powážiwše, a zwláště co se slyšení a rozeznání Šlikuow s many a měšťany kraje a města Loketského, a potom náprawy jich za škody z statku Šebestiana Šlika dotýče, a přitom o urozeného Jiříka Wšerubského, o Kafunky a o zřízení haitmanuow po krajích wšeho králowstwie, skrze kteréžby těch a takowých raitaruow s pomocníky a služebníky jejich swáwuole a pozdwižení zrušena, zastawena a přetržena býti mohla: pokládáme wám sněm obecní na hradě Pražském wšem wuobec na čas a na den podlé žádosti wašie jmenowaný, totižto ten pondělí po S. Martině n. př., napomínajíc wás wšech i každého zwlášť ze wšech tří stawuow kraje Chrudimského, abyšte se na čas a místě jmenowaném konečně beze wšech wýmluw a odtahuow najíti dali, a k tomu se zespolka přimlúwali a to jednali, aby ty wěci a potřeby swrchupsané k konci a k místu slušnému přiwedeny byly, tak aby země w řádu, pokoji a swornosti stojiece, raději se oprawowati a w dobrém rozmáhati, nežli skrze neřád, wýtržnost a swúwuoli některých hynúti a kaziti se měla. Dat. Budae, fer. IV ante festum S. Galli ɔc.

Ex commissione propria
Regiae Majestatis.

57.

Páni Pražané p. Albrechtowi z Kolowrat nejw. kancléři: zprávu dáwají, kterak poslowé jejich s pány Šliky učinili námluwy, wšak tak aby roku jim prodlauženo bylo do suchých dní postních n. př. A týž pán oznamuje to dále Chrudimským.

W Praze, 15 Oct. a na Mělnice 21 Oct. 1505. (Kopie arch. Kutnohorsk.)

Urozenému pánu p. Albrechtowi z Kolowrat a na Libšteině, najw. kancléři král. Českého, nám přízniwému pánu a přieteli milému.

Službu swú wzkazujem, urozený pane, pane nám přízniwý a příteli milý! WMti oznamujem, že poslowé naši se pány Šliky sjewše se w Žatci a s nimi rokujíce, k tomu sú je přiwedli, že wšickni k tomu sú přistúpili, k čemuž země také jest swolila, tak jakož toho cedula dána jim posluom od země byla. Než to sú nám poslowé týž oznámili, co se roku dotýče, kterýž ráčili ste jmenowati w listu za námi poslaném, w pondělí po S. Martině, že sú k němu přiwesti nemohli. Nebo páni Šlikowé toho jměli mnohé wýmluwy, a zwláště že p. Quirina k tomu času míti by nemohli, kterýž odsud wíce jest nežli mil sto, a sestry jedné také, kteráž we Francích jest za panem Šenkem, a také že přátel znamenitých k tomu potřebowati musí, kterýchž také k tomu času nemohliby sobě zjednati; též i swědomí že sobě k tomu některá zjednati musie, nebudúli dobrowolně moci jmíti, ale že podlé práwa musí sobě připrawowati. Než k roku suchých dní postních státi, na zemi o wšecko mocně přestati, a bratra s sestrami aneb mocnosti od nich zjednati, rukau dáním posluom našim wšichni sú slíbili před pány Žateckými. A pan Šebestian hned jest tudíž postúpil panu Albrechtowi zámku; a pan Albrecht též rukau dáním hned jest slíbil, při tom zámku a při tom wšem tak se zachowati, jakož cedule ukazuje. Za to sú wšak zase prosili, aby straně druhé bylo rozkázáno, aby se také tak zachowala do toho času suchých dní postních, jakožto cedule ukazuje; Wary aby byly postúpeny, a Šertingarowi aby psáno bylo zwláště, aby též do toho času proti nim nic nepočínal, jakožto proti těm, kteříž sú řekli a slíbili rukau dáním proti manuom pokojně se zachowati; též také aby jiní lidé jich byli propuštěni, a zwláště kteréž jest pán z Plawna sobě dědicky zawazowal. Kdež my WMti, pane milý, prosíme a žádáme, že WMt to wšecko opatříte a slowem přikázati králowským ráčíte, aby se také tomu wšemu dosti stalo od panuow manuow i od jiných potud, pokud ta cedule společného zuostání w sobě drží a zawírá, aby nám w tom žádná lehkost se nestala, kteříž dobrým a upřímným úmyslem sme pracowali, chtějíce rádi pokoji a obecnému dobrému. Dat. fer. IV ante Galli.

Purkmistři a rady
starého i nowého měst Pražských.

(*Ibid.*) Urozeným pánuom, urozeným a statečným rytieřuom a wládykám, múdrým a opatrným purkmistruom a raddám i jiným wšem obywateluom kteréhožkoli řádu a stawu, městeček a wsí kraje Chrudimského, pánuom a přáteluom mým milým: Albrecht z Kolowrat a na Libšteině, najw. kancléř králowstwí Českého.

Službu swú wzkazuji WMtem, wěděti dáwaje, že sú mi psali páni Pražané, že sú páni Šlikowé sobě wzali prótah do suchých dní postních: jakož tomu z listu jejich panuow Pražan, kteréhož wám přípis posílám, šíře a lépe wyrozumíte. Dat. in Mielnik, fer. III die S. XI millium virginum, annorum ɔc. (sic)

58.

Dwoje psaní pánůw českých o námluwách, kteréž učinili z nařízení sněmu zemského s Jiříkem Wšerubským (z Gutšteina), odpowědníkem zemským, a pomocníky jeho.

Na Chyšich 18 Oct. a na Mělníce 21 Oct. 1505. (*Kopie arch. Kutnohorsk.*)

Službu naši wzkazujem pane Záwiši, haitmane hradu Pražského, přieteli náš milý! Jakož tebe tajno není, což se p. Jiříka Wšerubského dotýče, co s ním koliwěk namluwíme, že tobě to znáti dáti máme, a ty dále také wíš, komu to oznámiti máš: i protož wěz, že sme my p. Jiříkowi glait dali s jeho pomocníky i s služebníky od této neděle najprw příští až do čtyř nedělí. A jakúž koliwěk sme s ním námluwu učinili, to my pánóm Jich Mtem při S. Martině oznámiti chcem. A pan Jiřík také se w tom času pokojně zachowati má s swými služebníky i pomocníky tak wedle těch námluw, které sme s ním učinili. Ex Chyss, w sobotu na den S. Lukáše l. b. 1505.

Ladslaw z Šternberka.
Jetřich z Guttštaina.
Linhart Markwart ze Hrádku.

Urozeným pánóm a statečným rytieřóm a wládykám, múdrým a opatrným purkmistróm a raddám i jiným wšem obywatelóm kteréhožkoli stawu a řádu měst, městeček i wsí kraje Chrudimského, pánóm a přátelóm milým: Albrecht z Kolowrat na Libšteině, najwyšší kancléř králowstwie Českého.

Službu swú wzkazuji WMtem wšem kraje nadepsaného, znáti dáwaje: jakož podlé zóstání zemského na sněmu nyní minulém, kterýž na hradě Pražském obecní držán byl, na tom zóstáno a zawřieno bylo, že ti páni a poslowé, kteříž s jistým naučením k p. Jiříkowi Wšerubskému wysláni byli wo jednání s ním o tu ruoznici a nesnázi, w kterúž se jest s pomocníky a služebníky swými proti wší koruně dal, cožby s ním w tom koliwěk wedle zuostání wšech tří stawów zjednáno a namluweno

bylo, aby to hned od týchž posluow haitmanu hradu Pražského oznámeno bylo, a on potom aby to dále mně oznámil; jakož o tom na témž sněmě zawříno a zóstáno bylo jest. I račtež wěděti, že w tom zjednání s již psaným p. Jiříkem Wšerubským píší ti páni a poslowé, kteříž k němu wysláni byli, oznamujíc jemu co a kterak sú s ním zjednali a zawřeli. Kteréhožto psaní přípis jest mi poslal, a kteréhož já WMtem také přípis posielám, abyšte nahlednúce weň a jemu porozumějíc, jím se dále zprawiti uměli a wěděli. Dán na Mělníce, w úterý den sw. XI tisíc panen, léta božieho tisícieho pětistého a pátého.

59.

Král Wladislaw stawům kraje Prachenského nařizuje sjezd w Písku (27 Febr. 1506) a později sněm w Praze (16 Mart. 1506.)

Na Budíně, 19 Dec. 1505. (*Kopie arch. Trebon.*)

Wladislaw z božie milosti Uherský, Český ɔc. král a markrabě Morawský ɔc. Urozeným, statečným, slowútným a opatrným, pánóm, rytieřstwu a městóm kraje Prachenského, w. n. m. milost naši králowskú a wšecko dobré wzkazujem.

Wěrní milí! Přikazujem wám wšem třem stawóm kraje napřed dotčeného i jednomu každému zwlášť, abyšte se wšichni ten pátek po S. Matěji n. př. do města našeho Píska sjeli, a tu o zemské obecní dobré a kraje toho jednali a jednosworně předsebrali, pokadž z zřiezení zemského a obecních nálezuow i také některých listuow našich, kteříž wám na ten čas od nás dodáni budú, wyrozumíte. A w tom se podlé wuole a rozkázaní našeho we wšem tak jmieti budete a zachowáte; a tu se na ten den wšichni sjedúc, to wšecko podlé poručení našeho a obecnieho swolenie zemského w kraji tom mezi sebú zřiedíte a dokonáte; jakož pak toho wšeho z týchž listuow našich další zpráwu jmieti budete, kterak a pokud se w tom we wšem zachowati máte. A zřiedíc to, potom na sněm obecní wám wšem stawóm král. Českého ten pondělí po neděli postní, kteráž slowe Oculi n. př. na hradě Pražském položeném (sic) se wšichni sjeli, a toho pro nic neobmeškáwali. O kterémž sněmu z těch listuow našich swrchudotčených, když se sjedete, proč a z kterých příčin jej pokládáme, šíře srozumíte. Wuoli w tom naši a jisté rozkázanie znajíce, tak se w tom wšichni zachowajte, jakož wám píšem. Dat. Budae fer. VI post Luciae virg. anno regnor. nor. Hungariae XVI, Boemiae vero XXXV°.

Ex commissione
Regiae Maj^tis^.

60.

Král Wladslaw wšem Kutnohorským, i úředníkům swým, naučení dáwá, kterak chowati se mají, zwláště kdyby ho bůh neuchowal smrti.

Na Budíně, 4 Febr. 1506. (Ex orig. arch. civ. Kutnens.)

Wladislaw z božie milosti Uherský, Český král a markrabě Morawský &c.

Slowútní, poctiwí a opatrní, wěrní naši milí! Porúčieme wám přísně, chtiece tomu konečně, abyšte se podlé prwní naší zápowědi jměli a zachowali, a mimo nás žádných sobě jiných pánuow nehledali ani jměli, než k urozenému Bernhartowi z Waldšteina, mincmeistru králowstwie Českého, wěrnému našemu milému, na miestě našem o wšecky waše wěci a potřeby útočiště jměli, a jím se we wšech wěcech zprawowali. Pakliby kteří jiné pány jměli, ten každý i ti wšickni aby od dojití tohoto listu našeho od těch swých pánuow we čtyřech neděléch pořád zběhlých odpuštění wzali, a nás za pána majíce, k swrchupsanému našemu mincmeistru na miestě našem zřenie jměli. Jestli že by se pak kteří w tom swéwolně zachowati a poslušni býti nechtěli, již sme my mincmistru našemu poručili, jak se k takowým jmieti a zachowati má. Také jestli žeby nás pán buoh smrti uchowati neráčil, a my tohoto našeho zřiezenie jináč nezměnili, a také nadepsaný Bernhart w tom úřadu zuostal: chcme tomu, abyšte se wšickni k němu w tom we wšem poslušně jměli a powolně zachowali, a to až do budúcieho krále Českého těch wěcí změnění. A toho wšeho abyšte jináč nečinili, znajíce w tom wuoli a rozkázanie naše jisté. Dat. Budae, f. quarta post festum purificationis beatae Mariae virginis, anno domini xv^c^vi^to^, regnorum autem nostrorum Hungariae xvi^to^, Boemiae vero xxxv^to^.

Ex commissione propria regiae majestatis.

Slowútným, poctiwým a opatrným úředníkóm w minci, šefmistróm, konšelóm, erckaféřóm, mincéřóm, pregéřóm, hawéřóm a jiným wšem úředníkóm a dělníkóm na Horách Kutnách, wěrným našim milým.

(A tergo: „Král JMt, aby pana mincmajstra poslúchali i po smrti JMti jej aby za mincmajstra drželi, aby jiných pánuow sobě nepuosobili.")

61.

Nález sněmowní o porownání Šlikůw s krajem Loketským.

21 Mart 1506. (*Z desk zemských n. 42, lit. D. 21—25.*)

W Červených památných N. 4.

Jakož sú mocně přestali na obecném sněmu na wšech třech stawích Šebestian, Kwirín a Albrecht, bratří Šlikowé z Holajče, a Wáclaw a Mikuláš Šlikowé s jedné, a manowé kraje Loketského, měšťané Loketští a Warští s strany druhé, kdežto na jich obojích stran mocné přestání takto wypowiedáme mezi nimi:

Item, Šebestian Slik s Kwirínem a Albrechtem bratřími swými we wšem statku zůstati, držeti a s nimi jako s bratry nedielnými má, a jeho tak jako prwé užíwati, beze wší překážky nyní a budaucně.

Item, že nadepsaní Šlikowé, Šebestian, Kwirín a Albrecht, měšťany Loketské a Warské zase w jich byt a do města Loktu a Waruow přijieti mají, tak aby oni do swých domuow, gruntuow a příbytkuow nawráceni byli.

Item, manowé a měšťané Loketští i Warští ten punt, kterýž sú mezi sebú učinili a spečetili, aby hned před JMtmi pány zrušili a zkazili. Co se pak gruntuow manských měšťan Loketských a Warských, kteréžkoli oni Šlikowé drží a při sobě mají, dotýče, těch a takowých gruntuow hned konečně we dwú nedělích od dnešního dne pořád zběhlých jim manuom a měšťanuom oni Šlikowé aby postaupili, aby oni manowé i měšťané gruntuow a lidí swých swobodně užíwati a jimi wlásti mohli, beze wší jich Šlikuow odpornosti a překážky i jich wšech pomocníkuow, jakž jich wýsady ukazují.

Item. Jakož oni Šlikowé drží zámek jmenem Grezles Hendricha z Plawna, toho zámku oni Šlikowé jemu pánu z Plawna postaupiti mají zase bez prodléwání, a to také od dnešního dne we dwú nedělích pořád zběhlých.

It. Jakož zámek a město Wary drží krále JMti hajtman, Jiřík z Násilí, hajtman na Hrádku Křiwoklátu, toho zámku Waruow i se wším což k němu on Jiřík hajtman drží, jim panuom Šlikuom postaupeno býti má od dnešního dne we dwú nedělích pořád zběhlých.

It. Jakož sau se stali mezi nadepsanými stranami o ty ruoznice a nesnáze, které mezi nimi byly powstaly, rozliční nálezowé: takowí wšickni nálezowé, ježto by se w nich cti dotýkalo, aby od stran propuštěni, zdwiženi, z desk wymazáni, a w nic obráceni byli s powolením pánuow JMti a wládyk z pl. saudu z.; a jestliže sú manowé a neb ktožkoli jiný těch takowých nálezuow které wýpisy brali, ty aby wšecky zase wrátili.

It. toto také znamenitě přimieněno a na tom zůstáno jest, že žádná strana swrchujmenowaná, ani jich přátelé s obú stran a pomocníci, těch wšech wěcí w předešlém času mezi nimi wzešlých a kterakkoli přešlých nyní budaucně a wěčně w časích potomních zlým sobě spomínati ani zdwihati nemají nižádným obyčejem, slowy ani skutky; ani které osoby wzláště jedni druhým nenaříkati se, ani kterak haněti, oni manowé, ani který žádný jiný obyčejem nižádným; pakli by se která strana, aneb ktožkoli jiný zwláště w tom jakož se swrchu píše nezachowali aneb nezachowal, tehdy aby jeden druhého z nářku cti pohnati mohl, nebo nálezowé tito napřed dotčení, kteříž mezi swrchupsanými stranami dskami zapsáni sú byli, nejsú a nemají jim a jich dědicuom a budúcím k žádné škodě ani-újmě s obú stran, Šlikuom, manuom ani měšťanuom na jich ctech a dobrých powěstech býti, nyní i na budúcí časy wěčné; a odpowědi wšecky s obú stran aby mezi nimi minuly po tento den, i wšecky škody netoliko mezi stranami, ale i mezi jich s obú stran pomocníky.

It. w tuto smlúwu pojati jsú wšickni ti, kteří sú koli jim Šlikuom proti manuom a měšťanuom swrchujmenowaným, a též ktožkoli sú manuom těm a měšťanuom proti týmž Šlikuom kterak koli pomáhali, že to pomahaní s obú stran těm kteříž pomáhali na jich cti a dobré powěsti nic ke škodě není a býti nemá.

It. což se Matesa Hisrle dotýče a Šerntingara, ti sú mocně na osmi ubrmanech o swé pře přestali, kteréž mají s panem Mikulášem Šlikem, a před těmi se winiti mají o suchých dnech Letničních najp. př.. z čeho se jim zdá; a strana straně odpowiedati nemá, a této wýpowědi strana straně sobě ku pomoci s strany druhé býti nemá.

It. wěznowé, kteréž mají s obú stran, ti wšickni aby wězení prázdni a hned propuštěni byli bez prodléwání.

It. odpowědi, které sú byly a staly se mezi wší zemí s strany jedné, a pány Šliky s strany druhé, též mezi nimi minúti mají.

It. jakož sau pan Hendrich z Plawna a páni z Gutnšteina a páni Flukowé odpowěděli jim pp. Šlikuom, ta odpowěď mezi nimi s obú stran minúti má. A také kteréž listy mají odpowědné oni Šlikowé od pp. rytieřstwa a měst K. Č., ty aby we dwú nedělí od dnešního dne pořád zběhlých wrátili a u pana purkrabího Praž. položili; pakliby kterého neb kterých listuow newrátili odpowědných, a ti neb ten potom se kde zjewil, že žádnému ke škodě býti nemá, než má w nic obrácen býti, nebo ta odpowěd již minúti má, a oni Šlikowé a manowé Loketští wšickni i měšťané mají se zachowati pokojně, jako jiní obywatelé k. Č.⁰ ke wšem obywateluom téhož králowstwí nyní i w časích budúciech.

A také jakož sau manowé ukázali swé wýsady prosíc, aby při nich zachowáni byli, a měšťané Loketští také ukázali, aby při nich zachowáni byli, a měšťané Loketští ukázali potwrzení na swá práwa, kteréž ohněm potraceny byly a prawíce, že w tom majestátu obdarowání mají na dobré zwyklé obyčeje, a ty obyčeje jmeno-

wali, že chtí podlé té zwyklosti klíče od města míti a konšely saditi i také kohož by chtěli přijíti a propustiti bez wůle pánuow swých, — a na to ukázali majestáty a rozsudky: proti tomu nadepsaní bratří Šlikowé prawili, že o to rozsudek mají králem JMtí a pány na horách Kutnách učiněný, a že to na wůli jich bratří jest, aby klíče sami měli a neb měšťanuom dáwali; a dále prawili, že císař Sigmund JMt ráčil jest zastawiti předkuom jich Loketský kraj s many i se wším příslušenstwím a panstwím: tu na jich s obú stran přestání na sněmu obecním držalém, slyšewše majestáty jich, rozsudky krále Jiřieho slawné paměti, i také krále JMti pána našeho, takto o tom wypowiedají:

Poněwadž oni manowé ukázali potwrzení císaře Karla, kdež potwrzuje majestátu krále Jana, w kterémžto majestátu tito kusowé stojí: aby žádný z těch manuow náprawníkuow a obywateluow k cúdě Pražské neb k jiné cúdě, totižto ke dskám neb saudu zemskému pohnán nemohl býti, a nebo pro které koli zápisy od saudcí našich krajów k. Č.° sauzen býti nikoli, ale toliko oni každému, každé příhodě a na každú při před námi aneb našimi purkrabími Loketskými powinni jsú odpowiedati; a kolikrátkoli by se přihodilo, žeby ti manowé a náprawníci w naší službě byli, máme my jim jakž koli ze swých obydlí wyjedú, až do jich nawrácení wšeliké potřeby dáwati, a wšecky škody, kteréž by w naší službě wzali a je sprawedliwě okázali, zaplatiti; pakli bychom toho neučinili, tehdy ti, jimž by takowé škody napraweny nebyly, w pokoji býti mají a nám slúžiti tak dlauho powinni nebudú, dokudž by jim za ty škody námi úplně dosti nebylo učiněno, a kdyžby zaplaceno bylo, zase oni k těm službám powinni budau. Také wšecka zboží, jenž léna mají od téhož zámku, dědictwí zbaweny býti nemají, ani na nás, nebo jiného držitele nebo purkrabí téhož zámku spadnúti; než každý držitel swého zbuoží můž je dáti nebo odkázati s těmi službami, komuž se jemu zdáti bude za zdrawého žiwota neb při smrti, tak jakž sám držel; pakli by se toho nestalo, spadni na nejbližší přítele. Také jestli že by který z manuow někoho zabil aneb jinak prowinil, ježto by hoden byl hrdla zbawení, a takowý odsúzen byl žiwota, tedy statek jeho odsúzeného na dědice jeho připadnúti má swobodně; jestli pak, žeby takowý k saudu nestál, tedy statek odběhlého dědičný k tomu dílu a práwa manželky jeho na milost naši spadnúti má a purkrabie zámku toho jmenem naším w moc wzíti a opanowati má; wšak od lidí úročníkuow úrok sprawedliwý bráti mají, dokudžby to zbuoží jinému poddáno nebylo, a neb on zase k milosti naší nebyl nawrácen. A také jestli žeby který sedlák na zbuoží manželském (sic) sídlo maje, nebo jiný jiného zabije, nebo jiného se skutku dopustě, pro kterýžby smrti zaslúžil a w tom jat byl, purkrabí náš toliko o hrdlu jeho súditi má; ale statek winného mowitý i nemowitý, by pak k saudu stál neb utekl, na pána jeho spadne, za kterýmžto sedí, a purkrabie tu nic nemá. A jestli žeby kto z manuow

na swém zbuoží malý i weliký skot sew, tráwu neb jiné wěci, kteréž tu rozmnoženy jsau bez dědicuow nalezl, těch wiecí má býti dědic bližší i držitel.

It. wšickni manowé w kraji Loketském obýwající, wšeliké ptáky, malú zwěř, kromě jelenuow a laní wšady w tom kraji budú moci lowiti, kromě toliko w uložených mezech hradských, jenž slowú purkheck.

It. také wzláštní milost týmž manuom neb jich lidem w témž majestátu činí, jestližeby oni manowé neb jich lidé w kterú pokutu či oprawu peněžitú w saudě neb krom saudu upadli, aby tu oprawu toliko wedle města Loketského powinni byli oprawiti.

A o berni králowské takto w témž majestátu stojí: aby wšickni i každý toho kraje obywatelé wedle placení a šacowání úroka ročního z peněz obilé neb desátkuow wedle obyčeje téhož kraje platili, takže každý cožkoli úroka platí, polowici toho, berně kdež by uložena byla, dáti a platiti bude powinen; a přes to oni obywatelé w ničemž nemají obtěžowáni býti.

I poněwadž oni Šebestian a Kwirín a Albrecht bratří Šlikowé okázali sau zástawu císaře Sigmunda, a jímž zastawuje předkuom jich kraj Loketský s many i se wším jeho příslušenstwím a panstwím, tak jakž jest sám JMt měl a držel; i protož aby se oni bratří Šlikowé k nim manuom zachowali podlé služeb a wšech jiných artikulech (*sic*) na hoře položených z majestátu jich manuow wypsaných tak, jakž sau je králowé čeští JMti jsúce toho kraje Loketského w držení, zachowáwali, a oni manowé zase též aby se k nadepsaným bratřím Šlikuom we wšech službách, kdyžby obesláni byli od nadepsaných bratří neb jich dědicuow při na hoře psaných artikulích z majestátu jich wypsaných zachowali, jakožto ku pánuom swým, kteří na nich panstwí mají, tak jakož sau se k králuom JMtem předkowé jich w těch we wšech službách nahoře psaných zachowali. Co se pak saudu manského kraje Loketského dotýče, poněwadž sú oni manowé okázali rozsudek krále JMtí pána našeho, aby oni manowé k tomu saudu takto přisahali:

„Já slibuji a přisahám nejjasnějšímu knížeti a pánu pánu Wladislawowi Uherskému, Českému ɔc. králi mému pánu, Šebestianowi z Lažan, jakožto pánu mému na místě JMKé“ a tak aby se k nim bratřím oni manowé zachowáwali podlé též přísahy a téhož rozsudku krále Mti.

A jakož sau měšťané Loketští ukázali majestát císaře Karla, kterýmž JMt též měšťany, dědice jich a budúcie, wěčně je wyswobozuje ode wšech daní, pomocí šosuow, platuow a jiných jakýž koli poplatkuow, kterýmž by jmenem mohli jmenowáni býti, a wzláště o berni králowské, a také w přech neswědomých a mylných, aby se nikam jinam odwoláwati po ortele a nálezy nemohli, než do města Chba. Také nižádnému člowěku aby nebylo dopuštěno krčmy, piwowaru, sladowny, kowárny

mfli od téhož města wyzdwihnúti a ustawiti, křom těch, kteřížby od starodáwna wysazeni byli.

Také kteřížby koli manowé urození, neb kterého koli spůsobu a stawu lidé chtěli w nadepsaném městě Loktu neb w předměstí bydleti a příbytky swé tu míti, ti wšickui k nesení šosuow poplatkuow, pomůcek i wšech jiných pořádkuow, jakožto jiní obywatelé tu trpěti powinni aby byli.

Také přihodilo-liby se kterého mordíře, aneb wraha, laupežníka a neb jiného zločince spolu měšťanuom a obywateluom (sic) býti, a w jakém by koli neslušném činu a skutku nalezen byl, žeby proto psancem učiněn aneb hlawním saudem odsauzen byl, nechceme aby zboží, dědictwí, wsi neb forberky, také mowité wěci, která a které by po sobě pozůstawil, jeho dědicuom odjaty býti měly, lečby takowý zločinec chtěl takowým zbuožím se od zapsání a od smrti wyswoboditi. A protož aby oni bratří Šebestian, Kwirín a Albrecht aby je měšťany Loketské při tom při wšem tak, jakož sau oni majestát císaře Karla ukázali we wšech jeho artikulech na hoře psaných zachowali; a oni měšťané Loketští též, poněwadž nadepsaní bratří majestát císaře Sigmunda ukázali, jímž zastawuje ten kraj Loketský se wším panstwím sobě JMti krom wýplaty ani budúcím králuom nic nepozůstawuje, aby se k nim Šebestianowi, Kwirínowi a Albrechtowi tak a tau poddaností zachowali, jak sau se předkowé jich králuom českým JMtem zachowali.

A jakož sau měšťané žalowali, žeby jim klíče od města oni nadepsaní bratří brali, kteréžby jim k chowání od starodáwna náleželi: poněwadž sú rozsudek krále Mti mezi stranami učiněný oni Šebestian, Kwirín a Albrecht ukázali, kdež JMt takto o tom nalezti ráčil: poněwadž oni Šlikowé jsú páni zámku i města, že wůli mají při sobě klíčuow nechati a neb je měšťanuom dáti, i protož je nadepsané bratří přitom zůstawují, aby oni bratří i jich budaucí toho wůli měli, klíče od města Lokte při sobě chowati aneb je měšťanuom dali.

A což se přísahy dotýče týchž měšťan k Šlikuom, aby se strany zachowaly wedle toho rozsudku. A jakož sau oni měšťané majestát císaře Karla ukázali, že JMt jim dáwá a potwrzuje zwyklosti dobrých obyčejuow, kteréžto obyčeje oni jmenowali měšťané: žeby wždycky sami sobě konšely sadili, a kohož sú chtěli toho do města přijali, a ktožby mezi nimi býti nechtěl, toho že mají moc propustiti: i protož aby oni měšťané ty a takowé obyčeje prowedli o suchých dnech Letničních najprw příštích před pány JMtmi a wládykami na pl. saudu z.; a oni bratří Šlikowé, aby také swé sprawedlnosti proti tomu ukazowali a prowozowali, že sú té moci nikdá oni měšťané neměli a neužíwali.

Co se pak měšťan Warských dotýče, jakož sau též wýsady swé okázali, kteréžto swědčí, že se týmž wším práwem zachowáwati a řéditi mají, jakož měšťané Loketští, přitom aby je oni Šlikowé také zachowali. A oni Warští aby se také

k týmž Šlikuom zachowáwali, jakožto ku pánuom swým, tak jakž sú se powinni byli ku káluom českým JMtem zachowáwati. A jakož sú se také oni měšťané Warští táhli na to, žeby sobě též konšely saditi mohli a sami se propauštěti měli a přijímati, to aby také prowedli o suchých dnech Letničných najprw př. před pány JMtmi a wládykami na pl. saudu z.; a oni Šlikowé zase tak, jak se swrchu o Loketských měšťanech píše, ukazowali, aby se takéž zachowali a wůli měli jako proti Loketským, chtí-li co proti nim mluwiti a ukazowati. A tuto wýpowěd mají sobě oboje strany na wěčné časy a budúcí zdržeti. Pakli by která koli strana této wýpowědi wší neb w čem koli neb w kterém koli kusu nezdržela, tehdy strana držící má to na krále JMt nynějšího neb budúcího, pakli by krále JMti w zemi nebylo, tehdy na pány JMt a wládyky do pl. saudu z. wznésti; a tu páni JMt a wládyky z téhož saudu mají rozkázati stranu nedržící obeslati, a w tom obeslání jmenowati, čeho strana nedržící té wýpowědi nadepsané nedrží, aby stála při tom obeslání na suché dni najp. př. po tom obeslání; a tu nestane-li ta obeslaná strana, aby druhé straně stojící stané práwo na ni dáno bylo; pakli stane, a tu rozeznáno bude JMtmi pány, žeby která strana čehož nezdržela, tehdy což tu páni naleznú žeby co strana nedržala, mají JMt rozkázati aby držala a tomu rozkázaní panskému dosti učinila; pakli by ta strana toho, což by páni nalezli a rozkázali, dosti tomu neučinila, tehdy ta strana, kteráž by panské wýpowědi a rozkázaní neučinila, má upadnúti w tu pokutu, jako kdožby práwu odpíral a jemu dosti učiniti nechtěl. Dali památné. Wyznání wšech úředníkuow. Stalo se w sobotu den S. Benedikta, léta b. 1506.

62.

Král Wladislaw žádá o pomoc a nařizuje hotowost proti králi Maximilianowi do Uher wpadlému.

Na Budíně, 8 Mai 1506. (*Psaní troje téhož dne.*)

A.

Psaní rozeslané do krajůw. (Rkp. Talmberský f. 429.)

Wladislaw z božie milosti Uherský, Český ɔc. král a markrabě Morawský ɔc.

Urozený wěrný náš milý! Tajno tebe nebuď, že pro srownání mnohých různic a nesnází, kteréž byly mezi králem Římským JMtí, námi a poddanými našimi w královstwí Uherském wznikly a powstaly, podlé námluwy mezi týmž králem a námi učiněné měli sme se při tomto příštím času w Edmberce spolu sjeti a takowé ne-

snáze rownati. Jakož sme pak byli k takowému rownání některé z pánuow téhož králowství k sobě obeslali, aby také při tom jsúce, pro zachowání dobrého pokoje těch nám wěcí jednati a rownati pomohli. Kdež již jsúce jako na cestě k tomu našemu společnímu jednání a rownání, newíme jakým duchem anebo myslí JMt hnut jsa, netoliko nám a wšem poddaným králowstwí a koruny této Uherské otewřeně odpowěděl jest: ale poslaw znamenitý počet lidí swých do králowstwí našeho Uherského, dal se w pálení a záhuby nepřátelské poddaných našich; kteréžbychme se wěci po takowých přátelských námluwách nikdá od JMti nenadáli. I poněwadž jest to pak wždy na nás a naše poddané mimo naději naši přišlo: žádáme na tobě s pilností i wěříme, že znaje takowú wěc, ku pomoci naší podlé možnosti swé strojiti se wojensky budeš což najspíše býti moci bude; a kdyžbychme tebe po druhé obeslati a znáti dali, kdeby k nám i s jinými přitáhnúti měl, aby se k tak pilné potřebě naší wyprawil; znaje že to učině, takowú nám w tom libost wokážeš, kterúž my od tebe s wděčností přijmúce, na ni tak pamatowati budeme, ať by práce i nákladu, kterýž pro nás a takowú naši potřebu učiníš, potomně líto nebylo; jakož pak o tom i do téhož králowstwí Českého, markrabství Morawského a knížetství Slezského též píšeme. A také poddaneym swým rozkážeš, aby wšickni wojensky pohotowě byli. A na službu žádnú k témuž králi Římskému ani jinam mimo nás aby nejezdili ani chodili. Nepochybněť wěříme, že se k tomu, očť píšeme a na tobě žádáme, tak jmíti budeš a přičiníš, jakž toho potřebu naši pilnú a znamenitú znáš a widíš. Datum Budae, fer. sexta die S. Stanislai, anno regnorum Hungariae decimo sexto, Bohemiae vero tricesimo quinto.

B.

Psaní poslaná do měst král. Česk. (Orig. arch. Budějowsk.)

Král Wladislaw Budějowským: že král Římský odpowěděl otewřeně obywatelům koruny České i již dal wálečně wtrhnauti do Uher; protož nařizuje se u nich wojenská hotowost ꝛc.

Wladislaw z boží milosti Uherský, Český ꝛc. král a markrabě Morawský ꝛc.

Opatrní wěrní naši milí! Wězte, že král Římský JMt nám i wšem poddaným a obywatelóm králowstwie a koruny České listem swým zúmyslně a otewřeně odpowěděl jest, a již lidé Jeho Mti někteří wtrhše wojensky s jistým počtem lidí, škody a záhuby poddaným našim pálením i jináč w králowstwí Uherském činí, tak jakož o tom z listuow našich po krajích rozeslaných také porozumiete ꝛc. Protož znajíce to, žádáme toho na wás i přikazujem, abyšte w městě wašem wšickni wojensky ho-

towi byli, a kdyžbychom wám po druhé znáti dali, kde k nám i s jinými přitáhnúti jmieti budete, abyšte k tak pilné potřebě naší se wyprawili a wojensky táhli, poněwadž se to JMti předsewzetí našie osoby dotýče a nám jakožto pánu wašemu odpopowěděl jest; kdež my k wám jiné naděje nemáme, než že nás jakožto wěrní naši milí w takowé našie potřebě neopustíte; a také abyšte w městě wašem wolati dali a přikázali, aby žádný na žoldy k témuž králi Římskému ani kam jinam mimo nás netáhli, poněwadž jest to proti osobě naší, a bylilibý kteří rotmistři, kteřížby lid sbierati chtěli mimo naši wuoli a powolení, jim toho žádnú měrú nižádnému nedopúštěli, než takowého neb takowé slibem zawázali; než jestli žeby k nám na službu táhnúti chtěli, aby to na urozeného Albrechta z Kolowrat na Libšteině, najwyššieho kancléře králowstwie Českého, wěrného našeho milého, wznesli a oznámili, kterémuž my poručiti chcme, kdyžbychme mu koliwěk psaním swým o té wěci znáti dali, a jemu počet lidí, kterýžby nám na náš náklad wésti jměl, oznámili, wedle toho aby pohotowě jsúc hned táhli, kdežby jim týž Albrecht s nimi o žoldy shodě, místo oznámil. Protož znajíce takowú pilnú potřebu naši tak se zachowáte, jakož wám píšem, jináč toho nečiniece. Datum Bude, f. VI die sancti Stanislai, anno regnorum nostrorum Hungarie XVI, Boemie vero XXXV°.

Ex commissione
propria reg. maj.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějowic, w. n. m.

C.

Král Wladislaw Budějowským: aby za příčinau wálky s králem Římským wyslali z sebe s plnau mocí do Prahy ke dni 3 června n. př.

(Orig. w arch. Budějowském.)

Wladislaw z božie milosti Uherský, Český ꝛc. král a markrabě Morawský ꝛc.

Opatrní wěrní naši milí! Pro některé naše pilné a znamenité potřeby, a zwláště což se té odpowědi nám od krále Římského JMti dotýče, žádáme toho na wás, abyšte z sebe s plnú mocí osoby z města wašeho wyslali do Prahy w tento úterý před suchými dni najprwé příštiemi, a w středu (3 Jun. 1506) na suché dni welmi ráno w deset hodin, abyšte se na rathúze starého města Pražského sešli; tu sme o ty wšecky potřeby naše urozenému Albrechtowi z Kolowrat na Libšteině, najwyššiemu kancléři K. Č., w. n. m., s wámi rozmluwiti poručiti ráčili, jakož když se sjedete tajno wás nebude. Nepochybujeme o wás, znajíce to býti wuoli a rozkázaní

naše, že se tak zachowáte, jakož wám píšem. Datum Bude, f. VI die s. Stanislai, anno regnorum nostrorum Hungarie XVI°, Boemie vero XXXV°.

Ex commissione
regie majestatis.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějowic, w. n. m.

63.

Král Wladislaw stawům kraje Čáslawského: aby byli weřejně pohotowě wojensky, kdykoli nejw. purkrabí Pražský powolá je k obhajowání země nebo práwa.

Na Budíně, 19 Jun. 1506. (Kopie arch. Kutnohorsk.)

Wladislaw z božie milosti Uherský, Český ɔc. král a markrabě Morawský ɔc.

Urozeným, statečným, slowútným a opatrným pánóm, rytieřóm, wládykám a městuom kraje Čáslawského, wěrným našim milým, milost naši králowskú a wšecko dobré wzkazujeme. Wěrní milí! Jakož zřiezenie zemské s wolí a wědomiem wšie země, z jednostajné wuole wšech tří stawuow králowstwie Českého, pro obhajowánie práwa, zastawenie wšelijakých lidí wýtržnosti a swéwuole, kteříž by w tomto králowstwí proti práwu a řádu užíwati a obecnému dobrému překážeti chtěli, a radú pánuow a wládyk súdu zemského učiněné, a dskami zemskými s powolením naším zapsáno jest: že každý pán, rytieřský člowěk, jsa obeslán od najwyššieho purkrabie Pražského, ktožby moc w zemi wzdwihl anebo se práwu zprotiwil, tak wedle toho jakž zřiezenie zemské ukazuje, že proti takowému jest powinen sám swú osobú se wší možností táhnúti, lečby beze lsti nemohl. Tehdy otec syna, bratr bratra nedielného neb strýce, a nemáli kto toho, ale hodného člowěka miesto sebe swú wší možností, jakoby sám táhl, wyslati má. A tu bezelstnost má prowesti anebo zprawiti na najprwnějšie suché dni před pány a wládykami w súdu zemském, že jest sám táhnúti nemohl. Též také ten pán anebo rytieřský člowěk každý, kterýžby statku na zemi nemaje, penieze na úrociech a zápisích jměl, podlé swrchu dotčeného zřiezenie zachowati se má, a powinen bude osobú swú podlé wšie možnosti swé táhnúti, a to pod pokutú, ktož by se tak nezachowal, jakož dskami zapsáno jest, a netáhl, pod ztracením cti, hrdla i statku uloženo jest. Protož napomínáme wás wšecky, abyšte wšickni weřejně wojensky wedle toho zapsánie osobně se wší swú možností pohotowě hned byli, a se zřiedíc, haitmany sobě w tom kraji k tomu zwolili. A když byšte koli od najwyššieho purkrabie Pražského obesláni byli, abyšte hned tak

wedle toho zřiezenie na to miesto táhli, kteréžby wám skrze téhož purkrabie Pražského listy jeho oznámeno bylo, a tu se najíti dali. Wuoli w tom naši a rozkázanie znajíce a toho jináč nečiníce, zachowajte se w tom wšickni tak, jakož wám píšem, ač se takowých pokut na to uložených a zwláštnie nemilosti našie uwarowati chcete. Datum Bude, feria sexta post festum sancti Viti, anno Christi xv[c] sexto, regnorum autem nostrorum Hungariae xvj[o], Bohemie vero xxxv[o].

Ex commissione regiae Majestatis.

64.

Král Wladislaw stawům českým, k jich žádosti, pokládá sněm obecný do Prahy k pondělí po naroz. M. B. (14 Sept.) k jednání o wyswobození pánůw ze Šwamberka jatých od p. z Gutšteina.

Na Budíně, 5 Aug. 1506. (*Ex orig. arch. Trebon.*)

Wladislaw z božie milosti Uherský, Český ɔc. král a markrabě Morawský ɔc.

Urození, stateční, slowútní, poctiwí a opatrní, wěrní naši milí! Jakož nám píšete oznamujíce, když ste se nynie w Plzni sjeli, že ste tu o wyswobozenie urozených z Šwamberka, wěrných našich milých, s Henrichem z Gutšteina jednali, ale tu wěc, jakž se koliwěk urozený Krištof z Šwamberka k slušnému podáwal, k konci přiwesti nemohli: tak že jest Henrich Gutštein, nechtě k takowému slušnému podáwaní přistúpiti, swéwolně odjel: žádajíce na nás, abychme pro takowú i jiné zemské potřeby, kteréž k jednání před sebú máte, sněm obecní ten pondělí po narozenie matky božie w Praze položiti, a k tomu swoliti ráčili. K kteréžto waší slušné žádosti swolili sme k tomu, a píšem teď uroz. Albrechtowi z Kolowrat na Libšteině, najw. kancléři král. Česk., w. n. m., porúčejíce jemu, aby on hned a bez meškánie takowý swrchupsaný sněm jmenem a slowem naším listowně rozeslal; tak abyšte wy wšickni sjedúce se w Praze na čas a den již jmenowaný, na tom obecním sněmu o Šwamberky i o jiné wěci a potřeby, cožby k dobrému, užitečnému a k swornosti té koruny slúžilo, předsewzieti, jednati a k konci přiwesti mohli. Dat. Budae, fer. iiij[a] die beatae Mariae virginis de Nive, anno dom. xv[c]vj[to], regnorum autem nostrorum Hungar. xvj[to], Boemiae vero xxxv[to].

Ex commissione propria
Regiae Majestatis.

Urozeným, statečným, slowútným, poctiwým a opatrným pánóm, rytieřstwu, Pražanóm i jiným městóm král. Česk., w. n. m.

65.

Wladislaw král pokládá stawům krajůw Bechyňského a Wltawského sjezd obecní do Tábora ke dni 3 Nov.

Na Budíně, 1 Oct. 1506. (Kop. arch. Jindř. Hradce.)

A.)

Wladislaw z boží milosti Uherský, Český ɔc. král, markrabě Morawský ɔc. Urozeným, statečným a slowútným pánóm, rytířóm a wládykám krajuow Bechyňského a Wltawského, wěrným našim milým, milost naši králowskú a wšecko dobré wzkazujem.

Wěrní milí! Jakož sme pro dobré wší země, pro zachowánie řádu a pokoje i dobré swornosti sněm obecní na den sw. Kříže wšem wuobec na hradě Pražském položiti ráčili, na kterémžto mnohé potřebie i užitečné potřeby téhož králowstwie jednaly sú se, a zwlášť což se lantfridu, kterýž na témž sněmě s wolí wšech stawuow sepsán jest, dotýče, kterýž sme my schwálili i oblíbili; kteréhož k dokonánie i stwrzenie pečetmi wašimi pokládáme wám sjezd do Tábora ten úterý po Wšech Swatých (3 Nov.), žádajíce wšech i wám přikazujíce, poněwadž my pečet naši k němu přiwěsiti sme kázali a na ten čas wám jej pošlem, abyšte wy wšickni tu na tom miestě ten den napřed jmenowaný w městě Táboře byli a najíti se dali, a podlé pečeti naší pečeti swé tak k němu přiwěsili a mezi sebú z pánuow a rytířstwa při tom času woprawce a radu ze wšech tří stawuow podlé znění lantfridu zwolili; a ti aby nám a kraji tomu přísahu podlé toho přípisu, kterýž wám na ten čas také pošlem, učinili, aby ty wšecky wěci podlé zněnie téhož lantfridu řiedili a opatrowali, a ktožby se koli z kteréhokoli stawu tomu zprotiwil, toho abychom za toho jměli a držeti chtěli za rušitele, zkázce pokoje, řádu, práwa a obecního zemského dobrého. A kohož tak za oprawce a radu mezi sebú ze wšech tří stawuow zwolíte, chcem tomu aby to každý k sobě přijal beze wšie odpornosti; nepochybujíce o wás, že se w tom we wšem tak zachowáte a poslušni najíti dáte, jakož wám píšem, jináče toho nečiníce. Datum Budae, feria V die scti Remigii, annorum domini M°V°VI, regnorum autem nostrorum Ungariae XVII°, Boëmiae vero XXXVI°.

Ex commissione regiae Majestatis.

B.)

Wladislaw z boží milosti Uherský, Český ꝛc. král a markrabě Morawský ꝛc. opatrným purkmistróm a konšelóm měst krajuow Bechyňského a Wltawského, wěrným našim milým, milost naši králowskú wzkazujem. Wěrní milí!

Tajno wás nebuď, že sme ten úterý po wšech Swatých wšem pánóm a rytířstwu krajuow Bechyňského a Wltawského sjezd do Tábora položiti a jmenowati ráčili, aby wšickni páni a rytířstwo nadepsaných krajuow do téhož města se sjeli. I znajíce to, poraučíme wám s pilností, abyšte wy do toho času po každý trh w městech wašich ten sjezd prowolati dali, a na ten sjezd sami z sebe též wyslali, jináče nečiníce, wuoli a poručenie naše znajíce. Datum Budae, feria V die scti Remigii, anno domini M°V°VI°, regnorum autem nostrorum Ungariae XVII°, Boëmiae vero XXXVI°.

Ex commissione regiae Majestatis.

66.

Páni Táborští pánům Budějowským: aby k žádosti pánůw Pražan neobmeškali wyslati z sebe do Prahy (ku poradě).

W Táboře, 23 Nov. 1506. (Orig. arch. Budějowsk.)

Službu naši, slowútné opatrnosti páni přietelé a súsedé milí, wzkazujem. Tajno Wašich Opatrností aby nebylo, kterak páni Pražané wšech tří měst Pražských píší nám, žádajíce nás, abychom k nim do Prahy z sebe wyslali, a wám i jiným městóm to dali znáti, jakož z listu Jich Mtí, jehož wám přiepis posíláme, tomu porozumiete. Podlé pánów Pražan my wás také žádáme, že toho neobmeškáte wysláním z sebe, a pánóm Wodňanským a Píseckým to též znáti dáte, prosíme. Datum f. II die s. Clementis anno domini 1506.

Purkmistr a rada
města Hradiště hory Tábor.

Slowútným a opatrným pánóm purkmistru a radě města Budějowic, přátelóm a súsedóm našim milým.

65.

Jan z Šelnberka Krištofowi ze Šwamberka: zdání swé píše o nastáwajících, skrze smrt nejw. purkrabího, proměnách w nejwyšších úřadech zemských.

Na Boleslawi, 22 Januar. 1507. (Copia arch. Třebon.)

Pánu synu mému milému p. Krištofowi z Šwamberka a na Zwiekowě.

Urozený pane, pane synu muoj milý! Byšte se dobře měli a zdráwi byli i se dcerú mú, tohobych wám s prawú wěrú přál.

Jakož mi píšete, oznamujíce mi o smrti páně Hradeckého, kteréž já jemu w prawdě nepřeji: pak již jináče býti nemuož, pán buoh rač se nad ním smilowati. Kdež mi pak o tom píšete, že auřadowé bez pochyby budau se měniti, žádajíce, abych já také w tom péči měl, abyšte wy k nějaké poctiwosti přijíti mohli: i muožte mi toho wěřiti, muoj milý pane synu, žeťbych já wám wšie poctiwosti i wšeho dobrého wěrně přál, nic méně než jakobyšte muoj přirozený syn byli; a bych jedné wěděl, kudy a kterak wám k čemu pomoci, o tom nepochybujte, žeťbych to rád učinil, a učiním, bych jedné wěděl k čemu se obrátiti. Neb já sobě takto myslím, žeby k tomu auřadu purkrabskému hodnějšieho w této zemi nebylo, nežli pán z Rozmberka; neb jest pán mladý, a mohlby sebú ku potřebě hýbati, k tomu pán bohatý a mocný, ježtoby w čas potřeby mohl sebú doraziti; a já prawím, žeby pánu slušně bylo o to státi. Což se dotýče p. hofmistra p. Perštainského, to jest také pán mocný, ale již něco letitý; a také já nemám té naděje, by on swuoj auřad pustil pro purkrabstwie; nebo ač purkrabstwie jest poctiwost wětší, ale proto hofmistrstwie jest také auřad poctiwý a jeho úžitek bez nákladu dwakrát wětší než purkrabstwie; a protož já nemám naděje, by on o purkrabstwie stál. Což se pak dotýče pana kancléře, to jest pán mladý, a po cti stojí; já nepochybuji, než poněwadž nynie osobně jest při králi JMti, že on o ten auřad stane. A tak jakž od mnohých jest hlas slyšeti, že král JMt k němu jest laskaw náchylen (sic), jest dobře podobné, staneli o to, že jej snad obdrží. Chtělilibyšte wy kancléřem býti, toho já newiem; než jestiť auřad poctiwý a časem užitečný, a nade wšecky auřady najwiece práce má. A protož já wám takto oznamuji: wezmeli to na se pán z Roznberka, žeť tu proměny žádné nebude w auřadech; pakliby to na se wzal pan kancléř, tehdy nebude žádný jiný auřad prázden nežli kancléřstwie. Pak což mi koliwěk dáte znáti, žebych já měl učiniti, očbych měl státi aneb se přimlúwati, to já wšecko rád učiním, jako pro syna swého milého. A mně by se zdálo, abyšte pánu z Roznberka oznámili, že je to má rada, aby o ten auřad purkrabský stál. A panu strýci swému službu mú powězte. Dat. na Boleslawi, w pátek den S. Vincencia.

Jan z Šelnberka a z Kosti oc.

66.

Jan z Lomnice Petrowi z Rosenberka: o potřebě brzkého sněmu wšech zemí krále Wladislawowých ꝛc.

Na Meseřieči, 25 Januar. 1507. (Orig. arch. Třebon.)

Pánu a bratru mému milému p. Petrowi z Rozimberka ꝛc.

Urozený pane, pane a bratře muoj milý! Byšte se WMt we zdrawí dobře měli, toho bych WMti wěrně přál.

Račte wěděti, když sme teď nynie o třech králích sněm obecní w Olomúci měli, tu jest o toto mezi wšemi stawy mluweno a dosti potřebně rozważowáno, co se pána našeho a dětí JMti dotýče, w jakém nebezpečenstwie JMt i s nimi stojí, a my poddaní JMti také, a s takowými odklady zwláště. Pak mój milý pane a bratře, jistě jest dosti nebezpečné toho čekati; neb JMt do S. Jiří odkládá, že se tu teprwa raditi a ustanowiti ráčí, kdyby ten sněm wšech JMti zemí držán býti měl, na ten teprw obsílati; a lidé také neustanowíce se doma a newědúc oč se jednati bude, odloží zase na swé přátely a udělají z toho druhý sněm. A Uhři, tiť také jednati budú, aby z toho wždy nic nebylo, a řeknú, že toho bez wuole obce učiniti nemohú, odloží sobě do druhého rákoše. A nám jest w tom welmi nebezpečné státi. Kdež tu wěc mezi sebú široce sme rozważowali, a zdálo se nám, žeby najlépe bylo, abychom na těch odtaziech nestáli, než WMtem do Čech tu wěc oznámili, abyšte toho na tomto sněmu, kterýž w Praze w půstě držán bude, mezi sebú powážili, mohloliby to býti, abychom oboji z král. Českého i z markr. Morawského, znajíc toho takowú potřebu, a pána swého poněkud wáhawého, a že se nynie Uhry zprawuje, nečekajíc obeslání a takowých odtahuow, wybrali počet ze wšech stawuow, kterýžby se WMtem zdál, na ten čas když oni w Uhřích rákoš jmíti budú a tu se wšeci shledají, abychom tu ku pánu swému jeli, ustanowíce se prwé doma, coby se jednati mělo s JMtí, o to w přítomnosti Uhruow jednali, coby potřebí bylo. Zdálo se nám, žeby tudy najlepší cesta byla a najbližší; neb by se tu již Uhři wymluwiti nemohli a na jiné ukazowati, nebbychom je tu pospolu našli. Ale ta wěc musilaby w tajnosti zachowána býti: neb jakžby tomu srozuměli, ztěžka by se i na rákoš sjeli. Nebo což rozumím, že jich jest dosti málo, kteří o tom wědí, žeby JMt ten sněm jmíti ráčil. Kdež pak i mezi námi o to mluweno jest, žeby chtěli některé s tau wěcí na sněm do Prahy wyslati: ale mně se jest zdálo, že toho potřebí není, než aby WMti a nebožtíku pánu z Hradce a p. Ladslawowi ta wěc skrze mne oznámena byla, a coby se WMti zdálo, abychom podlé toho jednali. I prosili sú mne, abych já to WMti oznámil. Pak muoj milý pane a bratře! již WMt račte na to pomysliti, a to w sobě

lépe rozwážiti a tím již hýbati jakž se WMti zdáti bude; a co w tom bude WMti zdání, to mi prosím oznámiti račte.

Do Slezska se nám nezdálo tej wěci oznámiti, než jestližeby se WMtem zdálo žeby dobře bylo, abyšte wy z králowstwie Českého tau wěcí i u Slezáků hnuli.

Muoj milý pane a bratře! Znám že jest těžké mysliti na obě straně, o takowú wěc jeti do cizí země, nejsúce obesláni od pána swého, ani od panuow Uhruow: ale zase jest těžké, w takowém nebezpečenstwie státi; a člowěk wěda i rozuměje palice na se čekati, a moha něco zjednati, tak nechati, newím také dobřeli bude. Pak již WMt račte to wšecko lépe rozwážiti, nežli já psáti umím. Než mně se zdá (ač WMti také) že jest lépe abyšte WMt tím tam hnuli, nežbychom my tam o to posielati měli. Neb sme my se zde ustanowili, jestliže páni Čeští budú ráčiti, že my rádi tak učiníme a z sebe počet, kterýžby se wám koli zdál, podlé WMtí wyprawíme. Pak co se WMti w tom najlepšieho zdáti bude, to mi prosím oznámiti račte. A s tím dajž se WMti pán buoh dobře jmíti. Ex Mezerziecz, fer. II die conversionis S. Pauli anno dni. 1507.

Jan z Lomnice
a na Mezeřiečie ɔc.

67.

Zápis sněmowního snešení (stawu panského a rytířského proti městům).

W Praze, 5 Mart. 1507. (Rkp. Raudnický f. 10.)

Léta MV^c^ VII°, ten pátek po přenešení S. Wáclawa, (5 Mart.) páni Jich Mti a rytířstwo na sněmu obecném, kterýž držán byl na hradě Pražském, na tom sú se oba dwa stawowé panský a rytířský swolili:

Jestližeby Pražané aneb které koliwěk město w koruně České na kterú koliwěk osobu buď z panského i také rytířského stawu mimo řád a práwo, kterémužto staw panský i také rytířský z hlawy, mordu odpowídati powinni jsú, sáhl wedle zapsání císaře Karla učiněného a zřízení zemského na jeho hrdlo bez wyslyšení před saudem zemským, tak jakž zřízení ukazuje, že sebe w tom wšickni wespolek ti dwa stawowé skutečně hned opustiti nemají a toho mstíti beze wšeho odpowídání. Poslowé byli sú na tom z pánůw: Zdeněk Lew z Rožmitála a na Blatné, nejwyššísudí králowstwí Českého, Petr z Rosmberka, Wilím z Pernštejna, nejwyšší hofmistr králowstwí Českého, Albrecht z Kolowrat a na Libšteině, nejwyšší kanclíř králowstwí Českého, Petr Holický z Šternberka, Jiřík Bezdružický z Kolowrat, Viktorin Křinecký z Ronowa, Jan z Šternberka, Krištof z Šwamberka, Bernart z Walšteina, nejwyšší mincmistr králowstwí Českého, Jindřich Šwihowský z Risemberka, Jetřich z Gut-

šteina; a z wládyk: Mikuláš z Hořic a na Pecce, nejwyšší písař králowstwí Českého, Albrecht z Leskowce podkomoří králowstwí Českého, Tobiáš z Sulejowic purkrabě Karšteinský, Burian z Lípy Trčka a na Lipnici, Albrecht Rendl z Aušawy, prokurator krále JMti, Jiřík Karlík z Nežetic, Jan Janowský z Sútic, Léwa Malowec z Libějowic, Jan z Klenowého, Zdeněk Malowec z Chejnowa, Diwiš Boharynský z Hrádku, Radslaw z Šebířowa, Matiáš Libák z Radowesic, Mikuláš, Pecinkar z Bydžína.

68.

Jiřík z Kopidlna králi Wladislawowi: činí se odpowědníkem zemským, protože Pražané sťali bratra jeho proti práwu a řádu, a béře odpuštění od krále i od země.

Bez místa, 18 Jul. 1507. (E copia coaeva in arch. Trebon.)

Najjasnějšiemu králi a pánu, panu Wladislawowi z božie milosti králi Uherskému, Českému ꝛc. králi JMti a pánu, pánu mně milostiwě přiezniwému.

Najjasnější králi pane, pane mně milostiwě přiezniwý! Já Jiřík z Kopidlna službu swú WKMti wzkazuji a WKMti oznamuji, kterak Pražané Staroměští bratra mého kázali sú stieti proti práwu a řádu beze všeho prowiněnie, řád a práwo opowrhše, kdež práwa a swolenie zemská ukazují, aby nižádný z panského ani rytieřského stawu nižádného utratiti nemohl bez rozsudku zemského. Pak nadto wiece sú mi ukrytě odpowěděli: ježto já skrze takowý jich účinek a jich ukrytú odpowěd se musil sem zhostiti z země té. A již já od WKMti odpuštění beru a se od WKMti i od země té zhošťuji, a před WKMtí swú čest, swých towaryšuow čest, swých pomocníkuow čest i těch wšech pomocníkuow (sic) s jich pomocníky čest ohražuji proti Pražanóm Staroměstským i proti jich pomocníkóm s pomocníky jich, i proti wšem poddaným WKMti w České zemi, kteřížby jim toho chtěli pomáhati. A WKMti děkuji, že ste ráčili mým pánem milostiwým a laskawým býti. Dat. Dominica ante festum S. Mariae Magdalenae, annorum domini 1507.

69.

Král Wladislaw Petrowi z Rosenberka a Albrechtowi z Kolowrat: aby zřídili a ohlásili wálku z Čech proti falckrabi.

Na Budíně, 29 Jul. 1507. (E copia arch. Trebon.)

Wladislaw z božie milosti Uherský, Český král a markrabě Morawský ɔc.

Urození, wěrní naši milí! Jakož wám dobře wědomo jest, kterak tyto předešlé časy pfalcgrabě mnohé neřády a škody znamenité zemi a zbožie swá na obywatele koruny České dopauštěl, tak že sú někteří z koruny té wynešeni, šacowáni a rozličným trápením a záhubú k nenabytým škodám připraweni; kdež sme my častokrát jeho napomínali a žádali, aby takowých neřáduow a záhub na poddané naše nedopauštěl, a lidí těch wýtržných na zbožie swých proti nám a té koruně nefedrowal ani nepřechowáwal. Wšak na takowé naše časté a snažné napomenutí nic se neobrátiw, neřády ty předse jest dopauštěl i podnes dopauštěti nepřestáwá. I nemohúc jemu toho déle snésti a trpěti, a takowé záhuby na poddané naše dopauštěti, wálku otewřenú proti němu z koruny České dopustiti před se sme wzali a toho, což jest na korunu tu dopustil, a tudíž proti nám také w tom učinil skutečně, s boží pomocí se mstíti, porúčejíce wám na místě našem, abyšte wy již jsúce k tomu od nás usazení, wšem obywatelóm té koruny wuoli naši w tom oznámili, a zřídíce to, jak ta wěc předse wzata býti má, we jmeno božie proti němu a jeho poddaným se zdwihli, a to přitom wšem wóbec slowem naším oznámili, jakéby koliwěk zbožie téhož pfalckrabí kde s pomocníky swými dobyl, to aby při něm zuostalo; než zámky toliko a města aby k koruně připojena byla. Protož majíc toto naše poručení, již se w tom tak přičiňte, abyšte wšecky wěci zřiedíce, k tomu se tak jměli, aby okolní kniežata tohotož příkladem swú wuoli s námi tak jakož sú tyto předešlé časy činili a přiwykli, nejměli, a takowá rajtarstwie a neřády, které se dály a dějí, aby skrze to také přetrženy byly. Dat. Budae, fer. V ante festum S. Petri ad vincula, anno ɔc. xv^{c}VII^{0}, regnorum autem Hungarie xVII^{0}, Boemiae vero xxx sexto.

Wladislaus rex manu propria subscripsit.

Urozeným Petrowi z Rozmberka, Albrechtowi z Kolowrat a na Libšteině na Krupce, najwyššiemu kancléři králowstwí Českého, wěrným našim milým.

70.

Král Wladislaw potwrzuje zápisu ode wšech stawůw král. Česk. ku přetržení, rejtarstwí a zlodějstwí w zemi učiněného.

Na Budíně, 1 Aug. 1507. (*Copia arch. Trebon.*)

My Wladislaw z božie milosti Uherský, Český, Dalmatský, Chorwatský ɔc. král, markrabě Morawský, Lucemburské a Slezské knieže a Lužický markrabě ɔc., oznamujem tiemto listem přede wšemi: Jakož od drahně let rajtarstwo a rozličná zlodějstwa, lúpežowé a mordowé, jímaní, pálení, odpowiedanie, powstali sú w králowstwie našem Českém, ano řád a práwo jde, proti řádu a práwu, opowrhše nás napřed jakožto krále a pána swého dědičného, též také řád a práwo zemské, sami zapomenuwše se nad swými ctmi; jakož nejednú, ale častokrát sami osobně i psaniem našim sme napomínali wšecky stawy králowstwie našeho Českého, aby se skutečně přičinili, a takowé zlé podlé řádu, práwa a zapsanie desk z země wyplenili, zředili a přetrhli, časté a mnohé obecné sněmy wšeho králowstwie o to kladli, lantfridy po krajiech řédili jsme, hajtmany usazowali, i sněmuow o to po krajiech dopauštěli. Wšak proto až dosawad nic není skutečně předsewzato a konáno, ježto by též lotrowstwie tady přetrhowáno bylo, než takowé zlé den ode dne se rozmáhalo a podnes rozmáhá. I protož, nechtiec se tomu déle díwati, uznamenawše to, že mnozí z pánuow, rytieřstwa, z Pražan i z měst králowstwie Českého pro přetrženie a zastawenie toho zlého, milujíc dobré, chtiec tudy řád, práwo a pokoj w zemi zachowati, to před se wzali sú, páni, rytieřstwo, Pražané i jiná města naše králowstwie Českého k přetržení neřádu toho zápis mezi sebú učinili sú, a nás pokornými prosbami poddaně prosili, abychom jim toho jejich zápisu dopustiti a toho milostiwě potwrditi, a podlé nich toho obraňowati proti takowým nešlechetným a wýtržným lidem ráčili. My nahledše w ten jejich zápis, jej rozwážiwše, že k přetrženie toho neřádu slušně i rozumně předse wzali, jakožto ti milujíc naše i obecné dobré a zlému se protiwiec; poněwadž týž zápis práwo ohražuje, to aby předse šlo, a w swé moci zuostalo, ten zápis sme přijali, oblíbili a schwálili, a mocí králowskú jakožto král Český s raddú wěrných našich milých potwrdili, a listem tiemto naším potwrzujem we wšem jeho znění a položení, jakoby tuto slowo od slowa wepsán byl. A ty wšecky tři stawy, kteříž w tom zápisu spolu jsú, aneb kteří k němu přistúpí, jim toho pomáhati slibujem, a obhajowati proti těm wšem, ktožby se zúmyslně proti tomu pozdwihli nebo pozdwihnúti chtěli a zprotiwili. Přikazujíce wšem pánóm, rytieřóm, wládykám, Pražanuom, Horníkóm, i jiným městóm králowstwie Českého i wší komoře naší, klášteróm a manóm našim: aby wšichni se skutečně podlé téhož zápisu

proti takowým lotróm jměli a zachowali pod ztraceniem hrdla i statku, wedle pokut na to od starodáwna usazených, i práwy zemskými zapsaných. A ktož by se koli z poddaných našich králowstwie toho našeho tak nezachowal a w tom se nesrownal wedle jiných, aneb toho pomáhati nechtěl, aneb takowé přechowáwal a fedrowal, buď kteréhožkoli stawu, duchowní nebo swětský, buď man nebo ktožkoli, a z toho se swéwolně wytrhl, wěz se každý w pokutu naši těžkú upadnúti. A každý duchowní, jestli žeby se s lidmi a poddanými swými wedle toho nezachowal, swú prelaturu hned ztratiti má; a man náš každý statek a léno, kteréž má pod námi, propadnúti a wedle toho hrdlo i čest ztratiti má, jako neposlušný, tak jakož zřiezenie zemské ukazuje a od starodáwna býwalo. Toho wšeho na potwrzenie pečet naši králowskú ráčili sme rozkázati přiwěsiti k listu tomuto. Dán na Budíně, w neděli den swatého Petra w okowách, léta božieho tisícieho pětistého sedmého, a králowstwie našich Uherského sedmnáctého a Českého třidcátého šestého.

Ex commissione propria regiae majestatis.

71.

Petr z Rosenberka Pražanům wýstrahu dáwá o Kopidlanském.

Na Krumlowě, 17 Aug. 1507. (Cedula arch. Trebon.)

Wysoce múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě Starého města Pražského, panóm přátelóm mým milým.

Službu swú wzkazuji, wysoce múdří a opatrní páni a přietelé moji milí! Wězte že mi jest znáti dáno, že Kopidlansky dwě stě koní a sto pěší pohotowě má, a že jest w úmysle, wám škodu učiniti, když o S. Bartoloměji do Plzně na jarmark pojedete. I znajíce to, opatřte se w tom, aby se wám škoda od něho a jeho pomocníkuow nestala; nebo bych já jie wám jako swým milým panóm přátelóm nerád přál. Ex Krumlow fer. III post Assumptionem beatissimae Mariae virginis anno ɔc. vij°.

Petr z Roznberka ɔc.

72.

Dva zápisy o zástawě zámku a města Heidelsfeldu biskupowi Wircburskému.

A.

Majestát Wladislawa krále Krištofowi z Gutšteina na zastawení města Hadlfeldu biskupu Wircburskému daný.

Na Budíně, 6 Oct. 1507. (Orig. w archivu Jindř. Hradeckém.)

My Wladislaw z božie milosti Uherský, Český, Dalmatský, Charwatský ꝛc. král, markrabie Morawský, Lucemburské a Slezské knieže a Lužický markrabie ꝛc., oznamujem tiemto listem wšem, jakož sme powolení naše k přímluwě a žádosti pánuow wládyk králowstwie Českého, wěrných našich milých, urozenému Krištofowi z Gutšteina, na Rabšteině, dáti ráčili, aby on zámek a město Hedlfeld duostojnému w bozě otci panu Wawřincowi biskupu Wircpurskému ꝛc. zastawiti mohl až do jeho žiwnosti, a po smrti jeho že to zase wyplatiti má w pěti létech pořád zběhlých; a kdyžbychom my jemu nebo budúcí králowé Čeští po wyjití pěti let rok napřed wěděti dali, a on toho newyplatil: tehdy to město Hadlfeld má na nás na budúcí naše krále České a korunu Českú k wýplatě připadnúti w summě dewatenácti tisíc zlatých rýnských, w kteréž jest témuž biskupu a Jeho Lásce to zastawil tak, jakž jeho list nám na to daný šíře drží a ukazuje. Ale poněwadž prwé týž Krištof, když jest zastawiti měl témuž biskupu to město w šesti tisíciech zlatých rýnských, zapsal se jest nám dskami, že zase w třinácti létech wyplatiti má: protož jestližeby w tom času newyplatil, poněwadž s wuolí naší jest w wyššie summě to město zastawil, že to jemu Krištofowi, ani jeho dědicuom tomu zapsání dskami učiněnému k nižádné škodě býti nemá nyní ani w potomniech časích. Také jakož jest nám list náš wrátil a z desk zápis propustil na dwě stě kop grošuow českých platu na každý rok, kterýž sme jemu wydáwali, dokudž jemu zase k městu a zámku Pernowu nedopomuožem: i protož jestli žeby najjasnějšie knieže pan Maximilián král Římský JMt, bratr a ujec náš milý, toho nezjednal podlé JMti přiřčení, aby jemu týž zámek a město postúpeno bylo, tehdy my jemu toho brániti nemáme, aby on toho města dobýwal, jakžby najlépe uměl a wěděl.

Tomu na swědomie pečet naši králowskú rozkázali sme k tomuto listu přiwěsiti. Dán na Budíně, w středu po swatém Františku, léta božieho tisícieho pětistého sedmého a králowstwie našich Uherského wosmnáctého a českého třidcátého sedmého.

Ad relationem magnifici domini domini Alberti de Kolowrat et in Libštein supremi cancellarii regni Boemiae.

B.

Krištof z Gutšteina zawazuje se wyplatiti opět zámek a město Hadelsfeld, jež s powolením králowým zustawil byl biskupowi Wircpurskému.

Bez místa, 17 Oct. 1507. (Orig. c. k. arch. tajn. we Wídni.)

Já Krištof z Gutšteina a na Rabšteině známo činím tiemto listem předewšemi tu kdež čten nebo čtúcí slyšán bude: jakož s powoleniem najjasn. kniežete pána a p. Wladislawa Uherského, Českého ꝯc. krále pána mého milostiwého zastawil sem zámek a město Hadelsfeld duostojnému w boze otci a pánu Wawřincowi biskupu Wircpurskému ꝯc. w dewatenádsti tisících zlatých raynských, w kteréžto summě to město a zámek týž biskup až do žiwnosti swé držeti má, tak jakž smlúwa mezi JMtí a mnú učiněná a králem JMtí potwrzena to wšecko w sobě šieře zawierá a drží: kdež já nadepsaný Krištof z Gutšteina sám za sebe i za swé dědice a budúcí, králi JMti i budúcím králóm Českým a koruně České slibuji, že to město Hadlsfeld se wším přislušenstwiem wyplatiti mám a zase w ruce swé, dědicuow i budúcích swých přiwesti konečně w pěti létech po smrti nadepsaného biskupa Wircpurského. Pakli bych tomu dosti neučinil i s dědici a budúcími swými w těch pěti létech newyplatil, a po wyjití těch pěti let král JMt a budúcí králowé Čeští neb koruna Česká rok dali wěděti mně neb dědicóm mým a budúcím, a my toho neučinili a newyplatili: tehdy aby JMt král Český ꝯc. i jeho budúcí králowé Čeští aneb koruna Česká to wyplatiti mohli a držeti jako swé wlastní bez mé, dědicuow mých i budúcích wšelíké překážky ꝯc. ꝯc. Toho na zdržení pečet swú dal sem přiwěsiti, a prosil sem uroz. pána p. Jindřicha z Kolowrat a na Krakowci, a urozených wládyk, Jana Habarta z Štrochowic toho času haitmana na Točníce, a Buriana Jablonského z Jablone (sic), žeť sú swé pečeti podlé mé dali přiwěsiti k tomuto listu na swědomie sobě bez škody. Jenž jest dán a psán l. b. tisícieho pětistého sedmého, w neděli po S. Hawlu.

(Wisí 4 pečeti neporušené.)

73.

Král Wladislaw Budějowským: aby nejw. kancléři Albrechtowi z Kolowrat na místě králowě práwa dopomáhati proti lidem swéwolným nemeškali, aniž lehčili psaní králowských u sebe, jakoby ne od krále ale od kancléře pocházela.

Na Budíně, 11 Nov. 1507. (Original w archivu Budějowském.)

Wladislaw z božie milosti Uherský, Český král a markrabě Morawský ɔc.

Opatrní, wěrní naši milí! Jakož dskami zemskými zapsati sme se ráčili s komorní naší wší mocí práwo obhajowati, i také listem naším proti rajtaróm a wšem swéwolným lidem, kteříby swéwuole, opustíc řád a práwo, užíwati chtěli a poddaným našim odpowiedati: i poněwadž nynie mezi wámi bytem naším nejsme, nechtiec aby w tom co scházeti mělo, poněwadž sme wždy pokoj toho králowstwie i také řád a práwo milowali a do toho králowstwie uwedli, tak aby chudý i bohatý stoje u pokoji pod řádem a práwem mohl swobodně beze wšech autisků swé sprawedliwosti užiti, poručili sme to na miestě našem k žádosti waší urozenému Albrechtowi z Kolowrat na Krupce a na Libšteině, najwyššiemu kancléři králowstwie Českého, wěrnému našemu milému, jakožto kancléři našemu, aby týž Albrecht na miestě našem proti wšem swéwolným a práwa zamítajícím lidem pówod byl, kterého sme také některým počtem lidí opatřiti ráčili, aby tiem hotowěji na miestě našem k pówodu byl, i také proti těm wšem práwu odporným a odbojným lidem, když byšte koliwěk k tomu od najwyššieho purkrabie Pražského obesláni byli, na miestě našem obhajowati pomáhali. Protož wás napomínáme, že se w tom k nám zachowáte napřed podlé powinnosti jako ku pánu swému, druhé jakožto rukú dáním práwo obhajowati (ste) slíbili, a třetí i dskami se zapsali, i listy mezi sebú utwrdili, že se skutečně w tom tak zachowáte a takowým swéwolnostem dalšieho zniku nedáte. Srozuměli sme také, že mezi sebú listy naše, kteréž k wám od nás pod pečetí naší přicházejí, lehce k sobě přijímáte a wážíte, ježto jsme tiem jisti, že nám žádných takowých listuow neokážete, abychom wám to psali a rozkazowali, čeho byšte naplniti nám powinni nebyli, ukazujíc mnozí a dáwajíc tomu příčinu, že by ti listowé ne od nás z Budína, ale od urozeného Albrechta z Kolowrat ɔc. najwyššieho kancléře králowstwie našeho Českého přicházeli; i sami znáti muožete, poněwadž jest on kancléř náš a toho wšeho králowstwie najwyšší, a my sme jemu pečetí našich swěřili, že skrze jiného listy naše wycházeti nemohú ani mají, než jako skrze kancléře našeho, čeho sme my jemu swěřili, a také sme toho nikdy nepoznali ani toho podnes známe, by co on psal mimo wuoli naši, jistě bychom jemu toho netrpěli ani dopustili. Protož chcem

tomu, abychom w psaní našem we wšem tak zachowáni od každého byli, pokud jste nám wšickni wuobec i každý zwláště powinni jako pánu swému; neb ktožby nás koliwěk a psaní naše lehčiti chtěl a psaní našemu se protiwil, a w té wážnosti, jako na pána swého sluší, nezachowal, proti takowému každému hleděti bychme museli jako na neposlušného sluší. A protož wám oznamujem, že sme poručili témuž Albrechtowi, ačby které potřeby byly proti těm swéwolným lidem hnúti a toho wedle zřiezení zemského a také zápisu našeho potřeba kázala, aby on listy našimi wás k tomu napomínal. Protož kdyžby koli a kolikrát koli toho by potřeba byla, přikazujem wám, že se wedle psaní našeho w tom hotowě zachowáte, ač se jedenkaždý pokut na to uložených uwarowati chce, ačby se kto tak nezachowal, jakžby přislušelo; nepochybujíc o wás, že znajíc to wšecko býti wuoli a rozkázaní naše, že se w tom tak zachowáte, jakož wám píšem, jináč toho nečiníce. Datum Bude, die sancti Briccii, anno domini XV^c^ vij, regnorum autem nostrorum Hungarie xviij,^o^ Boemie vero XXXVij^o^.

Ex commissione propria regie majestatis.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějowic, w. n. m.

74.

Nejmenowaný pán Český králi Wladislawowi: ostrá odpowěd, že pod přikrytím pokut na Bratří české jedná se proti práwům a swobodám pánůw českých.

W Nowém Městě, 25 Nov. 1507. (Copia arch. Třebon.)

Najjasnější králi a pane, pane muoj milostiwý! Službu swú poddanú WKMti wzkazuji. Kdež jmenem WMti listowé obecní po krajích sú neseni, na kterýchžto listech ráčíte rozkazowati, kdoby ty lidi pod sebú měli, ježto sobě řiekají Bratří, aby je každý postawil na den Sw. Jana miláčka božieho w Starém městě Pražském: wiem že WMti jest to wěc wědomá, že rána božie jest weliká po wší zemi, a mnozí z nás w swých domích nejsme. Než dali sme sobě o té wěci znáti mnozí páni i z rytieřstwa, i někteří wdowy znamenité, že se pro ten mor sjeti nemuožeme, a také že se to panského a rytieřského stawu dotýče a swobod toho králowstwie. I žádali sú mne mnozí z pánuow a rytieřstwa, také ze wdow, abych WMKé odpowěd dal na to psaní, že pro tento mor sjeti se nemuožeme, což se lidí našich stawení dotýče: než když najprwnější sněm obecní panského a rytieřského stawu bude, tu shledajíce se wšickni zespolka WMti na to psaní odpowěd dáme. Poněwadž se wysoce našich swobod w tom dotýče, ježto wšickni předkowé WMti ciesařowé a králowé Čeští, ráčili sú při tom a při nich ty stawy zachowati, a tak přísného psanie a pod takowými na nás pokutami wkládaní nikdá neráčili ste nám činiti

toho jako nyní. Neb wie WMt dobře, jaké swobody páni a rytieřstwo toho králowstwie mají, pokud králowé JMti w statcích jich rozkazowati jměli sú aneb jmíti mají anebo na ně pokuty klásti. A to bohdá když najprwnější sněm obecní bude, ohledajíc swé swobody, WMti oznámíme, a pokudž powinni budem, k WMti se rádi zachowati chceme. A do WMti jako do pána swého milostiwého a sprawedliwého tu naději máme, že nás WMt při našich práwích a swobodách, pokudž sú předkowé WMti naše předky zachowati ráčili, též zachowati ráčíte. Neb mně se jistě zdá, by WMt při nás w tom králowstwie bytem býti ráčili, žeby takowých wěcí w tom králowstwie nenastáwalo, kteréž nyní jsú. A nebudeli od pána boha milosti a pomoci, a WMt neráčíteli toho jináč předsewzieti, na božie milosti (bude), nač tomu králowstwí našemu přijde tím řiezením, které se nyní děje. Dat. ex Nova civitate, die S. Katherinae virg. anno ɔc. xv^{c} vij^{mo}.

75.

Marta z Boskowic králi Wladislawowi: přimlauwá se za Bratří české, posílajíc mu psaní jejich.

Bez datum, r. 1507. (*Z archivu Jednoty bratří česk. w Herrnhutě, VI, 30.*)

„Psaní panny Marty z Boskowic králi Wladislawowi do Budína."

Najjasnější králi pane, pane muoj milostiwý! WKMti službu swau wzkazuji s žádostí wšeho dobrého wěčného i časného: aby WMt w dlauhém zdrawí šťastně kralowal a potom i w nebi na wěky ɔc.

Widěla sem list, kterýž WKMt ráčili ste psáti do této země, aby Bratří postawení byli w Praze ɔc.

Neráda sem jeho slyšela, a to mnoho pro WMt, bojeci se hněwu božího, aby WMt na se newzbudil. Neb já swobodně říci mohu, že mým wědomím newím abych kdy co proti WMti promluwila, i jiných lidí málo jest komubych co zlého přála, owšem neudělala. O wíru také smím se s S. Pawlem přiznati, že s tau rotau, kteráž slowe kacířská, slaužím bohu mému, wěřeci wšem wěcem ɔc. I newím, pročbych takowého odsudku zaslaužila, abych z země wypowědína byla aneb usmrcena, poněwadž wšecko což dobrého jest rádabych udělala. Než což za dobré mám, žebych nesměla se toho pustiti žádnému k wuoli, lečby mi co lepšího řádně ukázáno a oznámeno bylo. A jiných drahně lidí jest w té jednotě, ježto jsau lepší než já. I neradabych, byšte WKMt proti takowým lidem ráčili se postawiti, než radějši obránce býti; a pod stínem WMti abychom tichý a pokojný žiwot wedauce pána boha chwá-

lili, prosíce za WKMti dlauhé zdrawí, aby ráčil dáti požehnání kralowání WMti i dědicuom wašim.

WMti prosím pokorně, jestliže píši hlaupě aneb nemaudře, abyšte ráčili w dobré obrátiti; wědauce, že z té milosti, jakž sem prwé WKMt zamilowala, když sem uwěřila, že pán buoh WMt wolil na králowstwí toto, a ne sami ste se wetřeli, proti každému žiwému, kdož se proti WMti postawil, já sem byla žádostí i modlitbami. A z toho i toto psaní mi jde; a také že mne prosili Bratří z Čech, abych podlé swého napsání dodala i jejich psaní dwojího: jedněch w české řeči z jednoho kraje, a druhých w latinské. Neb slyšeli, žebyšte jich prwní psaní kázali přeložiti w tu řeč.

76.

Král Wladislaw Martě z Boskowic: že proti pikhartskému lotrowstwí od něho wíce z milosti nežli z přísnosti se jedná.

Na Budíně, 15 Dec. 1507. (Kopie arch. Třebon. it. Archiv Bratrský, VI, f. 31.)

Wladislaw ꝛc.

Urozená nám milá! Jakož nám o to lotrowstwie pikhartské píšeš, dotýkaje nás, jakobychom tím předsewzetím, které sme wšem stawóm král. Česk. k naprawení jich oznámili a poručili, něco činili žebychme činiti nejměli, a přísnost která nám nepřísluší proti nim okázali: i wěz, že to co činíme, z milostí se děje wiece než z přísnosti. Neb majíce takowé zlé a bludné kacieře tak jako na ně sluší a jako wšecka i duchownie i swětská práwa ukazují, dáti upáliti a zatratiti, ještě wždy lítost nad nimi majíce, jim tuto cestu dali sme a dáwáme, aby neb k té straně, která pod jednú spuosobú, neb k té která pod obojí tělo a krew pána Krista přijímají, přistaupili, které, jsúce woleni králem toho králowstwie nežli se ten blud pikhartský počal, tak sme našli. Protož wedle toho, co sme psali a přikázali, chcme, aby se to stalo, a tak konečně aby zachowáno bylo. Neb nestaneli se to, wěz jistotně, že jich déle w zemi trpěti nemínime, než beze wší milosti, jako lotry kacieřské, z země wyplenímе. Kdež jiným spolubratřím, kteří wedle tebe píší, také tu wěc slowem naším oznámíš. Dat. Budae, fer. iiij^{ta} post Luciae, anno 7mo ꝛc.

77.

Manifest wydaný od stawu panského a rytířského proti Pražanům. (Sepsání Rendlowo.)

Bez datum, (m. Januar. 1508.) Z rkp. archivu Pražsk. f. 103.

Páni, rytieřstwo králowstwie Českého, kteříž sme se w tomto listu podepsali, wám páni Pražané, purkmistři a raddy wšeckny obce wšech měst Pražských, připomínáme wám, i sami o tom dobře wíte, kterak práwa dsky naše tu w městech Pražských máme, i také saudowé našich stawuow tu na hradě Pražském se pokládají a drží, podlé kterýchžto práw a súduow wšickni a o wšecky naše wěci, ktož s kým oč činiti má, konec bráti máme. A žádný z nás nemá na nižádného mocí žádnú sáhnúti, a na nás žádný, než každý podlé práwa a práwem naším jeden k druhému hleděti má o každú wěc. A protož práwa i dsky naše každému bohatému i chudému odewřena a swobodna jsú. A poněwadž každému jsú swobodna, a jest k nim každý pode ctí a wěrú zawázán, aby se podlé nich zachowal, tehdy jmá každý k nim swobodně a bezpečně přijeti a přijíti moci, tak aby jeden druhému zapsati a též jeden druhému propustiti swé práwo mohl; a též ktož koho chce pohnati, aneb jsa pohnaný státi jmá, aby každý pro puohony a wšecky jeho potřeby ke dskám a práwuom i k sněmóm obecním přijeti i přijíti mohl bezpečně a swobodně. Protož toho na wás žádáme, abyšte wy w městech wašich Pražských i jinde na nižádného z nás panského a rytieřského stawu, kteříž k práwuom a súduom našim zemským stáwáme a stáwati chtie, nižádnú mocí nesahali, ani komu jinému sahati dopustili w městech Pražských, poněwadž sme my práw našich i úředníkuow, kteříž též dsky a práwa naše w rukú mají, wám sme jich swěřili. A přihodiloliby se pak w městech wašich mezi některými osobami z stawuow našich, že se w takowé wěci podlé práw našich zachowáte k každému tak, aby každý člowěk panského i rytieřského stawu jinde sauzen ani tresktán nebyl, než při práwu našem zemském jsa prwé rozsúzen, jakož na to naše wšecka práwa ukazují, a od starodáwna wždycky jest tak býwalo. A pakli byšte z nás kterému panského neb rytieřského stawu co učinili aneb kto jiný koliwěk, a k nám se podlé práw našich nezachowali, a mimo naše práwo, pokudž w sobě ukazuje, a na koho mocí nebo práwem swým mimo práwo naše sáhli, tiemto listem wám oznamujem, že sme sobě slíbili wšickni, jeden druhého neopúštěti, a toho chcem a máme litowati a mstíti, komužby se moc aneb proti našemu práwu stalo, jakožto milowníci našich práw a swobod. Kteréžto naše práwo wždycky jest bylo swobodné, tak že k němu každý swobodně a bezpečně jezditi a přicházeti mohl a má, buď wy aneb ktokoli jiný chtělby nás před našimi saudy podlé našich práw winiti, že chcme každému práwi býti. A to psaní proto wám činíme a oznamujem, že waši předkowé

k našim předkuom podlé našich práw, swobod a sauduow každému z stawuow našich zachowáwali se, a komu co před našimi súdy a práwy nalezeno bylo z obywateluow měst Pražských aneb komu jinému, že každý to podstúpiti a držeti musí. A toho předkowé waši našim předkóm wždycky pomáhali, a ktož byl z obywateluow Pražských odsúzen, ku práwu našemu wzat podlé našich práw, nikdy sú se nestrojili zbrojně a mocí k stolici králowské na hrad Pražský, kdež saudowé naši jsú, aby měli běhati a koho chtieti mocí wyswoboditi, by pak do wazby králowské a panské wzat byl; jakož pak teď předsím prawili, žeby z wašich někteří nahoře wzati byli, tu z wašich obcí zbrojně k hradu běžeti chtěli a přes most běželi. A by se byli s wašimi těmi nepotkali, o kterýchž prawili že jsú tam wzati, newíme jakýby konec byl; neb zjewně waši běžíc prawili, když widěli, ani někteří z našich stawuow do měst wašich jedau: wšak teď tyto máme, také je w kusy ssekajme. Také druhá příčina, že naše stínati dáte proti našim práwuom, když Kopidlanský byl stat, že jeden z wašich mluwil ku panu Zdeňkowi Malowcowi a k jiným, kteříž tu s ním z rytieřstwa byli: „dobře tak na wás zwyjebaní zemánkowé, aby wám hlawy skákaly“. Potom wám žalowáno bylo; nic ste proti tomu neřekli. A třetie, udělali ste s městy zwláštní zápis, kterýž jest zjewně proti našim swobodám, a zawazujete se sobě pode ctí a wěrú pomáhati swých wýsad, zwyklostí a obyčejów starých, ježto jste w mnohých odsúzeni králem JMtí proti našim swobodám. I zawazujíce se pode ctí a wěrú, jmělibyšte nás práwem zemským hleděti aneb před králem JMtí, ne mocí, jakož ste se k nim zawázali, jestližeby se wám zdálo, že jsme wám co winni, a také práw (sic) k tomu zawázati. A také súdowé zemští mají swobodni a bezpečni býti, a nemá žádných stranných zápisuow býti, když práwa jdú. Také jsme pohnáni z měst wašich: pod našimi puohony stínají ty, ktož je pohánie. Také z našich stawuow do swých wězení bez winy sázíte, hanějí (sic) z našich bez winy; kdyby je zase haněli, strach žeby zbiti byli. Z nahoředotčených příčin, poněwadž naši súdowé i osoby bez potřeby nejsú pro takowé spuosoby, kteréž ste před se brali a béřete, že by swobodně ani bezpečně súduow swých držeti ani k nim jezditi (sic) nemuožem, žádáme toho na wás ode wšech měst Pražských, aby nám od wás glejt swobodný dán byl nynie i na budúcí časy těm z panského i z rytieřského stawu, kteříž před práwem zemským stáwáme a stáwati chcme, před mocí i před jinými wěcmi, abychom my do wašich měst přijedúce, před wašimi obywateli bezpečni byli i před každým jiným; než před našimi práwy a súdy, kteréž se na hradě Pražském držie, chceli kto nás před těmi súdy winiti wedle našich práw, před těmi glejtu nežádáme. Pakli byšte nás tak neopatřili, abychom w wašich městech bezpečni býti mohli, jižbychom na to mysliti a to tak předse wzieti a těch cest hledati museli s radú krále JMti pána našeho, kudyby nám řád a práwo wámi a nižádným jiným přetrženo nebylo, a my abychom pod práwem seděti a jeho užíwati, k němu jezditi a přicházeti bez

překážky bezpečně mohli jako swobodní stawowé. A již bychom wšickni znali, že wašimi příčinami předsewzatými práwo by přetrženo bylo, neb bychom my k němu jeti nemohli bezpečně pro ty příčiny nahoře položené, poněwadž w té swobodě naše práwo a naši súdowé nejsú, též jako za našich předkuow a našich předkuow bývalo swobodné (sic).

78.

Pražané oswědčují se w zemi wůbec proti spisu Rendlowu w příčině Kopidlanského.

W Praze, 7 Febr. 1508. (*Z rkp. Křižownického* (*XXII, D. 1.*) *pag. 356—58.*)

Urozeným pánuom JMtem, statečným rytieřuom, slowútným wládykám, opatrným purkmistruom, konšeluom i wšem obcem, pánuom a přáteluom našim milým: my purkmistr a rada i wšecka obec starého města Pražského, službu swú wzkazujeme. WMtí, máme za to, že tajno nenie, kterak Rendl, sebraw wedle sebe některé z pánuow a z rytieřstwa, složil jest s nimi list, kterýž mělby k nám poslán býti a na nás wšecky tři města Pražská swědčiti, kterýmžto listem nás se wysoce dotýče, zamysliw to práwy a swobodami panského a rytieřského stawu; ano jest zjewné jednánie k přetržení práwa, řádu a pokoje zemského; a dotýkajíc, že bezpečni ku práwu stáwati nejsú před námi, toho dotýčíc, lečbychom jim gleity dali wěčné, a jináč žeby jezditi nechtěli; w to lidi uwozujíce, aby se podlé nich podpisowali w tom listu, ukazujíc tu mnohé winy, jakby námi, třetím stawem městským, mnohé ujmy panského a rytieřského stawu swobodě se dálo, a zwláště o Kopidlanského, kterýž sťat jest. Kdež my k tomu ke wšemu takto odpowiedáme a WMtem oznamujem, že sme my se wždycky bohdá proti králi JMti, i wšem stawuom zachowali a zachowáme, pokudž na dobré zachowáwati se příslušie; a wieme také, jak se každému pořádem a práwem zachowati máme, ktož na nás a my na něho péče nemáme, tak mnoho a dobře zachowáwali sme a zachowati wieme, jako Rendl i s těmi, ktož to o nás rozpisují; a nikdy sme ti nebyli, abychom se řádu a práwu zemskému protiwili, aniž po dnes nejsme. Též také, poněwadž sme staw třetí tohoto králowstwie i s jinými JMKé městy, ježto JMKá též (při) přijímánie JMKé do země za krále, ráčil jest panuom, rytieřstwu, nám Pražanuom i wšem městuom při obyčejích, práwu, swobodách, wýsadách jeden každý staw zachowati, ježto kdybychom těm stawóm co mimo jich swobody a wýsady činili, nebo jednomu stawu, buď panského neb rytieřského JMtem, poněwadž máme wšickni pána jednoho krále JMt, tu bychom JMtí jakožto králem pánem swým rozeznáni a napraweni byli, ale tomu sme my bohdá žádné nedali příčiny a nedáwáme. Také neslyšíme od jiných pánuow, JMtí, ani od rytieřstwa, abychom z čeho winěni byli: než Rendl, jsa pohnán od nás ku práwu a k saudu zemskému,

boje se práwa, již ukazuje nebezpečnost jezditi k němu, což snad sám myslí učiniti, aby jiné w to podlé sebe pojal, aby též nestáli, nestaneli on ku práwu, aby sám nebyl nalezen práwu odporný pod jmenem práwa a swobody, jako by o to stál a pod tiem rád by pád práwu přiwedl. Pročež my WMtí wšech prosíme, že takowým jeho i těch ktož podlé něho takowé wěci křiwé a neprawé o nás smýšlejí, neračte žádného místa dáti, ani tomu wěřiti jináče, než jako o dobrých, kteříž we wšem krále JMti pána našeho milostiwého řád a práwo i každého stawu člowěka buď panského neb rytieřského zachowali sme, zachowáwáme a zachowati míníme, jako dobrým přísluší; a Kopidlanskému sme se podáwali, zdáli se jemu, žeby se od nás staroměstských ukrátilo, že před králem JMtí chceme státi a odpowiedati a práwi býti a nebo před pány a wládykami w súdu zemském bez puohonu. A poněwadž sme se na práwo a ku práwu wolali a rozeznáni s ním býti chtěli, tehdy sme nic neučinili, poněwadž sme my o to saud trpěti chtěli, a tu sme nehleděli práwa přetrhnúti, a staloli se jest co, práwem chceme napraweni býti. A když on mimo to mocí na nás sáhl, wšichni stawowé wedle práwa jste nám powinni nás obhajowati, radni a pomocni býti proti němu, jakožto proti tomu, kterýž jest práwo opowrhl a moc před se wzal, ne aby jej fedrowali a přechowáwali, fedrunky mu dáwali, též i stawunky mnozí w této zemi mimo řád, práwo a wysoké pokuty na to uložené a zapsané, mimo rozkázanie krále JMti, pána našeho milostiwého. A bychom pak tiem účinkem něco proti němu ukwapili aneb zle učinili, jakož se jest toho nestalo, tehdy poněwadž sme o to chtěli saud trpěti, dosti se jest od nás stalo. Pak ty i jiné příčiny, kteréž proti nám w tom spisu sbierají, jsú křiwé a neprawé a smyšlené beze wšeho rozumného duowodu; i též jako i prwé prosíme, že takowým wěcem místo prawdy přiložiti neráčíte ani dáti, než k nám do měst našich swobodně jeti, jakž ste prwé wždycky jezdiewati ráčili, a tomu člowěku, kterýžby wámi swú wěc prowesti chtěl, miesta dáti neráčíte a naši tuto zpráwu přijmete, jakožto od těch, kteříž sme práwem zprawowali se, pod ním pokojně stáli a stojíme proti každému, ktož nás také při práwu zachowá a zachowáwati bude, též od nás každý zachowán bude a zachowán býti má; a ktož pak mimo to na nás sahati bude, máme naději w pánu bohu napřed a potom w krále JMti, pánu našem milostiwém, we wšech pániech i rytieřstwu, že nám radni a pomocni budete, že sobě s pomocí boží před těmi takowými a swéwolnými lidmi pokoj uděláme. Datum feria II post Dorotheae, léta ɔc. cccccº VIIIº.

79.

Páni Pražané pánům Budějowským: posílají opis odpowědi swé, kterau na spis Rendlůw učinili, we příčině různic stawowských.

10 Febr. 1508. (Ex orig. arch. mus. bohem.)

Službu swú wzkazujem, opatrní přietelé milí! Porozuměwše z zpráwy lidské, a došedše od přátel našich milých přiepisu, co pan Rendl o nás i o jiných městech w lid panského a rytieřského stawuow po krajích wtrušuje, a že na tom jest s některými nám nějaký list poslati ↄc. i za slušnú a potřebnú wěc zdálo se jest nám také opowěd proti takowé wěci po wšech krajích učiniti takowú, jakowúž teď w otewřeném listu našem pod pečetí naší Wašim Opatrnostem s několika přiepisy (abyšte to mohli rozšířiti) posieláme, přitom Wašich Opatrností žádajíce, když byšte čas swuoj příhodný bez prodléwanie uhlídali, že k určitému dni wšech pánuow JMti, pánuow z rytieřstwa a pánuow měst kraje wašeho požádáte, aby k wám do města wašeho přijeli, a tento list náš, kterýž wšem stawuom téhož kraje swědčí, že jim čísti rozkážete a že se k nim podlé téhož listu zněnie přimluwíte, aby nás za jiné nejměli, ani o nás jinak se domniewali, než jakž ten list náš w sobě zní, ukazuje a zawierá. To pro naše i swé i wšech jiných měst dobré a poctiwé učiniece, jakož bychom i my netoliko to, ale i jiné wám k wuoli pro waši potřebu a poctiwost učinili rádi. Datum ff. V^a^ in die Scolasticae virginis.

Purkmistr a radda Starého města
Pražského.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějowic, přátelóm našim milým.

80.

Petr z Rosenberka Zdeňkowi Lwowi z Rožmitála: nemoha pro nemoc přijeti na sněm, píše mu k žádosti jeho zdání swé, co a jakby jednáno býti mělo.

Na Krumlowě, 19 Mart. 1508. (Copia arch. Třebon.)

Urozený pane, pane a přieteli muoj milý! Jakož mi píšete, že jest wás došlo, že jsem nemocen a z té příčiny do Prahy nebudu moci přijeti, při tom toho dotýčiec že mi toho nepřejete, a jestli žebych podlé powahy zdrawie swého do Prahy přijeti mohl, že se wám zdá, žeby toho jistě potřebie bylo ↄc. Muoj milý pane a přieteli! Že mi nemoci nepřejete, tu já wieru do wás jistě mám, jako do pána přietele swého milého. A račte wěděti, že pro potřebu obecného dobrého země této,

kteráž nynie před sebú jest, welikú sem žádost měl, abych w Praze být mohl, a chtě wždy úmyslu swému dosti učiniti, dal sem sobě připrawiti ty potřeby, abych se mezi koňmi nesl. Ale w tom se jest nemoc má obtížila, že sem ani seděti ani choditi nemohl, a tak bezelsti doma zuostati musil. A jakož dotýčete, jestli žebych přijeti nemohl, abych wám oznámil úmysl swuoj, k čemu byšte wésti měli, jestližeby jaké jednání předse wzato bylo, a zwláště o to, což se obecného sněmu dotýče: i ačbych já wám, puokudž bych rozuměl, úmysl swuoj w tom rád oznámil, ale newěda, kteraké wěci tam předse wzaty budú a jaké příčiny wzniknú, nemohu wám o tom nic znáti dáti. Než ta wěc wašemu rozumu, jenž upřímně obecného dobrého hledíte a rádi byšte widěli, aby dobře bylo, poručena buď. Než jakož král JMt nám na naše psanie odepsati ráčil, že JMt po korunowání kněze Ludwíka JMti sem do koruny osobně přijeti a obecný a walný sněm položiti ráčí, a w takowé wýtržnosti, i také což se pikhartuow dotýče, že sám nahlednúti ráčí, jakož ste tomu psanie JMti, kteréž sem wám po služebníku swém poslal, již srozuměti ráčili. I mně se ta cesta dobře líbí, puokudž by JKMt ráčil přijeti a tak učiniti; nebo by takowé wěci nikterakž lépe nemohly k srownánie přiwedeny býti, nežli w přítomnosti JKMti. Pakliby mohla ta wěc na tomto postawena býti, puokudžby král JMt skrze které koliwěk zaneprázdněnie sám osobně do koruny přijeti nemohl, tehdy aby sněm walný obecný proto položen a držán byl, a tu aby z jednostejné wšech stawuow swornosti společně jednáno bylo k přetržení takowých wýtržností. To by mi se dobře líbilo, puokudžby k tomu mohlo přiwedeno býti. Neb puokudžby král JMt přijeti neráčil, a sněmu obecnieho žeby nebylo, já toho w sobě nenalezám, aby mohlo dobře býti. Jakož mi se zdá, že ta wěc skrze wás i jiné, ktož k obecnému dobrému upřiemně prohlédají, rowně též rozwážena bude. Neb bez jednostajné swornosti wšech nás konečně takowé wěci k dobrému srownání nikoli přiwedeny nebudú. Také račte wěděti, že mi list wáš dnes teprw wuobědy přinesen jest. Ex Krumlow, dominica Reminiscere anno ↄc. XV°VIII°.

Petr z Roznberka.

Mému milému pánu a přieteli, panu Zdeňkowi Lwowi z Rožmitála a z Blatné, najwyššiemu purkrabi Pražskému.

81.

Smlauwa mezi stawy panským a rytířským i městským o obhajowání práwa, wložená do desk zemských.

W Praze, 22 Mart. 1508. (Z rkp. archivu města Pražsk.)

W památných dskách léta páně Mille° V°VIII, w středu po S. Benediktu.

Pražané wšech tří měst Pražských, i jiní poslowé z jiných měst krále JMti králowstwie Českého, z swé swobodné wuole jakožto třetí staw králowstwie tohoto slíbili sú za se i za swé budúcie podlé panského a rytieřského stawu práwa obhajowati proti wšem práwu odporným tak a pod těmi pokutami, jakož sú se panský a rytieřský staw podlé krále JMti sobě zapsati ráčili a pomáhati zawázali, jakožto zřiezenie šíře w sobě (jak panský a rytieřský staw práwa obhajowati má) ukazuje, též oni podlé pánuow Jich Mti a rytieřstwa obhajowati mají; a páni a rytieřstwo, kteříž sme zde při suchých dnech postních spolu byli, také sme práwa a súduow jejich městských, kteréž jim náležie, obhajowati přiřkli od sebe i od swých budúcích, ktožby se jejich súdóm a práwóm jejich městským a jim příležícím zprotiwil mocí a násilím. A k tomu sú se Pražané i jiná města králowstwie Českého poddali, kdyžby co jednáno mělo býti skrze panský a rytieřský staw, a oni wedle swobody, kterážby jim wedle práwa (jako stawu třetiemu) náležala, že k tomu také zawoláni býti mají, a bez nich jako stawu třetieho od nás panského a rytieřského stawu, což by jim náležalo pomáhati, při tom býti mají a bez nich to zawieráno býti nemá. Relatorowé na to: Wladslaw z Šternberka a na Bechyni, najwyšší komorník králowstwie Českého, Petr Holický z Šternberka na Leštně, najwyšší sudí králowstwie Českého, Zdeněk Lew z Rožmitalu a z Blatné, najwyšší purkrabě Pražský, Wilém z Pernštejna a na Helfnštejně, najwyšší hofmistr králowstwie Českého, Albrecht z Kolowrat a na Libšteině, najwyšší kancléř králowstwie Českého, Henrich z Plawna, Jiřík Bezdružický z Kolowrat, Petr Dubský, Jindřich z Kolowrat a na Krakowci, sudí dworu krále JMti, Viktorin Skřinecký z Ronowa, Wilém Šwihowský z Rizmberka, Krištof z Šwamberka, Bernart z Waldšteina z pánuow, Mikuláš z Hořic na Pecce, najwyšší písař králowstwie Českého, Burian Trčka z Lípy a na Lipnici, podkomoří králowstwie Českého, Jiřík Karlík z Nežetic, Jan z Klenowého, Albrecht Rendl z Úšawy, Linhart Markwart z Hrádku, Zdeněk Malowec z Chajnowa, Purkart z Sulewic, Kunat Pešík z Komárowa, Jan Janowský z Sautic na Žumberce, Jan Řepa z Neweklowa, Mathiáš Libák z Radowesic, Mikuláš Wančura z Řehnic a na Krnště z wládyk. Stalo se dne a léta nahoře psaného.

82.

Ladslaw ze Šternberka Wilémowi z Pernšteina: obšírné líčení jednání sněmowního w Praze a půtky, kterauž měl s Albrechtem z Kolowrat.

5 *Mart.* 1508. (*Copia arch. Třebon.*)

Službu swú wzkazuji, urozený pane, pane a bratře muoj milý! Napřed štěstie, zdrawie přálbych wám i se wšemi wašimi. W paměti mieti ráčíte, jak při tomto času o suchých dnech postních bylo jest mnoho lidí z panského a rytieřského stawu, že tak mezi lidmi řeč byla, že jich tak mnoho nebylo krom když král JMt ráčil zde prwní jiezdú býti. Neb je těch znamenitý počet byl zuobojieho stawu, kteří sme Pražským městóm psáti byli swolili, abychom při řádu a práwu zemském zachowáni byli, a pokojně a swobodně abychom swé wěci při saudech a dskách zemských jednati mohli. I pokud sú nám Staré i Nowé město připsali o swobodu a při řádu a práwu zemském zachowati nás chtie, Staroměštští sú nás w tom psaní zhaněli. Kdež je jich mnoho na to obojieho stawu přijelo, abychom o to spolu rozmluwili a z nářku cti Staroměstských abychom hnali, pro zemské potřeby, kteréž sme jednati počeli, některé na konci postawili. A kdyby obecné wěci wšecky na konci postaweny byly, byli bychom o swú wěc také mezi sebú jednali, abychom Staroměstských pohnali. Při wás jest to zawřieno, abychom wšickni třie stawowé práwo obhajowali, jakož sme sobě to dskami zapsali. Wiete dobře, jak sú páni Pražané s městy tu odpowěd dali, že oni pokud jsú powinni, že oni chtie práwa obhajowati. A wiete dobře, že by to bylo od některých pánuow od nich přijato. Ale rytieřstwo od nich to přijieti nechtělo, než dotázku na ně udělali, chtieli tak práwo obhajowati, jak nález obecní w sobě ukazuje, pode ctí a wěrú, jak jest král JMt ráčil je zawázati? Tu sú zase páni Pražané a města odpowěď dali, že jich žádný bez jich wuole nemuož jich ctí zawazowati. Tu rytieřstwo zase mluwili k nim předewšemi pány námi, poněwadž jest panský a rytieřský staw pode ctí a wěrú se zawázal práw obhajowati podlé krále JMti, žeby ani (sic) oni též pod tiem záwazkem jako i my slíbili pode ctí a wěrú práw obhajowati; a udělajíli to, že ktožby koliwěk jim odpowěděl, že jim chcme pomáhati, wohradiec swú čest, a oni nám zase. Wiete, že páni mnozí k tomu přistúpili, prawiec že jest sprawedliwé, poněwadž jsme my ctí a wěrú zawázáni práwo obhajowati, aby oni takéž byli. A oni šli wen na to se raditi, jakož ste wy pak s panem sudím, a s některými jinými wen mezi ně šli, a tu ste wěc mezi panským a rytieřským stawem a městským to dokonali, aby se města také zawázali pod tiem záwazkem jako my. Jakož sú pak tak udělali, byť bylo rytieřstwo od nich chtěli přijieti bez záwazku, byliťby naši někteří z panského stawu od nich to přijali, a byla by města na ničemž nestáli, jakož i prwé.

Druhé také při wás swoleno od rytieřstwa, aby psáno bylo králi JMti, a prošeno, aby ráčil do tohoto králowstwie přijeti. Pakliby JMt bezelsti přijeti nemohl, aby ráčil JMt sněm obecný položiti, cožby najspieš mohlo býti, a žeby bez JMti aneb bez sněmu dobře státi nemohlo. Tu ste ráčili s pány námi tak powěděti, že se wám to dobře i s námi líbí. A o to psanie, kto jest odmlúwal, w paměti máte. Tu kdež jest se tázáno wšeho rytieřstwa, kteréž toho času w swětnici saudné bylo, ježto téměř plná swětnice byla lidí, tu křičeli, že také swolují. A žádný neřekl z rytieřstwa, by nebylo jeho wuole.

Třetie co panského a rytieřského stawu toho času na hradě bylo, kteří w zápisu s městy nebyli, wiete, že jich s wámi i s námi weliké množstwie bylo. A těch pánuow zápisníkuow newiem kolik jich bylo, neb wšickni se na katedře wolně směstknali, a dwa neb třie z rytieřstwa mezi nimi byli, kteří s nimi w zápisu. Potom wiete, že sme na tom zuostali, páni, rytieřstwo, kteří sme toho času na hradě Pražském byli, kteříž w zápisu nejsme, že chceme Kaffunkowi psáti, aby válečným během nic před se nebral, ani haněnie, že ho zato žádati chcme, než aby na sněm přijel, že gleitem opatřen bude; pakliby předse válečným během proti těm pánóm i jiným, kterýmž odpowiedal, co wzal, žebychom my musili, swú čest proti němu ohradiece, těm pánóm pomáhati, kterýmž odpowěděl. Potom to w tento pátek minulý bylo mluweno k tomu, jestližeby k tomu Kaffunk nepřistúpil, a že tiem listem hned swú čest ohražujem. Pak když to bylo napsáno a čteno před těmi, ježto jich již menší počet byl, hned k tomu někteří z nich odpierali, prawiec, že každý chce jemu odpowiedati pod swú pečetí, jestli že on přes to prwnie psanie co začne. Tu sme to odložili na zajtřie do soboty (25 Mart. 1508), ježto byl swátek, abychom se na hrad Pražský sjeli, a wo to rozmluwili, co se obecních wěcí dotkne, a kterému dni měli bychom psáti králi JMti o příjezd JMti sem. A pakliby JMt na ten čas bezelsti býti nemohl, aby ráčil sněm proto položiti, aby se zemské wěci jednaly. Také tu mělo mluweno býti, k kterému by dni Kaffunk měl přijeti, abychom den wěděli, a sněmu, o kterémž králi JMti mělo psáno býti. Tu ste wy pak w sobotu pryč jeli. Chci já něco napsati o řádu a příhodě, jak se po wašem odjezdu dálo. A množstwie lidí již se bylo také rozjelo, kteří pro saud nepřijeli než pro obecné wěci a naše společné, již na tom se ubezpečiwše, že bude králi JMti psáno wo příjezd i o sněm i o Kaffunka tak, jak sme jim čtli a se swolili, abychom swé cti proti němu ohradili, počneli co. Pak tu sobotu byl sem u najwyššieho pana purkrabie u oběda, a potom po obědě když sme šli na palác, kráčeli sme čtyři kročeje anebo pět; tu stáli proti nám pan Drahobuzský (Berka z Dubé) s jinými služebníky jeho s meči a s halapartami. Tu jest řekl pan Jiřík Bezdružický: wy s sekyrami, a my nože nemáme. A on to uslyšel i šel proti nám usmíwaje se. Tu mu řekl pan purkrabie: to pěkně, pane bratře; a on mu nedal domluwiti, hned k němu řekl: ano,

waši wšickni chodie s braní. A já se k tomu přimluwil, řekl sem: moji nechodie. A on hned ke mně přistúpil k samému i řekl mi: já prawím, že twoji chodie. A já mu zase řekl, že nechodie, a on zase mi řekl, já prawím že chodie, a co prawím že jest tak. Tu mezi nás pan purkrabě wstúpil, a já mu zase řekl: nenie tak, a nenie prawda; a on mi zase řekl, dosti sem twých widěl ano s braní chodie. A já mu zase řekl: jakž pan purkrabie ráčil rozkázati, tak žádný muoj nechodí. Tu pan Jetřich chytil se za tesák, a tak mi jiní prawili, že ho byl powytrh. A pan Drahobuzský ten wzaw k sobě halepartu přistúpil ke mně, a on mi w tom řekl: wždycky sem tak mnoho prawdy mluwil jako ty a wiec než ty. A já mu řekl, co ty? a on: já. Tu sem k tomu powěděl: páni, buď wám to swědomo. A on zase řekl: netřeba toho oswědčowati, a já to ještě prawím, že sem wíce prawdy mluwil nežli ty. A tu se jest na mě trhal, a zdá mi se, že i panem purkrabí postrčil. Tu sem mu řekl, kdyby bylo kde jinde, a byli sami dwa, netrhalby se tak welmi na mne. Tu jest křičel: pusťte nás w hromadu! Tu pan Popel chytil jest mne a prosil jest abych šel pryč, a Tiem mne jest také chytil a prosil jest mne welmi abych šel pryč. A jeho sú také chytili. A já šel pryč s zámku doluow, a šel se mnú pan Donínský, a bratr muoj pan Albrecht, a Zbyněk Jeptišta, a jich dwa služebníci, neb při mně žádný muoj nebyl nahoře, kdy sem do swého domu přišel na Hraděanech. Tu páni a rytieřstwo mnozí přišli ke mně. Tu sem jim oznámil, co mi se stalo. A by pana purkrabie nejwyššieho nebylo, newiem, jak by se bylo wo mně stalo, neb sem ani nože u sebe neměl. Potom pan purkrabie nejwyšší poslal ke mně pana Šwanberka, abych k němu šel mezi mosty na hrad. Tu sem já šel se pány a přátely swými a rytieřstwem s mnoha, žebychom sobě rowni mohli býti. Než nedaj mi toho pán buoh, by mnú mělo co přijíti králi JMti k zármutku a tomuto králowstwie k hanbě. Když sem přišel k panu purkrabi, tu jest ke mně ráčil mluwiti, že toho nerad widí, a že mne za to prosí, abych tomu dal dobře jíti, a že s druhú stranú také chce o to mluwiti. Tu sem ho prosil, aby mi neráčil za zlé mieti, že jest na mne přišla wěc weliká, ježto sem se jie nenadál, a že já nynie žádné odpowědi dáti nemohu, a to z příčiny té, že já jiných pánuow a přátel při sobě nemám. A tu sem zase s těmi pány a s rytieřstwem, kteříž w ty časy při mně byli, wrátil sem se do swého domu. Tu potom někteří ke mně přijeli a prawili mi, že proto nahoru nechtěli mnozí, obáwajíce se něčeho. A když pak on wostal nahoře s některými pány, a z rytieřstwa několiko a z Prahy tiem wíce jich bylo: tu sú ti mluwili panu kancléřowi, aby po krále JMt jel, že ho za to prosí; ale my sme mnoho nás tam nebylo, a k tomu sme neswolili, co sú ty osoby nahoře jednaly, než to co při wás zjednáno, králi JMti aby psáno bylo o příjezd JMti sem, anebo o sněm, nemohlliby JMt bezelsti sem přijeti, aby sněm ráčil položiti, aby se obecnie dobré na něm jednalo. A tu při wás že téměř plná swětnice súdná

byla lidí, že rytieřstwo mluwilo a na tom zuostalo, aby psáno bylo králi JMti wo příjezd i o sněm. A my páni při wás sme také wolili; a tu, když bylo na hlas tázáno, takli swolují k tomu psaní, křikli že tak, a žádný nad hlas neodepřel. Než on přijel zbrojně na hrad s swými i udělal tuto puotku na mě, i zawieral s těmi osobami nahoře co mu se zdálo, ježto ste wy jemu k tomu neswolili, ani ti ktož sú se rozjeli, ani my kteří sme tam byli zuostali a na hradě sme nebyli, ježto je nás mnoho bylo, ježto sme wuole těm osobám k jednání nedali přes prwní jednánie na čem sme společně byli zawřeli, dokud se lidé nerozjeli. Než tak rozumiem, že sú to psanie rozwedli králi JMti které mělo býti i Kaffunkowi, že zuobého nic nenie. Wálku nám začal, i chtělby snad abychom my ji konali, newohražujíce swých ctí; ježto my toho neuděláme, neb sme při wás zawřeli, kteří sme tu byli, ježto w zápisu nejsme, abychom swú čest ohradili, a Kaffunkowi odpowěděli, jestližeby po našem psaní nepřestal wálky, (a) na sněm nepřijel. I které sú to osoby rozwedly, že nenie Kaffunkowi psáno, snad se jim chce s ním wáleti; než myť toho neuděláme, dokud swých ctí neohradíme, neb sme se na tom swolili, když jest sprwu najwiec lidí bylo. A což je těm do toho, kterým je Kaffunk odpowěděl, že sme my Kaffunkowi psáti chtěli i swú čest proti němu ohraditi: jestliže jsú to, kteří nám jináče změnili, ježto jim do toho nic nenie; co dobrého skrze ně přijde, budem jim děkowati, pakli co zlého, brž k nim o to práwem budem hleděti. A tu když w sobotu po té puotce přes Hradčany jel, tu trubač jeho traubil, a oni se po place točili, a pan Jetřich až blízko k mému domu se točil. A já w swém domě měl pánuow a rytieřstwa drahně, i smáli sme se tomu točení a trúbení. Podíwajte se milý pane, na jakú wěc král JMt penieze dáwá, a že jest jej lidmi opatřil proti wejtržným lidem a kteří by se práwu protiwili, proti němu činili, aby on počátek byl na místě JMti ku obhajowání těch wěcí: a on pak sám prwé puotky dělá a s těmi některými towařiši, kteříž swéwuole užíwají. Tu račte znáti, nač JMt penieze nakládá. My JMti brániti nemuožem, než na to jest nám třeba mysliti, abychom w tom opatřeni byli od krále JMti, aby se na nás takowé puotky neděly, a takowá pýcha aby se nám a protiwenstwie nedála a na penieze králowské. Neb bych byl tu k čemu přišel na hradě Pražském, při stolici králowské, chtě obecné dobré jednati, tu sem se ubezpečil na psanie krále JMti a na řeč najwyššieho pana purkrabie Pražského, abychom se pokojně zachowali, že JMKá ráčí tak mieti. A já sem se tak zachowal, jakž JMt psáti ráčil a pana purkrabie jsem poslech; a jak se jest on zachowal, nechť to pan purkrabie wyzná i s jinými. Prwé sme mnozí psali a psáti chtěli, abychom w Praze pokojně a swobodně býti mohli, kteří k sauduom a ke dskám zemským jezdíme; to jest na konci postaweno; již jest nám wo to potřebie státi, abychom my na hradě Pražském bezpečni býti mohli, když k sněmóm a k sauduom přijedem, před takowými jeho puotkami, poněwadž on hradem wládne a puotky na

hoře na lidi činí. Dokud nebožtík pan Kostka hrad Pražský zprawowal, a hajtman k němu zřenie měl, tehdáž pan kancléř králi pilně radil, aby ráčil poručiti panu Hradeckému hrad Pražský i hajtmana, aby k panu Hradeckému zřenie měl sám s zámkem i s holomky. A dobře radil a dobře stálo, když jest najwyššie purkrabě zámek zprawowal s hajtmanem; i ještě slušie králi JMti raditi, aby ráčil najwyššímu panu purkrabi zámek i hajtmana poručiti, aby on toz prawowal, a na ty lidi, kteréž panu kancléřowi penieze ráčí dáwati, kterýmižto penězi králi JMti ani zemi nic neznám by užitečného co prowodil těmi penězi; než ať JMt ráčí nejwyššiemu panu purkrabi ty penieze dáwati, ať on zámek na to opatrujc, abychom bezpečni na něm býwati mohli při sněmiech a při saudech též, aby on na ty penieze pan purkrabie neřády a wejtržky w zemi stawowal, jako člowěk ten střiedmý a pokojný a úředník najwyšší zemský. Neb pan kancléř bez puotek a bez wálky nenie, ježto se nám skrze něho toho také dostáwá, ježto bychom toho rádi prázdni byli. A nebudeliť to jináč opatřeno do Letnic, newiem jak súditi budem pro jeho puotky, a pro ty lidi wejtržné některé, které on při sobě drží. Na to račte pomysliti, kterak bychom pokoj mieti před tiem člowěkem mohli, račte o tom králi JMti psáti, ráčíteli i tento mój list JMKé poslati, a JMt ráčíli ten muoj list panu kancléřowi dáti, aby ta wěc k konci šla, aby JMt ráčil porozuměti, co skrze pana kancléře w té zemi se jedná. A také račte wěděti, že jsem zprawen, když sem po té puotce šel s hradu dolnow, že jest pan kancléř mluwiti měl, buď s pěstí neb s kordem aneb bez kordu, kdežby chtěl, třeba i na Bielé Hoře, žebych s ním to konati chtěl; a někto mu řekl: krom na Bechyni; a on řekl: ba i na Bechyni, jedno ať služebníci jeho při něm nejsú. A chtěl, aby najwyššie pan purkrabie mně od něho to powěděl w ty časy, když ke mně šel mezi mosty. Pan purkrabě zase mu řekl: toho já na se wzieti nechci, neb já nechci lidí waditi, než mířiti. Když sem já se té řeči doptal, tu mi mnozí z pánów a z rytieřstwa radili, abych mu na to odpowěď dal, a k němu poslal. I nezdálo mi se toho učiniti, poněwadž sem pro ruoznice do Prahy nepřijel. Také sem nechtěl žádné příčiny dáti k tomu, abych s ruoznicemi z Prahy jeti měl, aby mnú přijíti měly. Na jiném počal puotky dělati a na mně skonal. Než to muožete znáti, že já bez wuole a rady wašie nechtěl sem odpowědi dáti, a bez jiných pánuow a přátel. Než na tom konečně jsem, abych mu tu odpowěď dal, i s ním ji konal, aby to lidé poznali, že se ho nebojím a báti nechci. A rádbych se s wámi brzo o to shledal. Také wězte, že sem já z žádné jiné příčiny pryč nejel, než z té, aby se swáda mezi lidmi nestala mezi těmi, kteří se nás s obú stran přídržie. A to sem najjwyššiemu panu purkrabi oznámil. A mám za to, že sem mu w tom dobře přátelstwie ukázal. A pana Rendle sem s sebú také pryč wzal, aby wždy nic nepřišlo mezi lidmi, coby k ruoznici slúžilo. Také račte wěděti, že sem jej z těch slow pohnal, aby to powěděl, že je wiec prawdu prawil.

Ku psaní připojená cedule (od p. Rendle?).

Račtež se podiwiti na takowej řád, jakáby se byla wěc stala, by byl pán buoh neráčil zachowati. Nenie nic diwno, že na mne puotky dělá, když na wyššie úředníky zemské než jest sám, takowé puotky činí, i k nim mluwie takowá slowa, aby swú wěc prowodil. A skrze jeho puotky lidé někteří při saudu nezuostali, a proto saud odložen, i králi psanie rozwedeno o příjezdě, i o sněmu i Kafunkowi co mělo psáno býti také rozwedeno, wše pro jeho swády, lidé se rozjeli, nechtiec se waditi. Málit on na tato králowstwie haufy jmieti a swú pýchu tiem prowoditi a na lidi puotky činiti, daufaje w ty haufy, kdežby měl proti soběwolným a wýtržným a proti práwu činieciem lidem těmi lidmi odoláwati a na nich to zastawowati. A on pak s zjewnými paliči, kteřížto w králowstwie pálili zbožie i lidi, a won s nimi kwasí, jim radí a hauf sobě jimi peří, sám se wadí a woni wedle něho súkají. I ba, čistej řád, byť w pekle měl býti! A král JMt neráčí na to prohlednúti, jak on šeredně to králowstwie utrácí a swú pýchu na ně prowodí. I přiwed teď wálku s Kafunkem, kdež mělo psáno o to býti od pánuow, rytieřstwa, zdaby ta wěc přetržena mohla býti bez wálky, a wše to pro jeho swádu zrušeno. A slyším, žeby k lidem mluwil, že netřeba odpowiedati, i mně to mluwil, an by lépe bylo nám zemřieti, než takowej obyčej abychom měli dáti do této země uwesti, abychom měli nepřietelé býti a na někoho sahati, ktož poddanej králi JMti nenie, newohradiece swé cti proti němu, a zwláště ktož pod řádem a práwem w naší zemi nesedí. Wokolo toho něco sem myslil, i s panem komorníkem o to mluwil, abyšte WMt jakožto dwa auředníky zemská najwyššie, kterýmž nenie odpowěděno, abyste psáti ráčili Kafunkowi, aby té wálky zanechal, a wo letničniech Suchých dnech aby w Praze byl, a že glejtem opatřen bude, zdaby ta wěc bez wálky srownáua býti mohla. Pakliby co přes to wálečným během před se wzal, že páni a rytieřstwo, kteří sú se wo Suchých dnech na hrad Pražský sjeli, kterýmžs ty neodpowěděl, že sú se na tom swolili, aby proti tobě swú čest ohradili a wodpowěděli, a těm pomáhali, kterýmžs ty do králowstwie Českého odpowěděl. Budete-li ráčiti psáti Kafunkowi, mnozí páni i z rytieřstwa budú wedle WMti psáti, aby ta wěc mohla přetržena býti. Račte mi odpowěď dáti.

83.

Wilém z Pernšteina Albrechtowi Rendlowi: o půtce, kterauž má p. Ladslaw (ze Šternberka s nejw. kancléřem z Kolowrat), o odpowědi, která Kafunkům činiti se má, o p. Rendlowě příjezdu do Pardubic. ꝛc.

W Pardubicích, 30 Mart. 1508. (Copia arch. Trebon.)

Pane Albrechte, přieteli muoj milý! Tento list, kterýžť posielám, byl sem napsal prwé, než mne twuoj list, kterýž mi jest s listem p. Ladslawowým přinešen, došel. O té wěci, o kteréž mi píšeš i p. Ladslaw mi wypisuje, prwé sem slyšel od Hanuše Kafunka. Ale jáť pán buoh wie newiem, čemu se wšecci stawowé w tomto králowstwí díwají; a mně se zdá, že se díwají takowé wěci, kteráž za wěkuow lidských dwú w králowstwí Českém nebyla, při tom času aby se dála, majiece krále žiwého. Bychom krále neměli, a wálka zjewná byla, nebylaby toho desátá čest, co se nynie děje; a tak mám za to, žeby na rowném muselo přestáno býti.

Což se dotýče Sigmunda Kafunka a druhého bratra jeho, mně se to dobře líbí, abychom my se panem Ladslawem psali, a wy wedle nás kteřížkoliwěk chcete, za to jeho prosiec, aby té wálky nechal do sněmu tak wedle rozomu twého, jakožs byl přiepis toho udělal; pakliby toho učiniti nechtěl, že proti němu swú čest ohražujem. Neb toho jinak s swú ctí učiniti nemuožem, než tak.

Muoj milý pane prokurator! Což se twé příjezdy ke mně dotýče, já tebe rád uzřím, radši než ty ke mně přijedeš, dokonce mi toho wěř.

Než zato tebe prosím, což se toho listu k Kafunkuom dotýče, toho neobmeškáwej žádným žiwým obyčejem, za to prosím wíce než welmi. Neb znáš sám, že se nynie lidé za žádné lotrowstwie nestydie. Někto snad myslí na to, aby námi snad toho dowedl, abychom též w takowú wěc wnikli, udělajiec něco bez odpowědi. Kdež nás toho pán buoh ostřeže, jeho milosti swaté wěřím.

Já, bych chtěl kam jeti, nemohu, wí pán buoh; neb mám welikú bolest na zubiech přieliš, a k tomu na ledwí sem se dnes welmi roznemohl.

S knězem biskupem bosákem mezi sebú listy máme, ale ještě já nic newiem co jest.

Pak milý pane Albrechte! teď já sekret posielám po poslu p. Ladslawowu, a swého posla s ním posielám. Přitisknětež jej k tomu listu Kafunkowu, a přiepis mi jeho pošlete, w jaká slowa jest, a sekret mi po tomto poslu zase pošlete, zapečetíc jej, aby jej mohl schowati; a w listu o něm zmienky nečiň pro lotrowstwo, a pro wzetí. Než prosím tebe, buď u mne což muožeš najspíš; a daj mi wěděti, který den budeš.

Což se p. Ladslawa dotýče, jeho puotky, neumiem nic wíc psáti než to: wedle něho jsem a budu upřímně a wěrně, ač jemu toho jaká potřeba bude. Ex Pardubicz, fer. V ante Laetare anno 1508.

84.

Wilém z Pernšteina Ladslawowi ze Šternberka: horliwé oswědčení se k němu a proti Albrechtowi z Kolowrat.

W Pardubicích, 30 Mart. 1508. (Copia arch. Trebon.)

Urozený pane, pane a bratře muoj milý! Přál bych wám, abyšte zdráwi byli a dobře se měli.

Bych wám na waše psanie odpowěd dáwati chtěl, zdá mi se že jest nepotřebné: než takowé jeho nesnáze a puotky a spuosobowé, kteréž on wede, jedná a puosobí w tomto králowstwie, jáť bez pochyby jsem a wiera má jest dokonalá w pánu bohu, že to pán buoh brzo k konci přiwesti ráčí wedle skutkuow jeho.

Za dwú wěkuow i za tří, majíce krále žiwého, aby jeden měl takowé wěci puosobiti w tomto králowstwí, a toliko lidé aby měli mlčeti a to trpěti: mně se zdá, že se to žádnými kronikami neukáže. Než jest příslowie to, jakož jest psáno: pustím zlé na zlé, aby obé bylo zahlazeno. Ale jáť za to mám, že se již toho i dobrým dostáwá, a konec těmi wěcmi při pánu bohu stojí.

Krátce, já wám takto píši: wšecko, milý pane bratře, což má přítel příteli učiniti, učiním rád wěrně wám, (když) wy mne budete w čem potřebowati w slušném proti němu, i jiné, cožbych já mohl wám činiti dobrého, budu rád, tiem buďte jisti. Na tom dosti.

Co se těch listuow poslání dotýče, chci já je poslati, wáš i páně Rendluow, kněži biskupowi bosákowi, a wedle toho jemu psáti, což mi se zdáti bude, chceli JMti králi poslati toho, ať wuoli má.

Co se Kafunkuow dotýče, již já wám teď sekret poselám; račtež odemne i od sebe napsati na ten spuosob, jak se wám i p. Rendlowi zdáti bude; a chtíli kto wíc wedle nás psáti, toho wuoli mějte, jakož p. Rendlowi také o tom píši. Neb nám jest toho weliká potřeba; něktoby nás snad rád w to uwedl, abychom my bez odpowědi něco činili, ježtoby nám bylo lépe zemříti, a tudy snad aby námi jeho wěc byla přikryta. Uchowá nás toho pán buoh!

Za to prosím, milý pane bratře, i p. Rendle odemne proste, ten list ať se jemu (t. j. Kafunkowi) pošle, kdež jsau po někom po jistém; a prosím, nerač sobě toho wážiti, neb já rád wšecko učiním, což wy koliwěk na mne wzložíte o swú potřebu. Neb muoj milý pane bratře! o spálení ani o statek nic nenie; lépe nám jest to ztratiti, nežby někto měl řeci, že sme něco učinili, ježtobychom učiniti neměli. Uchowá nás toho milý pán buoh! Prosím wyprawte hned nemeškajíc a sekret mi po mém poslu zase pošlete, kteréhož teď posielám s waším poslem pěšky. Zuby mne tak welmi bolejí a ledwi, že sobě newím co udělati.

A což se cedule dotýče, kterú ste wy swú rukú napsali, tu já ztrhám. Než co se pána z Rozmberka dotýče a p. purkrabie, to rač w paměti míti, na čem s nimi stojíme neb nestojíme. Nelzeť jest než tak abychom řekli černému černé a bílému bílé, aby se to na konec wědělo.

Co se pak jeho jízdy pro krále dotýče, jáť sem jeho ani wy za to neprosili, ani snad jiných mnoho. Když pan Rendl sem přijede, rozmluwím já s ním o to, a wy s ním tam rozmluwte a rozum swuoj jemu powězte, a já také jemu powiem. Než král pán náš jest takowý pán, ježto wy jej znáte, že o swé dobré málo stojí, aby o tom přemýšlel; než lžemi lotrowskými se JMt krmiti dá. Pán buoh to změň!

Prosím wás, dajte mi wěděti, dlúholi tu budete, aneb kde budete, budeli mi potřeba. Ex Pardubicz, fer. V ante dominicam Laetare, anno ɔc. viij°.

85.

Ladslaw ze Šternberka Zdeňkowi Lwowi z Rožmitála: o zmaření sněmowního jednání skrze půtku, kterau zdwihl Albrecht z Kolowrat proti němu.

W Benešowě, 31 Mart. 1508. (Copia arch. Trebon.)

Službu swú wzkazuji, urozený pane, pane šwagře muoj milý! Slyším, žeby rozwedeno bylo psanie k králi JMti o příjezd i o sněm, kde jest mělo psáno býti, kdež sú se na tom swolili sprwu, když najwiec rytieřstwa bylo w swětnici saudné, žádný neodpieral, by nemělo psáno býti, a my páni teměř napořád sme k tomu swolili. Také co se Kafunka dotýče, to jest podáno bylo na saud zemský, aby to rozwáženo bylo, kterak má wám pomáháno býti, kterýmž odpowěděl Kafunk; wšak s takowú wýmienkú bylo podáno na saud zemský, že my swú čest ohraditi proti Kafunkowi chceme a jemu odpowědieti, páni i rytieřstwo, kteří sme toho času spolu byli, kteříž w zápise s městy sme nebyli. Neb to jistě račte wěděti, že p. hofmistr, ani já, ani ti páni, kteříž toho času s námi byli, a za to mám i rytieřstwo, že my na Kafunka pomáhati nebudem s swú hanbú a proti swé cti, dokudž mu neodpowieme. Než když to saudem zemským rozwáženo nenie, jak pomáhati máme, ohradiece swú čest, tehdy bez sněmu ta wěc mezi námi na konci ustawena býti nemuož, jakbychom my wám pomáhati jměli, ohradiece swú čest.

I milý pane šwagře, račte se na to podíwati, co je se tau puotkú, kterúž na mne pan kancléř swéwolně udělal, (spuosobilo): teď se nesaudilo, psanie se rozwedlo, wám se pomáhati nemuož, když se to nerozwážilo saudem zemským, jak se má wám pomáhati; a to se stalo wše pro jeho puotku. Bychom my byli Kafunkowi psali, snadby se ta wálka přetrhla; než pan kancléř začel, snadby rád abychom my ji

konali. Pomáhati wám musíme, jako přátelóm, když jest wám odpowědieno, ohradíce swú čest: ale nechť sobě toho žádný nemyslí, dokudž swé cti neohradíme, žeť naň sahati nebudem ani komu pomáhati. A staneli se komu jaká škoda od Kafunka, za to mám, že se žádný neomeylí, k komu bude mieti o to hleděti; neb lidé widí, kto nám to přiwozuje. A račte také na to mysliti o suchých dnech letničniech, aby to opatřeno bylo, aby se puotek na lidi nedálo. I králi JMti slušné jest o to psáti, jaká jest se swéwolná puotka stala, a jací lidé powstáwají, že sobě snad málo ruoznic wážie. Král JMt ráčí drahně peněz dáwati, což se slyšie, aby se na to neřádi stawowali a weytržky: pak já toho málo widím, by se těmi penězi takowé wěci stawowaly; než což se na ně děje, na ty penieze, toť lidé zjewně widí. Pak budemli to páni a rytieřstwo trpěti, aby se nám takowá pýcha a puotka a swéwolnost dála, řáduť nemuož býti a nelze jest, dokudž sobě prawdy nepowieme, aby každá wěc na konci stála a každý člowěk na swé mieře. Račte na to pomysliti, kterakby král JMt mohl zde býti anebo sněm obecnie aby od JMti položen a u Kafunka ta wálka aby mohla přetržena býti, a na králowské penieze, kteréž ráčí dáwati, aby mohl jiný řád na ně držán býti. Neb s tiemto řádem dobře nestojí a nestane, byť JMt ještě wíc peněz dáwati ráčil; kam se obracejí a utrácejí a co se jimi prowodí, wíc k našemu posměchu než k obecnému dobrému; jinak wo to na mnohá místa píši. Odpowědi od wás na to žádám. Datum ex Benessow, fer. VI ante Laetare anno M°v°viij°.

Ladslaw ꝛc.

Psáno panu purkrabi Pražskému.

86.

Krištof z Gutšteina pánům Kauřimským: že pro křiwdu, která se mu stala při saudu zemském, wzal odpuštění od krále i od země, poddaw synu swému Albrechtowi wšecken statek swůj w Čechách ꝛc.

Bez místa, 30 Apr. 1508. (*Orig. w Česk. Museum.*)

Službu swú wzkazuji, múdré opatrnosti přátelé moji milí! Na wědomí dáwám a toho wám žaluji, co sě mi jest stalo od některých súdcí z saudu zemského, že o těchto minulých postních suchých dnech beze wší winy a beze wšeho mého prowinění poslali na mne pana Tunkle purkrabi hradu Pražského s mnohými zbrojnými lidmi do domu mého do Starého města Pražského, aby mne jali anebo slibem zawázali. A já sem bohdá proti králi JMti ani proti zemi ani proti práwu nic neudělal. I milí páni přietelé! takowaužť wěc na wás jakožto na swé milé přátely wznáším, maje tu plnú

wieru k wám, že takowéž křiwdy, která mi sě od těch některých súdcí stala, litowati ráčíte; neb nynie to sě jesti mně stalo, potom by se mohlo to také jinému státi. Také sem to králi JMti oznámil a JMti žalowal, co mi se jest od nich bez winy stalo, a skrze tu příčinu sem od JMti z súdu zemského, z raddy i ze wší poddanosti odpuštění wzal, a swuoj weškeren statek synu swému Albrechtowi, kterýž w zemi České mám, sem poddal, a při tom sem JMKské prosil, aby mi ta wěc, která mi se jest stala, od těch některých pánuow naprawena byla; pakliby se to státi nemohlo, žebych toho musil králi Římskému JMti a knížatuom okolním Jich Mtem a jiným pánuom a dobrým lidem žalowati a jim to oznámiti, co mi sě jest od nich bez winy státi mělo i stalo, a o nich to mluwiti a rozpisowati, pokudby mi má potřeba kázala. Dán w neděli prwní po welice noci, léta božieho tisícieho pětistého osmého.

Krištof z Gutšteina ɔc.

Múdré opatrnosti purkmistru a raddě města Kauřímě, přáteluom mým milým.

87.

Stížnost několika stawůw markrabstwí Morawského králi Wladislawowi podaná proti zápisu strannému, kterýž pod pečetí králowstwí Uherského poslán byl do Morawy.

Na Towačowě, bez datum (m. Jun. 1508.) (Kopie arch. Třebon.)

Najjasnější králi a pane, pane náš milostiwý! Služby naše poddané WKMti wzkazujem, přejíce WMti wěrně štěstí, zdrawí a dlúhého panowání, jako pánu našemu milostiwému. WMti tajno není, kterak lamfrid w markrabstwí Morawském jest učiněn napřed s wuolí WMti a potom wší země, k kterémuž pečeti swé sme přitiskali, a někteří listy přiznawací dáwali, a ten buohdá držíme a držeti mieníme we wšech jeho artikulech, tak jakž sám w sobě jest, jsúce poddaní WMti jakožto pánu swému dědičnému.

Pak před časem nedáwným udělán jest zápis nowý ode pánów některých a od rytieřstwa dobře rowného počtu a od prelátów a od měst, při kterémž zápisu jest pečet WMti králowstwí Uherského, kterýž zápis jest dělán bez sněmu obecnieho, i bez našeho wědomie i bez naší wuole nad lantfrid, ježto to nikdy slýcháno není za paměti lidskej, aby obecní zápis majíce s wuolí WMti i s pečetí WMti, w kterémž WMt se zapisujete s námi spuolu a my s WMtí, aby jiní zápisowé měli děláni býti. Kteříž zápisowé nemohú w tomto markrabstwí nic dobrého zjednati než neswornost, nelásku a strach i přetržení práwa pro příčiny hodné. A také i zápisuow wiece musilo by býti; neb když by WMti pán buoh neuchowal, čehož pane bože rač ostřéci,

nám jest se w žiwnosti WMti třeba také opatřiti, neb my nerozumíme, kam se ten zápis ztahuje. Než teď jeho přepis WMti posíláme; račiž jej WMt rozwážiti sprawedliwě s raddami WMti; co jest dobrého neb užitečného WMti osobě i WMt dědicóm, to WMt dobře poznáte rozumem WMti, když ráčíte na to mysliti.

Pro příčinu tuto WMti píšem, chtiece se toho uwarowati, aby námi nic proti mysli WMti učiněno nebylo, než chtíce rádi se podlé lantfridu zachowati.

Pak za toto WMti prosíme od sebe, kteříž jsme nynie na Towačowě, i od jiných pánów i rytieřstwa přátel našich, že WMKá ráčíte rozkázati obecní sněm položiti na den S° Jana Křtitele w Olomúci, aby na něm ze všech stawuow chudý i bohatý byl, a na místě WMti račte rozkázati úředníkóm WMti królowstwí Českého, panu komorníkowi a panu sudímu, ať sedí. A ať jest čten najprw lantfrid, a potom i ten zápis; co my k tomu mluwiti budem zápisu, oni ať na WMti místě to slyší; pak poznajíli, že jest WMti k dobrému i królowstwí Uherského i królowstwí Českého i také markrabstwí Morawského, nedaj nám pán buoh, bychme se dobrému a sprawedliwému protiwiti měli, než rádi po těch pániéh wšecko naprawíme, učiníme a k dobrému swolíme. Pakli také dobré není ani užitečné těm zemiem, ať toho není a wiece nebýwá w žiwnosti WMti. A WMti prosíme, že se k nám i k nim w tom sprawedliwě WMt zachowati ráčíte, a jiného nežádáme. Neb nebyloliby toho, milostiwý králi, jistě WMti to oznamujem, že bychom toho nikoli strpěti nemohli, než musilibychom to učiniti, čehož jsme sobě powinni. A WMti prosíme, že nám w tom za zlé jmieti neráčíte, znajíce WMt toto podání naše.

A tito se podepsali:

Wilém z Pernšteina, hofmistr. Jindřich z Lipého, maršalek. Jan z Sowince, sudí. Sigmund z Dúbrawice. Hynek z Ludanic. Hynek z Kunštatu. Petr z Žerotína a z Fulneka. Jan z Žerotína a z Fulneka. Jakub z Šárowa. Jaroš z Zastřizl. Wáclaw Pawlowský. Zdeněk z Kokor. Bernart z Žerotína. Albrecht Barský. Wáclaw Čaple. Arkleb z Wíckowa. Hynek z Kunčic. Znata ze Zwole. Jetřich z Prusinowic.

88.

Král Wladislaw ustanowuje za heitmany kraje Prachenského Petra z Rosenberka i Zdeňka Malowce z Pacowa.

Na Budíně, 17 Jun. 1508. (Kopie arch. Třebon.)

Wladislaw z božie milosti Uherský Český ɔc. král a markrabě Morawský ɔc. Urozeným, statečným, slowútným a opatrným pánóm, rytieřstwu, wládykám a městóm kraje Prachenského, w. n. m., milost naši králowskú a wšecko dobré wzkazujeme.

Wěrní milí! Poněwadž widíme a zjewně známe, kterak w králowstwí našem Českém se neřádowé proti řádu a práwu rozmáhají, skrze zlé a nešlechetné lidi odpowědi se dějí obywatelóm tohoto králowstwie, též také mnozí pod tím jmenem těch odpowědí, kdež odpowídají s pomocníky swými a těch pomocníkuow pomocníky, jezdie na škody lidské; kteřížto účinkowé jsú sprawedliwě odsúzeni za zjewnú a holú zradu, neb netolik pod řádem a práwem kdyžby se to dálo, ale by bylo w otewřené wálce, tehdy jest wždycky za zradu a nešlechetnost držáno; jakož toho mnozí staří i nowí těchto wálek posledně minulých zjewní duowodowé a prawidla jsú. Protož nechtíc aťby takowá lidská nešlechetnost k potupě jazyku českého měla se dále a šíře rozmoci w tom králowstwie, též také aby zlí a swéwolní lidé zniku dalšieho nejměli, než chtiece aby řád práwo a pokoj zachowán byl, s radú a wolí wšech tří stawuow králowstwie našeho Českého, kdež jest to na nás podáno jakožto na krále a pána wašeho, kdež nám to dobře přileží opatřiti, haitmany w kraji wašem Prachenském postawili sme urozeného Petra z Roznberka ɔc. a slowútného Zdenka Malowce z Pacowa na Witmberce, w. n. m., porúčejíc wám, že se k nim we wšem poslušně zachowáte wedle zřiezenie zemského, a těch a takowých zločincuow přechowáwati nebudete, než se proti nim zachowáte i proti těm wšem, kteřížby je tajně nebo zjewně fedrowali a přechowáwali, tak jakž zřiezenie zemská ukazují, kteréž sme týmž haitmanóm pro zpráwu poslali. Znajíc to býti wuoli a přísné rozkázanie naše, nepochybujem, že se w tom tak zachowáte skutečně, jakož wám píšem, jináč toho nečiniec. Při tom wám oznamujem, že z těch a takowých příčin, pro ty i jiné mnohé neřády, uznali sme za potřebné býti, sněm obecný a walní wšeho králowstwie sme položili a pokládáme tiemto naším listem na den S. Jakuba n. př. na hradě Pražském, tu abyšte se nazajtřie S. Jakuba w deset hodin sešli a zespolka aťbyšte pokojně a jenosworně jednali, kadyby řád, práwo, pokoj zachowán býti mohl, i tudiež takowí neřádowé ke škodě nám, našim dědicóm i tomu králowstwie k budúciemu pádu zastaweni býti mohli. Nepochybujíc o tom, že se tak zachowáte a na ten den

sjedete, jakožto ti, milujíc naše, dědicuow našich i obecné toho králowstwie i sami swé dobré. Dat. Budae, sabbato post Viti anno ɔc. XV^C^viij°, regnorum nostror. Hung. xviii, Boh. vero xxxvij°.

Ex commissione propria Regiae Maj^tis^.

It. psaní p. Petrowi z Rosenberka.

Wladislaw z b. m. Uh. Č. ɔc. král a m. M. ɔc.

Urozený w. n. m. Máme za to, žeť jest dobře wědomé, jací neřádowé w tomto králowstwie našem Českém proti řádu a práwu, odpowědi, brání, lúpežowé se dějí a rozmáhají; ježto ty a takowé odpowědi sú powstaly, kteréž netoliko pod řádem a práwem mají za zlé a nešlechetné držány býti, ale i w wálkách odewřených lidé pomnící na swé cti jich netrpěliby a netrpěli sú, než za zlé a nešlechetné měli a drželi. Protož pro přetrženie toho, wedle obecnieho swolenie, tebe za haitmana kraje Prachenského s slowútným Zdeňkem Malowcem z Pacowa a na Witmberce w. n. m. ustanowujem wedle zřízení zemského, kteréhož tobě k další zpráwě wýpis posieláme. Žádajíce toho na tobě, že ty jakožto milowník našeho, dědicuow našich i obecného dobrého toho k sobě přijíti odporen nebudeš, ale proti takowým wedle téhož zřízení (se) zachowáš, znaje že nám na tom wěc wděčnú ukážeš a k obecné potřebě i sám swé prospěšně to před se wezmeš. Kterúžto práci tobě časem swým wší milostí naší králowskú nahražowati chcem, což w tom nám a dědicóm našim i k obecnému dobrému prospěješ. Dat. Budae, sabbato post festum S. Viti, a. d. xv^c^viij° r. a nostror. Hung. xviij°, Boem. vero xxxvij°.

Ex comm. pr. R. Maj^tis^.

89.

Páni Pražané pánům Kauřimským: aby před nastáwajícím sněmem Swatojakubským wyslali ze sebe do Prahy ku poradě o potřebách stawu městského ke dni S. Markéty.

W Praze, 29 Jun. 1508. (Orig. česk. Museum.)

Službu swú wzkazujem, opatrní přietelé milí! Máme za to, že wás již tajno nenie, kterak sněm walní koruny této České králem JMtí položen jest a má držán býti na hradě Pražském na Sw. Jakuba najprwé přištieho; i jest rozuměti, že tu stawowé panský a rytieřský proti stawu třetiemu našemu městskému chtie něco mluwiti a předsewzieti. Ježto abychom tomu mohli odolati s pomocí boží, zdá nám

48

se potřebné, abychom se prwé ještě před tiem sněmem sjeti staw náš a shledati i rozmluwiti spolu mohli, a na něčem spolu zuostanúce, abychom to na obce swé wznesli a jim oznámili, a což by jich wuole bylo, abychom s tiem na sněm potom wyprawili, ne tepruw abychom se ze sněmu na obce otwoláwali. Protož žádáme Wás pro takowú pilnú potřebu, že z sebe k nám ke dni sw. Margrety panny některé osoby wyšlete, tak aby u nás ten den před sw. Margretú jsúce, nazajtřie den sw. Margrety w hodinu dewátú na rathúze našem se najíti dali. A wěříme, že jiným městóm w kraji wašem toto také oznámíte, aby i oni neobmeškali též z sebe k tomu wyslati. Datum ff. V die Petri et Pauli apostolorum, anno ɔc. V^C^VIII^o^.

Purkmistr a radda starého města Pražského.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřímě, přátelóm našim milým.

90.

Král Wladislaw Petrowi z Rosenberka: jmenuje ho wedle jiných swým poslem na sněm Morawský k S. Bartoloměji do Olomauce, a dáwá mu swé naučení.

Na Budíně, 30 Jul. 1508. (Ex orig. arch. Třebon.)

Wladislaw z božie milosti Uherský, Český král a markrabě Morawský ɔc.

Urozený wěrný náš milý! Jakož sme z mnohých příčin a pro přetržení rozličných ruoznic sněm obecní w markrabstwie našem Morawském na den S. Bartolomy n. př. w Olomúci wšem stawuom položili, a k tomu některé osoby, které na místě našem tam býti mají spuosobili: i znajíce osobu twú k tomu nám welmi potřebnú, a že skrze tebe mnoho dobrého při tom sněmě puosobeno býti muože: žádáme toho na tobě s pilností, aby nechaje wšech wěcí na straně, na ten sněm k tomu času se wyprawil, a wedle jiných wšelijaké ruoznice, které sú w tom markrabstwie powstaly, wyslyšel a je rownati pomáhal, a o to se zwláště přičinil, aby saud zemský osazen byl, a řád a wážnost, tak jakož na to sluší, aby byl zachowán. Též co se lantfridu dotýče, aby wšickni ti, kteříž k němu listuow přiznáwajicích nepřiložili, je hned na tom sněmu beze wšech odtahuow kladli. Pakliby kto w tom tak (se) nezachowal, anebo z toho wytahowati chtěl, aby tu wěc tak předsewzali, aby každý takowý k tomu byl připrawen; kdež my jich s strany naší w tom také opustiti nemieníme. Přitom také toto zwláště ode wšech stawuow aby bylo jednáno, aby to co sme několikrát o pikharty poručili, a ještě k žádnému konci přiwedeno není, na tom sněmu také jednali

a k konci přiwedli, tak aby jim jich bludowé w tom markrabstwie již konečně zastaweni byli; tak jakož tobě a duostojnému Janowi biskupu někdy Waradínskému a urozenému Zdeňkowi Lwowi z Rožmitála a na Blatné najw. purkrabi Pražskému, které také wedle tebe na ten sněm na místě našem posieláme, šíře o tom píšem a poraučíme. Protož znaje w tom takowú naši a téhož markrabstwie potřebu, wěřímeť, že tak jakožť píšem učiníš, znaje že nám w tom wěc welmi wděčnú okážeš. Dat. Budae, dominica ante Petri ad vincula, anno domini ꝛc. XV^{C}viij^{o}, regnorum autem nostrorum Hungariae XViij^{o}, Boemiae vero XXXVij^{o}.

Ex commissione propria
Regiae Majestatis.

Urozenému Petrowi z Rosenberka, w. n m.

91.

Král Wladislaw Ladslawa z Šternberka i Oldřicha Malowce z Chýnowa ustanowuje za heitmany kraje Bechynského, i dáwá jim naučení obšírné.

Na Budíně, 2 Aug. 1508. (E MS. curiae Prag. f. 113--115, it copia Mus. Boh.)

Wladislaw z božie milosti Uherský Český ꝛc. král a markrabě Morawský ꝛc. urozenému Ladslawowi z Šternberka a na Bechyni, najwyššiemu komorníku králowstwí Českého, a slowútnému Oldřichowi Malowci z Chýnowa, wěrným našim milým, milost naši králowskú a wšecko dobré wzkazujem. Wěrní milí! Znamenawše mnohé neřády w zemi a w koruně našie České, kteréž se den ote dne čím dál tiem wiece rozmáhají, položiwše sněm obecní wšeho králowstwí w úterý den s^{o} Jakuba apoštola božieho, we wšecko s pilností nahlédnúti a řád desk wšecken zřiezený na tom sněmu pilně rozwážiti rozkázawše, takto sme o tom zřiedili, a wás za hajtmany kraje Bechyňského usadili a tiemto listem usazujem, porúčejíc, abyšte wy se i jiní hajtmané, kteříž po wás budú, tiemto zřiezením zemským zprawowali, a proti wšem těm swéwolným se tak jměli a zachowali, a wšecky obywatele kraje toho k tomu wedle toho zřiezenie zřiedili a pohotowě měli, jakož tato zřiezenie dolepsaná wší zemí utwrzená a dskami zapsaná ukazují.

Takto řiedíme: hajtmané po krajích aby byli námi woleni, jeden z pánuow a jeden z rytieřstwa w každém kraji; a kohožkoli jmenowati budeme, aby se žádný newymlúwal, než to hajtmanstwie na se aby přijal. A ktožby té práce nésti nechtěl, aby dal puol léta napřed wěděti, že w tom hajtmanstwí déle býti nechce; a my máme jiného na to místo jmenowati, a ten od nás jmenowaný má na se to hajtmanstwie přijieti a též se zachowati, když by býti nechtěl, jako se nahoře píše.

A hajtmané po krajích učinění mají po krajích říditi podlé zřiezení zemského. A w každém kraji páni, rytieřstwo, města, k kterémuž kraji přísedí, aby se každý listem pod pečetí swú hajtmanóm přiznal, buď osedlý neb neosedlý, že chtie hajtmanuow námi učiněných poslúchati. A Pražané Starého a Nowého města Pražského, ti se mají přiznati též listem najwyššiemu purkrabiemu Pražskému. Pakliby se kto přiznati tak nechtěl, má napomenut býti ot hajtmanuow jednú i druhé toho kraje, (sic) aby se tak jakož se nahoře píše, přiznal. Pakliby se nechtěl přiznati, má to wzneseno býti na najwyššieho purkrabí Pražského. A purkrabě Pražský najwyšší má se k němu zachowati, jako k odbojníku práwa.

Najprwé, což se morduow a nešlechetného zlodějstwa po silnicích dotýče, takto sme se swolili a na tom zuostali, aby takowí powaleči a zloději, kdežby mohli přezwěděni býti, buď w městech, w městečkách aneb we wsech, aby wyzdwihowáni byli, by pak osedlí lidé byli sedlští; a kteréhožby koliwěk kto takowého osedlého wzal, má obeslati pána jeho, oznámiti jemu, že jest wzal člowěka nebo služebníka jeho pro zlodějstwo anebo pro přechowáwanie takowých zlých lidí; a tu chtělli by jej ten pán jeho wzieti a jej podlé práwa a zaslúženie jeho trestati beze wšech forteluow, tehdy má jemu wydán býti. A jestližeby o to ruoznice byla, žeby chtěl aby naň urukowáno bylo, to buď rozeznáno hajtmany kraje toho. A ktožbykoliwěk k poprawě koho dal, ten má ot něho zaplatiti, od prwnieho má dáti jednu kopu gr. tomu poprawniemu člowěku, a ot jiných po puol kopě grošuow; pakliby nechtěl, tehdy ten, ktožby jej u wězení jměl, muož se k němu jmieti podlé práwa. Pakliby nejměl swé poprawy, daj jej hajtmanu kraje toho. Pakliby který takowý zločinec byl přezwěděn na hradích aneb na twrzech, tehdy ten, komužby se zdálo, aby toho pána, u kteréhožby byl, obeslal a jemu dal znáti, že takowý zločinec na jeho hradě aneb na jeho twrzi jest, aby se jím hned dobře ujistil a jej postawil. A bylliby ten jistý panského neb rytieřského řádu, aby postawen byl před pány a wládykami saudu zemského. Pakliby byl ten jistý řádu jiného, buď před hajtmany postawen toho kraje. Pakliby toho neučinil swéwolně a toho nepostawil, tehdy k tomu pánu neb zemanu aneb k měštěnínu o to hledíno buď též jako k tomu zločinci. A též w mèstech, kdyžby na koho žádáno bylo, aby se tak zachowali, a zločincuom i žádným aby žádných gleituow nedáwali ani páni ani rytieřstwo ani města.

Také na žádného psance newywedeného a na zloděje zjewného nemá urukowáno býti. Pakliby páni a rytieřští lidé aneb z měst, kteří w krčmách se powáleli, služeb nechtiece hleděti ani hospodářstwie, ten též wzat buď rowně jako jiní, ale wšak na takowý spuosob, aby byl postawen před pány a wládykami na plném súdu zemském, a wina jeho aby oznámena byla jakáž pak koliwěk, a wedle té buď súzen beze wšie milosti. Což se sedlských lidí dotýče, w městech, w městečkách, we wsech žádných powalečuow aby nebylo trpíno, a zwlášť neženatých; podružstwie aby jim

nebyla dána, ani w krčmách aby se nepowáleli, než přistáwali a slúžili, a tudy čeledi aby dosti bylo, lečby kteří neženatí pro starost a nemoc slúžiti a dělati nemohli, těm má podružstwie dáno býti. A podruhowé ženatí, k těm mají hospodáři dohlédati, aby se swými diely žiwili. Pakliby co hospodář na podruha seznal, že jiným než dielem wuokol jde a po krčmách se powálé, aby hned to swému pánu oznámil, a ten pán toho podruha hned skutečně treskci. Páni, rytieřstwo, Pražané i jiná města aby to wšichni opatrowali w městech a po swých panstwích, aby takowí nahořepsaní powaleči místa nejměli. A ktožby se tak nezachowal, tehdy hajtmané toho kraje mají jej obeslati a skutečně jej k tomu jmieti, aby takowých powalečuow pod sebú netrpěl.

Jestližeby kto wen z země jat byl, napřed král JMt se pány a wládykami súdu zemského a s jinými pány a úředníky zemskými a s wládykami a radami JMti, kteřie w saudu komorniem sedati budú, a s hajtmanny kteříž po krajích budú, rozwážiti to JMt má neb poručiti, jak by tomu mělo pomoženo býti z toho wězenie. A což těmi rozwáženo bude a na čem zawřieno, toho wšecka země podlé krále JMti aneb podlé moci, kterúžby JMt w zemi jměl, wšichni třie stawowé skutečně pomáhati máme a sebe neopúštěti podlé JMti, než chudému jako i bohatému, aby každý z swého wězení wywazen býti mohl bez swé škody, tím wším obyčejem a pod tiem záwazkem jako práwa obhajowati.

Kdežby se koliwěk trefilo, ježtoby zhaubce a takowí zločinci honěni byli, a ujeli na který zámek, twrz, město neb městečko w tomto králowstwí, hned mají ti žádati ktož honie, aby jim wydáni byli. Pakliby jim jich wydati nechtěli, mají tu ti hned ostati ktož honí, a swým hajtmanóm w krajích hned dáti znáti mají. A oni hned mají obeslati pány, rytieřstwo a města, aby táhli a buď zámek, twrz neb město aby hned obehnali. A k tomu tíž hajtmané aby hned obeslali toho neb ty, ktož by mocí králowskú zde w zemi wládli, aby hned táhli s tú mocí králowskú a pomáhali obehnati w tom kraji; a ti hajtmané aby to hned rozwážili, coby podlé moci králowské dosti lidí bylo k tomu obehnání, aby to zřiedili, kteří lidé tu ostati mají, aby wedle krále JMti ta wšecka země nesla, aby toho kraje samého škoda nebyla, kdyby dobýwati měli, než wšech krajuow jiných aby ten náklad byl toho dobýwanie podlé krále JMti. A cožbykoliwěk dobyli, to má w králowstwie wpojeno býti, a král JMt nemá toho žádnému dáti, a žádný toho wyprošowati nemá; pakliby kto wyprosil, aby žádné moci nejmělo. Než pro kohožby honili neb obehnali, tomu z toho dobytého statku škody nawráceny býti jmají, a ostatek při králowstwí zuostati.

Kdyžby se morduow neb lúpežuow na silnicech nebo na cestách přihodilo, tehdy wšichni z panského, rytieřského stawuow, Pražané i z jiných měst, z zámkuow, twrzí, měst, městeček, ze wsí, honiti mají. Pakliby kto z panského, rytieřského, z městského stawuow nehonil, an mu dáno wěděti aneb pokřik uslyšal a k šturmu

zwoněno bylo, tehdy o ty škody, komuž se jest stalo, k takowému hleděti, a před saud zemský, před pány a wládyky aby obeslán byl listem ot úřadu ten, ktožby nehonil, a tu aby winěn byl. Kdyžby k šturmu zwoněno bylo a pokřik by zešel, aneb žeby wěděti dáno bylo: ktožbyto koliwěk z sedlských lidí uslyšal a těch zhúbcí zemských nebo zlodějuow nehonil, ten má před hajtmany toho kraje postawen býti, a budeli naň to uwedeno, že jest swéwolně nehonil, tehdy má bez milosti oběšen býti. A tu hned páni, rytieřstwo, Pražané i jiná města aby wšem swým oznámili a w městech prowoláno bylo, což se toho honěnie dotýče, aby se tak zachowali. A jakož se mnozí na tom urážejí, prawiece, žeby to jejich cti ke škodě bylo, kdyžby kto takowého zločince honil a jej jal: to žádnému z stawu panského ani rytieřského ani městského nemá jich cti a jich dobré powěsti k škodě ani ujmě ižádné býti. A také aby ižádný té smělosti nebyl ani směl dotýkati ižádného toho, kterýžby honil a při tom jímaní těch zločincuow byl. Pakliby kto koho w tom dotýkal anebo dotýkati směl, a naň to uswědčeno bylo, ten takowý jmá obeslán býti před pány a wládyky na plný saud listem ot úřadu, aby stál aneb postawen byl, a to což jest koho w čem dotýkal, aby to oprawil, a což jest koliwěk mluwil, že jest w hrdlo lhal, a dwě neděli aby u wěži seděl beze wšie milosti, a padesáte kop gr. českých tomu, koho jest dotýkal, aby dal beze wšie otpornosti, a nadto jestližeby wiece nadto naložil, stáwaje, a slušným swědomím to prowésti mohl na schwálenie panské, to také jemu zaplaceno buď.

Což se dotýče silnic při Železných horách, i kdežkoli jinde na silnicech laupežowé a mordowé od takowých zločincuow se dějí, aby se lesowé okolo těch míst, kdež by toho potřeba byla, omýceni byli od cesty zšíří jedněch honuow s obú stran. A ty lesy ihned mýtiti mají ti, kteříž jsú držitelé těch lesuow, beze wšie otpornosti a odtahu, a tak potomně aby ti lesowé na těch místech mýceni byli, kdyžby toho potřeba byla. Pakliby kto mýtiti nechtěl, tehdy ot kohožby napomenut byl, aby mýtil, a on mýtiti nechtěl, tehdy muož ho ten, ktož ho napomenul, pohnati z desieti kop gr. českých před menší úřad, a on mu je dáti má, prowedeli to naň na schwálenie týchž úředníkuow.

Při wšech poprawách, jestližeby w tom wyznání dotklo kterého pána neb rytieřského člowěka, žeby o tom wěděl aneb toho příčina byl, tomu aby to hned oznámeno bylo, a ten jistý zločinec, který na toho pána aneb na rytieřského člowěka prawí, aby utracen nebyl až do najprwnějších suchých dní po tom přišlých, aby ten zločinec přiweden byl na hrad Pražský, a ten pán neb člowěk rytieřský, kterémužby dáno wěděti bylo, že naň ten zločinec prawí. A skrze ty kteříž sú při tom tázáni byli, má se tomu wěděti dáti, na kohož prawí, a ten beze wšech wýmluw státi má před pány JMtí na plném saudu; pakliby nestál, aby obeslán byl též jako o moc. A nestálliby po tom druhém obeslání we čtrnácti dnech před purkrabí Pražským,

aby čest, wieru ztratil, aby k jeho hrdlu i k statku hledieno bylo, neb by již sám sebú winen byl. Pakli stane, aby se z toho před pány JMtí na plném saudu poctiwě wywedl na schwálenie panské. A ten takowý jestližeby swéwolně nestál aneb před saudem odsúzen byl, takowého statek jmá býti obrácen w králowstwie, a nemá pryč dáwán býti ani wyprošowán, než z toho statku komuž se škoda stala, má napraweno býti.

Jestližeby kto swého wězenie neměl a kterého zločince jal, má jej k hajtmanuom toho kraje dáti, a oni jej přijieti mají.

Což se rybníkářuow dotýče, kdežbykoliwěk na rybníciech dělali, w kterých lúpežích neb w mordiech postiženi byli, a žádáno bylo na ně práwo ot kohožkoliwěk a u kohožkoliwěk dělají, aby beze wšie otpornosti wydáni byli, aneb se jimi ujisť a před hajtmany kraje postaw.

Což se rajtaruow dotýče, kteříž po silniciech jezdie, buď Čechowé pod spuosobau a postawú německú, aneb Čechowé Němce přijímajíce. a posměch a pychy lidem země České činiece, ježto jest to prwé nikdy w králowstwí Českém nebylo obyčejuow německých se chytajíce: toho wiece aby nebylo. A jestli žeby pak kto to učiniti směl a uswědčen byl, jakéhožkoli stawu byl, aby ten takowý před pány stál, kdyžbykoliwěk z plného súdu od pánuow JMtí obeslán byl; a před pány JMtí jestližeby se z toho newywedl, aby napřed dwě neděle u wěži seděl, a tomu, na koho jest ten pych okázal, 1 ſſ gr. českých aby bez milosti dal, a jeho aby otprosil, tak jakžby mu pány a wládykami nalezeno bylo. A jestližeby pak jeho ranil, na kohožby tu puotku udělal, tehdy má trestán býti, a škody a náklady aby nawrátil. Pakliby koho zabil, tehdy aby bez milosti sám také hrdlo ztratil.

Při tázaní zločincuow na hradě Pražském žádný býti nemá, než purkrabě hradský s raddú swú a s práwem při tom tázaní býti má; a na žádného z panského a rytieřského stawu a z měst zejmena tázáno se nemá býti a na jeho hanbu ptáti; než chceli se kto po swé škodě ptáti, daj purkrabi na ceduli napsáno, a oni se ptajte jeho, kam je to nosil, neb wieli kto o tom. Pakli by wyznali na koho z panského neb rytieřského řádu člowěka, ten má tam puštěn býti k tomu tázaní sám třetí s přátely swými, aby jemu wuoči znal a prawil. Než na žádné poprawě, buď u hajtmanuow po krajiech, na zámciech, na twrzech, w městech, městečkách, žádný se nemá ptáti, jmenuje koho z panského aneb rytieřského řádu člowěka. Pakli by kto jmenowal koho buď z pánuow aneb z rytieřstwa, ten od toho, kohož jest jmenowal, muož pohnán býti z nářku cti, a on to jemu naprawiti má. Než na psance odsúzeného každý se bude moci zejmena ptáti, buď na panského neb na rytieřského člowěka. Každý se při poprawě swé zachowaj týmž řádem, a nedopúštěj k tázaní leč přísežné aneb úředníky swé. A mučeni buďte podlé práwa starodáwnieho.

Kteřížbykoliwěk obywatelé w tomto králowstwí byli, aby žádní Němcuow ani rajtaruow nepřechowáwali, aby zemi škoditi jměli, ani z země wen aby wálku do cizích zemí jměli wésti. Ani wězňuow aby žádný w swém obydlí z cizích zemí nepřijímali bez wuole krále JMti a pánuow a rytieřstwa, kteříž w saudu zemském a w radě JMti jsú.

Jestližeby se komu škoda od cizozemcuow stala, ten má to na krále JMt wznésti, tehdy na pány a wládyky do plného saudu wznésti má (sic), a král JMt skutečně o to aby ráčil státi, kterakby jeho sprawedliwost od cizozemcuow jměla dopomožena býti podlé zápisuow a smluw, kteréž JMt a koruna tato s okolními zeměmi má. Pakliby komu z cizích zemí přes smlúwy a ne podlé smlúwy swéwolně sprawedliwého učiniti nechtěli, ačby kto z cizozemcuow činiti jměl, tehdy napřed král JMt se pány saudu zemského a wládykami, s úředníky zemskými a s radami saudu komornieho z panského z rytieřského řádu a s hajtmany krajuow rozwážiti se to má, jak ten swého dobýwati na cizozemcích má, a jak jemu toho dopomáháno býti, aby k swé sprawedlnosti přijíti mohl. Tak při tom se ten zachowaj, což mu tu nalezeno bude.

Tento obecní nález starý, i což se jest k němu kdy přičinilo, má hajtmanóm po wšech krajích wypsaný z práw dán býti, aby se wěděli jím zprawiti.

Poslowé na toto swolenie zemské byli sú: Zdeněk Lew z Rožmitálu a z Blatné, najwyšší sudí králowstwie Českého, Petr z Rozmberka, Wilém z Pernštejna, najwyšší hofmistr k. Českého, Albrecht z Kolowrat a na Libštejně, najwyšší kancléř téhož králowstwie, Petr Holický z Šternberka a z Leštna, Jiřík Bezdružický z Kolowrat, Ladslaw z Šternberka na Bechyni, Mikuláš Žehrowský z Kolowrat purkrabě Karlštejnský, Viktorin z Ronowa, Wilém Šwihowský z Ryzmberka a na Rábí, Krištof z Šwamberka, Bernart z Walštejna mincmajstr k. Českého, z pánuow; a Mikuláš z Hořic a na Pecce, najwyšší písař k. Českého, Tobiáš z Sulewic purkrabě Karlšteinský, Burian Trčka z Lípy a z Lipnice, Albrecht Rendl z Aušawy prokurator krále JMti, Jiřík Karlík z Nežetic, Kunat Pešík z Komárowa, Purkart z Sulewic, Radslaw z Šebieřowa, Linhart Markwart z Hrádku, Jan Řepa z Neweklowa, Bawor Neznašowský z Hustiřan, Opl z Victum, Mikuláš Pecingar z Bydžína a Mikuláš Wančura z Řehnic. Toho wšeho na pewnost pečet naši králowskú rozkázali sme přitisknúti k tomuto zřiezení. Dat. Budae, die scti Stephani papae, anno dni 1508, regnorum autem nostrorum Ungariae decimo octauo, Boemiae vero tricesimo septimo.

Ex commissione propria Regiae Majestatis

92.

Zprávcowé král. Českého stawům kraje Prachenského: aby dáwali nařízeným heitmanům krajským přiznawací swé listy; zapowídají se opět odpowědi wálečné.

Na hradě Pražském, 5 Aug. 1508. (Copia arch. Třebon.)

Páni a wládyky, kteříž w súdu zemském sedají, zprávce králowstwie Českého, urozeným pánuom, statečným rytieřuom, urozeným wládykám, múdrým a opatrným městuom kraje Prachenského, přáteluom našim milým. Urození páni, stateční rytieři, urození wládyky, múdří a opatrní města, přátelé naši milí! Jakož král JMt pán náš milostiwý ráčil jest wám wšem do kraje psáti a oznámiti, hajtmany zříditi w kraji wašem a je jmenowati, tak aby wedle zřízenie zemského kraj ten wáš proti wšem swéwolným a řádu a práwa odporným lidem byli na překážku, tak aby odpowědi, bránie i wšecka násilé přetržena byla a řád a práwo zachowáno aby bylo, tak jakž zřízenie zemská jim wydaná, od krále JMti poslaná ukazují; a poněwadž JMKská ráčil nám na místě swém i země poručiti k zprawowánie a zřízenie, wám wěříme, že se k hajtmanuom poslušně a hotowě jmieti budete, a k nim každý z každého stawu podlé této notule tuto podepsané, na obecném sněmu učiněné se přiznáte. Také jakož mnozí w této zemi odpowídají pod řádem a práwem i s pomocníky swými ꝛc. takto wám oznamujem: že každý ten, kdož odpowie, jsa obywatel této země, pod řádem a práwem, že jest odsúzen cti, hrdla a statku, a jmá býti jako psanec, tak jakž práwa šíře ukazují. A kdož sú pomocníci, sám osobně ne odpowiedaje, netoliko pod řádem a práwem, ale i u wálku otewřenú, jeda na škodu cizie, a činie škody nepřátelské, jest zrádce a nešlechetník. A protož z té a takowé příčiny wám pro mnohé mladé lidi toto oznamujem, nepřejíc žádnému z žádného stawu, aby kdo pro takowú wěc těžkú a ode wšech lidí zawrženú a potupenú přijieti jměl. Dán na hradě Pražském léta ꝛc. V^C^VIII^o^, w sobotu před swatým Sixtem.

Službu swú wzkazuji, urozený pane, pane přieteli muoj milý! Jakož najjasnějšie knieže a pán, pan Wladislaw, Uherský, Český ꝛc. král, pán náš milostiwý, hajtmany po krajiech w této České zemi zřiediti jest ráčil, a wás w tomto našem kraji hejtmany ráčil jest ustanowiti, práwa obhajowati, a řádu tak jakž zřízenie a swolenie zemské od JMti wydané a potwrzené šíře zawírá a ukazuje; protož já N. podlé téhož po .... zřiezenie zemského wám od JMti wydaného a stwrzeného ... a chci wás w tom poslušen býti, a tak se zachowati, jakož též zřízenie w sobě drží a ukazuje. Toho na swědomie pečet swú ꝛc.

93.

Král Wladislaw potwrzuje řádu zemského, kterýž ustanowen byl na sněmu zemském o Sw. Jakubě nyní minulém, co do prowozowání wlády zemské w zemi. (Smlauwa Swatojakubská).

W Budíně, 10 Aug. 1508. (E copia arch. Budvic. it. Cod. Talmberg. f. 337 sq.)

My Wladislaw z božie milosti Uherský, Český, Dalmatský, Charwatský ͻc. král, markrabě Morawský, Lucemburské a Slezské knieze a Lužický markrabě: oznamujem tiemto listem wšem: že znamenajíce mnohé ruoznice w našem králowstwí Českém skrze zpráwy poddaných našich wěrných milých, kteříž sú nás napomínali někdy osobami swými i poselstwím swým k nám, abychom to králowstwie opatřiti ráčili, že dobře nestojí a nestanú naše wěci ani toho králowstwie: my pak rozwážiwše to, skrze to a z napomínanie poddaných našich, i takto se nám zdálo a zdá naše wěci a našich dědicuow řéditi. Kdež řiedíme a poraučieme, a zdánie naše, kterakby poddaní naši měli při řádu a práwu státi, to na jich radu a rozwáženie podáwáme:

Což se zemských wěcí dotýče, a o naše a našich dědicuow wěci, takto sme napsati rozkázali: máme a slibujem poddané naše téhož králowstwí Českého že chcem při řádiech, při práwiech a swobodách zemských zachowati, tak jakož předkowé naši králowé Čeští jich předky zachowáwali, aby se jimi zprawowali a řád a pokoj jimi držali, pokudž práwa a swobody jich ukazují; a Pražany, Horníky i jiná města králowstwie Českého též při jich swobodách, práwiech a sprawedliwostech zachowati, pokudž jim i nahoře psaným stawóm sprawedliwě náleží.

It. Poněwadž w tom králowstwí našem Českém bytem býti nemuožem, a na našem miestě toho sme nezřiedili stále, kteréžby wěci mimo řád a práwo w zemi wznikly aneb wen z země wzniknúti měly, aneb od cizozemcuow co do země wzniklo aneb wzniknúti jmělo, aby to napraweno býti mohlo: takto o tom řiedímc a porúčieme: aby najwyšší purkrabie Pražský nynější, i budúcí purkrabowé Pražští, bytem a dworem na hradě Pražském byli; a hajtman hradu Pražského má se purkrabí najwyšším zprawowati a k němu zřenie mieti s hradem, kdyžby nás neb potomkuow našich králuow Českých w zemi nebylo; a aby se tu každému dosti stalo, aby bezpečen a swoboden býti mohl, ktož ku práwóm a saudóm stáwají a stáwati chtějí. A najw. purkrabie Pražský má nám, dědicóm našim a zemi s tiem zámkem Pražským slib učiniti tak jakož zřiezenie zemské ukazujc; a hajtman hradu Pražského má také jemu purkrabí najwyššiemu slib učiniti. Než cožby komu těmi saudy na hradě Pražském nalezeno bylo, to držeti a zachowati má a podstaupiti. A na to sme toto saudu zemskému poručiti ráčili: kteréžbykoli potřeby w zemi byly mimo

řád a práwo a saudy, aby každý mohl ty potřeby wznésti; a najprwé aby oznámil purkrabi Pražskému, a purkrabie Pražský najwyšší aby je obeslal na groš králowský ty, kteříž w saudu zemském sedají neb potom sedati budú; a oni sjedúce se, aby tu potřebu opatřili a na miesto ji postawili, kterážby k súdóm a ku práwóm nepřislušela. A také jestliby jakéžkoliwěk poselstwie z cizích zemí do země přišla, ty má najw. kancléř král. Česk. přijímati, a přijma je najw. purkrabi oznámiti; a purkrabie najw. má obeslati úředníky zemské a saudce saudu zemského; a oni mají se sjeti, a to poselstwie rozwážiec, bylaliby potřeba, nám to oznámiti. A byloliby obecnieho sněmu na takowé poselstwie potřebie, mají nám to oznámiti; a my jim máme sněm složiti, a w sněmu má to rozwáženo býti, k jakémuby konci jměla ta wěc postawena býti. Jestli pak žeby jiné odpowědi wálečné z jiných zemí přišly, buď nám neboli wšem poddaným našim: ty ostaňte při úřadu najw. kancléře král. Česk. podlé zřiezenie zemského, a na purkrabi najw. Pražského to má wznésti; také purkrabie Pražský má na to saudce zemské obeslati, a toho spolu mají powážiti, a byloliby třeba, nám oznámiti, a to společně rozwážiti, jakby ta odpowěd měla přetržena býti, a nemohloliby jinak býti, tehdy jakby té odpowědi mělo bráněno býti. A byloliby na to obecnieho sněmu potřebie, to mají nám oznámiti, abychom jim jej položili. Pakliby se stala jedné osobě nebo wiece osobám z cizích zemí: to má na purkrabi Pražského ten každý wznésti, a purkrabie Pražský má saudce zemské k tomu obeslati, aby to rozwáženo bylo spuosobem nahoře psaným, jakby ta odpowěd měla přetržena býti, neb pakliby se té odpowědi mělo bráněno býti: a jak jemu to razeno bude, tak se má zachowati přitom. Podlé toho napřed my i wšichni třie stawowé té osoby aneb těch osob, kdyžby se oni wedle rady zachowali, nemají jich opúštěti podlé krále JMti, než jim radni a pomocni býti, buď k saudu žeby ta wěc byla kde postawena, neb wálkú předse žeby se brániti měla. W tom we wšem má aneb mají opatřeni býti tak jakož nahoře psáno stojí, aby každý protiwenstwí swému mohl obráněn býti.

It. Jestližeby se komužkoliwěk škoda jaká od cizozemcuow stala, aneb kto k čemu sprawedlnost w cizích zemiech měl obywatel a bydlící w tomto králowstwí, ten má to na najw. purkrabi wznésti, a on má súdce zemské obeslati, a s nimi takowú potřebu má rozwážiti, kterakby on k swé sprawedlnosti mohl sáhnúti anebo přijíti, aby w tom žádný opuštěn nebyl, než aby každý k swé sprawedlnosti mohl přijíti od cizozemcuow.

It. Žádný wen z země nemá wálky wésti bez rozwáženie saudcí zemských: a oni rozwážiec to dostatečně, máli on wálku slušně začieti aneb nechati, což tu jemu okázáno aneb rozwáženo bude, na tom má přestati. A kudy má k swé sprawedlnosti přijíti, w tom má také opatřen býti. A jestližeby jaká jednánie měla býti

s cizozemci, anebo jaká poselstwie o zemskú wěc, a bylo nám od cizozemcuow oznámeno: tu wěc máme kancléři najw. král. Česk. oznámiti, a on kancléř má to purkrabi najw. Pražskému dáti znáti; a purkrabie má saudce zemské obeslati, a to rozwážiti a nám to oznámiti mají; a byloliby potřebie, sněm obecní jim položiti máme.

It. Jestližeby se kdy komu mělo práwa dopomoci aneb obhajowati práwa, jakož sme se k tomu dskami přiznali, dokudž je w tom obhajowati wedle téhož zřiezenie máme: to wšecko porúčieme najw. purkrabi Pražskému, aby on k tomu obeslal, aby wedle něho táhli, kdyžby toho potřeba kázala; tak jakož sme moc naši zříditi a poručiti ráčili, podlé zněnie zřiezenie zemského.

It. Saudce zemští aby napřed zámky, duochody a auředníky zprawowali k ruce naší a našich dědicuow; k horním a k našim jiným ke wšem úředníkóm a duochoduom aby dohlédali, a cožby potřebného bylo aneb škodného, aby nám to oznámili, což dále poraučieme, aby přitom zachowáno bylo. A což se pak wšech duochoduow našich dotýče, aby tak zprawowáno bylo, aby jeden z panuow a jeden z rytieřstwa jeden rok tak zprawowali, jakž se nahoře píše. A kterého času kdy kteří duochodowé naši přicházejí, ti aby byli kladeni mimo to a na to cožby zbýwalo co sme zřiedili a rozkázali wydáwati kterýmkoli úředníkóm na hradě Pražském w sklepě. A mincmajstr náš, podkomoří, a jiní wšichni úředníci duochoduow našich aby se tak zachowali, a ty duochody na hradě Pražském kladli. A najw. purkrabie Pražský a mincmajstr náš aby každý jeden klíč měl od těch duochoduow našich, a dwa saudce zemští, kteří který rok zprawowati budú, aby třetí klíč měli. A ti duochodowé aby se k ruce naší chowali, a komuž rozkážem, aby se obraceli, tak jakož nahoře psáno jest. Než mincmajstr náš což stojicieho wydáwati má, buď na Horu neb jinam, to on má wydáwati, a což zbude, to má na hrad Pražský klásti. Každý rok před saudce zemské mincmajstr, podkomoří a jiní wšichni auředníci duochoduow našich mají počty ukazowati; a kteříž přijímají to, jestližeby saudce zemští s wolí naší které zámky nebo zbožie wyplatili k ruce naší penězi našimi, a jestližeby se co na ty wýplaty přidlužili, mají sobě z duochoduow našich zase wzieti. A my těch duochoduow znowu nemáme nikam dáwati dotud, dokudžby sobě dluhu swého zase newzali, w kterýžby se na naše wýplaty zdlužili.

It. Chtělilibychom komu co dáti, aneb w předešlých časech dali sme w králowstwí Českém, aneb do těch zemí, kteréž k králowstwí Českému příslušejí, toho wuoli mieti chcme jako s swým.

It. Cožby se nám psáti mělo, aneb do cizích zemí, aneb w zemi o kterú wěc, ježtoby ku práwu nepřileželo: tu saudce zemští mají pod zemskú pečetí dáwati a psáti odpowěd.

It. Jestližebychom kdy tento řád a spuosob změniti ráčili, na to sněm

obecní položiti máme, a s radú země to opatřiti, kterakby najlépe po naší žiwnosti tato země mohla státi a se zprawowati k užitku a k dobrému našemu a našim dědicóm, ažby k šťastnému do let swých panowánie přišli. A kdyžby dědicowé naši k letóm šťastného panowánie přišli, budúli chtieti tu zemi kterak jinak zprawiti, na to sněm obecní mají položiti a s radú wšie země to zpuosobiti k swému poctiwému a k dobrému i k užitečnému a této koruně. A tato milost a zřiezenie, kteréž tuto činíme, chcme aby moci a swobodě našie králowské i dědicóm našim a budúcím králóm Českým bylo bezewšie ujmy w časech budúcích; a sobě tu moc pozuostawujem, kterúž sú sobě předkowé naši králowé Čeští wždycky zachowali.

It. Také tomu chceme, aby úředníci zemští a jiní páni a wládyky to opatrowali, aby každý při řádu a při práwě z poddaných našich zachowáni byli, a mimo řád a práwo aby tištěni nebyli. A kteráž wěc po práwu k súdu přijde a rozsúzena bude, nebude se moci nám ani wám žádný wymlúwati, než musí práwa dopomoci obhajowati, tak jakož sú zapsali se.

It. Také tomu chceme, aby žádný skrze se ani z rozkázanie žádného na žádnú osobu z panského a z rytieřského a z městského stawu mimo řád a práwo nesahali, kteříž ku práwóm stáwají a stáwati chtějí.

It. Což se úřaduow zemských dotýče, panského a rytieřského stawu: ti úřadowé zuostati mají wedle zřiezenie zemského.

It. Jestližebychme kdy měli koho z pánuow neb z wládyk wsaditi na který úřad, byloliby které miesto pusté, to chceme s pilným rozwážením pánuow úředníkuow zemských a jiných radd našich učiniti, neb to známe, že mají hodní lidé zemské wěci zprawowati.

It. Jestlibychom měli koho do saudu zemského wsaditi, to máme s radú súdu zemského učiniti.

It. Také tomu chceme, jestližeby nás pán buoh neuchowal prwé nežli dědicowé naši k panowání swému přišliby, kdyžby který úřad zemský pust byl, anebo miesto w saudu zemském: na to má purkrabie najw. Pražský pány a rytieřstwo, kteříž sú raddy, obeslati; a tu kteříž se sjedú, mají to pilně rozwážiti a jinú osobu hodnú na to miesto wsaditi a wolati, buď na úřad, aneb do saudu zemského; a též do jiných sauduow mají se zachowati.

It. Jaké sprawedlnosti w cizích zemích aneb w zemi máme, o léno i o jiné sprawedlnosti do cizích zemí, i o země: to saud zemský aby před se pilně wzal a rozwážili, aby to na nějakých mierách a koncích, což muož býti, postaweno bylo, o ty sprawedlnosti abychom nepřišli. A když to před sebú mieti budú, aby súdce zemské najw. purkrabie Pražský obeslal, aby to spolu rozwážili, a nám oznámili,

jestližeby bylo potřebie těch wěcí k dobýwání, na to máme sněm obecní položiti, aby ta wěc předewšecky tři stawy předložena byla; a tu na čem zuostanem, aby se to k miestu wedlo. Pakliby pán buoh smrti nás uchowati neráčil: tehdy o takowé wěci saud zemský s raddami jinými do let dědicuow našich budú moci sněmy pokládati.

It. Poněwadž skrze ty zápisy, kteříž z nejednostajné wuole mezi kterýmižkoli stawy jednáni jsú, mnohé nelibosti sú wznikly: chcem aby ti wšichni stranní zápisowé, kteříž mezi kterýmiž koliwěk stawy a osobami uděláni jsú, zrušeni byli a zkaženi; kromě těch, kteříž jsú w práwiech u desk zapsáni.

It. Jestližebychom co na čie zpráwy předsewzieti chtěli w zemi, to máme najprw najw. kancléři král. Česk. oznámiti, a kancléř najw. purkrabi Pražskému; a purkrabie má k tomu súdce zemské obeslati, a tu společně to rozwážiti mají, a nám swú radu oznámiti, na čem bychom mohli tu wěc postawiti.

It. Jestližeby se mělo kdy komu práwa dopomoci, aneb obhajowati práwa, jakož sme se k tomu dskami přiznali, pokudž w tom obhajowati práwa máme, kterak od nás obhajowáno býti má, wedle zřiezenie našeho se wšemi stawy král. Česk. učiněného a dskami zapsaného; a poraučieme najw. purkrabi Pražskému, kdyžby toho potřeba byla, aby se on purkrabie Pražský wedle téhož zřiezenie zemského zachowal, jakož to zřiezenie w sobě zawierá.

It. Saudce zemští na swé přísahy w té zpráwě upřímě a wěrně we wšem se zachowati mají, kteříž nyníe jsú aneb potom budú.

Protož chtiece, aby toto zřiezenie a zjednánie moc a pewnost mělo, wyslawše na to s plnú mocí, od nás i od dědicuow našich na to danú, duostojné kněze Jana někdy Waradínského a kněze Stanislawa Olomuckého biskupy, nábožné w. n. m., což oni spolu s pány, wládykami, Pražany i jinými městy na tom sněmu obecném, kterýž držán jest w úterý na den S. Jakuba, zawrú a oblíbie na miestě našem, že to wšecko od nás i odewšie země držáno a zachowáno býti má beze wšeho porušenie tak a s těmi wýmienkami, jakož ti wšichni artikulowé zřiezenie napřed položeného w sobě drží a ukazují: protož to wšecko my jako král Český od nás i od dědicuow našich mocí naší králowskú twrdíme, a listem tiemto naším potwrzujem milostiwě; chtiece tomu, aby we wšem i od nás i od dědicuow našich, pokadž toho jinak nezřiedíme tak jakož se napřed pokládá, držáno a zachowáno bylo, i od každého stawu i každé osoby z stawuow poddaných našich králowstwie Českého. A my páni, rytieřstwo, Pražané i města králowstwie Českého wedle JMti sme slíbili to zachowati wšecko a tomu dosti učiniti, pokadž toto zřiezenie JMti s námi spolu učiněné ukazuje, a zdržeti slibujem. A toho na potwrzenie wšeho a zdrženie i pewnost, my Wladislaw jakožto král Český pečet naši králowskú, a my páni, rytieřstwo, Pražané

a města pečet zemskú přiwěsiti sme podlé JMti dali. Dán na Budíně, we čtwrtek na S. Wawřince, léta božieho Mvᶜviij, a králowstwí našich Uherského XVIII a Českého XXXVII°.

Frater Johannes Episcopus olim Varadiensis m. pr. sst.
Stanislaus Episcopus Olomucensis m. pr. sst.

Ad relationem magnif. D. Alberti de Kolowrat et in Libstein, supr. Cancell. regni Boemiae.

94.

Mandat krále Wladislawa proti pikhartům, kteříž se Bratří jmenují.

Na Budíně, 10 Aug. 1508. (*Z desk zemských VI C. 1—3.*)

„W II Wáclawa z Chwojence, B. 3."

My Wladislaw z božie milosti Uherský, Český, Charwatský král ɔc. a markrabie Morawský, Lucemburské a Slezké knieže a Lužický markrabie ɔc. oznamujem tiemto listem wšem, že znamenawše, kterak w králowstwí našem Českém i také w markrabstwí Morawském znamenitě bludowé pikhartští se rozmohli a den ode dne čím dále wíce se rozmáhají, a když bychom se tomu dále díwati ráčili, žeby tady ten blud netoliko nám, dědicuom našim a tomuto králowstwí, ale snad i wšemu křesťanstwu škoditi mohl; nechtiece, aby ten a takowý blud pikhartský k dalšímu zniku se rozmáhati měl a mohl, napřed proti pánu bohu i jeho milé matce a jeho swatým a proti swaté wíře křesťanské; a wzhledše na naše předky, kterak to králowstwí České k znamenité sláwě přiwedli sú, nechtíce, aby též králowstwí, we wšech zemích w slawné powěsti roznešené, za času našeho panowání w potupu i zkázu swé powěsti přijíti mělo; pomníce na naše přísahy, kteréž sme učinili pánu bohu a swatým jeho při korunowání našem: to s pilností rozwážiwše, a jsúce napomenuti od okolních knížat křesťanských duchowních i swětských, položiwše sněm obecný walný wšeho králowstwí našeho Českého w úterý na swatého Jakuba, wyslawše na místě našem důstojné w Kristu otce, kněze Jana, biskupa někdy Waradínského, a kněze Stanislawa, biskupa Olomuckého, nábožné a wěrné naše milé, dawše jim listem naším plnú moc k jednání a zawření wšech a wšelijakých potřeb a neřáduow k přetržení w tom králowstwí, tak jako bychom tu sami býti ráčili, aby túž moc s radú pánuow, wládyk, Pražan i jiných měst (majíce), cožkoli s nimi spolu tíž biskupowé oblíbí, schwálí a zawrú, to wšecko aby stále a nepohnutě ode wšech stawuow drženo a zachowáno bylo. Kdež pak s radú jejich i s wolí wšech stawuow

králowstwí tohoto o tom bludu pikhartském mocí naší králowskú, jakožto král Český, takto řídíme, rozkazujem a ode wšech poddaných našich k wěčnému a konečnému zachowání míti chceme.

Item najprwé, aby wšickni sborowé a schodowé pikhartští zjewní i tajní zastaweni a zkaženi byli, a osazeni lidmi wěrnými; a jsúli kostelowé nebo klášterowé, ježto by se w nich scházeli, ti aby zawřeni byli, tak aby wšichni schodowé zjewní buď w těch místech, kdež se obyčej mají scházeti, ani také w nižádných domích a městech dopúštěni býti nemají na nižádném místě.

Item wšecka učení a psaní jejich bluduow zjewná i tajná mají zastawena býti a zkažena, knihy jejich wšecky spáleny, tištěné i psané, a žádný pán, rytířský člowěk i města těch kněh takowých traktatuow psáti ani tisknúti pod sebú dopustiti nemá ani prodáwati, a ktožby je přinesl kde, a u něho by nalezeny byly, má skutečně trestán býti wedle uznání pánuow saudcí zemských.

Item po tento den jim wšecko posluhowání a rozdáwaní, jakž je wedú, křtowé i také oddáwaní zastawena býti mají, a nikdež nemají dopúštěna býti, než s kněžstwem se to říditi má s obojí strany, kterúžby sobě oblíbili.

Item wšickni jejich učitelé a spráwce, ktož jim káží a ty bludy wedú a učí, ti také postaweni býti mají k nápravě před kněžstwem obojí strany; a ku které koli straně přistúpí, té strany kněžstwem se zprawte a naprawte, skutečně se toho hned dotýkajíc. Pakliby se tú nápravú zprawiti nechtěli, kteráž jim dána bude, tehdy w moc a trestání najwyššímu panu purkrabí Pražskému w králowskú moc dáni býti mají, a pan purkrabie Pražský se k nim zachowej podlé naučení pánuow a wládyk saudu zemského, jako o jinú wěc, pokudž o tom krále JMti zřízení ukazuje.

Item. Toto wšecko, co se napřed píše, ode wšech stawuow, pánuow, wládyk, Pražan, Horníkuow i jiných měst zachowáwati a se dosti státi má a k nápravě přiwedeno býti konečně do wánoc; a ktožby toho wšeho z těch stawuow tří králowstwí Českého učiniti zanedbal a naň to zjewně známo bylo, a těch swrchupsaných neřáduow dopustil, ten má obeslán býti jednau od pana purkrabie Pražského najwyššího a napomenut býti, aby se wedle toho zřízení zachowal; pakliby to po napomenutí neučinil we dwú nedělech pořád zběhlých: tehdy má obeslán býti listem od úřadu, aby ten pán, rytieřský člowěk mužského i ženského pohlawí, též město, aby před pány a wládykami stál najprwnější suché dni po tom obeslání přišlé.

Itm. Jestližeby který takowý (byl) učitel pikhartský nebo pikhart, buď mužského neb ženského pohlawí, a kterého takowého k sobě přijal a wydati ho tomu pánu nechtěl: tehdy pán, čí jest byl, druhého pohnati muož před saud zemský z pokuty i spolu s puowodem jako o člowěka newydaného, a tu pokutu aby dáti byl powinen i s člowěkem; pakliby toho newydal, tehdy wždy předse z tolikéž po-

kuty hnáti muož, a tu pokutu obdržeti má dotud a tak dlúho, dokudž ten člowěk pikhartský buď muž nebo žena wydán nebude.

Item obecný lid pikhartský ze wšech stawuow, mužského i ženského pohlawí, ti mají k náprawě a k přestání takowého bludu swého pikhartského wedeni kněžstwem z obojí strany býti rozumně; a páni, wládyky, Pražané i jiná města mají fary kněžími osaditi a užitky od far kněžím pustiti; nemohúli míti k kosteluom wšem farářuow, nechť jeden farář drží far šest i wíc i méně, jakž se to zřiediti muož, a k té každé faře měj osadní swé sepsány, a oni choďte na kázaní a do kosteluow a kněžími se wíře účte.

A toto naše zřízení, při sněmu obecném s radú pánuow, wládyk, Pražan i jiných měst králowstwí Českého zjednané a zřízené, chcem a přikazujem wšem poddaným našim wšech stawuow, duchowním i swětským, k králowstwí našemu Českému příslušejícím, aby we wšem jeho znění a zřízení zachowáno a ode wšech držáno bylo pod milostí naší králowskú a trestáním, s upadením w hněw náš králowský; porúčejíc pánuom, úředníkuom, wládykám, saudcím zemským, kterýmž sme s radú wšech stawuow poddaných našich králowstwí Českého králowstwí naše a zemi Českú bez naší přítomnosti poručiti a swěřiti k zřízení ráčili, na ty přísahy jejich, kteréž napřed pánu bohu, nám, pánuom, wládykám i wšem stawuom a obci králowstwí Českého učinili; poraučejíce i přikazujíce, aby to na ty přísahy s pilností opatrowali na místě našem, tak jako jiné neřády, které sme jim na místě našem od nás i od země pod pečetí naší i zemskú swěřili a poručili, aby ten blud pikhartský zastawen a zkažen (byl) a k dalšímu zniku dopuštěn nebyl, jakož jim toho wěříme. Tomu na swědomí pečet naši králowskú rozkázali sme přiwěsiti k listu tomuto. Dán na Budíně, den swatého Wawřince, léta božího tisícího pětistého a osmého, a králowstwí našich Uherského osmnáctého a Českého sedm a třicátého.

Frater Johannes episcopus olim Waradinensis manu propria subscripsit. *)

95.

Saudcowé zemští, zpráwcowé král. Českého, stawům kraje Prachenského: aby wšickni dáwali swé přiznáwací listy heitmanům swého kraje, dle uzawření sněmu Swatojakubského.

Na hradě Pražském, 11 Sept. 1508. (*Orig. arch. Trebon.*)

Páni a wládyky, kteříž w saudu zemském sedají, zpráwce králowstwie Českého: urozeným panóm, urozeným a statečným rytieřóm a wládykám, múdrým

*) Podpis tento čte se jen w některých exemplářích tohoto listu.

a opatrným městóm kraje Prachenského, přátelóm našim milým. Urození páni a stateční rytieři, urození wládyky, múdří a opatrní města, přátelé naši milí! Jakož wám wědomo jest, jací neřádowé w tomto králowstwie powstali sú, mordowé, lúpežowé, odpowědi, pálenie, jímaní; která wěc kdyby časně přetržena nebyla, znáti muožete, žeby skrze to řád, práwo a pokoj pádu čekal, a wšecko zlé k zkáze tomuto králowstwí powstati a přijíti by tudy mohlo. I poněwadž na tomto sněmu minulém, kterýž jest na S. Jakuba držán, jest zawřieno odewšech stawów, aby král JMt ráčil k přetrženie těch neřádów hajtmany po krajiech zřéditi a zpuosobiti, kdyby ten neřád (sic), wedle téhož zřiezenie wší zemí učiněného, kteréž JMt hajtmanóm kraje wašeho poslati i do wšech jiných krajów ráčil, i také jest notule poslána přitom, kteráž při témž sněmu dskami zapsána jest, aby každý obywatel kraje wašeho se k hajtmanóm psaniem swým podlé té notule pod pečetí přiznal. I protož my wás wšecky tři stawy kraje toho na místě krále JMti napomínáme, wěřiece wám, že wy znajiece to býti dobré pro řádu a práwa i pokoje zachowánie, že wy jakožto milowníci dobrého k tomu přistúpíte, a listy přiznawací k hajtmanóm toho kraje dáti, a toho poněwadž jest pro dobré, odporní činiti nebudete; tak aby tudy zlí lidé a nešlechetní w tomto králowstwie dalšieho zniku w swé zlosti neměli. Dán na hradě Pražském, w pondělí před powýšením S. Kříže, léta V^C^ viij^o^.

(L. S.)

E. VII.

PABĚRKY PÍSEMNOSTÍ WŠELIKÝCH

z let 1421—1438.

1.

Jan Roháč z Dubé p. Oldřichowi z Rosenberka: list odpowědný, wedle bratří Táborských.
W Lomnici b. r. (1421) 3 Febr. (*Orig. arch. Třebon.*)

Urozenému pánu p. Oldřichowi z Rozenberka a pánu
na Krumlowě buď list dán.

Urozený pane! Jakož sem dříwe psal, napomínaje tě z lásky, jako twój chudý přítel přirozený, aby sě neprotiwil pánu bohu a jeho swatým prawdám, a chtě rád widěti, aby tudy i na duši i na zbožie dále nehynul: a ty si mi žádnej odpowědi na to nedal. A jáť skrze to jinak nemohu rozoměti, než že nemínieš prawdy božie a jeho swatého zákona šířiti a hájiti mečem, jakožto na křesťanského rytieře sluší. Neb každý křesťanský rytíř na to jest pás wzal a mečem sě opásal, aby prawdu božie šířil a jeho swaté čtení welebil, a neřády antikristowy tupil, cožby najdále mohl. Jakožť sem w prwniem listu wše o tom dosti rozomně psal, a odpowěditť sem žádnej od tebe na to neměl. Protož wěz, žeť w příměří i w nepříměří pána Jesu Krista s wěrnými bratřiemi Táborskými stojím a státi miením, i s swú bratří, i s swými služebníky i pomocníky, i s těmi ktož pro mě co chtí učiniti; a proti tobě a proti twým služebníkóm i pomocníkóm i twým poddaným ničiemž nechci winen býti i s swými těmi swrchu psanými wšemi. Datum in Lomnicz, proxima feria secunda post festum purificationis.

Jan z Dubé Roháč,
haitman na Lomnici.

2.

Páni Pražané potwrzují smlauwy, kterau wůdcowé wojska jejich učinili mezi stranami w městě Launském.

Formule z r. 1421 cc. 20 Mart. (Rkp. česk. Museum, sig. 23 B 2, číslo 358.)

„Concordia partium.“

My purkmistr, konšelé i obec ꝛc. wyznáwáme ꝛc., že sú opatrní mužie J. z A. a B. konšelé od nás na pole s plnú naší mocí k rozsuzowání zákona božieho a k dobýwaní božích a našich nepřátel wyslaní, a nadewším wojskem měst našich hauptmané najwyšší, mezi obcí města Lúnského, kteráž sě jest o zákon boží zasadila a při něm statky swé opustiwši a z města toho wytáhši setrwala s jedné, a mezi obcí, kteráž w městě ostala s druhé strany, konečnú smlúwu učinili a ji s obú stranú o wšecky wěci, nic nepoostawujíc, smluwili a w jednotu uwedli, s dobrowolným a nepřipuzeným s obú stranú přiwolením, pode ctí a pod wěrú, tak aby wěčně sobě ižádných nechutí o ty wěci umluwené a smířené nikoli nespomínali, ani sobě w keré kyselosti zdwihowali spolkem nebo rozdielně a osobně, než sobě wěrně pomocni byli zákona božieho, cti jazyka Českého a obecného dobrého hájiti a brániti proti člowěku každému žiwému. Pakliby která strana co proti smlúwě a smíření tomu učinila a tu kterak koliwěk přestúpila a druhé straně toho najíti nechtěla ani oprawiti, a to na přestupujícé dówodně bylo shledáno: tehdy my s naší mocí straně poslušné proti odporné chcme i máme wěrně pomocni býti a k tomu sě přičiniti, aby straně poslušné odporná našla aneb utrpěla tak, jakožby sě nám za podobné zdálo, kolikrátby toho potřebie bylo. Toho na swědomie ꝛc.

3.

Mělničtí přistupují ke straně měst Pražských a podobojí proti králi Sigmundowi a králowně Sofii.

Formule z r. 1421, m. Apr. (z téhož rkp. číslo 367.)

Proscriptio civitatis Melnicensis

My richtář, purkmistr, konšelé i wšecka obec města Mělnického wyznáwáme ꝛc., že sme swobodně a dobrowolně beze wšech přinucení přistúpili a přistupujem mocí tohoto listu ku panóm Pražanóm welikého a nowého měst Pražských, we čtyřiech kusiech spasitedlných, o něž sú sě zasadili proti králi Sigmundowi Uherskému i wšem

jeho pomocníkóm, a ty jisté čtyři kusy sami napřed držeti s pomocí boží beze wšeho ustúpenie, a swé wšecky poddané k tomuž wésti, a jich panóm Praženóm i wšem jich wedle těch čtyř kusów pomocníkóm do našich statków i hrdel wěrně a sprawedliwě beze wšie lsti proti každému žiwému člowěku hájiti a brániti i pomáhati, krále Sigmunda swrchupsaného za krále Českého nepřijímati, a králowé Sofii, pod niž sme dřiewe slušeli, bez wóle města Pražského nikoli do města našeho Melníka, ani na jiný který kus k městu našemu příchylný nepúštěti, a proti tomuž městu Pražskému hlawniemu koruny králowstwie Českého wěčně ani my ani naši budúcí ižádnú měrú nebýwati, pod jich moci a práwo wěčně slušeti, a jich nebo úředníków od nich usazených jakožto starších swých zpráwcí poslušni býti dobrú wěrú naší slibujem. Paklibychom my nebo naši budúcí kdy sě proti Pražskému hlawniemu městu kterýmkoliwěk obyčejem pozdwihli anebo protiwili, anebo co proti tomu zápisu učinili: tehdy sě i swé budúcí tiemto listem cti, wiery, hrdel i statków swých odsuzujem, chtiece aby nám ani našim budúcím na wěky nikdiež wěřeno nebylo w žádné mieře. Tomu na swědomie ɔc.

4.

Kolínští přistupujíce ke 4 artikulům Pražským, zapisují se neuznáwati Sigmunda za krále a slušeti pod auředníky, kteříž jim napotom od Pražanůw usazeni budau.

W Kolíně, 7 Mai 1421. (Orig. w zemském archiwu Morawském.)

My richtář, purkmistr, konšelé i wšecka obec města Kolínského nad Labem, wyznáwáme tiemto listem wšem, ktož jej uzřie nebo čtúce uslyšie, že znamenawše při swatú a sprawedliwú, o kterú sú se opatrní páni purkmistr, konšelé i wšecka obec welebného města Pražského a hlawnieho koruny králowstwie Českého s swými pomocníky proti Sigmundowi králi Uherskému i wšem jeho pomocníkóm zasadili, jichžto my sme wedle toho krále a jeho zawedením a ponucením byli nepřietelé odpowědní: jich moci a té při sprawedliwé dále sě protiwiti nechtiece, přistúpili sme swobodně a dobrowolně beze wšeho přinucenie, i přistupujem mocí tohoto listu, k těm čtyrem kusóm poctiwým, hodným a spasitedlným a k městu Pražskému swrchupsanému, pánu bohu a jim sě na milost pro to naše neřádné proti nim pozdwiženie dawše. Slibujíc dobrú naší wěrú beze wšie zlé lsti, wěčně sě proti tomu městu ižádným obyčejem nepozdwihati ani kterak protiwiti, než jim wší naší mocí prawdy buožie w těch čtyřiech kusiech zawřené, i we wšech jiných a poctiwých a obecnému dobrému koruny králowstwie Českého užitečných wěcech, o něžby sě kdy posadili, proti každému žiwému člowěku, kteréhožby koliwěk stawu, řádu, powýšenie nebo dóstojenstwie byl, radni a pomocni býti do našich statkuow i žiwotów, dokudžby

těch najdále stáwalo; a toho krále Sigmunda za krále a pána dědičného této koruny České, pro jeho nehodnost, nikoli nemieti ani přijímati, než jemu sě wedle toho města hlawnieho a wšech jich pomocníków protiwiti, dokudž nás najdále stáwati bude, a ižádného jiného za krále této koruny nepřijímati, kohožby město Pražské swrchupsané s swými pomocníky nepřijalo w časech budúciech, kolikrátby toto králowstwie skrze zbawenie krále osiřalo. Slibujíce dále ižádných úředníków w městě našem nepřijímati ani pod ně slušeti, než ty kteříž nám od pánów Pražských wysláni, dáni a usazeni budú, w ty slušeti a jich poslušni býti máme, se wšemi požitky dřiewe na krále a úředníky jeho sprawedliwě slušejícími zřieti a hleděti, nikam z země w nižádných přech na wyššie práwo sě neodmietajíc ani odwoláwajíc, beze wšeho odpieranie, tak dlúho, donižby pán buoh wšemohúcí této koruně České pána a krále nedal, a ten jednostajným swolením wšie obce Českého králowstwie nedošel korunowánie řádného a w této zemi obyčejného

Kteréžto kusy swrchupsané, i každý z nich, slibujem a máme wésti a držeti i zachowati úplně a docela, beze wšeho přerušenie, pod ztracením cti i wiery našie, kteréž sě tiemto listem odsuzujem, jestližebychom na čem který kus swrchupsaný přestúpili, jehož buože nedaj, a to na nás očitě anebo hodným swědomím bylo dolíčeno a swětle dokázáno.

Tomu na swědomie a jistotu pewnější pečet našeho města wětšie s naším dobrým wědomím i s wolí naší k tomuto listu jest přiwěšena. Jenž jest dán a psán léta od narozenie syna buožieho tisícieho čtrstého a potom jedenmezcietmého léta, w středu před swatým Duchem.

5.

Stawowé Morawští zapisují se pánům Českým k zachowáwaní čtyr artikulůw Pražských, k neuznání Sigmunda za krále ɔc.

Bez datum (1421 m. Mai) (Kopie arch. Třebon.)

My N. haubtman, Petr z C. ɔc. wyznáwáme tiemto listem wšem, ktož jej uzřie neb čtúc uslyšie, že sme takowúto úmluwu a smlúwu s múdrými a opatrnými pány i obcí slawného města Pražského a s urozenými pány zemskými, obcí Táborskú, s zemany, rytieři, panošemi, městy i wšemi obcemi králowstwie Českého k zákonu božiemu příchylnými učinenie (sic) mocí tohoto listu činíme, že ty čtyři kusy prawé a spasitedlné a písmem swatým stálc pewně utwrzené, o kteréž sú sě swrchupsaní páni i obce wěrně zasadili, dobrowolně sme přijali a k nim přistúpili a mocí tohoto listu přijímáme a přistupujeme. Kteřížto čtyřie artikulowé slowo od slowa takto stojie psáni: Najprw aby slowo božie po králowstwí Českém a markrabstwie Morawském swobodně a bez překazy od křesťanských kněží bylo zwěstowáno a kázáno.

Druhé aby welebná swátost těla a krwe pána našeho Jezu Krista pod dwěma spósobama chleba a wína wšem wěrným křesťanóm, starým i mladým swobodně byla rozdáwána podlé jeho ustanowenie a přikázánie. Třetie, že mnozí kněžie a mnišie swětským řádem panují nad welikým zbožím tělesným proti Kristowu přikázaní a na překazu swému kněžskému úřadu a k weliké škodě stawu swětského, aby takowým kněžím pro to neřádné panowánie odjato a staweno bylo a aby podlé čtenie nám žiwi byli a nawedeni byli k stawu Kristowu a apoštolskému. Čtwrté aby wšichni hříchowé zjewní, smrtedlní a jiní neřádowé zákonu božiemu odporní řádně a rozumně od těch, ježtoť úřad k tomu mají, w každém stawu byli stawowáni a kaženi, a zlá i křiwá powěst w těchto zemiech České i Morawské aby očistěna byla, tak aby sě obecné dobré králowstwie a markrabstwie jazyku českému dálo. Slibujíce ty kusy swrchupsané naší dobrú, čistú wěrú pode ctí bez wšie zlé lsti wěrně a skutečně zachowati a držeti, a swé wšecky poddané swětské i duchownie, což najdále moci budeme a uměti, k témuž wésti a připrawiti, a wšecky takowé, kteříž by sě kusóm prawd swrchupsaných protiwili, neústupně na našich panstwích netrpěti, lečbychom písmem swatým swětleji a stáleji od jiných zpraweni byli a naučeni, jemuž by sě mistři Pražští písmem swatým opřieti a odolati nemohli. A hned ote dne úmluwy swrchupsaní my páni učiněné těch čtyř kusów napředpsaných máme i slibujem stále a pewně hájiti a brániti wěrně, wší mocí proti každému člowěku, ktožby je anebo nás kterého od těch prawd napředpsaných kterúkoliwěk mocí aneb kterýmžkoliwěk obyčejem tiskl anebo nutil, anebo nutiti a tisknúti mienil, do těch hrdel i našich wšech statków. Také znamenitě toto jest wymíněno, abychom od neděle nynie příštie w šesti nedělích pořád zběhlých řádným poselstwím krále Sigmunda Uherského obeslali a swú čest proti němu ohradili, a to učiniece swrchupsaným pánóm i obcem w tom času na pátý kus w dole psaný odpowěď dali, a k němu beze wšie wýmluwy a otpieránie přistúpili, a se pány a obcemi českými sě za jeden člowěk utwrdili a spojili. Kterýžto kus anebo artikul pátý takto zní: aby krále Sigmunda Uherského za krále a pána dědičného králowstwie Českého a markrabstwie Morawského nižádnú měrú nepřijímali, lečby pán buoh ráčil a wuole i hlas najprwé k tomu byly slawného města Pražského, wšech pánów českých, obce Táborské, rytieřów, panoší, měst i jiných obcí země české, kteříž a kteréž sú přistúpili a ještě přistúpie ku prawdám artikulów swrchupsaných; neb jest tupitel těch prawd swatých často psaných, písmem swatým jasně dolíčených, a wrah cti a osob jazyka českého. Pakliby kteří páni a zemané města nebo obce kteréžkoli od jiných sě pánów, zemanów nebo obcí wytrhnúce, ku prawdám božích (sic) příchylných, tomu králi nákladni a pomocni byli, buďto radú nebo skútkem, bez swolenie obce Pražské, pánów, zemanów i obcí jiných swrchupsaných, a to na ně dowedeno bylo dobrým swědomím, a jsúce napomenuti posly neb listy jistými, toho i hned skutečně neodpadli,

tehdy aby ten nebo ti čest a wieru ztratili a jich zbožie aby na obecné dobré spadlo dědičně, jakoby to w zemských dskách bylo zapsáno, a aby ten nebo ti z země a koruny České hnáni a puzeni byli, jakožto nectní a newěrní a zrádce koruny České. (S. dato.)

6.

Smlauwa mezi Petrem z Krawař a ze Strážnice a králem Sigmundem učiněná, kterauž pan Petr, wyděděw nejstaršího syna swého Wáclawa, činí poručníky mladších dětí swých dle wůle králowy.

W Brně, 13 Nov. 1421. (Z orig. w c. k. tajném archivu we Wídni.)

Já Petr z Krawař, od jinud z Strážnice, wyznáwám tiemto listem přede wšemi, ktož jej uzřie anebo čtúce uslyšie, že přejasný knieže, kněz Přemek, knieže a pán Opawský, s urozeným pánem Benešem z Krawař odjinud z Krumnowa, strýcem mým milým, najjasnějšie knieže a pána Sigmunda, Římského krále po wše časy rozmnožitele říše, a Uherského, Českého ꝛc. krále, pána mého milostiwého, a mě takowě smluwili, jakož dole psáno stojí.

Najprwé já mám poručníky swé činiti kohož chci swým dětem mladším wšeho swého zbožie i panstwie, kromě syna mého staršieho Wáclawa: protož ty jisté swé nápadníky a poručníky, zejmena urozené pana Beneše z Krawař odjinud z Krumnowa, pana Zbyňka Dúbrawku z Dúbrawice a pana Jana Kužele z Žerawic sobě woluji a postawuji mocí tohoto listu. Pakli by sě pan Zbyněk zasě nawrátil u wiklefstwie, tehdy inhed nemá žádného práwa mieti ani k mému nápadu, ani ku poručenstwie, a těch poručníków nemám ssazowati kromě swrchupsaného krále wuole.

Item neuchowalli by mne pán buoh, tehdy ti poručníci mají ty mladší děti až do let chowati. Pakliby pán buoh těch mých mladších dětí neuchowal, tehdy komuž bych já swé zboží dal, kromě wiklefów a kromě Wáclawa syna mého swrchupsaného, to má mocno býti, a ten starší syn mój Wáclaw nemá žádného dielu mieti zbožie mého, ani dědictwie ani nápadu mého: awšak takowú wýmluwú, jesližeby ten syn mój Wáclaw we dwú nedělí mne poslušen byl a k témuž přistúpil jako já, tehdy ten jistý Wáclaw syn mój starší nemá swého dědictwie odlúčen býti, a ten list má mně zasě wrácen býti a žádnej moci nemá mieti.

Také mám swým poručníkóm nebo nápadníkóm kázati mým úředníkóm s mými hrady slíbiti, aby na ně s těmi hrady hleděli, a těch nemám ssazowati až do desk wloženie, a po wloženie we dsky mají ti úředníci mým poručníkóm w tom slibu státi, a jestli že bych kterého swého úředníka chtěl proměniti, nebo který umřel, to mám s mých poručníków a nápadníków wuolí a wědomím učiniti a jinak nic, a ti moji poručníci nemají sě mého poručstwie zbawiti ani zbaweni býti bez králowy wuole.

A to wše, což swrchu psáno stojí, já Petr napředpsaný mám tak we dsky wložiti, když dsky najprw otewříny budú o prwniem, nebo o druhém sněmu ostatní a konečně. A to aby tak we dsky došlo a zdržáno bylo, zaručil sem Králowě Milosti swrchupsanému podepsanými mými rukojměmi pod pokutú dwanádct tisíc kop grošiew, ąč bych toho Králowě Milosti nezdržal, jenž toho pán buoh nedaj, tehdy abych propadl swrchupsaný základ Králowě Milosti zaplatit od dne propadenie w roce šest tisíc kop grošiew u polúročí, a druhých šest tisíc kop grošiew w druhém pololetie.

A my Wilém z Pernštajna, markrabstwie Morawského hauptman, Jan z Lomnice, Smil z Lichtemburka odjinud z Bietowa, Sulík z Konice, Jindřich z Lipé od jinud z Templštajna, Aleš z Kunstata, Jan z Boskowic odjinud z Brandýsa, Jan z Cimburka odjinud z Towačowa, Jiřík z Štermberka odjinud z Lúkowa, Jindřich z Walštejna odjinud z Sádku, Jiřík z Lichtemburka odjinud z Bietowa, Jan z Lichtemburka odjinud z Corštajna, Stefan z Lichtemburka odjinud z Corštajna, Jan mladší z Boskowic, Jan z Cimburka odjinud z Sehradic, Artleb z Drahotúš odjinud z Deblína, Janek z Sowince, Heník z Walštejna, Hlawáč z Ronowa a Jošt Hecht z Rosic, rukojmě pana Petra swrchupsaného, slibujem swú dobrú wěrú beze lsti, že to wše Králowě Milosti králi Sigmundowi, pánu našemu milostiwému, pan Petr zdrží a splní, weč sě jest podwolil, jakož swrchupsáno stojí. Pakliby toho neučinil, tehdy my i s ním slibujem swrchupsaný základ Králowě Milosti, totižto dwanádct tisíc kop grošiew Pražského rázu na ty roky swrchupsané splniti. Pakli bychom toho neučinili, tehdy inhed my rukojmě swrchupsaní, kteříž od Králowy Milosti listem nebo poslem napomenuti budem, jeden druhého nečekaje, ani sě druhého nebytím wymlúwaje, každý z nás s jedním pacholkem a se dwěma koňoma do města u Morawskej zemi Králowú Milostí jmenowaného do hospody ctného hospodáře, kteráž nám od Jeho Milosti listem nebo poslem ukázána bude, mámy i slibujem wléci w prawé a w obyčejné ležení, aneb miesto sebe panoše řádu rytieřského poslati, kteříž jsú k swým erbóm přirozeni, a z toho jistého ležení na nižádné práwo newyjezditi ani wyjíti, doniž bychom Jeho Milosti swrchupsaný základ dwanádct tisíc kop grošiew na ty roky swrchupsané úplně nezaplatili penězi hotowými. A když by po napomenutí čtrnádcte dní minulo, a my Jeho Milosti swrchupsaného základu na ty roky nesplnili, tehdy ležmy neb neležmy, dáwáme Jeho Milosti tiemto listem plnú moc i plné práwo, swrchupsaných dwanádct tisíc kop grošiew základu dobyti a wzíti w křesťanech i w židech na naši na wšech škodu, a my wždy z toho leženie nemáme wyjeti ani wyníti, leč bychom prwé Jeho Milosti těch jistých dwanádct tisíc kop grošiew základu i se wšemi škodami, kteréž by JMt pro naše neplně[nie] wzal, a ty škody dobrým swědomím ukázal, plně zaplatili penězi hotowými. A neuchowalli by buohkterého rukojmě z nás swrchupsaných, tehdy my žiwi zóstalí slibujemy tak

dobrého a tak mowitého miesto toho umrlého k sobě přistawiti u měsíci, a list tento w táž slowa obnowiti pod takúžto pokutú leženie swrchupsaného. Také ktož by tento list měl s Králowy Milosti dobrú wuolí, ten má též práwo a moc k těm penězóm swrchupsaným jako KMt swrchupsaný. A toho na potwrzenie a jistost já Petr i my rukojmě jeho swrchupsaní s dobrým rozmyslem swé sme wlastní pečeti přiwěsili k tomuto listu. Jenž jest dán w Brně, we čtwrtek w den swatého Briccie, léta od narození syna božieho tisíc čtyřstého a dwadcátého prwnieho.

(Na listině 21 pečetí wisutých.)

7.

Žádost pánůw českých ku knížatům říšským o pomoc k wálce proti kacířům.

Bez datum (*r. 1422?*). (*Kopie arch. Třebon.*)

Oswiecená kniežata! Tak jakož sme s Waší Jasností w Nurmberce mluwili o ty bludy a neřády, kteříž sú w tu mieru proti křesťanstwí a nám' w České zemi sě dáli a ještě dnešní den se dějí a rozmáhají sě od neposlušných kostela sw. Římského, a žádali sme na WMti jakožto na najkřesťanštějších kniežatech, spráwcí a obráncích cierkwe swaté, nám abyšte ráčili pomoci, ti bludowé a neřády w našie zemi aby zahlazeni byli, kteřížto dnešní den u nás jsú w našie zemi wždy se rozmáhajíce, tak že jsme již skrze ně jim sě w tom protiwiece až do zdí zahubeni a již sami tomu bez wašie pomoci nic nemóžem učiniti; neb sme i Králowy Milosti, pána našeho prosili, aby sě k tomu ráčil přičiniti. A JMt sě k tomu přičinil jako pán náš milostiwý a dědičný té zemi, netoliko z té našie země na to nakládaje, ale i z Uherského i z jiných swých králowstwí, sám swým hrdlem býwaje a sebe nelituje, ten blud wždy chtě rád wypléti; a také w té zemi dědictwie zastawuje i swá zbožie, kteráž sú ještě ostala w jeho držení, i nápady, kteříž naň připadli. A netoliko to ale i ty poklady, kteréž jest nalezl w zemi po swém bratru, diel weliký na tu wálku obrátil; a chtě to rád stawiti, také mnoho wálek opustil s jinými nepřátely swými, s křesťany i s pohany, ježto by JMt skrze to swých welice pošířil králowstwí a w křesťanstwu mnoho učinil dobrého. To wšecko opustil, chtě najprw ten blud stawiti; a my pro křesťanskú wieru a pro JMt jakožto pána našeho w té wálce tak jsme welice zahubeni, najprw na našich přátelích, kteříž sú nám w té wálce sešli a zbiti, také i na služebnících, kteříž sú wedle nás stáli, potom také že jsme spáleni na swých zboží až do zdí, a zbožie na kteráž sme kupce mohli mieti, ta sme prodáwali i zastawowali a také, nemajíce žádné pomoci jediné od Králowy Milosti, tak se zdlužili, že již tomu sami bez wašie pomoci nemóžem učiniti, kterúž wždy pro

wieru křesťanskú žádáme. Neb sme s Králowú Milostí se pánem naším mluwili, aby JMt na naši zásluhu ráčil zpomenúti, a nám za naše škody, kteréž sme wzeli, učiniti, a také té wálky neopúštěti, abychom nepřátely cierkwe swaté i také naše mohli utisknúti. A JMt nám odpowěděl, žeby to rád učinil, ale že již toho nemóž stačiti; neb w České zemi nic nepožíwá, a z Uherské zemi tak mnoho na tu wálku, nemóž nakládati, aniž to buoh wie móž stačiti. A my sme tak mnoho nakládali i swých statkuow postawili, že ačbychom rádi, to buoh wie, tomu nic nemóžem učiniti, a tiehnem sě na JMt, že sme swých hrdel i statkuow wedle wiery křesťanské a JMti nasazowali, sebe nic nelitujíc až do konečné našie záhuby. A toho sě tiehnem na JMti swědomie, že sme bohdá s JMtí trwali jako dobří křesťané a jeho wěrní služebníci. Pakliby který ten byl, ježto by jinak učinil než jako dobrý křesťan a wěrný služebník JMti a z toho sě řádně newywedl, ten trp, jakož na zlého slušie člowěka. Neb slyšíme, že ještě k našie weliké záhubě nás mnozí lidé utrhají a před WMtí pomlúwají, prawiec, bychom my to mohli stawiti, a žeby sě to kacieřstwie pro naše nedbánie tak prodléwalo, a mnoho kusuow jiných, kterýchž pro dlúhost nemóžem psáti, jimiž nás bohdá newinné winie, ježto to náš pán dobře wie i jiných mnoho dobrých lidí; neboť bychom my nerádi tiem winni byli, což sú jiní, kteříž w našie zemi sedie, proti wieře a proti pánu našemu učinili, ježto sme sě jim robotně a na swé náklady wždy protiwili. Protož prosíme WMti, neráčíteli pro tu Českú zemi a pro nás, kteráž jest znamenitý úd swaté říše, ale pro zachowánie zemí okolních a pro wýstrahu umdlenie wiery křesťanské, aby sě také kacieřstwie w jiných zemiech nerozmáhalo; a my ač sme koli ty statky ztratili, ale s těmi hrdly a s těmi zámky opálenými a zahubenými chcem rádi státi wedle WMtí a do těch hrdel pomocni býti jako dobří křesťané, wěrní služebníci pána našeho i WMti.

8.

Poslaní od knížete Sigmunda Korybuta páni čeští oswědčují markrabi Fridrichowi Braniborskému ochotnost swau, uzawříti příměří s celau stranau králowau i s Karlšteinem, budeli jim zjednáno swobodné slyšení (o článcích učení swého).

W Žatci, 4 Nov. 1422. (Fridr. v. Bezold ex orig. Norinberg.)

A.)

Jasnému kniežeti a pánu, panu Fridrichowi markrabi Bramburskému a purkrabi Normberskému: my Konrad z božie milosti Pražského kostela arcibiskup a papežské stolice legat, Herušek z Kútnow, Hašek z Walšteina jinak z Ostroha, Jan

z Kunstatu řečený Puška seděním na Kostomlatech, Wilém z Chlumu seděním na Košenberce a Hlas z Kamenice s jinými pány nynie w Žatci na rok ot jasného kniežete, kněze Sigmunda Litewského, králowstwie Českého a markrabstwie Morawského zpráwce, pána našeho wyslaní wzkazujem službu swú.

A tak jakož Twá Milost požádala skrze pana Wiléma Zajiece, aťbychom přijeli do Žatce pro obecné dobré tohoto Českého králowstwie, to smy učinili a podali smy sě ke wšemu rownému, a do roka chtiece w prawé křesťanské příměří wstúpiti, a zwláště proto, aťbychom w tom příměří řádné slyšení jměli, neřádných kusów a neřádného narčenie sě zprawiti a wywesti mohli na očištěnie tohoto králowstwie Českého, a to wšecko učiniti, cožby bylo obecného dobrého. Prosímyť Twé Milosti, aby TMt ráčila to u paměti jmieti, že knězem Sigmundem JMtí ani jeho radú nic neсešlo. Dán w Žatci w středu po Wšech Swatých, anno ꝯc. XXII ꝯc.

B.)

Tak jakož Twá Milost po urozeném panu Wilémowi z Hazenburka na nás požádala, abychom příměří do letnic nynie příščích s WMtí, s zeměmi okolními a s těmi, kohožby w to příměří jmenowali, jměli, a w tom příměří abychom sobě rok položili k slyšenie swobodnému, mieníce, žeby nám to slyšenie chtěli swobodné a bez utiščenie zjednati, w němžbychom swé sprawedlnosti mohli swobodně okázati: toho jsmy welmi od TMti wděčni, nebo smy toho dáwno žádali i ješče žádámy, by nám pán buoh to ráčil dáti a kto nám to mohl zjednati, abychom swú prawdu písmem swatým mohli konečně okázati. Ale k takowému slyšenie to jisté příměří do letnic pro rozličné wěci byloby krátko. Protož žádámy, poněwadž TMti prawda a sprawedlnost mila, a mordowé a záhuby w křesťanstwě nemily, aby to příměří od S. Martina, ježto nynie najprwé přijde, do roka bylo uloženo, abychom sě k tomu jistému slyšenie tiem lépe připrawili a je přede wšiem swětem prohlásili a sě k němu obeslali. Kteréžto příměří s zeměmi a osobami podepsanými chcmy jmieti, ač TMt móž sě jimi ujistiti, žeby nám práwě a řádně bylo zdržáno.

A o Karlšteinu, jakož TMt žádá, žebychom w někaké umluwy měli s nimi wstúpiti: tak jsmy naslyš, žeťby sě oni po TMti ani po kom po jiném chtěli smlúwati, než toliko sami žeby chtěli s námi, ačbychom my chtěli, smlúwu učiniti, a prawiece, žeby oni ten jistý hrad w swých měli škodách a nákladech. A wšak wždy pro lepšie, a zwláščе pro to swobodné slyšenie, kteréhož smy dáwno žádali, a o Karlštein takto mieníme učiniti, ačby oni chtěli TMtí umluwu přijieti: aby ten jistý hrad středniemu člowěku sstúpen byl, a wšecky wěci, kteréž jsú na něm, počnúc od lidí až do najmenší wěci, aby bylo popsáno, aby těch nebylo ujato ani přiwětšeno, ani

hrad oprawowán, ani přiekopy a srubowé a jiné přípravy, kteréž smy my w tom obleženie tu dělali sobě ku pomoci a připrawowali, aby jím nebylo hýbáno. A kdyžby rok toho příměří wyšel, a pán buoh nedal nám w nic konečného a mírného uhoditi, aby sě jich tolikéž a týchž, kteříž jsú nynie tu w obleženie, a takéž zawřelo, a my na též miesta abychom byli swobodně připuščeni.

Tito jsú, s nimižby u příměřie mělo wstúpeno býti:

Najprwé s TMtí, se wšemi korfersty, s kniežaty Baworskými, s markrabiemi Miešenskými, s kniežaty Rakúskými, s panem Sigmundem z Děčína, s panem Bergowem, s panem Michalcem a s jeho syny, s panem Hlawáčem Lipským i s jeho strýci, s panem Petrem z Děwína, s panem Pótú z Častolowic, s Kapléřem, s panem Henrichem z Elsterberka, s Nikolaem z Hassenšteina, s panem Koldicem, s Kowanským, s Kerunkem, s Wlaškem z Střekowa, s Heníčkem z Skály, s panem z Rozenberka, s landfridem Plzenským, s Šenkem z Zaidaw, s Maternú z Božice (sic), s Hájkem z Zwiekowa, s panem Wilémem z Šumburka, s panem Ilburkem z Lokte, s panem Wentem z Egerberka, s Paldrú z Rotšteina, s Čúchem z Nawarowa, s panem Janem Boskowcem z Brandýsa.

C.)

My Konrad z božie milosti Pražského kostela arcibiskup a papežské stolice legat, Herušek z Kútuow, Hašek z Walšteina jinak z Ostroha, Jan z Kunstatu řečený Puška seděním na Kostomlatech, Wilém z Chlumu seděním na Košmberce a Hlas z Kamenice, s jinými pány nynie w Žatci na rok od jasného kniežete, kněze Sigmunda Litewského, královstwie Českého a markrabstwie morawského zpráwce, pána našeho wyslaní, wzkazujem purkmistru, konšelóm a wšie obci w Mostu pozdrawenie, s žádostí wšeho dobrého.

A dáwámy wám wěděti, že smy (k žádosti) jasného kniežete pana Fridricha markrabi Bramburského a purkrabi Normberského skrze urozeného pana Wiléma Zajiece z Hazmburka přijeli do Žatce pro obecné dobré tohoto Českého královstwie. To smy učinili a podali smy sě ke wšemu rownému, a chtiece w křesťanské přieměřie wstúpiti a zwláště do roka: proto najwiece, aťbychom w tom přieměřie řádné slyšení měli, neřádných kusuow a neřádného narčenie sě zprawiti a wywesti mohli na očiščenie tohoto královstwie Českého, a to wšecko učiniti, cožby bylo obecného dobrého. Žádámeť a prosímeť wás, abyšte to u paměti měli, že knězem Sigmundem JMtí ani jeho radú nic neséšlo. Dán w Žatci, w středu po Wšech Swatých, anno domini millesimo quadringentesimo vigesimo secundo.

9.

Pražané wyznáwají, že tři měšťané Kauřimští, kteří od wíry podobojí odstaupili a krále Sigmunda se přidrželi, po slibu, že knížete Sigmunda Litewského za zpráwce uznáwati a čtyry kusy pražské hájiti chtějí, na milost přijati byli, a přimlauwají se též při obci Kauřimské za sausedy její.

W Praze, 4 Nov. (Z knihy pamětní města Kauřími f. 24.)

Ex parte Nicolai Keil, Nicolai Borzess, Janconis Pertliconis et comunitatis civitatis Gurimensis.

My purkmistři, konšelé i wšechna rada města Pražského wyznáwáme tiemto listem obecně wšem, ktož jej uzřie nebo čtúce uslyšie: Tak jakož oswiecené knieže a pán pan Sigmund knieže Litewské, od najjasnějšieho kniežete a pána pana Alexandra, jinak Vitolda, pána a krále našeho požádaného milostiwého, zpráwce králowstwie Českého a markrabstwie Morawského wydaný a poslaný, opatrným Jankowi Pertlikowic, Mikulášowi Keil a Mikulášowi Boreš, měštěnóm kúřimským wšechny i každé winy, jakož sú sě byli zprotiwili proti pánu buohu a zákonu jeho swatému o přijímánie welebných swátostí těla a krwe pána našeho Jezu Krista, a krále Uherského přidrželi, odpustil i odpúštěje milostiwě a k jich statkóm a do jich příbytków nawracuje a přijímá; nebť sú slíbili pod ztracením swých hrdel i statków před Kněze Milostí, tudiež i před námi, proti městu našemu Pražskému i wšem jiným městóm k zákonu božiemu a k nám příchylným a zwláště proti obci města Kúřimského ižádným obyčejem nebýwati, ani se kterak protiwiti, než wší swú mocí prawdy božie w těch čtyřech kusiech zawřené, a zwláště o přijímánie těla a krwe pána našeho Jezu Krista i we wšech jiných řádných a poctiwých a obecnému dobrému korony králowstwie Českého užitečných wěcech, o něž bychom sě s jinými obcemi k nám příchylnými kdy posadili, proti každému žiwému člowěku kteréhož by koliwěk řádu, powýšenie nebo dóstojenstwie byl, radni i pomocni býti a kněze welikého swrchupsaného za pána a za krále dědičného tohoto králowstwie Českého mieti. Pakliby wšichni nebo jeden z nich který kus swrchupsaný na čem přestúpili, a to na ně nebo na jednoho z nich očitě nebo hodným swědomím bylo dolíčeno anebo swětle dokázáno, tehda má nebo mají hrdla i statków ihned odsúzeni býti. Protož i my swrchupsané Mikuláše Keil, Jana Pertlikowic a Mikuláše Borše z přikázánie kniežete, zpráwce našeho milostiwého swrchupsaného, za přijaté a nawrácené k milosti máme, wás purkmistra, konšelów i wšie obce města Kúřimského swrchupsaného prosiece, abyšte již jmenowané súsedy waše do města wašeho a mezi sě přijali i k jich přiebytkóm a k statkóm nawrátili, wšechny winy a nechuti odpustiece mi-

lostiwě a na ně laskawi byli, minulých wěcí ani kterých záští jim nezpomínajíc. Datum feria quarta post festum omnium sanctorum, anno domini M° ccccxxii°.

10.

Posádka hradu Karlšteina wstupuje w příměří s knížetem Sigmundem Korybutem a s Pražany i stranau jejich, až do sw. Martina r. 1423.

Bez datum, (po 8 Nov. 1422.) (Z rkp. česk. Museum 23B 2, čislo 339.)

„Proscriptio Treugarum.“

My Zdeslaw Tluksa z Buřenic, purkrabie hradu Karlštyna, Jan z Lestkowa, seděním na Waldece, Jan Študent z Tachlowic, Mareš Tluksa z Wolkowa, Kuneš Tluksa z Buřenic, Hynek z Waldeka, Jan odtud seděním w Litni, Wilém z Dúpowa, Jan Šwáb z Jiekwe, Záwiše z Jimlína, Sigmund Bolochowec z Pušperku, Rús z Šimě, Matěj Rús z Kowářowic, Kuna z Sulewic, Bužek z Tmaně, Hospřid z Hostiwice, Předbor (z) Radošína, Ondřej z Hořowic, jistci běhu dolepsaného, wyznáwáme ɔc., že sme s slowútným kniežetem Sigmundem Litewským, s pány, rytieři, panošemi, zemany, pány Pražany i městy, hrady, twrzemi i se wší stranú k nim příchylnú, i s těmi se wšemi, ktožby pro ně chtěli učiniti anebo nechati, bezelsti w přímiřie křesťanské wstúpili sme a wstupujem mocí tohoto listu. Slibujíc naší dobrú wolí a wěrú, beze wšie lsti, jednostajně a společně s tiem hradem s Karlšteinem, s Waldekem, s Hořowici, se pány, rytieři, panošemi, služebníky a pomocníky našimi, kteříž sú s námi w tom obležení byli, i s těmi se wšemi ktož pro nás chtie učiniti nebo nechati, to jisté přímiřie zdržeti, splniti a zachowati od Sw. Martina nynie minulého až do Sw. Martina potom najprwé příštieho, a ten den celý až do západu slunce, beze wšeho odpowiedánie, přímiřie wšelikterakého přerušenie; w kterémžto přímiří wšecka zbožie, kteráž k hradu Karlštynu, k Hořowicóm, k Waldeku sprawedliwě přislušejí, i wšecka dědičná zbožie rytieřów a panoší, kteříž sú na Karlštyně w čas toho obleženie ústawně byli, od prwapočátku obehnánie hradu až do uloženie tohoto přímiřie, a kterýchžto dědičných zboží jsú w skutečném a sprawedliwém držení; a ta wšecka zbožie klášterská a knězská, na něž my od najjasnějšieho kniežete a pána pana Sigmunda krále Uherského zápisy máme, ta zbožie wšecka mají u pokoji býti, tak aby nám ani naší straně w ta zbožie nebylo saháno ani překáženo až do času swrchu psaného ɔc. krále Uherského (sic) na dědictwie pánów, rytieřów, panoší, panów Pražských i jich strany. *) Jim také slibujem postúpiti ani žádnú měrú jim

*) Zdá se že zde dwa listowé z rukopisu wyřezáni jsau; text jistě aspoň nedbalostí písaře pomaten jest.

w ně nesahati w tom přímiří. Dále jesti wymieněno, jestližeby již jmenowaný král Uherský swú mocí do země wtrhl: tehdy my s těch hradów nebo twrzí jemu proti Kněžie Milosti, panóm Pražským i jiným pomocníkóm wšem nemáme pomocni ani býti nákladni w nižádné mieře. Než jestližeby na který hrad neb twrz swrchupsaných přijel, tehdy jej pustiti máme, tak aby on s těch hradów, na nichž jsa, s nimi ižádné škody jim ani jich straně i jich wšem pomocníkóm učiniti nemohl ani škoditi ižádným kusem ani kterú měrú. Také jesti znamenitě wymieněno, aby hrad Karlštajn beze wšeho oprawenie, krom střech sprostných, ižádným kusem nebyl námi oprawowán k obraně do času swrchupsaného, i s těmi twrzemi, kterýchž nám postupují. A jestližeby kto w tom přímiří z našich takowého co učinil, ježtoby co proti tomu přímiří býti mohlo, takowý námi a naší stranú má hodně trestán býti a k tomu připrawen, aby sě to tomu komužby co uškozeno bylo, dosti odestalo, tak jakož by sě urozenému panu Haškowi z Walštyna sed. na H. a statečnému Zdeslawowi Tluksowi z B. líbilo a widělo se a zdálo zapodobné; a toto přímiřie aby wždy w swé celosti a moci stálo a bylo drženo a zachowáno až do času již jmenowaného. A kteřížby pomocníci naši anebo služebníci s námi w tom příměří utwrditi sě nechtěli a od nás sě odtrhnúti mienili, ti we čtyřiech neděléch od dání listu příměří nebo jmena jich popíšíce těmto umluwám mají odpowěděti a s námi na hradě Karlštyně i na jiných twrziech k tomu příslušných zóstati nemají ani kterých stanowišť mieti do času přímiřie swrchupsaného. Kteréžto přímiřie i kusy swrchupsané i každý z nich slibujem a máme wésti, držeti a zachowati úplně a docela bezewšeho přerušenie, pod ztracením cti a wiery našie, kteréž sě tiemto listem odsuzujem, jestližebychom na čem který kus swrchupsaný přestúpili, jehož pane bože nedaj, a to na nás očitě anebo hodným swědomím bylo dolíčeno před swrchupsanými panem Haškem a Zdeslawem z Buřienic a swětle dokázáno.

11.

Pražané zapisují Wilémowi (Kostkowi z Postupic?) — někdy poslu swému k Witoldowi, zboží někdy kláštera Sázawského, městečko Mnichowice s přísluš.

Bez datum, (*1422—23.*) (*Z téhož rkp. číslo 325.*)

„Donatoria hereditarie.“

We jmeno božie Amen. My purkmistři ɔc. wyznáwáme ɔc. že znamenawše ustawičnú wěrnú a welice pilnú práci a službu statečného pana W. z Prahy od jinud z H., kterúž jest wedle nás sprwa počátka o chwálu boží a jeho swatú prawdu wedl, a zwláště w tom poselstwí našem i jiných obcí k zákonu božiemu příchylných k najjasnějšiemu

kniežeti a pánu, panu Alexandrowi jinak Witoldowi, králi Českému wolenému a milostiwému, wedl, jednal a činil a ještě w budúcích časiech mieni wěrně pracowati, činiti a jednati ústawně; w kterémžto poselstwí od božích a od našich nepřátel jsa jat, škody jest wzal nemalé. I nechtiece jeho tak hodné práce sobě málo wážiti, dali sme jemu, jeho dědicóm a budúcím, a mocí tohoto listu dáwáme s dobrým úmyslem, z powolenie i z přikázanie jasného kniežete a pána pana Sigmunda, kniežete Litewského, tehdy králowstwie Českého a Morawského markrabstwie zpráwce, tato zbožie odběhlá dole psaná: najprwé městečko Mnichowice se wšemi jeho požitky, poplatky, kteréž w něm jsú i s tiem se wším práwem a příslušenstwím, což k tomu městečku od staradáwna přísluší, jakož sú to městečko jich staří páni mnišie od sw. Prokopa měli a drželi. K tomu jemu swrchupsanému Wilémowi, jeho dědicóm i budúcím přidáwají sě tyto wsi: Zwanowice, Oplany, Komořice, Nučice, Prusce a Wežerce s plným panstwím a s plnú zwolí, tak jakož jest od jiných pánów těch wesnic od staradáwna to držáno, žádných wěcí, ani kterého práwa na tom městečku a na těch wesnicech swrchupsaných sobě tu nepoostawujíc ani wyměňujíc, než jej, jeho budúcé dědice toho wšeho zbožie swrchupsaného mocí tohoto listu pána a prawého dědice činíme po wšecky časy budúcí. Slibujíc dobrú naší wěrú, beze wšie zlé lsti, swrchupsanému panu Wilémowi, jeho dědicóm i budúcím, w to jisté naše dánie ižádnú mocí ani kterým bezprawím na to sáhnúti nebo kterak překážeti, než radějšie radni a pomocni býti, kdyžby jemu, dědicóm i budúcím w to jisté naše dánie kto chtěl sáhnúti nebo kterak překážeti; dáwajíce jemu plnú moc, aby mohl s tiem se wším zbožím swrchupsaným učiniti nebo nechati, jakožby sě jemu, dědicóm a budúcím jeho líbilo a bylo toho potřebie. Přikazujíc wšem richtářóm, konšelóm, obcem i robotězóm městečka Mnichowic a wsí swrchupsaných, aby k swrchupsanému Wilémowi se wšemi poplatky od staradáwna obyčejnými ɔc. ɔc.

12.

Jan z Opočna, co králem ustanowený poručník sirotkůw n. Jana ze Hradce, slibuje w poručenstwí tom zachowati se sprawedliwě.

W Košicích, 9 Mai 1423. (Orig. c. k. tajn. archivu.)

Já Jan z Opočna wyznáwám tiemto listem předewšemi, ktož jej uzřie nebo čtúce uslyšie: jakož mi najjasnější knieže a pán, pan Sigmund Římský král, po wše časy rozmnožitel říše a Uherský, Český, Dalmatský ɔc. král, pán mój milostiwý, nebožce urozeného pána Jana z Hradce sirotków a dětí, i jich wšeho dědictwie a zboží swěřil, a mne poručníkem mocným učinil, a spolek i wšecka práwa s těmi dětmi na swém miestě dal, buďto w Čechách nebo w Morawě, nic tu sobě na tom

zboží nepoostawuje, jakož to všechno JMti listowé, kteréž mám na to, dále a plnějie wyswědčují: tak JMti slibuji swú dobrú čistú wěrú, beze wšie zlé lsti, že těch sirotków i jich zboží a dědictwie chci a mám wěrně zprawowati, a toho jim neumenšiti, ani jim toho co uprodáwati, buďto hrady, města, městečka, wsi, rybníky, lesy, lúky nebo pa(n)stwie, než chci jim toho wěrně hájiti, zprawowati a množiti, což najlépe budu moci, jakožby mé wlastnie zbožie bylo, beze wšie zlé lsti. A poněwadž rozumiem, že jsú ti sirotci u weliciech dluziech, ktréžto dluhy já musím zastúpiti: a protož cožbych za swrchupsané sirotky swým zbožím zaplatil a dobrým swědomím ukázal, to mi má zase nawráceno býti, kdyžby sirotci k letóm přišli a w swé sě wázati chtěli. Také jakož nynie wálka jest, a to zbožie welmi zahubeno a opuščeno, a já sě u wálce prawé w ty sirotky a jich dědictwie uwázati mám a uwieži: protož jestližebych který hrad, město nebo twrz mocí ztratil, anebo mocí odtiščen byl bezewšie zlé lsti, a tomu nemohl co učiniti: aby mi to nebylo k škodě a k hanbě přičteno, ani mým rukojmím.

A my Jan z Michalowic, Wilém Zajiec z Hasemburka, Heinrich z Elsterberka, Aleš z Šternberka, Hynek Hlawáč z Lipé, Wilém z Risenberka odjinud z Šwihowa a Fridrich z Kolowrat, rukojmě pana Jana swrchupsaného, slibujem naší dobrú čistú wěrú Králowě Mti a sirotkóm swrchupsaným zaň a s ním, že ty všechny swrchupsané kusy, a každý zwláště, KMti a těm sirotkóm má zdržeti a dosti učiniti, a těch w žádné mieře nepřestúpiti. Pakliby toho pan Jan swrchupsaný neučinil, jenž toho pane bože nedaj: tehdy našich swrchupsaných rukojmí dědiny jsú w tom, jakož země Česká za práwo jmá, a ty naše dědiny zawazujem KMti a sirotkóm swrchupsaným tak dlúho, dokudžby sirotci swrchupsaní od pana Jana kterú záwadu o jich dědictwie jměli, a dokudžbychom jim toho od něho úplně newyswobodili. A toho na swědomie já Jan swrchupsaný a rukojmě jeho swé sme pečeti k tomuto listu přiwěsili. Jenž jest dán w Košiciech, léta božieho narozenie tisíce čtrstého a w třetiemmezcietmém létě, tu neděli před božím wstúpením. (Wisí 8 pečetí.)

13.

Strana kališnická w Čechách swoláwá města i obce swé na sněm do Nimburka.

Bez roku a místa (*r. 1423?*). (*Z rkp. česk. Museum 23B 2, č. 315.*)

My Hašek z Walštyna, mincmaistr na Horách Kutnách, purkmistři ɔc. W. z. podkomoří králowstwie Českého, A. H. z D. purkrabie Wyšehradský, wzkazujem službu swú a žádost statečnú setrwání w zákoně božiem a w jeho swatých prawdách.

Páni a bratřie w pánu bohu milí! Dáwáme wám na wědomie, že znamenawše

mnohé a rozličné nesnáze a zádawy i lúpeže a bezpráwie, kteréž běží w tomto králowstwie, i jiné nehody, o němž nám jest rady a sjezdu welice potřebie: sněm w Nimburce učiniti obecný den S. W. ježto nynie najprw přijde uložili sme, na němž o wšechny takowé pilné nedostatky země, a zwláště o zwelebení zákona božieho má mluweno býti. Protož wás prosíme a pro obecné dobré žádáme, napomínajíce, abyšte tu na ten jistý den ráčili býti, anebo swú radu, jakož z práwa máte, na to učiniti, abyšte ráčili dwa z konšelów a dwa z obce s plnú mocí wydati, zdaliby pán bóh ráčil nám pójčiti w to uhoditi, kakby ta země w řád, w jednotu, w milost a w lásku božskú mohla uwedena býti. Pakliby kto wěda to a moha tu nebyl, tehdy bychom jiného newiděli nežli to, že jemu zwelebenie zákona božieho a obecné dobré nenie milo.

14.

Pražané dáwají pánům a městům kraje Plzenského bezpečný gleit na 4 neděle, aby k sněmu Swatohawelskému do Prahy přijeti mohli.

W Praze, m. Oct. 1423. (Z téhož rkp. číslo 307.)

My purkmistr ɔc. wyznáwáme tiemto listem ɔc. že sme dali a mocí tohoto listu dáwáme urozeným rytieřóm a panošem, Henrichowi z Plawna jinak z Kungswardu, Fridrichowi z Kolowrat seděním na Libštyně, Janowi z Rizmberka seděním na Šwihowě, Wilémowi z Rizmberka, Hynkowi ze Šwamberka ɔc. a purkmistróm, konšelóm obecným Nowého Plzně, Střiebrského, Tachowského, Týna Horšowského měst, i jiným wšem zemanóm, rytieřóm a panošem kraje a lantkraje Plzenského náš jistý swobodný a bezpečný gleit, i jich wšem, ktož s nimi a wedle nich k tomu roku a sjezdu obecnému přijedú, kterýž má nynie den S. Hawla nynie najprwé přištie u nás w městě Pražském býti, od dánie tohoto listu za čtyři neděle pořád počítajíc před mocí i před práwem bez přerušenie trwající, k nám k tomu jistému sněmu přijeti, s námi přebyti a rozmluwiti, a od nás sě zasě swobodně bez úrazu osob, zbožie i wěcí jich wšech do swých přiebytków nawrátiti, za nás, za wšecky naše i za ty, ktožby pro nás chtěli učiniti nebo nechati, dobrú naší wěrú a bezewšie zlé lsti; slibujem tento jistý gleit zdržeti a zachowati beze wšeho přerušenie swrchupsaným osobám i jich wšem, kteříž s nimi a wedle nich w té mieře pojedú, až do času swrchupsaného, s takowúto wymienkú, aby ižádného měštěnína našeho wyběhlého nebo pro dobré příčiny od nás wyhnaného s sebú nepojímali, neb takowého gleitu nedáwáme. Datum ɔc.

15.

Král Sigmund Oldřichowi z Rosenberka: aby přijel také k roku kurfirstům ke dni sw. Kateřiny do Wídně uloženému.

W Tatě, 14 Oct. 1424. (Orig. arch. Trebon.)

Sigmund z božie milosti Římský král po wše časy rozmnožitel říše, Uherský, Český ɔc. král.

Urozený wěrný milý! Mníme že je tebe dáwno došlo, kterak sme kurfurstóm a jiným kniežatóm Říským, hrabiem, pánóm a městóm rok položili do Wiedni den S. Kateřiny n. př. pro pilné wěci wieru křesťanskú, sw. říši a koruny České dobré a ctné dotýkajíce. A poněwadž s tebú také rozličné a mnohé wěci rozmluwiti máme a tě podlé sebe chcme jmieti: protož od tebe žádáme se wší snažností, aby na ten rok S. Kateřiny do Wiedně také k nám bez meškání přijel a při tom byl, a nám pomáhal té koruny poctiwé a užitečné spósobiti a zjednati. A nedaj sě w tom nic meškati, na tom nám zwláštní libost ukážeš. Dán w Tatě, w tu sobotu před swatým Hawlem, léta králowstwie našich ɔc. (sic)

Ad mandatum D. Regis
Michael pptus Boleslav.

Nobili Ulrico de Rosemberg
fideli nostro dilecto.

16.

Aleš z Žeberka, zpráwce obcí Táborských a Orebských, Domažličanům: aby přitáhli ku Klatowám, bratřím ku pomoci.

W Sušici, bez roku, m. Januar. (Orig. arch. Domažlic.)

Múdrým purkmistru a konšelóm města Domažlického, bratřím milým.

Služba má, s požádaním wšeho dobrého, bratřie milí! Posielámť wám list, který mi Matiáš (Lauda) z Piesku poslal. Protož wás napomínám, i také žádostiwě prosím, abyšte jej přeslyšiece, k tomu skutečně sě přičinili, a což móžte najsilnějie bratřím ku pomoci táhli bez meškánie, jakož chcete swému i wšech obcí dobrému, a konečně s lidem abyšte byli nynie w neděli ráno w Klatowách, a s nimi společně

abyšte táhli; a oniť dále již zpraweni jsú, kdebych sě měl s nimi strhnúti. A toho pro nic neobmeškáwajte, nebť to jest obecné dobré. Dat. Sušic, fer. VI post Antonii.

Aleš z Žeberka, zpráwce obcí
Táborských a Orebských, slúha
wšech w naději boží.

17.

Páni Olomučtí panu Janowi Towačowskému: že jali jistého Morawu, ne jakožto jeho služebníka, ale pro krádež, a protož že propustiti ho nemohau.

W Olomúci, 25 Febr. 1425. (Ms. Wencesl. de Iglavia, f. 110b.)

„Johanni de Towaczaw.“

Služba naše napřed, urozený pane a súsede přiezniwý! Jakož nám píšete o Morawu, žádajíce abychom wás zprawili, proč sme jej jali: tak račte wěděti, že sme toho Morawu proto jali, nebo sme u něho našli zlámaný střiebrný pás, jenž w tom pobitie, jakož sě nenie margrabiny Milosti žoldnéřóm stalo, jednomu žoldnéřowi ten pás jest odjat. A toho Morawu sme nejali jakož wašeho služebníka, neboť proti wám i wašim nemieníme činiti, než jakož takowého člowěka, u kterého krástwy nalezeno; jakožbychom i našim učinili, kdyžby sě to událo. A jakož píšete, jestliže jej nepropustíme, žebyste to chtěli oswědčiti pánóm městóm i okolním, že wás u pokoji nechati nechcme: a wěříme, že sě též bez winy nedopustíte. A přes to obeslali sme Margrabiny Milosti o to a čekámy od JMti odpowěd na to přikázaní: a tať sě WMti neutajie. Dat. dominica Invocavit.

18.

Páni Olomučtí Onšíkowi purkrabí na Towačowě: že jim není bezpečno posílati od sebe lidi žádané; aby obrátili se upřímo ku knížeti Albrechtowi, jenž prý w Brně jest ɔc.

W Olomúci, 14 Apr. 1425. (Ms. Wenc. de Iglavia, f. 110b.)

„Onssikoni purkrauio in Thowaczaw.“

Služba naše napřed, slowútný súsede milý! Wašemu sme listu dobře srozuměli; a jakož nám píšete, kterak pán wáš znamenawše že Cítow měli osaditi, sám to osadil pro lepší, a žádáte ode pána wašeho a od wás, abychom k wám našich tři nebo čtyři poslali, kteříby s wámi ohledali, kterakby mohlo býti zkaženo ɔc.

Milý súsede, muožete sami srozuměti, že naši k wám bezpečně přijíti nemohú. A kterakkolwěk sě z toho nemnoho dobré událo, a wšak pán wáš i wy sami dobře wiete k tomu učiniti. Pakliby sě wám k tomu nehodilo učiniti, jmáte Markrabiny Milosti nedaleko w Brně; protož sè nám zdá, abyste o to JMt obeslali. Než prosíme s plnú snahú, abyste Valentina z Majetína do té chwíli, až Markrabinu Milost obešlete, s pokojem nechali. Dat. sabbato ante Quasimodogeniti.

19.

Olomučtí dáwají pánům Morawským swůj bezpečný gleit, aby do města jejich přijeti mohli.

W Olomauci, 25 Mai 1425. (Ms. Wencesl. de Iglavia, 111a.)

„Baronibus terre."

My purkmistr, konšelé i obec wšecka města Olomuckého wyznáwáme tiemto listem wšem wuobec, ktož jej uzřie nebo čtúce slyšeti budú, že sme dali a mocí tohoto listu dáwáme urozeným pánóm, p. Petrowi z Krawař a z Strážnice, p. Janowi z Krawař a z Jičína, p. Albrechtowi z Šternberka a z Lukowa, p. Jiříkowi z Šternberka a z Lukowa, p. Petrowi z Konice a z Týnce, p. Janowi z Cimburka a z Towačowa, p. Stiborowi z Cimburka a z Drahotúše, p. Stiborowi z Cimburka odjinud z Křídla, i wšem jiným pánóm, rytieřóm a panošem, i jich služebníkóm, kteříž s nimi w této mieře do našeho města přijedú, náš jistý a bezpečný kleit před mocí a práwem, bez přerušenie trwající, k nám přijeti, s námi přebyti a zasě sě od nás do swých stanowišt swobodně nawrátiti, bez úrazu žiwotuow jich i wšech, kteříž s nimi pojedú, tudiež i statkuow. Slibujíce za sě i za naše za wšecky pomocníky, i za ty ktož pro nás chtie učiniti nebo nechati, bezelsti ten jistý kleit swrchujmenowaným pánóm i wšem, kteříž s nimi pojedú, zdržeti a zachowati w celosti bez přerušenie wšelikterakého. A k tomu na swědectwie a pro lepší jistotu swú sme pečeť přitiskli k tomuto listu. Jenž jest dán léta od narozenie syna božieho tisícieho čtyřstého a pětmezcietmého, w pátek den Urbana swatého.

20.

Olomučtí Litowelským: důtkliwá odpowěd na pohrůžčiwé jejich psaní.

W Olomauci, b. r. (Ms. Wenc. de Iglav. f. 168b.)

„Capitaneo et civibus in Luthovia."

Služba naše napřed, slowútní a ctní súsedé milí! Wašim listóm sme dobře srozuměli. Což nám Markrabina Milost, pán náš milostiwý, přikázal, toť chcem a jmáme s oprawením našeho města dokonati. Kteříkoliwěk nám k tomu nechtie pomoci, těch také chcem prázdni býti: ale ohněm ani jinú násilí nechcem hroziti. A jestli wám poručeno tak hroziti ɔc. to wy dobře wiete. Buď wám to pamatno, že súsedsky s námi bydleti nechcte. Wiete dobře, žeť sme wám rádi pomocni byli, což sme mohli: a přes to, budeteli na naše lidi sahati, chcemť to i jiné Królowě i Markrabie Milosti nezamlčeti. Dat. fer. V in octava corporis Christi.

21.

Páni Olomučtí Ladislawowi z Ludanic: ačkoli nepřátelé od Kroměříže již odtáhli, chtějí předce spojiti lid swůj s ním a s Mikulášem Perinem, kterýž s král. wojskem se blíží.

W Olomauci, 13 Januar. 1426. (Ms. Wenc. de Iglav. f. 113a.)

„Ladislao de Ludanicz."

Služba naše napřed, urozený pane přiezniwý! Jakož nám WMt opět píše, kterak pan Perin Mikoláš s králowskú wojskú do tohoto kraje sě blíží, a wy po něm táhnete, žádajíce abychom také wytrhli ɔc. tomuť sme dobře srozuměli, a dáwáme WMti wěděti, že sme s nuci ihned, když nám jedné wáš list přišel, obeslali pana Janka z Pniowic, haitmana na Litowli, i také paní Šternberskú, prosíce aby sě k tomu také přičinili, i s námi w hotowě byli; a čekáme od nich na to odpowěd na každú hodinu. A poněwadž z wašeho listu nám poslaného nemóžem srozuměti, kam Perin Mikoláš i WMt mnie, nebo kde polem sě položiti chcte, i my také takowú moc, s kterú sme chtěli WMt i Kroměříž pomoci retowati i této moci čekali, již od nás zasě sě rozjeli, i také náš haitman pan Fulštein potom, jakož nepřátelé ode Kroměřiežę táhli, ku Królowě Mti jel: přes to chceme rádi wedle našeho muožení w hotowě býti, a s prwní mocí i lidmi které zwieme, jenžby k WMti chtěli jeti, sě wyprawiti. Datum in octava Epiphaniae domini.

22

Páni Olomučtí p. Mikulášowi z Perinu: ačkoli král. lid již (z Kroměříže) se rozjel, chtějí předce spojiti se s ním, až jen bezpečně na pole budau moci wytrhnauti.

W Olomúci, 14 Januar. 1426. (MS. Wenc. de Jglav. f. 113a.)

„Peri Mikuláš."

Služba naše napřed, urozený pane přiezniwý! WMti listu sme dobře srozuměli. A jakož WMt žádá, abychom sě k WMti wyprawili: toť bychom rádi učinili, a na to, abychom sě w tom ukázati mohli, obeslali sme před tiem pana Janka heitmana w Litowli i paní Šternberskú, prosíce aby sě připrawili i po Králowy Mti wojsce přitrhli. A na to nám odpowěděli, jakož WMt w těchto přepisách srozumí. Takéť ti lidé, ježto sme byli u nás shromáždili, čekajíce WMti příjezdy a chtiece pomoci retowati Kroměřiež, i KMti lidé, tiť jsú již rozjeli; a náš heitman, pan Fulštein, ten také ku Králowě Mti jel; tak že nejsme tak mocni, ažbychom bezpečně na pole mohli wytrhnúti. A buoh wie, cožbychom mohli, toť bychom rádi učinili; i ješče čekáme, kdyžbychom zwěděli, žeby která moc nebo lidé k wám tiehli, ježtobychom s nimi bezpečně wytrhnúti mohli, chcemť rádi naše muožení učiniti. Datum fer. ij[a] ante Antonii.

23.

Mistr Šimon z Tišnowa napomíná Čechy, aby wrátili se ku poslušenstwí církwe, jížto dána byla od Krista pána moc, činiti wšeliké proměny při řádu křesťanském.

Mart. 1428. (MS. bibl. univ. Prag III, G. 16. (fol. 25sq.)

„Haec litera oblata est capitaneo, magistro civium et consulibus juratis civitatis Piescensis, et est lecta publice in ambone dominica Judica anno ↄc. xxviij°."

Milost a pokoj pána boha a sjednánie s cierkwí swatú obecnú rytěřující buď s wámi! Poněwadž jsem křesťan, tehdy jsem wedle křesťanského zákona zawázán wás milowati jako sám sě: a protož mám wás wystřěhati od toho, což wás wede na zatracenie. A bylbych to rád dáwno učinil, ale čekalť sem obecného w zemi slyšenie, a tu bylbych s boží pomocí wšicku obec zprawil toho, na čem pochybeno jest od kněží w tomto králowstwie, a tak zawedeno jest protiw bohu i protiw lidem we mnohé zlé; a na to sem mnohé písmo byl sebral. Ale nynie wám něco málo

ohmatných příkladów z písma swatého mienim popsati, a z těch budete moci rozoměti, kterakbyšte sě měli mieti. Najprw to račte wěděti, že w písmě swatém, w božím zákoně, jsú některé prawdy a ustawenie, kteréžto nemohú před súdným dnem proměněny býti: jakožto jest celá wiera, neb ta jednostajná trwá od otców swatých w starém zákoně až do súdného dne. A tak což oni sú wěřili, že sě má Kristus naroditi, a že má za nás umřéti ɔc. to my wěříme, že sě již jest narodil i umřel, a tak táž wiera jest naše, jakožto otców swatých. Ale otcowé swětí túž wěrú hleděli sú na budúcie časy, a my hledíme swú wěrú na minulé. Také jsú w swatém písmě, w božím zákonu, mnohé prawdy a božie ustanowenie, kteréžto mohú proměněny býti, a tak mnohá božie ustawenie w božiem zákoně z naučenie ducha swatého jsú proměněny. Neb duch swatý z swé dobroty zprawuje skrze úředníky duchownie wždy církew swatú a učí ji wšelikakú prawdu k spasení lidskému potřebnú. A takowú proměnu sám pan Ježíš učinil jest w nowém zákonu. Neb prwé byl jest apoštolóm swým ustawil a přikázal takto: jdúce kažte, že přiblíži sě králowstwie nebeské, nemocné uzdrawujte, mrtwé křešte, malomocné učišťujte, ďábly wymietajte, darmo ste wzali darmo dajte, neroďte wládnúti zlatem ani stříebrem, ani jmějte penieze na pásech wašiech, nemějte mošny na cestě ɔc. Toto ustawenie stojí psáno w 10é kap. Sw. Matúše, w 3ie sw. Marka a 9é sw. Lukáše. A potom pan Ježíš ihned před swú smrtí toto swé přikázanie proměnil, jakožto stojí psáno w 22mé kap. sw. Lukáše, a takto řekl jest swým apoštolóm: když sem wás poslal bez měška a bez mošny, zdali sě wám čeho nedostáwalo? A oni sú odpowěděli, nic. A pan Ježíš jim řekl: ale již prawím wám, kdo má měšek, wezmi s tiem i mošnu. Znamenajtež, že sám pan Ježíš swé swaté ustawenie proměnil jest. A poněwadž pan Ježíš swými swatými skutky učil jest církew swatú, jakož swědčí sw. Lukáš w skutciech apoštolských w 1ie kap., když tak die: počal jest Ježíš činiti a učiti. Tehdy tú swú proměnú zprawil a naučil jest pan Ježíš, že mohú úředníci cierkwe swaté někteří ustawenie w zákoně božiem proměniti wedle potřeby časów pro lidské spasenie. A wedle toho naučenie najprwnější úředník w cérkwi swaté, sw. Petr, učinil welikú proměnu we křtu; a to jest najprwnější swátost a najpotřebnější k spasení, tak že dietě, když má křest a tak umře bez jiných swátostí, spaseno bude, ale beze křtu zatraceno bude. Neb pan Ježíš při swém na nebesa wstúpenie tresktal apoštoly z newěry a z twrdosti srdce, a potom jim přikázal, aby šli a učili wšecky lidi, a aby je křtili we jmeno otce i syna i ducha swatého. A tak wedle toho božieho přikázanie dobrú chwíli sú apoštolé křtili pod tú formú Kristem wydanú, tocižto we jmeno otce i syna i ducha sw.; to psáno jest w poslední kapitole sw. Matúše a sw. Marka. A potom sw. Petr z úřadné swé moci přikázal jest wšem apoštolóm, aby křtili we jmenu pána Jezu Krista; a ta forma sw. Petrem wydaná dlúho trwala jest; to psáno

jest w Skutciech apoštolských w druhé kapitole a w desáté; a tu chwíli ktožby byl proti tomu přikázanie sw. Petra wědomě jinak křtil, bylby rozdělencem od cérkwe swaté, a w tom stoje by byl umřel, bylby w pekle. Neb wšech w cérkwi swaté má býti jedno srdce a jedna duše, t. j. že mají býti sjednáni w jedné wieře a w jednostajných obyčejích cérkwe swaté. Také to znamenajte, že tu moc, jíž proměnil formu křtu, měl jest sw. Petr ne pro swatost žiwota, neb ta sě mění na člowěku, ale pro úřadnú moc, jižto wzal jest od Krista, aby zprawowal cérkew swatú, když jest jemu dal klíče nebeského králowstwie, t. j. moc úřadnú, zprawowati cérkew swatú. Neb ta úřadná moc móž tak býti mocna we hřiešném jako w dobrém člowěku, práwě jakožto úřadná moc poswětiti chléb w prawé tělo božie jest tak mocna we hřéšném knězi, jakožto w najswětějším. Také to znamenajte, že daleko po apoštoléch úředníci cérkwe swaté zasě nawrátili sú křest we formu pána Jezu Krista, a přikázali sú a ustawili, aby žádný wiece nekřtil we jmeno pána Jezu Krista, a ktožby byl křtěn bez jmenowánie osoby kterékoliwěk w swaté trojici, že ten nenie okřtěn, a že jinak ty osoby tři nemají jmenowány býti we křtu, než tak: já tě křtím we jmě otce i syna i ducha swatého. Znamenajtež, poněwadž při té najprwnější swátosti a najpotřebnější k spasení tak mnohé staly sú sě proměny, takéť mohlyť sú sě státi proměny w požíwání jiných swátostí. Item stala sě jest daleko po apoštoléch weliká proměna w třetiem božiem přikázaní: neb w starém i w nowém zákoně dlúho cérkew swatá swětila jest w sobotu, wedle božieho přikázanie. Potom úředníci cierkwe swaté přikázali sú pro jisté příčiny, aby miesto soboty w neděli swětili, a tak božie přikázanie proměněno jest. Item w starém i w nowém zákoně za dlúhé časy po apoštoléch swětili sú den welikonoční XIV^tý^ den na wečer prwnieho měséce: a wedle toho dostal sě jest tak den welikonoční něterdy w pátek, něterdy w sobotu, něterdy w jiný den, jakož sě nahodilo; a to psáno w Exo. XII^té^ kapit. A potom úředníci cierkwe swaté ustawili sú, aby na jiný den nebyla držána, než w neděli. A tak opět božie ustawenie od apoštolów a otewšie cérkwe swaté držané proměněno jest od úředníków. Item manželstwo a pokánie sú welmi dóstojné swátosti a počaly sú sě za Adama, manželstwo w ráji a pokánie ihned po wyhnání z ráje, a trwati budú až do súdného dne: a při obé swátosti stala sě jest mnohá proměna: neb prwní děti Adamowy pojímaly sú sě manželsky, potom to bylo staweno do třetieho kolena, a již to staweno jest do pátého kolena, a tu sě mohú pojímati. Item kmotrowstwo dřéwe manželstwu nepřekáželo, a již překážie. Také bratr mohl dřéwe pojeti ženu swého bratra umrlého, a to jest již proměněno. A pokánie také jest proměněno: neb poněwadž zpowěd jest částka pokánie, a w zákoně přirozeném byla jest zpowěd toliko w mysli samomu pánu bohu, a w zákoně psaném přibyla jest nad dřewní zpowěd w některém znamení zjewném, psáno máte Levitici

IVté a Vté kapitolách, a w nowém zákoně, poněwadž od Krista dána jest moc kněžiem hřéchy odpustiti, tehdy musie kněžie wěděti, kteří jsú to hřiechowé, psáno máte w XXté kapit. sw. Jana, kterým wy hřiechy odpustíte, těm jsú odpuštěni. Protož úředníci cierkwe swaté z naučenie ducha swatého ustawili sú, aby tajně člowěk bez úrazu swé cti prawil knězi swé hřéchy a za ně tajně přijal pokánie. A mnoho jest jiných ustawení zákona božieho, ježto dlúho byloby je psáti. Protož milí Čechowé a milí křesťané! poněwadž úředníci cierkwe swaté učinili sú proměnu při křtu, a také o božiem přikázaní, túž tehdy mocí mohliť sú učiniti proměnu o přijímaní těla a krwe božie. A já donidž sem neprohledl byl w takowé proměny, které staly sú sě w cérkwi swaté od úředníków mocí od pána boha jim danú, také sem přestúpil poslušenstwie, dáwaje tělo a krew boží lidu obecnému pod dwojím spósobem: ale nikdá sem nedržel, by jinak nemohli spaseni býti, neb to jest kacieřstwie a to nemóž žádným písmem dowedeno býti. Prosím tehdy pro buoh a pro waše spasenie, sjednajte sě s jinými wěrnými po wšem swětě křesťany u wieře i we wšem křesťanském řádu, neb jinak wám nelze spasenu býti. A zwláště nedajte sobě úředníka cérkwe swaté na zemi najwyššieho a jiné jemu poddané hyzditi a mrzkost klásti; neb oni jsú od boha nám dáni, a buoh jest řekl jim: ktož wás slyší, mneť slyší, a ktož wámi zhrzie, mnúť zhrzie. Pomněte, že Jidáš byl zlý, a wšak od Krista za apoštola wolený, Kaifáš zlý a wydal súd a odsúdil pana Jezu Krista, a wšak měl moc biskupskú. Protož že wám sú ty duchownie úředníky zhyzdili, proto sě k nim potupně máte, a tak ste z jich poslušenstwie wystúpili. Ale znamenajte, že takto die sw. Augustin w swém kázaní 66ém: by sě člowěk postil a we dnech a w nociech sě modlil, a bylliby w žíni anebo w popele, aby nečinil nic jiného, než což mu přikázáno w zákoně božiem, a bude sě sobě widěti múdr a nebude poslušen otci duchowniemu: wšecky ctnosti ztratil jest. A jakž ste z poslušenstwie a z řádu křesťanského obecného wystúpili, buoh na wás to přepustil, že w horšie a w horšie wstupujete, a že wám jest snadno zle učiniti. Již pohřiechu wám lehko jest cizé pobrati a to jako swé držeti, lidem w této i w jiných zemiech spáliti a je zamordowati, jímati, hrdlowati a šacowati, poswátná miesta oblúpiti i spáliti. A protože sě wám w tom wede po wašie wóli, mníte byste w tom dobře činili. Pomněte, že pán bóh mluwil jest s Mojžéšem a s lidem Israelským, a jim kázal bojowati proti pohanóm Filistským, a wšak přestúpil, že archa božie byla židóm w boji wzata a mnohé sú boje proti pohanóm ztratili. Ještě prosím pro buoh, milí Čechowé, smilujte sě nad sebú! neb w tom umrúce, nelze wám spasenu býti; smilujte sě nad tú sirú zemí Českú, w niežto pohřéchu weškeren duchowní i swětský řád waším neřádem jest poražen, a wšecko zlé má w ní swobodu. Ještě w řád wstupte, buohť wám to wšecko odpustí; swých duší a sebe málo neważte, neb jste drahým zaplacením wykúpeni, ne zlatem ani střébrem, ale drahú krwí neposkwrněného beránka pána Jezu Krista. Toto napsanie

psal sem pro nic jiného, to buoh wie, než pro waše i pro wšie obce české dobré; a byllibych wás tiem w čem rozhněwal, prosím pro buoh odpusťte ɔc.

Mistr Šimon Tišnow, sw. písma bakalář,
wěrný za wás k bohu modlitebník ɔc.

24.

Heitmané wojska Táborského a Sirotčího obci Kutnohorské, která po druhém wypálení města se usadila, pojišťují statky jim někdy od Žižky a Hwězdy rozdané, aby jich těm, kdo utekli byli s králem Uherským, nawracowati powinni nebyli ɔc.

Bez místa, 25 Jun. 1428. (*Ex orig. arch. civit. Kutn.*)

My Jaroslaw z Bukowiny hauptman, kněz Prokop i jiní starší wojska Táborského, a my Welek z Březnice, Jan z Kralowic hauptmané, kněz Prokópek i jiní starší wojska Sirotčieho: wyznáwáme tiemto listem předewšemi, ktož jej čísti nebo čtúce slyšeti budú, že z zdrawé rady našie společnie bratřím našim purkmistróm, konšelóm i wšie obci na Horách Kutnách, kteříž sú se znowa sadili u Hory Kutny po wypálení druhém, a moci nám od pána boha pójčené, dali sme i mocí tohoto listu dáwáme plnú moc, aby wšeckna městišče domowá, zahrady, doly, mlýny, lázně, winnice i což k tomu příslušie k swému požitku mocně drželi, tak jakož jesti jim rozděleno a rozdáwáno za dobré paměti Jana Žižky a Jana Hwězdy předków našich, a hauptmanów wojsk swrchupsaných, nižádnému nejsúce winni těch stupowati a nawracowati z uteklých, kteříž sú dřiewe ot nich utekli s králem Uherským aneb kamžkoliw, zákonu božiemu protiwiece sě. Jedno samy ty wymieňujíc, kteříž sú s bratřími Pražany byli proti nám zašli: těm jich statkowé dědiční, domy, zahrady ɔc. mají zasě nawráceny býti, jakož na slawném míru mezi námi a Pražany učiněném umluweno jest. A také komužby oni z dobré wuole swé co takowého statku nawrátiti chtěli, toho jich (sic) neodpieráme; ale jinak jich k tomu mocí tisknúti nemieníme aniž chcem. A toho na potwrzenie i pro lepší jistotu pečeti swrchupsaných obcí polních s prawým wědomím dobrowolně k tomuto listu přiwěsili smy. Jenž jest dán léta od narozenie syna božieho tisícieho čtyřstého osmmezcietmého, ten pátek po swatém Janu křtiteli božiem.

(Pečeti obě utržené chybějí.)

25.

Pamět o jednání na sněmě Pražském, majíli Čechowé obeslati budaucí koncilium (Basilejské) a uzawříti mezitím příměří s králem Sigmundem.

W Praze, 23 Mai 1429. (Ex analectis Ant. Boček.)

„Articuli Taboritarum et Hussitarum, conclusi in civitate Pragensi et transmissi regi Hungarie Sigismundo in Posonium alias in Prespurk ɔc. jx, in die sancti Viti martyris."

Léta božieho ɔc. XXIX u pondělí po swaté Trojici (23 Mai), a ten celý týden trwal weliký a walný sněm pánuow, rytieří, panoší i obcí k zákonu božiemu přichýlených, u Praze městě hlawném země České, a na ten sněm král Uherský učinil po swých pániech a rytieřích poselstwie. Na tom tato slowa popisuje: na tom poselstwie dwa kusy znamenitá sta položena, jakožto: sněm, sbor, a latině concilium wšeho křesťanstwa; a druhé poklid anebo příměřie za dwě létě s králem i stranú jeho, a to s některými zeměmi strany jeho.

K tomu obému mistři a kněžie dali swú radu z zákona božieho takowú, že to obé muož býti s jistými a hodnými příčinami a wýmluwami; a proto swrchupsaní rytieři, panoše, města i obce k tomu obému swolili, a na tom přestawše odpowěd učinili dolepsanú:

Najprwé, bude-li ten sbor wšeho křesťanstwa tak, aby tu byli Řekowé, Armenowé, patriarcha z Konstantinopoli, ježto pod oběma spósoboma přijímají tělo a krew pána našeho Jezu Krista.

Druhé, aby na tom sboru byl súd z zákona božieho, ale ne wedle ustawenie papežského, tak jakož sme to králi powěděli; a tu aby papež nejměl toliko swé moci súditi, ale wšecko křesťanstwo. A když sbor takowý puojde předsě, tehda k tomu chcem wyslati lidi múdré a opatrné i bohobojné, swětské i duchownie, s plnú mocí. Také aby byl sněm před polúletí, nežli by jměl ten sjezd býti.

K příměří také swolují obce swrchupsané s wýmluwami dolepsanými:

Najprwé, kteříž sú slíbili přistúpiti a sě zapsali k zákonu božiemu, smlúwa buď s králem nebo nebuď, nepřistúpie-li, s takowými nechcem příměřie jmieti.

Druhé, aby bylo oprawowáno, co sě nám stalo za tiem příměřím.

Třetie, kteříž sú přistúpili k zákonu božímu, a potom sú odstúpili, a nám zrádně učinili, s takowými nechcem příměří jmieti.

Čtwrté, s králem Uherským a jeho zemí, a Rakúskú a s Morawskú zemí: ale s Miešňany a Bawořici nic.

Páté, Rakúský, chce-li jmieti příměřie, aby Morawčice zachowal w práwiech

a zápisiech, jakož sú se nedáwno zapsali, že cizozemec nemá býti úředníkem; a král ať poručí některému pánu aneb kniežeti zemi Morawskú, kterýž by byl jazyka českého nebo slowanského.

Šesté, holdy a platy chcem před sě držeti w tom příměří.

Sedmé, kněžie naši aby jměli wšady swobodu; ale kněžie jich aby byli na zámciech a lidu neswodili.

Osmé, kteří přijímají tělo a krew pána našeho Jezu Krista pod oběma spósobama, aby nám puol úroka dáwali, a jim puol, aby sě w tom mohli oprawiti.

Dewáté, aby sedláčkowé nebyli nuceni o zadržené úroky.

Desáté, aby hřiechowé zewní byli stawowáni, a to aby neškodilo příměří.

Jedenácté, když polem táhnem, potřebu abychom wzeli skrownú, a to aby neškodilo příměří.

A po posléch našich abychom dali odpowěď s těmito posly králowými.

26.

Heralt z Kunstatu we při swé s Hlawáčem z Ronowa přichází mocně na wolené s obau stran smluwce, a na Pražany co nejwyšší ubrmany.

Bez místa, 28 Apr. 1430. (Orig. w zemském archivu Morawském.)

Já Heralt z Kunstatu, seděním na Poděbradech, jistec běhu podepsaného, wyznáwám tiemto listem osobně wšem, ktož jej uzřie nebo čtúce slyšeti budú, že sem s dobrým rozmyslem a dospělým potazem i také s bedliwú radú přátel swých, swobodně a dobrowolně, o tu wšicku při, kteráž jesti mezi mnú s jedné, a mezi urozeným pánem Hlawáčem z Ronowa otjinud z Mitrowa s strany druhé, i. o wšecka jiná záštie, i také o wšecky nechuti, nelibosti, kyselosti kterakkoliwěk a pročkoliwěk mezi námi wzniklé a wzrostlé, nic po sobě nepoostawujíce, přišel a mocí toho listu přicháziem na urozené a slowútné: Jana z Smiřic seděním na Rúdnici, Mikše z Lipan, Jana řečeného Chotún z Nestajowa a na Jana Woděrada z Sekyřic, jakožto na mocné ubrmany a přátelské smluwce, kteréž sme s obú stranú jednostajně a dobrowolně mezi sebú wydali a beze wšeho zbawenie zwolili. Slibuje napřed pode ctí a pod wěrú a pod základem peněžitým dolepsaným, totižto čtyř tisícuow kop grošuow, o tu o wšicku při, i o wšecka jiná záštie, nic po sobě (jakož nahoře dotčeno jest) nepoostawuje, na jich wýpowědi a wyrčení přestati, poslušen býti, dosti mieti a tomu obwyknúti. Pakliby sě naši swrchupsaní obojich ubrmané w čem dělili a smluwiti sě nemohli: tehda pánóm purkmistru a konšelóm Starého města Pražského dáwám tiemto zápisem plnú moc i plné práwo, jakožto najwyšším ubrmanóm a přátelským

smluwcem, aby oni, majíce pána boha před očima, tu při i ta wšecka záštie, o něžby sě nadepsaní ubrmané dělili a smluwiti sě nemohli, mezi námi wyřkli, dokonali a wypowěděli; a cožkoliwěk mezi námi s obú stranú wyřknú a wypowědie, w tom we wšem mám i slibuji jich poslušen býti, to přijieti a bezewšech odpor i nesnázek zachowati a tomu obwyknúti, a to pod základem w tomto listu uloženým ɔc. —

A my Hynce Ptaček z Pirkšteina, Kuna z Kunstatu seděním na Boskowicích, Wilém ze Zwieřetic, Purkart seděním w Zbraslawicích, Jaroš z Chlumu, Petr z Kozieho chřbetu, Wácha ze Wšetat, Wáclaw Carda z Petrowic, Dobran z Kokowic, Jan z Markwartic, Jan Wáwa z Domaslawic, Jan z Chřince, Petr Šwáb z Hawraně, Jan Stéblo z Lomnice, Wolfart z Radyně, Rinhart z Radonína, Jiřík ze Wšejam, Jindřich z Pakoměřic, Epík z Klenice seděním w Ledcích a Waněk z Škworce, rukojmě jeho s ním a zaň oznamujíce slibujem tiemto listem dobrú naší wěrú, rukú společní a nerozdielnú, pod základem čtyř tisíce kop grošuow dobrých střiebrných rázu Pražského ɔc. (Formule wležení do Starého města Pražského.) —

Tomu wšemu na potwrzenie a na zdrženie což swrchupsáno stojí, my jistec i rukojmě napřed jmenowaní pečeti swé wlastnie s naším dobrým wědomím i s přiznáním přiwěsili sme k tomuto listu. Jenž dán léta ot narozenie syna božieho tisícieho čtyřstého třidcátého, w pátek po S. Jiří. (Přiwěšeno 20 pečetí.)

27.

Zápis obce Kauřimské, že Prokopa richtáře swého, který od wíry podobojí odstaupil a krále Sigmunda se přidržel, želícího skutku swého opět na milost přijala, kromě že mu rychty newrací.

4 Jun. 1430. (Z knihy pamětní města Kauřimi, fol. 31.)

Tak jakož Prokop richtář náš skrze náwod osob některých wedle krále Uherského s jeho mocí odšel jest od obcí k zákonu božiemu příchylných a odstúpil, a zasadil se s nimi proti prawdám božím jakožto nepřítel: potom když jest žádal milosti, želeje což jest učinil proti pánu bohu, jeho swatým prawdám, obcem wěrným, a zwláště této obci, z jednostajné wuole našich wyšších přijali sme jeho dobrowolně mezi sě a tuto obec, k jeho statku milostiwě jeho nawrátiwše, kromě rychty, kterúžto rychtu držeti máme do našie wuole, wšecky winy, nechuti i škody s obú stranú sobě wespolek pro pána boha plně odpúšťujíc, zpomínati sobě ižádnú měrú nemajíce, ale dobrú wěrú beze lsti radni i pomocni býti sobě slibujíce, takowúto wýmluwú, jestližeby nadepsaný Prokop proti pánu bohu, jeho swatým prawdám, obcem wěrným, neb této obci sě zasadil, aby jemu jedno s druhým bylo zpomenuto. Pakli by která osoba jedna neb dwě s ním oč sě potkali, aby to radú té chwíle

bylo opraweno. Testes Cerzek magister civium, totum consilium. Actum feria V infra octavam Pentecostes, anno domini ɔc. xxx.

(Zápis mřežowaný.)

28.

Zpráwa sauwěká o welikém wítězstwí Čechůw u Domažlic, dne 14 Aug. 1431.

15 Aug. 1431. (Schedula coaeva arch. Třebon. No. 248.)

Když smy w úterý (14 Aug.) welmě ráno hotowi byli, na ně táhli, tehdy oni nepřietelé to zwěděwše, ležiece pod Domažlici, tak ráno hotowi byli, w mnohé silné haufy šikowawše se; a ti haufowé stáli sú, až sme sě přiblížili k nim swým wojskem od nich snad míli. A tu jest pán buoh na ně poslal takowý znamenitý strach, že sú byli wozy ráno přes les pustili, a jiných wozów těch sú húfi hájili, od našeho wojska zdržujíce. Ale kdy sú naši z wojska po nich tiskli, a wojsko naše wšecko po nich k Risenberku přibližowalo: toho zazřewše, cestami mnohými s těmi haufy utiekali sú, a naši wozy jich jim w lese i před lesem wzdrželi. A kdy sme s wojskem k lesóm přitáhli, tehdy opustiwše se téměř wšecky wozy jich stawili, a celú noc téměř po lesiech i za lesem s nimi sě stiehali. I nesmiem psáti, co jim jest pobráno wozów: ale za to mám, že wiece, než naše wojska mají; na nich kořistí předosti a haufnic přes to, kromě jiných pušek. A z nich někteří po lesiech sú zmordowáni, a něco zjímaných.

Král nad králi, pán nad pány, jenž swé zachowáwaje brání, retuje i za ně bojuje i wítězí. Mužie, bratřie, sestry, se wšemi mladými, nám w témž králi a pánu milí! Často wám psáno jest o nepřáteléch, zwláště kterak kardinal, moc papežowa, kniežata i biskupi, říše swětská s hrabiemi, s pány, rytieři, s městy i s jinými rozličnými jazyky a lidmi do země silně wtrhli byli, k utištění těch daruow i wiery křesťanské, jimiž jest tato země od pána boha obdařena. To nám i wám bylo k mnohému zamúcení. Neb ukrutností welikú nad starými i nad mladými počeli sú wésti, páliti, hubiti a mordowati bez milosti, uložiwše sobě český jazyk wypleniti a wieru w nich potupiti a zhasiti. Ale pán buoh, kterýžto na swé wiece nedopúštie, čehožby nemohli snésti, swých k němu wolajících w núzi jest hotowý a wěrný spomocník; jakžto nám jest hřiešným zjewně okázal nad těmi nade wšemi nepřátely, kdy smy wěrni (sic, ostatek chybí).

29.

Přemek kníže Opawský wstupuje w příměří s wojskem Táborským a Sirotčím a slibuje přistaupiti ke 4 článkům Pražským.

W Opawě, 28 Sept. 1431 (Z rkp. Křižownického.)

My Přemek z božie milosti knieže a pán Opawský, wyznáwáme tiemto listem předewšemi, ktož jej widěti, čísti aneb slyšeti budú, že sme smlúwu a dokonalú umluwu učinili s statečnými bojowníky o prawdy zákona božieho, s Otíkem z Lozy, Janem Čapkem z Sán haitmany, s knězem Prokopem, Táborem polním i se wšemi staršími wojsk Táborských polniech a Sirotčiech ustawičně polem pracujícími, takowúto:

Najprwé w příměří křesťanské s nadepsanými haitmany i s jich budúcími náměstky i se wšemi staršími a obcemi wšemi k zákonu božiemu příchylnými, od dání tohoto listu až do celého plného roku sme wstúpili. Kteréžto příměří se wšemi našimi zemany, městy i se wšemi lidmi w zemi naší nám poddanými slibujem swrchupsaným haitmanuom i jich budúcím náměstkuom i starším wojsk nadepsaných ctně a křesťansky držeti a zachowati beze wší zlé lsti a přerušenie; toto znamenitě wyminujíce: kdyžby nadepsaná wojska táhla skrze kniežetstwie naše, cožby k potřebám, k jiedlu a k picowánie wzali, že to příměří škodno býti nemá.

A když se ten rok příměřie tohoto dokoná: tehdy ihned po najposlednějším dni wyjetí příměřie swrchupsaného slibujem my kněz Přemek s knězem synem swým i s jinými syny swými k prawdám božím přistúpiti, zwláště k tělu a ku krwi boží a k těm čtyřem kusóm, o něž sú se obce swrchupsané zasadily; a ty slibujeme a máme držeti. Paklibychom toho neučinili a nedokonali, čehož bože ostřez: tehda sme swrchupsaným haitmanuom a obcem anebo jejich náměstkuom propadli čtyři tisíce kop grošów dobrých stříbrných rázu českého a čísla morawského, za každú kopú Lx grošuow počítajíce; kteréžto penieze slibujeme a máme po propadenie dne prwnieho we dwú měsící w Praze w starém městě na rathús w moc haitmanuow a obcí nadepsaných anebo jejich náměstkuow položiti. A kdyžbychme přistúpili, tehda slibujeme proti každému, ktožby anebo kteříž chtělby anebo chtěli ty prawdy boží tupiti, skutečně pomocni býti. Jestli pak žeby nás kněze Přemka pán buoh w tomto příměřie neuchowal, čehož bože ostřez: to tomuto našemu slibu nemá škodno býti, ale wždy ti slawní čtyři kusowé mají kázáni býti a skutečně wedeni od našich synuow zuostalých, a nemá proto kněžiem wěrným a lidem překáženo býti.

A my Jan z Krawař, pán Jičinský, Jan z Cimburka a z Towačowa, Zibřid z Bobolusk, Wáclaw z Kobeřic, rukojmě za swrchupsané knieže, kněze Přemka i za jeho syny, přiznáwáme se tiemto listem, že sme slíbili i tiemto listem slibujem, pod

nadepsanými čtyřmi tisíci kopami grošuow stříbrných rázu a čísla nadepsaného, swrchupsaným Otíkowi z Lozy, Janowi Čapkowi z Sán haitmanuom i jiným starším a náměstkuom swrchupsaných wojsk Táborských a Sirotčích, že to wšechno, což swrchupsáno stojí, od swrchupsaného kniežete we wšem zdržáno bude úplně a docela bez umenšenie.

Pakližeby swrchupsané knieže toho příměřie nezdržal, neb k zákonu božiemu tak jakož swrchupsáno stojí upřímě nepřistúpil a skutečně toho newedl inhed po tom roce, jehožto od něho odstup: tehdy my rukojmě nadepsané známe se tiemto listem, že sme čtyři tisíce ſſ gr. swrchupsaným wěřiteluom našim i jich budúcím náměstkuom propadli základu sprawedliwého. Kteréžto peníze hotowé wšickni společně we dwú měsící pořád zběhlú, ode dne položeného jim ku přistúpenie počítajíc, máme dáti a zaplatiti w jich moc, jakož napřed stojí psáno. Paklibychom těch peněz základu propadeného na ten rok již psaný nepoložili a nezaplatili: tehda ihned bez meškánie my rukojmě swrchupsaní, když najprw od swrchupsaných haitmanuow neb jich náměstkuow napomenuti budem, máme a slibujem wjeti a wléci, aneb místo sebe každý z nás pánuow panoši řádu rytieřského poslati s jedniem pacholkem a se dwěma koňoma w prawé a obyčejné ležení do města do Prahy do starého města, aneb do Králowé Hradce nad Labem, aneb do Nimburka, do kteréhožby nám města ukázali, w duom ctného hospodáře tu kdežby nám od nich bylo ukázáno. A w tom ležení máme a slibujem my wšichni nadepsaní rukojmě ležeti a to leženie konati a plniti a nižádným práwem z něho newyjiežděti ani wychoditi tak dlúho, dokudžbychom swrchupsaných peněz nedali a nezaplatili úplně a docela, i se wšemi škodami, kteréžby pro nezaplacenie těch swrchupsaných peněz kterakkoliwěk wzali, ježtoby je dobrým swědomím bez wěrowánie a bez přísah ukázati mohli. A přesto, ležme my rukojmě neb nežme, jistě neplniwše swrchupsaných peněz: dáwáme plnú moc a práwo wěřiteluom našim swrchupsaným, aby swrchupsané penieze, jistinu i škody, mohli wzieti a dobyti mezi křesťany nebo mezi židy pod lichwami na naši na wšech rukojmí společnú škodu a nerozdielnú. A ktožby tento list měl s swrchupsaných haitmanuow neb jejich náměstkuow dobrú wuolí: ten má jmieti túž moc a též práwo ke wšem wěcem swrchupsaným, jako oni sami.

A když nadepsané knieže k těm čtyřem kusuom přistúpí, a puol léta w nich setrwá, skutečně se ukazuje w přijímánie těla a krwe pána Krista: tehdy my swrchupsaní haitmané a obce, anebo naši náměstkowé, slibujem jemu anebo rukojmím jeho tento list zase wrátiti. Paklibychme jeho newrátili, tehda wiece moci nemá mieti k upomínaní kterých základuow nadepsaných.

Toto také znamenitě přimienujem my swrchupsané knieže a rukojmě, že žádným obyčejem, kterýžkoli bychom mohli w swětě aneb z toho listu sobě ku pomoci wymysliti, prázdni tohoto slibu w tomto listu položeného nebudem moci býti,

leč to wšechno, což w tomto listu stojí psáno, my knieže swrchupsané bez pomčenie učiníme, aneb my rukojmě nadepsaní základ podlé tohoto listu položíme.

A tomu na swědomí, potwrzenie a pro lepší jistost, pečeti swé wlastní sme podlé nadepsaného kniežete, kněze Přemka, k tomuto listu přiwěsili. Jenž jest dán a psán w Opawě, léta od narozenie syna božieho M⁰ ccccxxxi⁰, ten pátek dne a hodu sw. Wáclawa dědice českého.

30.

Hejtman i starší wojska Sirotčího zapisují obci města Nowého Kolína wes Křečhoř s příslušenstwím.

Bez místa, 22 Febr. 1432. (Orig. w Českém Museum.)

We jmeno božie amen. My Jan Čapek z Sán, hauptman a starší wojska Sirotčieho, wyznáwáme tiemto listem obecně přede wšemi, ktož jej uzří, čísti aneb čtúc slyšeti budú: že znamenawše i spatřujíce mnohú snažnost, pilnost a lásku k wyswobozenie prawd zákona božieho opatrných purkmistra, konšeluow i wšiej obce města Nowého Kolína nad Labem, a k tomu k welikým a k mnohým jich a města jejich nákladóm, kteréž sú oni w našem poslušenstwie a rozkázanie pro to dobré nadepsané naložili, i ještě bohdá w časiech budúciech pro též dobré nakládati budú, i také k tomu k mnohému a k welikému ochuzenie města a obce jich hlediece, mocí nám od pána boha pójčenú dali sme a listu tohoto mocí dáwáme jim i jich potomním náměstkóm na časy wěčné wes řečenú Křečhoř s tiem se wšiem práwem, panstwiem a póžitky, tak a tiem obyčejem, jakož sme sami ji drželi a požíwali, a jmenowitě se wšemi úroky i s jinými wšelijakými poplatky a póžitky, w nichž ta wes od starodáwna zásedie, i tudiež s úroky a platy wšelijakými těch dědin, kteréž sú někdy od té wsi předepsané k dworu Šotnofu odkúpeny, i také s tiem mlýništěm aneb městištěm, kdežto někdy mlýn bieše pod Skalkú s druhé strany přes Labe proti městu předepsanému usazený a wzdělaný, nic sobě tu a na tom nepoostawujíc: tak aby předepsaný purkmistr, konšelé i obec swrchu jmenowaného města, aneb potomní jich náměstkowé, tu wes swrchupsanú i s těmi poplatky těch dědin k dworu předepsanému odkúpených, i s požitky toho mlýniště předepsaného swobodně mohli držeti a wšickny užitky tak té wsi předepsané, w nichž od starodáwna zásedie, jako těch poplatkuow těch dědin odkúpených k dworu předepsanému, i tudiež toho městiště anebo mlýniště, ač kteří budú w časy potomní aneb nynější přicházeti, k swé ruce obrátiti a jich požíwati wedle zpráwy zákona božieho jakožto swých wlastních. A my swrchupsaný Jan Čapek hauptman a starší wojska předřečeného slibujem jim i jich potomním náměstkóm w tu wes swrchupsanú i we wšeckna práwa a požitky

jejie, ani w požitky těch dědin k tomu dworu předepsanému odkúpených, ani w mlýništi, tak jakož sě swrchu dotýče, nic sobě tu na tom nepoostawujíc, nesahati, ani komu kázati sstúpiti nižádným wymyšleným obyčejem, ani k samým sobě obrátiti, lečbychom jim aneb potomním jich náměstkóm tak dobré zboží s takowým práwem a požitky i swobodami, w tak dobrém místě a w tak pokojném kraji s tak dobrými dědinami místo toho oddali a ukázali, ježtoby oni aneb jich potomní náměstkowé i s námi toho dobře pochwálili. Samo toto wšak znamenitě wymieňujem: jestližeby swrchupsaný purkmistr, konšelé a obec města předepsaného aneb potomní jich náměstkowé swowolně sě wytrhnúce i učinili něco proti zákonu božiemu a wojsku našemu, a wedle rady zákona božieho a obce aneb wojska našeho oprawiti nechtěli, jehož pane bože nedopúštěj: tehdy bychom my, ani potomní naši náměstkowé jim ani jich náměstkóm nebyli powinowati těchto umluw a zápisuow držeti a zachowati. Ale jinak přes to, jakož swrchupsáno stojí, nemáme ani mieti budem my ani potomní naši náměstkowé jim w to sahati. A ktožby tento list měl s swrchupsaného purkmistra, konšelów a obce předpsaného města anebo potomních jich náměstków dobrú wuolí, nejsa odporen prawdám zákona božieho, ten má a mieti bude též wšeckno práwo a moc jako oni sami. A těchto wšech umluw a zápisuow na potwrzenie a pro lepšie swědomie pečet obce a wojska našeho předepsaného wlastnie a hlawnie k tomuto listu s naším plným wědomím a plným swolením jest přiwěšena. Jenž jest dán a psán léta od narozenie syna božieho tisícieho čtyřistého třidcátého druhého, w pátek den Sw. Petra na stolici.

(Pečet wisutá s nápisem: „p. obcze sirotczie. we gmeno bozy pol'm praczu'e.")

31.

Týn-Horšowští u vikářůw kostela Pražského důtkliwě zastáwají M. Neostupa, Týnského arcipřišta.

Na Týně Horšowě, 21 Mai 1433. (Orig. kapit. Pražské.)

Služba naše napřed wám, a dáwáme wám wěděti, že když ste mistra Neostupa arcipresta našeho Týnského pohnali před sě osobně a w této mieře, netoliko duchowním ale i swětským zdá sě nepodobné; obeslali sme swým listem po poslu našem jistém, který bez meškánie byl w Olomúci a Kněze Milosti nenalezl, než poručníky tři kanownické, kteréž uzříte zejmena psané w jejich listu, ježto nám píší i wám tudiež posielají. Protož wěříme i ufáme wám, že nám různice ižádné neučiníte w službu boží; neb ti, ktož sú na wás wznesli, by mistr Neostup arciprest co neřádného wedl aneb sě w práwa waše uwazowal, jistěť toho nynie (sic), a to shle-

dáte buď Kněze Milost anebo wy úředníci. Dajte anebo pošlete inkvisici, shledáte, žeť sú jeho křiwě osočili. A byť byl čas pokojný, nétrpělť by on toho, byť swé prawdy nejmienil okázati, jakožť i okazuje. A nám dále o to nedáte mluwiti; nebť mnozí skrze to roztrženie mají a strach welikého pohoršenie. A toho nám dajte odpowěď listem swým po témž poslu. Datum in Týn Horšuow, fer. quinta in die ascensionis domini, anno domini M°CCCC°xxxiii.

Zdeněk z Drštky, purkrabie
na Týně Horšowě.

Plná rada města Týna Horšowského.

Venerabilibus viris dominis vicariis in spiritualibus, domino Simoni decretorum doctori et domino Johanni canonico in ecclesia Pragensi, amicis nostris sinceris.

32.

List průwodní daný od Jana Baštína i Mikuláše Trčky pánům Slezským, aby do Litomyšle ku potřebnému jednání bezpečně přijeti mohli.

Na Náchodě, 20 Sept. 1433. (Z orig. arch. Wratislawsk. podal p. Grünhagen.)

My Jan Baščín z Porostlé, odjinud z Náchoda, a Mikuláš Trčka z Lípy, seděním na Homoli, wyznáwáme tiemto listem předewšemi, že sme dali a mocí tohoto listu dáwáme prawý gleit křesťanský oswieceným kniežatóm, knězi Konradowi biskupu Wratislawskému a knězi Bernardowi z Opolé, a múdrým i opatrným mužóm města Wratislawského a města Swídnického, i jiným zemanóm země Slezské, od padesáti až do sta koní. Kterýžto gleit má jim státi a trwati od dánie tohoto listu až do sw. Hawla nynie najprw příštieho, a ten den celý až do západu slunečného, během přirozeným takowě, že oni budú moci do země České do města Litomyšle bezpečně přijeti, a swých wěcí potřebných tu pojednati anebo popósobiti; a pojednajíc aneb swé wěci spósobiec neb nespósobiec, budú moci též bezpečně sě na swá obydlé a na swé zámky zasě nawrátiti, bez úrazu jich osob i statków. A to my swrchupsaní Jan Baščín z Porostlé a Mikuláš Trčka z Lipy slibujem pode ctí a pod wěrú jim napřed sami za sě i za wšecky swé služebníky, že jim i těm wšem, ktož s nimi pojedú, ten gleit má ctně a wěrně a beze wšeho přerušenie zdržán a zachowán býti. Toho na swědomie a lepší jistotu pečeti naše k tomuto listu jsú přitiščeny. Dat. Nachod, dominico die ante Mathaei, anno domini ɔc. XXXIII.

33.

Páni a obce Táborské k žádosti p. Oldřicha z Rosenberka přijímají také město Budějowice do příměří, kteréž s tím pánem uzawřeli.

Bez místa, 28 Sept. 1433. (Orig. arch. Třebon. srown. AČ. III, 508.)

My Mikuláš z Padařowa wladař, purkmistr, radda i obec obce hory Tábor, Jan Pardus z Hrádku haitman, kněz Prokop zpráwce i s wojskem obcí Táborských polních, Jindřich z Stráže, Wáclaw z Stráže seděním na Fuglhúze, Janek z Sedlce, Jan Kosoř, Petr a Bohuslaw bratřie z Malowic, s našimi se wšemi zámky, posádkami i služebníky, wyznáwáme tiemto listem obecně přede wšemi, ktož jej uzřie neb čtúc uslyšie, že jakož urozený pán pan Oldřich z Rozenberka přijal jest město Budějowice w swú moc, a tak i w přímiřie wedle sebe, jakož we hlawniem listu přímiřném zapsáno stojí: protož i my k žádosti téhož pána nadepsaného w přímiřie sme s městem Budějowici wstúpili, i mocí listu tohoto wstupujem, s těmi se wšemi wýmluwami w prwniem listu přímiřném zapsanými, jenžto se pánem nadepsaným máme, od dánie listu tohoto až do roka, a ten den poslední celý do západu slunečného během swým přirozeným, aneb pět neděl dadúce sobě napřed wěděti, jestližeby která strana w tom přímiří státi nechtěla. A to pod základem čtyřmi tisíci kopami grošów dobrých střiebrných rázu Pražského. A my Jan Bleh z Těšnice, Léwa z Chřenowic seděním w Martinicích, Majnuš z Březnice, Petr z Bydlína, Hendrich z Sobětic, Bohuněk z Wrchotic seděním na Janowicích a Herbort z Otradowic seděním na Mitrowicích, rukojmě, slibujem swú dobrú čistú wěrú beze wšie zlé lsti, že to přímiřie má ctně, wěrně a křesťansky zdržáno a zachowáno býti i s těmi se wšemi wýmluwami w prwniem listu přímiřném zapsanými pod základem swrchupsaným. A zwláště wymluweno jest, že wězňowé, kteří jsú tu na Budějowice zjímáni, mají tu zuostaweni býti a jinam k stawení nemají napomínáni býti. A jestližeby kterak to přímiřie přerušeno bylo a nezdržáno, jehož bože nedaj: tehdy po oprawci, kterýž jest w prwniem listu zapsán, po jeho rozkázaní aby opraweno bylo; pakliby se toho nestalo a opraweno nebylo, tehdy se známe, že sme základ čtyři tisíce kop grošów dobrých střiebrných rázu Pražského propadli; kteréžto penieze tak propadené máme i slibujem plniti tímž wším obyčejem a práwem, jakožto list náš prwotní swědčí. A toho wšeho na potwrzenie my jistci i rukojmě swé sme wlastnie pečeti k tomuto listu dobrowolně a s přiznáním přiwěsili. Jenž jest dán léta od naroz. syna bož. 1433, ten pondělí na den S. Wáclawa.

(Wisí pečetí 9 celých.)

34.

Nejmenowaný očišťuje se, že ačkoli wěřil s podobojími, nikdy předce nenáležel ke straně Táborské, a protož že také nemá trpěti s nimi.

Bez datum, (m. Mai—Jun. 1434.) (Z rkp. bibliot. Olomúcké podal Ant. Boček.)

Tak jakož mi píšeš, ještě-li hledím k Táboru, jakož sem dřéwe hleděl, ať bych to dal wěděti listem swým po twém poslu: k Táboruť sem já nikdy nehleděl aniž hledím, než k tej prawdě boží, které ste i wy swolili. Ale nebylť sem nikdy zhúbce země této, bychť s nimi polem jezdil, bral, pálil nebo lidem newinným co zlého činil. A žeť mi jest od nich z wězenie pomoženo, tohoť sem já toliko skrze Táborské neměl, než napřed skrze bóh a jiné dobré lidi, kteříž sú mú newinu shledawše s nimi o to mluwili, mohliliby mi wedle jiných wězňów swých pomoci. A když mi jest z wězenie pomoženo, tehdy sú mě na Tábořе chtěli šacowati, a musil sem sě jim stawěti, tak že sem o to těžké nesnázi měl, že sú mnozí dobří lidé za mě prosili a jedwa že sú mi od nich mohli pomoci. A takéť sú mi nynie Táborští tři člowěky mé w Křesicích spálili a koně mi na roli pobrali. A nynie Táborské wojsko od Borotína táhnúce leželi sú w Německém Záhoří we wsi naší, a wšecko sú lidem pobrali a strávili což sú měli. Winu mi dáwají, že s nimi na poli nejsem, aniž že sem býwal jindy, a že bratrské mordéře púštiem k sobě. A koňského pohlawie těm lidem našim w zimě za třidceti kop gr. sú pobrali ku Plzni, winu mi dáwajíce, že s nimi u Plzně neležím. Protož tohoťbych wšeho já od nich neměl, bychť k nim hleděti chtěl tak, ať bych s nimi lidem zle činil a zemi hubil. Protož poňawadž ste drábóm na tomto sněmu toho podáwali, což sú koliwěk zlého páchali a tato wšecka léta tuto zemi i jiné hubili bez milosti mnoho přieliš zlého činíce, aby přestali, že jim má wšecko odpuštěno býti: pročežby tehdy ti neměli pokoje požiti a swé newiny, ktož sú ta léta nic nepokojného nečinili. A budeteli nepokojem pokoj chtieti jednati, na newinné sahajíce, tak nikdy neupokojíte zlého.

35.

Půta z Častolowic, obdržew od císaře Sigmunda knížetstwí Minsterberské w zápisu, slibuje slaužiti mu wěrně a postaupiti té země zase, když mu 6000 kop gr. dáno bude.

W Řezně, 30 Sept. 1434. (Orig. w arch. c. k. we Wídni.)

Já Puota z Častolowic ꝛc. wyznáwám tiemto listem wšem, ktož jej uzří neb čtúce uslyší: jakož najjasnější knieže a pán, pan Sigmund Římský ciesař wždy rozmnožitel říše a Uherský, Český ꝛc. král, mně mnoho milosti a dobroty ukázal,

a zwlášče mně a mým erbóm nynie zemi Münsterberskú se wším poslušenstwím dědičně dal a zapsal, jakož pak jeho majestát na to dán šíře swědčí: tak já, chtiec takowé dobroty wděčen býti, jakož wěrnému služebníku proti pánu swému sluší, JMti slibuji wěrně, jestližeby JMt kdy chtěla tu zemi Münsterberskú jmieti, že já a moji erbowé JMti ji chcme a máme prodati za šest tisíc kop, a ty wezmúce, jemu tu zemi sstúpiti. Také já a moji erbowé JMt nemáme z žádných minulých služeb a škod nikoli napomanúti. A to wšecko JMti slibuji statečně zdržeti, beze wšie zlé lsti. A toho na swědomie swú sem pečet k tomu listu přiwěsil. Dán w Řezně, ten den sw. Jeronyma, léta od božieho narozenie tisícieho čtyrstého a w xxxiiij létě.

36.

Jan Pardus ze Hrádku we při s knížaty a městy Slezskými o wězně (kněze Bedřicha i Petra Poláka) a zámky Otmochow, Němčí i Wrbno přichází mocně na pana Alše z Risenburka, zprávce králowstwí Českého.

Bez místa, 13 Dec. 1434. (Z orig. arch. kapitoly Wratislawské podal p. Grünhagen.)

Já Jan Pardus z Hrádku, seděním na Richmburce, prawý jistec wěcí dolepsaných, wyznáwám tiemto listem sjewně a obecně předewšemi ktož jej uzřie, čísti neb čtúc slyšeti budú, že sem mocně přišel a mocú tohoto listu přicházím o wšeckerna záštie, ústrky, nechuti, kyselosti i nesnáze, kteréž sú sě staly, wznikly anebo kterakžkoli přihodily mezi mnú a úředníky mými i služebníky, knězem Bedřichem a Petrem Polákem na Otmochowě, Němčím a Wrbně od osazenie těch zámków s jedné, a mezi oswiecenými, urozenými, statečnými, slowútnými i opatrnými pány, rytieři, panošemi i městy, knězem Kunradem z božie milosti biskupem Wratislawským, kniežetem w Slezí, knězem Bernhardem z Opolé, knězem Ludwíkem Březským a knězem Ludwíkem Lobinským, s múdrými a opatrnými purkmistrem a radccmi města Wratislawě, s zemany i s jinými městy k témuž městu Wratislawi příslušejícími ɔc. s strany druhé, na urozeného pána, pana Alše z Rismburka, seděním na Wřešťowě, zpráwci králowstwí Českého ɔc. o zámky předepsané, i o wšeckerny naše wězně s obú stranú, i o wšecky wěci již položené; slibuje mocně jeho poslušenstwie (sic) rozkázanie i wýpowědi podniknúti, učiniti, zdržeti i w celosti beze wšeho (umen)šenie i wšelikterakého ústrku i zlé lsti bez přerušenie zachowati, a to pod základem wysokým mé cti a wiery.

A my Jan Weselík z Chlumu, Petr řečený Ples z Slúpna, Jindřich Cihlhem z Mičic (?), Markwart Trhlík z Mezilesie hauptman na Kladště, Wáclaw z Mačowic, Otík z Lozy, Mikuláš z Omnic hauptman na Frankstaině, Jan z Břežan, Mikuláš

Buchowec z Buchowa, rukojmě jeho s ním a zaň slibujemy naší dobrú čistú a křesťanskú wěrú, že ty wšeckeřny wěci, rozkázanie i wýpowědi wšecky, i každá z nich zwláště, předepsaným p. Alšem učiněné a wypowěděné aneb učiněná a wypowěděná úplně a w celosti, beze wšeho umenšenie a přerušenie, učiněny, zdržány a zachowány budú aneb bude.

A přihodiloliby sě, jehož bože rač ostřieci, žeby rozkázanie, wýpowědi i wyrčenie častojmenowaným p. Alšem učiněné a wypowěděné wšecky, aneb jedna kterákoli z nich, w čemby byly aneb byla přestúpena aneb přestúpeny, nezachowána aneb nezachowány, a to týmž p. Alšem na nás bylo seznáno podlé swědomie řádného, kteréžby p. Aleš swrchupsaný přijal: tehdy já swrchupsaný jistec znám, že sem propadl swrchupsaný základ wěřiteli našemu nadepsanému, a my rukojmě swrchupsaní deset tisíc kop grošów dobrých stříebrných rázu Pražského a čísla českého, polowici ku p. Alšowi zpráwci, a k stranám polowici, beze wšeho na nás seznáwanie dalšieho. Kterýžto již jmenowaný základ mámy i slibujem plniti hotowými penězi od seznánie páně Alšowa w šesti neděléch pořád počítajíc. A paklibychom toho neučinili a peněz již jmenowaných na miestě nám od wěřitele našeho ukázaném nepoložili: tehdy my rukojmě, osm nás kteříž napomanuti budem od wěřitele našeho listem neb poslem aneb z ust jmenem jeho, jeden druhého nečekaje, ani sě druh druhým wymlúwaje, mámy i slibujem wlehnúti w prawé a obyčejné leženie — do měst Wratislawě, do Swídnic, do Nisy, z těch tří měst do jednoho we ctnú hospodu ɔc. (Následuje formule o wležení obyčejná.) — A toho wšeho na swědomie, pro lepší jistotu a potwrzenie, jistec i my rukojmě nadepsaní pečeti naše přirozené s naším čistým wědomím a dobrú wolú i s přiznáním k tomuto listu sme přiwěsili. Jenž jest dán a psán léta po narozenie syna božieho tisícého čtyřstého třidcátého čtwrtého, w pondělí den sw. Lucie.

(Wisí ještě 8 pečetí.)

37.

Aleš z Risenburka, zpráwce král. Českého, nawracuje mincéřům knapům na Horách Kutnách jejich starodáwná práwa šmiten, pod wýminkami.

Bez místa, 4 Mart. 1435. (Ze starého rkp.)

My Aleš z Risenburka, najwyšší zpráwce králewstwie Českého, wyznáwáme tiemto listem předewšemi, ktož jej uzřie nebo čtúc uslyšie, že z zdrawé rady našie wěrným našim milým mincéřóm knapóm na Horách Kutnách, kteříž sú zasě u Hory Kutny po wypálení prwniem i druhém sě sadili, a w tom wěrnú práci a pilnú jich

stálost ku prawdám božím a k obecnému dobrému znamenajíce: i nawrátili sme a mocí tohoto listu jim nawracujem wšechna práwa a řády šmiten, kteráž sú měli a mají od slawných králów, a jmenowitě slawné paměti od krále Wáclawa druhého, od Ciesařowy Milosti Karla prwnieho, a od krále Wáclawa syna jeho, jich w ničemž neumenšujíce, k mocnému držení, jmění, wládnutí, a podlé jich diela a práce ku požíwaní; tak aby oni i jich budúcí těch práw se wšemi práwy k tomu přislušnými mohli požíwati, držeti, směniti, prodati, a jako s swým wlastním učiniti, to wšak wždy s wědomím mincmaistrowým; a toho ižádnému z uteklých nejsúce powinni sstupowati, kteříž protiwiece se zákonu božiemu, z země aneb jinam sú utekli. A my jim w to ižádnú mocí slibujem nesahati, ani čím kterak jinak těmi práwy jich hýbati; kromě lečby který z swé dobré wuole sám od sebe co takowého chtěl nawrátiti aneb sstúpiti, toho jemu neodpieráme; a jinak žádnú mocí nemáme jich tisknúti, lečby byla hodná příčina. Ale znamenitě přidáwáme, aby mincmaistr kterýžkoliwěk od nás na Horách Kutnách bylby posazen, jim sprawedliwě a dobrotiwě sě okazowal, a je při jich řádiech a práwiech bez útisku wšelikakého držal a zachowáwal. Kterýžto zápis chceme jim zachowati bez přerušenie, lečby který neb někteří z nich u falši byli shledáni. A toho na potwrzenie a pro budúcí pamět pečet naši wlastní přirozenú k tomuto listu kázali sme přiwěsiti. Jenž jest psán a dán léta od narozenie božieho tisíc čtyřstého léta třidcátého pátého, prwní pátek u puostě.

38.

Císař Sigmund Oldřichowi z Rosenberka: že nezapomíná služby jeho, ale měw přílišná nyní wydání, odkládá odměnu jejich na dobu nejprwé příští.

W Tatě, 4 Dec. 1435. (Orig. arch. Třebon.)

Sigmund z božie milosti Římský ciesař wždy rozmnožitel říše
a Uherský, Český ɔc. král.

Urozený wěrný milý! Wzali sme dwa twá listy od tohoto twého posla, kterýmž sme we wšech kusech dobřes rozuměli. A jakož nám píšeš, kterakť sú Táboři Lomnice sstúpili i holdy propustili s jinými kusy w těch listech dotčenými, to sme rádi slyšali; neb cožby tobě požitku přišlo, tohoť bychom wždy dobře přáli a k tomu pomohli kdežbychom mohli. A jakož pak píšeš a prosíš, abychme na twú starú službu spomínali a twú záhubu opatřili ɔc. Wěrný milý! chutně wěděti máš, že sme twé služby wěrné a stálé nezapomenuli, nébrž máme ji před očima a dobře na ni myslíme: než wěz, že sme tyto časy tak přemnoho peněz dobyti musili a welmi nuzně, abychom toto králowstwie naše upokojili, jakož si pak srozuměti mohl, že

sme twé wěci nemohli tak obmysliti, jakož jest wuole naše byla. Ale jednámyť nynie se pány Českými a jinými dobrými lidmi, kteří u nás w poselstwí jsú, že bohdá wšeckny wěci k dobrému konci přijdú, a že skoro u wás w Čechách budem, jakož pak i hned šíře napíšem. A tu bohdá s tebú rozmluwíme a twú wěc opatříme. A nemněj, bychom tebe tak zapomenuli, nébrž máš na nás milostiwého pána mieti. Pak jakož si nám psal o Buriana a o tom příměří mezi wámi ɔc. coby Burian neb ti jeho učinili mimo naše přikázanie, toby nám žel bylo. Ale proto wždy učiň swé lepšie; neb my opět napíšem a přikážem, aby příměřie držáno bylo. Dán w Tatě na den S. Barbory panny, let král. našich Uherského ɔc. we 49, Římského w 26, Českého w 16 a ciesařstwie w třetiem létě.

Ad mandatum D. Imperatoris
Caspar Slick miles cancell.

Nobili Ulrico de Rozenberg
fideli nostro dilecto.

39.

Burian z Gutšteina Fridrichowi markrabi Braniborskému: že chce přičiniti se rád, aby pan (Hynek) Krušina z Šwamberka přestal wálčiti proti němu.

Bez místa i roku (1436?) 27 Apr. (Orig. w archivu Bamberském.)

Wysoce urozenému kniežeti pánu a pánu Fridrichowi z božie milosti markrabi Bramburskému a purkrabi Normberskému, pánu mému milostiwému.

Služba má napřed WMti, wysoce urozené knieže a pane muoj milostiwý! Jakož mi WMt píše, túže na pana Krušinu z Šwamberka, žeby WMti bral, škodil a waše chudé lidi hubil, a žeby se WMt podáwala na Ciesařowu Milost na pána našeho milostiwého, i na kněze Hanuše, i na mnoho dobrých lidí, jakož WMt to w swém listu široce wypisuje: buoh to wie, žeť mi jest toho welmi žel, žeť on WMti škodí a zacházie; i chciť o to rád pracowati a s panem Krušinú o to mluwiti a list WMti jemu ukázati. A buduliť moci WMti w tom poslúžiti a weč lepšieho uhoditi, aby ty záhuby chudých lidí stály, w tom i w jiném, na čemžbych Twé Mti mohl poslúžiti, chci to rád učiniti, a toťbych WMti dal po swém poslu wěděti. A dále jakož mi WMt píše, jestližeby WMti lidé do kraje wtrhli, mienillibych já toho pohotowě býti: rač WMt wěděti, žeť jest pan Krušina hauptmanem w kraji

Plzenském, a tak sme se zapsali, jestližeby nám kto do kraje wtrhl a hubiti chtěl, že máme wšichni wzhuoru býti a sobě pomoci. I rač to WMt wěděti, žeť já toho nemohu pohotowě býti. Dat. fer. VI post Georgii.

Burian z Gutšteyna
seděním na Rabšteyně.

40.

Císař Sigmund Wokowi z Sowince pojišťuje amnestii a městu Přerowu swobodné požíwání kalicha.

W Praze, 1 Oct. 1436. (Cod. Towačow. Musei Morav.)

My Sigmund z boží milosti Římský císař wždy rozmnožitel říše, Uherský, Český, Dalmatský, Charwatský ɔc. král. Wyznáwáme tímto listem přede wšemi, kdož jej uzří anebo čtauce slyšeti budau, že jakož od mnoha let rozličné nepřízně, zášti i nechuti byly sau mezi námi a Welebností Naší poddanými s jedné, a mezi urozeným Wokem z Sowince s strany druhé: tak wážíce sobě to a před oči naše wždy kladauce, že milost naše nižádnému, když jediné chce oprawiti, nemá nikoli odepřína ale každému hotowa býti, s dobrým rozmyslem a s raddau naší, k snažné mnohých dobrých lidí, wěrných našich milých, jenž o to mezi námi pracowali, prosbě, wšecky ty nechuti, zášti a nepřízně, kterakžkoli a proč neb očkoli mezi Naší Welebností a jím wzniklé do té doby a wzniklá, i každé ty nelibosti a škody u wálkách již předešlých proti nám a poddaným našim kterakžkoli skrze swrchupsaného Woka činěné, a dále jemu, městu Přerowu, wšem jeho služebníkům a poddaným, i těm wšem, kdož sau wedle něho w létech již minulých a wálkách zašli, zapomenuli a pustili sme, i tímto listem zapomínáme a odpauštíme milostiwě, slibujíce našim císařským slowem jim toho ničímž zlým nezdwíhati wěčně ani zpomínati, neboli našim poddaným toho dopauštěti obyčejem žádným, ani dopustiti nikterakž, by o to kterými práwy duchowními neb swětskými kdy byli poháněni. A ti lidé wšickni w Přerowě i jinde, kteříž již praweného Woka w držení jsau, mají při tom těla božího pod obojím spuosobem přijímání podlé aumluw a zápisuow od nás a posluow od swatého konsilium na to učiněných a wydaných zuostaweni býti; a také když by nám Přerowa sstaupil, tehdy mají kostelowé tu w Přerowě i jinde takowými kněžími, kteříž tak rozdáwají, osazeni býti. A dále ty wšechny úmluwy mezi námi aumluwčími zwláštním listem zapsané máme i slibujem držeti a docela zachowati úplně. A toho na swědomí náš císařský majestát kázali sme přiwěsiti k tomuto listu. Jenž jest dán w Praze, léta od narození syna božího tisícího čtyrstého

třicátého šestého, w pondělí po swatém Wáclawě, léta králowstwí našich Uherského w padesátém, Římského w dwacátém sedmém, Českého w sedmnáctém a císařstwí we čtwrtém létě.

41.

Umluwa pány Českými spůsobená mezi císařem Sigmundem a knězem Bedřichem o město a panstwí Kólín, ježto má tomuto zapsáno býti we 3000 kopách gr. č.

W Praze, 18 Nov. 1436. (Orig. w c. k. tajn. arch. we Wídni.)

Léta od narozenie syna božieho tisícieho čtyřstého třidcátého šestého, w neděli před sw. Alžbětú w Praze, stala sě jest umluwa o Kolín welebným kniežetem panem Oldřichem hrabí Cilským, a urozenými pány, p. Alšem z Šternberka, p. Heincem z Pirkšteina hofmistrem, p. Kašparem kancléřem, p. Haškem z Waldšteina, p. Arnoštem z Wlašimě, p. Přibíkem z Klenowého a Janem z Kunwaldu podkomořím, mezi najnepřemoženějšiem kniežetem a pánem p. Sigmundem z božie milosti Římským ciesařem wždy rozmnožitelem říše a Uherským, Českým ↄc. králem s jedné, a poctiwým knězem Bedřichem z Strážnice s strany druhé.

1) Najprwé aby JMt knězi Bedřichówi na Kolíně a což k tomu příslušie, i na wéskách tuto jmenowaných, t. j. na Milotíně, Solopisky, Břežany, Nowá wes, Radowesice, w Zibohlawiech jeden člowěk, we Kbele jeden člowěk, Licko dwuor, Jestřebie Lhota dwuor, Sány, Mastnice, Malenowice, Hradiščko, w Nebowidech tři kopy platu, Swaté Kateřiny, Zábořie, Libodržice, Chotúchow, Owčáry, wes S. Jakuba, Owčáry dwuor a což k tomu dworu příslušie, S. Mikuláše s rybníkem, mlýny wdolepsané, mlýn w Hrobiech, dwa mlýny u města u samého, wésku Třiedwoří, se wším což k těm wsem příslušie, zapsal tři tisíce kop grošuow, aby JMti tiem lépe mohl slúžiti; a JMt má obmysliti, aby tiem lépe JMti mohl slúžiti. A kdyžby JMt neb budúcí jeho král Český chtěl jemu dáti tři tisíce kop gr. neb jeho budúcím, a dal jim rok napřed wěděti, anebo žeby je přewedl na jiné zbožie s jich wolí: tehdy mají JMti neb jeho budúcím postúpiti města Kolína bez zmatku, a také jich mocí odtud netisknúti, lečby je splatil. A také JMti má kněz Bedřich wšechny holdy jiné propustiti, kteréž k Kolínu drží.

2) It. Kněz Bedřich nemá mocí na žádného swéwolně sahati, ale jestližeby k komu měl kterú winu, aby toho práwem a řádem hleděl; a Cies. Mt nemá jeho dáti žádnému mocí tisknúti mimo tyto umluwy, ale ktožby jej chtěl mimo ně tisknúti, má jemu JMt jakožto jeho pán pomocen býti a jeho brániti.

3) It. o Libenice umluweno jest, aby je Hynek w tej mieře držal jakož nynie drží. A jakož Smiřický k tomu sě táhne, o to máta s Hynkem před Cies. Mtí nebo

jeho radú býti, a každý z nich okázati swé práwo. Pakliby nikterýž práwa neměl, a na Cies. Mt to přišlo: tehdy což z toho JMt Hynkowi učiní, z toho má JMti děkowati, jakožto pánu swému.

4) It. JMt má Zachařowi zapsati starú winnici, dwuor pod Kankem a Pučery wes. Pakliby w tej mieře, než kněz Bedřich zasě přijede, co sobě jiného optal Zachař k tomu podobného, ale to aby mu bylo zapsáno.

5) It. jest umluweno o Keřského, že kněz Bedřich slíbil jest, že Keřský má k Cies. Mti přijeti a JMt za pána přijieti, jako jiní zemané. A což by JMti škody učinil, ježto sě jeho dielu dotkne, to kněz Bedřich má nawrátiti, když sě najprw zasě wrátí; a na to má jemu od twrze odtrženo býti, a Cies. Mt má jemu swój hněw odpustiti.

A wšech na swědomie umluw a wěcí swrchupsaných, my umluwce nahoře jmenowaní naše pečeti wlastnie dali sme přiwěsiti k tomuto listu. Jenž jest dán w Praze, léta a dne jakož sě swrchu píše.

(Sigilla pend. octo.)

42.

Psaní obce Táborské ku panu Oldřichowi z Rosenberka čtwero z let asi 1436 až 1444.

(*Z originálůw w archiwu Třebonském.*)

1.

Urozenému pánu panu Oldřichowi z Rosenberka ꝛc.

Službu naši wzkazujem podlé běhu příměrného, urozený pane! Wznesl na nás pan Jan Ústský, žeby TMt jemu twrz Fuglhauz ztekl a towaryše zjímal i jeho samého Fuglhauzu, a koně i dobytek pobral a twrz tu wypálil ꝛc. I žádámyť toho, dle toho křesťanského příměřie, kteréž spolu máme, aby jemu TMt to oprawil. Jinak jestližeby TMt toho oprawiti nechtěl, musilibychom TMt napomínati pro nezdrženie příměřie i z základu. Jehož máme za to, že se TMt toho nedopustí. A tohoť odpowědi žádáme. Dat. Thabor, fer. ij post palmas.

Kněz Bedřich z Strážnice, purkmistr
a radda města Hradiště Tábor.

2.

Urozenému pánu panu Oldřichowi z Rosenberka ꝛc.

Službu naši, urozený pane, času příměrného wzkazujíce, na wědomie dáwáme, že lidem našim z Debrníka, Wlastiboře a Nedwědice, kteříž od strany wašie holdowáni jsú, pobrali na Blatnú a na Lnáře. Protož poněwadž TMt jest najwyšším hauptmanem strany wašie, žádámeť, aby ráčil se k tomu přičiniti, aťby nám a lidem našim opraweno bylo a nawráceno. Jinak my o waše lidi, kteréž máme w holdu, s ižádným nechtělibychom se kyseliti a zacházeti, než musiloťby tak jíti, aťby každý toliko před sebú holdowal. Neb TMt wie, že my se Zmrzlíky i wálku o to byli sme začeli, nechtiece se díwati, by lidi wašeho držienie a naše holdownie hubili. I wěřímeť, že TMt také o naše lidi dědičné stane a jim oprawiti káže. A toho žádáme wašie odpowědi. Dat. Thabor fer. III die Mauricii.

Purkmistr a radda
města Hradiště Tábor.

3.

Urozenému pánu Oldřichowi z Rozmberka, pánu na Krumlowě.

Službu naši napřed, urozený pane milý, wzkazujem. Píšete, že služebníci naši nynie pobrali dobytek, šaty i jiné wěci, a některé lidi zjímali z Záwrawy, tudiež dotýčíce, že jest to panstwie Waše ꝛc. Myť sme toho došli, žeť jsú to lidé nepřátel našich. Pak jakož panstwie dotýčete, toť móže dobře býti, že tu panstwie móžete jmieti; ano my zápisy na Lúňowské zbožie jmá(me), ale panstwie zóstaweno jest k králowstwí, aby požitkowé, což do králowy komory slušejí, byli bez zmatku wydáwáni s toho zbožie. A wšak málo sě na to tak dobře Němci jakožto jiní obrátie, by těch lidí nehubili a do Němec nenosili. Pro kteréžto záhuby, by dnes pán w zemi sě uwázal, málo anebo nic swého panstwie na tom zboží by požil. Protož úfámeť TMti, že našich nepřátel lidí zastáwati nebudete; nebť by byla naše zlá wálka, když TMt naše nepřátely zastáwal. Dat. fer. IV ante Antonii.

Purkmistr a radda
města Hradiště Tábor.

(A tergo: „Compositi fer. III. post Valentini, jako pán z Budějowic přijel, mluwiw s Tábory.“)

4.

Urozenému pánu panu Oldřichowi z Rosemberka.

Službu naši času příměrného, urozený pane, wzkazujeme. Jakož TMt nám o příměří píše ꝛc. Dáwámeť wěděti, že Čabelský nás o též obeslal; a my wyslali sme k němu, aby mezi p. Kolowratem a Pražany i jinými a námi bylo konáno. Dále o Zmrzlících jakož dotýčete ꝛc. Nebuď tajno wás, že sjewše se s Zmrzlíkem a Pieseckými, snažně mluwili sme s nimi, aby ty záhuby nešly. A oni prawie, že strana waše lidi jich se wšech stran hubí, a žádný přijma jich lidi w hold, nechce před swú stranú brániti a ubezpečiti. Protož račiž se přičiniti, ať strana waše, když jeden lidi jich w holdu jmá, druzí na ně nesahají a nehubie s wašie strany. A jestližeť to od wašie strany pójde, prawieť oni, že chtie také toho přestati. Pakliby se k stawení záhub lidí jich tím obyčejem nepřičinili, sami móžete rozuměti, žeťby to wámi a stranú waší šlo. A my nemohlibychom se s nimi o to kyseliti, poněwadžby stranú waší a wámi sešlo. A toho žádáme wašie odpowědi, abychom o to s nimi uměli dále mluwiti. Dat. Thabor, fer. III post Laurentii.

Purkmistr a radda
města Hradiště Tábor.

43.

Císař Sigmund městečku Jilowému a obywatelům jeho potwrzuje wšech jejich práw a řádůw horničích.

W Praze, 8 Mai 1437. (MS. Kuttnens. Memorab. 1512sq. (fol. lit. C. 3—4.)

„Waysady pánuow Jilowských.“

My Sigmund z boží milosti Římský císař, wždycky rozmnožitel říše a Uherský ꝛc. král, wyznáwáme tímto listem předewšemi ktož jej uzří neb čtúce slyšeti budú, že znamenajíce mnohé a weliké záhuby wěrných našich milých měšťan Jilowských, skrz kteréžto wálkami w létech předešlých trwalými w chudobu welikú sú zašli a dálej a dálej zacházejí den ode dne, tak že pro jich chudobu i hory wšemu králowstwí našemu Českému potřebné a užitečné tudíž u Jílowého pohynuly sú téměř na najwyšší, k nemalé škodě komory naší i wšeho králowstwí našeho Českého. Protož my lítost nad jich záhubú z přirozené nám dobroty jmajíce a chtíce rádi což na nás jest, aby ti měšťané a lidé naši tím snáze a spíše se oprawiti i hory jim příležící wedle swého možení poznenáhla nawesti mohli: s dobrým rozmyslem

a řaddú naší městečku Jilowému swrchupsanému a měšťanuom i bydliteluom jeho wšech jich práw horničích, swobod, řáduow, milostí i obyčejuow jim od slawné paměti předkuow našich králuow Českých daných a od týchž měšťan z starodáwna z obyčeje nebo práwa požíwalých, jichžto i jiní také horníci w zemi České požíwali sú a požíwají, obnowili a potwrdili sme, i tímto listem mocí císařskú a králowskú w Čechách obnowujem a potwrzujem milostiwě tak w cele a plně, jakoby ta wšecka práwa, wšecky swobody a milosti, i wšickni řádowé a dobří obyčejowé swrchupsaní byla tuto a byli wšecka a wšickni skrz od slowa k slowu wepsána a wepsáni. To znamenitě jmenem našich i našich budúcích králuow Českých k wěčnosti a znowu tak wyjasňujíce, jakož i dříwe z dáwna bylo jest: aby městečko již jmenowané a měšťané i bydlitelé jeho wšech úrokuow, daní, berní i každých poplatkuow dědinných prázdni wěčně byli a swobodni, nám ani našim budúcím králuom Českým nikoli jich nejsúce zawázáni plniti nebo dlužni, kteréžto owšem což dědin se dotýče, mocí naší swrchudotčenú swobodili sme a swobodíme konečně tímto listem. Dále tak chcem a k wěčnému tak držení ustawujem, aby wšickni horníci, kteříž dělají nebo dělati budúcně budú tudíž w Jilowém neb wokolo na horách, na rýžích, na potocích, na řekách i w Kníně wšecko zlato cožkoli ho dobýwají a dobýwati budú, nosili k úředníku od nás nebo našich budúcích králuow Českých usazenému do Jilowého, a ten úředník aby nám a komoře králowské wěrně je dáwal, jakož práwo jest i obyčej z starodáwna. A oni také Jílowští měšťané nynější i budúcí aby súduow a práw swých k sobě i k jiným mohli a moc i práwo jměli požíwati, jakož sú za předkuow našich králuow Českých zdáwna požíwali zuobyčeje nebo práwa. Protož wšem úředníkuom, purkrabím i jiným našim a králowstwí našeho Českého poddaným, wěrným našim milým, nynějším i budúcím přikazujem, aby swrchupsaným měšťanuom Jílowským w jich práwích, swobodách, řádích a obyčejích nahoře položených nepřekáželi ani překážeti nedopúštěli, jakož našeho i našich budúcích králuow Českých welikého rozhněwání chtí ujíti. Toho na potwrzení náš císařský majestát kázali sme přiwěsiti k tomuto listu. Jenž jest dán w Praze, léta od narození syna buožího tisícého iiii^c^ xxxvii, den s^o^ Stanislawa biskupa a mučedlníka buožího, lét králowstwí našich Uherského ꝛc. li, Římského xxvii, Českého w xvii a císařstwí w čtwrtém létě.

Ad relacionem domini Johannis de Ryzmberk
de Rábí Johannes Tušek.

44.

Odpowědné listy pánůw a rytířůw Českých hojných proti knížatům Saským w Míšni k ruce pánůw Plawenských dané.

Roku 1437 okolo 22 Mai. (*Orig. w arch. Drážďanském.*)

Wězte, wysoce urozená kniežata a páni, páni Fridrichu, Sigmunde i Wiléme bratřie wéwody Saské, lankrabě Durinské a markrabě Mišenské, že my Jan a Přibík bratřie Zajieci z Waldeka i s swými služebníky chcme waši i wšech wašich nepřietelé býti pro tak mocné weliké bezprawie, kteréž wy urozeným pánóm Hendrichowi staršiemu i mlazšiemu purkrabiem Mišenským a pánóm Plawenským našim zwláště přátelóm dobrým činíte, a proti bohu a práwu, jeho béřete (sic), jímž je Ciesařowa Mt pán náš milostiwý milostiwě darowal i pójčil jim, a ježto sú i práwem získali. A swú čest poctiwě ohražujem, i chcem w jich míru i nemíru státi. Dán tu středu po sw. Duše, an. dom. M°cccc°xxxvij°.

(2 sigilla appressa.)

W týž smysl i w táž slowa psaní odpowědná dali (dato eodem):

Matěj z Nemosic. (insign. tři kapry.)
Wáclaw Myška z Hrádku.
Diwiš Bořek z Miletínka sed. na Kunětické hoře.
Bořek z Hrádku a Krištofor z Chwalkowa.
(Bořkonum insigne idem.)

Aleš z Boskowic a z Richwaldu, Wilém z Mečkowa, Jan Sekretář z Kostelce, Diwiš z Nenabylic, Bořek z Nowéwsi, Braňsaud z Nenabylic, Licek z Chwalkowa, Oldřich z Pawlowa.

Jan z Bezdědic sed. na Kokoříně.
Waněk z Miletínka sed. na Hradištku. (insign. Bořkonum.)
Jiřík z Dubé sed. na Wysmburce, Petr z Náchodu sed. na Adrspachu.
Jetřich z Janowic sed. na Chlumci, Wilém z Ilburka sed. na Hausteině.
Záwiše a Kuneš bratřie z Klinštýna.

45.

Císař Sigmund Jiříkowi z Poděbrad zapisuje a zastawuje w tisíci kopách některá zboží zádušní klášterská.

W Praze, 6 Nov. 1437. (*Orig. w archivu Sw. Wáclawa.*)

My Sigmund z božie milosti Římský ciesař wždy rozmnožitel říše, a Uherský, Český ɔc. král, wyznáwáme tiemto listem obecně přede wšemi, ktož jej uzřie anebo čtúce slyšeti budú, že wzhledše na ta hotowá a wěrná zaslúženie, jimižto urozený Jiřík z Kunstatu a z Poděbrad, wěrný náš milý, Našie Welebnosti rozličně sě jest zachowal, ústawně zachowáwá i budúcně sě zachowati muož a miení, a zwláščě že nám jest Semic i jiných wsí k našie žádosti a rozkázaní z swého drženie propustil: protož chtiece jemu proti tomu naši také milost a wděčnost okázati, a za to dosti učiniti, aby sě nám k službě a k obecnému dobrému hoditi mohl tiem lépe, s dobrým rozmyslem a radú naší témuž Jiříkowi a jeho dědicóm i budúcím zapsali sme jmenem zástawy, a tiemto listem mocí králowskú w Čechách zapisujem wsi Libice, Osek, Weliký Kanín, Opolely, Odřepsy, Podmokly, Pátek a Welenice jeptišek Swatojirských na hradě Pražském, Hořany proboštwie swatého Apolinářiše, Chotún biskupstwie Morawského, Pečky kanownictwie Normberského, Týnec, Nowú wes a Welenku křižowníkuow Swatomarských s Malé strany, s úroky, poplatky, užitky, i se wšemi a wšelikými práwy nebo příslušnostmi, k těm wsem a zbožím z starodáwna příslušnými, nic owšem nepozuostawujíc, w tisíci kopách grošuow pražských střiebrných a dobrých, ke jmění, držení a swobodnému požíwaní, bez našie, našich budúcích králuow Českých i jiných wšech každé otpory a překážky, tak dlúho a dotud, donižby prwéprawenému Jiříkowi neb jeho dědicóm a budúcím, námi, našimi budúcími králi Českými, nebo těmi, jimžby ta wýplata sprawedliwě příslušala, těch tisíce kop grošuow dáno a zaplaceno w celosti nebylo i úplně; to samo wymieňujíce, že ty summy obyčejné, nám a komoře králowské wedle práwa předkuow našich příslušné, mají nám wydáwati, což s toho jich drženie sprawedné jest bez otporu i bez zmatku. A ktož tento list mieti bude s častopsaného Jiříka neb jeho dětí a dědicuow budúcích dobrú wolí a swobodnú, ten má túž moc i práwo ke wšemu, jakžto on sám. Na swědomie toho náš ciesařský majestát kázali sme přiwěsiti k tomuto listu, jenž jest dán u Praze, léta od narozenie syna božieho tisícieho čtyřstého třidcátého sedmého, w středu den swatého Linharta, let králowstwí našich Uherského ɔc. w padesátém prwém, Římského w osmimezidczietmém, Českého w osminádctém a ciesařstwie w pátém létě.

Ad relationem Domini Menhardi de Nowa domo.

56*

46.

Poslední psaní císaře Sigmunda ke stawům Českým, jímž twrdí některá opatření od nich učiněná i jmenuje posly swé k nim, Kašpara Šlika i Hartunga Kluksa.

We Znojmě, 30 Nov. 1437. (*Z rkp. česk. Museum, 24 G. 12.*)

My Sigmund z božie milosti Římský císař wždy rozmnožitel říše a Uherský, Český, Dalmatský ɔc. král: urozeným, statečným, slowútným a opatrným pánóm, ritieřóm, panošem, Praze i jiným městóm i obecně wšem našim a králowstwí našeho Českého poddaným wěrným milým, milost císařskú wzkazujem i wše dobré.

Urození, stateční, slowútní a opatrní wěrní naši milí! Jakož ste nám před sím jmenem wší země naší České psali, řád a spůsob, w němž to ste se ty časy byli ustanowili, široce oznamujíc a žádajíc i prosíce, abychom my dále s wolí, úmyslem i rozkázaním naším k wám k sněmu o suchých dnech najprw příštích wámi složenému wyslati ráčili, dotekše také, že w jiném nechcete shledáni býti, než jako wěrní a upřímní poddaní ku pánu swému shledáni mají býti ɔc. To my také s wděčností a s nemalým utěšením jakož slušalo přijemše, odepsali sme wám, že tak učiniti mieníme; jakož sami to již z listu našeho lépe wiete. I bychomť šíře wypisowali wám wuoli a žádost naši, kterážto jako některak z přirozené té země příchylnosti nám w srdci z mladosti naší až do sie doby wždy lpěla jest a lpí, k wyzdwižení a zwelebení toho králowstwí i wás wšech, nezdá se nám toho potřeba: neb ste nás, když sme s wámi byli, we wšem skutečně lépe shledali, nežli wypsáno mohlo býti, a w tomť s boží pomocí i setrwáme. Protož řeči ukracujíc, posíláměť k wám teď urozené Kašpara Šlika kancléře najwyššího a Hartunka z Kluks, raddu naši a wěrné milé, listu tohoto ukazatele, úmysla i wuole wám k zjewení o wšem až do konce zprawené; žádajíc i prosíc, cožť w této mieře naším jmenem k wám dieti budú, abyste jim úplně wěřili, jakožť bychom s wámi mluwili osobně, radu naši wám po nich wzkázanú pro pokoj a wšecko té země dobré příjmúce i k konci dowedúce. Neb cele wězte, učiníte-li tak, že cti i mnoho dobrého sobě a swým dětem i wšemu králowstwí přispoříte. Dán w Znojmě, w sobotu w den swatého Ondřeje, let králowstwí našich Uherského ɔc. w padesátém prwém, Římského w 28, Českého w 18 a Císařstwí w pátém.

47.

Řeči přednešené na sněmu králowstwí Českého swolaném po smrti cís. Sigmunda k wolení nowého krále.

W Praze, 26 Dec. 1437. (Z rkp. česk. Museum, 24 G. 12.)

I. Řeč nejw. kancléře Kašpara Šlika.

Urození, stateční, slowútní, múdří i opatrní páni milí! Ku prosbě a žádosti waší, kterúžto předsím wložili ste k najslawnějšímu císaři králi a pánu našemu šťastné paměti listy a napsaním waším, aby JMt k času a sněmu tomuto, kterýž ste uložili, ráčil posly swé úmysla swého a wuole dobře zprawené a naučené poslati k zřízení šťastně bohdá wšech wěcí Jeho Welebnosti a králowstwí užitečných: Jeho Welebnost nás dwa služebníky swá k Wašim Milostem jest wyslala, a napsániť sú byli listowé, kteréž uslyšíte, i tu paměť našeho poselstwie, doniž Jeho Milost žiw ještě byl; a tak nám rozkázal, abychom, by pak i umřel, JMti wuoli na wás wznesli, přidaw k nám tyto urozené pány, syna swého posly, kteréž teď widíte. Protož teď prosímeť, abyste to poselstwí naše pro čest Welebnosti Jeho ráčili ochotně wyslyšeti. Najprw list wěřicí a potom jiné také wěci, kteréž což najkratčeji moci budem wyprawíme.

Chtělibychom radějše, urození, stateční, slowútní, múdří a opatrní páni! Wašim Milostem na list wěřicí teď již čtený poselstwie toho najwelebnějšího ciesaře našeho slawné paměti, doniž JMt žiw byl, na wás wznésti, nežli pohříchu nynie po jeho smrti. Neb ačkoli Jeho Welebnost nám welmi pilně wuoli swú wám a wašemu králowstwí oznámiti poručil jest, wšak jsúce zamúceni a jakožto wěrní služebníci smrtí tak welebného knížete jako ze smysla wytrženi, jakož hodné jest, poněwadž netoliko České králowstwie, ale i weškeren swět smrtí tak welebného kniežete mělby žalost mieti: nemóžme aniž umieme té wuole jeho wám tak úplně jakož nám poručeno jest wyprawiti, ale summať kratší jest tato: že Welebnost Jeho znamenaw, doněwadž předsím zde byl, staw a běh tohoto jasného a otcowského králowstwie swého, kteréžto w nynějšiem počátku pokojenie swého dobře by potřebowalo dobrého zpráwce, jenžby to králowstwie z dobrého pokoje w lepší uwodil; znamenaw také Jeho Welebnost přepilné potřeby králowstwie swého Uherského pro pohany wznikujície i také jiné wěci, jichžto tuto wyprawowati netřeba jest, pro kteréžto zdálo se JMti, že nemuož ústawně w tomto králowstwí tráti, myslil jest s welikú snažností, kterakby tomuto králowstwí bez sebe dobrého zpráwce zjednal, jenžto by jeho stopějí následuje, to králowstwí i jeho zemany a přebywatele wšelikú milostí byl přiwietra (sic) i dobrowolenstwím, a to zachowati mohl w dobrém stawu

a w pokoji šťastném, we wšech práwiech jeho i milostech. Ale že tyto časy nezdály se JMti k tomu podobnější, nežli najjasnějšíe a jedna dcera jeho oswiecená kněžna Rakúská, a manžel její, oswiecený také kněz Albrecht markrabě Morawský, z mnohých hodných příčin, jimžto každý z wás sám rozoměti muože, i také zněkaké přirozené náchylnosti, kterúžto i nerozomná zwieřata k swému plodu jsú náchylná: a proto JMt mě Kašpara tehdáž do Wídně poslal byl k oběma, žádaje, aby to břiemě otcowské jakžto děti jeho a dědici přijali, ale tak, aby Welebnosti Jeho jmeno králowstwie, donižby žiw byl, zuostalo, a po jeho smrti dědicóm jeho to zprawujícím. Kterýžto knieže i kněžna, slyšewše poselstwie mé, najprw položiwše sobě, že jim takowé břiemě přieliš těžko jest na sě wzieti pro neswornost králowstwie i jiné příčiny, a prosiece, aby Welebnost Jeho radší to králowstwo múdrostí swú a rozšafenstwím sám zprawowati ráčil, až potom i srownali sě s wolí otcowskú, jížto nebyloby poctiwé odepříti, a řekli sú byli přijíti sem do Prahy k swatému Mikuláši již minulému, i poslušni býti přikázanie Jeho Welebnosti, jakžby jim bylo podobno a slušno, jakž sem pak JMti to tehdy šíře wyprawil. A ačkoli Jeho Welebnost tu odpowěď jich wděčně přijal jest a wesel tím byl, wšak buoh snad tomu ráčil, že JMti tak spěšný otjezd (čím by pak byl naweden neb zjednáním, to buoh wie), ten obojich úmysl zrušil jest. A wšak týž najjasnější ciesař, trwaje w tom úmysle, obeslal JMt do Znojma téhož syna i dcerku, chtě těm wěcem obyčej a cestu dáti.

A předejden jsa smrtí, jakož buoh ráčil, dny swé zawřel a skonal jest u welikém náboženstwí a skrúšení, ježto to nikdy na žádném snad anebo sotně na kterém kniežeti jest shledáno. Ale že JMt ráčil jest wždy ukázati w tom tu, kterúž w sobě měl, swú welikú žádost, slawně učinil jest swé poslednie poručenstwie a testament, a wšecka králowstwie swá i jiná kniežetstwie, kdežkoli ta byla, synu a dceři i rodu jich jest odkázal, ačkoli i po příbuzenstwí byloby k tomu dosti práwa; a přiwolaw pana Hartunka, kterýž teď stojí, a mne, přede wšemi pány sdwiženýma rukama a slziwýma očima řekl jest takto: Wěrní milí! Wiziť již, žeť sem w nebezpečnosti smrti, a že wšemohúcí pán buoh chce již úsilím mým a prácem, kteréžto o cierkew jeho swatú a o dobré wěrných křesťanuow až dosawad nesl sem, konec dáti. Protož wám porúčiem a přikazuji pewně, abyste, bychť já pak i umřel, poselstwie waše owšem a wždy zděli; prostež, žádajtež a welice napomínajtež wšeho králowstwie, ať dceru mú i syna připustie a přijmú w zprávu a panowání králowstwie mého, pozorujíce práw příbuznosti a dědicstwie wedle listu s zlatú bullú, kterýžto králowstwie na to má, w němžto zjewně píše se, že ženské pohlawie tak dědí jakž i syn; a tak děd muoj král Jan přišel jest byl k králowstwí a mnozí předkowé jeho též, i já přišel sem k králowstwí Uherskému; pozorujíce také zápisuow mezi korunú Českú a knížetstwím Rakúským, kteréžto předkowé jich zchowali sú i zapečetili, slibujíc ty zápisy za se a za jich erby a budúcí pod přísahú wěrnú držeti, páni i města; a též

také od Rakúských a jich zemiech všech též formú reversy na Karlšteině ležie s zlatú bullú, o nichžto časem swým dobře budú zpraweni těmito posly syna mého, kteréhožto k Wám tuto přidáwám; a tak také pozorujíc i toho mého posledního kšaftu a poručenstwie. A powězte jim, jestli že to učinie, prawúť a upřiemnú sprawedlnost zachowají, králowstwie upokojí, nám sě tiem welice zachowají, sobě a budúcím swým dobře učinie, a ode wšeho křesťanstwa čest welikú a lásku sobě získtí. Né, by pak těch již wšech tak hodných a sprawedliwých příčin i mých žádostí nebylo, wšak patříc na dobrotu, poctiwost i cnosti žiwota oswiecené kněžny, i na sprawedlnost, prawdu, na cnosti, duoklad, moc i blízkost země téhož kniežete, a že já také i králowstwie Uherské jim dal sem, w kteréžto z milosti božie přijati budú, a tak pro spojenie s tak mnohými králowstwími a panstwími oni by měli je znowa a zúmysla sobě wzieti. A tak jim owšem powězte, žeť ty wšecky wěci jim wěrně a upřímně wzkazujem i radíme, buoh to wie, k jehožto swaté milosti sme powoláni; neb jestli žeť jinak učinie kterýmžto koliwěk lehkým a neważným náwodem proti obecnému dobrému a prawdě, jehož buoh nedaj, ať pamatují na mé poslednie swědectwie, žeť by to bylo proti sprawedlnosti i proti cti, i bohať by tím rozhněwali, a toť by přišlo k weliké nebezpečnosti a k škodě i k hanbě wěčné i králowstwí a k úrazu zeman a bydliteluow jeho, i ku pohoršení k welikému, a ježtoby nadleh ostati nemohlo pro nic, jímžto já před bohem bez winy zuostati chci, nebť k nim we wšech wěcech wěrně činil sem a upřímně atd. Takž tehdy my poslowé teď stojíce a najmilostiwějšího pána našeho přikázaním, z nichžto nikdá sme newynikali, jsúc poslušni, Milostí Wašich také napomínáme, žádáme i prosíme, abyste pro tu JMti welikú lásku, kterúž jest JMt měl k tomuto králowstwí i ke wšem wám, i také pro ta bezčíslná úsilí i práce, kteréžto nesl jest o zwelebenie a upokojenie tohoto slawného králowstwie, a pro dobrodiní, kterážto z mladosti swé ukazowal jest předkóm wašim i wám, a příwětiwě měl a ctil jest wás a milowal mimo wšecky jiné jazyky až do konce swého; a ráčili uslyšeti a naplniti JMti žádost a wuoli; ráčili také pozorowati tak zřetedlné sprawedlnosti dcery JMti i syna, a skrze tuto žádost býti wděčni jich dobroděnie a milosti; abyste, když zříti budete na rod a na plémě JMti w zemi waší, tak na JMti zpomínáním, jakožto na najmilostiwějšího krále dobrodějce a milowníka wašeho a wšeho křesťanstwa, pána již umrlého, mohli patřiti jakžto na žiwého a wám přítomného. Wíceť nynie prawiti wám nemáme, než to co sme powěděli, ježtoť Welebnost Jeho nám wlastníma ústy poručil jest; jiníť pak wěci doplní tohož oswíceného pána a knížete poslowé, když sě WMti čas zdáti bude, kteréž také slyšeti muožete, a kteréž WMti porúčieme, jakož nám i JMt wám jest poručiti rozkázal.

2. Řeč poslůw knížete Albrechta wéwody Rakauského ꝛc.

Urození, stateční, slowútní a opatrní páni milí! Jakož již od těchto urozených posluow najslawnějšího pána našeho Císařowy Milosti sčastné paměti slyšeli ste úmysl Jeho Welebnosti u wěcech tohoto jasného králowstwí: tak my poslowé tak najjasnějšího knížete a pána, pana našeho Albrechta wéwody Rakúsského a markrabě Morawského teď přítomní, posláni jsúc od téhož wéwody z wuole prwé jmenowané císařské welebnosti dwa z Rakús a dwa z Morawy k Wašim Milostem: najprwé od pána našeho wzpowídáme Wám pozdrawení, wšicku dobrú wuoli a žádost i hotowost k rozličným libostem. Majíce w poručenstwí oznámiti a wylíčiti wám práwo dědičné najoswiecenější kněžny panie Alžběty jediné dcerky napředpowěděného pána našeho Císařowy Milosti, kteréž jí přísluší po prawém příbuzenstwí wedle listu s zlatú pečetí, kterýž toto králowstwí má, že dcery dědí tímž práwem jakožto i synowé: protož prosíť, žádá i napomíná kníže pán náš wéwoda a markrabě i kněžna; a tak i my ot obú Wašich Milostí prosíme, abyste je k zpráwě a ku panowání tohoto jasného otcowského dědičného králowstwí ráčili dopustiti a přijieti.

Potom napřed prawený wéwoda prosí Wašich Milostí, abyste wzezříti a w úmysl sobě wzíti ráčili ty znamenité a zřetedlné i slawně zdělané listy a zápisy nápaduow, učiněné dáwno mezi králowstwím Českým, markrabstwím Morawským a knížetstwím Rakúským, kterýchžto někdy, slawné paměti císař Karel, král Wáclaw a Jan markrabě Morawský i také předci swrchupsaného pána našeho wéwody wšickni jmenem swým i dědicuow swých na wěky potwrdili sú, kterýmižto zajisté zápisy pán náš wéwoda, by pak i oswícené kněžny manželky jeho a dcery Císařské Welebnosti nebylo, k nápadu toho jasného králowstwí božské a sprawedliwé práwo měl i má; jakož títž zápisowé a listowé, kteréž kníže má, swědčí, z nichžto některých přepisy řádně zapečetěné přinesli sme, nebo pro smrt pána našeho Císařowy Milosti nemohlo jest jich wšech přepsáno býti, kteréž widěti i slyšeti moci budete, a pokážemť je, kdež se líbiti bude Wašim Milostem. Ale že pro chwátaní a nebezpečnost na cestách listuow hlawních w té míře nemohli sme přinesti, ty Wašim Milostem zamlúwáme se přinésti a pokázati, když toho bude potřebí.

A tak opět prosíme i žádáme od najoswícenějších wéwody i kněžny, abyste wzhlednúce na práwa obú, to jest pána našeho wéwody i kněžny jeho manželky, ráčili je oba ku panowání tohoto králowstwí, jakožto prawému dědictwí jich dopustiti, jej jakožto pána, a ji jakožto paní *ku prawému dědictwí* je přijmúce. Nebť Waše Milosti již rozomějí, že wšecky wěci rozwážíc Waše Milosti tohoto králowstwí, jistě jste jim wedle boha a sprawedliwosti zawázáni, a k tomu kníže i kněžna chtí wám to wšem wšelikterakú wděčností a dobrowolenstwím zpomínati, a každého chudého i bohatého w práwiech jeho a w sprawedlnosti zachowati milostiwě.

48.

Albrecht wolený král Český přislibuje stawům králowství Českého držeti kusy, o které se s nimi umluwa stala.

W Jihlawě, 8 Jun. 1438. (Lib. vetust. arch. civ. Prag.)

My Albrecht, z božie milosti Římský král, po wše časy rozmnožitel říše a Uherský, Dalmacký, Charwatský ꝛc. král, wolený král Český a knieže Rakúské ꝛc. wyznáwáme tiemto listem obecně přede wšemi, ktož jej uzřie nebo čtúce slyšeti budú, že jakož urození, stateční, slowútní a opatrní, páni, rytieři, panoše, města i wšecka obec králowstwie našeho Českého, znamenawše a zřetedlně shledawše práwa a sprawedlnosti naše, kteráž a kterėžto my po zápisiech, zámluwách i zawázaních našich i také wšech pánuow, zeman a měst téhož králowstwie našeho předkuow, a k tomu najoswiecenějšie kněžna a paní, paní Alžběta manželka naše, po prawém a přirozeném dědictwí k již jmenowanému králowství máme, wolili a wzali sú nás sobě wšichni jednohlasně za swého i téhož králowství krále pána sprawedliwého a mocného. Tak my chtiece rádi a z powinnosti již našeho dóstojenstwie, majíce je i to králowstwie wšelikak množiti a šířiti, k jich wšech pilným a snažným žádostem, na těchto sme s nimi jmenowitě wěcech a umluwách zuostali, kteréžto wšem těm, jenž při nás zuostanú, milostiwě držeti chcem, i oni také wděčně od nás přijali sú a přijímají, jakož tuto sě níže píše. Najprwé cožkoli kompaktata a smlúwy za žiwnosti ještě najnepřemoženějšieho kniežete a pána, pana Sigmunda, božské paměti Římského ciesaře a Uherského, Českého ꝛc. krále, mezi swatým sborem Basilejským s jedné, a mezi králowstwím swrchupsaným Českým a markrabstwím Morawským s strany druhé, učiněné a sepsané swědčie a držie, buď o ty čtyři artikuly neb o které jiné wěci, že jim to má držáno a od nás bráněno a hájeno býti. Item ty kusy a wěci zwláštnie, w kteréž sě jest pán a otec náš Ciesařowa Milost králowství a markrabství swrchupsanému zapsal, ty chcem se wší pilností, což najdále moci budem, zemi dowesti. Paklibychom jich, neb které wěci z nich dokonati nemohli beze lsti, ale chcem je w tom držeti a zachowati wedle týchž zápisów a od toho nedati jich tisknúti; než mimo to, což bychom učiniti nemohli, nemáme také honěni a napomínáni býti. A dále o to s pilností státi i pomocni toho býti chcme, aby arcibiskup hodný podlé žádosti jich swěcen byl, jenžtoby žáky na kněžstwie swětil oboje, to jest, ježtoby tělo a krew božie, i také pod jednú spósobú rozdáwali, podlé kompaktat a smluw, o nichž jest swrchu zmienka. Item chcme prwéprawené králowstwie naše České, markrabstwie Morawské, kniežata w Slezí, města i jiné země k témuž králowství našemu příslušné, každý staw w jich řádu, práwu a swobodě

zachowati, držeti i před bezpráwím s jich radú a pomocí brániti, neb to dobře sprawedliwé jest i hodné. Item wšechny dluhy a zápisy slawné paměti ciesaře Karla, krále Wáclawa i ciesaře Sigmunda, kteréžto Jich Milosti w zemi České zapsaly a wydaly sú buďto na králowstwí neb na duchowenstwí, ježto sú s jich wědomím wyšly, ty a takowé chcme neproměnitedlně každému wedle jeho sprawedlnosti držeti, jakož zápisowé swědčie. Item cožby zámków neboli sboží od koruny České bylo bezpráwně odtrženo, o nawrácenie těch zasě chcme rádi s jich radú a pomocí státi, neb dobře rozomieme, cožbychom w tom dobrého učinili, že sobě i tej zemi užitku a dobrého přispoříme. Item o wyzdwiženie hor chcme rádi sě přičiniti, což budem moci najlép pro naše a tej koruny i jiných zemí poctiwé a užitečné. Item chcem úřady a zámky w Čechách Čechóm, kteřížby sě nám líbili, poručiti, aby na úřadiech w Čechách nebyl cizozemec než Čech, ale w jiných zemiech k koruně České příslušných, aby tak bylo držáno, jakož sú ciesař Karel a jiní králowé Čeští předkowé naši to ustanowili a wysadili podlé listuow a priilvegií na to daných. I také jiné wěci, kteréž by sě koliwěk tej koruny České dotýkaly, chcme s radú Českú učiniti, wěřiece jim, že nám s pilností radni budú a pomocni, což našeho i tej země poctiwého byloby a dobrého; a pak, jestližebychom pro které potřeby z země snad odjeti musili, chcme wedle rady jich jednati a tu zemi opatřiti, a kdyžby sě tak udalo, mienili bychom Čechy při sobě a na dwoře našem mieti a milost i přiezeň naši jim ukazowati, jako těm, kteréž milujem zwláštně. A nad to nade wšecko zápisy ty, kteréž na zemi Morawskú máme, ačkoli weliké sme a nesmierné náklady pro zachowánie tej země činili, a mnoho dobrých lidí ztratili, wšak ke cti a k prosbě i žádosti Čechów chcme ten list hlawní a majestát bohdá při korunowání našem k tomu králowstwí k jiným listóm a privilegiem králowstwí Českého dobrowolně w moc Českú položiti, aby tudy naši lásku a příchylnost, kterú k tej koruně máme, wždy poznati mohli. Protož slibujem slowem naším králowským wšecky tyto wěci již wypsané, i každú z nich, we wšech jich článciech úplně držeti a w celosti zachowati bez přerušenie wšelikého. Na zdrženie toho pečet naši králowskú kázali sme přitisknúti k tomuto listu. Jenž jest dán w Jihlawě, w neděli den swaté trojice, léta od narozenie syna božieho tisícieho čtyřstého třidcátého osmého, let králowstwí našich ɔc. w prwém létě.

C. XV.

ZÁPISY WŠELIKÉ O WĚCECH SAUKROMÝCH

od roku 1404 a násl.

1.

Bratří z Přiwozce prodáwají swůj les, řečený Tomin háj, poddaným swým we wsi Milawcích.

27 Jun. 1404. (Z listiny obnowowací, in orig. w archivu Domažl.)

My Bohuše z Přiewozce, Jan a Aleš, wšichni třie bratřie wlastní tudiež z Přiewozce, ženy naše oddané, děti naši, i wšichni naši potomní i budúcí, wyznáwáme tiemto listem wšem, kteřížto jej widěti, čísti nebo slyšeti budú, že sme s dobrým rozmyslem, radú přátelskú i naší dobrú wuolí les náš i se dnem, řečený Tomin háj, prodali wěčně za jisté i hotowé penieze owšem a úplně wybrané i nám w celo zaplacené, ničehož sobě na tom lesu i na tom dnu zachowáwajíce, i prodali sme i prodáwáme tiemto listem u prawé dědictwie našim šlechetným i ctným lidem i kmetóm, jich dětem nynějším i budúcím, i jich potomním, a wšem wuobec, chudému i bohatému wěky wěkoma tu w naší wsi u Milawcích; i slibujem pod naší wěrú i při naší cti, beze wšie zlé lsti, jim wšem wuobec našim kmetóm, jich dětem nynějším i jich potomním, i wšem budúcím, na tom jich lesu i na dnu toho lesu nepřekážeti, ani jim dáti překážeti; ale že mají w něm, i we dnu, i na dnu, plnú wuoli jmieti, oholiti jej, porubiti, prodati, wykopati nebo zkopati, orati, a s tiem učiniti lesem i se dnem, jakožto swými wlastními zbožími, a obrátiti tu nebo tam, kdež se jim nebo každému jich jednomu, bude zdáti za podobné. A nadto slibujeme jim, aby tento list jměl túž moc, jakožto jiní hantfestowé i listy mají moc, ježto oni naši kmetowé jmají na naši dřéweřečenú wes Milawce. A na wěčné potwrzenie té wšie wěci swrchupsané

přiwěsili sme naše wlastnie pečeti s našim wědomím i s naší dobrú wuolí; a prosili sme také pana Dobrohosta z Mělnic, seděním we Lštění, a Bohuše z Štědré, toho času purkrabie w Domažlicích, a také ctných pánuow konšelów města Domažlického, aby na swědectwie swé pečeti k našim přiwěsili k tomuto listu, jim i městu i wšie obci bez škody. Jenž jest dán od narozenie syna božieho tisíce a čtyři sta let léta čtwrtého, ten pátek po swatého Jana i swatého Pawla, jinak řečených swatého Buriana.

2.

Ješík z Popowce we při swé s panem Oldřichem ze Hradce přichází mocně na pana Bočka z Poděbrad, čině dotud příměří.

Na Wilšteině, 12 Oct. 1404. (*Orig. w archivu Jindř. Hradce.*)

Já Ješík z Popowce, seděním na Wilšteině, přiznáwám, obecně před každým tiemto listem, ktož jej uzří nebo čtúce uslyší, že wstupuji i wstúpil sem se wšemi syny swými i služebníky i pomocníky, i beze lsti, ktož pro mě chtie učiniti, w prawé w křesťanské přímiřie s urozeným pánem Oldřichem z Hradce i s jeho pomocníky i služebníky, i beze lsti ktož proň chce učiniti nebo nechati, od té neděle před swatým Hawlem, až do swatého Wáclawa umučenie, a ten den celý, pod wěrú a pode ctí, a pod pěti sty kop grošów dobrých střiebrných, wšak (s) takú úmluwú, abychom s obú stranú w tom času o wšecky wěci i nechuti podlé skutków i líčenie, což jest kto komu učinil, do té chwíle mocně i konečně přišli i dali sě ohledati urozenému pánu Bočkowi z Poděbrad, a což by on mezi námi wyřekl, abychom na tom s obú stranú dosti měli, pod jmenowanú pokutú; a také s takú úmluwú: kázalliby mi mój pán, král Český, w tom přímiří co jiného činiti, abych jemu dal napřed wěděti dwě neděli jako dobrý, a on mně též zasě pan Oldřich swrchupsaný, a to wše slibuji pod jmenowanú pokutú sdržeti. Paklibych toho w plně nesdržal, jakož tento list swědčí, tehdy bych wieru i čest, a pět set kop grošów inhed propadl i ztratil řečenému panu Oldřichowi, a ty penieze abych inhed od wyrčenie páně Bočkowa, když bych nebyl poslušen a toho wyrčenie nesdržal, abych w tém dni dal a zaplatil řečenému pánu Oldřichowi hotowými penězi beze wšeho jeho nakládanie i obeslánie i škod. Paklibych toho neučinil, a těch peněz pokutných jmenowanému pánu Oldřichowi nedal a nesplnil hotowými penězi w tom času, jakž sě píše w tomto listu, tehdy abych inhed w Čáslawi w městě królowě wlehl w obyčené (sic) leženie sám swým žiwotem, nebo miesto sebe panoši rytieřského wložil se čtyřmi koňmi a se třmi pacholky, a odtud na nižádné práwo newyjiezditi, dokudž bych sě nesmluwil. A ktož by sě tomuto listu protiwil, aby sám proti sobě a proti swej cti mluwil. A my Frencl z Popowce, seděním w Čiewicích, Jetřich z Orlé, seděním na Rabšteině,

Trojan z Ostružna, seděním w Běstwině, a Wawřinec z Bezděkowa, seděním (w) Wiecemilicích, rukojmě, s Ješíkem i zaň jednotně slibujem swú dobrú čistú wěrú i ctí, a pod jmenowaným základem pod pěti sty kop grošów, že to wše w plně bude sdrženo bez přerušenie panu Oldřichowi jmenowanému, jakž tento list swědčí. A na lepšie swědomie i potwrzenie tohoto zápisu já Ješík jistec jmenowaný (s) swými rukojmiemi tuto jmenowanými s naším dobrým swědomím swé wlastnie pečeti přiwěsili smy k tomuto listu. Jenž jest psán na Wilšteině, od narozenie léta syna božieho po tisíci, po čtyřech stech léta čtwrtého, před swatým Hawlem w tu neděli. (Wisí patero pečetí již porušených.)

3.

Oldřich a Jan bratří ze Hradce we při swé s Lackem z Krawař a Jiřím z Bietowa přicházejí mocně na rozsudek pana Jindřicha z Rosenberka.

Na Krumlowě, 3 Nov. 1404. (Orig. arch. Jindř. Hradce.)

Já Oldřich a já Jan starší bratřie z Hradce wyznáwámy tiemto listem wšem nynějším i budúcím, ktož jej čísti budú nebo čtúce uslyšie, že sme s dobrým rozmyslem a swých přátel radú o ty o wšechny wěci a ústrky, což jich jest mezi nami s jedné strany, a urozeným panem Lackem z Krawař, paní Elškú páně Jiříkowú z Bietowa a jejie synem s druhé strany, přišli mocně na urozeného pána, pana Jindřicha z Rozmberka, bratra našeho milého, a jakž on s tiem učiní a mezi námi swrchupsanými stranami wypowie podlé shledánie a rozeznánie i swědomie obapolně, to wše my swrchupsaný Oldřich a Jan z Hradce slibujem pod třmi tisíci kop grošów a pod tú pří a pod wěrú i pode ctí držeti úplně a docela. A my Jan mlazší z Hradce, Jan starší z Ústie, a Petr z Stráže, rukojmě s nimi a za ně, slibujem wšichni společní rukú naší nerozdielnú dobrú naší wěrú urozeným pánóm, panu Lackowi, pánu na Helfenštaině, panu Petrowi z Krawař, pánu na Plumlowě, panu Litoltowi a panu Jiříkowi, pánóm z Bietowa, že to wše, cožby swrchupsaný pan Jindřich z Rozmberka mezi swrchupsanými stranami wypowěděl, jmáme i slibujem držeti a splniti úplně a docela na wyznánie a rozeznánie pana Jindřicha z Rozmberka dřéwe jmenowaného. Paklibychom toho nesdrželi, na kusu nebo na wšem, tehdy sme swrchuřečeným pánóm tři tisíce kop grošów stříebrných rázu Pražského základu propadli a swú při ztratili; a kdyžby swrchupsaný pan Jindřich z Rozmberka ztracenie základu na nás wyznal, tehdy my swrchupsaní rukojmě po tom wyznání napomenutí slibujem we čtyřech nedělěch swrchupsaný základ tři tisíce kop grošów swrchuřečeným pánóm panu Lackowi, panu Petrowi z Krawař, panu Litoltowi a panu Jiříkowi z Bietowa zaplatiti a splniti penězi hotowými úplně a docela. Paklibychom těch smrchupsaných peněz tři tisíce kop grošów základu propadeného w těch čtyřech

nedělěch nezaplatili ꝛc. (formule obyčejná o wležení do města Krumlowa ꝛc.). A tohoto listu na wěčšie swědomie a jistost my swrchupsaní jistci i rukojmě swé sme pečeti s našim dobrým swědomím k tomuto listu kázali přiwěsiti. Jenž jest dán a psán w Krumlowě, léta od božieho narozenie tisíc čtyři sta čtwrtého, ten pondělí po wšech swatých. (Wisí čtwero pečetí neporušených.)

4.

Lacek z Krawař a Jiří z Bietowa we swé při s pány ze Hradce přicházejí mocně na pana Jindřicha z Rosenberka.

Na Krumlově, 3 Nov. 1404. (*Orig. arch. Jindř. Hradce.*)

Já Lacek z Krawař, pán na Helfenštaině, Elška z Hradce paní Jiříkowa z Bietowa, a já Jiřík z Bietowa s ní, s mú ženú Elškú, a za ni, wyznáwámy tiemto listem wšem nynějším i budúciem, ktož jej čísti budú nebo čtúce uslyšie, že sme s dobrým rozmyslem a swých přátel radú o ty o wšechny wěci a ústrky, což jich jest mezi námi s jednej strany, a urozenými pány, panem Oldřichem a panem Janem staršiem z Hradce s druhej strany, přišli mocně na urozeného pána, pana Jindřicha z Rozenberka, přietele našeho milého, a jakž on s tiem učiní, a mezi námi swrchupsanými stranami wypowie podlé ohledánie a rozeznánie i swědomie obapolně, to wše my swrchupsaní Lacek z Krawař, Elška z Hradce paní Jiříkowa z Bietowa, a já Jiřík s swrchupsanú paní Elškú, mú ženú, s ní a za ni slibujem pod třmi tisíce (sic) kop grošuow, a pod tú pří, a pode ctí a pod wěrú držeti úplně a docela. A my Petr z Krawař, pán na Plumlowě, Albrecht z Cimburku, pán w Towačowě, a Jan z Stráže, rukojmě s nimi a za ně, slibujem wšechni společní rukú naší nerozdílnú, dobrú naší wěrú, urozeným pánóm, panu Oldřichowi, panu Janowi staršiemu bratru jeho, z Hradce, panu Janowi mladšiemu z Hradce, panu Janowi staršiemu z Ústie, a panu Petrowi z Stráže, že to wše, cožby swrchupsaný pan Jindřich z Rozenberka mezi swrchupsanými stranami wypowěděl, jmáme i slibujem držeti a splniti úplně a docela na wyznánie a rozeznánie pana Jindřicha z Rozenberka dřéwe jmenowaného. Paklibychom čeho nezdrželi na kusu neb na wšem, tehdy sme swrchuřečeným pánóm tři tisíce kop grošéw střiebrných rázu Pražského základu propadli a swú při ztratili; a kdyžby swrchupsaný pan Jindřich z Rozenberka ztracenie základu na náš wyznal, tehdy my swrchupsaní rukojmě po tom wyznánie napomenuti slibujem we čtyrech nedělěch swrchupsaný základ, tři tisíce kop grošéw, swrchuřečeným pánóm, panu Oldřichowi, panu Janowi staršiemu z Hradce, panu Janowi mladšiemu z Hradce, panu Janowi staršiemu z Ústie, a panu Petrowi z Stráže zaplatiti a splniti hotowými penězi úplně a docela. Paklibychom těch swrchupsaných peněz

tři tisíce kop grošéw základu propadeného w těch čtyrech nedělěch nezaplatili ɔc. (formule obyčejná o wležení do města Krumlowa, a o obnowení listu, kdyby který z rukojmí w tom času umřel.) A tohoto listu na wětšie swědomie a jistost my swrchupsaní jistci i rukojmě swé sme pečeti s naším swědomiem k tomuto listu kázali přiwěsiti. Jenž jest dán a psán na Krumlowě, léta od buožieho narozenie tisíc čtyry sta čtwrtého, ten pondělí po wšech swatých. (Čtyry prwní pečeti wisí neporušené, pátá jest utržena.)

5.

Albrecht z Martinic paní Elšce ze Hradce prodáwá wes swau Pawlow (w Morawě) s příslušenstwím.

W Telči, 14 Jun. 1408. (*Orig. w arch. w Jindř. Hradci.*)

Já Albrecht z Martinic i (s) swými erby wyznáwám tiemto listem obecně wšem, ktož jej uzřie, aneb čtúce uslyšie, že sem swých zwlastních přátel s dobrú radú Pawlow, tu wes wšechnu, se wším platem peněžitým ročním a wěčným, ježto sem w tej wsi jměl a držal. i se wším, což k tomu přislušie, a zwláště s kostelním podacím a s rychtářstwím, i také se wšemi úžitky, tociž s rolí ornú i neornú, s křewinami, s lukami, s pastwami, s wodami tekúcími, s horami, s doly, s hranicemi, s mezami, a hole se wším práwem, s plným panstwím wší wěci, jakož sem to sám do sie doby držal, sobě na tom práwa ani panstwie ižádného nezuostawuje, prodal sem i tiemto listem mocně prodáwám a postupuji ku prawému dědictwí urozené panie Elšce z Hradce, a k wěrnej ruce urozenému pánu Janowi mlazšiemu z Hradce, za puoldruhého sta kop grošów dobrých střébrných peněz Pražského rázu, kteréžto penieze splnila mi jest úplně a docela. Protož já Albrecht swrchupsaný, prwní prodawce, a my Jan z Hodic, Mareš z Wydřie, Albrecht z Suché, Wáclaw řečený Kadalice z Řečice, rukojmě jeho a zpráwce toho zbožie, slibujem s ním i zaň, wšechni naší dobrú čistú wěrú beze lsti rukú společnú a nerozdielnú, swrchupsaným panie Elšce z Hradce, a k wěrnej ruce urozenému pánu Janowi mlazšiemu z Hradce, na prwém senmu (sic), když u Brně bude, beze lsti, aneb konečně na druhém, we dsky zemské wložiti a zapsati, ke dskám se přiznati, zprawiti, a uswoboditi před každým člowěkem duchowním i swěckým, a zwláště před sirotky, před židy, i přede wšemi wěny, jakož země Morawská za práwo jmá, beze wšie odpory. Paklibychom toho neučinili, neb učiniti nemohli, tehdy inhed máme i slibujem swrchupsaným panie Elšce a k wěrnej ruce panu Janowi mlazšie mu z Hradce ty jisté hlawné penieze, tocižto puoldruhého sta kop grošów i s třetinú wýše nad to w jednom měsieci potom dáti a penězi hotowými zaplaciti beze wšeho odtaženie i protiwenstwie. Paklibychom

toho wšeho neučinili, jehož buoh nedaj, tehdy inhed dwa z nás rukojmí ꝛc. (tuto přichází formule o obyčejném ležení do města Telče, aneb odtud we třech mílech.) A na lepší jistost a potwrzenie swrchupsaných wěcí pečeti swé wlastné s naší dobrú wuolí a s naším wědomím k tomuto listu sme přiwěsili. Jenž jest dán a psán w Telči, léta po buožiem narození po tisíci čtyřisetého léta osmého, den buožieho těla. (Wisí patero pečetí neporušených.)

6.

Jan z Aujezdce, co wězeň propuštěný, a s ním bratr jeho Budiwoj, zawazují se Janowi mladšímu ze Hradce k nemstě pod základem 300 kop gr.

We Hradci, 19 Juni 1408. (Orig. w archivu J. Hradeckém.)

Já Jan z Újezdce wyznáwám tiemto listem obecně wšem, ktož jej čísti budú neb čtúce uslyšie: jakož mě jest urozený pán, pan Jan mlazší z Hradce jal, a w swém wězení pro mé proti němu prowiněnie, jakožto swého nepřietele otpowědného mě sprawedliwě držel, a mne již pokázaw k swé libosti, k mých přátel prosbě a k budúciemu zaslúžení mému i mých přátel z toho wězenie propustil jest: tak já napřed psaný Jan, a já Budiwoj, bratr jeho odtudž z Újezdce, oba jednú rukú nerozdielnú, naší dobrú wěrú slibujewa jemu napředpsanému pánu pod wěrú a pode ctí a pod najwyšším práwem, a nadto pode třmi sty kopami grošéw dobrých střiebrných rázu Pražského, ež wěčně my, ani naši budúcí z té twrze w Újezdci, když bychme jie zase w drženie wešli, ani jinak kterakžkoliwěk buďto swěcky, nebo duchowně proti napřed psanému pánu z Hradce, i proti jeho wšem, ani proti jeho wšem bratří erbowným, což róži nesú, nemáme býti skutkem ani radú, a také proti tomu zboží Tenskému (sic), i proti těm wšem, ježto té chwíle na Týně byli, ani proti žádnému jinému komužkoliwěk, ktož jest (w) tu wálku a pro tu wěc mezi námi zašel; slibujem jim té wěci ničímž zlým nezpomínati, ani proti nim o tu nepřiezeň býwati skutkem ani radú. Paklibychom kdy proti swrchupsanému pánu, aneb proti jeho komu, aneb proti jeho bratří erbowným, jakož se swrchu píše, aneb také proti těm, ktož sú tú wálkú a nechutí mezi námi zašli, jakož se také swrchu píše, co učinili kterú nechutí, skutkem neb radú, a to na nás nebo na koho jiného jmenem naším aneb pro ty nechuti zašlé, a to bylo ukázáno dobrým swědomím před urozeneymi pány, panem Jindřichem z Rozemberka aneb panem Oldřichem z Hradce, panem Janem starším odtudž z Hradce, aneb před panem Janem starším aneb před panem Janem mlazším z Ústie, aneb před panem Petrem z Stráže, před jedným kterýmžkoliwěk z těch tak, ež by ten pán, před kterým by tak ukázáno bylo, a on to wyznal: tehdy my napřed jmenowaní bratřie z Újezdce proti často psanému pánu z Hradce propadli

sme wieru a čest a základ najwyššieho práwa, a nad to tři sta kop grošéw dobrých střiebrných rázu Pražského; a ty penieze we dwú měsiecí po tom wyznání jemu dáti a zaplatiti máme úplně a docela pod wěrú a pode ctí. A my Jan z Wilhartic seděním na Heršteině, Jan z Skály seděním na Šwihowě, Jenec z Čáchrowa seděním w Střeziměři, Drslaw z Čáchrowa seděním w Dešenicích, Wilém z Čáchrowa, Karel z Cehnic a Jan z Widowapole, k jich prosbě snažné na swědomie toho wšeho, což jest swrchu psáno, pečeti swé wlastnie s naší dobrú wolí přiwěsili sme k tomuto listu podlé jich pečetí, slibujíce swrchu psanému panu Janowi mlazšiemu z Hradce naší dobrú wěrú beze wšie zlé lsti, ež to wše, což swrchupsáno jest, bude úplně na wšem bez přerušenie zdržáno. Pakliby na čem zdržáno nebylo, a to před kterým pánem swrchupsaným bylo ukázáno, a on to wyznal, tehdy my wšickni, kdežby to často psanému pánu potřebie bylo, máme i slibujem jemu to také znáti, a nad to na swój wlastní náklad jemu proti nim wěrně, k čemužby nás žádal, pomáhati máme, tak dlúho, dokudžby napřed psanému základu i se wšemi škodami, kteréžby koliwěk a kterakžby koliwěk proto wzal, na nich a na jich zboží nedobl (sic) úplně a docela. A ktožby koliwěk tento list jměl s napřed psaného pana Jana dobrú wolí, ten má i mieti bude plné práwo ke wšem wěcem swrchupsaným, jako on sám. Dán i psán tento list w Hradci, ten úterý prwní po božiem těle, léta božieho po tisíci čtyrstého osmého.

7.

Jan ze Skály a na Šwihowě i tři jeho rukojmě slibují panně Anně dceři Oldřichowě ze Hradce wložiti wěna 500 kop. gr. do desk zemských.

28 Sept. 1409. (Orig. arch. w Jindř. Hradci.)

Já Jan z Skály seděním na Šwihowě, najprwní jistec, a my Bawor z Potnštaina seděním w Žínkowách, Jan z Wilhartic seděním na Herštýně, Wilémek ze Žďáru, rukojmě jeho a spoluslibce, wyznáwámy tiemto listem obecně wšem, ktož jej uzřie nebo čtúce slyšeti budú, že slibujeme naší dobrú wěrú, rukú nedielnú, ku pánu Oldřichowi z Hradce a k jeho erbóm, že chcme jeho dceři panně, panně Anně wěna we dsky zemské wložiti pět set kop grošuow na našich swobodných dědinách najprwnie suché dni, ježtoť přijdú. Paklibychom beze lsti nemohli najprwnie suché dni, ale ihned na druhé potom příštích, aneb na třetie konečně bez pomčenie. Paklibychom toho neučinili, že bychom dřéwe psanej panně Anně, panně Oldřichowě dceři z Hradce pět set kop grošuow wěna we dsky zemské w těch třech suchých dnech pořád příštích newložili, a my rukojmě z toho upomenuti byli od dřéwepsaného pana Oldřicha z Hradce nebo jeho erbów poslem jistým nebo listem: tehdyž

když najprwé upomenuti budeme, slibujeme i máme wjeti wšichni rukojmě, aneb miesto sebe poslati každý panoši řádu rytieřského s jedniem pacholkem a se dwěma koňoma, jeden druhého nečekaje ani se druhým omlúwaje, do města do Hohraždějowic (sic) w dóm ctného hospodáře a t. d. (jakož obyčejná formule zní.) A toho na swědomie a na jistost pečeti naše zwlastnie s naším wědomím a s naší dobrú wolí k tomuto listu kázali sme přiwěsiti. Jenž jest dán a psán w sobotu den swatého Wáclawa, léta od narozenie božieho tisícieho čtyřistého dewátého. (Tři prwní pečeti neporušené wisí, čtwrtá wšak jest utržena.)

8.

Jindřich z Rosenberka i Jan starší ze Hradce podwolují se we při swé rozsudku pana Jana mladšího ze Hradce.

Na Krumlowě, 3 Apr. 1410. (Orig. arch. J.-Hradeckého.)

My Jindřich z Rosenberka a Jan starší z Hradce tiemto listem zewně před každým wyznáwáme, ktož jej čísti nebo čtúce slyšeti budú, že sme slíbili, a tiemto listem slibujem pode ctí a pod wěrú, těch wýpowědí, kteréž mezi námi urozený pán Jan mlázší z Hradce, kdyžkoliwěk moci bude, wypowie, o ty o wšecky kusy, které jsú nebo byly mezi námi, a o to o wšechno, což s sebú s obú stranú činiti máme, wděčni býti, a jemu sě, panu Janowi mlazšiemu, neprotiwiti, ani řečí, ani skutkem, sami skrze sě, ani skrze jiného. A byloliby, žeby urozený pán Jan mlazší, základ sám skrze sě nebo skrze swú radu wyznal na kteréhožkoliwěk nás pro neposlušenstwie, ten základ práwě wyzná, a tomu sě protiwiti nemáme řečí ani skutkem, a jemu toho žádnú nechutí nemáme zpomínati, ani jeho pomlúwati, pode ctí a pod wěrú. A na potwrzenie těch wěcí swrchupsaných i na swědomie swé sme pečeti wlastnie s naší dobrú wolí i s wěděním přiwěsiti kázali sme k tomuto listu. Jenž jest dán na Krumlowě, léta od narozenie syna božieho tisícieho čtyrstého desátého, tu středu po neděli prowodní. (Obě dwě pečeti wisuté welmi porušené jsau.)

9.

Bohuslaw, Hynek Krušina i Janek bratří ze Šwámberka, a Půta ze Skály jich poručník, kwitují opata Teplského z osmi set kop gr. na tu summu, kterau král (Wáclaw) jim zapsal byl na klášteru Teplském.

W Teplé, 25 Apr. 1410. (Orig. klášt. Teplského.)

My Bohuslaw, Hynek řečený Krušina, Janek wlastnie bratřie z Šwamberka,

wyznáwáme tiemto listem wšem obecně, ktož jej čísti nebo čtúce slyšeti budú, ež sme učinili s welebným a dóstojným knězem opatem Teplským počet o ten list, kterýž máme od KMti na dwa tisíce kop gr., a tu sme sě již tak uečetli: že jest wydáno těch peněz osum set kop groš. na tom listu, a z těch osmi set já Bohuslaw swrchupsaný i swými bratří slibujeme dóstojnému knězi opatowi i wšemu konventu Teplskému swú wieru a swú čest, jich z těch peněz osmi set žádnú wěcí nenapomínati. A ještě máme toho na hlawní sumě tocižto na těch dwú tisíce kop, dowzieti dwanádcet set, na ty časy, jakož toho list lépe zprawuje. A tomu pro lepšie swědomie pečet naši sme přiwěsili k tomuto listu, a prosili sme dále přátel našich, urozeného pána, pana Puoty z Skály, w ty časy poručníka našeho, Petra z Šwamberka řečeného Milkowec, aby swé pečeti wedle nás k tomuto listu na swědomie přiwěsili. A to já Puota z Skály, Petr Milkowec z Šwamberka swé pečeti na swědomie přiwěšujem, že nám jest to swědomo, že sě jest ten počet stal; a z těch peněz osmi set nemá napomínáno wiece býti. Dán a psán tento list w Teplé, léta od narozenie syna božieho tisícieho čtyřstého desátého, ten den na swatého Marka evangelisty.

10.

Zápis na dluh 12 kop a 40 gr. Bohušowi opatu kláštera Teplského powinný od Hynka Sojcpergera i rukojmí jeho.

10 Mai 1410. (Orig. kláštera Teplského.)

Já Hynek Sojcperger (SSoyczpergr) prwní jistec, seděním w Kramolíně, Sezema z Wrtba a Petr z Nekměře, rukojmě jeho, wyznáwámy obecně tiemto listem před každeym žiweym člowěkem, že smy dlužni a zawazujem sě šlechetným a nábožneym kněží, knězi Bohušowi opatu kláštera Teplského, i tomu konventu téhož kláštera Teplského, a tomu, kdož by tento list měl s jich dobrú wolí, we dwanácti kopách grošów, a we čtyřiceti groších dobreych stříbrneych Pražského rázu, kterééžto penieze jim dáti a zaplatiti slibujem naší dobrú wěrú rukú společnú a nerozdielnú, i s úrokem na swatého Hawla, ježto najprw ot dánie tohoto listu přijde, a dwě neděli potom. Pakli bychom toho neučinili, tehdy inhed druhey den ot roku upomenutie my rukojmě oba, jeden druhého nečekaje ani sě skrze druhého nepříjezdu wymlúwaje, každý s jedním pacholkem a se dwěma koňoma k ctnému hospodáři w dóm do města do Teplé, kteréž by nám byl skrze naše wěřícé ukázán, tu mámy wjeti a tu prawé a obecné leženie držeti a plniti, a ottud nikam na ižádné práwo newyjézděti, tak dlúho, až bychom našim wěřícím swrchupsané penieze úplně zaplatili, a beze wšech otwoláwánie na panskeych i na králoweych dwořiech. A ušlo-li by čtrnádcste

dní ot roku upomenutie, a my leženie plnili anebo neplnili, a těch swrchupsaneych našim wěřícím nezaplatili: tehdy jim plnú moc držením tohoto listu dáwámy, aby ty penieze swrchupsané sebrali mezi křesťany anebo mezi židy, naše na wšecky škody, a my wzdy abychom leženie plnili tak dlúho, až bychom wšecky škody našim wěřícím, kteréž by oni pro nezaplacenie těch peněz wzeli, kterak by koli přišly, buďto jiezdami anebo posly selíce, kterěžto škody jeden z nich mohl by práwem bez zmatku ukázati, až bychom je zaplatili úplně i s náklady. A umřel-li by kto z nás w tu chwíli, jehož bože uchowaj! tehdy my zuostalí u měsieci jiného tak urozeného a mowitého miesto toho umrlého postawiti, a list bez škody obnowiti, pod základem leženie swrchupsaného. A tomu na swědomie a na wěčie potwrzenie pečeti naše k tomuto listu jsú přiwěšeny. Jenž dán jest tento list ot narozenie syna božieho tisíce a čtyři sta let léta desátého, tu sobotu před Letnicí. (Pečeti pěkně zachowané)

11.

Kuník z Křenow kwituje Bohuše opata Teplského z 30 kop gr.

30 Oct. 1410. (Orig. kláštera Teplského.)

Já Kuník z Křenow seděním u Puclicích, wyznáwám tiemto listem obecně před každým člowěkem, ktož jej uzřie, aneb čtúce slyšeti budú, žež sem wzal, přijal i zdwihl třidceti kop grošuow dobrých střiebrných rázu Pražského, od welebného a duostojného muže kněze Bohuše opatak láštera Teplského, i tudiež ote wšeho konwentu kláštera swrchupsaného, na těch sto kop grošuow, na kterýchžto mně jich list drží i swědčí. Protož slibuji swú dobrú wěrú křesťanskú dřéwe psaného kněze Bohuše i wšeho konwentu z těch třidceti kop grošuow neupomínati, ale raději jeho i wšechen konwent prost a prázden propustiti wcel a úplně. A na swědomie toho wšeho i pro wěčší pamět i jistotu slowútní mužie Jan z Pernártic a Beneda z Wolstajna seděním u Prostěboři k prosbě Kuníkowě kázali sú swé pečeti přiwěsiti. Jenž jest dán léta ot narozenie syna božieho počítajíc tisícieho čtyřistého desátého, ten čtwrtek přede wšemi swatými. (Jen druhá pečeť ještě wisí.)

12.

Wýpowěd Jindřicha ze Hradce mistra křižownického a jiných rozsudcůw we při mezi pány Jindřichem a Janem starším ze Hradce.

We Hradci Jindř., 1 Jul. 1411. (*Orig. arch. w J. Hradci.*)

My Jindřich z Hradce, mistr křížowničí zákonu swatého Jana Jeruzalemského w Čechách i w Morawě ɔc., jakžto najwyšší ubrman, a podlé mne Jan Kočka z Miloněwic, ubrman ode pána Jana staršieho z Hradce wydaný s jedné strany, a ode pána Oldřicha z Hradce, bratra mého, ubrman wydaný Jakub z Morawce, nynie purkrabie w Hradci, wyznáwáme tiemto listem obecně přede wšemi, ktož tento list čísti neb čtúc slyšeti budú, tak jakožto přišli na ny mocně i sě zapsali urození páni a bratřie moji, pan Jindřich z Hradce a pan Jan starší z Hradce, o ty wšecky wěci dole psané w tomto listu, my ubrmané společně sě tázawše i radiwše, (s) starými panošemi, ježto jsú těch wěcí swědomi, napředpsaní páni krikují (sic) takto: Najprw wypowiedáme o dóm páně Janów staršieho z Hradce na dwořišti, ten má udělán býti pěti látrów nad zemí zwýš až do střechy, a nic wiece. Item dwór nowý se wším příslušenstwím, i s lesy březinami, jakož k tomu dworu příslušejí, má ostati panu Oldřichowi. Item zahrada pod paicochem se wším příslušenstwím má ostati při pánu Janowi. Item lúky podlé Žáru, tyť ostawujem při panu Oldřichowi. Item Lasenick(ý . les) . . . , jakož pan Oldřich prawí, žeť sú některé meze byly, a jedna strana příslušela k Hradci, a druhá k Lasenici, ten wšecek les ostawujem k Lasenici, aby žádných mezí neměl. Item les Malikowský, ten weškeu má ostati panu Oldřichowi, jako sě byl dostal panu Heřmanowi po Studentowi. Item o les o Řásu takto wypowiedáme, aby ta strana, kteráž přináleží k Čiměři a k Laclehóm, aby byla páně Janowa, a druhá strana, kteráž přileží k P . . . . , ta strana aby byla páně Oldřichowa; a we dwú nedělí aby s obú stranú poslali tam měřiče swé a swé purkrabie, a rozdělili to podlé listu rozkazowacého rowně na póly. Item o súdních penězéch w Polikně wypowiedámy, aby pan Oldřich swé penieze, i pan Jan swé penieze, s obú stranú wydáwali je na každé léto mezi chudé podlé listu rozkazowacého, a toho s obú stranú nezadržowali. Item o berni takto wypowiedámy: aby, což má pan Oldřich od swého otce, a jemu sě na diele dostalo, k tomu křížowničí úkol, i jiné úkolníky, i to, což sě je ode pana Heřmana panu Oldřichowi dostalo, i což jest pan Jan starší z Hradce dielu na úkolnícéch se panem Oldřichem měl, to wše panu Oldřichowi ostawujem. Proto to wypowiedáme, aby pan Oldřich sám Hradeckého úkola odbýwal. Item o to, což sě jest panu Janowi po panu Heřmanowi dostalo, to má k swému úžitku wzieti, a pan Oldřich má zaň berni dáti, tak aby pan Jan Hradeckého úkolu

prázden byl. Item, což jest úkolníków k Řečici, i berně, s tiem pan Oldřich nemá nic činiti, než pan Jan má sám odbýwati swého. Item, wypowiedáme o tu zahradu u Lutowé, aby pan Oldřich měl dwě čésti tej zahrady, i na wčelách také dwě čésti, a pan Jan má třetinu na zahradě i na wčelách. Tej wšie našie wýpowědi nahoře psané na swědomie swé sme pečeti k tomuto listu přiwěsiti kázali. Dán w Hradci, léta božieho narozenie tisíc a čtyrstého jedenádctého léta, tu středu před swatým Prokopem. (Listina welmi chatrná a místy již nečitedlná, pečeti wšak wisuté tři neporušené jsau.)

13.

Oldřich ze Hradce přiznáwá se ke smlauwě, kterauž mezi ním a Janem starším ze Hradce učinili Jindřich ze Hradce mistr křižownicí a jiní wolení rozsudí.

We Hradci Jindř., 4 Jul. 1411. (Orig. archivu J. Hradeckého.)

Já Oldřich z Hradce (s) swými dětmi i (s) swými erby budúcími wyznáwám tiemto listem obecně wšem, ktož jej čísti, neb čtúc slyšeti budú, že sem smluwen s mým milým bratrem, se panem Janem starším z Hradce, s dobrú radú přátelskú, urozeným pánem Jindřichem z Hradce, bratrem našim milým, mistrem křížowničím zákona swatého Jana Jerusalemského w Čechách i w Morawě ɔc. i slowútnými panošemi: Hrzkem Krlinem z Zahrádky, Baškem z Dubného, Janem Kočkú z Miloňowic, a Jakubem z Morawce, purkrabí tehdy w Hradci, tak že já Oldřich swrchupsaný slíbil sem i slibuji swú dobrú a čistú wěrú beze lsti pode ctí a pod wěrú, za sě i za swé erby budúcie, urozenému panu Janowi staršiemu z Hradce i jeho dětem i erbóm, i tomu, ktožby tento list měl s jeho dobrú wolí, zbožie Morawského, kteréhož sem nenie w držení, to jest Bielkow a Sternberk, i to, což k tomu přislušé, polowici wšeho, což k tomu přislušé, na prwní sněm, kterýž u Morawě bude, we dsky zemské wložiti, jakož země za práwo má, kromě Bielkow hrad, šest popluží najbližších k tomu, dwa rybníky, třidceti kop groš. platu wěčného ročnieho tudiež na Bielkowě, i na jiných okolních najbližších wsech, kteréž k Bielkowu slušejí, což sě w jedné nedostane, ale w druhé, w třetí, až do ukázánie třidcat kop platu psaného, lán lesu, kterýž k Bielkowu přileží, podacie na Bielkowě, potoky, počna ot Hersic až do Stephanowa, s haltéři, což jich jest okolo Bielkowa, to wše we dwúnádcti stech kopách groš. Pražských střiebrných dobrých; to já Oldřich napředpsaný i moji budúcí erbowé napřed máme mieti, a o to wěno, jakož paní Anička, nebožce páně Menhartowa, má na Kunžace, na Stremilowě, a na tom zboží, i což k tomu přislušé, to má shledáno býti na tom sněmu, kterak to wěno we dskách leží, i také kterak w listech o tom wěnu stojí, a ohledajíc dsky i listy, i učinili

sobě o to konec s přátelskú radú, buduli mieti co já Oldřich učiniti sprawedliwě panu Janowi bratru swému již psanému, abych učinil podlé listów a podlé desk. A když sě panu Janowi o to konec stane, jakož napřed psáno stojí, tehdy on, ani jeho erbowé budúcí nemají pana Oldřicha ničímž o ty wěci napomínati, ani jeho budúcích erbów. A máme sě suobú stranú na ten snem ptáti, kdyby měl býti, aby jeden druhému dal napřed dwě neděli wěděti, kterýžby koliwěk zwěděl prwé o tom sněmu. Jehožto na swědomie a jistotu pewnú já Oldřich swrchupsaný swú pečet wlastní dobrowolně k tomuto listu kázal sem přiwěsiti; a pro dalšie swědomie toho my Jindřich z Hradce, mistr křížowničí zákonu swrchupsaného, Hrzek Krlín z Zahrádky, Bašek z Dubného, Jan Kočka z Miloňowic a Jakub z Morawce, také swrchu psaní, prosbú jeho, totiž urozeného pána Oldřicha napřed psaného, swé pečeti wlastnie s naším wědomím podlé jeho k tomuto listu kázali sme přidáwiti. Dán w Hradci, léta ot narozenie syna božého po čtrnádcte stech létech léta jedenáctého, w sobotu den swatého Prokopa. (Šestero wisutých pečetí neporušených.)

14.

Wáclaw Lowek z Jablonowého prodáwá půl lánu w Lowkowicích (w Morawě) Hanslowi z Lowkowic za 3 kopy 40 gr. a zprawuje jej i s rukojměmi swými třetinau wýše.

22 Nov. 1411. (*Orig. arch. w J. Hradci.*)

Já Wáclaw Lowek z Jablonowého i (s) swými erby wyznáwám tiemto listem obecně wšem, ktož jej uzřie, neb čtúce uslyšie,ež sem swých přátel s dobrú radú puol lánu s rolí ornú i neornú, s lukami, s plným panstwím, swobodnú wuolí, což k tomu přislušie, jakož sem sám do sie doby držal w Lowkowicích, nic sobě, ani swým erbóm, ižádného práwa ani panstwie nezuostawuje, ctnému muži Hanslowi řečenému Schelig odtud z Lowkowic a jeho erbóm, prodal sem i postúpil sem, i tiemto listem mocně postupuji ku prawému dědictwí, za tři kopy a za čtyřidceti grošów peněz střébrných Pražského rázu, jenž mi jest hotowými penězi úplně a docela splnil a zaplatil. Protož já Wáclaw, prwní prodáwce, a my Petr z Újezda, Jaň řečený Lowek bratr Wáclawów, také z Jablonowého, jeho prawé rukojmě a zpráwce, slibujem s ním i zaň wšichni společnú rukú a nerozdielnú, naší dobrú wěrú, beze wšie zlé lsti swrchupsanému Hanslowi a jeho erbóm toho jistého puol lánu na prwní snem, když u Brně bude, beze lsti, aneb konečně na druhý, we dsky zemské wložiti a zapsati, ke dskám se přiznati, zprawiti před každým člowěkem ɔc., jakožto země Morawská za práwo jmá, beze wšie odpory. Pakli bychom toho neučinili, neb učiniti nemohli, tehdy inhed máme i slibujem swrchupsanému Hanzlowi a jeho erbóm ty jisté hlawné penieze, tocižto tři kopy a čtyřidceti grošów i s třetinú wýše nadto

dáti a penězi hotowými zaplatiti w jednom měsieci potom beze wšeho protiwenstwie. Paklibychom toho wšeho neučinili ꝛc. (obyčejná formule o wjetí w obecné ležení do města do Morawských Budějowic.) A na lepšie swědomie a potwrzenie těchto wěcí swrchupsaných s naším dobrým wědomím a s naší wuolí naše wlastnie pečeti přiwěsili sme k tomuto listu. Jenž jest dán a psán toho léta, ježto se píše léta od buožieho narozenie tisíce čtyřistého léta jedenáctého, den swaté Cecilie. (Tré pečetí wisí neporušených.)

15.

Bohuslaw, Hynek Krušina i Janek bratří (ještě nezletilí) ze Šwamberka kwitují opět ze 200 kop gr. opata kláštera Teplského (srown. 25 Apr. 1410).

W Teplé, 28 Febr. 1412. (Orig. kláštera Teplského.)

My Bohuslaw, Hynek řečený Krušina, Janek, wlastní bratří z Šwamberka, wyznáwáme tiemto listem wšem obecně, ktož jej čísti nebo čtúce slyšeti budú, že sme wzeli uenie druhú neděli u postě dwě stě kop grošów dobrých střiebrných rázu Pražského na tom listu, ježto máme od Králowy Milosti na dwa tisíce kop grošów, a z těch dwú stú kop já Bohuslaw swrchupsaný i swými bratří slibujeme dóstojnému kněži opatu Teplského kláštera i wšemu konwentu swú wieru i swú čest, jich z těch dwú stú kop napřed psaných žádnú wěcí nenapomínati; a ještě máme na hlawné summě, tocižto na tú dwú tisící kopách, dowzieti tisíc kop grošów, jakož toho list lépe zprawuje. A k tomu pro lepšie swědomie pečet naši sme přiwěsili k tomuto listu, a prosili sme dále přátel našich, urozeného panoše Jana řečeného Hanowce z Šwamberka, w ty časy poručníka našeho, a Humprechta z Kocowa, aby swé pečeti wedle nás k tomuto listu na swědomie přiwěsili. A to já Jan řečený Hanowec, a Humprecht z Kocowa swé pečeti na swědomie přiwěšujem, že nám jest to swědomo, že sú ti peniezi dáni, a z těch peněz dwú stú kop nemá napomínáno wiece býti. Dán a psán tento list w Teplé, léta ot narozenie syna božieho počítajíc tisícieho čtyrstého dwanádctého, tu druhú neděli u postě, ježto sě zpiewá Reminiscere.

16.

Další kwitance týchže bratří témuž opatowi na 200 kop gr.

W Teplé, 7 Dec. 1412. (Orig. kláštera Teplského.)

My Bohuslaw, Hynek řečený Krušina, Janek wlastní bratřie z Šwamberka, wyznáwáme tiemto listem wšem obecně, ktož jej čísti nebo čtúce slyšeti budú, že sme wzeli nynie na swatého Martina králowy berně, ježto mají dáti na swatého Martina a na Hromnice, tu sme wzeli dwě stě kop grošów společně dobrých střiebrných rázu Pražského na tom listu, ježto máme ot KMti na dwa tisíce kop grošów, a z těch dwú stú kop já Bohuslaw swrchupsaný i (s) swými bratříni slibujeme welebnému knězi opatu Teplského kláštera i wšemu konventu swú wieru i swú čest, již z těch dwú stú kop napřed psaných ižádnú wěcí neupomínati, ale máme znáti před Králowú Milostí i před jeho radú, že sme ty penieze wzali ot kněze opata i ot konventa swrchupsaných. A ještě máme na hlawnie sumě, tocižto na tú dwú tisící kopách osm set kop grošów, jakož toho list králów lépe zprawuje. A k tomu pro lepšie swědomie pečeti sme swé přiwěsili k tomuto listu, a prosili sme dále přátel našich, urozeného pana Jana řečeného Hanowce z Šwamberka w ty časy poručníka našeho, a pana Alše Kolowrata z Bezdružic, a Petra z Šemwalda, a Póty z Blahust, aby swé pečeti wedle nás k tomuto listu přiwěsili. A to já Jan řečený Hanowec a Aleš Kolowrat z Bezdružic, a Petr z Šemwalda a Póta z Blahust swé pečeti na swědomie přiwěšujem, že nám jest to swědomo, že sú ty penězy dány; a z těch peněz dwú stú kop nemá napomínáno wiece býti ot nás, ani ot nižádného člowěka. Dán a psán tento list w Teplé, léta ot narozenie syna božieho počítajíc tisícieho čtyrstého dwanádctého, ten den a hod početie matky božie w adwentě.

17.

Boreš z Oseka a na Přimdě kwituje obec města Domažlic ze 200 kop gr., kteréž mu král Wáclaw zapsal byl na tom městě.

23 Febr. 1413. (Original pergamenowý w archivu Domažlickém. Wšech čtwero pečetí utrženo.)

My Boreš z Oseka, pán na Přimdě, wyznáwámy tiemto listem obecně wšem, ktož jej uzřie, anebo čtúce uslyšie, že opatrní a múdří lidé rychtář, purkmistr a konšelé přísežní i wšecka obec města Domažlického těch dwě stě kop grošuow, jakož mi je KMt byl na nich odkázal, úplně a docela hotowými penězi sú mi zaplatili, z kterýchžto dwú stú kop grošuow swrchujmenowaných já Boreš nadepsaný

propúščiem, quittuji je nadepsané měščeníny a prázdny činím tiemto listem, a slibuji swú dobrú wěrú křesťanskú beze wšie zlé lsti, že oni swrchupsaní rychtář, purkmistr i konšelé přísežní a wšecka obec města dřiewe jmenowaného z těch dwú stú kop grošuow od nás a od mého strýce sirotków i od našich budúcích nebudú wěčně napomínáni. A toho wšeho na potwrzenie pečet sem swú wlastní k tomuto listu přiwěsil, a pro lepšie swědomie prosil sem urozených panoší, totižto Bohuši z Sčedré, toho času purkrabí na Přimdě, a Jindřicha z Sedlce, a Jaroše z Blahotic, tej pře mezi námi smlúwcí i ubrmanów s obú stranú, že sú swé pečeti wedle mne také přiwěsili k tomuto listu. Jenž jest dán léta po buožiem narození tisícieho čtyřistého třinádcetého, w ten prwní čtwrtek před hromnicemi.

18.

Petr z Nekměře rukojmím swým, Humprechtowi z Kocowa i Janowi z Rabšteina, slibuje wywaditi jich z rukojemstwí; začež ručí opět jiní rukojmě obyčejnau obšírnau formulí o wležení, do Plzně neb do Žatce.

6 Nov. 1413. (Orig. klášt. Teplského.)

Já Petr z Nekměře, jistec zápisu podepsaného, wyznáwám listem tiemto obecně před každým žiwým člowěkem, ktož jej uzřie nebo čtúce slyšeti budú, že sem zastawil w rukojemstwie slowútné panoše Humprechta z Kocowa a Jana z Rabšteina, tak že sú za mě slíbili a swé pečeti přiwěsili, k Fridrichowi z Walče, i tomu každému, ktožby ten hlawní list měl s téhož Fridricha dobrú wolí k tomu listu, jenž swědčí na tři sta a na osmdesát kop grošów dobrých střiebrných Pražského rázu, a to sú učinili, že sú za mě slíbili, a swé pečeti za mě přiwěsili k mé pilné a snažné prosbě; neb sem jim slíbil a slibuji listem tiemto, je i jich pečeti z toho rukojemstwie a z toho slibu wywaditi a wyprawiti beze wšie jich škody. A my Póta z Gutšteina, seděním na Trpiestech, Jan řečený Burian z Gutšteina, Jan z Hrádku, rukojmě za napřed psaného Petra jistce, slibujem s ním i za něho listem tiemto i dobrú ctí i wěrú naší wšickni rukú společnú a nerozdielnú, i beze wšie zlé lsti, naše wěřice swrchupsané, to jest Humprechta a Jana, a jich pečeti, od swrchupsaného Fridricha i od toho od každého, komuž jeho list na tři sta a na osmdesát kop grošów, anebo ktož by jej měl s jeho dobrú wolí, swědčí, wyprawiti a wywaditi w plně beze wšie jich škody. Pakli bychom toho neučinili, tehdy inhed potom my rukojmě swrchupsaní, když bychom koliwěk od našich wěřících jednoho anebo jich poslem napomenuti byli, jeden na druhého neukazuje ani jeden druhého čekaje, ani sě kterak jinak wymlúwajíc, každý s jedniem pacholkem a se dwěma koňoma w jednom z těchto

měst, to jest w Nowém Plzni neb w Žatči, kteréž by nám od našich wěřících jednoho anebo jich poslem jmenowáno bylo, do počestné hospody, kteráž by nám také od nich anebo jich poslem jmenowána byla, wléci mámy a slibujeme, a tu ležeti, jakož w České zemi obyčej a práwo jest, každý sám swým žiwotem aby ležal, anebo sebe miesto budeme moci každý z nás panoši rytieřského řádu w to leženie postawiti a wložiti, a z toho leženie nemámy na nižádné práwo wyjézděti ani wycházeti, ani kterak wyniknúti, doňawadž bychme swrchupsaných našich wěřících, Humprechta a Jana, a jich pečetí z toho rukojemstwie a z toho slibu již jmenowaného newyprawili a newywadili w plně hotowými penězi beze wšie jich škody, a nezastúpili jich w plně, ač by je co proto rukojemstwie a pro ten slib od kohožkoli potkalo; a což by proto newyprawenie škod wzali, jezdiec, tráwiec, upomínajíc, listy a posly posielajíc, anebo kdež by koliwěk a kterakž koliwěk jinak wzešly, ježto by je naši wěřící každý sám za swój diel práwem bez zmatku ukázali: ty wšecky škody mají naše býti, a nic našich wěřících swrchupsaných. A po dwú nedělích ote dne napomenutie w toto leženie, jeden den po druhém čtúce, a my ještě swrchupsaných našich wěřících a jich pečetí z toho rukojemstwie a z toho slibu newywadili a newyprawili, i také wšech škod nezaplatili, tehdy ležme my anebo neležme, wěřící naši tiemto listem mají plnú moc i plné práwo ty jisté penieze jistinné i se wšemi škodami w křesťanech wzieti nebo w židech na naše na wšech škody. A kdež by je koli optali w České zemi, tu my je zastúpiti a jim je wyprawiti slibujeme sami sebú neb našimi dobrými základy, aneb jistými rukojměmi beze wšie jich škody. Také jestli že by kto z nás w tom času umřel a my ještě našich wěřících a jich pečetí z toho rukojemstwie a z toho slibu newyprawili a newywadili, i také wšech škod nezaplatili: tehdy my zuostalí žiwi slibujeme jiného tak jistého a jmowitého, toho umrlého miesto, w jednom měsieci od té smrti prwém počítajíce postawiti, list tento obnowiece, bez škody našich wěřících, pod pokutú naředpsaného leženie, tolikrát, kolikrátž by toho potřebie bylo. Tohoto wšeho ku pewnosti i na potwrzenie naše sme pečeti wlastnie s naší dobrú wolí i s přiznáním k tomuto listu přiwěsili. Jenž jest dán čtúce od narozenie syna božieho čtrnádcte set let a třinádctého léta, w pondělí den swatého Linharta.

19.

Peltrata ze Štítného (sestra někdy rytíře Tómy, spisowatele českého) stupuje klášteru Třebonskému swého platu ročního 4 kopy a 20 gr. jež měla na lidech jmenowaných we wsi Čímeři.

W Třeboni, 2 Febr. 1414. (Orig. w arch. J. Hradeckém.)

Já Peltrata rodem ze Ščítného, bydlem w Třeboni, wyznáwám zjewně wšem tiemto listem, ktož jej uzřie nebo čtúce uslyšie, že sem za zdrawého žiwota, s dobrým rozmyslem a s radú swých přátel, dala, postúpila, i tiemto listem sstupuji čtyři kopy grošów a dwadceti grošów platu wěčného z swého wlastnieho dědictwie, kteréž sem držala od čtyřidceti let beze wšech zmatkuow, poctiwým a nábožným kněží(m), opatowi s konwentem kláštera Třebonského i jich budúcím, we wsi w Čímiři na těchto lidech, jenž takto platie: Hanrech na swatého Jiřie VIII gr. V½ den., a na swatého Hawla tolikéž; Nychlas Newpawr XIIII gr. II½ den.; panna Anna III gr. II denarios; Hoffschuster XII groš. VIIII den.; Cholman IX gr. V½ den.; Hamrzmyd XI gr. I den.: Lancz IX gr. I½ den.; Stephl Nicht XV groš. II den.; Nichlas Cherzner XIII gr. V½ den.; Niclas Pawr XIX gr. IIII den.; Niclas Drachzler IX gr. IIII den.; Wernhort IIII gr., každý jednoho úroku a druhého tolikéž, s tiem se wšiem práwem i panstwím, jakož sem sama držela i s úžitky, kteříž sú, nebo potom budú, na tom sobě nic ani žádnému nezóstawujíc, kromě toho, že swrchupsaní kněží po mej smrti mají wydáwati kopu platu gr. Swatomírowi, příteli mému, tiem během, jako sú jemu na sě list wydali; a za to swrchupsaní kněží i jich budúcí mají činiti wěčnú památku za mú duši i sestry mé, panie Doroty, i mých předkuow. Wšem wěcem swrchupsaným na pewnost, jistost i potwrzenie s swým dobrým wědomím swú sem pečet přiwěsila k tomuto listu; a my Čeněk z Weselé, řečený z Wartenberka, mocný poručník urozených sirotkuow a panstwie z Rozemberka, ku prosbě poctiwé panie Peltraty swrchupsané, znamenajíce jejie žádost, těm wšem wěcem swrchupsaným swú dobrú přidali sme wuoli i přiwolenie k tomu, na swědomie swú sme pečet přiwěsili k tomuto listu, jenž jest dán léta od narozenie syna božieho tisiecieho čtyřstého čtrnádctého, na hromnice. (Dwě pečeti wisuté neporušené.)

20.

Sezema z Kocowa propauští Jence z Čáchrowa z rukojemstwí, do kteréhož byl wešel za pana Bohuslawa ze Šwamberka.

21 Dec. 1414. (*Orig. klášt. Teplského.*)

Já Sezema z Kocowa wyznáwám tiemto listem obecně přede wšemi, ktož jej uzřie nebo čtúce slyšeti budú, že Jenec z Čáchrowa seděním w Střezimiři dal mi úplně swój diel jistinu i se wšemi škodami tři sta a osmdesát kop grošów střiebrných rázu Pražského na tom listu, ježto na něm urozený Bohuslaw z Šwamberka jistec, a Jenec swrchupsaný rukojmě podlé jiných rukojmí za sedm set kop grošów, ježto swědčí Hynkowi z Chříňowa (Chrzinyowa) a jeho dětem Wilémowi a Janowi, a k wěrné ruce panu Henrichowi z Elstrberka, a ktož by jej jměl s Hynkowú swrchupsaného dobrú wolí, ježto já ten list mám; a z toho swrchupsaného jeho dielu jistiny i wšech škod já jej wěčně úplně prázdna propúštiem i quittuji tiemto listem, a slibuji pod wěrú a pode ctí jeho nikdy tiem listem wěčně neupomínati, ani žádný jiný. Pakli bych jej kdy upomenul já, nebo kto jiný tiem listem, tehdy my Radslaw z Kocowa seděním u Měčíně, Humprecht z Kocowa, Burian z Gutšteina a Wáclaw z Oswračína rukojmě jeho, s ním a zaň slibujeme swú dobrú wěrú i ctí wšickni společně jednú rukú nerozdielnú swrchupsaného Jence w tom we wšem zastúpiti beze wšie jeho škody. Pakli bychom toho neučinili, tehdy která by dwa z nás napomenuta byla ɔc. (formule o ležení w městě Klatowech.) Jenž jest dán léta od narozenie syna božieho tisíc čtyři sta čtrnádstého, den swatého Tómy apoštola božieho.

21.

Radslaw z Kocowa prodáwá půldruhé kopy platu na dwau kmetech we wsi Chotějowičkách Zbyňkowi z Miřkowa za 15 kop gr.

2 Mart. 1415. (*Orig. klášt. Teplského.*)

Já Radsław z Kocowa seděním w Měčíně wyznáwám tiemto listem obecně wšem, ktož jej uzřie anebo čtúce uslyšie, že sem učinil s dobrým rozmyslem i s přátelskú radú, nikterakž k tomu nejsa přinucen ani připuzen, než dobrowolně, že sem prodal puol druhé kopy platu jmenem we wsi w Chotějewičkách na kmetiech jmenem na Mikulášowi kopu grošów, a na Matějowi puol kopy grošów platu, za patnadcet kop grošów dobrých střiebrných peněz, urozenému muži Zbyňkowi seděním

na Mířkowě, i tomu každému, ktož by tento list měl s jeho dobrú wolí, a to takúto úmluwú: že já Radslaw dřéwe psaný buduli ten jistý plat moci wyplatiti, a splatiti jej zase w třech letech o swětiem Jiří najprwé přištiem od tohoto listu wydánie počítajíc (sic); pakli bych toho zase nemohl splatiti, tehdy já Radslaw swrchupsaný, a podlé mne rukojmě mé i za mě, urození mužie Jan řečený Bělúšek z Swržna, a Bohuše z Tasnowic, slibujem našim wěřijícím (sic) naší dobrú wěrú křesťanskú wšickni jednú rukú nedielnú ale společnú, té puol druhé kopy platu we dsky wložiti i zprawiti prwé suché dni po těch třech létech od listu wydánie počítajíc, anebo druhé beze lsti, anebo třetie konečně. Pakli bychom toho neučinili, tehdy inhed z nás rukojmí, kterýž napomenut bude, jeden na druhého neukazuje ani sě druhého nebytím omlúwaje, máme wjeti a wléci w prawé a obyčejné leženie této České země . . . . do města do Týna Horšowského atd. (*jakož forma*). Jenž jest psán a dán léta po božiem narození po tisíc a po čtyrech stech létech léta patnádctého, tu sobotu před swatým Wáclawem přenesenie.

22.

Wáclaw z Pece prodáwá panu Janowi mladšímu ze Hradce wes swau Pec (w Morawě).

W Telči, 24 Febr. 1416. (Orig. w arch. J. Hradeckém.)

Já Wáclaw z Pece wyznáwám tiemto listem obecně wšem, ktož je (sic) uzřie, aneb čtúce uslyšie, že sem s dobrým rozmyslem a s wlastních swých přátel radú swú wes wlastní Pec, což sem tu jměl, totiž dwór poplužní se wším, což k tomu přislušie, s platem menowitým, tociž patnácte kop, dwameztietma (sic) grošéw a pět peněz platu ročnieho a wěčného swobodného na dědinách a na lidech menowitých, jakož sem sám držal, s lukami, chrastinami, s potoky, s pastwami, s rolí ornú i neornú, i se wšemi jinými póžitky, s swobodami i se wšie zwolí a se wším panstwím, jakož by koli to jmenowáno mohlo býti, nic sobě ani swým erbóm a budúciem nezóstawuje na tom práwa žádného, prodal sem i tiemto listem mocně prodáwám a ku prawému dědictwí urozenému pánu panu Janowi mlazšiemu z Hradce, té chwíle Římského a Českého krále hofmistru a jeho erbuom, za dwě stě a za dewět kop grošéw a za dewět groš. a za šest peněz, grošéw dobrých střiebrných rázu Pražského, kteréžto penieze splnili sú mi úplně a docela. A proto já swrchupsaný Wáclaw prwní prodajce, a my Strnad z Budkowa, Bohuše z Habrowan, Jakúbek z Úpolněšic, Pelhřím z Slawětína, Hroch z Pošně, a Jan z Modletic, rukojmě jeho a zpráwce toho zbožie swrchupsaného, slibujem wšichni jemu swrchupsanému panu Janowi z Hradce a jeho erbuom a budúciem rukú společnú, nerozdielnú, to zbožie swrchupsané i to wše, jakož sě swrchu píše, úplně a docela na prwní snem, když u Brně

bude, beze lsti a konečně na druhý, beze wšeho prodlenie a proti tomu mluwenie we dsky zemské wložiti a zapsati ku prawému dědictwie, a zprawiti i oswoboditi ɔc. Paklibychom toho neučinili a t. d. (jakož obyčejná formule o zaplacení hlawní summy s třetinau wýš, a pakliby se i toho nestalo, o wjetí tří rukojmí do obyčejného ležení do Telče, zní.) Dán a psán w Telči, léta božieho tisíc čtyřista w šestnáctém létě, den swatého Matěje o masopustě. (Šestero wisutých pečetí neporušených.)

23.

Sezema z Kunstatu a z Jewišowic prodáwá panu Janowi mladšímu ze Hradce wes swau Miletice (w Morawě).

Na Jewišowicích, 21 Mart. 1416. (*Orig. w arch. J. Hradeckém.*)

Já Sezema z Kunstatu, odjinad z Jewišowic, i moji erbowé, wyznáwám tímto listem wšem obecně, ktož jej uzřie, anebo čtúce uslyšie, ež sem s dobrým rozmyslem a s wlaščních swých přátel radú, swú wes Miletice, což sem tu jměl, i se wším, což k tomu přislušie, s platem menowitým tociž pět kop grošéw a tři groše a jeden haléř platu řečeného a wěčného swobodného na dědinách, na lidech jmenowaných, jakož sem sám držel, s lukami a s chrastinami, s potoky, s pastwami, i s rolí oranú i neoranú, i se wšemi jinými póžitky, s swobodami, i se wší zwolí a se wším panstwím, jakoby koli to jmenowáno mohlo býti, nic sobě, ani swým erbóm a budúcím nezóstawuje na tom práwa ižádného, prodal sem i tiemto listem mocně prodáwám a ku prawému dědictwie urozenému pánu Janowi mladšímu z Hradce, tej chwíle Římského a Českého krále hofmistru, a jeho erbóm, za padesát kop a za čtyřidceti grošéw a za pět peněz, grošéw dobrých střébrných rázu Pražského, kteréžto penieze splnili sú mi úplně a docela. A protož já swrchupsaný Sezema z Kunstatu, odjinad z Jewišowic, prwní prodajce, a my Zdich z Ratišowic, seděním u Přišowích, Jan z Tawikowic, Předbor řečený Rohožka ze Třtěnice, Kristofor z Ratibořic, a Čáslaw, seděním w Račicích, rukojmě jeho a zaň, a zpráwce toho zbožie swrchupsaného, slibujem wšichni jemu swrchupsanému pánu Janowi z Hradce a jeho erbóm a budúcím rukú společní, nerozdielnú to zbožie swrchupsané, i to wše, jakož sě swrchu píše, úplně a docela na prwní snem, když u Brně bude beze lsti, a konečně na druhý, we dsky zemské wložiti a zapsati ku prawému dědictwie, a zprawiti i oswoboditi ɔc., jakož země Morawská za práwo jmá. Paklibychom toho neučinili a t. d. (jakož formule obyčejně nejprw o zaplacení peněz hlawních i s třetinau wýš, a pakli by i toho obmeškáno bylo, o wjetí dwau z rukojmí w obyčejné ležení do města Telče ɔc. obšírně zní.) A na wětší jistotu toho wlastnie swé pečeti s naším wědo-

mím a s naší dobrú wolí k tomuto listu přiwěsili smy, kterýžto jest dán na Jewišowicích, léta od narozenie božího tisíc čtyři sta w šestnáctém létě, den swatého Benedikta u puostě. (Šestero wisutých pečetí neporušených.)

24.

Oldřich syn někdy Matiášůw na Práchni, dle poslední wůle otce swého zapisuje matce swé Bětě 4 kopy platu ročního na lukách swých pod Práchní.

W Horaždějowicích, 6 Mai 1417. (Z knih městských w Horaždějowicích.)

Já Oldřich, syn Matiášów, tehdyž na Práchni, wyznáwám tiemto zápisem, že sem postúpil Bětě, mateři swé, lúky pod Práchní na břehu, we čtyřech kopách úroka ročnieho, kteréž jie mám wydati rozdielně: na swatého Jiřie 2 kopě a na sw. Hawla tolikéž, tak jakož Matiáš dobré paměti, otec mój, rozkázal jest. A jestli žebych já úroka swrchupsaného který rok z roków předpsaných buďto na swatého Jiřie neb sw. Hawla, newydal, a neměllibych ten den, ale prwnie dwě neděli potom, tehdy do tej lúky k úžitkóm nemám nižádného práwa mieti tak dlúho, dokudžbych jie mateři swé jinde na tak dobrém úroku neukázal, aneb třidcieti kop newydal wedle rozkázánie kšaftnieho otce mého a muže jejieho. A na to ku potwrzení list kaufrechtní na tu lúku položil sem w konšelskú moc měštěnin Horaždějowských, takú wěcí, že když bych mateři swé předpsané jinde jejie úrok, jakož předpsáno jest, ukázal, aneb jie třidcieti kop, tak jakož rozkázáno jest, wydal, aby mój list byl mi wrácen a lúka swobodna. Také kdyžby buoh w tom času mateře mé neuchowal, tehdy lúka má mi swobodna býti, a ke mně se nawrátiti i s listem kaufrechtním, a tento zápis nemá nižádné wiece moci mieti. A tento zápis stal sě léta od narozenie božieho tisícieho čtyřistého w sedmnáctém létě, ten čtwrtek po nalezení sw. Kříže, před panem Drslawem purkrabí z Wilhartic, před Petrem Krtickým, tehdyž purkmistrem, Petrem Hrnečkem, Čermocheřem, Řehoř Filipowic, Třieska, i před plnú raddú konšel s powolením s obú stranú, Oldřicha i Běty, mateře jeho.

25.

Odolen z Kamýka, wězeň od pana Jana mladšího ze Hradce propuštěný, zawazuje se k nemstě.

6 Febr. 1418. (Orig. arch. J. Hradeckého.)

Já Odolen z Kamýka wyznáwám tiemto listem obecně wšem, ktož jej uzřie, anebo čtúce uslyšie, jakož sem byl u wězení urozeného pána pana Jana mlazšieho z Hradce pro mé proti němu rozličné zawiněnie, tak slibuji pod wěrú a pode ctí,

i pod najwyšším práwem, wěrně, beze wšeho falše, wěčně, dokud jsem živ, nikdy toho wězenie jemu swrchupsanému panu Janowi, aní žádnému jeho, chudému ani bohatému, swětskému, ani duchowniemu ničím zlým nezpomínati, skutkem ani radú, a zwláště těm towarišóm, ježto sú mě jímali, tociž Janowi z Dejšiny, Sezemowi řečenému Chlumek, Jankowi řečenému Chlumek, Jiřinkowi z Malejowic, Ondráčkowi z Sulowa a Jankowi z Olešnice, i těm wšem, ktož sú podlé nich zašli, ničím zlým nemám zpomínati žádnú wěcí, dokud jsem živ, skutkem ani radú; než wěrně děkowati chci swrchupsanému panu Janowi, i zasluhowati chci i slibuji wěrně, dokud jsem živ, ež jest se mnú tak milostiwě učiniti ráčil. Také zwláště já swrchupsaný Odolen z Kamýka swrchupsanému panu Janowi z Hradce slíbil sem, i tiemto listem slibuji pod wěrú a pode ctí, a pod najwyšším práwem, ež dokud jsem živ, wěčně proti panu Janowi napředpsanému, ani proti jeho služebníkóm, jenž nenie u něho jsú aneb potom budú, ani proti jeho městóm i měšťanóm, zámkóm, twrzem, burkrabiem, i jiným wšelikakým úředníkóm wšem i sedlákóm, i proti jiným jeho lidem kterýmžkoliwěk, kteréhožkoli řádu, swětským i duchowním, ani proti jeho sboží wšelikakému, buď w zemi nebo z země, kteréž nenie má nebo potom mieti bude, kteréhožby koli položenie bylo, a kterýmžby koli jmenem mohlo jmenowáno býti, nejmám žádnú wěcí býti, ani co učiniti skutkem ani radú, ani mój žádný, zjewně ani tajně, skrze sě sám, ani skrze koho jiného, a zwláště také proti těm towařišóm, jenž sú mě jímali, proti Janowi z Dejšiny, Sezemowi Chlumkowi, Jankowi Chlumkowi, Jiřinkowi z Malejowic, Ondráškowi z Sulowa, a Jankowi z Olešnice, nejmám wěčně býti o tu wěc, dokud jsem živ, skutkem nebo radú, tajně ani zjewně, skrze sě sám, ani skrze koho jiného. Paklibych kdy co učinil proti swrchupsanému panu Janowi, neb proti komu jeho, buďto skutkem a nebo radú, aneb proti těm towařišóm swrchupsaným, a to ukázáno bylo na poli dwěma člowěkoma usědlýma, a we wsi neb u městě třmi člowěky usedlými: tehdy inhed já swrchupsaný Odolen, když bych od často psaného pana Jana listem a nebo poslem obeslán byl, mám i slibuji pod wěrú a pode ctí, w jednom měsieci k swrchupsanému panu Janowi přijeti, a zprawiti sě toho, a to wšecko nawrátiti, aneb hotowými penězi zaplatiti a odčiniti tak, jakožby on pan Jan swrchupsaný sám řekl a kázal, a to beze wšeho prodlenie a proti tomu mluwenie. A to wše, což swrchupsáno stojí, já swrchupsaný Odolen z Kamýka slibuji napřed sám pod wěrú a pode ctí a pod najwyšším práwem na wšem zdržeti, to což swrchupsáno stojí, na mále i na mnoze bez přerušenie. A my, Wáclaw Frsichar z Chlumu, seděním w Jepčicích, Jan z Bezdědic, burkrabie na Wyšehradě, seděním w Lešanech, Petr z Perče (Perczie), burkrabie na Příbrami, Jošt z Počápl, seděním tudiež. Jezowec z Rakowic, seděním tudiež, Racek z Otic, seděním w Jawořie, Jan z Úsušie, seděním w Kněwicích, Odolen z Krawařowic, seděním w Kowářowě, Albrecht z Tusowic, seděním tudiež, Marquart z Těchařowic, seděním na Bělčicích, Přibík z Obieděnic,

seděním tudiež, Jindřich z Prostěboře, seděním w Kowářowě, Bernart z Kosowyhory, seděním tudiež, Jan z Konratic, seděním w Letech, Ondřej Pinta z Tusowic, seděním w Rechci, Burian z Wepic, seděním tudiež, Kuneš z Kněwic, seděním we Lhotě, Oldřich z Bukowan, seděním tudiež, Petr Húska z Wratišowa, seděním tudiež, Buzek z Bernartic, seděním tudiež, Jan z Bernartic, seděním tudiež, rukojmě jeho, slibujem zaň pod tisícem kopami grošów dobrých střiebrných rázu Pražského, ež to wšc, což jest swrchupsáno, od něho Odolena swrchupsaného a s jeho strany bude na wšem zdržáno úplně. Pakliby na kterej wěci, a nebo na kterém kusu zdržáno nebylo, na mále aneb na mnoze, tak jakož sě swrchupíše, tehdy ihned já Odolen swrchupsaný propadl sem swú wieru a swú čest, a tej sě odsuzuji tiemto listem proti wšem lidem, kteréhož koli řádu, tak abych hoden nebyl žádného dobrého, a wšech běhów rytierských sě odřieci, jakožto člowěk w šranciech o čest ubitý, a nadto i hrdla sě odsuzuji, byllibych kde popaden neb uswědčen, na poli dwěma člowěkoma usědlýma, a we wsi neb u městě třmi člowěky usědlými, ež bych co učinil proti tomu, což tento zápis swědčí, aby se mnú bylo učiněno, jakožto s člowěkem na hrdlo odsúzeným. A my rukojmě jeho swrchupsaní propadli sme tisíc kop grošów swrchupsaných, a ty jemu swrchupsanému panu Janowi mlazšiemu z Hradce máme i slibujem naší dobrú wěrú beze wšie zlé lsti, rukú společnú nerozdielnú dáti a penězi hotowými w jednom měsieci po napomenutí zaplatiti beze wšeho prodlenie i proti tomu mluwenie. Paklibychom i toho neučinili, jehož bože nedaj! tehdy ihned my wšichni, kdyžby jeden z nás rukojmí swrchupsaných od swrchupsaného pana Jana listem nebo poslem napomenut byl, máme i slibujem, jeden na druhého neukazuje, ani sě jeden druhým kterakkoli omlúwaje, wšichni, každý s jedniem pacholkem a se dwěma koňoma wjeti, aneb panoši rytieřského miesto sebe poslati u prawé a w obyčejné leženie do města do Telče, aneb do Hradce, do hospody ctné nám od swrchupsaného pana Jana listem aneb poslem ukázané, a tu ústawičně ležeti máme, a na ižádné práwo newyjézditi. A kdyžby čtrnádcte dní po napomenutí pořád minulo, a ti jistí penězi nebudúli ještě zaplaceni úplně a docela, tehdy ihned dáwáme jemu plnú moc panu Janowi z Hradce, těch tisíc kop grošów swrchupsaných wzieti w křesťanech aneb w židech a jich dobyti na naši na wšech škodu; a přes to wzdy ústawičně ležeti máme i slibujem, a na ižádné práwo newyjézditi, jeližby ti jistí penězi, tisíc kop grošów swrchupsaných, i se wšemi škodami, kteréžby koliwěk a kterak koliwěk on pan Jan swrchupsaný proto wzal, a to sprostným slowem, bez přiesah a bez wěrowánie ukázal, jemu byli zaplaceni úplně a docela. A neuchowalliby buoh smrti z nás rukojmí jednoho neb jich wiece až do desieti nebo do jedenádcti ostatních, tehdy těch deset nebo jedenádcte z nás ostatních, kteříž žiwi zuostanem, máme i slibujem tak jisté a tak mowité tolikéž na miesto těch úmrlých w jednom měsieci po napomenutí k nám přistawiti, a list tento týmiž slowy

obnowiti, pod ležením swrchupsaným beze wšeho prodlenie. A ktožby tento list s swrchupsaného pana Jana dobrú wolí jměl, ten má i mieti bude plné práwo ke wšem wěcem swrchupsaným, jakžto on sám. A na swědomie a na pewnú jistost toho pečeti swé wlastnie s naší dobrú wolí a s naším wědomím přiwěsili sme k tomuto listu. Jenž jest psán a dán léta od narozenie božieho tisícieho čtyřstého osmnadctého léta, w tu neděli na swatú Dorotu o masopustě. (Z dwauadwaceti wisutých pečetí chybí jedenáctá, ostatní jsau neporušeny.)

26.

Oldřich na Práchni zapisuje se knihami městskými w Horaždějowicích, že neprodá wsi swé Práchně, leda Drslawowi z Jindřichowic.

W Horaždějowicích, 29 Jul. 1418. (Z kněh městských w Horaždějowicích.)

Já Oldřich wyznáwám těmito kniehami, že chtěllibych kdy Prácheň wes mú prodati, abych najprwé wznesl na Drslawa z Jindřichowic, toho času purkrabí na Wilharticích, abych jemu prodal; a pakliby on nechtěl kúpiti, tehdybych mohl ji prodati jinému wedle listu mého. Actum anno domini M°CCCC°XVIII, feria VI proxima post Jacobi, coram nobili domino Menhardo de Novadomo, Benessio Snekone tunc magistro civium, Hrnečkone, Petro Kolinense, Johanne Neuracský ceterisque juratis.

27.

Týž Oldřich testi swému Martinowi w Horaždějowicích postupuje platu ročního na Práchni 3 kopy 12 gr.

W Horaždějowicích, 29 Oct. 1418. (Z knih městských w Horaždějow.)

Já Oldřich, Matějuow syn, z Práchně, wyznáwám tiemto zápisem, žeť jest test muoj Martin řečený z Horaždějowic slíbil za mě za dwě a za třidceti kop grošuow k Drslawowi z Jindřichowic, tehdy purkrabí z Wilhartic, tuť jest sám dal, a já jemu na tom stupuji na Práchni tři kopy platu a dwanádst grošuow, pod takú úmluwú, aby já Oldřich swrchupsaný, nebo moji děti měli wýplatu od něho, nebo od jeho dětí. Paklibych já Oldřich předepsaný prodal to zbožie, jeho peniezi mají napřed býti bez otpory, totižto třidceti kop a dwě kopě grošuow. Pakli by Martin měštěnín z Horaždějowic swrchupsaný w swú potřebu zastawil w též práwo, jakož jest swrchupsáno, a on Martin po swé smrti má obrátiti kam chce, wedle swé wóle.

A ten jistý plat má bráti na Tomáškowi, a na Martinowi, a na Wawřincowi, a na Ješkowi rybářowi tudiež na Práchni, a na Janowcowi. Acta sunt hec anno domini M°CCCC°XVIII°, sabbato ante festum omnium Sanctorum, coram Petro dicto Třieska, magistro civium, et Petro Kolinský, et Petro Mleziwa, et Benešio dicto Snek, consulibus civitatis Harawic.

28.

Hendrich z Elsterberka bratřím (Cukrům) z Tamfelda (Steinfelda) potwrzuje listu na manstwí we Štútowě, jejž měli od pana Borše z Risenburka.

16 Jun. 1425. (Orig. w městě Žluticích.)

Já Henrich z Elsterberka, seděním na Plané, wyznáwám tiemto listem před každým, ktož jej uzřie neb čtúc slyšeti budú, že tak jakož urozený pán Boreš starší z Risemburka, syn páně Boršów, prodal jest w Štútowě ty dwuory, a také dwuor Pechów, jakožto list urozeného pana Borše plnějie swědčí; tu přišli před mě slowútná Kateřina z Brodów a její synowé, Jan řečený Cukr, Wáclaw a Racek, bratřie wlastní a nedielní z Stanfelda, ježto sú to zbožie swrchupsané kúpili k manstwí u Petra z Estrhař řečeného Kowář, tu sú mne milostiwě prosili, swrchupsaná Kateřina, Jan, Wáclaw a Racek, bratřie swrchupsaní, abych jim toho listu na manstwie potwrdil, též jakožto list hlawní urozeného pana Borše slowo od slowa takto jest:

My Boreš starší z Risemburka, syn páně Boršów, seděním w Žluticích .... Jenž jest dán od narozenie božieho tisíc a po tři sta a po dewadesát letech třetieho léta.

Protož já swrchupsaný Henrich z Elsterberka k swrchupsaných prosbě Kateřině, Janowě, Wáclawowě a Rackowě, bratří, tohoto listu potwrzuji a úplně potwrdil sem, a w též práwa přijímám, přijel sem a mocí tohoto listu úplně přijímám w též manstwie swrchupsané, a to často jmenowané Kateřinu, Jana, Racka, Wáclawa bratří nedielnú. A pro lepšie swědomie i potwrzenie toho wšeho swrchupsaného swú sem pečet swým dobrým rozmyslem i wědomím k tomuto listu přiwěsil, a prosil sem slowútných panoší Petra z Estrhař řečeného Kowář, seděním w Ošelíně, Zbyňka z Kocowa seděním w Chodowé Plané, Odolena z Oračowa seděním we Mlýňanech, Petra z Čícowa, Jana z Swinawy, že sú pro lepšie swědomie swé pečeti k tomuto listu přiwěsili. Jenž jest dán po narození syna božieho tisícieho čtyřstého dwadcátého pátého léta, tu sobotu po swatém Wítě.

(Šest wisutých pečetí dobře zachowaných.)

29.

Jan Raubík ze Hlawatec, jat byw od Budějowských a propuštěn směnau za Waňka jejich měšťana, slibuje ničím zlým nezpomínati wězení toho.

W Budějowicích, 6 Jul. 1425. (Orig. archivu Budějowsk.)

Já Jan Rúbík z Hlawatec, seděním w Habří, wyznáwám tiemto listem obecně přede wšemi, ktož jej uzřie aneb čtúc uslyšie, že jakož jest Waněk Jaklów syn z Netolic, měštěnín Budějowický, byl jat od Jana Smila z Křemže, a proti němu já Rúbík nadepsaný stawen jsem a jat od rady a obce města Českých Budějowic pro Smila z Křemže, tak že jest mezi mnú a nadepsaným Waňkem přátelsky umluweno a uhozeno o sproštěnie naše dobrými lidmi, že jsem z toho stawenie a wězenie propuštěn wšie wěcí a úplně; protož já swrchupsaný Jan Rúbík slíbil sem i slibuji tiemto listem swú dobrú čistú křesťanskú wěrú, a k tomu pode ctí swú, najjasnějšiemu kniežeti a pánu, panu Albrechtowi, wéwodowi země Rakúské ɔc., a urozenému pánu Lipoltowi z Krajku, plné radě i wšie obci napřed psaného města, i těm wšem i wšelikakým, ktož jsú nebo potom budú Kniežetině Milosti poddaní, swrchupsaného wězenie ničímž zlým nespomínati, já, i moji budúcí, i ti wšickni i wšelikací, ktož pro mě chtie učiniti nebo nechati, beze lsti. Na pewnost a pro lepšie jistost wěcí nadepsaných swú sem pečet wlastnie jistým wědomím k tomuto listu kázal přiwěsiti, k níž sě dobrowolně přiznáwám, a připrosil sem slowútných panoší a přátel mých, Wiléma Kozáka z Hlawatec, seděním w Římowě, bratra mého wlastního, a Racka z Drahonic, seděním na Maškowci, aby na swědomie a potwrzenie swrchupsaného mého slibu a zápisu pečeti swé wedle mě k tomuto listu přiwěsili. Datum Budweis Boemicali, anno dominice incarnacionis millesimo quadringentesimo vigesimo quinto, feria sexta post festum sanctorum Procopii et Udalrici confessorum.

30.

Ondřej ze Slatiny a Hrdoň z Dubňan slibují panu Fridrichowi Libšteinskému z Kolowrat zdržeti příměří až do sw. Wáclawa n. př.

4 Jul. 1427. (Orig. kláštera Teplského.)

Já Ondřej ze Slatiny, a já Hrdoň z Dubňan, wyznáwáme tiemto listem před každým člowěkem, ktož jej čísti bude neb čtúce uslyší, že sme wstúpili w prawé křesťanské přímiřie a wstupujem ot swatého Prokopa až do swatého Wáclawa ten den celý až do západu slunce, s Fridrichem z Kolowrat seděním na Libšteině, i s jeho

se wšemi služebníky i s pomocníky, i s jeho se wšemi poddanými, i s těmi, ktož by chtěli proň učiniti neb nechati; a to já swrchupsaný Oldřej a Hrdoň slibujem ctně a kázaně prawé křesťanské přímiřie držeti, i wšichni naši služebníci i pomocníci i poddaní, i ti, ktož by chtěli pro nás učiniti neb nechati; a to my swrchupsaní slibujem pod wěrú i pode ctí, i pod základem šesti sty kop grošów dobrých střiebrných nebožce krále Wáclawowa rázu, to přímiřie ctně zdržeti i zachowati až do swrchupsaného roku s našimi se wšemi služebníky i pomocníky i poddanými, i s těmi, ktož by chtěli pro nás učiniti neb nechati. A já Lwík z Jiwňan seděním w Rowném, Wrš z Dolan řečený Slawibor, Kunat ze Šťáhlaw seděním na Skalce, Wrš mladší ze Wšetat, Sulek z Řebčcník, Boreň ze Slabec, Zdeněk z Podmokl, Janek z Dubňan, rukojmě jich a za ně, wyznáwáme tiemto listem i slibujem za urozené panoše za Ondřeje z Slatiny a za Hrdoně z Dubňan, i za jich wšeckny služebníky i pomocníky i poddané, i za ty, ktož by chtěli pro ně učiniti neb nechati, za prawé přímiřie křesťanské, že to přímiřie mají zdržeti ctně a kázaně pod šesti sty kopami grošów dobrých střiebrných nebožce krále Wáclawowa rázu. A jest-li žc by často jmenowaní Ondřej neb Hrdoň, neb jich služebníci neb pomocníci, neb jich poddaní neb ti, ktož by chtěli pro ně učiniti neb nechati, to přímiřic kterak zrušili a nesdrželi tak, jakž to swrchu psáno stojí, ježto by toho přímiřie pro nesdrženie neb přerušenie urozený pán, pan Hynek z Šwanberka řečený Krušina na ně seznal: tehdy předpsaní Ondřej a Hrdoň propadli sú napřed čest a wieru, a my swrchupsaní rukojmě jich propadli sme základ šest set kop grošów peněz napřed jmenowaných. A když by dwě neděli minule po seznání toho základu urozeného pána pana Hynka z Šwanberka řečeného Krušina, tehdy my swrchupsaní rukojmě slibujem společně jednú rukú nerozdielnú tak, aby se jeden od druhého swým dielem nedělil ani se děliti mohl, ani ižádnú řečí mohl se wymlúwati, ale slibujem přijeti do Nowého Plzně neb do Tachowa, neb do toho města, kteréž by s králowy strany bylo, do ctné hospody, kteráž by nám byla ukázána od Fridricha předpsaného z Kolowrat seděním na Libšteině, neb ot toho, ktož by měl tento list s jeho dobrú wolí, tu každý z nás se dwěma koňoma a s jedniem pacholkem slibujem wléci osobně swými žiwoty, a nebo každý z nás budem moci w to leženie panoši řádu rytieřského miesto sebe wložiti s jedniem pacholkem a se dwěma koňoma, a tu máme leženie plniti a ležeti podlé řádu a obyčeje této České země, a z toho leženie nemáme wyjeti na ižádné práwo tak dlúho, jeliž bychom prwé napředpsaným Fridrichowi z Kolowrat, nebo tomu, ktož by měl tento list s jeho dobrú wolí, hotowými penězi šest set kop základu groši střiebrnými napřed menowanými zaplatili úplně docela, i se wšemi škodami, kteréž by škody swrchupsaný Fridrich neb ten, ktož by měl tento list s jeho dobrú wolí, jezdiec, tráwiec, posly listy šeliec, pro naše nesplněnie wzeli, ježto by ty škody často menowaný Fridrich, neb ten, kdož by měl tento list s jeho dobrú wolí,

mohl pokázati práwem bez zmatku, tak okázané škody mají býti naše, jich nic. Také jest-li že bychom těch šest set kop grošów swrchujmenowaných i se wšemi škodami nesplnili, ležme my neb neležme, tehdy napřed psanému Fridrichowi neb tomu, ktož by měl tento list s jeho dobrú wolí, dáwáme plnú moc, swrchu menowané penieze wzieti mezi křesťany neb mezi židy na naši na wšech společnú škodu; a kdež by je koliwěk w České zemi optali a wzali, tu my je máme zastúpiti a je wyprawiti sami sebú, neb našimi dobrými základy, neb jistými rukojměmi, a přes to wždy ležeti máme, a na ižádné práwo newyjížděti, doněwadž bychom toho wšeho nesplnili, což w tomto listu psáno stojí. Pakli bychom proti tomuto kterú oporu listu měli, řečí neb kterak koliwěk, tehdy bychom ji učinili proti swé cti i proti wieře. Tomu wšemu, což w tomto listu psáno stojí, my jistci i rukojmě swrchupsaní naše wlastnie pečeti s naším wědomím i s naší dobrú wolí i s přiznáním přiwěsili sme ku pewnosti i pro lepšie swědomie k tomuto listu. Jenž jest psán a dán po božiem narození po tisíci po čtyrech stech létech w sedmmezcietmém létě, den swatého Prokopa dědice českého.

(Z desíti někdy wisutých pečetí jen poslední se ještě zachowala.)

31.

Kunrat arcibiskup Pražský a bratří Jan i Jindřich ze Smiřic zapisují Hanušowi Rótowi z Dubůw dwůr swůj w Mířejowicích s příslušenstwím we 200 kop gr. na wyplacení zase.

(*Na Raudnici, 11 Januar 1428, z rkp. archivu Raudnického.*)

My Kunrat boží milostí Pražského kostela arcibiskup a papežské stolice legat, a my Jan a Jindřich bratřie z Smiřic, jimžto pro náramnost těžkých a ukrutných wálek w našie zemi wzniklých dóstojný w boze otec a kněz, kněz Kunrat arcibiskup ɔc. swrchupsaný poručil jest a owšem swěřil sebe s hradem Rúdnicí i se wším zbožím, což ho k tomu příslušie, aby naším držením a mocným wládaním i wšelikým naším pečowáním hrad ten Rúdnice se wším tiem při něm ostalým zbožím při kostelu a kapitule Pražských zachowán byl, — wyznáwáme tiemto listem společně přede wšemi, ktož jej uzřie a čísti nebo čtúce slyšeti budú, že znamenawše wěrnú, pilnú a snažnú službu i práci slowútného panoše, Hanuše Róta z Dubuow, služebníka a úředníka našeho najwyššieho, kterúžto jsa naším přikázaním w úřadě a wládaní jemu ot nás poručeném, statečně a wěrně i upřiemě ot mnohých let wedl a nesl jest, služby našie i úřadu jsa pilen, nechtiec téj jeho tak wěrné a pilné služby bez hodné a owšem slušné otplaty pominúti, s dobrým naším rozmyslem a zdrawým mnohých dobrých lidí a přátel našich potazem, zawázali sme se a mocí tohoto listu

owšem zawazujem témuž Hanušowi práwem a sprawedliwým dluhem we dwú stú kop grošów dobrých střiebrných rázu Pražského, w kterémžto dluhu a penězích zapsali sme a tiemto listem mocně zapisujem dwuor náš w Miřejewicích, s dědinami, s řekami, s luky, s úroky i se wšemi robotami k němu za starodáwna příslušnými a kdežkoli neb otkudžkoli wysazenými, zwlášče pak a zejmena tudiež w Miřejewicích, w Podhořanech, w Březie, u Wodochodech, w Nowéwsi, w Rowném a w Črnučku, a k tomu winnici naši w Podhořanech, s kopú a desieti groši úroka ročnieho na lidech našich, wejmeno na Hepkowi, na Martinowi, na Waňkowi a na Rybkowi, se wším a wšelikým práwem i s celým panstwím, nic owšem sobě tu nezuostawujíce, aby to swobodně mohl držeti a tiem jakžto swým wlastním wládnúti, i wšelikak, jakžby mu sě najlép zdálo, toho požíwati a k užitku swému přiwesti, chtělliby kdy komuž buď dáti, zastawiti, směniti, najieti i prodati w též a takowé práwo, jakož on ot nás tiemto listem k tomu má, bez našie i našich budúcích wšeliké odpory a překážky. S takowúto wšak umluwú a wýmienkú: jestližebychom my neboli naši potomní a budúcí kdyžkoliwěk tomu Hanušowi, neboli tomu ktožby jeho práwem w to zbožie wnikl, dwě stě kop grošuow swrchupsaných dali a zaplatili, tehdy má nám nebo našim potomním a budúcím dworu nadepsaného se wším tiem což k tomu přislušie a což swrchujmenowáno jest, i s celým panstwím zase w naši nebo našich potomních a budúcích moc i drženie postúpiti a s tiemto listem wrátiti, wýmluwy ani odpory neklada w tom nižádné. Ale že týž dwuor w Miřejewicích jest pustý a zbořený, a také bez wšelikého nábytku i bez semen Hanušowi již prawenému ot nás postúpen: protož my nebo naši potomní a budúcí nemáme jeho ani toho, ktožby jeho práwem w to wnikl, z ničehož napomínati ani k čemu nutiti, než dadúc jemu dwě stě kop grošuow, a wrátiec také, ačby co na stawenie téhož dworu naložil, w ten dwuor holý se wším swrchujmenowaným zbožím sě uwázati. A nadto nebo mimo to slibujem naší dobrú wěrú bez wšeliké zlé lsti již powěděnému Hanušowi neboli jeho práwem w to wniklému na tom nepřekážeti ani jemu kterýmkoli obyčejem sami skrze sě neb skrze kohožkoli buď jiného w to nesahati, do dwú stú kop swrchupsaných splněnie a zaplacenie konečného. A ktožkoli tento list mělby nebo mieti bude s častopsaného Hanuše dobrú a swobodně přiznalú wolí, ten má i mieti bude túž moc i též owšem práwo ke wšem wěcem w něm položeným a popsaným, jakžto won sám.

Na potwrzenie toho my Kunrat boží milostí arcibiskup Pražský ɔc. swrchupsaný pečet arcibiskupstwie našeho, a my Jan a Jindřich bratřie z Smiřic naše pečeti wlastnie jistým naším wědomím a s plným přiznáním dali sme přiwěsiti listu tomuto dobrowolně. A my také Jindřich Berka z Dubé, seděním na Húsce, Mikuláš Zajiec z Hasemburka, seděním na Budyni, Albrecht z Běškowic, Wáclaw z Mačowic, Jan z Račiněwsi, Jan z Říčan, seděním w Bechlíně a Beneš z Wrbna, běhu nadepsaného dobře jsúce swědomi, ku prosbě najdóst. w boze otce a kněze, kněze Kun-

rata arcibiskupa ɔc. a ku prosbě urozených Jana a Jindřicha bratří z Smiřic, pečeti naše wlastnie wědomě dali sme i dobrowolně na swědomie přiwěsiti k témuž listu. Jenž jest dán na Rúdnici, léta od naroz. syna božieho po tisíci po čtyrech stech osmmezcietmého léta, tu neděli po božiem křtění.

32.

Páni Olomučtí panu Janowi z Lomnice posílají opisy toho, co poselstwí jejich we Wídni jednalo a zjednalo.

W Olomauci, 12 Mart. 1428. (MS. Wenc. de Iglavia, fol. 17b.)

„D. Johanni de Lompnicz.“

Služba naše napřed, urozený pane přiezniwý! Jakož nám oněda WMt na naše obeslání o to poselstwí, jakož sme Markrabini Milosti dieli, odepsal, že ste nerozuměli, žeby náš wěrný městský písař tak poselstwí diel, jakož nám přepis páně Waldnerowa i Curowicerowa lista poslána, (sic) a že WMt to inhned w Brně před konšely odmlúwal, když ste ten list widěli, že ste to tak nesrozuměli: tohoť WMti welice děkujem. A račtež wěděti, že sme wedle WMti rady Markrabinu Milost o to obeslali, dáwajíce se o to naše poselstwí na JMt samu, na JMti radu, i na to písmo, jenž JMti dal náš městský písař toho našeho poselstwí u Wiédni. Nad to nám JMt odepsala, jakož toho teď přepis WMti posieláme, i také JMt nám poslala to písmo našeho poselstwí, jenž náš městský písař JMti napsal u Wiedni i podal, kteréhož WMti teď také přepis posíláme, aby WMt z těch přepisuow mohla srozuměti, kterak nám se krátko w tom děje. Nebť nám skrze to weliký (sic) nechut i nelibost ode pánów zemanów měst i od celé země mohly přiti (sic). Dat fer. vi[a] ante Letare. (1428)

33.

Páni Olomučtí p. Janowi z Lomnice: omlauwají swau horliwost, kterau kladli odpor powěsti o nich wzešlé, jakoby we Wídni byli nežádali znamenité pomoci ɔc.

W Olomauci, 21 Mart. 1428. (MS. Wenc. de Iglaw. f. 18a.)

„D. Johanni de Lompnicz.“

Služba ɔc. uts. Waší Milosti listu nám nynie na náš wýwod odepsanému sme dobře srozuměli. A jakož WMt mezi jiným píše, že sme WMti i ctné radě Brněnské něco horliwě psali, a žeby nebylo potřebí tak horliwě psáti ɔc. Milý pane! myť nic

horliwého WMti ani Brněnské radě píšem: než WMt sama dobře srozumie, že tato pře těžka a welika jest; a kdyžbychom w ní jinak byli shledáni, nežli jsme, toťby nám netoliko od měst, než i také ode wší země nepřiezeň, nechut i také křik bylo zbúřilo. Nebťby nám byla wina dána, žeby pro takowé naše poselstwí Markrabina Milost pomoc s lidmi učiniti zmeškáwal. A proto sme WMti i Brněnské radě psali i přepisy Markrabiny Milosti lista i našeho poselstwí poslali, aby WMt i také Brněné naši prawdu i wýwod mohli seznati. A wěřímeť, že nám WMt za zlé nejmá, než ráčí nám naši prawdy i wýwodu milostiwě popřieti. Také WMti teď posielámy přepisy listów nám od oswieceného kněze Přemka poslaných: po tom sě WMt móž richtowati. Dat. dominica Judica.

34.

Rukojemstwí za wězně propuštěného, že dostawí se opět do wězení, kdykoli powolán bude.

Na Bechyni, 22 Mart. 1428. (Orig. w archivu Budějowsk.)

Já Ondřej z Hrádku, Ctibor z Wyhnanic a Heřman z Hlawatec, wyznáwáme tiemto listem obecně přede wšemi, ktož jej uzřie a nebo čtúc slyšeti budú, že sme wyručili z wězenie ot urozených pána Heince z Lažan, seděním na Bechyni, a ot Mikuláše z Črnic, hauptmana tudiež, Pihuli s Hluboké, we dwadceti kop grošuow dobrých střiebrných rázu Pražského ꝛc. na postawenie až do swatého Hawla najprw přištieho. Pakliby nám swrchupsaní wěřitelé před tiem rokem dali dwě neděli napřed wěděti, tehdy my swrchupsaní rukojmě slibujem swú dobrú wěrú křesťanskú swým wěřitelóm jeho postawiti na swrchupsaný čas na Bechyni na hradě u weliké jístbě w jich moc; pakliby pán buoh Bechyně obehnánie a nebo ztracenie neuchowal, tehda na Strakonicích na hradě u weliké jistbě máme a slibujem swrchupsaného wězně postawiti, tak jakož swrchupsáno stojí. Pakliby sě nestawěl, tehdy my rukojmě a spoluslibce za swrchupsaného wězně slibujem swú dobrú wěrú křesťanskú, rukú společní a nedielnú beze wšie lsti plniti zaň základ a t. d. (ut forma) A pro lepší jistotu a pewnost swé sme pečeti wlastnie přiwěsili k tomuto listu s dobrowolným přiznáním. Datum Bechyne, f. vi ante penthecosten, anno domiui M°CCCC° XXVIII° .

35.

Oldřich z Rosenberka pánům Budějowským: we při o silnicích podwoluje se rozsudku krále Sigmundowu, chtěje i dále zůstati s nimi w dobré wůli.

Na Krumlowě, 9 Jun. 1428. (Orig. w archivu Budějowském.)

Súsedé milí! Jakož o silniciech swá práwa wypisujete, dobře sme srozuměli a také dobře móžete pomnieti, která práwa my a swobody jmáme, kteréž sme wám prawili, od předkuow našich. I zdát sě nám, když Králowa Milost pán náš na Hoře bude, jakož slyšíme, že sě přibližuje, abyšte wy swá práwa, a my swé swobody ukázali před JMtí, a w té mieře abyšte na našich silnicích nepřekáželi, a toho nám, chceteli na tom přestati, konečnú odpowěd po tomto poslu dali. Paklibyšte toho nechtěli učiniti, a zdálo sě wám, nám a našim na našich swobodách a silniciech překážeti, tehdyť bychom, ačkoli nerádi, waše musili stawowati, i také lidem našim k wám brániti choditi i jezditi, i wšelikakú potřebu wám woziti, jehožby jedno lepšie než druhé bylo; neb wždy lehdajakés záwady nám a našim činíte, a newieme, proč sě nám to děje, a mohúc dobře wěděti, že bychom wás nerádi ztratili, a že bychom wždy s wámi súsedsky chtěli bydleti, ač chceteli sami tomu rozuměti. Datum Crumpnow, f. IIII ante octavam corporis Christi, anno ɔc. XXVIII⁰. Ulricus de Rosenberg.

Prudentibus magistro civium, judici, consulibus et juratis, totique communitati civitatis Budweis.

36.

Bičen ze Hříškowa prodaw Ojířowi Kabátowi ze Hříškowa plat roční 1 kopy tudíž, slibuje trh ten wložiti jemu do desk zemských, jak mile zase obnoweny budau.

22 Oct. 1428. (E copia privilegiorum monast. Misensis S. Francisci in arch. Třebon.)

Já Bičen z Hřieškowa oznamuji tiemto listem obecně wšem, ktož jej čísti nebo čtúce slyšeti budú, že sem slowútnému panoši Ojieřowi Kabátowi z Hřieškowa, jeho dědicím a budúcím, kopu grošów platu ročnieho swobodnieho se wším panstwím na člowěku mém Wáclawowi řečeném Šwec tudiež w Hřieškowě, nic sobě panstwie tudiež ani které swobody anebo práwa poostawuje, za jmenowité penieze prawým sprawedliwým trhem prodal a tiemto listem prodáwám, přijaw od něho ty jisté penieze, mně za ten plat úplně a w cele zaplacené, sstúpiw jemu jeho w jeho moc k dědičnému držení a wladení; a swrchupsaný člowěk k němu dobrowolně se seznal.

Kterýž plat tak u mne kúpený a zaplacený se wším panstwím a práwem slibuji swú dobrú křesťanskú wěrú, ačby kdy dsky zemské, kteréž nynie pro wálku w této zemi České nejdú, w swuoj řád wešly, o prwniech anebo o druhých suchých dnech k jich napomenutí jim jej řádně we dsky zemské wložiti a jej zapsati a ujistiti, jakož toho obyčej a běh w zemi byl anebo bude ɔc. A aby toho platu u mne kúpeného a zaplaceného wždy jisti byli, já swrchupsaný Bičen jistec, a my Protiwec řečený Dlask z Razic a Jan Skubele z Jimlína, rukojmě jeho, s ním a zaň slibujem rukú společnú a nerozdielnú jim to zprawiti a očistiti před listy, před židy, před wěny, před sirotky i před wšelikterakými jinými zástawami wedle řádu zemského, kterýž byl anebo bude ɔc. Dán léta od nar. s. bož. tisíc. čtyrstého osmmecietmého, w pátek nazajtří swatých jedenácti tisíc děwic.

37.

Kunrat arcibiskup Pražský we dluhu 100 kop gr. Janowi Firšicowi z Nabdína zapisuje a zastawuje wes Straškow, což tam má.

Na Raudnici, 28 Sept. 1429. (*Z rkp. Raudnického.*)

My Kunrat boží milostí Pražského kostela arcibiskup a papežské stolice legat wyznáwáme tiemto listem obecně přede wšemi, ktož jej uzřie a čísti budú neboli čtúce uslyšie, že jsme dlužni a platiti máme prawého a sprawedliwého dluhu sto kop grošuow dobrých stříebrných rázu Pražského a počtu Českého slowútnému panoši Janowi Firšicowi z Nabdína, kterýchžto peněz již prawených nám jest byl hotowých pójěil, a byli sme jemu za jeho sprawedliwé škody dlužni. Protož nemohúce swrchupsanému Janowi Firšicowi toho dluhu sta kop grošuow tak jakož sě již wypisuje ot něho nám pójčených a sprawedliwě dlužných pro mnohá a těžká wálkami w České zemi wzniklými naše zawedenie w té mieře splniti, ačbychom rádi, s dobrým naším rozmyslem a zdrawým postúpili sme, postupujem, zapsali sme a mocí listu tohoto owšem zapisujem témuž Janowi Firšicowi w tom dluhu lidí našich wlastních we wsi našie Straškowě, což tu máme a držíme, zwláště pak lidi tyto zejmena psané: najprw Walše krčmáře, Waňka Žaludka, Antocha, Peterku, Řéhu, Kostku, se wšemi úroky, poplatky a užitky na ty lidi již jmenowané příslušnými, i s těmi službami, ježtož náprawy slowú služebničí, s nichžto nám sú slúžili a služby činili, i s celým a plným panstwím; dáwajíce jemu tiemto listem plnú moc i práwo, ty nadepsané lidi w Straškowě naše se wšemi i wšelikými jich požitky a příslušnostmi držeti, jimi wládnúti, jakž sě jemu najlép zdá nebo zdáti bude, jich zprawowati a požíwati tak dlúho, donižby jemu dluh jeho nahoře psaný, sto kop grošuow, docela nebyl zaplacen a úplně

dán; chtělliby pak kdy komuž buď dáti, zastawiti, směniti, najíti neb prodati, w též a w takowé práwo, jakož won ot nás tiemto listem k tomu má, bez naší i našich wšech budúcích nebo jakéžkoli práwo k tomu po nás mieti mohúcích wšeliké odpory a překážky. A ktožkoli tento list mělby anebo mieti bude s častopsaného Jana Firšice z Nabdína s jeho dobrú a swobodně přiznanú wuolí, ten má i mieti bude túž moc i též owšem wšeckna práwa w něm položená a popsaná, jakožto won sám má. A tomu wšemu na potwrzenie a lepšie jistotu toho my Kunrat boží milostí arcibiskup Pražský ɔc. swrchupsaný pečet arcibiskupstwie našeho wlastní jistým naším wědomím a s plným přiznáním dali a kázali sme přiwěsiti listu tomuto dobrowolně; a prosili sme urozených pánuow, pana Jana z Michalowic seděním na Bezděze, pana Jindřicha Berku z Dubé seděním na Húsce, pana Jana z Smiřic, pana Jaroslawa Berku z Dubé seděním na Milšteně, statečného rytieře pana Albrechta z Běškowic a Mikše odtudž z Běškowic, že sú také swé pečeti wedle nás dali na swědomie přiwěsiti k témužto listu. Jenž jest dán a psán na Rúdnici, léta po narození syna božieho po tisíci po čtyřech stech dwadcátého a dewátého, w ten čtwrtek den sw. Wáclawa Českého dědice.

38.

Smlauwa o wýplatě hradu Helfenburka blíže Hošťky, jehož Jaroslaw a Jindřich bratří Berky z Dubé swěřili a postaupili w dluhu Janowi ze Smiřic.

Na Helfenburce (Hrádku), 25 Nov. 1429. (Z rkp. Raudnick.)

My Jaroslaw a Jindřich bratřie Berky z Dubé, seděním na Ronowě a na Milšteině, wyznáwáme tiemto listem obecně přede wšemi ktož jej uzřie a čísti neboli čtúce slyšeti budú, že jakož sme byli urozenému Janowi z Smiřic hradu našeho Helfenburka blíž Hoščky pro jistějšie jeho zachowánie swěřili a postúpili pod těmi umluwami, cožby nám pójčil, za nás który dluh kde zastúpil, neboli naším rozkázaním komu dal, anebo na oprawenie a špíži téhož hradu wynaložil, že sme jemu to wšecko, kdyžbychom chtěli sě weň uwázati, měli nawrátiti a zasě dáti: tak léta po narození syna božieho po tisíci po čtyřech stech dewátéhomezidcietma, ten pátek den sw. Kateřiny, o wšecky wěci bez poostawenie, kromě toho což slowútnému panoši Kunšowi z Mířejewa, téhož hradu purkrabi, za dluh jeho, kterýž má swými registrami pokázati, byloby ostáno, přátelsky sě a dobrotiwě s ním smluwiwše, a počty wšecky kromě Kunšowých registr o pójčení peněz nám, o zastúpení nás w dluziech, i o nákladiech na oprawenie a špíži téhož hradu spolu před mnoha dobrými wyslyšewše, ostali sme a ostáwáme dlužni nadepsanému Janowi z Smiřic šest set kop a dwamezidcietma kop grošuow dobrých střiebrných rázu Pražského. Kteréžto penieze

a dluh tak a při těch umluwách i na těch počtiech, jakož sě swrchupíše, ostalé a ostalý, slíbili sme a tiemto listem owšem slibujem naší dobrú wěrú bezelsti dáti témuž Janowi z Smiřic, nebo tento list s jeho wolí majíciemu, do masopusta po dání téhož listu najprw přištieho, a zaplatiti, nebo sě s ním aneb tento list s jeho wolí majícím w tom času o to konečně umluwiti wedle jeho wuole. Než toto znamenitě jest přimieněno: cožbykoli špíže a kterýchžkoli potřeb ke ztrawě příslušných bylo tomu hradu potřebie, to praweným Janem z Smiřic má bez našie škody i nákladuow býti do toho masopusta dobýwáno a nakládáno: a také cožby na oprawenie téhož hradu bylo w tom času naloženo, to my naším wlastním grošem postúpiti a zaplatiti wšecko máme. Než jestližebychom my častopsanému Janowi z Smiřic dluhu swrchupsaného do masopusta nedali a nezaplatili, anebo sě s ním neboli s tiem ktožby tento list s jeho wolí měl, o to tak, jakož sě nahoře wypisuje, wedle jeho wuole nesmluwili: tehdy cožby potom špíže, hotowých peněz, nebo kterýchkoli nákladuow na ten hrad bylo dobyto a nalezeno, to wšecko máme i též jako swrchu slibujem nadepsanému Janowi z Smiřic nebo s jeho wolí tento list majíciemu zasě dáti a w celosti nawrátiti, dřiewe než sě w ten hrad uwiežem. Na potwrzenie a na zdrženie toho pečeti naše wlastnie jistým naším wědomím a s plným přiznáním dali sme přiwěsiti listu tomuto dobrowolně, a prosili sme urozených pana Jindřicha Berky z Dubé, seděním na Hrádku, a pana Waňka mladšieho Berky z Dubé, strýcuow našich, a k tomu slowútných panoší, Kašpara z Roztok, seděním na Liblicích, a Pešíka z Minic, že sú wedle nás na swědomie také dali swé přiwěsiti k témuž listu. Jenž jest dán na Helfenburce, léta a dne, jakož sě swrchupíše.

39.

Beneš z Wartenberka Zdeňkowi z Walšteina prodáwá i postupuje hradu swého Stohánku s příslušenstwím, jehož slibuje wložiti jemu do desk zemských.

5 Jan. 1432. (Ze starého rukopisu.)

Já Beneš z Wartmberka, jinak z Děwína, wyznáwám tiemto listem wuobec přede wšemi, ktož jej uzřie nebo čtúc slyšeti budú, že s dobrým rozmyslem dobrowolně a s přátelskú radú prodal sem a mocí tohoto listu prodáwám hrad Stohánek, se wsí Swebořicemi i s podacím kostelním, s Plúžnicí wsí, s Ostrowem wsí, i se wšemi úroky a poplatky, i s robotami, w čemž od staradáwna ti lidé sedie, s popložím tu, kteréž jest na Ostrowě, ale to s takowú wýmienkú, že to poplužie má držáno býti a požíwáno do let sirotka toho, kterémuž jest přiswědčeno, dokawadž by ten sirotek nedorostl, a když sirotek léta mieti bude, tehdá to swrchupsané poplužie má jemu wráceno býti pod úrok ten, kterýž jest od staradáwna z toho usazen,

a to s rybníky, s potoky, s wodotečmi, s horami, s skalím, s lesy, w týchž mezech, w kterýchž sem sám měl od bratří swých w rozdiele s plným panstwím i s plnú wší zwolí, kteráž k tomu již psanému hradu přislušie, a k těm třem wsem již jmenowaným tak úplně a cele, jakž sem sám držal, tu sobě nic nepoostawuje ani swým budúcím, urozenému pánu Zdeňkowi z Walšteina i jeho budúcím, jež mi úplně a docela penězi hotowými zaplatil. A to jemu mám i slibuji swú dobrú čistú wěrú křesťanskú we dsky zemské wložiti, tak jakož tato Česká země za práwo má nebo mieti bude, a to když najprwé dsky zemské otewřieny budú, a to mám učiniti na prwé na druhé, na třetie nebo konečně na čtwrté suché dni wěřiteli swému anebo jeho budúcím tiem řádem, kteréhož páni, rytieři a panoše w tejto Českej zemi užíwati budú, swá zbožie prodáwajíc neb kupujíc. Pakliby desk zemských w tejto zemi nebylo, neb řádowé nešli, ježto bych já pro neřád země této nemohl toho tak utwrditi a ujistiti, jakož swrchupsáno stojí: tehda dáwám tomuto listu plnú moc i plné práwo, aby tak pewno a tak jisto bylo, jakoby dskami zemskými za úřadu a za pokoje zapsáno bylo, anebo jakoby tímž řádem utwrzeno bylo, kteréhož země Česká budúcně požíwati bude. Pakliby na ten kus swrchupsaný, kterýž sem swrchupsanému panu Zdeňkowi odprodal i jeho budúcím, dědicky kdo kdy sáhl a nebo sáhli práwem a řádem na to zbožie již jmenowané, tehda miesto zpráwech (sic) mají mu moji budúcí zprawiti Zděří, Pertoltici, Březinú, aby jemu a jeho budúcím očištěno bez zmatku bylo, bez jeho škody i jeho budúcích. A to mámi slibu ji zdržeti a očistiti i moji budúcí, tak jakož nahoře-psáno stojí. A ktož tento list mieti bude s dobrú wolí wěřitele mého swrchupsaného, ten má i mieti bude túž moc i ta wšecka práwa, což w tomto listě psáno stojí, jako on sám. A tomu na jistost a na utwrzenie, což w tomto listu psáno stojí, swú sem wlastní pečet přiwěsil k tomuto listu swú dobrú wolí, a připrosil sem urozených pánuow Jana staršieho z Ralska a Beneše z Wartmberka, jinak z Jablonic, Bohuše z Kowaně seděním na Fricšteině, Markwarta z Wartmberka seděním na Děwíně, a slowútných panoší Přibíka z Útěchowic seděním w Waltinowě, Jana z Butowic a Jindřicha z Wiebowic (?), aby swé pečeti přiwěsili wedle mé na swědomie k témuž listu. Jenž jest dán a psán léta od narozenie syna božieho tisíc čtyrsta třidcátého druhého, w tu sobotu před božím křtěním.

40.

Jiří z Dubé městu swému Dobrušce obnowuje práwo městské Magdeburské i Hradecké i odříká se w něm všech odaumrtí.

*Na Frimburce, 12 Dec. 1432. (Z orig. města Dobrušky.**)

We jmeno božie Amen. Sprawedliwých proseb žádosti, kteréž od rozumu scestného nepocházejí, hotowými prosbami (sie) naplňujem. A protož my Jiřík z Dubé, seděním na Wismburce, listem tiemto wyznáwámy (wšem), k nimž tento list dojde, že k prosbě milých nám měšťan w Dobrušce um a rozum swój přikloniwše, a chtiece příčinu a oprawu téhož města našeho učiniti lepší, aby měšťané tak chudí jakožto i bohatí w tom městě přebýwajícé břemena a těžkosti městské jim nastáwajície stačiti a snésti tiem hojnějie mohli, aby potom to město prospěšenstwie wšelikaké wzalo a rozmnoženie, měšťanóm těm, kteréž zwláštní prosbú a wiery ustawičností wyznáwámy swobodností přiezně (sic), naším dobrým rozumem a rozmyslem i našich přátel wěrných podlé toho radú, těm měšťanóm i také jiným lidem, kteříž s tiem městem a s měšťany šosy a dani dáti a platiti zwykli jsú, k dání tohoto listu práwa wšechna i každá Maidburská i také Hradecká w práwiech súdných, kteráž také jiná města koruny králowstwie Českého požíwají, dříweřečeným měšťanóm i jich budúcím dáwámy, pojičujem a potwrzujem, a je k těm práwóm obnowujem i také w celost nawracujem; dáwajíce jim a pojičejíc z našie milosti zwláštně, aby jednomu jako druhému bez dětí sešlému u wěcech a w statciech po něm ostalých blízký přietel w pokolení blížný na to wstúpil (sic); chtiec prostě a slibujíc za nás i za naše dědice budúcie dřiewe psané wšecky wěci nižádným nikdá časem na wěky neproměniti. A když sú ty wěci tak byly učiněny sú tyto wěci (sic) s wědomím urozených pánów, pana Hlawáče z Dubé seděním na Třebechowicích, Arnošta z Kácowa seděním na Risenburce, Jana rytieře z Weselice, Oldřicha Močihuba z Kralowic, k tomu prošeni a zawoláni, a pro wětšie toho swědomie jich pečeti i také s pečetí naší k tomuto listu smy přiwěsili. Dán a psán na Frimburce, ten pátek před sw. Lucií, léta božieho tisícieho čtyřstého třidcátého druhého.

---

*) Přepisowatel její, důst. pan Jan Karel Rojek poznamenal, že „listina tato jest překlad“ (my dodáwáme „dosti nejapný“) „listu latinského, daného městu Dobrušce panem Sezemau z Dobrušky r. 1364.“

41.

Mikuláš z Lobkowic žádá pana Oldřicha z Rosenberka, aby se uwázal we při jeho s Budějowskými a Rabskými, ježto hubili zboží jeho Hlubocké.

Na Hluboké, w měs. Dec. r. asi 1433. (Orig. arch. Třebon.)

Urozenému pánu p. Oldřichowi z Rosemberka mně přiezniwému.

Služba má napřed, urozený pane! Haitman z Budějowic (Jorge von Moldroff) obeslal mě listem swým, jakožť jej teď Twej Mti posielám, abych prosil TMti, aby se uwázal mezi mnú a mezi těmi Budějowickými towařiši, ježto druzí to zbožie králowstwie Hlubocké hubie s Rabskými. A já prosím TMti, aby se uwázal a učinil sprawedlnost, z čehožť mi winu dadie a z čehožť já jim winu dám. A Jan Rúbík, Petr od Dubu, Radim, Bušek a jiní moji towařišie učinili sú wýpowěd dřéwe, a tu TMt dobře uslyší, a přestoť sú mi odpowěděli, a druzí hubie to zbožie Hlubocké s Rabskými. I rač k tomu rok položiti, a jáť chci poslati s swú mocí k tomu; a když položíš rok, račiž mi psáti po tomto poslu. Dat. in Hluboka, fer. VI post Conceptionis beatae virginis.

Nicolaus de Lobkowicz
alias in Hluboka.

(Dorso hujus epistolae manu plane coeva notarii Rosenbergici inscriptum est nomen: „Chudy Nicolai.“)

42.

Sigmund z Wartenberka panoši Hanušowi z Haugwic dáwá k dědictwí mlýn zadní w starém městě (u Děčína?)

30 Mart. 1436. (Z orig. král. archivu w Berlíně.)

Já Sigmund z Wartmberka, seděním na Děčíně, wyznáwám tiemto listem obecně předewšemi, ktož jej uzřie nebo čtúce slyšeti bude, že sem ten mlýn zadní w Starém městě, kterýžto byl jest nebožce Mölmichluow, dal a mocí listu tohoto dáwám ku prawému dědictwí slowútnému panoši Hanušowi z Húgwic řečenému Bojstul, i ženě a dětem jeho, s těmi se wšemi práwy a příslušenstwím, jakož ten mlýn od staradáwna záleží, a jakož jest jej prwé jmenowaný Mölmichal držal a požíwal. Kterýžto mlýn swrchupsaný Hanuš Húgwic, žena neb děti jeho mají držeti a jmieti ku prawému dědictwí a jeho požíwati w týchž we wšech práwiech a poplatciech,

jakož swrchupsáno jest, a jej prodati, zastawiti, proměniti a s tiem učiniti jakž sě jemu anebo jim zdáti bude. A ktož tento list s swrchupsaného Húgwice, ženy a dětí jeho dobrú wolí jmieti bude, ten má a mieti bude též moc a práwo k tomu ke wšemu, což tento list swědčí, jakožto on sám anebo oni sami. A toho na swědomie swú sem pečet swým wědomím a swú dobrú wolí k tomuto listu dal přiwěsiti, a prosil sem urozeného pána Jana z Wartmberka řečeného Blankstein, strýce swého, a slowútných panoší Jordana z Húgwic řečeného Ptaček seděním w Želenicích, a Mikoláše ze Lhoty řečeného Masow, ty časy purkrabie na Děčíně, že sú také pečeti swé k mé prosbě k tomuto listu dali wedle mne na swědomie přiwěsiti. Jenž jest dán a psán léta od naroz. s. b. tisíc čtyřistého třidcátého šestého léta, ten pátek před kwětnú nedělí.

(Wisí 4 pečetí neporušených.)

43.

Mistr Jilek z Prahy činí swé poslední poručenstwí.

W Praze, 21 Aug. 1436. (Z originálu.)

We jmeno božie amen. Já mistr Jilek z Prahy oznamuji tiemto listem wšem lidem nynějším i budúcím a na wědomie dáwám, že ačkoliwěk jsa nemocen na těle, wšak proto s dobrým rozmyslem a požíwaje swobody zdrawého rozomu, tudiež i paměti, ze wšeho zbožie mého mowitého i nemowitého, kteréhož mi pán buoh wšemohúcí z swé nesmierné štědroty puojčiti ráčil, nechtě, by sě o ně po mé smrti mezi přátely a příbuznými mými kteří swárowé dáli, toto swé poslednie poručenstwie zjednáwám, činím a spósobuji obyčejem tiemto dole psaným: Najprwé tak jakož sem před léty za časuow pokojných dobrowolně platy swé dědičné poctiwému knězi Wawřincowi faráři z Petrowic a slowútnému panoši Ctiborowi ze Zhudowic i jiným přátelóm swým byl we dsky zemské wložil a zapsal, a z těch osob toliko nadepsaný kněz Wawřinec a Ctibor zuostali jsú žiwi, protož tohoto swého posledního poručenstwie prawé a mocné poručníky činím a ustanowuji kněze Wawřince a Ctibora ze Zhudowic swrchupsané, a přidáwám k nim prawé poručníky poctiwé mistra Petra z Sepekowa, mistra Jana z Borotína, mistra Petra z Králowé Hradce a Wáclawa z Soběslawě, přátely swé dobré, prose jich, aby oni toto mé poručenstwie tak zřiedili a spósobili, jakož jim toho dobře wěřím a ufám. Potom pak odkazuji a mocně dáwám swrchujmenowaným poručníkóm wšecko swé zbožie mowité i nemowité, kdež bych to koliwěk měl, a jmenowitě platy swé dědičné, totižto na panu Wchynowi z Bělušic a na jeho na wšem zboží tudiež w Bělušicích, w Hrádku, w Kolozruciech a w Milé, šest kop grošuow platu ročnieho a wěčného. Item šest kop grošuow

platu ročnieho a wěčného na Daliborowi z Zálezlic na wšem jeho zboží w Zálezlicích a w Dučicích; item šest kop grošuow platu ročnieho a wěčného na panu Haškowi ze Zwieřetic, na wšem jeho zboží u Wranowicích a w Pněwicích, w Huorkách a w Neswačilech; item pět kop grošuow platu ročnieho a wěčného na panu Herbortowi Kolowratowi, na jeho zboží w Črnomicích a w Třebowizkách, jakož pak ti platowé we dskách zemských šíře zapsáni jsú, k jmění, držení, wladení a dědičnému požíwání, mezi ně na rowný rozdiel, bez překážky člowěka wšelikterakého. Než tomuto chci, když by sě též poručníci těch platuow doupomínali a w drženie wešli, aby z toho ze wšeho mého zbožie šest kop grošuow platu ročnieho dědičného a wěčného zjednali a spósobili, aby placeno a wydáwáno bylo wěčně bez zmatku žákóm do školy u swatého Jiljie w Starém městě Pražském, neb sem jim tiem powinen. Naposledy oznamuji, že nadepsanému knězi Wawřincowi zuostal sem dlužen puojčených peněz dwadcieti kop grošuow, ten dluh aby sobě napřed ze zbožie mého wzal; a jiné dluhy ačbych komu co zuostal dlužen, ježtoby ti dobrým swědomím podlé městského práwa mohli býti prokázáni, aby poručníci ze zbožie mého zaplatili. Toho na potwrzenie a na swědectwie prosil sem múdrých a opatrných mužuow, Janka z Krajnic richtáře, Jíry Domažlického a Martina Wlašimského, konšeluow přísežných Starého města Pražského, že sú swé pečeti wlastnie k tomuto listu přiwěsili, jenž dán w úterý před swatým Bartolomějem, léta od narozenie syna božieho tisícieho čtyřstého třidcátého šestého.

(Pečeti scházejí.)

44.

Jaroslaw ze Chrančowic a synowé jeho wyznáwají, že seznali newinu Chebských we půtce té, která we Chbě se byla strhla mezi služebníky markraběBramburského, pány ze Šwamberka a jimi.

Bez místa, 24 Aug. 1436. (Orig. archivu Chebského.)

Já Jaroslaw z Chrančowic a my Ondrášek a Wilém také odtud z Chrančowic, synowé jeho, wyznáwáme tiemto listem přede wšemi, ktož jej uzřie anebo čtúce jej uslyšie, že o tu wěc, která sě stala we Chbě u předměstí mezi Bramburského markrabie služebníky s jedné strany a mezi urozeného pána, pana Hynka Krušiny z Šwanberka towařiši i služebníky, bratry i přátely i mezi námi s druhé strany přihodilo sě tak, že náš strýc a bratr Jan Rús, z Třebobuze řečený, zabit jest a škodu wzal; protož sme těch ze Chba bez tejdinku i bez řeči a bez rokowánie nechtěli nechati, a k miestu sme to přiwedli: ale již sme jich newinu w té wěci zwěděli, i jsme s nimi dobrotiwě umluweni, tak že slibujem pode ctí i wěrú, těch swrchu-

psaných Chebských i jich wšech bez řeči, bez pomluwy a bez rokowánie o tu wěc nechati, ani zlým kdy zpomínati beze lsti. Byloliby, žeby oni ot nás a ot našich přátel nebo ot někoho jiného pomlúwáni byli, w krátké nebo w dlúhé chwíli: tehdy my jmáme i chcme zastati je bez jich wšech škod, i také jmáme i chcme to wšecko wěrně i bez porušenie zdržeti, jakož swrchupsáno jest. A tomu wšemu na swědomie swé sme wlastnie pečeti k tomuto listu přiwěsili s naší dobrú wolí a s plným přiznáním; a pro lepší jistotu a swědomie prosili sme urozených panoší Borníka Kunrata z Štítař a Buška z Újezda, že sú podlé nás swé pečeti přiwěsili na swědomie k tomuto listu, sobě bez škody. Jenž jest dán a psán léta po narození syna božieho tisícieho čtyřstého třidcátého šestého, ten pátek na swatého Bartoloměje, slawného apoštola božieho.

45.

Hynek Krušina ze Šwamberka seznáwá, že o tu příhodu, která se stala mezi služebníky markrabě Bramburského a jeho w předměstí Chebském, dokonale smluwen jest.

Bez místa, 8 Sept. 1436. (Orig. w archivu Chebském.)

Hynek Krušina z Šwanberka, hauptman kraje Plzenského, wyznáwám tiemto listem před každým žiwým člowěkem, ktož tento list uzřie nebo čtúce slyšeti budú, že o tu wěc, kteráž sě stala we Chbě u předměstí mezi Bramburského služebníky s jedné strany a mezi mými služebníky a towařiši s druhé strany, tak že tu má dwa urozená panoše wzeli škodu w témž předměstí i zabiti jsú, jeden kuoň i jiné zbroje wiece ztratili: protož nechtěl sem těch měšťan ze Chba bez rokowánie o to a bez súduow nechati, a k řeči sem to postawil, tak že jest urozený pán, pan Henrich purkrabě Mišenský a pán z Plawna, otec mój milý, umluwil ote mne i ot mých ode wšech služebníkuow a towařišuow, i jmenowitě od těch, kteříž sú ten den byli na poli beze lsti, s jedné strany, a mezi Chebskejmi z strany druhé, i ode wšech jich, kteříž sú na jich straně byli, na druhé, a nás dobrotiwě umluwil, tak že já ani kto z mých jim toho zlým nejmáme zpomínati, ani kterému swému dopustiti, by s nimi wiece rokowali, ani pro tu wěc jim které škody učiniti, kteráž sě jest mezi nimi s obú stranú stala; a chci tu smlúwu swrchupsanú, jakož nadepsána jest, pode ctí a pod wěrú bez přerušenie těm Chebským i wšem jich zdržeti se wšemi mými beze lsti. A toho na swědomie wšeho swú sem wlastní pečet k tomuto listu přitiskl, a pro lepšie swědomie prosil sem urozeného pána, pana Hendricha mlazšieho z Plawna, šwagra mého milého, a urozených panoší Kunrata Borníka ze Štítař, toho času purkrabie na Šwanberce, Jana staršieho z Chříňowa, Jindřicha Hwozda z Horušan, že sú swé pečeti podlé mne na swědomie, sobě bez škody, přitiskli. Jenž jest dán

a psán léta po narození syna božieho čtyřstého třidcátého šestého, w sobotu na den matky božie narozenie, slawné děwice.

46.

Sigmund císař Sigmundowi z Wartenberka jinak z Děčína přikazuje Brocno postaupiti Mikulášowi z Tuhance.

W Praze, 10 Nov. 1436. (Z rkp. kapituly Pražské K. 34.)

Sigmund z božie milosti Římský ciesař, wždy rozmnožitel říše a Uherský, Český ɔc. král.

Urozený wěrný milý! Zprawilť jest nás slowútný Mikuláš z Tuhance, wěrný náš milý, žes jemu Brocna nepostúpil, ku kterémuž již práwo i sprawedlnost má, že jemu s naší wuolí i kázaním we dsky jest wešlo, a že něco jemu námi sě wymlúwáš. Protož na nás neutíkaj nic: wuoleť naše owšem jest i chcem tomu, aby mu toho, jakž tento list opatříš, hned postúpil, jinak nikoli nečině, jakžť wěříme. Dán w Praze, w sobotu před swatým Martinem, let králowstwí našich ɔc.

Urozenému Sigmundowi z Wartenberka jinak z Děčína, wěrnému našemu milému.

47.

Lidmila z Wesce zapisuje zeti swému a dcerám swým 40 kop gr. dluhu na zboží swém u Wesci, a slibuje utwrditi zápis ten dskami zemskými ɔc.

Na Krumlowě, 2 Mart. 1439. (Orig. w arch. Budějowském.)

Já Ludmila z Wesce wyznáwám tiemto listem přede wšemi, ktož jej čísti neboli čtúce slyšeti budú, že sem opatrnému Martinowi zeti mému, Wáclawě ženě jeho, a Kateřině, oběma mém cerám i jich erbóm prawého a sprawedliwého dluhu dlužna čtyřiceti kop grošów dobrých střiebrných rázu Pražského, kteréžto jim na třetině toho dwora jmenem u Wesci na mém prawém a swobodném dědictwie se wším příslušenstwím, a k tomu na wšem, cožť mám neboli jmieti budu, zapisuji, buď mowité neboli nemowité zboží; a k tomu toho wšeho, což swrchu psáno jest, činím prwépsaného Martina, zeti mého, mocného poručníka, a wšak takowě, aby mě na té třetině swrchupsaného dwora smrti dochowal, a po mé smrti a mých swrchupsaných dětí smrti mohl s tiem se wším učiniti, což by sě jemu zdálo. Kterýžto zápis chtělať sem dskami zemskými utwrditi, ale proto že sú otewřeny nebyly, aniž k nim pro búři a nepokoji (sic) w zemi přístup mohl býti, slíbilať sem a tiemto listem slibuji:

když̌by dsky zemské w České zemi otewřieny byly a úředníky řádně osazeno bylo, ten zápis dskami práwem zemským ujistiti; pakli by který jiný řád a obyčej miesto desk zemských w zemi byl, jehož by páni zemané obecně požíwali, tiem řádem a obyčejem slibuji to ujistiti; pakliby dsky zemské za mého zdrawého žiwota nebyly odewřieny, ani který řád miesto desk byl uložen a ustanowen, tehda tento zápis a list plnú moc a plné práwo aby měl, obdržal i zachowal ke wšem wěcem swrchupsaným tak úplně, cele a prawě, jakož bych to wšeckno osobně stoje u desk zemských před úředníky k tomu usazenými se wší opatrností i ohradú, kteráž přitom z práwa i z obyčeje má zachowána býti, neboli tiem řádem, kterýžby w zemi byl, zapsala a utwrdila. Tomu na pewnost swé pečeti nemám, ale prosila sem urozeného pána, pana Oldřicha z Rosenberka, a slowútných panoší Matěje Wišně z Wětřnie, w tu dobu purkrabie na Krumlowě, Zachaře z Nemyšle, w tu chwíli purkrabie na Welešíně, a Waňka Píska z Radenína, kteříž sú swé pečeti wěcem swrchupsaným na swědomí přiwěsili, pod kterýmiž pečetmi já swrchupsaná Ludmila zawazuji sě i slibuji wšecko ctně a wěrně zdržeti, což w tomto listu psáno stojí, jenž jest psán u pondělí po Reminiscere, na Krumlowě, léta od narození syna božieho tisícého čtyřistého třicátého dewátého.

(Prwní dwě pečeti rozlámány, ostatní dwě neporušeny wisí.)

E. VII.

DIPLOMATÁŘ PANA WILÉMA Z PERNŠTEINA.

Pan Wilém z Pernšteina není neznámý čtenářům Archivu českého. Již we prwním dílu r. 1840, na str. 69 a násl., wydawše psaní jeho z r. 1520, připomenuli sme o něm, že „r. 1475, po smrti otce swého Jana i staršího bratra Sigmunda, ujal se zpráwy dědičných statkůw rodu swého; jež maudrým hospodařením a přikupowáním brzy tak rozmnožil, že welikostí jmění přewýšil nejen wšecky tehdejší české i morawské pány, ale i mnohá cizí knížata. Když r. 1507 oba syny swé, Jana i Wojtěcha, podělil o statky, dostaly se mladšímu Wojtěchowi w jeho díl český: panstwí Pardubice i hora Kunětická, Litice, Potenštein, Rychnow a Brandeys nad Orlicí, Landskron a Landsperk, i deset tisíc kop gr. č. z dílu morawského; staršímu pak Janowi zůstaly w Morawě: Pernštein, oprawa na klášteřích Tišnowském a Oslowanském, Lauka, Plumlow s Prostějowem, Towačow, Přerow, Helfenštein s Lipníkem a Hranice; a nad to ještě zůstawil sobě otec k dalšímu rozdílu panstwí Hlubokau, Třebíč, Sádku a jiné menší statky, jež později přikaupením ještě Bydžowa, Kunstatu a j. w. opět rozmnožil, — bohatstwí to nesmírné!" Potom w „Zápisech panstwí Pardubského" (díu IV, str. 173—229) podali sme nemalý počet jeho zápisůw. Muž tento, jehož rowní málo widěl národ náš po wše wěky, zasluhowalby před jinými obnowen a chowán býti w paměti potomstwa, co w z o r š l e c h t i c e č e s k é h o, — a to již půl středowěkého, půl nowowěkého. Skwěl se zajisté u wysoké míře ctnostmi jak proslawených někdy rytířůw, tak i wzorných hospodářůw a průmyslníkůw, a ušlechtilostí mrawního charakteru nebyl nikdy od nikoho přewýšen. A wšak není zde místa ke chwále jeho, — kdežto jen to wyložiti máme, čeho potřebí jest ku porozumění spisu následujícího, jejž nadepsali sme „diplomatář pana Wiléma z Pernšteina". Pán ten, nechtěje křiwdy ani činiti, ani trpěti, snažil se we wšech práwních poměrech nabyti předewším zřejmosti a jistoty práwa jak swého, tak i cizího, aby sprawedlnosti šetřeno bylo wšude. Swědčí o tom hojné a zpráwně wedené rejstříky čili urbáře, jež zakládati dal na panstwích swých, kdežto wšecky pozemky se wšemi powinnostmi a práwy swými do podrobna se udáwají; takowé urbáře zachowaly se do naší paměti ku př. na panstwí Pardubském, na Hluboké a j. w. Tím snáze pochopiti jest, že jakožto pán obracel pozor swůj také ku pramenům a důkazům práwa, jež měl ke wšelikým statkům swým, čili k zápisům a listinám, ježto swědčily o smlauwách a záwazcích, pod kterými jak on, tak i předkowé jeho wešli w držení statkůw těch. Dal je netoliko chowati pohromadě, ale aby obsah jejich byl mu wždy na snadě, wepsati také do zwláštních knih čili rejstříkůw celým jejich obsahem. Takowých kopiářůw čili diplomatářůw dostalo se nám tré do rukau: jeden, a to největší, obsahuje kopie

listin wztahujících se hlawně ku panstwím a statkům Morawským; dwa menší, jenž wětšinau o Českých panstwích swědčí, ačkoli mnohé listiny nacházejí se we knihách jedněch i druhých. Poněwadž po wymření rodu pánůw z Cimburka statky jejich wšecky octly se w rukau pana Wiléma z Pernšteina, také archiv rodu toho zachowal se w diplomatáři páně Wilémowě totéž platí o předešlých držitelích ku př. panstwí Kunětické hory a Pardubic w Čechách. Proto diplomatář ten welikau má cenu pro historii českau neméně nežli pro morawskau, — jakož čtenář sám přeswědčí se z popisu následujícího.

Pro ukrácení a snadnější přehled wěcí wždy se opakujících užito w popisu našem skratkůw potřebných. Nejprw klade se datum listiny ku př. 1304. VI, 23, t. j. rok 1304, měsíc šestý (červen neb Juni), den měsíce 23. Potom následuje wýtah z listiny, latinsky neb česky, jakož w kopiáři se nalezá; na to půwodní datum listiny dle starého spůsobu. Ku konci naznačuje se pramen, z kterého rukopisu listina wzata jest: tu pak A.˙f. 478 znamená rkp. chowaný w morawském Museum, foliant záležející z listůw 531, w němž tedy zápis ten čte se na listu 478. Aneb B. 3, neb B. 164 značí rukopis nyní chowaný w českém Museum, a tam listinu zanešenau pod čísly 3 neb 164. Jiný rukopis značíme Bb, a to wztahuje se k rukopisu chowanému někdy w Litomyšli, nyní na místě nám neznámém, a přepsanému wětšinau z rkp. B (museum Českého), ačkoli s přídawkem několika listin odjinud neznámých. Jiné skratky, jako k. Č., m. M., děd. s., c. t. m. atd. čísti sluší: králowstwí České, markrabstwí Morawské, dědictwí swé, což tu má atd.

1.

1304. VI, 23. Wenceslaus Boem. & Poloniae rex judicium villae forensis in Krelicz cum judicio villae Hyrdobořicz, uno laneo et taberna, molendino, balneo, duobus macellis ɔc. et uno subside ibid. vendit Ebroni (it. Hebroni) de Krelicz pro 100 marcis argenti jam solutis et 4 marcis annue in festo S. Georgii solvendis, attamen camerarius regius vel villicus judicabit ibi, Hebro autem et heredes ipsius habebunt tertium denarium de judicio illo. D. Brunne, per manus Petri Basil. epi, Wyssegr. ppti et cancell. r. B., 1304, IX kal. Junii, indict. 2, r. a. 8 et 4. *A. f. 478—9.*

2.

1322. V, 5. Král Jan Wokowi z Krawař, jenž od Fridricha z Linawy we 100 hřiwnách gr. Pr. wyplatil byl zboží král. sedm lánůw we wsi Čelechowicích a mlýn Chodowice s přísl., potwrzuje a dáwá toto zboží ku práwu dědickému. D. w Praze, 5 máje, 1322, kr. l. 11ho. *A. f. 225b.*

Týž zapisuje Fridrichowi z Linawy zboží nadepsané we 100 hřiwnách dluhu král za služby a škody jeho až do wýplaty. D. blízko Brna, 1315 (s. d.). *Ibid. f. 226.*

3.

c. 1325. (s. d.) Král Jan hrad Plumlow, kterýž u Mikuláše wéwody Opawského za 1800 hřiwen gr. Pr. čísla Morawsk. (64 gr. za hřiwnu počítaje) byl kaupil, Wokowi z Krawař nejw. komorníku cúdy Olom. se wsemi Plumlow, Smržice, Krasice, Čechwice, též hrad Drahúš s mčkem .... a s přísl. prodal za 2200 hřiwen ku práwu dědičnému. D. (s. a. & d.) *A. f. 225.*

4.

1325. (s. d.) Král Jan Wokowi z Krawař nejw. komorníku Olomuckému zapisuje k hradu Plumlowu za služby wsi Žákowice, Mostkowice, Selutice, Luchčín, Drozdowice a Čechowice s přísl., w nichž mu napotom wladař Olomucký nikterak překážeti nemá. D. w Praze, r. 1325, (s. d.) *A. f. 226b.*

5.

1355. VIII, 29. Johannes marchio Moraviae Cztiborio de Towaczow pro servitiis confert unum laneum cum dimidio in villa Oploczan et quinque subsides cum pertin. quae antea Gregorius ibidem tenuerat. D. Brunnae, 1354, sabbato in festo decoll. S. Johis. bapt. *A. f. 449.*

6.

1359. XI, 19. Johannes marchio Moraviae strenuo militi Stiborio de Cimburg dicto Towaczow bona marchionatus sui, Towaczow oppidum cum munitione et villas Towaczowec, Wirowany, Oploczany, Wykleky, in Eywany partem, circum Uhřičic, Lobodic, Nenakunic et Rakodawy prata et pascua ɔc. quae ipse Stiborius 1800 marcis grossorum (marcam pro 64 gr. computando) emerat, et quibus marchio tertiam partem insuper addit, confert in feudum hereditarium, quod et vendere possit ɔc. D. Brunne, die b. Elizabet, 1359.
A. f. 449—450.

Carolus IV approbat contractum praecedentem. D. Pragae, 1359, nonis Novembris, r. a. 14, imp. 5. *Ibid. f. 450.*

7.

1363. XII, 21. Johannes marchio Moraviae nobili Boczkoni de Kunstat confirmat possessionem villae Bolelucz cum pertinentiis, quam morte Martini de Drahonowicz ad se devolutam idem marchio Franconi camerae suae provisori contulerat, Boczko autem a Francone emerat. D. Brunnae, 1363, die b. Thomae apli. *A. f. 447.*

8.

1365. IV, 12. Budslaus de Rakodaw bona sua in Rakodaw, quantum ibi possidet, 70 marcis gr. Prag. (64 gr. pro marca computando) vendit nobili Stiborio de Towaczow dicto de Cimburk jure hereditario. Disbrigant secum Stiborius et Janko fratres de Krniowicz, Barsso de Bystrzicz et Bohuss de Zazowicz in solidum. D. in Rakodaw, sabbato in vigilia pasce 1365. *A. f. 447—8.*

9.

1368. I, 25. Benesius de Wiczkow (alibi de Wisskow) bona sua in Rakodaw vendit Onsoni de Lobodicz 60 marcis gr. Prag. (64 gr. pro marca computando.) Fidejussores ejus filii Tobias et Johannes (dicti de Wisskow), Nedwidko de Dubczan, Dalibor de Ewans et Blahut de Chrudichrom. D. 1368, in die Convers. S. Pauli. *A. f. 465.*

10.

1371. III, 12. Milota de Ewans Stiborio de Cimburk al. de Towačow bona sua in villa Ewans vendit 26 marcis gr. Prag. Fidejussores Nicolaus de Medecz dictus de Stichowicz, Ulricus Holwrno dictus de Prus, Ulricus de Kladnik, Ulricus de Prwssung, Raczko de Olschan, Jacobus Sskura de Ewans. D. 1371, in die S. Gregorii papae. *A. f. 464.*

11.

1371. XI, .. Onsso, Jan et Swatuss fratres de Nezamyslicz Cztiborio de Towačow dicto de Cimburg pro 100 marcis gr. den. Prag. et pro aliis bonis in villa Eywanie vendunt bona sua in Nezamyslic munitionem ɔc. Fidejussores Bohusska ac Zdenko fratres de Kokor, Jakub dictus Konček de Prus, Johan de Krasna. D. 1371, post S. Martini.
A. f. 466.

12.

1371. XII, 13. Wok et Laczko fratres de Krawar, nomine etiam ceterorum fratrum suorum, fatentur se nullum jus habere in curia, quam Milota cliens vendidit Cztiborio dicto Kaczicze de Cimburg, ideoque non impedire venditionem illam. D. 1371 in die S. Luciae.
A. f. 465b.

13.

1373. I, 13. Zbynka relicta Alšonis de Ewanie dotalitium suum in Ewanie Stiborio de Cimburg vendit 30 marcis. Fidejussores Johannes de Ewania, Nicolaus Wrablo de Ewania, Bolko de Penčic, Arnost de Kunčic et Bracho de Čelčic. D. 1373 in octava Epiphaniae. *A. f. 467.*

14.

1380. X, 17. Woco de Krawar dominus de Tyczin Stiborio de Cimburg domino in Towaczow vendit villas Trubky et Czlunek cum appertin. 930 marcis gr. (64 gr. = marca). Fidejussores Beneš de Krawar D. in Krumnau, Laczko de Krawar D. in Helfenstein, Wenceslaus de Krawar D. de Stražnicz, Petrus de Krawar D. de Plumnau fratres ɔc. D. 138 (sic) fer. 4 post S. Galli.
A. f. 463—4.

15.

1382. V, 15. Jodocus marchio Moraviae Stiborio de Cimburk confert in Ewan duos laneos agrorum cum uno quartali et subside per mortem Alsonis de Ewans ad se devolutos. D. 1382 in die Ascensionis Christi. *A. f. 463.*

16.

1385. I, 24. Beneš Dúpowec de Walcz Stiborio de Cimburg ad fideles manus Čenkonis de Letowic & Alberti ac Jaroslai de Cimburg vendit bona sua in villa Ewan, quae ibidem ratione dotalitii in 60 marcis possidebat. Fidejussores Bernhardus de Hořitow (sic), Mikšík de Hradek & Boczko de Želcz. D. 1385, fer. II ante convers. S. Pauli. *A. f. 466—7.*

17.

1389 X, 11. Jodocus marchio Branbur. & dom. Moraviae componit litem inter Petrum de Krawař dominum in Plumlow & Bernhardum de Cimburk dictum de Towačow exortam de jure dicto stěhowné, consilio Erhardi de Konino Město, Petri senioris de Krawař al. de Stražnic, Wilhelmi de Pernstein, Jarosii de Cimburk & Petri Hecht de Rosic. D. Drunae 1389 (corr. 1399), 11 Octobr. *A. f. 451.*

18.

1392. VI, 14. Purkmistr, foit, přísežní konšelé a wšecka obec z Kojetína přiznáwají se ke smlauwě, kteráž se stala o mosty jdaucí přes zboží manská arcibiskupstwí Pražského mezi měšťany Kojetskými a těmi many z rozkazu arcibiskupa Pražského. D. ten pátek po božím těle 1392. *A. f. 441—2.*

19.

1405. VI, 7. Procopius marchio Moraviae judicium in oppido Kralic seu advocatiam ad se pertinentem confert Laurentio de Hranic plebano Bzenensi & protonotario suo atque fratri ejus Johanni de Hranic. D. in Brunna, die festo S. Spiritus 1405. Jodocus march. Brandeb. & Mor. facit idem. D. Brunnae, 1406, fer. III post Circumcisionis dni. *A. f. 479—80.*

20.

1415. VII, 9. Laurentius natus Johannis dicti Jamka de Podhaji alias in Bonicz deputat unam marcam grossorum in hered. sua in villa Smržicz census annui ecclesiae ibidem in Smržicz. D. Olomucz, 1415, in octava visit. S. Mariae. Appensum sigillum ejusd. Laurentii de Podhaji al. de Wonice, Johannis Jamka patris ipsius ꝛc. *A. f. 281.*

21.

1417. VI, 15. Wenceslaus rex Potae de Czastolowicz deputat 150 sexagenas gr. Prag. percipiendas super berna regali ab abbate & conventu monastarii Opatovicensis singulis annis solvi solita. D. Pragae, 1417, die quintadecima Junii r. a. 54 & 41. *Bb. no. 16.*

22.

1418. VI, 14. Wenceslaus rex Johanni et Stiborio fratribus de Cimburg confirmat donationem oppidi Towačow cum pertin. quam eis fecit Anna quondam nobilis Bernhardi de Cimburg nata. D. s. l. 1418, die XIV Junii, r. a. 55 & 42. *A. f. 478.*

23.

1430. XII, 2. Jan z Opatowic a z Dlúhéwsi jistec a jeho spoluslibce Filip z Pačkowic, Jošt z Šelmberka, Mikeš z Lilče, Beneš z Laškowa, Fricek z Olšan, a Arkleb z Kunkowic, sstupují 7 kop gr. platu úročního we wsi Smržowicích k wěnnému práwu Arklebowi Wickowcowým Filipowým Sřicowým (sic) bratřím wlastním z Wíckowa w 70 kop gr. pr. a slibují wložiti do desk zemských w Olomúci. Ležení do Prostějowa města. D. w Towačowě w sobotu před početím p. Marie 1430. *A. f. 230—231.*

24.

1434. I, 30. Wawřinec Háj z Podhájí slibuje Janowi Kopáčowi we dsky zemské wložiti dwůr swůj w Podhájí. Swědčí Jiřík z Krawař a z Strážnice, pán jeho, Jakub z Dřienowého a Jan ze Zdětína purkrabě na Plumlowě. D. na Plumlowě, w sobotu před hromnicemi 1434. *A. f. 254.*

25.

1436. I, 25. Císař Sigmund Jiříkowi ze Šternberka a z Lukowa i Anežce kněžně Opawské manželce jeho, a k wěrným rukám Lackowi z Šternberka a z Lukowa bratru jeho i Petrowi Romanowi z Wítowic zapisuje w 5000 čerw. zl. uh. Kojetín měko s přísluš. náleżewší k arcibiskupstwí Pražskému. D. w Bělehradě 1436, den S. Pawla na wíru obrácení, k. l. 49, 26, 16 a cís. 3. *A. f. 425.*

26.

1437. I, 27. Jiřík z Šternberka a z Lukowa, Anežka kněžna Opawská a paní Fulnecká, Lacek z Šternberka a z Lukowa a Petr Roman z Wítowic dobrau wolí postupují Janowi z Cimburka a z Towačowa a Žofce z Kunstatu manželce jeho listu cís. Sigmundowa na Kojetínské zboží za 5000 zl. Swědčí Waněk z Boskowic heitman m. M., Jan z Corštýna, Jiřík z Krawař a z Strážnice, Beneš z Boskowic, Zbeněk Dúbrawka z Osowého a Heník z Walšteina a z Židlochowic. D. w Olomúci, w neděli po S. Pawlu na wíru obrácení 1437. *A. f. 426.*

27.

1437. IV. 1. Jan Dítě ze Mstěnic přijat jsa i se Zdeňkem ze Šwabenic od panny Kateřiny z Wrahowic dskami na prawý spolek na wše co tu we Wrahowicích měla, prodal to wše Zdeňkowi z Šwabenic a k jeho rukám Heršowi z Šwabenic bratru jeho a Kubowi z Štětkowic za 104 zl. uh. D. na Mstěnicích w pondělí po welikonoci 1437. *A. f. 236—7.*

28.

1437. IV, 25. Anna kněžna z Oswětína, nejwyšší poručnice sirotkůw a zboží n. p. Puoty z Častolowic syna swého, pojišťuje p. Hlawáčowi z Donína oněch 1000 ſſ gr., jež týž n. Puota byl mu dal na zápisech a zboží kláštera Opatowského, pozůstawujíc sobě a sirotkům 500 ſſ gr. ostatních. Swědčí p. Hašek z Waldšteina, paní Anna z Koldic wdowa n. Puotowa, Markwart z Mezilesí, Jan z Tožice, Pawlík z Chotěčic a Wáclaw Tluksa z Dohalic. D. na Kladště, 1437 we čtwrtek den S. Marka evang. *B. 5.*

Táž kněžna dáwá témuž p. Hlawáčowi dobrau wůli swau i k ostatním 500 ſſ gr. na zápisech swrchupsaných. D. w Praze 1437, tu středu den S. Hawla. Swědčí Aleš z Šternberka a z Holic, Mikuláš Zajíc z Hasenburka sed. na Kosti, Hašek z Walšteina, Markwart z Mezilesí, Jan Črnín z Wysoké a Zbyněk z Kocowa. *B. 4.*

29.

1437. VIII, 10. Arkleb Wíckowec z Wíckowa prodal 7 ſſ platu ročního na lidech we wsi Smržicích k wěnnému práwu ctihodnému Hanušowi Liljenblutowi z Majta měštěnínu Olomuckému, a k jeho ruce panošem Alšowi z Wrahowic, Hynkowi z Rokytnice a Maškowi z Kostelce. Ležení w Olomúci. D. w Olomúci w sobotu na S. Wawřince 1437. *A. f. 230.*

30.

1437. X, 17. Hlawáč z Donína Sigmundowi z Wartenberka sed. na Děčíně dobrau wolí dáwá wšecky listy na Opatowské zboží, jež má od kněžny Anny z Oswětína. Swědčí Hašek z Walšteina, Hynek Krušina z Lichtenburka sed. na Kumburce a Jiřík z Dubé sed. na Wismburce. D. w Praze ten čtwrtek po S. Hawle 1437. *B. 6.*

31.

1441. VII, 7. Pawel biskup Olomucký zboží kostela swého, ježto sluší k Ještebořicóm, a wsi w Čechách zejmena Crkan, Barchow, Bezděkow, Opočen, Nahájí, Lány a Opočnec malý, krom Ještebořic samé wsi, zastawuje w 600 ſſ č. uroz. Mikulášowi z Buchowa a jeho jednomu dítěti, aneb Janowi Andělowu synu z Ronowce. Swědčí Petr z Račic děkan, Jan Haz probošt, Martin z Dobičan arcipřišt, M. Jan z Týna, Krištofor z Bietowa, Dominik z Olomúce, Mikuláš z Oder, Martin z Murawičan, Petr z Ščepanowa, Mikuláš z Břestu, Bohuše ze Zwole, Petr Stern od Hory, Jan z Lipawy a Jan z Bludowa, kapitula kostela Olomuckého. D. w Olomúci, 1441, ten pátek po S. Prokopě. *Bþ. no. 30.*

32.

1441. VIII, 4. Hanušek z Liligenblut z Mýta měštěnín Olomucký dobrau wolí postupuje listu swého od Arkleba Wickowce z Wíckowa na 7 ſſ platu ročního we Smržicích p. Jiříkowi z Krawař a z Strážnice a k jeho rukám pp. Pertoltowi z Lipé nejw. maršálku k. Č. a Lackowi z Šternberka a z Lukowa. Swědčí panoše Jan Zúbek ze Zděčína, purkrabie Olomucký, Jan a Hynek bratří z Rokytnice, Aleš ze Wrahowišt, Frank z Hartmanowa a Jan Krumsín z Lešan. D. w Olomúci, pátek před S. Wawřincem 1441. *A. f. 229—230.*

33.

1444. IV, 29. Boček z Otaslawic dal p. Jiříkowi z Krawař a ze Strážnice swé dědictwí a poddací kostelní we Smržicích za pod. kost. w Pozořicích. Swědčí Procek z Wilnberka, Aleš z Wrahowic, Žich z Selitek a Jakub z Dřínowého. D. na Plumlowě, w středu před S. Fil. Jak. 1444. *A. f. 254b.*

34.

1444. VIII, 11. Jakub z Dřínowého wzdáwá plat swůj 20 hřiwen ročních na lidech w Kostelci za 200 hřiwen p. Jiříkowi z Krawař a z Strážnice. Swědčí Jan z Dřínowého, Petr z Dřínowého, Adam z Dřínowého, Znata z Ojnic a z Skrbeně, Jan Krumsín z Lešan a Zdeněk z Wíceměřic. D. na Plumlowě, úterý po S. Wawřinci, 1444. *A. f. 255—6.*

35.

1444. XI, 12. Konvent kláštera Třebíckého, co podpora i zástupce opata i otce swého Trojana, ručí wšem jeho wěřitelům za zplacení dluhůw, kteréž nyní na oprawu kláštera swého činí a wynakládá. D. we čtwrtek po S. Martinu 1444. *Bb. n. 157.*

Následuje (ibid. n. 158) dlauhý rejstřík wšech listůw dlužních na panstwí Třebícké, kteréž p. Wilém z Pernšteina wywadil (s. d.)

36.

1446. V, 20. Jiřík z Krawař a z Strážnice pán Plumlowský we wsi swé Smržicích, s wolí Sigmunda probošta i konventu Prostějowského, prodáwá Janowi Kotrčowi půl dworu w plat ku purkrechtu za 100 hřiwen (po 64 gr.) Swědčí týž probošt Sigmund, kaplan jeho. D. na Strážnici, w pátek před S. Urbanem 1446. *A. f. 247—8.*

37.

14—6. V, 24. (?) Kateřina z Lilče, wdowa po Arklebowi Wickowcowi z Wickowa, dwa dwory w Stikowicích (Stichowicích), jež p. Petr z Krawař a z Strážnice dobré paměti a p. Jiřík syn jeho zastawili byli neb. muži jejímu, a na nichž měla zapsané wéno swé, nyní prodáwá i postupuje zase p. Jiříkowi z Krawař a z Strážnice. Swědčí Jakub z Dřienowého, Arkleb z Wickowa a Pačlowic, Bohdal a Waněk bratří z Bařic, Jan z Wíckowa a ze Ptení a Bedřich z Lilče. D. na Plumlowě, w úterý před božím wstúpením l. tis. čtyřistého šestého (sic) (1446?). *A. f. 256—7.*

38.

1446 (?) VI, 14. Mikuláš Šorc z Walu swé práwo w Újezdě, jež měl po neb. Kateřině z Újezda, i ten díl kterýž měl po smrti Sigmunda z Rausnpruka, prodal panům Janowi Zibřidowi z Pernšteina a p. Janowi strýci jeho z Pernšteinu za 320 kop. D. 1436 (sic) ten úterý před božím tělem (NB. po smrti krále Albrechta i paní Kateřiny z Újezda, která žiwa byla ještě r. 1443.) *A. f. 16—17.*

39.

1447. VII, 16. Wáclaw Lizna z Počenic a Anna manželka jeho prodali p. Jiříkowi z Krawař a ze Strážnice děd. s. we wsi Soběsucích, osm hřiwen platu ročního. Swědčí Bareš z Čechowic, Jan Smolka z Lazník, Znata z Ojnic a z Krbenie, Arkleb z Wíckowa a z Pačlawic, Prokop z Dědkowic a Waněk z Bařic a z Počnic. D. w Olomúci, 1447, tu neděli po rozeslání sw. Apoštolůw. *A. f. 257—8.*

40.

1448. III, 4. Pertolt z Lipého najw. maršálek k. Č. a Heník z Waldšteina wyznáwají, že měwše při s měšťany Brněnskými u saudu zemského o mýto w Židlochowicích

a o škody, i bywše odsauzeni, umluwili se s nimi dobrowolně, seč a jaké mostné tam bráti se má, jež wypisují. Swědčí Jiřík z Krawař a z Strážnice, Jan z Pernšteina, Milota z Tworkowa a z Němčic, Krištofor Piknosek z Kořima, a Wáclaw z Tulešic hofrichtéř panuow Lipských. D. w Brně, 1448, w pondělí den přeneš. S. Wáclawa.

A. f. 103—4.

41.

1450. (?) VI, 29. Prokop z Simře prodáwá dědičný dwůr swůj w Simři s přísl. Wokowi z Sowince pánu Helfenšteinskému za 36 hřiwen gr. stříbr. Pražsk. (hřiwnu po 64 gr. počítaje.) Rukojmě zaň Tas z Rismburka a z Bělotína, Procek z Wýškowic, Žabka z Staréwsi, Jan Chyba z Kowačowa, Benešek z Trnáwky a Jindřich z Kunčic. D. na Drahotúši, pátek den S. Petra a Pawla, 1450.

A. f. 140—141b. B. no 69.

42.

1451. I, 5. Aleš ze Šternberka dobrau wolí postupuje Soběslawowi z Miletínka dwau zápisůw, kteréž má od cís. Sigmunda i od opata a konventu kláštera Opatowského na důchody a zboží téhož kláštera, však tak aby smlauwa Mikulášem Trčkau o to udělaná mezi nimi zachowána byla. Swědčí Zdeněk ze Šternberka nejw. purkrabě Pražský, Bořiwoj starší z Lochowic a Jindřich z Wraního. D. 1451, w úterý před hodem křtění božího. *B. 3.*

43.

1452. V, 1. Katruše, Dorota a Maruše sestry wlastní z Meziboří prodáwají dědictwí swé wes Střítež, wes Lúčky a dwuor w Pawlowicích s přísluš. i dwuor we Swratce p. Janowi z Pernšteina za 123 kop gr. č. D. w Křižanowě, 1452, den S. Fil. Jak.

A. f. 12b—13b.

44.

1453. IV, 18. Wok z Sowince a z Helfenšteina a Machna z Mezříčie manželka jeho p. Janowi z Pernšteina a Sigmundowi synu jeho za 640 kop č. prodali dědictwí paní Machny, díl Křižanowa hradu i měka, Bobrowé měka i wsí k němu příslušných, jež dříwe byl p. Milota držel, též we wsi Hrutowicích c. t. m. Zprawují s nimi Jan z Cimburka a z Towačowa, Matúš z Šternberka a z Lukowa, Jiřík z Šternberka a z Lúkova, Wok z Helfenšteina, Půta z Sowince a z Helfensteina a Hynek z Sowince a z Pniowic. D. na Helfenšteině, tu středu před S. Jiřím, 1453.

A. f. 66. B. n. 133.

45.

1454. I, 1. Martin ze Hřišče a z Senice Janowi z Dobréwody prodal dwůr swůj s mlýnem a jedním podsedkem w Stěchowicích za 40 hřiwen (po 64 gr.) Swědčí Bareš z Čihowic, Wišek z Stříteže, Jan Chudobín z Bořic, Čeněk ze Lhoty, Radislaw z Rakowých a Jaroslaw z Hřišče. D. w malé Senici, 1454 ten den na nowé léto. *A. f. 258—9.*

46.

1454. II, 8. Jan biskup Olomúcký Mikulášowi z Buchowa potwrzuje zástawy zboží Ještbořického, kterauž má od předka jeho biskupa Pawla, i připisuje k ní také wes Ještbořice samu, awšak kdyby tam co prostawěl, nemá k summě zástawní 600 ﬂ přičítáno býti. D. 1454, pátek po Hromnicích. Swědčí Bohuše ze Zwole doktor, dekan, Jan z Lomnice probošt, Martin z Dobřan arcipřešt, Dominik z Olomúce, Mik. z Oder, Petr z Štěpanowa, Martin z Morawičan, Mik. z Břestu, Petr Stern, Jan Sewr z Opawy, Jan z Bludowa ɔc. kanowníci. *B. n. 32.*

47.

1454 VI. 26. Ladislaus rex Johanni de Pernstein confert jus quod sibi competit in castro rupto Wiczkow et villis Drahonín et Wiczkowek titulo feudali. D. Pragae, die SS. Johis et Pauli, 1454, r. a. 15 et 1.

B. n. 164. A. f. 71b.

48.

1454. X, 7. Jan mladší z Wartenberka a z Děčína Soběslawowi Mrzákowi z Miletínka dobrau wolí postupuje wšech zápisůw na zboží Opatowské, kteréž nebožci otci jeho Sigmundowi od Hlawáče z Donína, tomuto pak od

kněžny Anna z Oswětína byly wydány. Swědčí Zbyněk Zajíc z Hazenburka, Jan Zajimač z Kunstatu, Jan z Wartenberka a z Blankšteina, Jan z Čečelic a z Tečeněwsi, Aleš z Welezic sed. na Brocně a Stibor z Tloskowa. D. w Praze, 1454, ten pondělí po S. Františku. *B. n. 7.*

49.

1454. XII, 13. Jan Krumsín z Lešan a z Fulneka prodáwá práwo swé k úročnímu platu $3^{1}/_{2}$ hřiwen gr. a 2 gr. we wsi Čelčicích slowútným pannám Barboře, Lidmile, Elšce a Dorotě z Čelčic za 34 hřiwen gr. Pražsk. čísla Morawského. Swědčí Zdeněk z Šwabenic a z Konice, Jan z Rokytnice, Wáclaw z Šwabenic a z Strážiště, Bareš z Čihowic a z Dubčan sudí práwa menšího kraje Olomuckého, Jan Smolka z Lazník a Petr z Četoryje. D. w Olomúci, ten pátek na S. Lucii 1454. *A. f. 491.*

50.

1455. III, 7. Král Ladislaw Janowi Zajimačowi z Kunstatu radě swé zapisuje na městečku Pohořelicích s přísluš. a na mýtě obecném tamže oněch 2000 zl. uh., které rodička jeho Alžběta králowá jemu dlužna zůstala. D. we Wídni, den sedmý měsíce března 1455, k. l. 15 a 2. *A. f. 122a.*

51.

1456. VIII, 17. Kněz Jan z Bystřice syn n. Waňka purkrabí Pernšteinského, maje od p. Jana z Cimburka a z Towačowa heitm. m. M. zápis hlawní na zboží Jimramowské, postupuje jeho po swé smrti p. Janowi z Pernšteina pod jistými wýminkami. Swědčí: Jindřich z Dubé purkrabí na Karlšteině, Herrich z Lichtenburka a z Bietowa, Mikuláš Berka z Dubé, Zbyněk z Soběšína, Heřman ze Zhoře a Mikuláš z Dražowic. D. w Praze, 1456, w úterý po M. B. na nebe wzetí. *A. f. 5.*

52.

1457. VII, 11. Král Ladislaw Albrechtowi, Hynkowi a Štefanowi bratřím z Lichtenburka a z Bítowa za jich wěrnau službu 10.000 zl. mince swé Kremnické zapisuje na zámku Jemnici s přísl. (Wostojkowice, Palowice, Baniowice) a káže wložiti jim je do desk Brněnských. D. we Wídni, den 11tý m. Čerwna 1457 k. l. 18 a 4. (refer. Zdeněk ze Šternberk). *Bb. n. 249.*

53.

1457. IX, 11. Ladislaus rex nobili Johanni de Cimburk capitaneo March. Mor. oppignorat castrum et montem Przerow cum oppido et Syrzawa aliisque pertin. pro 2000 flor. Hung. „in quibus serma regina Elizabet carma mater nostra sibi obligabatur, ut in literis ejusdem sermae Elizabeth, quas ipse Johannes nostrae Majti restituit, apparebat." D. Viennae die 11 Sept. 1457, r. a. 18 et 4. *A. f. 153. B. n. 85.*

54.

1457. XI, 22. Ladislaus rex Johanni de Cimburk, capitaneo marchionatus Moraviae, literas a Johanne marchione Moraviae datas Stiborio avo suo de Cimburk super collatione bonorum in Towačow in feudum (dd. 1359) confirmat, addita facultate inscribendi in eis dotalitia uxoribus possessorum ɔc. D. Pragae, 22 Novembris, 1357, r. a. 18 et 5. *A. f. 451—3.*

55.

1459. I, 20. Král Jiří Soběslawowi z Miletínka a z Pardubic tu milost činí, aby žádný hradu Hory Kunětické a zboží od cís. Sigmunda někdy otci jeho i jemu zapsaných nemohl od něho wyplatiti do jeho žiwota, i aby na stawení tamže 300 ſſ naložiti mohl. D. w Praze, w sobotu den S. Fabiana, 1459, k. l. 1. *Bb. n. 10.*

56.

1459. II, 23. Adam probošt a konvent kláštera Prostějowského, s powolením pana Jiříka z Krawař a z Strážnice, co pána swrchního zboží jejich, prodali lidem z Rakúšek dwa swé hájky w plat roční. Swědčí týž p. Jiřík z Krawař. D. na Plumlowě w pátek před S. Matějem ap. 1459. *A. f. 234—5.*

57.

1459. III, 1. Anna z Bořitowa a Zdeněk z Počenic Jiříkowi z Krawař a z Strážnice prodali wěnné práwo swé w Soběsucích a Kašlawicích (Radslawicích). Swědčí Majnus z Melic a z Prus, Filip Šichný (Tichný) z Pačlawic, Prokop z Domamyslic, Jan z Wyčic, Prokop Rýsek z Dědkowic a Jan Čertoryje. D. na Račicích, 1459 we čtwrtek středopostní *A. f. 246—7.*

58.

(1459. III, 3.) Dorota ze Štosowa wdowa po Slawkowi z Dobréwody, kterémuž páni Petr z Krawař a ze Strážnice a synowé jeho páni Wáclaw a Jiřík zapsali byli dwûr w Stichowicích, na kterýž ona přijata byla na spolek, slibuje p. Jiříkowi wyložiti a wymazati zápis ten z desk zemských zase. Swědčí Jan z Weselíčka, Jan z Dobréwody, Petr z Čertoraj, Jan z Čertoraj, Mikuláš Chudobín z Bořic a Čeněk z Pulic. D. na Plumlowě, tu sobotu den S. Kunhuty 1459. *A. f. 260—1.*

59.

1459. VIII... Král Jiří Žofce z Kunstatu, Janowi z Cimburka a z Towačowa i jich dědicûm w dluhu 1600 zl. uherských zapisuje a zastawuje měko Kralice s přísluš. D. w Brně před M. B. na nebewzetím 1459, k. l. 2. *A. f. 453.*

60.

1459. VIII, 14. Přemek kníže Těšinský a pán welikého Hlohowa dáwá swé kostelní podací w Dubanech blíž Olomúce s přísl. rytíři Protiwcowi z Zástřizl a z Pawlowic. D. na Weweří, w úterý u vigilii nanebewzetí p. Mar. 1459. Týž kníže dáwá to wěděti sausedûm w Dubanech, aby slíbili p. Protiwcowi člowěčenstwí. D. uts. *A. f. 295—6.*

61.

1459. X, 13. Král Jiří Janowi Zajimačowi z Kunstatu, radě swé, připisuje 1000 zl. uh. k summě té, kterauž od krále Ladislawa na městečku Pohořelicích a jeho příslušnostech zapsanau má, tak aby do swého žiwota je držel a splacowán nebyl. D. w Praze, w sobotu před S. Hawlem, l. 1459. k. l. 2. *A. f. 130a.*

62.

1459. XI, 26. Jan z Nowéwsi a z Radkowa panu Janowi z Pernšteina, „jakož rybníky dělá Kuchynku, Skřinářku a rybník nad Libochowú dolní, jakož se tu mých lidí z Radkowa mezí dotýče," slibuje w tom nebrániti ani překážeti. D. w Radkowě, úterý po S. Kateřině 1459. *A. f. 14a.*

63.

1460. II, 8. Georgius rex Henrico Šašek de Rakowa confert omne jus, quod sibi competit in dotalitio Annae relictae quondam Johannis Kopač in villa Podhájie, (czudae Olomuc.) D. Olomuc, die 8 Febr. 1460, r. a. 2. *A. f. 238.*

64.

1460. VI, 21. Cum literae, quibus Ladislaus Boh. rex ɔc. curiam et villam Janowičky (czudae Brunensis) per mortem Wncii (sic) de Janowic ad se devolutam nobili Bohuncae de Lomnice, conthorali nobilis Johannis de Pernstein, contulerat, igne atroci una cum castro Pernstein eonsumtae fuerint, Georgius rex Boh. literas easdem et donationem innovat. D. Pragae, 21 Junii 1460, r. a. 3. *A. f. 11b.*

65.

1462. I, 22. Jan Pardus z Wratkowa, seděním na Richmburce, slibuje Jiříkowi a Diwišowi bratřím z Miletínka a z Pardubic, že dle smlauwy skrze Soběslawa z Miletínka a z Pardubic a Wáclawa Cardu mezi neb. Waňkem z Miletínka a jím Janem Pardusem učiněné co do zdělání rybníkûw buďto hrází aneb topením wodou, jim toho přáti chce. Swědčí Jan Kolda z Žampachu, Jan z Chlumu a z Košmberka a Bernart z Crhonic. D. 1462 w pátek na S. Vincencia. *Bb. n. 206 & 241.*

66.

1462. VII, 15. Léta 1462 w pondělí S. Wilibalda stala se smlauwa mezi kapitolau

Olomuckau (Janem z Lomnice proboštem, Janem z Bludowa kanownikem ɔc) a lidmi jich poddanými z Sušic s jedné, a p. Wokem z Sowince sed. na Helfenšteině s druhé strany „o některaký záwrbek neboli chrast wrbowú a o lúky, role i chrasti, na kteréž se táhli lidé Sušičtí, k lesu Helfenšteinskému příležející.“ Swědčí Jindřich z Sowince, Jan z Rokytnice, Procek z Wýškowic, Bohuslaw z Kokor, Jindřich Mojek z Pawlowic a Jan z Ochab. D. w Olomuci, 1462 we čtwrtek po S. Marketě.
A. f. 143. B. no. 73.

67.

1462. IX, 13. Jan z Cimburka a z Towačowa a Žofka z Kunstatu manželka jeho prodáwají dědictwí swé, a zwláště její, Jimramow měko s pod. kost. s hradištěm ɔc. a wsi Jaworek, Ubyšín, Sulkowec, Unčín, Pawlowice, Piculín ř. Lhotu c. t. m. p. Janowi z Pernšteina za 1950 zl. uherských. Rukojmě: Procek z Kunstatu n. kom. pr. Olom., Jan z Cimburka a z Jičína, Wok z Sowince a z Helfšteina, Jan Kuna z Kunstatu, Oldřich Stoš z Kaunic a z Dřewohostic a Jan z Morkowic. D. na Towačowě 1462, w pondělí před S. Kříže přenešením. *A. f. 6ab.*

68.

1463. III, 3. Král Jiří těch 60 hřiwen platu do komory král. s kláštera Tišnowského, kteréž drží nyní Ondřej ze Studnice, po tohoto smrti dáwá i zapisuje Janowi z Pernšteina i synům jeho Sigmundowi, Wilémowi a Janowi do jich wšech žiwnosti, za jejich služby. D. w Praze, we čtwrtek před přeneš. S. Wáclawa, 1463, k. l. 5. *A. f. 91—2.*

69.

1463. VII, 22. Jindřich z Lipého, heitman markr. Morawského a n. marš. k. Č., Milota z Tworkowa a z Němčic, Jan z Waldšteina a z Slawkowa a Hynce z Kukwic, rukojmě za neb. p. Smila z Dúbrawice a z Osowého a za paní Anežku z Mezříčie manželku jeho, upomínawše nadarmo p. Anežky, aby je wywadila, činí se jistci a wzdáwají wšecko práwo, kteréž měla na wsi Hrutowicích, a díl její na hradě i měku Křižanowě, měku Bobrowé ɔc. panu Janowi z Pernšteina ɔc. Rukojmě za ně páni Jiřík z Krawař a z Strážnice, Jan z Cimburka a z Jičína, Boček z Kunstatu a z horních Kúnic, Hynek z Waldšteina a z Židlochowic, Mikuláš z Bystřice, z Ojnic a z Kroměříže a Protiwec z Zástřizl a z Pawlowic. D. na Špilberce, 1463, w pátek den S. Maří Magdal.
A. f. 67—69. B. n. 135.

70.

1463. X, 7. Král Jiří Čeňkowi Kunowi z Kunstatu zastawuje we 1500 zl. uh. Nowošice wes kláštera Žďárského s přísluš. tak aby lidí neobyčejnými poplatky a robotami neutiskowal ɔc. D. w Praze, w pátek po S. Františku, 1463, k. l. 6. *A. f. 96.*

1477. Král Wladislaw potwrzuje zápisu swrchupsaného Čeňkowi Kunowi z Kunstatu (n. kom. cúdy Olom.) a synům jeho Timowi (Kunowi) a Jiřímu i s dobrú wolí ɔc. D. w Praze, pátek po S. Linhartu, 1477, k. l. 7.
Ibid. f. 96—97.

71.

1463. XI, 20. Král Jiří statečnému Samuelowi z Hrádku, radě swé, dowoluje dělati rybník na rolích příslušejících ke wsi Přibyšowu kapituly Boleslawské i na rolích náležejících ke hradu jeho Chlumci, a wšak co lidem zatopí, aby jim oddal zase dle práwa. D. w Praze, 20 listopadu, 1463. k. l. 6·
Bb. n. 203 (bis).

72.

1463. XI, 30. Král Jiří Purkartowi Kamaretowi z Žirownice komorníkowi swému zapisuje we 1200 kop zboží kláštera Opatowského: měko Přelúčie s přísl. a přiwoz na Labi, tak jakž Jetřich z Miletínka to držel, a wsi Lhotu wětší i menší, Mikošín, Jankowice, Kosatice, Skudly a 1 rybáře w Labětíně do jeho žiwnosti; lidí má neobtěžowati ɔc. D. w Kladště, w středu den S. Ondřeje, 1463, k. l. 6. *B. f. 9.*

73.

1464. I, 16. Král Jiří Janowi z Cimburka a z Towačowa potwrzuje wšech zápisůw na zboží Towačowské, (zejmena Jana markrabě dd. 1359 den S. Alžběty, krále Ladislawa dd.

1457, 22 listopadu, a markrabě Jošta dd. 1399, den 11 října) i dowoluje, aby on Jan manželce swé Žofce z Kunstatu za zboží, která ona po otci swém Heraltowi z Kunstatu a ze Skal zdědila, on pak Jan později rozprodal, mohl na Towačowě wěno její do desk wložiti. D. w Olomúci, 16 ledna 1464, k. l. 6.
A. f. 453—6.

74.

1464. I. 27. Smlauwa mezi Jindřichem Šaškem z Rakowých a Kateřinau z Rakowých a z Podhájí sestrau jeho strýčenau o držení wsi Podhájí. Smluwci byli Beneš z Laškowa, Mikuláš Chudobín z Bořic a z Krakowce, a Čeněk z Pulic a Čelechowic. Swědčí Jan Rybníček z Zdislawic, Prokop z Domamyslic a Dřienowého, Henrich z Tučína a z Tučap a Jan z Čertoryjí a z Dítkowic. D. w Olomúci, w pátek po S. Pawla obrácení na wíru 1464. *A. f. 238—9.*

75.

1464. III, 19. Wok z Sowince a z Helfenšteina slibuje wywaditi pány Jana z Pernšteina, Jana z Waldšteina a z Slawkowa, Štěpana z Lichtenburka a z Bietowa, Jaroslawa z Lomnice a z Meziříčie a Jana z Rokytnice, kteříž ručili za p. Machnu ženu jeho, že na zboží Křižanowské náwratku činiti nebude; swědčí Jindřich z Lipého heitman m. Mor. a n. marš. k. Č., Waněk z Boskowic n. kom. Brn., Matúš ze Šternberka a z Lukowa, Wok z Helfenšteina, Půta z Sowince a Jindřich Bařický z Morkowic. D. w Brně, w pondělí před S. Benediktem „o sněmu panském“ l. 1464.
B. n. 134. A. f. 67.

76.

1464. V. 24. Král Jiří statečnému Samuelowi ze Hrádku we 300 kop zapisuje wes Přibýšow kostela Boleslawského s přísl. Lidí má neobtěžowati ꝯc. D. w Praze we čtwrtek před S. Urbanem, 1464. k. l. 7.
B. no. 14.

Georgius rex Boh. strenuo Samueli de Hradek consiliario suo indulget, ut in agris villae Přibyšow et agris suis ad castrum Chlumec spectantibus piscinam construere valeat. D. Pragae, 26 Oct. 1463, r. a. 6.
ibid. no. 15.

77.

1464. VII, 13. Opat Jiří a konvent kláštera Hradištského blíž Olomauce w dluhu 800 hřiwen gr. stříbrných rázu Pražsk. a čísla Mor. (na hřiwnu 64 gr. počítajíc) a 14 hřiwen mince obecní Ctiborowi z Cimburka a s Towačowa, ty časy nejw. hofrichtéři m. Mor. zapisují s powolením krále Jiřího město swé Hranice s přísl. a postupují s wýminkau, aby jim 80 kop gr. ročně s něho odwáděl, a to doživotně. D. na Hradišti blíž Olom. 1464, den S. Markety.
A. f. 151—152. B. no. 83.

78.

1465. III, 8. Král Jiří potwrzuje smlauwu, kterauž učinili mezi sebau Jiřík opat kláštera Hradiště blíž Olom. a Ctibor z Cimburka, aby tento, drže městečko Hranice s přísluš. w 800 hřiwnách do žiwota swého, platil s něho klášteru ročně 80 kop gr. D. w Praze w pátek před ned. Reminiscere, 1465, k. l. 7.
A. f. 152b. B. n. 84.

79.

1465. III, 8. Král Jiří Ctiborowi z Cimburka a z Towačowa k dřewní sumě zástawní, kterauž na hradu a městě Přerowě s přísl. zapsanau měl, připisuje 2000 zl. uh. takže již celá 5000 zl. činí a přidáwá mu k ní, neměllíby syna sám, žiwot bratra jeho Jaroše. D. w Praze, w pátek před ned. Reminiscere, 1465, k. l. 7. *A. f. 153b. B. n. 86.*

80.

1465. IV, 5. Král Jiří zboží Kunětickohorské a Opatowské přewodí na syny swé, knížata Viktorina, Jindřicha i Hynka a bratra jich Bočka, ježto zplatili zápisy na ně wydané od cís. Sigmunda rozličným osobám, též zwláště n. Diwišowi Bořkowi z Miletínka, n. Hawlowi z Dřewenice a jiným, wesměs w 8700 ſſ č. Také jim zapisuje měko Sezemice s přísl. a wsi kláštera Opatowského, kterýchž Hradečtí byli w držení, zejmena Březhrad, Lhotku, Chrastnici, Sedlce, Praskačku, Urbanice, Hwozdnici, Wlčkowu Lhotu, Plačice, Štěžerky, Wysokú Rúdničku a les Křiwec s přísl. w 5000 ſſ č. D. w Praze, w pátek po S. Ambroži, 1465, k. l. 7. *B. n. 11.*

81.

1465. IV, 23. Král Jiří synům swým na hradě Kunětické hoře a na zbožích kláštera Opatowic wšech, jichž oni skrze wyplacení zápisůw na to swědčících w držení wešli, připisuje a ku prwní summě zástawní přiráží 20.000 ʃß dobrých obecně berných. D. w Praze, 1465, den S. Jiří, k. l. 7. *B. n. 12.*

82.

1465. VII, 16. Král Jiří Jarošowi Towačowskému z Cimburka, držiteli zboží Kojetínského, připisuje 1000 zl. uh. k summě zástawní, a nemá do žiwnosti swé tu splacowán býti. D. w Praze, w úterý po S. Marketě, 1465, k. l. 8. *A. f. 426—7.*

Týž připisuje témuž tamže opět 1000 zl. tak že celá summa zástawní bude 7000 zl. D. w Brně w sobotu po S. Prokopu, 1466, k. l. 9. *Ibid. f. 427—8.*

83.

1465. VII... Král Jiří Mejnušowi z Chwalkowic dáwá dwůr poplužní we wsi Neratowě s krčmau tudíž, příslušewší ku klášteru Opatowicím, ale aby slaužil ke hradu Kunětické hoře. D. w Praze po S. Jakubě apošt. 1465, k. l. 8. *Bb. n. 282 (292).*

84.

1465. XI, 11. Wáclaw z Rosieči prodáwá Lesonice twrz a wes s přísl. Janowi z Pernšteina, n. komorn. Brn., Sigmundowi a Wilémowi synům jeho za 500 zl. uh. a 66 ʃß č. S ním zprawují Dietra z Bohušic, Jindřich z Hrochowa a z Ratibořic, Bohuslaw a Kristofor z Ertišowic a z Wranína, Augustin z Řečice, Wáclaw Tluksa z Krajowic. D. 1465, w pondělí den S. Martina.
A. f. 69. B. n. 136.

85.

1466. VII, 9. (Díl Plumlowský, po smrti Jiříka z Krawař): hrad Plumlow; pod ním městečko a což tu jest; Prostějow mčko; Kostelec mčko; wsi Mstichowice, Stiňawa, Žarowice, Soběsuky, Chřenowice, Smržice, Rošťany, Drahaň, Hartmanice, Bohučín a wsi pusté Waltow i Maršín, wše s přísluš. Act. 1466, fer. IV ante Margarathae.
A. f. 251.

86.

1467. V, 6. Wok z Sowince a Ctibor i Jaroslaw synowé jeho děd. s. hrad Helfenštein, město Lipník, wsi Osek, Podolšie, Lúčka 2c. 2c. s přísl. prodáwají Albrechtowi z Postupic foitu Lužickému a k jeho wěrným rukám Zdenkowi z Postupic mincmaistru k. Č. bratru, Lidmile z Krawař a z Strážnice manželce, Janowi z Postupic a z Brandýsa též bratru jeho a Jiříkowi z Lanšteina a z Bystřice za 30.000 zl. uh. „rázu Kremnického se lwy". Zpráwce s nimi Matúš z Šternberka a z Lukowa, Jindřich z Jenšteina a na Rabšteině, Albrecht z Šternberka a z Lukowa, Oldřich z Boskowic a z Trnawky, Jan z Ludanic a z Rokytnice a Jan Tunkl z Brníčka a z Zábřeha. D. na Helfenšteině, w středu před b. wstúpením na nebe, 1467.
A. f. 134—136. B. n. 64.

87.

1467. VI, 24. Král Jiří Janowi z Pernšteina, jenž již má oprawu na klášteře Tišnowském, „chtíce aby synowé jeho toho jeho nám zachowánie požili, a jakož on nám byl wěren a služeben, též i oni aby mohli a měli nám toho zasluhowati", dáwá tu oprawu spolu synům jeho Sigmundowi, Wilémowi, Janowi a Wratislawowi. D. w Praze den S. Jana křtitele, 1467, k. l. 10.
A. f. 93b. (Orig. arch. Raudnic.)

88.

1467. VIII, 24. Král Jiří statečnému Mikulášowi z Buchowa potwrzuje listůw zástawních, jež má od biskupůw Olomuckých na zboží Ještebořické s přísl. a připisuje mu na nich nowých 800 ʃß č. D. w Praze, w pondělí den S. Bartolom. 1467, k. l. 10.
B. n. 36.

89.

1467. X, 16. Král Jiří měšťanům Olomuckým a Brněnským, kteříž pánům zprotiwilým pomáhají, odjímá swobodu ode cla neb

mýta w Pohořelicích, a káže jim je platiti uroz. Jindřichowi z Kunstatu a z Jewišowic, kterýž wěrně se ho přidržel. D. w Praze den S. Hawla 1467, k. l. 9. *A. f. 121b.*

90.

1468. III, 5. Jiřík z Košině dobrau wolí postupuje bratru swému Krištoforowi zápisu, kterýž obdrželi oba společně od krále Jiřího na $13^1/_2$ hřiwen platu ročního mnišek kláštera S Kateřiny w Olomauci w 150 hřiwnách gr. na wsi Wírowany Jarošowě z Cimburka. Swědčí Jan z Ludanic a z Rokytnice, Protiwec z Zástřizl a ze Ždanic, Beneš Krčma z Konipas, Bohuška z Kokor, Jan Krupsa z Přieluka a Zbyněk z Wrahowic. D. na Towačowě, 1468, tu sobotu po přeneš. sw. Wáclawa. *A. f. 493.*

91.

1468. IV, 7. Král Jiří Petrowi Kdúlincowi z Ostromíře (a bratru jeho Benešowi), ježto wyplatil od nejw. písaře Buriana z Lipy wsi kláštera Opatowského Maslojedy, Račice, Benátky a Habřinky, (někdy Alšowi Wřešťowskému z Risenburka od cís. Sigmunda we 1500 ſſ zapsané,) zapisuje nyní w 2500 ſſ; lidí obtěžowati nemá. D. w Praze, we čtwrtek před kwětnau nedělí 1468, k. l. 10.
Bb. n. 253.

Král Wladislaw Petrowi Kd— z Ostr— heitmanu kraje Hradeckého zápis předešlý stwrzuje a připisuje 500 ſſ k summě zástawní. D. w Praze, w úterý před S. Linhartem, 1477, k. l. 7. *Ibid. n. 253 (bis).*

92.

1469. VI, 19. Král Jiří Janowi z Pernšteina za jeho stálau wěrnost a pomoc w těch časích dáwá polowici užitkůw na zboží kláštera Tišnowského, wšak jen do swé wůle a do rozkázaní dalšího. D. w Praze, w pondělí po S. Wítě 1469, k. l. 12. *A. f. 92.*

93.

1469. XII, 8. Král Jiří Janowi z Popowic, jenž prodal wes Popowice s přísl. ježto jest manstwí ku Kojetínu, Filipowi z Pačlawic, „za 450 hřiwen gr. širokých českých čísla Morawského, neb za zlatý uherský, zlatý po 28 gr. počítajíc," toho prodání potwrzuje. D. w Praze, w pátek den početí M. B. 1469, k. l. 12. *A. f. 435—6.*

94.

1470. II, 9. Georgius rex Boh. Alberto Kostka de Postupic advocato Lusatiae confert omne jus ad se devolutum per mortem Annae de Wyškowic in villis Wyškowice et Zahnašowice (ad tabulas czudae Olom.). D. in Montibus Kutnis, die nona Febr. 1470 r. a. 12.
A. f. 141b. B. n. 70.

95.

1470. IV, 8. Ctibor z Cimburka a z Towačowa komormaistr krále Českého a heitman m. Mor. dáwá Albrechtowi Kostkowi z Postupic dobrau wůli swau na listy, kteréž má na Hranice od opata Hradištského a na Přerow od králůw Ladislawa i Jiřího. Swědčí p. Mikuláš z Gutšteina hofmistr knížete Viktorina, a panoše Jan Mukař z Kokor a z Čekyně, Milota Morkowský z Morkowic, Jindřich z Bystřice n. písař m. M., Wáclaw z Přewor heitman na Towačowě a Jindřich z Chatic(?). D. na Hranicích, w neděli Judica 1470.
A. f. 154a. B. n. 87.

96.

1470. V, 22. Král Jiří Ctiborowi z Cimburka Towačowskému, heitmanu swému w Morawě, dlužen jsa 800 zl. uherských, zastawuje mu w nich měko Kralice s přísluš., kteréž Viktorin, Hynek a Jindřich wéwody Minsterberští a urozený Boček bratří a synowé králowi na Jarošowi z Cimburka byli „wyfraimarčili". D. na Horách Kutnách, w úterý před S. Urbanem 1470, k. l. 13. *A. f. 456.*

97.

1470. XI, 25. Král Jiří Janowi z Pernšteina, nejw. komorn. cúdy Brněnské, an se ho wěrně přidržel a jemu proti zprotiwilým i nepřátelům pomáhal, zapisuje a zastawuje prawau polowici wšech požitkůw a důchodůw zboží kláštera Tišnowského, druhau polowici jich ponecháwaje abatyši a konwentu; wýplata má býti 3000 zl. uh. D. w Praze w neděli den S. Kateřiny 1470, k. l. 13. *A. f. 90.*

98.

1470. XII, 18. Georgius rex Cztiborium de Cimburk et Towačow, capitaneum m. Mor., „qui nobis contra factiosos perduelles nostros ope consilioque, quibus majoribus potuit, astitit," eximit ab omnibus czudis et quibuscunque judiciis march. Moraviae quoad munitionem Towačow et bona ad id pertinentia, judicandum solummodo coram Maj. regia aut magistro curiae regalis ɔc. D. Pragae, 18 Dec. 1471, r. a. 3 (sic). *A. f. 459—60.*

99.

1470. XII, 26. Král Jiří Ctiborowi Towačowskému z Cimburka, heitmanu markrabstwí Morawského, twrz Towačow s městem starým a s Hrobím nowým městem, i wsi Towačowec, Cíp, Wirowany, Ewaně, Opločany a Wykleky s přísl. za wěrné jeho služby z manstwí propauští a swobodné činí jemu i dědicům jeho. D. w Praze, w středu den S. Štěpana 1470, k. l. 13. *A. f. 457.*

100.

1471. IV, 10. Krištofor z Popowic prodáwá wes swau Popowice blíž Kojetína s přísluš. náležející k manstwí arcibiskupstwí Pražského, Wojislawowi a Janowi bratřím z Pačlawic, a k jejich wěrné ruce Petrowi Romanowi z Wítowic a se Zlína „za 450 hřiwen gr. šir. stříbr. dobrých rázu Pražského a čísla Morawského, 64 gr. za hřiwnu počítajíc." Swědčí Sigmund z Sowince, Jan Kepma ze Zwole, Mikeš z Kokor, Waněk Piwo z Bařic, Wáclaw Koleso z Radslawic a Stibor z Penčic. D. w Kroměříži, u welikú středu 1471. *A. f. 435.*

101.

1471, IX, 25. Král Wladislaw uroz. Wilémowi z Pernšteina za jeho služby dáwá oprawu kláštera Oslowanského do jeho žiwnosti. D. na Horách Kutnách, w středu po S. Matúši 1471, k. l. 1. *A. f. 60—61. B. n. 122.*

Týž král Wilémowi a Sigmundowi bratřím z Pernšteina dáwá tutéž oprawu do jich obau žiwností. D. w Praze, w středu po welice noci 1472, k. l. 1. (D. Ctiborio de Cimburk cancellario referente.) *ibid. f. 61. it. n. 123.*

It. týž král dáwá tutéž oprawu doživotně Wratislawowi z Pernšteina bratru a synům p. Wiléma z Pernšteina. D. na Budíně, w neděli před S. Wáclawem 1490, k. l. 1 a 20. *ibid. f. 61b.*

102.

1471, XII, 6. Král Wladislaw potwrzuje Ctiborowi z Cimburka a z Towačowa, heitmanu m. M. a kancléři k. Č, za jeho služby, an „nám neleniwě ale pracně a s dobrú myslí a k obecnému dobrému králowstwí našeho posluhuje", zápisůw od krále Jiřího obdržených na zboží Towačowské, aby manstwím wíce nebylo. D. w Praze, w pátek den S. Mikuláše, 1471, k. l. 1. *A. f. 459.*

103.

1471—1475. (s. d.) Králowá Johanna Hynkowi z Waldšteina hofmistru swému zapisuje a zastawuje hrad swůj Potštein s mčkem Kostelcem nad Orlicí s přísl. w 1250 kop č. (Konec zápisu chybí.) *Bb. n. 294.*

104.

1472. V, 21. Kníže Viktorin bratrowi swému kn. Jindřichowi staršímu postupuje práwo swé na zbořeném hradu Edelšteině, na mčku Cukmantli, na zlatých horách k tomu příslušejících a na hradě Potšteině, dědičně. D. we čtwrtek po S. Duše, 1472.

Kníže Jindřich mladší jinak Hynek témuž bratrowi swému postupuje wšecko práwo, kteréž má aneb míti může na hradě Potšteině a j. přísl. D. 1474, w středu po S. Jakubě apošt. *B. no. 293. (283.)*

105.

1472. VI, 12. Bernart z Žerotína a z Dřewohostic prodáwá wes swau Hrdibořice s přísl. Ctiborowi z Cimburka a Towačowa, heitmanu m. Mor. a kancléři k. Č. a k wěrným rukám jeho Jarošowi Towač. z Cimburka heitmanu kraje Boleslawského, Janowi z Cimburka a z Jičína strýci a paní Elšce z Melic manželce jeho, za 400 zl. uh. Swědčí Jan z Lu-

danic a z Rokytnice, Jan z Žerotína a na Fulneku, Prokop z Prusinowic a z Količína, Jan Bořita z Bystřice, Bohuslaw z Kokor a z Tršic, Arkleb z Wíckowa a z Prusinowic. D. w Dřewohosticích, pátek před S. Wítem, 1472. *A. f. 492.*

106.

Král Wladislaw Ctiborowi z Cimburka a na Towačowě, heitmanu m. M. a n. kancléři k. Č., potwrzuje dwau listůw krále Jiřího, jimižto zapsal jemu měko Kralice s přísl. jedním we 1600, druhým we 800 zl. uherských, a připojuje ty Kralice k zámku Towačowu, k němuž půwodně náležely. D. w Praze, w sobotu před S. Wítem, 1472, k. 1 1. *A. f. 457—8.*

107.

1472. VI, 15. Král Wladislaw potwrzuje Janowi z Pernšteina zápisu krále Jiřího, kterýmž zastawena jemu na zboží Tišnowském polowice úžitkůw we 3000 zl. uh. a pro jeho wěrnost stálau i služby připisuje mu na summě wýplatní ještě 2000 zl. uh. D. w Praze, w pondělí den S. Wíta 1472, k. l. 1. *A. f. 90—91.*

108.

1472. VI, 19. Herrich z Lichtenštaina a z Nikolšpurku činí za sebe, swé bratry a mnohé pány rakauské (zejmena wyčtené) tu smlauwu s Wilémem z Pernšteina a na Meziříčí, že nemají býwati proti sobě, lečby panowníci jejich wálku měli mezi sebau, a slibují složiti jemu 1000 zl. we středu po S. Marketě n. př. D. na Nikolšpurce, ten pátek po S. Wítě 1472. *Bb. n. 175.*

109.

1472. X, 22. Albrecht z Postupic a na Helfenšteině dobrau wolí postupuje panoši Ctiborowi z Ledské listu, kterýž má od krále Jiřího sl. pam. na wes Wýškowice s přísl. Swědčí Heralt z Kunstatu a z Plumlowa, Jan z Postupic a na Litomyšli, Jan z Chlumu a z Košmberka, Bernhart z Žerotína a z Dřewohostic, Prokop z Prusinowic a z Količína a Hriš z Příluka D. na Hranicích, čtwrtek po 11 m. panen 1472. *A. f. 142. B. no. 71.*

110.

1473. V, 26. Mikuláš z Buchowa a na Žumberce dáwá synu swému Štěpanowi z Buchowa dobrau wůli k listu Jana Haze bisk. Olom. na Ještbořice. Swědčí p. Jan z Šternberka a na Zaječicích, Jindřich z Potštaina a z Makowa, Mikuláš z Bolehlaw a z Krucberku, Štěpan Anděl z Ronowce a na Štěpanowě. D. 1473, w středu před božím wstaupením. *B. no. 33.*

It. týž dáwá Zbyňkowi (Zbenkowi) synu swému dobrau wůli k listu biskupa Pawla Olomuckého na zboží Ještbořické. Swědčí titéž oc. D. 1473, tu středu před božím wstúpením. *Ibid. no. 35.*

111.

1474. VII, 22. Smlauwa mezi Hertwíkem ze Mětic (Mnětic) a synem jeho Jiříkem s jedné, a Jindřichem z Potšteina a na Nemošicích s druhé strany, o dělání strauhy a wedení wody na rybníky jejich. Swědčí Jiřík z Miletínka a na Pardubicích, Čeněk z Barchowa a na Dašicích, Wáclaw Homole z Risumburka, Diwiš z Pobiezowic a w Tuněchodech, a Viktorin z Kunčího bytem w Chrudími. D. 1474, w pátek den S. Maří Magdal. *Bb. n. 208. i. 245.*

112.

1474. IX, 5. Král Matiás Dobešowi z Boskowic a z Černéhory, heitman na Špilberce, zastawuje wsi kláštera Třebíckého, Wojkowice, Telnici a Sokolnici s přísl. we 2000 ſſ č. (za zlatý uh. 28 gr. č. počítajíc.) D. w Nyse, w pondělí před naroz. M. B. 1474, k. l. 17 a 6. *Bb. pag. 346—48.*

113.

1475. IV, 22. Albrecht z Postupic n. komorník Olom. dáwá p. Wilémowi z Pernšteina a p. Janowi z Pernšteina n. kom. Brn. swau dobrau wůli na zápis, kterýž má od pp. z Sowince na hrad Helfenštein s přísl. Swědčí Ctibor z Cimburka a z Towačowa, heitman m. M. a kancléř k. Č., Jindřich z Boskowic a z Jičína, Heralt z Kunstatu a z Plumlowa, Ctibor z Ledče, Jan Prosenický z Ochab

a Wáclaw z Doloplaz a z Štolbachu. D. na Helfenšteině, w sobotu před S. Jiřím 1475. *A. f. 136. B. no. 65. 89.*

114.

1475. IV, 22. Albrecht z Postupic nejw. komorník práwa zemsk. w Olomauci listy od Ctibora z Cimburka a z Towačowa heitmana m. Mor. a kancléře k. Č. na Hranice a Přerow zámky i města se zbožím přísl. dobrau wolí dáwá Wilémowi z Pernšteina i Janowi z Pernšt. nejw. komorn. Brněnsk. Swědčí (titéž), dat. na Helfenšteině, w sobotu před S. Jiřím, 1475. *A. f. 155.*

115.

1475. IV, 25. Ctibor z Cimburka a z Towačowa haitman m. Mor. a kancléř k. Č. a Jan z Pernšteina n. komor. Brn. slibují Albrechtowi z Postupic n. kom. Olom. za Wiléma z Pernšteina na Helfenšteině, že tento do dne S. Wáclawa n. př. wrátí mu některé jeho zápisy dlužní, ježto se zejmena kladau, wywazené. Swědčí panoše Waněk Šatný z Ještědu, Ruprecht z Wrchlabe a Jan z Nowéwsi a z Radkowa. D. na Helfenšteině, w úterý na S. Marka, 1475. *A. f. 134.*

116.

1475. IX, 14. Ctibor z Ledské dobrau wolí postupuje Wilémowi z Pernšteina a na Helfenšteině listůw, kteréž má od krále Jiřího i od Albrechta z Postupic (n. komorn. Olom.) na wes Wýškowice. Swědčí Jan z Ludanic a z Rokytnice, Wáclaw z Baště a se Wšechowic, Prokop z Prusinowic a z Količína, Ruprecht z Wrchlabe a z Prosenic, Bohdal z Doloplaz a na Štolbachu a Ctibor z Lipoltowic a z Weselíčka. D. na Štolbachu, čtwrtek den powýš. sw. Kříže 1475. *A. f. 142—143. B. no. 72.*

117.

1475. X, 19. Viktorin Bawor z Holowic p. Wilémowi z Pernšteina dobrau wolí postupuje zápisu, kterýž má od krále Jiřího na 100 kop gr. na půl wsi Tučíně. Swědčí Pertolt z Lipého nejw. maršalek k. Č. Jindřich z Dúbrawice, Jan z Wlašimě, Žich z Popůwek hofrichtéř dworu pánów Lipských, Ludwík z Tawikowic purkr. na Krumlowě a Fridrich z Lužic. D. na Krumlowě, we čtwrtek po S. Lukáši, 1475. *B. Bb. n. 162.*

118.

1476. IV, 18. Richtář a konšelé i wšecka obec měka Bystřice panu Wilémowi z Pernšteina, pánu swému milostiwému, dobrau wolí postupují zápis, kterýž mají na 9 kop platu ročního knězi ranému w Bystřici od p. Wiléma z Pernšteina děda jeho. D. w Bystřici, 1476, we čtwrtek před S. Jiřím. *A. f. 12a.*

119.

1476. V, 25. Ctibor z Cimburka a z Towačowa, heitman m. M. a kancléř k. Č. prodáwá děd. s. hrad Drahotúš z městkem Drahotúšem a wsi Jezernice, Slawic, Melenow, Klokočí, Welikúwes, Mikulůwku, Podhoří, Uhřínow, Středulesy, Bohusláwky, Hrabůwka, Radikow, wsi pusté dwě Zabikow a Jiřatsko, kromě wsi Popelowa také pusté ɔc. Wilémowi z Pernšteina n. kom. cúdy Brn. za 6500 zl. uh. Rukojmě zaň Pertolt z Lipého n. maršalek k. Č., Procek z Kunstatu, Jindřich z Boskowic a z Jičína, Wáclaw z Boskowic, Hynce z Kukwic a z Rosic a Zdeněk z Šwabenic. D. na Towačowě, w sobotu den sw. Urbana 1476. *A. f. 139—140b. B. no. 68 (ne celý.)*

120.

1476. VI, 14. Pertolt z Lipého nejw. maršalek k. Č. zápisy, jež má od kr. Ladislawa i Jiřího na Ewančice s hradem Rabšteinem zbořeným, na Litobratřice a na Nykulčice, dáwá dobrau wolí Wilémowi z Pernšteina na Helfenšteině nejw. komorníku Brn. Swědčí Boček z Kunstatu a na horních Kúnicích, Jan z Kunstatu, Jindřich a Jimram bratří z Dúbrawice, Ludwík z Tawikowic a Mikulás z Pece a z Tulešic. D. na Krumlowě, pátek po božím těle 1476. *B. no. 104.*

121.

1476. IX, 8. Elška z Boskowic kwituje Wiléma z Pernšteina z 1500 zl. uh. peněz wěnných, kteréž jí dlužen byl, a na kteréž manželu jejímu Linhartowi z Gutnšteina a na

Wartenberce dal již jistotu na papíře s wisutými pečetmi. Swědčí Wáclaw z Boskowic, Jan z Kunstatu a ze Bzence, Mik. z Pece a z Tulešic, Sigmund z Rajce a z Olarce (?), Mikuláš z Lišowa a z Panowa. D. na Pernšteině, w neděli den naroz. p. Marie 1476.
Bb. n. 172.

122.

1477. III, 4. Boček a Jan bratří z Kunstatu a z horních Kúnic, majíce zápisy od cís. Sigmunda a krále Jiřího na 7000 zl. na zboží Kojetínském, swědčiwší Jarošowi z Cimburka, od tohoto postaupené knížatům Viktorinowi, Jindřichowi a Hynkowi z Minsterberka, od těchto pak zase jim, dáwají je dobrau wolí Janowi Heraltowi z Kunstatu a z Plumlowa. Swědčí Pertolt z Lipého n. marš. k. Č., Procek z Kunstatu, Markwart z Lomnice, Wilém z Pernšteina n. kom. zemský w Brně, Matěj z Náchodu a z Březníka a Ludwík z Tawikowic. D. w Brně, w úterý přenes. S. Wáclawa 1477. *A. f. 430—1.*

123.

1477. V.... Heralt z Kunstatu a z Plumlowa p. Wilémowi z Pernšteina n. komorn. Brn. slibuje wywaditi města Lipník, Hranice a jiné jeho poddané zboží Helfenšteinského z rukojemstwí, we kteréž byli wstaupili za neb. Albrechta Kostku z Postupic aneb za wěno paní Machny z Mezeříčí (paní „Wokowé".) Rukojmě zaň („za pána swého") jsau obce měst Mor. Třebowé a Prostějowa. D. w Třebowé Morawské před S. Duchem (sic) 1477.
A. f. 138—139b. B. no. 67.

124.

1477. XI, 13. Král Wladislaw knížeti Jindřichowi z Minsterberka potwrzuje wšech zápisůw, zde zejmena wyčtených, kteréž má na hrad Kunětickau horu a na zboží někdy klášterůw Opatowského i Sezemského, a přidáwá k summám zápisným ještě 3000 ſſ č. D. w Praze, we čtwrtek den S. Brikcí, 1477, k. l. 7. *B. f 13.*

125.

1477. XII, 4. Linhart z Guttnšteina a na Watmberce kwituje Wiléma z Pernšteina z 500 ſſ gr. ꝛc. sobě zaplacených. Swědčí panoše Hertwik z Běstwiny a Othart z Dúbrawice. D. 1477, čtwrtek na S. Barboru.
Bb. n. 167.

126.

1478. I, 22. Dorota z Wolfperka swau třetinu dědictwí po otci Žichowi z Wolfperka we wsech Selitkách a Klobúcích postupuje a dáwá sestře swé Johance. Swědčí Adam z Strabanic muž její wlastní, Jan Bořita z Bystřice, Jakub z Kostelce, Wáclaw Sulowský z Třebúle a z Šišmy, Ctibor z Dobřečic a z Přestawlk a Jaroslaw ze Hřišče. D. w Kroměříži, ten čtwrtek den S. Vincencii 1478.
A. f. 242.

127.

1478. X, 19. Wilém Tetaur z Tetowa a na Zlíně a Margareta z Kazi manželka jeho kwitují Wiléma z Pernšteina ꝛc. z 2500 zl. uh. a 13 prstenůw, kteréž jemu byli schowati dali a zase odjali. D. na Zlíně, ten pondělí po S. Lukáši 1478. *Bb. n. 173.*

128.

1479. VIII, 13. (?) Král Matiáš Ctiborowi z Cimburka, heitmanu m. Mor., potwrzuje wšech zápisůw, jež má na zboží Towačowské a mčko Kralice po předcích swých od králůw Českých a markrabí Morawských. D. w Olomúci, w pátek po S. Sixtu, 1479, k. l. 22 a 11.
A. f. 458 b.

129.

1479. IX, 28. Hereš z Přeluka Ctiborowi z Cimburka heitmanu m. M. a kancléři k. Č. a Jarošowi bratru jeho za 200 zl. uh. prodal dwa lány role a dwě zahrady w Ewani. Swědčí Wáclaw z Ludanic a na Dlúhéwsi n. sudí cúdy Brněnské, Hynek z Ludanic a na Rokytnici, Jakub z Šárowa a z Krumsína, Krištofor z Pěnčína a z Drahoňowic, Mikeš z Kokor a na Majetíně a Jan ze Křtětína. D. w Prostějowě, w úterý den S. Wáclawa 1479.
A. f. 461—2.

130.

1479. XII, 23. Štěpan z Buchowa postupuje bratrowi swému Zbyňkowi (Zbenkowi)

dobré wůle, kterauž má od neb. otce swého Mikuláše k zápisu Jana Haze biskupa Olomuckého na Ještbořice. Swědčí Jan z Žeberka a z Plané, Jan z Dobřenic heitman na Poděbradech, Jan Bystřický z Studnic a Jan z Přílet. D. 1479, čtwrtek po S. Tomáši apošt.
B. n. 34.

131.

1480. III, 4. Heralt z Kunstatu a z Plumlowa, jakožto nápadník statku pánůw Sowinských ujcůw swých, „když pan Wok i s syny swými i s některými rukojmími, kteříž sú byli zprawce zbožie Helfenšteinského, zemřeli sú," z nálezu panského dáwá p. Wilémowi z Pernšteina od sebe list zprawní na ono zboží. S ním zprawují také Pertolt z Lipého a na Krumlowě n. marš. k. Č., Albrecht starší z Šternberka a z Lukowa, Oldřich z Boskowic a na Cimburce, Jan z Lomnice a na Mezříčí, Wáclaw Bařický z Morkowic a na Mičowicích, a Krištofor z Pěnčína a z Drahanowic. D. w Olomúci, w sobotu den přeneš. S. Wáclawa 1480. *A. f. 136—138. B. n. 66.*

132.

1480. III, 23. Král Matiáš Wilémowi z Pernšteina, nejw. komorníku cúdy Brněnské, potwrzuje wšech zápisůw na zboží zástawní od kláštera Hradištského blíž Olomauce, kteréž má od Albrechta z Postupic, a dáwá jemu na nich jeho žiwot i připisuje, cokoliby na stawení naložil. D. w Budíně, we čtwrtek před kwětnau nedělí 1480, kr. l. 22 a 11.
B. n. 90.

133.

1480. III, 23. Král Matiáš Wilémowi z Pernšteina na Helfenšteině, nejw. kom. cúdy Brn., za jeho služby zapisuje zámek swůj Cimburk s měkem Korycany, Leskowce, Černikowice ꝛc. we 1700 ſſ č. D. w Budíně, čtwrtek před kwětnau nedělí, 1480, k. l. 22 a 11. *B. n. 59.*

Týž témuž twrdí zápisy, kteréž má od Albrechta z Postupic na Hranice, přidáwá mu na nich žiwot, a náklady na stawení. D. uts.
A. f. 155—156.

134.

1480. VII, 25. Jan Selický z Dobréwody dwůr swůj w Stichowicích, jejž má po Martinowi ze Hřišče a z Senice, dobrau wolí postupuje Zdeňkowi z Tichowic služebníku swému a otci jeho Wáclawkowi i bratru Azariášowi. Swědčí Protiwec starší z Zástřizl a z Pawlowic, Jan z Čertoryj, Protiwec z Pržného a z Lešnej, Jan Chudobín z Bořic, Jan Zúbek ze Zdětína a Jindřich z Šebetowa. D. w Bystřici, w úterý den S. Jakuba 1480.

Zdeněk a Azariáš z Tichowic dobrau wolí postupují téhož p. Janowi Heraltowi z Kunstatu a z Plumlowa. Swědčí Jindřich z Sowince a na Kelči, Jan Pňowský ze Sowince, Hynek starší ze Zwole, Krištofor z Pěnčína a na Drahanowicích sudí menšího práwa w Olomúci, Zúbek ze Zdětína, Markwart ze Zwole a Jan Chudobín z Bořic. D. w Olomúci, w sobotu po S. Prokopu 1481. *A. f. 261—2.*

135.

1480. VIII, 22. Jindřich Šašek z Rakowých postupuje Heraltowi z Kunstatu a z Plumlowa plat swůj w Podhájí, kterýž má dáním králowským po Anně někdy manželce Jana Kropáče. Swědčí Pertolt z Lipého n. maršalek k. Č., Boček z Kunstatu a na horních Kúnicích, Waněk z Panowa, Štěpan Kusý z Múkoděl a z Wedrowic, Matěj Wacek z Bezděkowa a z Tupanowa a Alexí z Chlewského. D. w Krumlowě, ten úterý w ochtáb na nebewzetí p. Marie, 1480. *A. f. 241—242.*

136.

1480. VIII, 22. Jan Rúsek ze Křtěwic foit Hranický prodal dwa lány role od foitstwí Hranického p. Wilémowi z Pernšteina a na Helfenšteině najw. kom. cúdy Brn., za 210 zl. uh. Swědčí purkmistr a konšelé města Hranic. D. we Hranicích, w úterý před S. Bartolomějem 1480. *B. no. 103. A. f. 164—165.*

137.

1480. IX, 24. Jan Boček z Kunstatu a na Buchlowě, prodaw zboží Kojetínské Janowi Heraltowi z Kunstatu a z Plumlowa, slibuje mu odewzdati wšecky swé na ně zápisy a zprawiti je dle práwa. Swědčí Pertolt z Lipého

n. marš. k. Č., Boček z Kunstatu a z horních Kúnic, Mikuláš z Wojislawic a na Woseli, Matěj z Náchoda a z Březníka, Ludwík z Tawikowic a Sigmund z Mírowa a z Okarce. D. w Brně, 1480, tu neděli před S. Wáclawem.
A. f. 431—2.

138.

1480. XII, 20. Král Wladislaw Wilémowi z Pernšteina, nejw. komorníku cúdy Brněnské, potwrzuje zápisůw tří, 1) kněze Jiříka někdy opata kláštera Hradištského, Stiborowi z Cimburka, té míry hofrichtéři m. Mor., na město Hranice (1464), 2) krále Jiřího, twrdícího týž zápis (1465), a 3) téhož n. opata, daného (1472) n. Albrechtowi Kostkowi z Postupic; kteřížto tři listowé přišli w moc p. Wiléma, když jest Helfenštein kaupil od téhož p. Albrechta. D. w Praze, w středu u vigilii S. Tomáše ap. 1480, kr. l. 10.
B. n. 91. A. f. 156—157.

139.

1480. (s. d.) Ctibor Obešlík z Lipultowic a z Weselíčka prodal swůj dwůr dědičný, jejž měl od p. Ctibora z Cimburka a z Towačowa, haitmana m. Mor., p. Wilémowi z Pernšteina a na Helfenšteině nejw. kom. cúdy Brněnské, za 200 zl. uh. Swědčí Hynek z Ludanic a na Rokytnici. Bohuslaw z Kokor a na Tršicích, Ruprecht z Wrchlabe a na Prosenicích, Mikeš z Kokor na Majetíně, Zdeněk z Kokor, Bohdal z Doloplaz a z Štolbachu. D. w Olomúci, 1480. (s. d.)
B. n. 101 (fragm. orig.). A. f. 163.

140.

1481. IV, 25. Jaroš Towačowský z Cimburka a na Boleslawi, n. kom. k. Č., dobrau wolí postupuje Janowi Heraltowi z Kunstatu a z Plumlowa wšech listůw, kteréž má na zboží Kojetínské po cís. Sigmundowi a králi Jiřím. Swědčí Pawel z Jenšteina, Mikuláš z Landšteina n. písař k. Č., Petr Kdúlinec z Ostromíře na Smrkowicích, Mikuláš ml. z Hořic a na Pecce, Pawel Křižan ze Hrádku a Jan Laškot z Habrštorfu na Klomutech. D. 1481, w středu den S. Marka.
A. f. 429—30.

141.

1481. V, 22. Fojt a konšelé i wšecka obec wsi Držowic smluwau s p. Heraltem z Kunstatu a z Plumlowa pánem swým přijímají dwě čtwrti role we swých polech za lauku Trawník, kterauž jim rybníkem zatopil. Swědčí p. Ctibor z Cimburka ɔc. D. w Prostějowě, ten úterý před S. Urbanem 1481.
A. f. 243—4.

142.

1481. VII, 10. Tas biskup Olomucký a Ctibor z Cimburka ɔc. co mocní ubrmané we při mezi pány Pertoltem z Lipého n. marš. k. Č. Wáclawem z Boskowic nejw. kom. cúdy Olom., Janem Heraltem z Kunstatu a Janem z Dubé o dluhy po Jiříkowi z Krawař na jeho dcery a jich manželky, paní Lidmilu, Kunku, Johanku a Alžbětu spadlé, wypowídají tak, že díl Šternberský Lidmily a Jana Dubského, též díl druhý paní Kunky a p. Wáclawa, i třetí p. Johanky a p. Heralta, kteří okázali, že dluhy swé zprawili, mají wyčištěni býti; ale pan maršalek, jenž má nejmladší sestru Alžbětu a díl Strážnický, neučiniw ještě dosti záwazkům swým, má to učiniti ɔc. D. na sjezdu w Olomúci 1481, úterý před S. Marketú.
A. f. 284.

143.

1481. IX, 4. Směna mezi Heraltem z Kunstatu a z Plumlowa a kněžími kláštera Prostějowského o 22 hřiwen platu we wsech Smržicích, Rakúskách a w Prostějowě, kteréžto neb. p. Jiřík Strážnický klášteru byl postaupil, a za něž klášter slibuje neupomínati z dalších dědin a platůw swých. Swědčí Ctibor z Cimburka ɔc., Wilém z Pernšteina ɔc., Čeněk Kuna z Kunstatu, Jindřich z Strážnice a na Dúbrawici, Wáclaw z Ludanic a na Dlúhéwsi nejw. sudí cúdy Brněnské, Krištofor z Pěničína a z Drahanowic sudí menší w Olomúci. D. w Olomúci, w úterý před naroz. matky boží 1481. *A. f. 232—3.*

144.

1481. XII, 23. Ruprecht z Wrchlabe prodáwá děd. s. twrz a, wes Prosenice, w. Sedlec, půl wsi Kozlowic s přísl. bratřím Wilémowi a Wratislawowi z Pernšteina za 1600 zl. uh.

[illegible] Bohuslaw z Kokor a na Tršic[illegible] z Kokor a z Majetína, Zdeněk [illegible] Wítek z Dobřic a z Řiekowic, Jan [illegible] Kokor a z Čekyně, a Ctibor Obešlík [illegible]itowic a z Weselíčka. D. na Proseni[illegible], w neděli po S. Tůmu, 1481.
A. f. 148—149. B. no. 81.

145.

1482. I, 17. Protasius biskup Olomucký potwrzuje smlauwy, která stala se o lauky, niwy a pastwy mezi Ejwaní a Hrubčicemi skrze Ctibora z Cimburka ɔc. a kapitulu Olomuckau (zejmena Jana děkana, Beneše z Waldšteina probošta, Dr. Hynka ze Zwole, Dr. Adama, Alexia z Jihlawy a j. kanowníky.) D. 1492 (sic), den S. Antonína. *A. f. 483.*

146.

1482. V, 8. Wáclaw probošt a konvent kanowníkůw zřízených S. Augustina kláštera matky boží w Prostějowě dáwají Heraltowi z Kunstatu a z Plumlowa smluwau některé lauky a dědiny we Smržicích, u Prostějowa, w Rakúskách ɔc. Swědčí Wáclaw Kuna z Kunstatu a na Buzowě, Jindřich z Sowince a na Dúbrawici, Krištofor z Pěnčieho, sudí menšího práwa w Olomúci, Čeněk z Wrahowic a z Náměště, Kuneš Naksera z Chotěwic, a Jan z Přeboř a ze Lhoty. D. w Olomúci, w středu den S. Stanislawa 1482. *A. f. 239—240.*

147.

1482. V, 13. Král Wladislaw Wilémowi z Pernšteina nejw. kom. cúdy Brněnské potwrzuje wšech zápisůw, jež má po Albrechtowi z Postupic na Hranice město, a dáwá mu na nich život i připisuje náklady na stawení. D. w Praze, w pondělí před božím wstúpením 1482, kr. l. 11.
B. n. 92. A. f. 157—158.

148.

1482. V, 15. Pře o bláta a pastwy mezi Ctiborem z Cimburka a lidmi jeho ze wsi Ejwaně s jedné a Wáclawem z Boskowic (n. kom. cúdy Olom.) a lidmi jeho ze wsi Klenowic, rozsauzená nálezem pánůw na sněmu Brněnském. D. 1482, středu před bož. wstúpením ɔc. *A. f. 485—488.*

149.

1482. X, 26. Král Matiáš Mrakšowi z Noskowa dwořenínu swému a bratřím jeho Janowi a Petrowi dáwá práwo swé k statku Jiříka a Arkleba synůw někdy Wojnowých, a to po jejich smrti teprw, t. ke wsím Litawa, Olše, Drahonín, Lažany, Milešín, Skryje, Újezd, Jilmowé a díl w Nowéwsi. D. w Hamburce, w sobotu před Šim. a Judú, 1482, r. a. 25 a 14.
B. et Bb. n. 165. A. f. 72.

150.

1482. XI, 29. Smlauwa mezi pp. Wilémem a Wratislawem z Pernšteina o díly po bratřích jejich Janowi a Jimramowi pozůstalé. Swědčí Hynek z Ludanic a z Rokytnice, Wáclaw z Ludanic a na Weweří nejw. sudí cúdy Brněnské, Jan z Nowéwsi a z Radkowa, Jan Děwečka z Hernšteina na Čichowě, Gedeonek z Olešničky a z Morawce a Sigmund Wálecký z Mírowa. D. na Pernštaině, w pátek před S. Ondřejem, 1482. *Bb. n. 153.*

151.

1482. XII, 6. Jimram z Dúbrawice a na Templšteině, jemuž ujec jeho Pertolt z Lipého n. marš. k. Č. již zemřelý byl smluwau za dluh postaupil hradu Templšteina, slibuje p. Wilémowi z Pernšteina, nejw. kom. cúdy Brn., na něhož statek p. Pertoltůw spolkem dskami přišel jest, zdržeti smlauwu dotčenau, i sirotkům jeho, kdyžby smrtí sešel. Swědčí Hynek z Ludanic a z Rokytnice, Wáclaw z Ludanic a z Weweří, sudí cúdy Brn., Žich z Popůwek hofrichtéř dworu panůw Lipských, Sigmund Wálecký z Mírova, Jan z Lechwic a Bohuněk z Mysločowic. D. na Krumlowě w pátek den S. Mikuláše 1482. *B. n. 121.*

152.

1482. XII, 26. Král Wladislaw zprawen jsa od Ctibora z Cimburka ɔc. kterak někdy Pertolt z Lipého, n. marš. k. Č., přijal na prawý spolek Wiléma z Pernšteina, nejw. komorníka cúdy Brněnské, a učinil ho poručníkem syna swého i jiných dětí swých, ku

prosbě přátel jeho swoluje, aby užíwati mohl titulu a úřadu maršalstwí k. Č. až do let rozumných sirotka z Lipého. D. w Praze, we čtwrtek den S. Štěpana 1482, k. l. 12.
B. n. 143.

153.

1483. III, 8, III, 20. Král Wladislaw Heraltowi z Kunstatu na Plumlowě na zboží Kojetínském připisuje ke dřewním summám zápisným 1000 zl. uherských. D. w Praze, w sobotu před S. Řehořem, 1483, k. l. 12.
A. f. 432.

Týž dáwá témuž powolení k dělání rybníka na zboží Kojetínském. D. w Praze, čtwrtek před S. Benediktem, 1483, k. l. 12.
Ibid. f. 433.

154.

1483. VI, 6. Průwod mýta Prostějowského, dle paměti a swědectwí lidí starých pod přísahau, popsaný a do registr zemských wložený z rozkázaní panského, ten pátek po ochtábu těla božího 1483, ku potřebě p. Heralta z Kunstatu ɔc. *A. f. 250—1.*

155.

1483. VI, 29. Král Wladislaw ku prosbě krále Matiáše bratra i přítele swého dowoluje, aby Wilém z Pernšteina zprawowal úřad maršalstwí král. Česk. netoliko do let rozumných sirotka po Pertoldowi z Lipého pozůstalého, ale také, kdyžby tento snad smrtí sešel, do žiwnosti swé. D. w Praze, w neděli den S. Petra a Pawla, 1483, k. l. 12. *B. n. 144.*

156.

1483. VII, 30. Wilém z Pernšteina nejw. maršalek k. Č. ɔc. wdal p. Petrowi z Rosenberka za manželku paní Alžbětu z Krawař a z Strážnice, wdowu po Pertoltowi z Lipého, tak aby potrwala we stawu wdowském ještě až do dne swíček n. př. a aby od wíry swé nebyla tištěna. Wěna s sebau nese 3000 zl. uh. ɔc. Smlauwa o to stala se na Krumlowě 1483, w středu den S. Abdona. Swědčí p. Beneš z Weitmile, jenž ty wěci hlawně jednal, Ludwík z Weitmile, Jan Záhorka z Záhořic, Wilém z Michnic, Jan z Lechowic a Sigmund Wálecký z Mírowa hejtman na Krumlowě.
B. n. 55.

157.

1483. VIII, 8. Hynek z Ludanic a z Rokytnice smlauwu činí se Ctiborem z Cimburka ɔc. o třetí peníz na lesích k Chropyni příslušejících, o kterýž půhonowé byli šli na Jana z Ludanic otce jeho i na něho samého. Swědčí Wilém z Pernšteina na Helfenšteině n. maršalek k. Č. a n. kom. cúdy Brněnské, a Wáclaw z Ludanic a na Weweří, n. sudí cúdy Brn. D. na Krumlowě, w pátek před S. Wawřincem 1483. *A. f. 468.*

158.

1483. IX, 30. Petr z Rosenberka ɔc. pojaw za manželku paní Alžbětu z Krawař a z Strážnice, wdowu po p. Pertoltowi z Lipého, kteráž mu ukázala po sobě 3000 zl. uh. na zámku swém Strážnici, wěnuje jí proti tomu také 3000 zl. uh. Rukojmě zaň Wok z Rosenberka, Bohuslaw z Swamberka a na Zwíkowě, Petr z Šternberka, Kunaš z Machowic purkr. na Maidšteině, Kunrat z Petrowic, Zdebor z Kozieho, Wilém z Dúdleb purkr. na Krumlowě, Oldřich z Dworce purkr. na Welešíně a Beneš z Komařic. D. na Krumlowě, 1483, úterý po S. Michalu. *B. n. 56.*

159.

1484. II, 4. Král Matiáš Jakubowi z Šárowa a z Krumsína hofrichtéři m. M. bláta neboli bahna u wsi Čihowic, kteráž dle seznání starých náležela byla k markrabstwí, uwozuje w dědictwí, pokud pole té wsi je osahují. D. w Budíně, w středu po hromnicích, 1484, k. l. 26 a 15. *A. f. 470—1.*

Král Wladislaw činí totéž, dd. na hr. Pražském, w pondělí po S. Františku, 1486, k. l. 16. *Ibid. f. 471b.*

160.

1484. II, 25. Král Wladislaw Wilémowi z Pernšteina n. marš. k. Č. a n. kom. Brn. dáwá moc na wšelijakém zboží swém dědičném, manském neb zápisném, i kteréž drží po n. Pertoltowi z Lipého n. marš. k. Č., hory

nowé zaraziti anebo staré duoly dělati a jich požíwati, král. urburu s nich sobě bráti, stříbro k swé ruce místo králowy obraceti, doly propůjčowati na král. místě atd. však jen do jeho žiwnosti. D. na Horách Kutnách, w středu den S. Matěje, 1484, k. l. 13.
A. f. 76. B. n. 140.

161.

1484. IV, 3. Král Wladislaw Wilémowi z Pernšteina ɔc. potwrzuje zápisůw, kteréž má po n. Pertoltowi z Lipého na Ewanćice, Rúchowany a Mikulčice, dáwá jemu na nich žiwot a připisuje 8000 zl. uh. k summě zástawní. D. na Horách Kutnách, 1484, w sobotu před S. Ambrožem, k. l. 13. *B. n. 105.*

162.

1484. V, 8. Wilém z Pernšteina nejw. maršalek k. Č. a n. komorn. cúdy Brn. dobrau wolí Jindřichowi z Lipého postupuje zápisůw, kteréž má od krále Wladislawa na Ewančice, Rúchowany, Mikulčice s přísl. Swědčí Jiřík z Waitmile na Žeroticích, Jimram z Dúbrawice, Žich z Popůwek hofrichtéř ɔc., Sigm. Walecký z Mírowa, Wacek z Bezděkowa a Wáclaw Komoň z Bezděkowa a z Olbramic. D. na Krumlowě, w sobotu den S. Stanislawa 1484.
B. n. 163.

163.

1484. VI, 10. Král Matiáš Wilémowi z Pernšteina zapisuje žiwot na Ewančicích a Rúchowanech s přísl., jež drží po Jindřichu z Lipého. D. w Budíně, we čtwrtek před S. Trojicí, 1484, k. l. 27 a 15. *B. n. 107.*

164.

1484. VII, 4. Král Matiáš Wilémowi z Pernšteina nejw. maršalku k. Č. a nejw. kom. cúdy Brněnské, jenž po smrti předních swých uweden w držení zámku a měka Přerowa s přísluš., připisuje k summě zástawní cokoli na stawení naloží a dáwá mu spolu žiwot. D. w Budíně, w neděli den S. Prokopa 1484, k. l. 27 a 16.
B. n. 97 (fragment). A. f. 160—161.

165.

1484. VIII, 18. Jan biskup Waradinský ɔc. smlauwu činí mezi Wilémem z Pernšteina ɔc. a Mikulášem Šimlem kanowníkem kostela Brněnského o plat prebendy z winných desátkůw w Nosislawi, kterýž páni Krumlowští byli stawili cele, p. Wilém pak jen doživotně požíwati má. Act. 1484 w Brně, w středu před S. Bartolomějem. *B. n. 111.*

Král Matiáš potwrzuje smlauwy té dd. s. l. w pondělí po prowodích 1486, k. l. 29 a 17.
Ibid. n. 112.

166.

1484. IX, 1. Jan opat a konvent Zbraslawský zapisují desátek w Rúchowanech, po smrti n. Jindřicha z Lipého a pak i syna jeho Pertolta, n. marš. k. Č., nyní we 300 ſſ č. a we 100 ſſ mečowých Wilémowi z Pernšteina ɔc. a Jindřichowi z Lipého synu Pertoltowu doživotně. D. na Zbraslawi, 1484, den S. Jiljí.
B. n. 118.

167.

1484. IX, 12. Jan z Pelhřimowa Ctiborowi z Towačowa ɔc. prodáwá právo swé na lauku u Kojetína za 29 zl. Swědčí Hynek z Ludanic na Rokytnici, Jan Lemberk z Rismburka (panoše), Wáclaw Čech ze Hrádku, Jan Ciesař z Hlinfka, Jan z Sowčic, Krištofor z Kaliník. D. na Towačowě, w neděli před powýš. S. Kříže, 1484. *A. f. 460.*

168.

1484. XII, 29. Smlauwa mezi Wilémem z Pernšteina nejw. maršalkem k. Č. a kom. cúdy Brn. a mezi Henrichem i Krištoforem bratřími z Lichtenšteina o dání Barbory dcery Pertoltowy z Lipého k manželství Wolfgankowi synu páně Krištoforowu, a po ní wěna 1000 zl. uh., a pakliby Jindřich sirotek p. Pertoltůw umřel, o dodání jí 900 zl. uh. na právo její dědičné. Swědčí Ctibor z Cimburka a z Towačowa hejtman m. Mor. a Jan Boček (Suchý Čert) z Kunstatu a z Polné. D. na Krumlowě, w středu před nowým létem 1485. (= 1484.) *B. n. 51. (54.)*

Zápis o to pánůw z Lichtenšteina dd. 1485 den S. Matiáše. *ib. n. 52.*

169.

1485. II, 7. Jan a Jiřík bratří z Rechenberku a z Želetic kwitují p. Wiléma z Pernšteina z 900 zl., kteréž měli na zástawě wsi Witonice u neb. p. Jindřicha z Lipého, n. marš. k. Č., a kteréž p. Wilém jim zaplatil, ačkoli list dlužní se jim byl ztratil. Swědčí Puota z Lichtenburka a z Bietowa, Jiřík z Waitmile a na Žeroticích, Sigmund Walecký z Mírowa hejtman na Krumlowě, Jindřich z Wlašimě a z Slatiny, Jan z Petrowce a z Wišnowého a Petr z Kyjowa. D. na Krumlowě, pondělí po S. Dorotě 1485. *B. n. 115.*

170.

1485. II, 24. Dwojí zápis pánůw Henricha i Krištofora bratří z Lichtenšteina a z Nikolšpurka o pojetí panny Barbory z Lipého od Wolfganka syna p. Krištoforowa k manželství pod wýminkami na to umluwenými. Swědčí Jan Kuna z Kunstatu a na Hodoníně, Albrecht starší z Sternberka, Albrecht z Boskowic a na Letowicích, Jan z Lomnice a na Meziříčí podkomořie m. Mor., Zdeněk z Lichtenburka a z Bietowa a Ludwík z Weitmile. D. na Nikolšpurce, den S. Matiáše apošt. 1485. *B. n. 52. 53.*

171.

1485. VI, 8. Král Wladislaw Wilémowi z Pernšteina ɔc. propůjčuje doživotně podací kostela i fary w měku Ewančicích, „kteréžto přísluší jednomu z kanownfkuow probošství Mělnického.“ D. na hr. Pražském, w středu po bož. těle, 1485, k. l. 14. *B. n. 109.*

172.

1485. VIII, 1. Král Matiáš Wilémowi z Pernšteina dowoluje, aby úřad swůj, komornictwí Brněnské, wzdáti mohl bratrowi swému Wratislawowi z Pernšteina. D. u Wídni, w pondělí den S. Petra 1485. *B. n. 142.*

173.

1485. X, 26. Hawel z Batelowa a z Nosislawě děd. s. twrz Nosislaw a c. t. m. s kost. pod. ɔc. wes Zelice a w Žabčicích dwůr s přísl. prodal Wilémowi z Pernšteina za 2000 zl. uh. Zprawují s ním Pertolt z Tworkowa a na Lauce, Jiřík z Múkoděl a z Bohutic, Aleš z Polánky a z Bošowic, Štěpan z Múkoděl a z Wedrowic, Jan z Říčan a na Tybořicích a Jiřík z Mrdic a na Lelekowicích. D. na Krumlowě, w středu před Šim. a Jud. 1485.
A. f. 60. B. no. 120.

174.

1485. XI, 4. Král Wladislaw Wilémowi z Pernšteina potwrzuje wšech zápisůw na Přerow, (jako král Matiáš r. 1484.) D. w Praze, pátek po wšech Swatých, 1485, k. l. 15.
B. n. 98. (fragment.) A. f. 161.

175.

1486. IV, 9. Král Matiáš potwrzuje smlauwy, kterauž Jan biskup Waradínský a zpráwce kostela Olom., nejw. kancléř král. Uherského a Českého ɔc. učinil o plat w Nosislawi mezi p. Wilémem z Pernšteina a Mikulášem Šimlem kanowníkem kost. Brněnského, jemuž plat ten jíti měl (1484 w středu před S. Bartolom.) D. w neděli po prowodích, 1486, k. l. 29 a 17.
A. f. 59.

176.

1486 IV, 23. IV, 3. Smlauwa mezi Wilémem z Pernšteina a Pawlem ze Sukowic o wes Újezd weliký s přísl., kterauž tento prodáwá onomu za 600 zl. Swědčí Hynek z Ludanic a z Rokytnice, Wáclaw z Baště a ze Wšechowic, Bohuslaw z Kokor a na Tršicích, Wáclaw Štern ze Šternberka a z Domaželic a Wawřinec Starustka z Poličky. D. na Helfenšteině w neděli den S. Jiřie 1486.
Král Matiáš dáwá Wilémowi z Pernšteina wšecko práwo swé, kteréž má ke wsi Újezdu welikému. D. w Budíně w pondělí po prowodech, 1486, k. l. 29 a 17.
A. f. 145—146. B. no. 75. 76.

177.

1486. V, 1. Opat Linhart a konvent kláštera Žďárského s powolením knížat Minsterberských Viktorina, Jindřicha i Hynka směnili děd. s. půl měka horního Křižanowa a wsí Jiwowé, Medlowa ɔc. s pány Wilémem a Wratislawem z Pernšteina za děd. jejich

mčko horní Bobrowau s přísl. D. w mčku Žďáře w pondělí den S. Fil. a Jak. 1486.
A. f. 70—71. B. n. 137.

178.

1486. V, 4. Jan z Žerotína a z Fulneka prodáwá děd. s. wes Witonice s přísl. bratřím Wilémowi a Wratislawowi z Pernšteina, a k jich wěrné ruce Ctiborowi z Cimburka ɔc. za 1000 zl. uh. S ním zprawují Bohuslaw z Kokor a na Tršicích, Arkleb z Wíckowa a na Prusinowicích, Beneš Pražma z Bílkowa a na Leštné, Wítek z Přestawlk a w Řekowicích, Jan Mukař z Tršic a na Čekyni a Wáclaw z Prusinowic a na Postatě. D. na Fulnece, we čtwrtek den božího wstúpení 1486.
A. f. 144. B. no. 74.

179.

1486. V, 14. Petr hrabě od S. Jiří a z Pezinku a na Jičíně panoši Pawlowi Sukowskému z Sukowic a k ruce jeho p. Wáclawowi Hřiwnáčowi z Heraltic na Polské Ostrawě zná se dlužen býti 600 zl. uh. Rukojmě: Albrecht starší z Šternberka a z Lukowa, Jošt z Tamfaldu a z Lúčky, Štěpan Střela z Chuchla a z Třebowic, Wáclaw Čaple z Belku, Kliment z Bytkowa na Bránkách a Wawřinec Starůstka z Poličky a z Kalice. D. w Jičíně, w neděli swatodušní 1486.
B. no. 77.

180.

1486. V, 20. Elška z Knihnic přijawši od p. Wiléma z Pernšteina ɔc. 60 ſſ za práwo swé, kteréž měla we wsi Knihnicích, odříká se wšeho dalšího nároku. Swědčí Hynek z Dúbrawice a na Osowém, Štěpan z Lomnice a na Náměšti, Matěj z Náchoda a z Březníka, Hynek ze Lhoty a z Pucowa, Tomáš z Bojčína a z Jinošowa a Jiřík z Jesenice. D. na Náměšti, sobotu před S. Trojicí, 1486.
B. n. 119.

181.

1486. VI, 12. Pawel Sukowský ze Sukowic bratřím Wilémowi a Wratislawowi z Pernšteina dobrau wolí postupuje zápis dlužní hrab. Petra ze S. Jiří a z Pezinku na 600 zl. Swědčí Hynek z Ludanic a na Rokytnici, Wáclaw z Bašče a na Wšechowicích, Jošt z Tamfaldu a z Lúčky, Jaroš z Wrcowa a z Kladrub, Mikuláš z Bělic a Wáclaw z Ejwaně a z Rúského. D. na Rokytnici, 1486, pondělí před S. Wítem.
B. no. 78.

182.

1486. VI, 14. Jan Staníček z dolního Chlewského činí směnu o dwůr swůj w Dolním Chlewském na dwůr w Klecanech s pány Wilémem a Wratislawem bratřími z Pernšteina. Rukojmě zaň Sigmund z Dúbrawice a na Osowém, Jan z Nowéwsi a na Radkowě, Jan Děwečka z Heršteina a na Crhowě, Gideon z Olešničky a na Morawci, Čeněk ze Zwole a Jan Káče z Pawlowic. D. na Pernšteině, w středu před S. Wítem, 1486.
A. f. 2.

183.

1486. VI, 23. Smlauwa mezi Ladslawem z Boskowic a Šimonem opatem Wilémowským, w přítomnosti Dobeše z Boskowic a z Černéhory a jiných, o proboštstwí Uherčické, přislušewší k klášt. Wilémowskému, „kteréhož jest p. Ladslaw po smrti d. p. p. Jaroslawa bratra swého nedílného w držení wšel“, a nyní témuž opatowi postupuje zase pod wýminkami. D. na Špimberce, 1486, ten pátek před S. Janem křtit.
A. f. 529b.

184.

1486. VI, 24. Jiřík Racek z Mrdic a na Lelekowicích kwituje ze 100 zl., kteréž mu panoše Hawel z Batelowa dlužen byl a p. Wilém z Pernšteina zaň zaplatil. Swědčí panoše Hawel z Batelowa a na Rašowicích a Licek z Lilče a z Hostěradek. D. w Brně den S. Janà 1486.
Bb. no. 248.

185.

1486. IX, 3. List krále Matiáše p. Wilémowi a p. Wratislawowi z Pernšteina daný, že erb od něho daný Mikulášowi Hrdému z Klokočné (buwolowa hlawa, kterýž w nose kruh má) nemá se srownáwati s erbem jejich (zubrowau hlawau) ɔc. D. w Jihlawě, w neděli po S. Jiljí 1486.
A. f. 74. B. n. 138.

186.

1486. IX, 17. Král Matiáš Wilémowi z Pernšteina n. maršalku k. Č. a n. kom. Brněnsk. dáwá oprawu kláštera Tišnowského i bratru jeho Wratislawowi doživotně a popisuje práwa i powinnosti jeho. D. w Znojmě w neděli den S. Lamperta 1486, k. l. 29 a 18.
A. f. 62ab. B. n. 125.

187.

1486. X, 3. XII, 27. Krále Wladislawa zápis dlužní Wilémowi z Pernšteina na 1200 zl. uh. učiněný dd. na hradě Pražském w úterý před S. Františkem, 1486, k. l. 16. *B. n. 148.*

Beneš z Weitmile purkrabí Karlšteinský a mincmistr na Horách Kutnách slibuje za krále Wladislawa p. Wilémowi z Pernšteina, že nadepsaný dluh řádně zaplacen bude. D. w středu den S. Jana evang. 1487.
Ibid. n. 149.

188.

1486. X. 4 Král Matiáš Wilémowi z Pernšteina dáwá k zpupnému dědictwí zboží posud manská, měka Ewančice a Rúchowany, wsi Litobratřice a Nikulčice a hrad zbořený Rabštain, „k němuž jsú dwě wesce Dokowany a Heřmanice" s přísluš. D. na Wýškowě w středu den S. Františka 1486.
B. n. 106.

Král Wladislaw činí totéž dd. na hradě Pražském, den S. Štěpana, 1486, k. l. 16.
Ibid. n. 108.

189.

1486. X, 28. Wáclaw z Ludanic a na Weweří nejw. sudí w Brně, činí smlauwu mezi Wilémem z Pernšteina ɔc. a Marketau z Donína abatyší kláštera králowé w starém Brně o meze mezi Kurdějowskými a Hustopeckými. D. na Weweří, den S. Šimona a Judy 1485.
B. n. 117.

190.

1486. III, 12. List zprávní od Magdaleny z Držowic na dwůr w Držowicích p. Heraltowi z Kunstatu a z Plumlowa. Swědčí p. Ctibor z Cimburka ɔc., Jan Pňowský z Sowince nejw. sudí Olom. a purkmistr i rada Olom. D. na Towačowě, tu neděli před S. Mikulášem 1486. *A. f. 280.*

191.

1486. XII, 26. Král Wladislaw dáwá oprawu kláštera Tišnowského Wilémowi a Wratislawowi bratřím z Pernšteina. D. na hradě Pražském, den S. Štěpana, 1486, k. l. 16.
A. f. 64. B. n. 128.

Král Wladislaw propůjčuje témuž p. Wilémowi z Pernšteina práwo podací kostelůw na zboží Tišnowském. D. na Budíně, pondělí před S. Wáclawem 1490, k. l. 1 a 20.
Ibid. f. 65.

192.

1487. III, 10. VI, 12. Král Matiáš Wilémowi z Pernšteina nejw. marš. k. Č. uwozuje w dědictwí hrad Přerow i s městem a wesnicemi s Sýřawau, předměstím Lhotú i we wsi kteréž Čechy řiekají, což tu manuow k službě téhož zámku od staradáwna příslušie. D. na poli před Nowým městem, w sobotu před S. Řehořem, 1487, k. l. 30 a 18.
B. no. 99. (fragment).

Král Wladislaw činí totéž dd. w Praze, w úterý před S. Wítem, 1487, k. l. 16.
Ibid. no. 100. (fragment). A. f. 162—163.

193.

1487. IV, 18. Jan Planknar z Kinšperka na Uherském Brodě propauští Wiléma z Pernšteina z rukojemství za krále swého, ježto mu ty 4000 zl., za kteréž byl ručil, od p. haitmana (Ctibora z Cimburka) na místě králowě úplně zaplaceny jsau. D. na Towačowě, w středu po welikonoci 1487. *Bb. n. 166.*

194.

1487. VII, 12. Mikuláš (Špáňowský) z Lisowa a Špaňowa čině poručenstwí o statku swém, chce aby ten wydán byl po jeho smrti Marketě sestře jeho, Janowi synu jejímu a Janowi Hrdoňowi, a dětem neb. Kateřiny sestry jeho i neb. Hokinky, Janowi a Kateřině, aby

dáno bylo 200 zl., čeled aby odbyta byla slušně, „a 2 ſſ platu wěčného aby kúpeny byly těm lidem nuzným, kteříž w předměstí Domažlickém blízko kostela matky boží jsú, ježto pohřeb a podací předkůw mých jest.“ D. w Krumlowě Morawském, čtwrtek před S. Marketau, 1487. *Bb. n. 170.*

195.

1487. VII, 3. IX, 21. Jan Děwečka z Heršteina prodal twrz a wes swau Crhow „slowútnému Mikulášowi richtáři z Trpína“ a jeho manželce i dětem, „a k wěrné ruce jejich uroz. p. Ješkowi Swojanowskému z Boskowic a na Rúdnici“ za 500 zl. uhersk. Rukojmě: Šigmund z Dúbrawice a z Osowého, Jan z Nowéwsi a na Radkowě, Aleš Herolt z Heraltic, Jan z Heraltic, Beneš z Wahančic, Jan z Tetic a z Rozenky. D. na Pernšteině, w úterý před S. Prokopem 1487.

It. Mikuláš richtář z Trpína zápis předešlý dobrau wolí postupuje pp. Wilémowi a Wratislawowi z Pernšteina. Pečetí zaň panoše Jindřich z Býšowce a ze Křtětína. Swědčí: Albrecht z Boskowic a na Letowicích, Beneš z Boskowic a na Černé hoře, Bernart z Počernic a we Mnichowě, Jiřík ze Zhoře a na Cebranicích, Wáclaw Puchart z Oděrad, Jan Puchart z Oděrad. D. na Swojanowě, 1487 w pátek den S. Matúše. *A. f. 7ab.*

196.

1487. VIII, 20. Mikuláš (Hrdý) z Klokočna heitman na Kroměříži zapisuje se pp. Wilémowi a Wratislawowi z Pernšteina, dle smlauwy o to od Jana biskupa Waradínského a Olom. a p. Ctibora z Cimburka n. heitmana m. M. učiněné, že w užíwaní erbu a klenotu od kr. Matiáše sobě propůjčeného šetřiti bude rozdílu, kterýž má býti mezi erbem jejich a jeho. Swědčí Albrecht ze Šternberka a z Lukowa, Hynek z Ludanic a z Rokytnice, Adam z Strabenic, Jakub z Kostelce, Jiřík z Melic a Waněk z Lojowa. D. w Kroměříži, w pondělí po nanebewzetí p. M. 1487.
A. f. 75ab. B. n. 139.

197.

1487 sq. Wkladowé we dsky zemské české, což se zboží Kuněticko-Horského dotýče.
Baltazar Mrzák z Miletínka ꝛc.
Jan starší a Jan mladší bratří z Dobřenic ꝛc.
Jindřich kníže Minsterberské ꝛc. ꝛc.
Wýpis dán 1491, sabb. post Matthiae apost. *B. no. 27.*

198.

1487. XI, 15. Anna z Kunětic zawazuje se p. Ctiborowi Towač. z Cimburka a k wěrné jeho ruce Wilémowi z Pernšteina, n. maršalku k. Č., wložiti lauku řečenau w Kaplicích, kteréž potřebuje k dělání rybníku, jemu do desk zemských. Swědčí Beneš opat klášt. Welehradského, Mikuláš z Ořechowého, Jindřich z Domamyslic a z Buchlowic, Jindřich Trčka z Túšic, Beneš z Ořechowého a Jan z Komně. D. w Hradišti, čtwrtek po S. Martině 1487.
A. f. 491—2.

199.

1487. XII, 21. Smlauwa mezi Heraltem z Kunstatu a z Plumlowa n. kom. Olom. a Hynkem z Ludanic a z Rokytnice o lesy Mrtwiny a Jestřebí, ježto leží mezi lesy Kojetskými a Chropyňskými, že jich napotom oboji do polowice užíwati mají. D. 1487, w pátek den S. Tomáše, na Rokytnici. *A. f. 440—1.*

200.

1488. III, 25. Jan z Potštaina a na Žampachu a Elška z Zastřízl prodali děd. s. Bystřici twrz a wes, wsi Čechowice, Mrsklesy a Wuhošč s přísl. k manstwí kostela Olomuckého, též děd. s. Hluboký hrad a wsi Hlubočec, Nepřiwaž, w Posluchowědíl, wsi pusté Lhotu, Jestřiby a Baronow s přísl. Wilémowi z Pernšteina a Wratislawowi bratru jeho za 5000 zl. uh. Rukojmě Wáclaw z Ludanic a na Weweří n. sudí c. Brn., Jiřík Tunkl starší z Brníčka a z Zábřehu, Jan z Zastřízl a z Nemotic, Jaroš z Zastřízl a z Morkowic, Protiwec z Zastřízl a z Ježkowic a Jiřík z Zastřízl a z Litenčic. D. na Žampachu, 1488, úterý den zwěst. p. Marie.
Bb. no. 82. pag. 108—111.

201.

1488. III, 25. Jakub z Šárowa na Krumsíně nejw. hofrichteř m. M., Albrecht starší z Šternberka na Holešowě a Hynek z Ludanic na Rokytnici činí wýrok we při mezi p. Wilémem z Pernšteina a panošem Janem Karasem z Dulebenky, manem KMti o silnici, rybníky ɔc. D. na Krumsíně, 1488, w úterý den zwěstowání p. Marie.
B. n. 235. it. 258. A. f. 169—170.

202.

1488. IV, 20. Jan Lechwický z Zástřizl „hofrichtéř dworu p. maršalkowa JMti", Mikuláš Tulešický z Pece, Jiřík Kusý z Múkoděl a z Bohutic a Štěpan Kusý z Múkoděl a z Wedrowic učinili smlúwu mezi p. Wilémem z Pernšteina ɔc. a perkmistrem, richtáři i perkuosy hor winných Olbramských, aby na místě desátku pánowi powinného složili jemu 1500 zl. uh. Act. 1488, tu neděli před S. Jiřím.
B. n. 110.

203.

1488. IV, 30. Markreta Wěrná, bydlením w Přerowě, prodala most přes Bečew i mostní swé wlastní dědictwí tu w Přerowě p. Wilémowi z Pernšteina nejw. maršalku ɔc. a p. Wratislawowi bratru jeho (nejw. kom. cúdy Brn.) za 100 hřiwen peněz obyčejně berných. Rukojmě Jindřich z Kokor a z Žerawic, Jan Mukař z Kokor a z Čekyně, Wáclaw z Wilbachu a z Pawlowic, Jan z Petrswaldu a z Tupce, Ctibor z Dobřic a z Přestawlk a Ctibor Oběšlík z Lipultic a z Weselíčka. D. na Přerowě, středu před S. Fil. Jak. 1488.
B. no. 102. (fragment) A. f. 164.

204.

1488. V, 16. Zbyněk Bochowec z Buchowa Jindřichowi staršímu kníženi Minsterberskému dobrau wolí postupuje wšech zápisůw na zboží Ještbořické, kteréž má po biskupech Olomuckých, králi Jiřím a otci i bratru swém. Swědčí wys. uroz. p. Boček z Kunstatu a z Poděbrad, Hilbrant z Kafunk a na Homoli a Hendrich Húgwic z Radešowa. R. 1488, pátek po božím wstúpení.
B. n. 37.

205.

1488. V, 27. Ctibor (Swětlowský) z Lanšteina kwituje Wiléma z Pernšteina šwagra swého ze 300 zl. wěnných peněz, kteréž mu zaplatil po (†) paní Dorotě bratrani swé a manželce jeho (p. Ctibora.) D. w úterý po S. Duše, 1488. *Bb. n. 168.*

206.

1488. VII, 25. Petr z Žerotína a z Fulneka a jeho rukojmě Jan Kuna z Kunstatu a na Hodoníně, Jan Berka z Dubé a z Lipého a na Šternberce, Hynek z Ludanic a na Rokytnici, Jan z Žerotína a Fulneku, Mikuláš z Wojslawic a w Luze a Filip z Wíckowa a na Prusenowicích zapisují paní Machně z Pernšteina manželce p. Petra z Žerotína, a k jejím wěrným rukám pp. Wilémowi a Wratislawowi z Pernšteina, 800 zl. uh. dluhu wěnného sprawedliwého, a slibují wložiti jej do desk zemských w Olomauci. D. na Strážnici w pátek den S. Jakuba 1488.
A. f. 83. B. n. 58.

207.

1488. Wáclaw z Šwabenic a z Waškowa prodal plat roční 13 ß 13 gr. we wsi Wrahowicích s přísl. Heraltowi z Kunstatu a z Plumlowa nejw. kom. súdu Olom. za 463 zlaté uherské. Ručí Zbeněk z Wrahowic a z Náměště, Jan z Čertowé a z Dědkowic, Wáclaw Skrbenský z Doloplaz a z Tolbachu, Wítek z Dobrčic a z Řekowic, Wáclaw z Šternow z Štatnburka a z Domaželic a Mikuláš z Počenic a z Želče. D. na Laškowě, fer. III in festo B (sic) 1488. *A. f. 235—6.*

208.

1488. X, 10. Beneš s Weitmile ɔc. přiznáwá se pp. Wilémowi a Wratislawowi z Pernšteina ke dluhu tisíci zl. uh. za krále Wladislawa, jejž splniti slibuje. D. w Praze w pátek po S. Františku 1488.
B. n. 150a.

209.

1489. III, 3. Král Matiáš, co markr. Morawský, Wratislawowi z Pernšteina nejw.

komorn. Brn. dáwá práwo swé na wsi celé Medlany s přísl. D. u Wídni w úterý poslední masopustní 1489. *A. f. 1a.*

210.

1489. IV, 2. Viktorin Fricek z Wajcinstorfu p. Wilémowi a Wratislawowi z Pernšteina prodal dwůr swůj w Dyakowicích s přísl. za 100 zl. uh. Swědčí Jan z Nowéwsi a na Radkowě, Gedeon z Olešničky a na Morawci, Aleš Herolt z Heroltic, Jan Tišnowský z Weže, Čeněk ze Zwole a Waněk z Olešničky. D. na Pernšteině, 1489, we čtwrtek před S. Ambrožem. *B. n. 114.*

211.

1489. IV, 13. Dobeš a Beneš bratří z Boskowic a z Černé hory činí s p. Wilémem z Pernšteina směnu wsi swé Dyakowice c. t. m. za wes jeho Kržowé. Swědčí Albrecht z Boskowic na Letowicích, Ladislaw z Boskowic na Třebowé, Karel z Wlašimě na Úsowě, Aleš Okařecký z Polánky na Bušowicích, Bedřich z Drnowic na Rajci, a Hynek z Popůwek w Pozořicích. D. na Boskowicích, w pondělí po kwětné neděli 1489.
B. n. 113. A. f. 42.

212.

1489. V, 12. Král Wladislaw Heraltowi z Kunstatu a z Plumlowa, držiteli zboží Kojetínského, jenž k němu přikaupil Popowice s přísluš., tu milost činí, aby s toho zboží od nikoho splacowán býti nemohl, než od arcibiskupa Pražského samého. D. na hr. Pražském, w úterý po S. Stanislawu, 1489, k. l. 18.
A. f. 434.

213.

1489. V, .. Jan Pňowský ze Sowince nejw. sudí Olom. Heraltowi z Kunstatu a z Plumlowa nejw. kom. Olom. postaupil co měl we wsech Wrahowicích a Drozdowicích (jin. Držowicích) práwem sirotčím sirotkůw neb. Jiříka Swětlowského z Nezdenic, a k jeho rukám Wilémowi z Pernšteina nejw. maršalku ꝛc., a Bočkowi Kunowi z Kunstatu na Buzowě. Swědčí Petr hrabě od S. Jiří a z Pezinku na Jičíně, Přibík Mládenec z Miličína, Jan z Zástřízl a z Niemotic, Beneš z Hustopeč a na Šternberce (sic), Wáclaw Syrowátka ze Lhoty a Jiřík Syrowátka ze Lhoty. D. w Brně, před S. Urbanem 1489. *A. f. 233—4.*

214.

1489. VI, 17. Pamět wypsaná z knih Přerowských městských, což se robot k zámku Přerowu dotýče. D. 1489, fer. IV post Viti. Pamět jest od r. 1450 ꝛc.
Bb. p. 351. A. f. 166—167.

215.

1489. VII, 2. Wáclaw z Menhartic twrz swau Radotice s přísl. prodal p. Wilémowi z Pernšteina a p. Wratislawowi z Pernšteina za 700 zl. uh. Rukojmě panoše Mikuláš z Zahrádek a na Hobze, Jan z Aupoměšic, Wáclaw Dawuček z Počepic a z Lúky, Wáclaw Klauzal z Rynarce a z Slawikowic, Jan Čelud z Palowic a z Budkowa a Jan z Kostník. Ležení w Jemnici. D. w Jemnici, ten čtwrtek den panny Marie nawštíwení 1489. *Bb. 161.*

216.

1489. VII, 13. Wratislaw z Pernšteina n. komorn. Brněnsk. a Hynek z Ludanic na Rokytnici činí mezi Ctiborem z Cimburka ꝛc. a Heraltem z Kunstatu a na Plumlowě n. komorn. Olom. smlauwu o strauhu, staw a mlýn u Kralic. D. na Pernšteině, w pondělí den S. Markety 1489. *A. f. 461.*

217.

1489. VII, 13. Wratislaw z Pernšteina ꝛc. a Hynek z Ludanic a na Rokytnici činí smlauwu mezi pány Ctiborem z Cimburka ꝛc. a Heraltem z Kunstatu a z Plumlowa nejw. komorn. w Olomúci, o některé cesty a jiné různice. D. den S. panny Markety 1489.
A. f. 240—1.

218.

1489. IX, 9. Král Matiáš přidáwá na Hranicích žiwotůw synům (nejmenowaným) Wiléma z Pernšteina nejw. maršalka kr. Česk. i bratrowi jeho Wratislawowi komorn. saudu

Brněnského. D. w Budíně, w středu po narození p. Marie, 1489, kr. l. 32 a 21.
B. n. 93. A. f. 158.

219.

1485—1490. Swědectwí několikera i wedení pře o požíwání blat čili bahen u Čihowic za n. Jiříka z Krawař a ze Strážnice i po něm. *A. f. 472—474.*

220.

1490. I, 9. Kuna z Držowic wdowa kwituje Heralta z Kunstatu a z Plumlowa, že od něho za zátopu rolí u Držowic wzala 20 zl. před p. hejtmanem. Swědčí Wáclaw z Švabenic a na Laškowě, Petr z Hory, Jiřík Nosek z Woštěradek a na Čelechowicích. D. w Olomúci, 1490, w sobotu po swíčkách.
A. f. 243.

221.

1490. I, 14. Wratislaw z Pernšteina nejw. komorník práwa Brněn. činí smlauwu mezi pány Heraltem z Kunstatu a z Plumlowa a Janem Berkau z Dubé a z Lipého o dluhy, kteréž p. Heralt na zboží Šternberském zastaupiti a očistiti měl. D. w Olomúci, we čtwrtek před S. Proškú (sic) 1490.
A. f. 246.

222.

1490. III, 8. Král Matiáš daw oprawu kláštera Tišnowského dříwe Wilémowi a Wratislawowi bratřím z Pernšteina, nyní přidáwá ji také synům Wilémowým wšem do jejich žiwotůw. D. we Wídni, pondělí před S. Řehořem, 1490, k. l. 33 a 21.

Týž král dáwá těmže plat s kláštera Tišnowského do markrabstwí Morawského powinný (64 hřiwen gr.), kterýž od předešlých králůw Českých zapsán byl Janowi z Pernšteina a „některým" synům jeho, z nichž již jediný žiwot zůstal (Wilém), i přidáwá jej Wratislawowi bratru a synům téhož Wiléma. D. uts.
A. f. 62—63. B. n. 126. 127.

223.

1490. III, 27. Beneš z Weitmile, obdržew od Wiléma z Pernšteina nowau lhůtu ku placení 1000 zl. dluhu za krále Wladislawa, slibuje splniti jej o S. Wáclawě n. př. Jistci s ním Sigmund z Weitmile syn jeho, Jan Lechwický z Zástřizl hofrichtéř dworu maršalk. na Krumlowě. D. w Brně, w sobotu před nedělí Judica 1490. *B. n. 150b.*

224.

1490. III, 31. VII, 29. Wilém z Pernšteina n. maršalek k. Č. činí smlauwu mezi Ctiborem z Cimburka, heitmanem m. M., a Jakubem z Šárowa a z Krumsína n. hofrichtéřem m. M., o wes Čihowice, kterauž onen od tohoto za 2800 zl. uh. kupuje. D. w Brně, w středu před kwětnau nedělí 1490.

List zprávní Jakuba Šárowce p. Ctiborowi na wes Čihowice a p. Adamowi z Cimburka „bratranci jeho". Swědčí Wratislaw z Pernšteina, Albrecht starší z Šternberka na Holešowě, Hynek z Ludanic a na Rokytnici, Wáclaw z Ludanic a na Weweří, n. sudí Brněnský, Arnošt Kužel z Žerowic a z Kwasic a Jan Mukař z Kokor na Čekyni. D. 1490 s. d. (we čtwrtek po S. Jakubu apošt.) *A. f. 470.*

225.

1490. VII, 29. Jakub z Šárowa a na Krumsíně hofrichtéř m. M. pánům Ctiborowi a Adamowi z Cimburka prodaw wes swau Čihowice, postupuje dobrau wolí také listůw na bláta čili bahna u té wsi, kteréž má od králůw Matiáše a Wladislawa. D. na Krumsíně, we čtwrtek po S. Jakubu apošt. 1490.
A. f. 472.

226.

1490. VIII, 10. Jan, Petr a Sigmund bratří z Čertoraj a z Dědkowic prodáwají wes Čelčice s přísl. Ctiborowi z Cimburka a bratranci jeho Adamowi Towačowskému z Cimburka za 620 zl. uh. Swědčí Ješek z Weselice a na Dědkowicích, Mikuláš Šlárka z Počenic, Jiřík z Honbic a z Ořechowého, Jiřík z Zástřizl a na Litenčicích, Jiřík Nosek z Bořitowa a na Čelechowicích a Jan Zajíček ze Zborowic a z Lysek. D. na Dědkowicích, w úterý den S. Wawřince 1490. *A. f. 490—1.*

227.

1490. IX, 26. Král Wladislaw daw prwé oprawu kláštera Oslowanského Wilémowi z Pern-

šteina, nyní přidáwá též oprawy také Wratislawowi bratru jeho (kom. cúd. Brn.) a synům jeho, kteréž má neb míti bude. D. na Budíně, w neděli před S. Wáclawem, 1490, k. l. 1 a 20. *B. n. 124.*

228.

1490. IX, 27. Král Wladislaw dowoluje Wilémowi z Pernšteina, aby s konventem kláštera Hradištského jednati mohl o uwedení sobě města Hranic s přísluš. w dědictwí. D. na Budíně, w pondělí před S. Wáclawem, 1490, k. l. 1 a 20. *B. n. 95. A. f. 159.*

229.

1490. IX, 27. Král Wladislaw Wilémowi z Pernšteina dáwá úřad nejw. hofmisterstwí kr. Česk. doživotně, tak že od S. Wáclawa po třech létech má se mu počnauti platiti ročně 1000 ſſ č., z nichž on má menšímu hofmistru dworu král. dáwati ročně 150 ſſ č. D. w Budíně, w pondělí před S. Wáclawem, 1490, k. l. 1 a 20.
A. f. 77—78. B. no. 146.

230.

1490. IX, 27. IX, 28. Král Wladislaw Wilémowi z Pernšteina dowoluje na oprawu zámku Hluboké welmi spustlého prostawěti až do 2000 zl. uh., též na oprawu a zakládaní rybníkůw ɔc. D. na Budíně 1490, pondělí před S. Wáclawem k. l. 1 a 20.
B. no. 49. it. ib. n. 298.

Týž témuž dowoluje, aby mohl wyplacowati zástawy od Hluboké ɔc. D. ib. 1490, úterý den S. Wáclawa. *Ibid. no. 50.*

231.

1490. IX, 27. Král Wladislaw Wilémowi z Pernšteina dowoluje obrátiti k sobě podací kostelní odcizená od kláštera Tišnowského, jehož má oprawu. D. na Budíně, w pondělí před S. Wáclawem, 1490, k. l. 1 a 20.
B. n. 130.

232.

1490. X, 6. Krále Wladislawa list mocný daný Johance z Krawař. D. w Budíně, w středu po S. Františku, 1490, k. l. 1 a 20. *A. f. 228.*

Týž král potwrzuje poručenstwí Johanky z Krawař, wdowy n. Heralta z Kunstatu, jímž Wratislawowi z Pernšteina na Plumlowě, hejtmanu a nejw. komorníku m. Mor., postaupila w moc hradu Plumlowa s městem Prostějowem a přísl. D. na Budíně, w úterý po S. Sofií, 1495, k. l. 5 a 24. *Ibid. fol. 229.*

233.

1490. XI, 13. Král Wladislaw Wilémowi z Pernšteina potwrzuje zápisůw wšech, jež má na Kunětickou horu, a k tomu dáwá sprawedlnost swau, ačby která naň přišla. D. w Prešpurce, 1490, w sobotu den sw. Brikcí, k. l. 1 a 20. *Bb. no. 28.*

234.

1490. XI, 14. Král Wladislaw Wilémowi z Pernšteina potwrzuje tří listůw krále Matiáše předka swého, jimiž dáni žiwotowé synům jeho i bratru Wratislawowi na Hranicích, též oprawa kláštera Tišnowského, a zapsán plat 64 hřiwen na témž klášteře. D. w Prešpurce, w neděli po sw. Martině, 1490, k. l. 1 a 20.
A. f. 92—93. 158b. B. no. 94.

235.

1490. XI, 14. Wladislaw král žádá Wiléma z Pernšteina, aby byl zaň rukojmím na 15 tisíc zl. uh. statečnému Wilémowi Tetaurowi z Tetowa za zástawu kláštera Hradištského blíž Olomauce a také 100 ſſ gr. platu ročního na městě Olomúci z lozunku ɔc. D. w Prešpurce, w neděli po S. Brikcí, 1490, k. l. 1 a 20. *Bb. n. 169.*

236.

1490. XI, 17. Král Wladislaw Ctiborowi Towačowskému z Cimburka potwrzuje wšech dání na hrad Towačow a přísl., kteréž má od předkůw jeho, zejmena od krále Jiřího i Matiáše, a také od něho, a swoluje také, aby cokoli přikaupí k Towačowu, to swobodně a dědičně požíwati mohl. D. w Prešpurce, w středu po S. Martině, 1490, k. l. 1 a 20.
A. f. 469b.

237.

1490. XII, 5. Boček Kuna z Kunstatu a na Buzowě činí smlauwu s Wilémem z Pernšteina ɔc. jak daleko rybníkem swým Kronwířem topiti může nad jezerem jeho Kobylským. Swědčí Ctibor z Cimburka ɔc., Wratislaw z Pernšteina (n. kom. Brn.), Jan Kuna z Kunstatu a na Hodoníně, Oldřich z Boskowic a na Trnáwce, Jan starší z Lomnice a Sigmund z Daubrawice a z Osowého. D. w Brně, w neděli před S. Mikulášem 1490. *B. n. 116.*

238.

1490. XII, 15. Král Wladislaw poraučí pánům a rytířstwu, kteří drží w zástawě některá zboží kláštera Třebíckého, aby je wyplatiti dali Wilémowi z Pernšteina nejw. hofmistru k. Č., kterémuž klášter Třebíč se wším jeho zbožím a příslušenst. zastawen jest. D. w Trnawě, w středu po S. Lucii 1490, k. l. 1 a 20. *B. n. 132. A. f. 391.*

239.

1490. XII, 27. Na Krumlowě 1491 ten pondělí po wánocích stala se smlauwa mezi p. Wilémem z Pernšteina a p. Puotú z Lichtenburka a z Bietowa o směnu tu, že p. Wilém dal swůj zámek a město Jemnici se wsí Radoticemi p. Pútowi za zámek jeho Sádek se wším přísluš. *Bb. n. 159.*

Ibid. n. 160. jest list zprávní od p. Půty na hrad Sádek s Kojeticemi, Rokytankau horní i dolní a w Lowkowicích díl, it. na markrabstwí, jež se drží k Sádku, t. mčko Stařici, Častolowice, Slawice, Přibislawice, Římow. Rukojmě jsau Albrecht starší z Šternberka a na Holešowě, Štěpan z Lomnice a na Náměšti, Ludwík z Waitmile, Mikuláš Hawska (sic) z Zahrádek a z Urbance, Mik. z Zahrádek a z Hobzé a Wáclaw z Menhartic. D. na Jemnici, středu po obrác. S. Pawla, 1491. *ibid.*

240.

1491. I, 6. Ctibor z Cimburka ɔc. z rozkázaní panského statek sirotkůw n. slow. Ctibora z Lipoltic a z Weselíčka, pro sirotčí lepší, „aby jim radše přibýwalo na hotowých penězích, nežli na statku tak malém mohloby postiženo býti“, prodal, t. wes Weselíčko s dw. popl. a wes Chylce s přísl. Wilémowi a Wratislawowi bratřím z Pernšteina za 600 zl. uh. Zprawují s ním Krištofor z Tworkowa, Jeronym z Lideřowa a na Odrách, Beneš z Hustopeč a z Štramberka, Beneš Pražma z Bielkowa, Kliment z Bránek a Jan Tupecký z Petrswaldu. D. na Towačowě, den swíček, 1491. *A. f. 147—148. B. 80.*

241.

1491. I, 12. Albrecht starší ze Šternberka a z Lukowa přiznáwá se k dluhu 722 zl. uh. Wilémowi z Pernšteina, jemu wděk půjčených, a zawazuje se platiti je jistým konwentům i osobám zase. Ručí zaň obec města Holešowa. D. na Holešowě, tu středu po swíčkách, 1491. *Bb. n. 152.*

242.

1491. I, 25. Jindřich starší kníže Minsterberské propauští a kwituje Wiléma z Pernšteina z 500 ſſ č., kteréž z ruky slow. Jindřicha z Náchoda, úředníka na Hoře Kunětické, skrze Šimona Sudlici z Žernowě úředníka swého Náchodského přijal na summu těch 3000 ſſ č., kteréž dle smlauwy na den S. Jiří n. př. wyplniti má. Swědčí Wilém Zub z Lantšteina a na Chlumci, Jan z Fulšteina a z Slawkowa, Jiřík Latowský z Bišofsheim a na Mitwaldě, Kliment z Zakšonowa (sic) maršalek, hofmistr a kancléř dworu knížecího a Hanuš Gotč z Hertwigswaldu. D. na Kladště, w úterý den obrác. S. Pawla, 1491. *B. n. 24.*

243.

1491. I, 26. Půta z Lichtenburka a Bítowa s Wilémem z Pernšteina směnu činí hradem swým Sádkem na Jemnici město a wes Radotice s přísluš. Swědčí Albrecht starší z Šternberka a na Holešowě, Štěpan z Lomnice a na Náměšti, Ludwík z Waitmile, Mikuláš z Zahrádek a Urbanče, Mik. z Zahrádek a z Hobze a Wáclaw z Menhartic. D. na Jemnici, středu po S. Pawlu obrácení na wíru 1491. *A. f. 417—18.*

244.

1491. I, 31. Jindřich starší kníže Minsterberské Wilémowi z Pernšteina dáwá dobrau wůli ke wšem zápisům, zde podrobně wyčteným, jež má na zboží Kunětické hory a klášterůw Opatowského i Sezemického a j. w. Swědčí Wilém Zub z Landšteina a na Chlumci, Petr z Náchoda a na Risenburce, Jindřich z Rychnowa a na Weselici, Matěj Hložek z Žampachu a na Bolehošti, Hilbrant z Kafunk a na Homoli a Hanuš Panwic z Rengersdorfu. D. na Kladště, w pondělí před hromnicemi 1491. *B. no. 20.*

245.

1491. I, 31. IV, 13. Tobiáš z hory Obřanské, nejwyšší písař zemský, dwojím zápisem (dd. Towačow fer. II ante purif. b. Virg. 1491 a dd. Olomuc, fer. IV post domin. conductum paschae 1491) kwituje pana Wiléma z Pernšteina z jistých dluhůw po p. Janowi Heraltowi z Kunstatu dobré paměti, a z rukojemstwí k měšťanům Lipenským (Lipnickým) za p. Woka i p. Albrechta Kostku. *Bb. n. 154. 155.*

246.

1491. III, 7. Jakob z Šárowa a na Krumsíně prodal děd. s. wsi Šešulku, Slúp, což tu měl a 3 člowěky we wsi Wawřinci, paní Johance z Krawař a z Plumlowa, a k jejím rukám paní Lidmile z Kunstatu dceři její a p. Wratislawowi z Pernšteina n. kom. Brn. za 200 kop zl. bez 13 zl. uhersk. Swědčí Jan Berka z Dubé a z Lipého na Šternberce, Ladislaw z Boskowic na Třebowé, Wáclaw z Šwabenic na Laškowě, Hawel Chudobín z Bořic na Králowci, Jiřík z Šwabenic na Konici (?) a Jindřich z Pěmčína. D. na Krumsíně, pondělí post Oculi 1491. *A. f. 231—2.*

247.

1491. III, 12. Ctibor z Cimburka ɔc. z naučení panského co heitman m. M. prodáwá statek sirotčí někdy slow. Wáclawa Sulowského z Třebule pro dluhy pozůstalé a k dobrému sirotkůw twrz a wes jejich Býmow s přísl. Wilémowi z Pernšteina za 1200 zl. uh. Rukojmě s ním jsau Krištofor z Tworkowa, Jeronym z Liderowa a na Odrách, Beneš z Hustopeč a z Štramberka, Beneš Pražma z Bielkowa, Kliment z Bránek a Jan Tupecký z Petrswaldu. D. na Towačowě, w sobotu den S. Řehoře, 1491. *A. f. 146—147. B. n. 79.*

248.

1491. III, 19. Jindřich starší kníže Minsterberský dobrau wolí Wilémowi z Pernšteina postupuje wšech zápisůw na zboží Ještbořické, jež má od biskupůw Olom., krále Jiřího a Mikuláše Bochowce i synůw jeho Zbyňka a Štěpana. Swědčí Beneš z Wartenberka a na Borownici, Jan Fulštein z Slawkowa maršalek dworu knížecího, Jindřich z Rychnowa a na Weselici, Hanuš Panwic z Rengersdorfu, Matěj Sudlička z Borownice hejtman na Liticích a Melchior Doník ze Ždanic. D. 1491, w sobotu po S. Gedrutě. *B. n. 38.*

249.

1491. IV, 16. Jindřich starší kníže Minsterberský uroz. panoši Hanuše Panwice z Rengersdorfu posílá na Litomyšl s plnau mocí ku přijetí od Wiléma z Pernšteina 3000 ſſ č. za Horu Kunětickou rukojměmi pojištěných, a k wydání na ně kwitancí. D. na Kladště, w sobotu po S. Tiburcí a Valer. 1491. *B. 25.*

Týž kwituje téhož p. Wiléma z 2500 kop č. přijatých skrze Panwice i z 500 kop č. dříwe přijatých, a tak z 3000 kop, čímž se mu podlé smlauwy o Horu Kunět. učiněné již z té wší sumy dosti stalo. Swědčí Jan Fulštein z Slawkowa maršalek dworu jeho a panoše Hanuš Panwic z Rengersdorfu, Melchior Doník ze Ždanic a Hanuš Gotč z Hertwigswaldu. D. w sobotu po S. Tiburt a Valer. 1491. *ibid. n. 26.*

250.

1491. VI, 8. Smlauwa mezi Jindřichem starším knížetem Minsterberským a Wilémem z Pernšteina, kterauž onen prodal tomuto wšecko práwo swé k Pardubicům, kteréž má dskami zapsané od Pardubského i od kněze Baltazara Mrzáka ɔc. a přitom dwůr Hostowský, nepříslušný k Pardubicům, za 2500 kop gr. miš. Swědčí Hynek mladší kníže Minsterberský a

kancléř Jan z Šelnberka. Act. na Poděbradech, 1491, tu středu před S. Primem.
B. n. 40.

251.

1491. VI, 13. Smlauwa mezi Wilémem z Pernšteina a paní Hesterau z Ježkowic poručnicí sirotkůw n. Janowých Otcowých z Chrastu a dwůr wsi Osice (Wosice) a Wosičky, za něž má p. Wilém dáti 500 ſſ č. paní Hesteře mateři těch sirotkůw, aniž má co připláceti za wsi Dolany, Rohožnici, Křičeni, Žarawice a Lhotku, kteréž Mikuláš Otec z Chrastu, n. strýc těch sirotkůw, od Kunětické hory držew, p. Wilémowi byl postaupil. Swědčí Jan z Šelnberka n. kancléř k. Č. a panoše Jindřich z Náchoda. Act. 1491, w pondělí před S. Wítem.
B. n. 39.

252.

1491. VI, 18. Smlauwa mezi p. Wilémem z Pernšteina a Prokopem Liškau z Wysoké a na Běrunicích (?) (Buřimicích ?) o list krále Wladislawa, kterýmž Prokopowi zapsány byly 150 ſſ gr. č. na wsi Swětkowě ꝛc. Swědčí wládyky Jindřich Březnický z Náchoda a Bořek z Zabídowic. D. na Hoře Kunětické, w sobotu před S. Janem křtit. 1491.
B. no. 23.

253.

1491. VII, 11. Ctibor z Cimburka a z Towačowa heitman m. Mor. a Marek opat a konvent kláštera Hradištského činí smlauwu o strauhu a staw u mlýna u wsi Bezmirowa (na řece Hané a potoku Tekém), ježto ke starému spůsobu swému nawráceny býti mají. D. na Towačowě, w pondělí před S. Marketau 1491. *A. f. 439—440.*

254.

1491. VII, 17. Sigmund Wálecký z Mírowa a Jiřík Kusý z Múkoděl a na Bohuticích činí smlauwu mezi p. Wilémem z Pernšteina a manem jeho Kuncem z Norbu, o některá manstwí (Plumlowky ꝛc.) Act. 1491 w neděli den S. Alexia na Krumlowě.
Bb. n. 196.

255.

1491. VIII, 1. Král Wladislaw dáwá na Kunětickau horu žiwoty Wilémowi z Pernšteina nejw. hofmistru k. Č. a synům jeho Janowi i Wojtěchowi, též Wratislawowi bratru jeho, a potwrzuje jiných prwních listůw. D. w Bělehradě, w pondělí den S. Petra wokowách 1491, k. l. 1 a 20. *Bb. no. 29.*

256.

1491. VIII, 4. Krále Wladislawa zápis dlužní na 6000 zl. uh. Wilémowi z Pernšteina i Wratislawowi bratru jeho učiněný. D. na zámku Balatě, we čtwrtek před MB. sněžnú, 1491, k. l. 1 a 20. *B. n. 147.*

257.

1491. VIII, 25. Král Wladislaw Wilémowi z Pernšteina zapisuje we 15.500 zl. uh. klášter Třebíč s městem, s many, se zbožím Miřinským a se wším přísl., kromě těch wsí, které k Špimberku drží ꝛc. Spolu ruší se zápis na to zboží daný w Prešpurce po S. Martinu 1490, kterýž zněl jen na 7000 zl. uh. D. na zámku Palatě, we čtwrtek po S. Bartoloměji, 1491, k. l. 2 a 21.
B. n. 131. A. f. 390—1.

258.

1491. VIII, 28. Král Wladislaw dáwá statečnému Sigmundowi Kurcbachowi z Wítkowa komorníku swému wýplatu w 1500 ſſ č. na wsích Maslojedech s dworem, na Račicích s rybníkem, na Benátkách s dworem a na malé Habřince (kláštera Opatowic we kraji Hradeckém.) D. na zámku Balatu, w neděli po S. Bartoloměji, 1491, k. l. 2 a 21.
Bb. n. 237.

Sigmund Kurcbach z Wítkowa dobrau wolí postupuje listu předešlého p. Wilémowi z Pernšteina. Swědčí Pawel z Jenšteina a z Skal, Arnošt odtudž, Mikuláš z Mrákotic a Hynek Bradlecký z Mečkowa. D. 1493, pondělí po S. Školastice. *Ibid. n. 238.*

259.

1491. IX, 4. Smlauwa mezi Wilémem z Pernšteina a Markem opatem klášt. Hra-

dištského o uwedení města Hranic s přísl. p. Wilémowi w dědictwí, začež tento slibuje z dobré wůle kaupiti klášteru wes w Morawě za 1000 zl. D. w Olomúci, 1491, w neděli před Naroz. p. Marie. *Bb. no. 96 (necelý).*

Swědčí p. Ctibor z Cimburka heitman m. Mor. *ib. B. it. A. f. 159—160.*

260.

1491. IX, 25. Smlauwa mezi p. Wilémem z Pernšteina a panoší Hynkem z Sudoměře, „o strúhy dělání a wody wedení na rybníky JMti Kuněticko-Horské i Pardubské, strúhů tak jakž potřeba káže udělati a wodu wésti beze wší překážky, kadyž se koli dowesti bude moci, a za to jest dobrowolně odměnú přijal (Hynek) pastwiště a lauku JMti dědičnú tu w Hostowicích“ ɔc. Swědčí wládyky Neptalim z Frimburka a na Holicích, Jan z Prudic a na Fridnawě, Heřman z Sulic a na Slepoticích a Jindřich z Náchodu. Act. 1491, w neděli před S. Wáclawem. *Bb. n. 192.*

261.

1491. IX, 26. Smlauwa mezi p. Wilémem z Pernšteina a uroz. wládykú Janem Baworem z Hustiřan a na Bukowce „o rybník weliký Bohdanecký, kterýmž se p. Baworowi a jeho lidem něco dědiny topí, a zase p. Bawor pánu JMti rybníkem Rozhrnú gruntůw něco topí“. Swědčí uroz. wládyky Jan Špetle z Prudic a na Fridnawě, Jindřich Březnický z Náchodu a Bořek z Zabidowic. Act. 1491, w pondělí před S. Wáclawem. *Bb. n. 189.*

262.

1491. X, 3. Smlauwa mezi p. Wilémem z Pernšteina a p. Jiříkem Milošem z Hostowic o dědinu směnnau lánem na lán, rybníkem na rybník ɔc. u Hostowic. Swědčí wládyky Hynek z Sudomiře, Jiřík Habrowec z Habrowa a Prokop ze Škrowadu. Act. w Hostowicích, 1491, pondělí po S. Michalu. *B. n. 191.*

263.

1491. X, 13. Knížata Minsterberští Jindřich starší a Hynek knězi Wítowi opatu kláštera Žďárského, jakožto páni podací, powolení dáwají ke smlauwě, kterauž Wratislaw z Pernšteina učinil mezi ním a p. Wilémem z Pernšteina. Dat. Glatz, fer. III in profesto S. Wenceslai, a na Poděbradech, čtwrtek před S. Hawlem, 1491.

Vidimus na to měšťan Brněnských, dd. w sobotu po S. Šim. a Judy, 1491.

A. f. 25.

264.

1491 X, 16. Smlauwa mezi p. Wilémem z Pernšteina a uroz. wlád. p. Heřmanem z Sulic a na Slepoticích, o lauku, kterauž drží Wáclaw z Úřetic ɔc. Swědčí Wáclaw Zámrský z Zámrsku a Bořek z Zabidowic. Act. 1491, w neděli den S. Hawla. *Bb. n. 190.*

265.

1491. X, 17. Kunka z Krawař a z Strážnice a Ladslaw z Boskowic a na Třebowé wes swau Klenowice prodali Ctiborowi z Cimburka ɔc. za 2638½ zl. uh. Swědčí Albrecht z Boskowic a na Letowicích, Beneš z Boskowic a na Černé hoře, Jan starší z Lomnice, Karel z Wlašimě a na Úsowě, Jakub z Šárowa hofrichtéř m. M. a Jan Koleso z Rakowého. D. na Třebowé, 1491 pondělí po S. Hawle.

A. f. 490.

266.

1491. X, 31. Smlauwa mezi p. Wilémem z Pernšteina a paní Aneškau z Chlumu a z Košmberka a na Richmburce o wes Černau, kteréž ona jemu postupuje za 92 ß 35 gr. č. pod wýminkau, aby jí a dědicůw jejich zastaupil při budaucí wýplatě Pardubiček, ku kterýmž Černá náležela. Swědčí Albrecht z Chlumu a na Košmberce, Jan Stoš z Kúnic, Heřman ze Sulic a na Slepoticích, Waněk z Zámrsku, Neptalím z Frimburka a na Holicích, Mik. z Mezilesic a na Taynci, a Sigmund z Pobiezowic a na Tuněchodech. D. 1491, w pondělí u vigilii Wšech Swatých.

Bb. n. 205.

267.

1491. XI, 5. Smlauwa mezi Wilémem z Pernšteina a paní Aneškú z Chlumu a z Košmburka a na Richmburce o lauky, kteréž se lidem z Úřetic struhau zatopily. Swědčí Albrecht z Chlumu a na Košmberce, Heřman

z Sulic a na Slepoticích, Neptalím z Frimburka a na Holicích a Mikuláš z Mezilesic a na Taynci. Act. 1491, w sobotu před S. Linhartem. *Bb. n. 203 (bis).*

268.

1491. XII, 1. Král Wladislaw dáwá Wilémowi z Pernšteina i bratru jeho Wratislawowi wýplatu na wsech Malých Pardubičkách, Jeseničanech, Dražkowicích a Černé w kraji Chrudimském, a swoluje k dělání strauhy pro wedení wody na rybníky, kteréž k Kunětické hoře a Pardubicům drží, však aby lidem co zatopil oddal a nawrátil aneb se s nimi smluwil dle řádu w zemi České. D. w Budíně, čtwrtek po S. Ondřeji, 1491, k. l. 2 a 21. *Bb. n. 195.*

269.

1491. XII, 1. Král Wladislaw Wilémowi z Pernšteina dáwá wýplatu na wes Kwítkowice, přislušející k zámku Hluboké, kterauž drželi potud Mikuláš a Oldřich bratří Rúbíkowé ze Hlawatec. D. na Budíně, we čtwrtek po S. Ondřeji, 1491, k. l. 2 a 21. *Bb. n. 193.*

Týž témuž a Wratislawowi bratru jeho dáwá moc, aby wyplatiti mohli wsi Jaronice, Břehow a Dubanec buď k zámku Hluboké neb ku Protiwínu. D. uts. *ibid. n. 194.*

1491. XII, 2. Týž píše Mikulášowi, Oldřichowi, Albrechtowi Raubíkům ze Hlawatec, aby nečinili odporu wýplatě, kteráž dána Wilémowi z Pernšteina na wsi jejich Kwítkowicích. D. w Budíně, w pátek po S. Ondřeji uts. *Ib. n. 198.*

270.

1491. XII, 9. Mikuláš Šubr dwořák z Widonína „ne z bezděčnosti ale dobrowolně a z swobodné wuole, moha to učiniti, poddal sem se i swé erby a budúcí na tom dwoře sedící“ p. Wratislawowi z Pernšteina a panům Pernšteinským, tak „že já s erby swými panuow žádných jiných míti nemáme, nežli p. Wratislawa a budúcí pány Pernštýnské“ ɔc. „Pečeti swé nemaje, prosil sem slow. panoše p. Jana Děwečky z Heršteina, že jest swú pečet místo mne k tomuto listu přiwěsil. Swědčí: p. Znata z Lomnice, p Wáclaw z Dúbrawice a na Osowém a panoše Gedeon z Olešničky a na Morawci, Beneš z Wahančic purkrabie na Pernšteině, Čeněk ze Zwole a Wáclaw z Tečic a z Rozenky. D. na Pernšteině, w pátek po početí panny Marie 1491. *A. f. 2a.*

271.

1491. XII, 30. Léta 1491 ten pátek před nowým létem Jan Lechwický z Zastřízl „hofrichtéř dworu páně hofmistrowa JMti“ a Jan Zelený z Říčan učinili na Krumlowě smlauwu mezi p. Wilémem z Pernšteina a panoši Janem Jeníčkem z Olbramic a Ctiborem Hostakowským z Arklebic o dluhy a rukojemstwí za konvent Třebícký. *Bb. n. 156.*

272.

1492. I, 14. Ctibor z Cimburka a z Towačowa heitman m. M. prodaw Bymow statek sirotkůw neb. Sukowského Wilémowi z Pernšteina za 1200 zl. a obdržew již dříwe 400 zl., nyní zase ze 400 zl. jej kwituje. Swědčí panoše Hynek z Kunčic, Tobiáš z Hory Obřanské, nejw. písař zemský, a Znata z Melic a z Prus. D w Olomúci, w sobotu po ochtábu swíček 1492. *Bb n. 259.*

273.

1492. II, 11. Král Wladislaw Wilémowi z Pernšt. za hojné wěrné služby dáwá k dědictwí město Hliwice we Slezsku s many a wším přísluš. a přikazuje Kazimírowi knížeti Těšínskému, heitmanu horních i dolních Slez, aby mu toho zboží postaupil do dne S. Wáclawa n. př. se wšemi zbožími, kteréž Jan Bělík z Kornic byl k němu přikaupil a we kteréž on kníže kázaním králowým se byl uwázal D. w Budíně, w sobotu po S. Školastice, 1492, k. l. 2 a 21. *Bb. n. 200.*

274.

1492. II, 19. Král Wladislaw Wilémowi z Pernšteina zapisuje, cožby na oprawu a na stawení kláštera Třebíckého naložil, že mu má při postupowání téhož zámku zase nawráceno býti. D. na Budíně, 1492, w neděli po S. Valentinu, k. l. 2 a 21. *A. f. 392.*

275.

1492. II, 19. Král Wladislaw Wilémowi z Pernšteina přiznáwá se k dluhu 4000 zl. uh. a nařizuje, kterak mincmistr Beneš z Weitmile a podkomoří Albrecht z Leskowce spla-

cowati je mají z důchodůw králowských. D. na Budíně, w neděli po S. Valentinu, 1492, k. l. 2 a 21. *Bb. n. 203.*

276.

1492. II, 19. Král Wladislaw ku prosbě Wratislawa z Pernšteina nejw. komor. Brněnského oprawu na wsech Čechowicích, Mostkowicích, Selitkách, Litotinách, Drozdowicích, Čelechowicích, Slatinicích welikých i malých, Charwatech (což tu jest panen od S. Jakuba w Olomúci), na Olšanech, (což tu jest panen od S. Kateřiny tamže), a na Ohrozimi (což tu jest kapitolního do Olomúce), s přísl. k zámku Plumlowu, po wymření rodu Krawařského na krále spadlau, dáwá Johance z Krawař a z Plumlowa, Lidmile z Kunstatu dceři její a Wratislawowi z Pernšteina manželu této. D. na Budíně, neděli po S. Valentinu, 1492, k. l. 2 a 21. *A. f. 227.*

277.

1492. II, 19. Král Wladislaw dáwá Wilémowi z Pernšteina wýplatu na wsech Chropyni, Zářičí a w Bochoři po smrti Ctibora z Cimburka ꝛc. a Adama z Cimburka strýce jeho. D. na Budíně, w neděli po S. Valentinu 1492, k. l. 2 a 21. *Bb. n. 202. B. no. 255.*

278.

1492. II, 19. Král Wladislaw potwrzuje smlauwy, kterauž Wilém z Pernšteina s opatem a konventem kláštera Hradištského o město Hranice s přísluš. učinil a ku kteréž Ctibor z Cimburka heitman m. M. přiložil pečet swau. D. w Budíně, w neděli po S. Valentinu, 1492, k. l. 2 a 21. *Bb. n. 199. A. f. 169.*

279.

1492. III, 17. Král Wladislaw potwrzuje listu, kterýmž král Matiáš Wratislawowi z Pernšteina dal práwo swé „na těch, kteří sú w té wsi Medlenkách duochoduow a požitkuow kterýchžkoliwěk nesprawedliwě užíwali“ naň co krále Č. a markr. M. spadlé. D. na Budíně, w sobotu den S. Kedruty, 1492, k. l. 2 a 21. *A. f. 1b.*

280.

1492. III, 25. Wratislaw z Pernšteina ꝛc. a Jakub z Šárowa mezi pány Ctiborem z Cimburka ꝛc. a Ladslawem z Boskowic a na Třebowé smlauwu činí, že p. Ctibor má kaupiti u p. Ladslawa wes Dobrochow za 450 zl. uh., a wsi, které paní Machna jemu spolkem zapsala, aby p. Ctibor zase z desk wymazal ꝛc. Swědčí Jan Kuna z Kunstatu a na Hodoníně, Albrecht z Boskowic a na Letowicích, Boček Kuna z Kunstatu a na Buzowě, Sigmund z Dúbrawice a na Hrutowicích, Znata z Lomnice a Jindřich Tunkl z Brníčka a na Zábřehu. D. 1492, w neděli Oculi a den zwěst. p. M. *A. f. 477—8.*

281.

1492. IV, 5. Jan Kozel z Sušin, jsa od p. Wiléma z Pernšteina propuštěn z wězení, slibuje wrátiti se do něho, kdykoli wolán bude, a nepřidržeti se wíce lotrůw a lehkých lidí. Swědčí panoše Jan Zdechowský z Sekeřic, pán jeho, Wšeslaw z Solče a z Wyšehněwic a Hašek z Syrowátky. D. w Sušině 1492, čtwrtek před Judica. *Bb. n. 219.*

282.

1492 IV, 12. Smlauwa mezi Wilémem z Pernšteina a Janem Makowským z Potšteina o twrz a wes Nemošice, wes Drozdice s přísl., kteréžto prodal tento onomu za 1460 kop č. s jistými wýminkami; matka prodáwajícího paní Anna z Barchowa. Swědčí Čeněk z Barchowa a na Dašicích, Diwiš z Hrádku a na Boharyni, Martin Holec z Nemošic a na Třebosicích. Act. 1492, čtwrtek před S. Tiburcím. *Bb. n. 207.*

283.

1492. IV, 17. Jiřík Pardubský z Miletínka přewodí na pana Wiléma z Pernšteina wšecko práwo k Sezemicím a k tomu zboží, ač které má po předcích swých. Swědčí Heřman ze Sulic na Slepoticích, Waněk z Zámrsku, Neptalím z Frimburka a na Holicích a Jan Bušek z Hodkowa purkrabí na Pardubicích. D. na Pardubicích 1492, w úterý po S. Tiburcí. *Bb. n. 209. (it. 244.)*

284.

1492. IV, 17. Jiřík Pardubský z Miletínka kwituje p. Wiléma z Pernšteina z 200 kop miš., za kteréž mu prodal byl dwûr swûj poplužní u Pardubic. Swědčí Heřman z Sulic a na Slepoticích a Waněk z Zámrsku. D. 1492, w úterý po kwětné neděli. *Bb. n. 218.*

285.

1492. IV, 24. Jan Mrakeš z Noskowa a na Budišowě přiznáwá se ke zpráwě zboží, kteréž neb. Mrakeš bratr jeho prodal Wilémowi z Pernšteina a wložil do desk w Brně: wes Litawu s twrzí, wes Olší s twrzí, w Jilmowém c. t. m., w. Jestřebí, w. Skryje, w. Aujezdec s kost. pod. w Řikoníně c. t. m. w Lubném c. t. m. it. Nowú wes Drahonín, wes Wíckow, w. Milešínek, w. Lažany; it. hradiska pustá zejmena hrad Wíckow, hrad Rysow, hrad Košikow, hrad Lačnow s jich přísl. Spoluzpráwci jsau Sigmund z Dúbrawice a na Hrotowicích, Hynek z Bačkowic a Police, Sigmund Wálecký z Mírowa a na Okarci, Markwart z Kralowic a na Okrašowicích, Hynek z Olbramic a na Lhotě. Oldřich z Marayže a na Nowé Říši. D. na Budišowě, w úterý welikonoční, 1492. *A. f. 78b.*

286.

1492. V, 1. Jindřich starší a Jindřich mladší jinak Hynek bratří knížata Minsterberská dáwají powolení swé k smlauwě, kterauž Wít opat Žďárský učinil s Wilémem a Wratislawem z Pernšteina o desátky winné a o wes Medlow i o práwo jiných wsí. D. na Poděbradech, w úterý den S. Fil. Jak., 1492. *Bb. n. 210.*

287.

1492. V, 3. Jiřík Miloš z Hostowic přiznáwá se k umluwě, kterauž má s p. Wilémem z Pernšteina, kdyby něco gruntûw jeho w Radíši zatopeno bylo rybníky Lánským a Zminským. Swědčí Jan Bušek z Hodkowa purkrabě na Pardubicích a Purkart z Čichalowa. D. 1492, we čtwrtek den nalezení S. Kříže. *Bb. n. 214.*

Hynek z Sudoměře a z Hostowic činí totéž, dd. eodem uts. *Ibid. n. 215.*

288.

1492. V, 3. Smlauwa Markwartem z Mírowa učiněná mezi Wilémem z Pernšteina i panošemi Přibíkem z Ostrožnice a Alexandrem Henykarem z Rayšowa, že sú dopustili přes swá pole do rybníka Boru wésti wodu. D. 1492, čtwrtek nalezení S. Kříže, 1492. *A. f. 397—8.*

289.

1492. V, 6. Beneš z Weitmile ɔc. přiznáwá se Wilémowi z Pernšteina ku placení na dluh krále Wladislawa dle znění listu králowa. D. w Praze, w neděli po Swátosti, 1492. *Bb. n. 212.*

Albrecht z Leskowce, podkomoří k. Č., činí totéž. D. w pondělí zwěstowání p. Marie, 1492. III, 26. *Ibid. n. 213.*

290.

1492. V, 15. Dorota z Prostějowa, manželka panoše Wáclawa Hute ze Stwolowa, kteréž p. biskup Waradinský, „pán a bratr muoj milý“, ráčil z lásky, i jejím dětem, dskami zawázati twrz Bystřici s přísl., slibuje netáhnauti se na wíce. nežli jí zawázáno. Swědčí Ctibor z Cimburka ɔc., Jan z Dubé a z Lipého, Karel z Wlašimě a na Litowli, Jakub z Šárowa a na Krumsíně nejw. hofrichtéř m. Mor. a Mikuláš Lužický z Cecwic i Filip Prusinowský z Wíckowa. D. w Olomúci, w úterý den S. Sofie, 1492. *Bb. n. 216.*

291.

1492. VI, 22. Ctibor z Cimburka ɔc. s powolením panoše Zdeňka z Kokor a na Majetíně činí směnu s Jakubem z Bolelice člowěkem Zdeňkowým, dáwaje mu lauku za skálu a za kus role, kterých k lámaní kamene na stawení zámku Towačowa potřebowal. D. na Towačowě, pátek po božím těle. 1492. *A. f. 476—7.*

292.

1492. VIII, 13. Král Wladislaw potwrzuje předložený sobě vidimus tří listûw krále Matiášowých: 1) Dobešowi z Boskowic a z Černéhory na zámek Nowéhrady s přísl. we 4000 zl.

uh., 2) témuž na wsi Wojkowice, Telnice a Sokolníky s rybníkem Dýmawau kláštera Třebíckého we 2000 kop č. a 3) témuž Dobešowi a Benešowi bratru jeho na polowici mčka Baworowa, a na wsi Kozluow a Rinchwaluow, ježto na ně přišly po neb. Jindřichowi z Boskowic a z Čern. bratru jich. D. na Budíně, w pondělí před nanebewzetím p. M., 1492, k. l. 3 a 21. *A. f. 100—101.*

Vidimus listu tohoto král. dáwají Jan starší a Znata bratří z Lomnice p. Benešowi z Boskowic a z Černéhory. D. na Lomnici, středu po S. Wawřinci, 1501.
Ibid. fol. 100—101.

Beneš z Boskowic a z Černéhory wyznáwá, že přijal od p. Wiléma z Pernšteiua 31 kop 18 gr. č. za náklad a oprawy rybníka Dýmawy a dwora Wojkowského, wedle zápisu swého, kterýž měl od krále Matiáše. Swědčí Jan starší a Znata bratří z Lomnice. D. na Černéhoře, w sobotu den S. Stanislawa, 1501.
Ibid. fol. 101ab.

293.

1492. X, 27. Smlauwa mezi Ctiborem z Cimburka ɔc. a kapitulau Olomuckau o pastwy a cesty přes bláto u wsi Polkowic. Swědčí Jan z Lomnice a na Meziříčí komorn. Olom., Wratislaw z Pernšteina komorn. Brn., Jan Pňowský ze Sowince sudí Olom., Wáclaw z Ludanic a na Weweří podkomoří m. M., Jakub z Šárowa hofrichtéř m. M. a Wáclaw Čech ze Hrádku na Dřínowém. D. na Towačowě, w sobotu u vigil. Šim. a Judy, 1492.
A. f. 484—5.

294.

1492. XI, 2. Král Wladislaw Wilémowi z Pernšteina swoluje a přiřiká, že s Hluboké nemá splacowán býti jinau mincí, než toliko zlatými uherskými (24 tisíci). D. w Budíně, pátek po Wšech' Swatých, 1492, k. l. 3 a 22.
Bb. n. 225.

Týž témuž a dědicům jeho, aby prostawiti mohli na Hluboké druhých 2000 zl. D. w Budíně, w středu před Wšemi Swatými, 1492, k. l. 3 a 22. (X, 31.) *Ibid. n. 231.*

295.

1492. XI, 2. Král Wladislaw Wilémowi z Pernšteina w dluhu 6200 zl. uh. zastawuje mčko swé Rúsinow a desátky winné w Židlochowicích ke Špilberku příslušné. D. w Budíně, w pátek po Wšech Swatých, 1492, k. l. 3 a 22. *Bb. no. 226.*

Týž témuž, že mu má nawráceno býti, co naloží na rybníky staré i nowé i na přikupowání statkůw k hoře Kunětické. Dat. uts.
Ibid. n. 228.

296.

1492. XI, 2. Král Wladislaw dáwá Wilémowi z Pernšteina a Wratislawowi bratru i Janowi a Wojtěchowi synům jeho wýplatu na wsi Němčice a Příkluky kláštera Welehradského do jich žiwnosti. D. na Budíně, w pátek po Wšech Swatých, 1492, k. l. 3 a 22.
Bb. et B. n. 230. (it. ibid. n. 250 a 251.) A. f. 79.

297.

149? (s. d.) Krištof z Lichtenšteina a z Nikolspurka a Wolfgang syn jeho Wilémowi z Pernšteina píší o prodlení swatby p. Barbory dcery Pertoltowy z Lipého dobré paměti, kteráž měla wdána býti za p. Wolfganka, kdyžby jí bylo 16 let. D. (s. d. & a.)
Bb. n. 197.

298.

1493. I, 1. Oldřich (Šiška) z Kúnic Wilémowi z Pernšteina, jenž mu dlužen jest 1000 zl. uh., kwitanci dáwá na 200 zl., tak že nezůstáwá dále dluhu než 800 zl. Swědčí Albrecht starší z Šternberka na Holešowě, Jan Múkař z Kokor a na Čekyni a Jiřík z Kokor. D. w Přerowě, úterý den nowého léta, 1493.
Bb. n. 236. B. n. 256. (s. d.)

299.

1493. IV, 9. Král Wladislaw dáwá Wilémowi z Pernšteina i Wratislawowi bratru a Janowi a Wojtěchowi synům jeho wýplatu na Pardubice Mnichowé, Černú, Nemošičky malé, Jesenčany s richtú, Mikulowice s pod. kost.,

w Blatné tři, w Ostřešanech 1 a w Wesci 1 úročníky, Drazkowice wes s kost. pod. ɔc. D. na Budíně, w úterý welikonoční, 1493, k. l. 3 a 22. *Bb. n. 239.*

300.

1493. IV, 22. Smlauwa mezi p. Wilémem z Pernšteina a panoší Hynkem z Sudoměře o škodu, kteráž se děje strauhy děláním okolo Radíše. D. na Pardubicích, 1493, w pondělí před S. Jiřím. *Bb. n. 239. (bis).*

301.

1493. IV, 23. Sigmund Wálecký z Mírowa a z Okarce činí smlauwu mezi uroz. wlád. Bedřichem z Krumsína a ze Špiček a pány z Pernšteina o twrz a wes Újezd s přísluš., za kterauž tito onomu 600 zl. připlatiti mají. Swědčí Znata z Lomnice, Aleš Herolt z Herutic a Čeněk ze Zwole. D. w úterý křížowé dni, 1493. *Bb. n. 257. A. f. 171.*

302.

1493. V, 1. Mikuláš Kdúlinec z Ostromíře a na Smrkowicích dobrau wolí p. Wilémowi z Pernšteina postupuje wšech práw a zápisůw na wsi Maslojedy, Račice, Benátky a Habřinky po bratřích Petrowi a Benešowi Kdúlinci z Ostromíře strýci a otci swém. Swědčí Viktorin z Ronowa a na Kunstnberku, Mikuláš z Hořic a na Pecce purkr. kraje Hradeckého, Jan z Sekyřic a na Zdechowicích a Jan Bušek úředník na Pardubicích. D. na Pardubicích, w středu den S. Fil. Jak. 1493. (*Zápis dwojí.*) *Bb. n. 253 (bis).*

303.

1493. VI, 20. Smlauwa i trh o wes pustau Sušiny (u Wyklek), kterauž wládyka Jan Kozel z Sušin prodal p. Wilémowi z Pernšteina za 400 ſſ gr. č. Swědčí wládyky Jan z Sekyřic na Zdechowicích, Wáclaw z Zámrsku a Bušek z Hodkowa úředník na Hůře a Pardubicích. D. 1493, čtwrtek před S. Janem křtitelem. *Bb. n. 240.*

304.

1493. VI, 23. Wilém z Pernšteina ɔc. paní Johance z Krawař a budaucím pánům Plumlowským swobodí desátek na winohradu Kurdějowském, kterýž potud panům Krumlowským platíwali. Swědčí Sigmund Osowský z Dúbrawice a na Hrutowicích, Znata z Lomnice, Sigmund Wálecký z Mírowa, Jan z Nowéwsi a z Radkowa, Gedeon z Olešničky a z Morawce a Čeněk ze Zwole. D. na Krumlowě, tu neděli před S. Janem křtit. 1493. *A. f. 283.*

305.

1493. X, 12. Král Wladislaw Wratislawowi z Pernšteina (n. kom. m. M.) dáwá swé práwo we wsi Swinech w Mor. D. na Budíně, sob. před Kalixt. 1493. k. l. 4 a 23. *A. f. 18a.*

306.

1493. XI, 9. Bohuše (Straškowský) z Boleboře kwituje ze 200 zl. dluhu králowského, kteréž p. Wilém z Pernšteina jemu na králowě místě splatil. Swědčí wládyky Sigmund Wálecký z Mírowa heitman na Krumlowě a Matěj Wazek z Bezděkowa hofrichtéř páně hofmistrůw ɔc. D. na Krumlowě, w sobotu před S. Martinem 1493. *Bb. n. 246.*

307.

1493. XII, 14. Jan Děwečka z Hornšteina dědictwí swé, kteréž měl po ženě swé, odkazuje po smrti swé pánu swému Wratislawowi z Pernšteina, n. kom. m. Mor., a je „JMti přiděduje", zejmena twrziště w Selitkách a dwůr Klobúcký s přísl. Swědčí Znata z Lomnice, Gedeon z Olešničky a z Morawce, Čeněk ze Zwole, Beneš z Wahančic ty časy purkrabí na Pernšteině, Jan z Ebrharce a Wáclaw z Tečic a z Rozienky. D. na Pernšteině, tu sobotu po S. Lucii 1493. *A. f. 239.*

308.

1493. XII, 15. Petr hrabě od S. Jiří a z Pezinku a na Jičíně, maje sobě postaupeno dobrau wolí od manželky swé paní Žofky z Walšteina wšecko práwo i wšecky listy králowské na zámek a město Ostroh s přísluš.,

postupuje jich dále dobrau wolí uroz. wládyce Johannesowi z Kunowic. Swědčí Wilém z Pernšteina, Jan z Lomnice a z Meziříčí, Wratislaw z Pernšteina, n. kom. m. M., Jan Pňowský z Sowince nejw. sudí m. M., Jiřík z Wlašimě a z Úsowa a Markwart ze Zwole. D. w Budíně, w neděli po S. Lucii 1493.
Bb. n. 252.

309.

1493. XII, 17. Král Wladislaw potwrdiw dříwe zápisy krále Matiáše na oprawu kláštera Tišnowského dané Wilémowi z Pernšteina i bratru jeho Wratislawowi a synům Janowi i Wojtěchowi, „poněwadž w těch listech není ten plat zřetelně položen, kterýž lidé k tomu klášteru příslušející místo fuory k zámku našemu Špilberku platili sú“, jehož bylo 10 zl. ročně, nařizuje, aby ti lidé plat ten dáwali týmž panům z Pernšteina, pokud oprawu téhož kláštera míti budau. D. na Budíně, w úterý po S. Lucii, 1493, k. l. 4 a 23.
A. f. 94. Bb. n. 242.

310.

1494. I, 3. Král Wladislaw Wratislawowi z Pernšteina dáwá práwo swé we wsi Dlauhém (w Morawě). D. na Budíně, w pátek po nowém létě, 1494, k. l. 4 a 23. *A. f. 17b.*

311.

1494. V, 3. Král Wladislaw swoluje Wilémowi z Pernšteina, aby u twrze swé Pardubic na místě příwozu přes Labe most nowý udělati mohl a jeho požíwati. D. w Lewoči, w sobotu nalezení S. Kříže, 1494, k. l. 4 a 23. *B. n. 290.*

312.

1494. XI, 11. Bratří z Pernšteina, Wilém na Helfenšteině, n. hofmistr k. Č. a Wratislaw heitman markr. Mor. a n. komorník, slibují sobě wespolek, že každý z nich má požíwati statkůw, kteří ještě za neb. otce a bratří jich na rozdíl se jim dostali, i s těmi změnami, které od té doby se staly. Swědčí Jan Pňowský z Sowince n. sudí, Znata z Lomnice, Jindřich Tunkl z Brníčka a z Zábřehu, Jakub z Šárowa a na Krumsíně hofrichtéř m. M. Jindřich Jezero a Wítek ze Ptení. D. na Plumlowě, úterý den S. Martina 1494.
B. n. 270.

313.

1495. I, 6. Albrecht starší z Šternberka a z Lukowa, Hynek z Ludanic a na Rokytnici, Filip z Wíckowa a na Prosenicích komorník menší, Záwiše z Slawíkowic sudí a Jakub z Wilhartic písař, úředníci menšího práwa w Olomúci, wyznáwají o wýpowědi, kterauž učinili ještě za žiwnosti n. Ctibora z Cimburka ɔc. o průhony a lauky mezi lidmi p. Adamowými z Cimburka w Ewani a lidmi kapituly Olomucké we Hrubčicích. D. w Olomúci, na sněmu o swíčkách držaném 1495.
A. f. 482.

314.

1495. I, 11. Wilém z Pernšteina ɔc. Wratislaw z Pernšteina heitman a n. komorn. m. M., Jan z Lomnice na Meziříčí n. kom. Olom., Jan Kuna z Kunstatu na Hodoníně, Albrecht starší z Šternberka na Holešowě, Jan z Dubé a z Lipého na Šternberce, Sigmund z Dúbrawice na Hrutowicích, Ladslaw z Boskowic na Třebowé, Jindřich z Sowince na Dúbrawici, Karel z Wlašimě na Litowli, Hynek z Ludanic na Rokytnici, Jan z Žerotína a z Fulneka, Jindřich Tunkl z Brníčka na Zábřeze, Jakub z Šárowa na Krumsíně n. hofrichtéř m. M. a Jaroš ze Zástřizl na Morkowicích, rukojmě a nápadníci statku po n. Janowi Heraltowi z Kunstatu a z Plumlowa n. komorn. Olom., pro dluhy a zawedení jich co rukojmí, prodáwají zboží Kojetínské i s Popowicemi za 9000 zl. Adamowi z Cimburka a z Towačowa. D. w Olomúci, w neděli po swíčkách, 1495. *A. f. 436—7.*

315.

1495. IV, 25. Poněwadž na panstwí Třebíckém, jež král Wladislaw zapsal Wilémowi z Pernšteina, Wáclaw z Ludanic podkomoří m. M. měl napsáno platu 80 hřiwen gr. č., 2 postawy sukna, 3 mty owsa a 3 kopy slepic, a p. Wilém wyplatil od něho ten plat 750 kopami gr. č., král týž připisuje jemu tuto summu na témž klášteře. D. na Budíně, w sobotu po S. Jiří, 1495, k. l. 5 a 24.
B. n. 280. A. f. 392--3.

316.

1495. IV, 26. Král Wladislaw Wilémowi z Pernšteina, kterýž s powolením jeho wyplatil lesy blíž Hradce nad Labem ležící a wes Běleć we 2200 ſſ° č., zapisuje ty lesy, ježto „slowú králowstwí“ a tu wes w dotčené summě k držení a požíwaní do wýplaty. D. na Budíně, w neděli po S. Jiří, 1495, k. l. 5 a 24. *Bb. n. 291.*

317.

1495. V, 1. Wáclaw z Ludanic nejw. podkomoří m. M. přijaw od krále Wladislawa skrze Wiléma z Pernšteina 750 ſſ° č. za plat a poplatky na klášt. Třebíckém, o kteréž již je byl pohnal k saudu, je z nich kwituje. Swědčí Beneš z Boskowic a z Černéhory, Hynek z Dúbrawice a na Osowém, Jiřík Pniowský, Znata z Lomnice, Wáclaw z Dúbrawice a Znata z Kukwic a na Rosicích. D. na Weweří, w pátek den S. Fil. Jak. 1495. *A. f. 397.*

318.

1495. V, 19. Král Wladislaw Wratislawowi z Pernšteina na Plumlowě heitmanu a nejw. komorníku m. M. potwrzuje poručenství Johanky z Krawař, manželky někdy Heralta z Kunstatu, jímž ona mu zapsala byla hradu Plumlowa s městem Prostějowem a wším přísluš. a dáwá jemu také wšecko swé král. práwo, jestli které naň spadlo po Johance z Krawař. D. w Budíně, w úterý po S. Sofii, 1495, k. l. 5 a 24. *A. f. 282—3.*

319.

1495. VI, 15. Blud z Kralic, Žich Kobík z Opatowa činí smlauwu mezi p. Wratislawem z Pernšteina a na Plumlowě, haitmanem markr. Mor. a n. kom. téhož markr. a wládykú Janem z Wranowa a z Rudolce, o zátopu rybníkem Bohdalowským. D. na Pernšteině, w pondělí den S. Wíta, 1495. *A. f. 18—19.*

320.

1495. VII, 2. Jan z Lomnice a na Meziříčí, nej. kom. m. Mor., Boček Kuna z Kunstatu, Jan Pniowský ze Sowince n. sudí, Albrecht starší ze Šternberka na Holešowě, Hynek z Ludanic na Wokenici (sic), Wáclaw z Ludanic podkomoří m. M., Jaroš z Zástřizl a z Wokowic, wypowídají we při o mýto Prostějowské mezi Wratislawem z Pernšteina heitmanem a nejw. kom. m. M. (sic) s jedné, a pány Janem Berkau z Dubé na Šternberce, Ladslawem z Boskowic na Třebowé. Jakubem z Šárowa a na Krumsíně nejw. hofrichtéřem a kapitulau i městem Olomuckým s druhé strany. D. w Olomúci, čtwrtek den nawštíwení m. B. 1495. *A. f. 285.*

321.

1496. III, 20. Král Wladislaw Wilémowi z Pernšteina jakožto držiteli kláštera Třebíče dáwá wýplatu na wsech téhož kláštera, kteréž drží Beneš z Boskowic a z Černéhory, t. Wojkowice, Sokolníky a Telnice. D. w Prešpurce, w neděli před zwěstowáním p. Marie, 1496, k. l. 6 a 25. *A. f. 393.*

322.

1496. IV, 14. Léta 1496 we čtwrtek den S. Tiburcia, Janem z Lomnice a na Meziříčí haitmanem m. Mor. a Wáclawem z Ludanic podkomořím stala se smlauwa mezi p. Wilémem z Pernšteina ɔc. a opatem i konventem klášt. Welehradského o wýprosu na Příkulkách (Příklukách) a welikých Němčicích, že p. Wilém má wydati list na Příkulky a nejednati sobě wíce žádných wýpros, opat pak že nemá wyplacowati Němčic do těch tří žiwotůw, Wiléma i synůw jeho Jana i Wojtěcha ɔc. D. w Brně, uts. *A. f. 80—81.*

323.

1496. IV, 14. Jan z Lomnice a na Meziříčí haitman m. M., Jan Pniowský z Sowince, n. sudí m. M. Jan Berka z Dubé a z Lipého a na Šternberce, Albrecht starší z Šternberka a na Holešowě, Jakub z Šárowa a na Krumsíně n. hofrichtéř m. M. činí smlauwu mezi p. Wilémem z Pernšteina a paní Marketú z Wranowa o twrz Němčice i wes, za kterauž p. Wilém dáti má 1000 zl. uh. D. w Brně, 1496, we čtwrtek den S. Tiburcí. *A. f. 80.*

324.

1496. V, 6. L. 1496 w pátek před S. Stanislawem na Krumlowě Morawském stala

se smlauwa Wáclawem z Ludanic a na Weweří podkomořím m. M. mezi p. Wilémem z Pernšteina a p. Jiříkem z Tworkowa wyslaným od otce swého p. Ondřeje a strýce p. Krištofa, o hrad Lauku s mčkem Olešnicí a přísluš. kteréž přišly nápadem na neb. Pertolda z Tworkowa po Kateřině z Lomnice manželce jeho a po něm na strýce jeho p. Ondřeje i Krištofa swrchupsané; p. Wilém má dáti za to zboží 1000 hřiwen gr. č. čísla Moraw. (za hřiwnu 64 gr. počítaje) a poněwadž již dal 500 hř. wěna paní Markletě z Wranowa manželce neb. p. Pertolda, a 50 hřiwen čeledi, má se zawázati p. Jiříkowi ku placení ještě 450 hřiwen po lhůtách. D. uts. *A. f. 81—82.*

325.

1496. VIII, 31. Smlauwa mezi p. Wilémem z Pernšteina a konventem kláštera Oslowanského o desátek w Miroslawi. D. na Krumlowě, w středu před S. Jiljím 1496. *Bb. pag. 348.*

326.

1496. IX, 11. Adam z Cimburka a z Towačowa činí smlauwy s mlynáři swými, Jakubcem Štětinau w Lobodicích a Jakubem we Wírowanech, jsaucích tam na třetině, že za ty dwě „česti“, kteréž jemu s těch mlýnůw se dostáwají, napotom platiti jemu mají ročně onen 7 ſſ gr. č., tento 4 ſſ gr. č. D. 1496, w neděli po naroz. M. boží. *A. f. 481.*

327.

1496. IX, 17. Král Wladislaw Ladslawowi z Boskowic a na Třebowé, jenž dwě wsi kláštera Wilémowského, Uherčice a Ewaně, jež měl w zápisu od krále Matiáše, dobrowolně wzdal knězi Šimonowi opatu téhož kláštera wolenému a stwrzenému, jen práwo oprawy na nich sobě wyhradiw, stwrzuje a pojišťuje práwo toto. D. w Tatě, den S. Lamperta 1496, k. l. 7 a 26. *A. f. 528—9.*

328.

1496. IX, 19. Adam z Cimburka a z Towačowa činí s lidmi swými Opločanskými smlauwu o roboty ke dworu Eywanskému, dáwaje jim roli tu w plat na čtyři léta. D. 1496, pondělí před S. Matúšem. *A. f. 482.*

329.

1496. IX, 20. Wáclaw Opršal ze Zher Wilémowi z Pernšteina dobrau wolí postupuje listůw od cís. Sigmunda i kr. Wladislawa, kterýmiž mu na wsi řeč. Chřice zapsány byly 300 ſſ a 200 ſſ. Swědčí Jindřich z Lipého, nejw. maršalek k. Č., Sigmnnd Wálecký z Mírowa, Matěj Wacek z Bezděkowa hofrichtéř dworu p Wiléma z Pernšteina, Jiřík Kusý z Mukoděl, Alexander ze Chlewského a Jan z Jestřebí. D. na Krumlowě, w úterý u vigil. S. Matúše evang. 1496. *Bb. p. 349.*

330.

1496. X, 23. Prokop Plachý z Oděrad děd. s. wes Chlewské prodal p. Wilémowi z Pernšteina za 280 zl. uhersk. Rukojmě Jan Boček z Kunstatu a na Polné. Jan z Wranowa a na Rudolci, Pucart z Oděrad, Čeněk ze Zwole, Jiřík Řitna z Weselíčka, Wáclaw z Tečic a z Rozenky. D. na Hončowicích, w neděli před Šim. Jud. 1496. *A. f. 27a.*

331.

1496. XI, 4. Wilém z Pernšteina a Jindřich z Lipého činí smlauwu o město Ewančice, mčko Ruchowany a wsi Litobratřice, Heřmanice, Dokowany, Kotkowice, Cucice a Rapotice, též rybníky náležité k pustému zámku Rabšteinu, kterýchž p. Wilém p. Jindřichowi k držení postupuje we 2200 ſſ č. a 800 zl. uh. pod wýminkami. D. w pátek po Wšech Swatých 1496. *A. f. 32—35.*

Jindřich z Lipého prawí, že p. Wilém po p. Pertoltowi z Lipého otci jeho co poručník uwázal se w Ewančice ɔc. kteráž panům z Lipého we 2200 ſſ č. a 800 zl. uh. zastawena byla, chtěje je splatiti, ale ku prosbě p. Jindřichowě swolil k nadřečené smlauwě. D. uts. *ibid. f. 35b—36b.*

Týž p. Jindřich děkuje p. Wilémowi z poručenstwí, an mu zboží jeho Krumlowské postaupil, když mu bylo 16 let a šlo na 17, a slibuje plniti wše, co poručník na zboží tom zapsal ɔc. D. uts. *ibid. f. 36b—37.*

332.

1496. XI, 6. Jindřich z Lipého n. maršalek k. Č. prosí p. Wiléma z Pernšteina, aby mu pannu Bohunku dceru swau dal k manželstwí za 4 léta, kterauž wzíti slibuje pod základem 10.000. zl. uh. Rukojmě: Jan z Lomnice a na Meziříčí heitman m. Mor., Albrecht z Šternberka a na Holešowě, Hynek z Ludanic a na Rokytnici, Wáclaw z Ludanic a na Weweří podkomoří m. Mor., Jan starší z Žerotína a z Fulneka, Jakub z Šárowa a na Krumsíně n. hofrichtéř m. Mor., Jaroš ze Zástřizl a na Morkowicích, Sigmund Wálecký z Mírowa a Blud z Kralic. D. na Krumlowě, w neděli před S. Martinem 1496.

A. f. 31—32.

333.

1497. IV, 30. Hynek z Kunčic prodáwá děd. s. twrziště a wes Buk s dworem a přísl. p. Oldřichowi (Šiškowi) z Kúnic a paní Anně z Lantšteina mateři jeho za 1250 zl. uh. Zprawují s ním Zdeněk z Kokor a na Majetíně, Zdeněk z Šwabenic a na Laškowě, Znata z Melic a z Prus a Wítek z Dobřic a na Přestawlcích. D. na Towačowě, 1497, tu neděli před S. Filipem a Jakubem.

It. dobrá wůle od p. Oldřicha Šišky z Kúnic p. Wilémowi z Pernšteina na ten list (newepsána).

A. f. 149—150. B. p. 321.

334.

1497. V, 8. Král Wladislaw ustanowuje, kterak Wilém z Pernšteina plat jemu k úřadu n. hofmistrstwí k. Č. určený (1000 kop č. ročně aneb wlastně 850 ƒß č.) z mince král. na Horách Kutných wybírati má. D. na hradě Pražském, w pondělí den S. Stanislawa, 1497, k. l. 7 a 26. *A. f. 82.*

335.

1497. VI, 9. Čeněk ze Zwole děd. s. w Pawlowicích c. t. m. prodal Wilémowi z Pernšteina za 105 ƒß miš. Spoluzprawce Gedeon z Olešničky a z Morawce, Wáclaw Hadburk z Sobošic, Jan z Wěží, Jiřík Řitna z Weselíčka, Wáclaw z Tečic a z Rozenky a Waněk z Olešničky. D. w Bystřici, 1497, w pátek před S. Wítem. *A. f. 26.*

336.

1498. V, 15. Michal (Slawata) z Chlumu a z Košmberka Wilémowi z Pernšteina prodáwá práwo swé ke dwěma listům, jimiž Jan Makowský z Potšteina a na Honbicích zastawil wes Nabočany a w Ostřešanech což tu měl n. Slawatowi z Chlumu a z Košmberka otci jeho. Swědčí Jan Bartaušowský z Labauně heitman na Pardubicích a Pawel z Geminka. D. na Pardubicích, w úterý den S. Žofie 1498.

B. n. 298 (288).

337.

1498. (s. d.) Smlauwa mezi p. Wilémem z Pernšteina a p. Mikulášem (Lickem) z Rismburka učiněná skrze Petra Zwířetického z Wartenberka, Mikuláše Hořického z Hořic nejw. písaře, a Sigmunda z Chmelic purkrabi hradu Pražského, o meze mezi králowstwím a Bolehrádkem. Act. 1498 (s. d.) *Bb. n. 297.*

338.

1498. VI, 15. Smlauwa mezi Wilémem z Pernšteina a knížetem Jiřím na místě otce jeho Jindřicha o tu různici, „žeby něco Hložkowé od Litic drželi přes to wýše, než jim dsky swědčí od kn. Jindřicha," kdežto prodány Litice p. Wilémowi se wším příslušenstwím: má pán sauditi se s Hložky sám. Swědčí páni Hradecký, Šwihowský, p. kancléř, Petr Zwířetický, Křinecký a Hořický. D. Pragae, fer. VI in die S. Viti 1498.

Bb. p. 325—6.

339.

1498. VI, 15. Wilém, Kuneš a Jan bratří z Wrchlabe a na Čekyni prodáwají děd. s. wes Prosinice, w. Lisky s dw. popl. a w Radwanicích tři člowěky i wes pustau Mydlowary p. Oldřichowi (Šiškowi) z Kúnic a paní Anně z Lanšteina mateři jeho za 1800 zl. uh. Zprawují s nimi Zdeněk z Kokor a na Majetíně, Wáclaw Čaple z Belku, Mikuláš Tarant z Hrádka na Rúském, Burian z Baště a na Wšechowicích, Ctibor z Dobřičic a na Přestawlcích,

a Jan Obešlík z Lipaoltowic a na Nyrlinku. D. w Čekyni, w pátek den S. Wíta 1498.
A. f. 150—151. B. n. 324—5.

340.

1498. VII, 3. Jiřík z Tworkowa Wilémowi z Pernšteina prodáwá dědictwí swé w Chřepicích, kteréž naň připadlo po strýci jeho Pertoltowi z Tworkowa (6 člowěkůw). Ručí s ním Jan z Dubé a z Lipého a na Šternberce, Hynek z Ludanic a na Rokytnici, Wáclaw z Ludanic a na Jemnici podkomoří m. M., Mikuláš Solgar z Studené Wody, Ott Malhoč z Luky a Jan Buček z Doloplaz. D. w Olomúci, w úterý před S. Prokopem 1498.
B. p. 322—3.

341.

1498. XI, 21. IX, 3. Král Wladislaw Janowi z Komárowa tu milost činí, aby s městečka Pohořelic, jež sobě kaupil, do smrti swé splacowán nebyl, a w něm sobě twrz k obydlí od dřewa neb od kamene wystawěti mohl. D. na Budíně, w středu před S. Kateřinau, 1498, k. l. 9 a 28. *A. f. 120b.*

Týž král prošen jsa jmenem uroz. Prokopa Zajimače z Kunstatu, twrdí listy od předkůw swých Ladislawa i Jiřího králůw Janowi Zajimačowi z Kunstatu dané, jimiž jemu na Pohořelicích summa 3000 zl. uh. zapsána byla. D. na Budíně, w pondělí před naroz. p. Marie, 1498, k. l. 8 a 28. *Ibid. f. 121a.*

342.

1499. I, 25. Prokop Zajimač z Kunstatu a na Jewišowicích dáwá urozenému wládyce Janowi z Komárowa dobrau wůli swau ke wšem listům králowským, jež má na Pohořelice měko ɔc. po předcích swých. Swědčí Lipolt z Krajku a na Karštaině n. sudí m. M., Ctibor z Arklebic a na Myslibořicích, Jan Zelený z Říčan a na Krhowě, Petr z Kyjowic sed. tudíž, Jindřich z Wlašimě a na Slatině, Jan Reichberk z Mieletič. D. na Jewišowicích, w pátek den S. Pawla na wíru obrácení, 1499.
A. f. 122b.

343.

1499. I, 29. Stanislaw biskup Olomucký dáwá na wsi Lobodicích s přísl. Adamowi Towačowskému z Cimburka práwo swé manské a spolek s Jaroslawem z Šelnberka. Swědčí Jan Pniowský z Sowince n. sudí m. M. a Dr. Adam probošt Brněnský kancléř i Petr Graysnekar z Graysnperku hofrichtéř dworu biskupského. D. na Kroměříži, w pondělí před Filipem a Jakubem 1499. *A. f. 480.*

344.

1499. XI, 1. Kapitula Olomucká slibuje wšecko zdržeti, co nalezeno bude ubrmany o různice mezi ní a jejími lidmi ze wsí Polkowic a Hrubčic s jedné a p. Adamem Towačowským z Cimburka s druhé strany. D. w Olomúci, w pátek den Wšech Swatých 1499.
A. f. 481b.

345.

1499. XI, 6. Král Wladislaw Wilémowi z Pernšteina na stawení zámku Hluboké nowé summy připisuje, tak aby wesměs 5000 kop č. na to stawení zapsáno měl. D. w Prešpurku, w středu po Wšech Swatých 1499, k. l. 10 a 29.
Bb. pag. 327—8.

Král Wladislaw na zámku Hluboké připisuje žiwoty synům páně Wilémowým. D. w Prešpurce, čtwrtek po S. Martinu, 1499, k. l. 10 a 29. *Ibid. pag. 329.*

346.

1500. I, 13 (?) Barbora abatyše i konvent S. Kláry na předhradí Olomuckém kaupiwše od panoše Jiříka Noska z Hostěradek wes Čelechowice, manstwím k zámku Plumlowu příslušnau, přijímají p. Wiléma z Pernšteina za oprawního pána té wsi, an ji z manstwí propustil a jim do desk zemských wložiti pomohl. D. w Olomúci, w pondělí po swíčkách 1500. *B. n. 229. A. f. 266.*

347.

1500. I, 27. Stanislaw biskup Olomucký zápisy wsí w Čechách od předkůw jeho Pawla i Jana dané Mikulášowi Bochowcowi a synům

jeho Zbyňkowi a Štěpanowi, na wsi Jezbořice, Crkaň, Barchow, Bezděkow, Opočen, Naháji, Lány a Opočnec malý, na kteréžto Wilém z Pernšteina má dobré wůle, přewodí na téhož p. Wiléma i syny jeho Jana i Wojtěcha. D. na Kroměříži, w pondělí po S. Pawlu na wíru obrácení 1500. *Bb. n. 300 p. 331—2.*

348.

1500. V. 4. (?) Kunat Pešík z Komárowa a na Březnici Markwartowi Wáleckému z Mírowa a na Miroslawi a manželce jeho Lidmile z Miroslawi dobrau wolí postupuje dobré wůle na listy králůw Ladislawa, Jiřího i Wladislawa o měku Pohořelicích s přísl, kterauž má po neb. Janowi z Komárowa bratru swém od Prokopa Zajimače z Kunstatu a na Jewišowicích. Swědčí Jan z Lomnice a na Meziříčí haitman m. M. Ladslaw z Waitmile a na Znojmě, Jiří Kusý z Múkoděl a na Bohuticích, Jan Lechwický z Zástřizl, Štěpan Kusý z Múkoděl a na Bedrowicích a Petr z Kyjowic. D. w Brně, w úterý den S. Floriana, 1500.

Týž Kunat Pešík kwituje téhož p. Markwarta i paní Lidmilu z 1010 ß č., jež od nich obdržel za prodej měka Pohořelic ꝛc. Swědčí Prokop Zajimač z Kunstatu, Sigmund Wálecký z Mírowa a na Pozdětíně, Petr z Kyjowic, Znata ze Zwole a Wáclaw Kropáč z Newědomí. D. w Brně w středu před S. Stanislawem, 1500. *A. f. 123ab.*

349.

1500. IX, 8. Jindřich z Lipého n. marš. k. Č. Bohunce z Pernšteina manželce swé zapsal wěna 10.000 zl. uh. a k rukaum jejím p. Wilémowi z Pernšteina otci, Johance z Liblic matce a Janowi i Wojtěchowi bratřím jejím. Rukojmě zaň Ladslaw z Boskowic a na Třebowé n. kom. m. M., Albrecht z Šternberka a na Holešowě, Jiřík z Wlašimě a na Úsowě, Prokop Zajimač z Kunstatu a na Jewišowicích, Ladslaw z Weitmile a na Znojmě, Jakub z Šárowa a na Krumsíně n. hofrichtéř m. M. Blud z Kralic a Jan Zelený z Říčan a na Krhowě. D. na Krumlowě, w úterý naroz. p. Marie 1500.
A. f. 83—84. B. n. 333—335.

350.

1500. IX, 17. Smlauwa mezi p. Wilémem z Pernšteina a knězem Isidorem kanowníkem u S. Petra w Brně, o oprawu lidí w Radoníně a w Přibislawicích. s nichž jemu, jako dříwe pánům Sádeckým, powinnost (desátek) činiti se má. Smluwci byli Jan z Lomnice a na Meziříčí heitman m. M., Ladslaw z Boskowic a na Třebowé n. kom. m. M., Hynek z Ludanic a na Rokytnici a Sigmund Wálecký z Mírowa. Act. w Brně, 1500, we čtwrtek den S. Lamperta.
Bb. n. 303 p. 336

351.

1500. XII, 31. Hynek z Kunstatu, drže w zápisu od Wiléma z Pernšteina w 1000 zl. uh. měko Bělau, měko Šlapanow a wsi Fafndorf, Mukaprun, Milperk a Puchperk s přísl. slibuje za tauž summu wyplatiti je dáti jemu zase, aneb po jeho smrti p. Jindřichowi z Lipého nejw. maršalku k. Č. Swědčí Jan Boček z Kunstatu a na Polné (otec p. Hynkůw), Žich Kubík z Wopatowa a na Šicndorfě, Jan Němec z Morbocha a Jindřich Wyšemír z Aujezdce. D. 1500, ten čtwrtek před nowým létem.
Bb. no. 304 p. 336. A. f. 398.

352.

1501. II, 5. Král Wladislaw dáwá Janowi a Wojtěchowi z Pernšteina desátky winné na lidech kněžských w měku jich Nosislawi, k záduší S. Petra do Brna příslušných, začež ročně 24 ß č. kněžím odwáděti mají. D. na Budíně, w pátek po hromnicích 1501, k. l. 11 a 30. *Bb. n. 305 p. 338.*

353.

1501. V, 8. Beneš z Boskowic a na Černéhoře dáwá p. Wilémowi z Pernšteina dobrau wůli na zápis, kterýž s neb. Dobešem bratrem swým obdržel byl od krále Matiáše na wsi Wojkowice, Telnice a Sokolníky a na rybník Dýmawu s přísl. Swědčí Jan starší a Znata bratří z Lomnice, Jan Kolesa z Rakowých, Wáclaw z Želetawy na Jedownicích, Bohuše z Drnowic a na Rajci a Matěj z Bôru na Žirotkách. D. na Černéhoře, w sobotu den S. Stanislawa, 1501. *A. f. 99—100.*

354.

1501. VI, 18. Jan z Lomnice a na Meziříčí, haitman Markr. Mor. zapisuje se p. Wilémowi z Pernšteina, že rybníkem Chlistowským wýše topiti nemá, než tak jakž nyní hráze jsau, a také že lidé z Swinůw okolo toho rybníka mohau swobodně dobytky pásti. D. na Mezříčí, pátek po ochtábu těla božího 1501. *A. f. 23.*

355.

1501 (?) IX, 1. Heralt a Ladslaw bratří z Kunstatu a na Hodoníně Wilémowi z Pernšteina dobrau wolí postupují zápisůw na Nowošice, wes klášt. Žďárského, jež n. Čeněk Kuna z Kunstatu otec jejich obdržel byl od králůw Jiřího a Wladislawa i s dobrau wolí. D. na Hodoníně, w sobotu den S. Jiljí, 1501. *A. f. 97.*

356.

1501. IX, 16. Heralt Kuna z Kunstatu a na Hodoníně prodáwá lauku swau dědičnau, kteráž leží podlé luk Němčických a slowe Naželická, p. Wilémowi z Pernšteina za 170 kop miš. Rukojmě s ním Wáclaw z Dúbrawice a na Osowém, Jan Žampach z Potšteina a na Žampachu, Znata z Kukwic na Rosicích, Jaroš z Želenek sudí menšího práwa m. Mor., Znata z Melic a z Prus, Wolfhart Planknar z Kinšperka a na Biskupicích. D. na Hodoníně, we čtwrtek den S. Lidmily 1501. *A. f. 99.*

357.

1501. XI, 6. Král Wladislaw Adamowi z Cimburka a z Towačowa obnowuje a potwrzuje práwo oprawy na wsi Klepotowicích, kláštera panen S. Jakuba w Olomúci, kteréhož předkowé jeho i on potud byli požíwali k Towačowu. D. na Budíně, w sobotu den S. Linharta 1501, k. l. 12 a 31. *A. f. 475.*

358.

1501. XII, 2. Jan z Zop a na Neplachowicích děd. s. wes Polúwsí s twrzí a dworem a wes Dub s přísluš. prodáwá Wilémowi z Pernšteina za 800 zl. uh. Spoluzpráwci jsau Hynčík Berka z Násilé a na Heralticích, Bernhart z Wrbna a na Bruntáli, Jan Lechwický z Wosic, Jan z Bobolusk a na Sosnowě, Tetoch z Držkowic a Krištofor z Hradčan a na Klinšteině. D. w Opawě, čtwrtek před S. Barborau, 1501. *Bb. pag. 345. A. f. 165.*

359.

1501. XII, 28. Čeněk z Barchowa a na Dašicích maje od krále Wladislawa majestát na mýta w Kostěnicích a w Dašicích, a pohnán jsa o ně k saudu zemskému od měšťan Pardubských, smluwau s p. Wilémem z Pernšteina odříká se jich k dobrému jeho poddaných. Swědčí panoše Matěj z Nemošic a na Třebosicích, Bartoň Habrowec z Habrowa a Matěj Miloš z Hostowic seděním tudíž. D. 1502, den Mlaďátek. *Bb. p. 355—6 (ultim).*

360.

1502. II, 15. Král Wladislaw na Wiléma z Pernšteina přewodí práwo toho listu, který (r. 1444 we čtwrtek po S. Martinu) udělali Jan přewor, Dominik probošt w Luze a konvent kláštera Třebíckého rukojmím, kteří za opata Trojana tehdáž slibowali. D. na hr. Pražském, w úterý po S. Valentinu, 1502, k. l. 12 a 31. *A. f. 395—6. it. ibid. fol. 401.*

361.

1502. II, 16. Krále Wladislawa list mocný pro Hynka z Kunstatu na Polné. D. na hradě Pražském, w středu po S. Valentinu 1502, k. l. 12 a 31. *B. pag. 340.*

362.

1502. II, 27. Král Wladislaw Wilémowi z Pernšteina i jeho synům dáwá wýplatu na twrzi a měku Týnci nad Labem s přísl. D. na hradě Pražském, w neděli Oculi, 1502 k. l. 12 a 31. *Bb. pag. 343.*

363.

1502. VI, 13. Petr z Rosenberka i na místě bratří swých p. Oka (sic) a p. Oldřicha z Rosenberka kwituje p. Wiléma z Pernšteina z dluhu 3000 zl. uh. a 2000 kop miš. („za

každú kopu 30 gr. č. rázu Pražského počítajíc"), jež toho dne přijal, a protož moří zápisy dlužní páně Wilémowy, jichž nalezti a wrátiti na ten čas nemohl. D. na Krumlowě, 1502, w pondělí před S. Wítem.
A. f. 98b.

364.

1502. III, 16. Král Wladislaw Wilémowi z Pernšteina připisuje 3000 ſſ č. na zboží Třebíckém nad prwní summu. D. na hradě Pražském, w středu před květnau nedělí 1502 k. l. 12 a 31.
Bb. pag. 341. A. f. 394.

365.

1502. III, 18. Král Wladislaw Wilémowi z Pernšteina powoluje, coby na boření wěže Třebícké naložil, že mu to při postupowání zámku má zase nawráceno býti. D. na hr. Pražském, w pátek před kwětnau nedělí, 1502, k. l. 12 a 31. *Bb. pag. 342. A. f. 394—5.*

366.

1502, III, 23. Král Wladislaw opatřuje Wiléma z Pernšteina, jestližeby komu dal z nepaměti jakou wýplatu na zboží Hlubockém, že to žádné moci míti nemá. D. na hradě Pražském, w středu po kwětné neděli, 1502, k. l. 12 a 31. *B. no. 306 p. 339.*

367.

1502. VII, 1. Jan z Šelnberka a z Kosti n. kancléř k. Č. činí mezi Stanislawem biskupem Olomuckým a Adamem Towačowským z Cimburka a na Ml. Boleslawi „synem swým" smlauwu o pastwy mezi Wírowany a Biskupicemi. D. w Olomúci, pátek po S. Petru a Pawlu, 1502.

Týž činí smlauwu mezi týmž Adamem ꝛc. a městem Olomuckým o lowení ryb na Saunici (?) Morawě řece. D. w Olomúci, w sobotu S. třech králích 1502. *A. f. 476.*

368.

1502. IX, 21. Král Wladislaw Adamowi Towačowskému z Cimburka a na Ml. Boleslawi potwrzuje wšech zápisůw na zboží Kojetínské arcibiskupstwí Pražského (t. měko Kojetín, wsi Němčice, Mírowice, Stříbrníky, Hrušku, Jaroměřice, Dobročow wes pustau a Kružek w. p. a Daňčowice i manstwí Popowice s přísl.), ježto od rukojmí za n. Jana Heralta z Kunstatu a z Plumlowa k sobě byl přiwedl. D. na Budíně, w středu den S. Matúše, 1502, k. l. 13 a 32. *A. f. 438—9.*

369.

1502. X, 19. Smlauwa mezi p. Wilémem z Pernšteina a Čeňkem z Barchowa a na Dašicích o wedení wody ꝛc. Smlauwcowé byli Sigmund z Šárowa a na Slatinanech a Jan z Kunšího ꝛc. Act. 1502, w středu po S. Hawle. *Bb. p. 350.*

370.

1502. X, 27. Wýpis z register zemských w Brně, l. 1502 u vigilii S. Šimona a Judy — co na sněmu tu neděli po S. Hawle w potřebách zemských zjednáno a usnešeno bylo.
Bb. p. 353—355.

371.

1502. XII, 26. Hynek z Kunstatu a na Polné dáwá Wilémowi z Pernšteina ujci swému „hory a doly wšecky, w kterýchžby stříbro neb jakýchkoli kowůw dobýwati chtěl, a to na zboží Kunstatském a na zboží Lisickém" k dědictwí. D. na Pardubicích, w pondělí den S. Ščepana 1502. *A. f. 23—24. it. f. 104.*

372.

1503. II, 7. Smlauwa mezi Janem z Šelnberka a z Kosti nejw. komorníkem k. Č. a Johankau z Krajku jeho manželkau s jedné, a Johannesem z Kunowic a na Bystřici, jemuž n. Adam z Cimburka a z Towačowa byl zboží Kojetínské zastawil, s druhé strany, kterak toho zboží w držení býti má. D. na Towačowě 1503, w úterý po S. Dorotě.
A. f. 443.

373.

1503. II, 13. Hynek z Ludanic a na Rokytnici měw smlauwu s neb. Ctiborem z Cim-

burka o třetí peníz z lesu ke wsi Chropyni kláštera Wizowského náležitého, nyní urownáwá se o též s Janem z Šelnberka a Kosti n. kom. k. Č. a paní Johankou z Krajku manželkau jeho. D. na Towačowě, w pondělí po S. Školastice 1503. *A. f. 468—9.*

374.

1503. III, 15. Léta 1503 w středu po S. Řehoři w Praze stal se konečný trh o zámek Towačow s přísluš., jejž paní Johanka z Krajku a na Ml. Boleslawi zdědiwši po synu swém Adamowi spolu s manželem swým Janem z Šelnberka a z Kosti n. komorn. k. Č. prodala Wilémowi z Pernšteina ɔc. za 24 tisíc kop gr. č. Smluwcowé byli Jan z Šelnberka a z Kosti ɔc., Petr Zwířetický z Wartenberka a na Bydžowě, Bohuše Kostka z Postupic a na Litomyšli n. mincmeistr k. Č., Albrecht Rendl z Aušawy prokurator král. D. uts. *A. f. 422—3.*

375.

1503. IV, 3. Johanka z Krajku a na Ml. Boleslawi, jsauc posledním řízením syna swého Adama Towačowského z Cimburka a na Ml. Boleslawi dobré paměti na list král. mocný učiněným dědičkau a nápadnicí wšeho jeho statku, dáwá Wilémowi z Pernšteina ɔc. dobrau wolí wšecky zápisy na zboží Kojetínské, jež po něm zdědila. Swědčí Ladslaw z Boskowic a na Třebowé n. kom. m. M., Karel z Wlašimě a na Litowli, Jiřík z Wlašimě a na Úsowě, Hynek z Ludanic a na Rokytnici, Jakub z Šárowa a na Krumsíně n. hofrichtéř m. M., a Hynek z Kunčic. D. na Towačowě, w pondělí před S. Ambrožem 1503. *A. f. 444—45.*

376.

1503. IV, 10. Stanislaw biskup Olomucký Wojtěchowi a Janowi synům Wiléma z Pernšteina potwrzuje manstwí kostela Olomuckého, wsi Lobodice blíž Towačowa, kterauž wes jim odewzdal Jaroš z Šelnberka od sebe i od wšech swých bratří. D. w Olomauci, w pondělí po kwětné neděli, 1503. *A. f. 446.*

377.

1503. VI, 29. Johanka z Krajku a na Mladém Boleslawi prodáwá swé dědictwí, hrad Towačow s městy Starým i Nowým Towačowem i s předměstím jenž slowe Cíp, mčko Kralice, wsi Wierowany, Rakodawy, Eywaň, Opločany, Wykleky, Hrděbořice, Bolelic c. t. m., Traubky, mčko Klenowice, wsi Čelčice, Čihowice, we wsi Piwině c. t. m. a wes oprawní Klopotowice s přísl. Wilémowi z Pernšteina ɔc. za 24.000 kop č. Zprawují s ní Beneš z Boskowic a na Černéhoře, Karel z Wlašimě a na Litowli, Jiřík z Wlašimě a na Úsowě, Hynek z Ludanic a na Rokytnici, Wáclaw z Ludanic a na Weweří, podkomoří m. M. Hanuš Húgwic z Biskupic a na Buzowě, Jakub z Šárowa a na Krumsíně hofrichtář m. M., Arnošt Kužel z Žerowic a na Kwasicích a Heřman z Wojslawic a na Weselí. D. 1503, we čtwrtek den S. Petra a Pawla. *A. f. 493—5.*

378.

1503. VI, 29 (?). Heralt a Ladislaw bratří Kunowé z Kunstatu a na Hodoníně Hynkowi z Kunstatu a na Polné strýci swému w 9000 zl. uh. zastawují wes swau Bojanowice horní s wýminkami. Swědčí Jan z Lomnice a na Meziříčí haitman m. Mor., Ladslaw z Boskowic a na Třebowé n. komorn. m. M., Beneš z Boskowic a z Černéhory, Karel z Wlašimě a na Litowli, Jiřík z Wlašimě a na Úsowě, Wáclaw z Ludanic a na Jemnici podkomoří m. M. Act. 1503, we čtwrtek den S. Petra w Olomuci (sic). *A. f. 108.*

379.

1503. XII, 21. Jiřík z Tečic a z Rozenky děd. swé po otci, půl wsi Rozenky s přísl. prodal p. Wilémowi z Pernšteina za 270 kop miš. S ním zprawují Herult z Herultic, Wáclaw Olešnický sed. tudíž, Burian z Nowéwsi a na Radkowě, Jan ze Wšebojorowa (sic) a we Zhoři. D. 1503, den S. Tomáše apošt. *A. f. 101—2.*

Wáclaw z Tečic a z Rozinky děd. s. půl wsi Rozienky prodáwá témuž pánu za 324 kop miš. Spoluzpráwce Wáclaw z Olešničky a na Twrdonicích, Bohuslaw z Budče, Jiřík z Olešničky a na Morawci, Jindřich z Petrowce a na Puklicích, Jan z Wiecowa a na Ptačowě, Burian z Nowéwsi a na Radkowě. D. na Meziříčí, w úterý den obětowání p. M. 1503. *Ibid. fol. 102—3.*

380.

1504. Smlauwa mezi Wilémem z Pernšteina a Markwartem Wáleckým z Mírowa a na Miroslawi o wedení wody z rybníka Wrbinského příslušejícího gruntům Pozdětinským na horní rybník Studenecký (na Třebícku), dle wyměření wládyk Hrona Bluda z Kralic, Jindřicha z Náchoda, Jiříka z Jesenice, Bohuše z Čechtína, Jana z Sázawy a Jana z Kwitiowic ɔc. D. na Třebíči, 1504, w úterý na den pěti swatých bratrůw. *A. f. 401—2.*

381.

1505. III, 13. Dobrá wůle od purkmistra i konšel Jihlawských na listy, kteréž měli na Trojana opata i na konvent kláštera Třebíckého, daná p. Wilémowi z Pernšteina. Swědčí Zdeněk a Burian bratří z Waldšteina a na Brtnici, Žich z Opatowa na Šicendorfě, Adam z Backowic a na Polici, Jindřich Beránek z Petrowce a Sigmund z Hodic. D. w Jihlawě, čtwrtek před kwětnau nedělí 1505. *A. f. 402.*

382.

1508. XI, 11. Ladslaw z Boskowic a na Třebowé prodáwá swé dědictwí, twrz a měko Židlochowice, měko Blučinu, wes Unkowice, wes pustau Kowalow s přísl. Wilémowi z Pernšteina ɔc. za 15.350 kop č. Zprawují s ním Jan z Lomnice a na Meziříčí heitman m. M., Znata z Lomnice nejw. sudí m. M., Prokop Zajímač z Kunstatu a na Jewišowicích, Jan Kuna z Kunstatu a na Rožnowě, Wáclaw Berka z Dubé a na Šternberce, Viktorin z Žerotína a z Fulneka, Jakub z Šárowa a na Krumsíně hofrichtéř m. M., Aleš Krčma z Koněpas a na Tatenici, Záwiše Bítowský z Slawíkowic a na Lhotě a Bohuše z Drnowic a na Rajci. D. na Třebowé, w sobotu den S. Martina, 1508. *A. f. 527.*

383.

1508. XI, 11. Ladslaw z Boskowic a na Třebowé zápisy swé od krále Wladislawa na oprawu wsí kláštera Wilémowského, Uherčic a Ewaně, dobrau wolí postupuje Wilémowi z Pernšteina ɔc. Swědčí Znata z Lomnice nejw. sudí m. M., Arkleb z Boskowic a na Cimburce, Aleš Krčma z Konipas a na Tatenici, Záwiše Bítowský z Slawikowic a na Lhotě, Bohuše Rajecký z Drnowic a Krištof Knobloch z Warnerstorfu. D. na Třebowé, den S. Martina 1508. *A. f. 528.*

384.

1509. XI, 13. Král Wladislaw Wilémowi z Pernšteina dáwá oprawu na klášteře S. Jakuba na předměstí Olomuckém ležícího. D. na hradě Pražském, ten úterý na S. Brikcí, 1509, k. l. 20 a 39. *A. f. 104b.*

Týž král dáwá témuž pánu oprawu kláštera Tišnowského dědičně na wěčné časy. D. na hradě Pražském, pátek po S. Lucii, 1509, k. l. 20 a 39.

It. kláštera Oslowanského též dědičně D. uts. *Ibid. f. 105a. Ibid. f. 105b.*

385.

1510. I, 16. Mikuláš Ščítowský z Bystřice prodáwá Wilémowi z Pernšteina 4 člowěky we Štítowicích a 1 we Wrbátkách za 115 ß č. Swědčí Wáclaw Pawlowský z Witpachu, Jan Krabice z Waitmile, Jan z Čertoryj a na Dědkowicích, Wilém z Wíckowa a z Prusinowic, Ctibor ze Hrádku a Matiáš Sudlice z Žernowie. D. w Olomúci, w středu před S. Priskau 1510. *A. f. 498.*

386.

1510. VII, 11. Jindřich z Lipého nejw. maršalek k. Č. Wilémowi z Pernšteina, „otci swému milému", dáwá a propauští many swé, kteréž měl w Čechách: Jindřicha Naza z Chřenowic a na Fridnawě, Jana Haugwice z Biskupic a na Krupé, Mikuláše Wonšowského, Petra z Kamberka a na Lipnici a Wolfa z Litowan (?) D. na Krumlowě Morawském, čtwrtek před S. Markétú, 1510. *A. f. 107.*

387.

1510. VII, 19. Hynek Boček z Kunstatu Janowi z Pernšteina nejw. komorníku m. M. prodal wes Bojanowice za 8000 zl. uh. (33 gr. za zlatý počítaje). Swědčí Wilém z Pernšteina n. hofmistr k. Č. a Adam z Backowic

na Polici. D. 1510, ten pátek před S. Maří Magdal.

Týž Hynek Boček z Kunstatu a na Polné dáwá témuž Janowi z Pernšteina dobrau wůli na list nahoře psaný na Bojanowice, kterýž má od bratří Heralta i Ladslawa z Kunstatu a na Hodoníně (dd. 1503). Swědčí Jindřich z Lipého n. marš. k. Č., p. Zelený z Říčan, Markwart Wálecký z Mírowa, Jindřich Jankowský z Wlašimě, Jindřich Březnický z Náchoda, a Jan Hostakowský z Arklebic. D. na Polné, w středu před S. Jakubem 1510.
A. f. 109ab.

Jan z Pernšteina dáwá dobrau wůli otci swému p. Wilémowi z Pernšteina na list nahořepsaný na Bojanowice. Swědčí Znata z Lomnice n. sudí m. M., Adam z Backowic a na Polici, Beneš z Wahančic, Jiřík Gedeon z Olešničky a na Morawci, Jan Plzák ze Zdětína a Jetřich Obešlík z Lipoltowic. D. na Pernšteině, w středu po S. Jakubu ap. 1510.
Ibid. fol. 110a.

388.

1510. VIII, 8. Wáclaw Bílowský z Bohuslawic prodáwá dwůr swůj w Bílowicích za 400 zl. (po 30 gr. širokých za zlatý a 7 peněz za gr. počítajíc), Matějowi Rauskowi z Prostějowa a k jeho wěrným rukám wládyce Janowi z Čertoraj na Dědkowicích. Swědčí Hawel Kudobín z Bořic na Krakowci, Mikuláš z Wrahowic na Drahaňowicích, Jan a Aleš bratří z Šwabenic na Laškowě ɔc. D. w Prostějowě, čtwrtek před S. Wawřincem 1510.

Týž Matěj Rausek z Prostějowa dáwá p. Wilémowi z Pernšteina dobrau wůli na předešlý zápis. Swědčí p. Oldřich z Kaunic na Slawkowě, Albrecht z Baště a na Šišmě, Adam z Backowic na Polici, Jan Kobík z Opatowa, Čeněk z Pařízku, Jiřík z Šárowa a na Ptení a Beneš z Wahančic. D. w Prostějowě, čtwrtek po S. Petru a Pawlu, 1512.
A. f. 293—5.

389.

1510. IX, 17. Stanislaw biskup Olom. a Wáclaw děkan i kapitula kostela S. Maurice w Kroměříži prodali wes swau Popůwky ležící blíž Přerowa a w Winařích (Jinařích) 1 člowěka Wilémowi z Pernšteina za 450 zl. uh. Swědčí Jan z Lomnice a na Meziříčí heitman m. M., Albrecht z Šternberka a z Lukowa, Petr Greiznykar z Greyznperku hofrichtéř dworu biskupowa, Hynek z Kunčic a na Těšicích, Bernart Rychwaldský z Kateřinic a Martin Plzák z Křimic. D. w Brně, w úterý den S. Lamperta 1510.
A. f. 172b—173.

390.

1511. V, 20. Wilém z Wíckowa a z Prusinowic prodal dwůr swůj ř. Mikulowský we Wládyčím Újezdě Wilémowi z Pernšteina za 38 kop 16 gr. č. Swědčí Arkleb z Wíckowa a na Prusinowicích, Jan Karas z Dolebenky a na Čechách, Přemek z Wíckowa, Jan Štern z Štatemburka, Mikuláš a Filip bratří z Wíckowa. D. na Přerowě, w úterý před S. Urbanem 1511. *A. f. 173b—174.*

391.

1511. IX, 14. Heralt Kuna z Kunstatu děd. s. wes Bojanowice horní prodáwá i postupuje za 9000 zl. uh. Wilémowi z Pernšteina. Swědčí Jan a Wáclaw bratří z Lomnice a na Náměšti (?), Jan Kuna z Kunstatu a na Rožnowě, Znata z Kukwic a na Rosicích, Krištof Kropáč z Newědomí a na Bzenci, Mikuláš Kropáč z Newědomí a na Dražuowkách. D. w Brně, w nedělí na den powýšení S. Kříže, 1511. *A. f. 110b.*

392.

1511. XII, 26. Král Wladislaw Wilémowi z Pernšteina n. hofmistru k. Č. obnowuje a stwrzuje swé i předkůw swých dání wšeho práwa, kteréž měli na klášteřích Tišnowském, Oslowanském a S. Jakuba na předhradí Olomuckém, tak aby mu platno bylo i kdyžby listowé jemu o to daní ztratili se. D. na Budíně, ten pátek den S. Štěpana, 1512, k. l. 22 a 41. *A. f. 111.*

393.

1511. XII, 31. Král Wladislaw ku prosbě Wiléma z Pernšteina dáwá jemu zámek Hodonín s městečky, wesnicemi a wším přísluš

dědičně i s dobrau wolí. D. na Budíně, w středu den S. Silvestra, 1512, k. l. 22 a 41.
A. f. 112a.

394.

1512. II, 10. Král Wladislaw Wilémowi z Pernšteina obnowuje a twrdí předešlé dání swé, aby mohl stříbrné hory zaraziti a jich požíwati, a přidáwá k němu žiwoty obau jeho synůw Jana i Wojtěcha. D. na Budíně, w úterý den S. Školastiky, 1512, k. l. 22 a 41.
A. f. 112b.

395.

1512. VIII, 6. Wilém z Wíckowa a na Bánowě prodáwá dědictwí swé w Dubanech kostelní podací s šesti člowěky p. Wilémowi z Pernšteina. Swědčí Arkleb z Wíckowa a na Prusinowicích, Jan Karas z Dulebenky, Přemek, Mikuláš, Filip bratří z Wíckowa a z Prusinowic a Matiáš Sudlice z Žernowí. D. na Přerowě, den S. Sixta papeže 1512.
A. f. 296—7.

396.

1512. XI, 25. Ladslaw z Boskowic a na Třebowé prodal děd. s. wes Wícow s hradiskem, wes Čechy s twrziskem, w. Služín, w. Stařechowice s twrzištěm, we wsi Stínawě c. t. m., we wsi Lešanech c. t. m., we wsi Ohrozimi c. t. m. a wsi pusté Skyhrow a Lhotku s přísl. Wilémowi z Pernšteina ꝛc. za 4300 kop gr. Pr. Swědčí Znata z Lomnice nejw. sudí m. M., Arkleb z Boskowic, Dobeš z Boskowic na Černéhoře, Záwiše Bítowský z Slawíkowic, Aleš Krčma z Koněpas a na Tatenici a Jindřich Přepyský z Richemburka a na Cebranicích. D. na Letowicích, den S. Kateřiny, 1512. *A. f. 299—300.*

397.

1512. XII, 19. Ladslaw z Boskowic a na Třebowé prodáwá děd. zboží swé, wsi Bohuňow, Pořičí, Bradlné horní a dolní s přísluš. Mikulášowi Trčkowi z Lipy a na Lichtmburce a k jeho wěrné ruce Zdeňkowi Trčkowi z Lipy za 500 kop č. Spoluzpráwce Artleb z Boskowic, Znata z Lomnice n. sudí m. M. Dobeš z Boskowic a z Černéhory, Záwiše Bítowský ze Slawikowic a na Lhotě, Aleš Krčma z Koněpas a na Tatenici, Jindřich Přepyský z Richemberka a na Cebranicích. D. na Letowicích, w neděli před sw. Tomášem, 1512.
A. f. 44ab.

398.

1512. XII, 21. Král Wladislaw ku prosbě Jindřicha z Lipého na Morawském Krumlowě, n. marš. k. Č., dáwá synowi jeho Janowi léta dospělá i doplněná, tak aby zbožím swým již sám wládnauti mohl. D. na Budíně, w úterý den S. Tomáše, 1512, k. l. 23 a 42.
A. f. 113a.

Týž král Janowi z Lipého, synowi Jindřicha n. marš. k. Č. dáwá powolení, aby o statku swém s wolí otce swého říditi mohl plným práwem. D. w Budíně, w úterý den S. Matúše, 1512, k. l. 23 a 42.
Ibid. f. 113b.

399.

1513. I, 9. Smlauwa, kterauž Mikuláš z Bystřice písař zemský Janowi z Pernšteina nejw. komorn. m. M. prodáwá wes Čertoryje s přísl. za 500 ß č. Swědčí Jan Kobík z Opatowa a na Prusích a Wilém z Wíckowa a na Bánowě. D. w Olomauci, 1513, tu neděli po swíčkách.
A. f. 499.

List zpráwní na to dán potom w Olomúci w středu před S. Antonínem 1513. Spoluzpráwce jsau Znata z Lomnice nejw. sudí m. M., Wáclaw Berka z Dubé a na Šternberce, Jan z Žerotína a z Fulneka, Diwa z Kokor komorník menšího práwa w Olomauci, Jan Kobík z Opatowa a na Prusích a Wilém z Wíckowa a na Bánowě.
Ibid. fol. 500—2.

400.

1513. I, 13. Tomáš z Bohuslawic a na Bílowicích prodal děd. s. půl dwora w Bílowicích s přísl. p. Wilémowi z Pernšteina za 95 ß gr. č. Swědčí Diwa z Kokor komorník menšího práwa w Olomúci, Hawel Chudobín z Bořic a na Krakowci, Jan Kobík z Opatowa a na Prusích, Wilém z Wíckowa a na Bánowě, Mikuláš z Wrahowic a na Drahanowicích a Přemek Prusinowský z Wíckowa.

D. w Olomúci, we čtwrtek ochtáb božího křtění, 1513. *A. f. 301—2.*

401.

1513. V, 26. Král Wladislaw ku prosbě Ladslawa z Boskowic a na Třebowé, jenž prodal Židlochowice Wilémowi z Pernšteina, oswobozuje tohoto i dědice jeho a propauští z desátku winohradůw Židlochowských, tak jakž prwé swoboda takowá p. Ladslawowi dána byla. D. na Budíně, čtwrtek den božího těla 1513, k. l. 23 a 42. *A. f. 530.*

402.

1514. VIII, 31. Jan z Lipého nejw. maršalek k. Č. paní Bohunce z Pernšteina matce swé milé pojištuje oněch 1500 kop č., kteréž jí otec jeho Jindřich dobré paměti byl na statcích swých nad wěno její zapsal. Rukojmě s ním Jan z Pernšteina nejw. komorník m. M., Markwart Wálecký z Mírowa, Jan Rechmberk z Želetic a Adam z Bačkowic a na Polici. D. na Krumlowě, ten čtwrtek před S. Jiljím, 1514. *A. f. 114.*

403.

1514. IX, 28. Král Wladislaw oznamuje, proč a kterak dal úřad nejw. hofmistrstwí w k. Č. Wojtěchowi z Pernšteina. D. na Budíně, den S. Wáclawa 1514, k. l. 25 a 44. *A. f. 118—119.*

Týž král poraučí, aby Wojtěchowi z Pernšteina wydáwána byla z mince na Horách Kutnách summa, kteráž k úřadu jeho hofmistrstwí z práwa náleží. D. na Budíně, we čtwrtek den S. Tomáše, 1514, k. l. 25 a 44. *ibid. f. 119b.*

404.

151— Jan z Lipého nejw. maršalek k. Č. zapisuje se Wilémowi z Pernšteina, dědu swému milému, že mu má postaupiti města Ewančic, městečka Rúchowan a wsí Litobratřic, Heřmanic, Dokowan ꝛc. s přísluš. když p. Wilém to dá tři měsíce napřed wěděti. D. (chybí). *A. f. 115.*

405.

1514. XII, 13. Král Wladislaw Wilémowi z Pernšteina městečko Pohořelice, jež posud držel w zápisu, dáwá k dědictwí. D. na Budíně, den S. Lucie, 1514, k. l. 25 a 44. *A. f. 117.*

406.

1514. XII, 13. Král Wladislaw Wilémowi z Pernšteina tu milost činí, aby těch zboží duchowních, w jichžto držení zápisném jest, nikdo splacowati nemohl. leč ty osoby duchowní, kterýmžby příležela. D. na Budíně, den S. Lucie, 1514, k. l. 25 a 44. *A. f. 116.*

407.

1514. XII, 27. Král Wladislaw Wilémowi z Pernšteina připisuje na Třebíči ten plat, který opatowé kláštera toho platíwali do komory králowské, a kterýž potom k zámku Weweří obrácen byl, an jej p. Wilém od Wáclawa z Ludanic a na Weweří wyplatil 1600 kopami miš. D. na Budíně, den S. Jana evangelisty, 1515, k. l. 25 a 44. *A. f. 117—118.*

408.

1516. IX, 24. Smlauwa mezi Janem z Pernšteina a na Towačowě, heitmanem m. M. a Janem probošstem i konventem kláštera Kaunického, o udělání mlýna u Pohořelic a o wedení wody naň i s něho. D. na Krumlowě, 1516, w středu po S. Matauši. *A. f. 128—129.*

Smlauwa mezi týmiž o pustau wes Němčičky a o tři drailinky wína, kteréž wydáwány w Prawlowě ku klášteru Třebíckému. D. w Pohořelicích, 1517, w pátek po S. Řehoři. *Ibid. f. 129—130.*

409.

1516. XI, 19.(?) Stanislaw biskup Olomucký, Ladslaw z Boskowic a na Třebowé n. kom., Znata z Lomnice n. sudí, Jiřík Ausowský z Wlašimě podkomoří, Petr z Žerotína na Šumberce, Johannes z Kunowic na Uherském Brodě, Albrecht z Baště a na Šišmě, Wilém Prusenowský z Wíckowa, Jakub Šárowec z Šárowa, Bohuše Zwolský ze Zwole, Hawel Chudobín z Bořic, a Hynek Zwolský ze Zwole učinili wýpowěd mezi pány z Pernšteina a p. Jindřichem Mezřickým z Lomnice, ježto se

o sněmu Brněnském o S. Kunhutě byli řečí potkli co do Zachaře w Pardubicích ɔc. D. in Gewiczko, fer. IV post Elizabeth, 1516.
A. f. 28—29.

410.

1517. II, 22. Zdeněk Trčka z Lipy a na Lichtmburce dobrau wolí postupuje list zpráwní, kterýž má od p. Ladslawa z Boskowic a na Třebowé, n. kom. m. M., na wsi Bohuňow, Pořičí, Bradlné ɔc. p. Wilémowi z Pernšteina. Rukojmě: Jindřich Šťastný z Waldšteina a na Richmburce, Hanuš Kafunk z Chlumu, Jan Zaječický z Kunšího, Wáclaw Opršal z Her a na Čijowicích, Bohuslaw z Běškowic a Čeněk Pařízek z Pařízku a na Radboři. D. na Pardubicích, neděli před S. Matějem, 1517. *A. f. 45.*

411.

1517. III. 6. Smlauwa mezi Janem z Pernšteina ɔc. a Petrem opatem i konventem kláštera Wilémowského o wes pustau Narwice, kteráž leží pod Pohořelicemi nad Ewaní. Swědčí Jan z Lipého na Krumlowě n. maršalek k. Č., Heralt Kuna z Kunstatu a z Boleradic,. Markwart Wálecký z Mírowa a na Miroslawi a Jiřík Herink ze Slaupna a na Kobylnících. D. w Rajhradě, w pátek po S. Kunhutě 1517. *A. f. 126—127.*

412.

1517. III, 11. X, 26. Smlauwa mezi p. Janem z Pernšteina a knězem Pawlem Magrlí přeworem i konventem S. Michala w Brně, o sedm lánůw a mlýniště ɔc. w Némčičkách. D. 1517, we středu před S. Řehořem.

It. 1517 w pondělí po XI tis. panen smlauwa mezi týmž a Jakubem kanowníkem Brněnským o wes Borowsko s přísl. Swědčí Ladslaw z Boskowic a na Třebowé n. komor. m. M. Heralt Kuna z Kunstatu a z Boleradic, Albrecht z Baště, Adam z Bačkowic a na Polici, Wilém Prusinowský z Wíckowa a Jan Kobík z Opatowa. *A. f. 124—125a.*

413.

1517. IX, 26. Kněz Pawel Magrle přewor i konvent kláštera S. Michala w Brně zákona bratří kazatelůw děd. s. sedm lánůw we wsi Něměičkách pod Pohořelicemi s přísl. prodali Wilémowi z Pernšteina za 110 kop č. D. w klášteře S. Michala w Brně, w sobotu před S. Wáclawem, 1517. *A. f. 128.*

414.

1517. X, 27. Léta 1517 w úterý před S. Šimonem a Judau stala se smlauwa mezi Janem z Pernšteina a Jiříkem Herinkem ze Slaupna o wedení wody na rybníky, ode wsi Kobylníky, u wsi Sokolník ɔc.
A. f. 125b—126a.

415.

1519. XI, 28. Bohunka z Pernšteina zawazuje se ku postaupení zase zámku Sádku s přísluš. kteréhož p. Wilém otec její k bytu jí byl popřál pod wýminkami. S ní spolu slibují Jan z Lipého n. marš. k. Č. syn její milý, Burian z Waldšteina a na Brtnici, Markwart Wálecký z Mírowa na Miroslawi, Adam Polický z Bačkowic a na Polici. D. na Třebíči, pondělí před S. Ondřejem 1519.
A. f. 86.

E. IX.

ZÁPISY O WĚCECH ŠLIKOWSKÝCH

z r. 1480 do 1497.

Rodina pánůw a hrabat Šlikůw měla někdy zwláštní a znamenité postawení i působení w dějinách českých. Ačkoli teprw we XV století děje se o „Šlicích z Lažan" co měšťanech Chebských a zemanech we kraji Chebském zmínka, potomci wšak její tak rychle zmohutněli a zpyšněli, že r. 1505 celá země ku pokoření jejich wálku wésti musila, jakož to z Akt weřejných a sněmowních w Čechách r. 1504 (wiz nahoře str. 292, 316 a j. w.) poznati jest. Protož podáwajíce o rozbrojích a půtkách jejich za krále Wladislawa II některé zápisy a nálezy, wzaté nejwíce ze starých registr král. komorního saudu, za potřebné uznáwáme předeslati některé zpráwy o rodu tomto z listin čerpané a dosawad méně známé.

Hlawní půwodce moci a sláwy rodu tohoto byl pan Kašpar Šlik, známý z dějin českých kancléř říše Německé, za císaře Sigmunda i králůw Albrechta II a Fridricha III, jehožto česká psaní z let 1445—1448 podali sme již we druhém dílu Archivu českého (na str. 407—426). Ten wstaupiw 1416 co písař u Sigmunda do služby, získal sobě rychle jeho důwěru i lásku tak, že panowník ten propůjčiw mu w Uhřích panstwí Holič (tehdáž také Novum castrum, Neuhaus a Weisskirchen zwané), powýšil jej již 16 Jul. 1422 do stawu panského, 13 Jul. 1426 Jindřicha (otce jeho) a Mikuláše bratří Šliky z Lažan mezi šlechtice říšské, učinil ho 1430 purkrabím Chebským, 21 Aug. 1431 propůjčil mu hrad a město Bassano w Italii, s nimiž i titul hrabstwí spojen byl, zastawil a zapsal mu 1434 hrad Loket i s panstwím, později pak ještě i Andělskau horu (Engelsburg), Ostrow (Schlackenwerd), Hroznětín (Lichtenstadt) a j. w. Další swětlo podají následující wýpisy z listin, jichž originaly chowají se podnes w českém wládním archivu:

A.) 1437 Nov. 1. Císař Sigmund swému kancléři Kašparowi Šlikowi, purkrabi Chebskému a Loketskému, připsal k summě zástawní, již má zapsanau na Lokti a přísluš., 1000 kop č., jež mu týž Kašpar zjednal a půjčil k wybawení jeho a čeledi z Prahy na cestu do Uher, tak že za žiwnosti splacowán býti nemá. Také na udržení zámku Andělské hory, aby ho nemusel obořiti, powoluje se mu pomoci roční 100 zlatých uherských (t. j. dukátůw), ježto k summě zástawní přirážeti se mají. D. (něm.) w Praze 1437, den Wšech Swatých, kr. l. 51, 28, 18 a čís. 5.

B.) 1461 Mai 15. Král Jiří Matesowi, Wáclawowi a Sigmundowi strýcům Šlikům, pánům na Holiči. Někdy Kašpar Šlik pán na Holiči měl od cís. Sigmunda zápisy na Loket hrad, město i kraj příslušný, též na hrad Englšpurk (sic): oni co dědicowé postaupili králi k jeho žádosti hradu Englšpurka s přísluš. i zboží Samnického (kláštera Oseckého), kterýchžto král postaupil dále Zbyňkowi Zajíci z Hasenburka. Protož král potwrzuje jim tím pewněji zápisy jejich na Loketsko w celém jejich znění. D. w Praze, pátek po božím wstaupení 1461, kr. l. 4.

C.) 1462 Oct. 23. Král Jiří Matesowi a Wáclawowi Šlikům připisuje 2000 zl. rýnských k summě zástawní na Lokti a přísluš., ježto mu postaupili Nejdeku zámku a jiných zboží k jeho žádosti. D. (něm.) w Praze, w sobotu po XI tisíc. děwic, 1462, kr. l. 5.

D.) 1476 Apr. 4. Král Wladislaw Matesowi Šlikowi, pánu na Holiči (Weissenkirchen), a synům jeho Mikulášowi, Jeronymowi a Kašparowi, potwrzuje žiwotůw, jež zapsané mají na Lokti a přísluš. D. (něm.) Donnerstag nach Judica, 1476, kr. l. 5.

E.) 1523 Oct. 18. König Ludwig bestätigt den Herren Sebastian, Quirin, Albrecht, Stephan, Burian, Jeronymus, Heinrich, Lorenz, Wolf, Albin, Victorin und Christoph Gebrüdern und Gevettern Schliken, Herren zu Weissenkirchen, Grafen zu Passaun, zum Elbogen Schlackenwerd und Falkenau, den inserirten Majestätsbrief K. Wladislaws vom 15 Jun. 1489 über ihre sechs Leibe (žiwoty), nach welchen erst der Kreis Elbogen von ihnen gelöst werden kann. D. zu der Neustadt in Oesterreich, Sonnabend nach S. Gallentag 1523, r. a. 8.

Pro další a širší swětlo we spletených těch sporech a půtkách stůjtež zde wýpisy z Dějin českých k r. 1471 a 1486.

Kniha XVI, str. 12—13, (k. r. 1471.) „Císař Sigmund zastawil byl někdy kancléři swému Kašparowi Šlikowi a bratřím jeho wšecko swé práwo w Chebsku a Loketsku se znamenitými privilegiemi, w jichž užíwaní rod ten nejen udržel se, ale i čím dále tím wíce moci a práw nabýwati se snažil. Syn Kašparůw Sigmund, zděditw samé statky kromě Čech ležící, zmizel i s potomky swými z dějin českých. Z bratří Kašparowých posawad (r. 1471) žiw byl pan Mataus (Mates) Šlik, jenž se syny swými Mikulášem, Jeronymem a Kašparem panowal na Lokti, Ostrowě a Falknowě; Chebsko dostalo se bylo panu Wáclawowi Šlikowi, synu někdy Mikuláše bratra Kašparowa. Páni Šlikowé byli mezi sebau sworni, ale nad obyčej pánowití a energičtí; pročež upadali w nepřízeň netoliko s nejbližšími sausedy a saupeři, pány z Plawna, ale i s wlastními many a poddanými swými. Když tedy páni Plawenští, zprotiwiwše se jak králi Jiřímu, tak i knížatům Saským, dali se byli s českau jednotau panskau (r. 1465) pod ochranu krále Matiáše Uherského, stranili páni Šlikowé i s knížaty Saskými králi Jiřímu tím wěrněji" atd. atd.

A tamže na str. 253, (k r. 1486.) „Připomenuli sme již při r. 1471 o neobyčejné pánowitosti bratří Mikuláše, Jeronyma i Kašpara, synůw někdy Matauše Šlika z Lažan, kterak usilujíce o rozšíření a upewnění práw i panstwí swých, upadali w hojné rozepře se sausedy a poddanými swými. Oni neopominuli také sporu mezi Wladislawem a Matiášem nadužíwati wšelikými spůsoby ku prospěchu swému; a nejbližší cíl jejich byl ten, aby rozlehlá panstwí w Chebsku a Loketsku, která drželi jmenem zástawy od koruny České, proměnili w dědictwí spupné. Když město Loket r. 1476 (22 Jul.) wyhořelo, páni Šlikowé s pomocí pánůw Sigmunda ze Šwarcenberka i jiných ztekše je nenadále (30 září 1476) a wypudiwše odtud protiwné sobě měšťany, donutili wšecky tam zůstalé přísahati jim poddanost dědičnau; krále

Wladislawa přidrželi se tehdáž i proto, že jim ho méně báti se bylo, nežli Matiáše. Ale hierarchie Římská (jenž stála po straně Matiášowě) neráda showíwala komu, aniž dala se léhce uchlácholiti; nejprw starý biskup Wratislawský Rudolf sklíčil je klatbau, a když pomocí mocných přátel obdrželi skrze opata Grünheimského absoluci z Říma, papež Sixtus IV, na opětowané žaloby a naučení strany protiwné, 25 června 1483 dal je do klatby zase. Ba i král Wladislaw, poučen byw od pánůw z Plawna o pychu jejich, w dubnu 1483 počal byl nastupowati na práwní proti nim cestu, a pohnal nejprw měšťany Loketské k odpowídaní za jich poddání se Šlikům: a wšak známé toho léta události (bauře Pražská w září 1483) byly tuším příčinau, že pustil tu wěc zase z mysli. Páni Šlikowé nalezli konečně nowý spůsob, wywáznauti z práwních nesnází: dali sobě padělati několik listin, jimiž prý císař Sigmund udělil rodu jejich drahně immunit, práw a předností dotud neslýchaných.*) Takž pan Jeronym Šlik, když pohnán byl opět k saudu zemskému w Praze 1486, chtěl toho zniknauti okázaním majestátu Sigmundowa, daného prý někdy Kašparowi Šlikowi a bratřím jeho z moci prý císařské, aby nebyli powinni státi k jinému saudu žádnému, nežli před osobau císařowau, aneb komuby císař wěc jejich poručil zwláště. Páni saudcowé zemští neuměli popírati prawosti diplomu jim předloženého: ale shledali w něm, že „ta milost, což se toho saudu zemského dotýče, nebyla dána nežli Kašparowi a jeho bratřím"; protož král a saudcowé zůstawili Šliky při wšech obdarowáních jejich, „pokud nebyly k ujmě a ke škodě swobod a práw králowstwí Českého, kteréž jsau starší a prwnější, nežli obdarowání Šlikůw. A poněwadž králowé Čeští nikdy té swobody neužíwali ani užíwají, by ku práwu zemskému státi neměli: také císař Sigmund té swobody nikomu dáti jest nemohl, proti řádu a swobodám králowstwí Českého." Nález ten stal se 10 března 1486 (wiz dole), a pojat později také do zřízení zemského (1500, §. 10). Jím zaražena mocně snaha, owšem nejediná aniž poslední, proměniti některé kraje České w državy swaté Římské říše".

Mezi r. 1483 a 1489 bratří Šlikowé, synowé Mataušowi, rozdělili se o panstwí swá tak, že Mikuláš obdržel Falkenow, Jeronym Ostrow a Kašpar Loket, což wšak nedlauho trwalo mezi nimi. Neb r. 1489, w pátek po S. Jakubě apošt. (31 Jul.) stal se nowý rozdíl skrze wolené rozdílce Jindřicha Rúsa z Plawna, Wáclawa Šlika na Hertenberku, Jindřicha purkrabí Míšenského, Arnošta hraběte z Gleichen a na Bečowě, Ludwíka Šenka na Tantenberku, Krištofa z Gutšteina na Rabšteině heitmana kraje Žateckého, a Jana z Lobkowic na Hasišteině ɔc. Tu dostalo se Mikulášowi: dům na zámku Loketském, Falkenow hrad a měko, Heinrichsgrün, Seberk, Neydek a Kamersgrün s jich přísl. — Jeronymowi byt na zámku Loketském, město Loket se wším přísl., Wary s přísl. a Kynšperk s přísl. — Kašparowi též byt na zámku Lokti, města Ostrow a Hroznětín, Minchhof s přísl. a clo u Radešowa. Jeronym panuj manům kraje Loketského sám, s wýminkau manstwí „zum Stein" a manstwí od Plawenských, kteráž wšem bratřím společna zůstaňte; když jiní bratří pomoci od manůw potřebowati budau, mají u Jeronyma o ni žádati; přístup k zámku Lokti budiž wšem třem bratřím swobodný zachowán; we wálce stůjte wšickni bratří pospolu silami spojenými; nikdo

*) *O padělaných těch listinách Šlikowských, a zwláště o té, která w Praze dne 30 Aug. 1437 wydána býti se prawí, a w Lünigs Spicilegium seculare des deutschen Reichs Arch. T. II pag. 1186 tištěna jest, jedná obšírněji hrabě Kašpar Šternberk we swých Umrisse seiner Geschichte der böhmischen Bergwerke, Bd. I, str. 313 a násl.*

dílu swého neprodáwej ani nezastawuj bez wůle jiných, ani dáwej co k záduši; různice mezi nimi powstalé ať klidí páni Sigmund ze Šwarcenberka, Jindřich Rús starší Grojský, a Wáclaw Šlik; páni mějte společný archiv na Lokti ꝛc. ꝛc. ꝛc.

Potom 11 listopadu 1489 Jeronym žádal na měšťanech Loketských, aby mu přisahali již samému, na radnici je swolaw: oni pak prosili ho, aby je nechal při předešlých přísahách, k čemuž on konečně i swolil, a i privilegia jejich jim potwrdil.

Roku 1490 když Wladislaw wolen do Uher, jel s ním tam i Jeronym, ale wrátil se již 15 Oct. zase. Pak zapomenuw se pán, jinak dosti mírný a rozumný, 25 Oct. dal starého panoše Mikuláše Bernšteinera náhle zatknauti a beze wšeho saudu, ač měl gleit králowský, hlawu mu stíti. Od té doby newídáno prý u Jeronyma nikdy wíce weselé twáře. Dne 30 Oct. chtěl prý i Matisa Hiserle na Chodowě dátiztéci a chytiti, ale ten mu šťastně ušel. Roku 1491 týž pan Jeronym, jeda ku králi Wladislawowi do Budína, w měsíci červenci na cestě několik hodin od Budína (auf den Schiltperg), od laupežníkůw přepaden i s částkau swé družiny zawražděn byl. Mrtwola jeho zawezena ku pohřbu do Wídně.

K lepšímu porozumění zápisům Šlikowským postawíme sem tři rodopisné tabule, jakož ze wšelikých pramenůw, nejwíce pak z listin samých, je sestawiti nám se událo.

Tabule I.

. . . . . Šlik z Lažan

- **Jindřich** 1426—1428. ♆ Konstancie z Collalto.
  - **Mikuláš** . . . . . ♆ . . . . .
    - **Wilém** na Seberku
    - **Wáclaw** na Chebu, Hertenberku ꝛc. 1461—1505. ♆ . . . .
      - **Erasmus**
      - **Pankrac**
      - **Albin**
  - **Kašpar** (kancléř říšský) 1416 — † 1449. ♆ Aneška kněžna Olešnická.
    - **Sigmund** na Holiči 1461—1478.
    - **Konstancie** ♆ Bohuslaw ze Šwamberka † 1490.
  - **Matauš** 1435—1480. ♆ Kunhuta ze Šwarcenberka
    - (*wiz Tab. II.*)
  - **Jindřich** kanowník Řezenský.
  - **František** kanowník Řezenský 1472.
- **Mikuláš** 1426.

Tabule II.

Mataúš (Mates) Šlik z Lažan
1435—1480
ψ Kunhuta ze Šwarcenberka.

(*Falknowští*)	(*Loketští*)	(*Ostrowští*)
Mikuláš 1470 — 1510. ψ	**Jeronym** 1470 — † 1491 (w Uhřích) ψ	**Kašpar** 1476—1510 ψ Alžběta z Gutšteina.

Children of Mikuláš:

Wolfgang	**Albin**	**Viktorin**	**Krištof**
(wšickni ž. 1523—29)			† u Říma

Children of Jeronym:

Šebastian	**Quirin**	**Albrecht**
1496—1523	(křižowník německý) 1496—1523	1496—1529 ψ . . . . .

Son of Albrecht: **Jiří** 1527

Descendants of Kašpar: (*wiz Tab. III.*)

Tabule III.

Kašpar Šlik z Lažan (na Ostrowě)
1476—1510.
ψ Alžběta z Gutšteina.

Štěpan	**Burian**	**Jeronym**	**Jindřich**	**Wolf**	**Lorenc**
1518 † 1526 ψ	1520—1528	(na Jochmtále) 1520—1545 ψ	1520 † 1528 ψ	1520	1520—1545 ψ . . . . .

Mauric (son of Štěpan)	**Joachim** (son of Jeronym)	**Šebestian** (son of Jeronym)	**Kašpar** (son of Jindřich)	**Jindřich** (son of Jindřich)	**Jan** (son of Lorenc)
(na Plané) 1527—1574	(na Rabšteině) 1528—1567	(na Šwamberce) 1552—1570	1528—1545	1528 NB.	

Nynější potomci rodu tohoto pocházejí z linie Ostrowské, od pana Jindřicha syna Jindřichowa NB. — Další wšak rodopis tento sem nenáleží. —

1.

Krátké wýpisy z registr komorního saudu.

A) B. 9—10, dd. 2 Jun. 1480.

Knížata Saští naříkali Matauše Šlika, že byl jejich manem a radau, Mikuláše pak, že byl jejich dwořenínem, a newzal od nich odpuštění.

Mikuláš odpowídal, „že jest poslán (k) knížatóm JMti s listem otce swého, a tam jest byl do wuole otce swého; a když jest se otci jeho nezdálo tam jeho dále nechati, psal jest kniežatóm JMti, aby jej ráčili domuow odpustiti; a jakož jest listem poslán, takéž na Jch Mti dworu zase wzat. A některé časy, když jest p. Mikuláš přijel k kniežeti JMti o některé potřeby, což měli činiti proti pánu z Plawna, tu kněz Arnošt jemu řekl: „nepotřebuji wašie služby, opatřte swú wěc jak umiete“. A podruhé opět když jest byl přijel k kniežeti JchMti s swú potřebú, žádaje co sú měli s Normberčany činiti, aby jim dopomohli jich sprawedlnosti a dopúštěli w zemi stawowati, a na ně sáhnúti, a knieže JMt žeby jim řekl: „známe že se wám křiwda děje, máme psanie od ciesaře JMti i také záwazek s Normberčany; hleďte k králi Českému, pánu swému!“ A skrze tu odpowěd žeby pan Jeronym přijel k králi JMti s některými zemany, prose JMti, aby ho neráčil opustiti; a JMt přijal za pána. Jakož pak JMt ráčil nějakú summu koní proti pánu z Plawna dwořan swých tam k nim poslati a jim jich sprawedlosti dopomoci, že s Normberskými skrze JMt také k smlúwě sú přišli.“

Proti p. Matúšowi Šlikowi mluwil p. Haugolt Šleinic od knížat Saských, „že p. Mates měl zámek Štolberk od kniežat JchMtí, kterýž zámek jest prodal, a zuostawil sobě dwa nebo tři many; a Šeinek, kterýž strýc jeho p. Wáclaw drží, že mají také společnie léno s strýcem swým; a skrze to muož porozumieno býti, že jest wždy JchMti manem . . . A což se raddy dotýče, prawil p. Haubolt, že jest p. Mates učinil přísahu knížeti starému jich otci i jeho erbóm . . . p. Mates w Řezně byl, kdy kniežata JchMt také tam byli a otce sw. papeže i ciesařowi poslowé“ . . .

Po smrti Kašpara Štampacha poručníci jeho Mikuláš Šlik, Jošt Širntingar, Fridrich z Telče a Krištof Hertenbergar nechali paní jeho, roz. z Endu, i s dětmi na zámku Kinšperku, jenž manstwím náležel pp. Šlikům. Otec paní wdowy Kotz z Endu poslal syna swého Heinz von End a Heřmana Weissmbacha s lidmi pro lepší prý opatření zámku Kinšperku; Šlikowé a poručníci bránili tomu počínaní dlauho, ale když konečně zwěděl p. Mikuláš Šlik, že drahně lidí mělo přibyti na zámek, wypravil Kašpar bratra swého s lidmi, aby toho nedopustili. Ti ne bez půtky zmocnili se zámku a jali Hynce z Endu, hájíce tím práwa swého i koruny České, aby „zámek ten nebyl odtržen k cizí ruce.“ Král. saudem komorním uznáno jest, že tu pp. Šlikowé, „poněwadž jest jim w jich panstwie saženo i poručenstwie, nic neučinili proti řádu a proti swé cti; p. Mikuláš pak že jest ještě knížecím dwořenínem, pokudž mu odpuštění dáno nebude; nenalezá se, by p. Mates radú zawázán byl knížatům Saským, ale manem jejich že býti nepřestáwá“ ɔc.

B) Tamže, C. 13 sl. dd. 1483 s. d.

Pan Mikuláš Šlik učinil byl (pych) na zboží páně z Plawna (mladšího), i pohnán proto k saudu před krále; p. Jeronym na místě bratra swého podáwal se k záplatě za to; král

70

wyslal Beneše z Kolowrat na Libšteině a Beneše z Waitmile, aby ty lidi slyšeli, kteří škodu wzali, a pokusili se o narownání wěci; sjezd o to w Chyšech. Strany obě tu dobrowolně přišly na krále a na swé přátely k tomu wydané, zwláště co do pobrání p. Mikuláše Šlika pánu z Plawna, a zase listu, kterýž pp. Šlikowé na p. z Plawna mají. Král nalezl, aby ten list i ty škody mezi nimi s obau stran minuly; p. z Plawna aby Šlikům 300 zl. rýnsk. zaplatil na S. Hawla na př. O meze aby král poslal k wyměření jejich, též o lowy a střílení ɔc. o topení rybníkem ɔc. o silnici na Bečow, o šmelcowání cínu (p. z Plawna prawí, ... „že práwo z Krupky i s jiných cínowých hor berú na zboží pána z Plawna",) to má též státi do rozeznání. Lidem uteklým z Lokte p. z Plawna má přikázati, aby pokojně chowali se k pp. Šlikům, a kteříby nechtěli, má jich od sebe odbyti; také Šlikowé nepřechowáwejte poddaných p. z Plawna; manůw aby sobě jedni proti druhým nepřihrnowali, král jim rok o to složiti ráčí; p. z Plawna propusť Šteinpacha a list jeho mu nawrať; wězňowé též s obau stran buďte propuštěni ɔc. ɔc.

2.

Nález králowský we při Chebských měšťanůw s zemany krajiny Chebské a s panem Wáclawem Šlikem.

24 Jun. 1482. Registra komorního saudu. C. 4—6.

W té při a ruoznici, kteráž jest wznikla mezi měšťany Chebskými s jedné, a některými z rytieřstwa z též krajiny Chebské s strany druhé: jakož Chebští žalowali sú, že by někteří zemené nechtěli jim té dani nebo klošteuru dáwati, tak jakož jest od starodáwna přišlo, a tu wěc okazowali sú ciesaře Sigmundowým listem, a k tomu také ciesaře Sigmundowým ortelem, a pod JMti pečetí, kterýž jest pro takowú wěc mezi týmiž Chebskými a Paulštorfary wyšel; proti tomu zemené powěděli sú, že ciesař Sigmund neměl by moci toho na nich dáwati, a že sú oni k tomu neswolowali, a také že by ten list ciesaře Sigmunduow neměl moci mieti, a že by byl wen z Koruny dán a psán, a že by ještě nebyl přijat z jednostajnie wuole do králowstwie Českého, a že žádného pána Českého při tom nebylo, i týmiž slowy ortele také odpierali, že by neměl moci mieti: král JMt i se pány JMti raddú, ty wšecky wěci pilně wážiwše, a datum těch listuow pilně ohlédawše, w prwniem listu datum jest ciesaře Sigmunda a krále Českého třetieho léta, a w druhém listě potom w ortelniem léta jedenáctého, poněwadž ciesař Sigmund byl prawý dědic a řádně korunowaný král Český, a k tomu i král Římský, takowý i jiné zápisy dáwal, měl jest toho moc, jakožto král Římský i Český, a potom po osmi létech ortelem swým takowúž při Chebským přisaudil, poněwadž takowí i jiní zápisowé ciesařowi Sigmundowi držáni sú, a k tomu týž zápis ciesař Sigmund swým ortelem po osmi létech po zápisu twrdil, a jeho dotýče i w tom orteli, přimieňuje, že král Wáclaw jim toho

dlúhé časy přál a déle, než by lidská pamět toho mohla býti, že jim w tom žádný nepřekážel, jakož na ten čas že by Chebští tak swú při wedli; a poněwadž ciesaře Sigmunduow zápis i ortel na tak dlúhé časy ukazuje, že by toho Chebští užíwali, a také Chebští prawili, že by jich obywatelé z města takowé twrze nebo dwory před dáwnými časy držiewali; a oni zemané některé swé zápisy okazowali, ježto se těmi okazuje, že sú od obywateluow Chebských jich předkuow přišli, i jest tudy znáti, že ti držitelé těch časuow proti tomu sú nebyli, a poněwadž sú té wěci, jsúc obywatelé, na ciesaři žádali, měl jest ciesař tu moc učiniti. I protož JMKá se pány raddú JMti ciesaře Sigmunduow list i ortel za prawý a sprawedliwý nalezá a wypowiedá, tak aby Chebští ten klošteur neb daň mohli wedle starodáwnieho práwa bráti a užíwati.

Item. Jakož druhá pře jest, což se dotýče zawazowánie neb zapisowánie těch twrzí neb dworuow w krajině Chebské, a že by se zemanóm zdálo, že by takowých zápisuow jim městu Chebskému činiti neměli; a wšak Chebští listy okázali, kterak sú se jich předci zawázali a zapsali, a Albrehht Zok powěděl, že by ta wěc přišla z nějakého přinucenie, ale dostatečného pruowodu na to se neokázalo; poněwadž se w jich listech shledáwá, že od téhož města držiteluow přišla sú ty twrze a zbožie předkóm jich a jim, jakož tíž jich zápisowé okazují, a ta wěc jest tak trwala za ciesaře Sigmunda i za jiných králuow Českých až do této chwíle, ježto sú řády a práwa šly: i JMKá i se pány JMti raddú je také při té wěci zachowáwá a zuostawuje, wšak tak, kdyžby se takowí zápisowé dělali, král JMt aby w té wěci znamenitě opatřen byl, aby na JMti powinnosti a příslušnosti nic ujato nebylo. A také jakož Cabicarowé ukázali sú list, že jich Chebští mají obraňowati a jim pomocni býti, wedle zápisu toho aby tomu dosti učinili, tak jakž jim powinni jsú. Act. fer. II, die Sancti Johannis Baptiste, Annor. dni ↄc. lxxxijdo presentibus istis dnis. (sic)

Item což se dotýče pana Wáclawa Šlika, jakož měšťanóm Chebským winu dáwá, a najprwé což se glajtu dotýče: při tom se mají takto zachowati, aby purkmistr bez pflegara nebo úředníka jeho žádnému glajtu nedáwal, a též pflegar bez purkmistra; přijdeli prwé kto k purkmistru, má mu tak řéci, jestli žeť tobě pflegar glajt dá, myť jej také dáme; a též zase přijdeliť kto k pflegarowi, má mu též zase na purkmistra ukázati, dáli on, že také dáwá; a tak aby se zachowali.

Item což se wěže dotýče na hradě, takto JMKá rozkazuje, aby pan Wáclaw wěži osazowal, a oni měšťané chtieli nočním během swého ponocného nebo dwa přidati, buďto pro oheň neb jinú škodu, že to budú moci učiniti až do dalšieho rozkázanie králowské Milosti; a přiekopowé aby žádným během zametáwáni nebyli.

Item což se wězenie dotýče, nemají jemu hájiti do wěže wězňów sázeti těch neb takowých, kteříž by k jich saudu a wazbě nepřislušeli.

Item o lauku buď ohledáno, jestli co jezu nad starodáwní obyčej děláno, buď napraweno; wšak aby to prowedeno bylo, žeby co nad starodáwní obyčej děláno bylo ke škodě.

Item že by oni swéwolně na zemeny sahali, toho nemají učiniti, než mají to napřed na pflegara wznésti, a on jim má sprawedliwého dopomoci.

Item což se dotýče rytieřských zboží i sedel, že by rytieřská zbožie w sedlská obracowali, toho býti nemá, a jestli že se kde stalo bez powolenie králuow Českých, aby zase k prwniemu přiwedeno bylo; než měšťanóm a obywatelóm Chebským aby takowá zbožie kupowati i držeti hájena nebyla, než aby s toho činili pflegarowi, což od starodáwna s toho zboží činiti se má.

Item což se honuow dotýče, buďto s chrty, jestřáby neb krahujci, aby se tak zachowáwali, jakož od starodáwna zachowáwáno jest.

Item což se dotýče, ktož kupuje neb prodáwá domy w městě, ten opowěz rychtáři, a učiň jemu což od starodáwna činěno jest; a chceli kterú na to jinú jistotu mieti, w tom JMt dobrú wuoli dáwá.

Item což se dotýče lidí, kteříž k pflegu přislušejí, kteříž by řádně od pflegara odpuštěnie newzali a newyhostili se, těch aby oni nepřijímali.

Item což se toho koně dotýče, kterýž do přiekopa upadl, a pobránie dobytka, kterýž jest úředník pflegaruow pobral: ta wěc stuoj až do toho času, kohož JMKá tam wyslati ráčí, ten to slyš a na to se s pilností wyptaj, a což ten w té wěci rozkáže, při tom aby zuostáno bylo.

Item což se dotýče měšťan Chebských, jakož panu Wáclawowi Šlikowi winu dáwají, jakož některá léna wen z země dáwá, jestli že se jest to dálo, aby se toho wiece nedálo, bez powolenie Králowské Milosti.

Item jakož také Chebští žalowali, žeby pan Wáclaw jednu wes jmenem Rorbach, kterúž oni prawie, že k špitálu k lénu slušie, swým lidem rozkázal léno přijieti od Siticha z Cabice, tak JMt rozkázati ráčí: ktož tam od JMti pojede, aby se na to s pilností wyptal, jestli že k špitálu k lénu příslušie, aby pan Wáclaw k tomu se měl a to zase k tomu špitálu přiwedl.

Item, jakož oni Chebští prawie, že by pflegar měl tří koní pro potřebu chowati, tak JMt rozkazuje, aby se w té wěci zachowal, jakož od starodáwna zachowáwáno jest.

Item což se dotýče Albrechta Zoka a Frankengrunaruow, poněwadž pan Wáclaw jest wyznal, že ta wěc jest na roky i na saud swolena, a Frankengrunarowé prawie, že na to swolenie něco peněz dáno: i zdá se JMKé za sprawedliwé, aby wedle toho swolenie pan Wáclaw práwo osadil; a chceli Albrecht Zok toho tak dlúho čekati, kohož JMKá tam wyslati ráčí, aby také při tom saudu seděl, to buď při jeho wuoli; a což ti za sprawedliwé najdú, aby na tom přestáno bylo. Jestli

pak že by čekati nechtěl, ale buď jemu saud prwé osazen, a na tom saudě buď to rozeznáno, máli Albrecht Zok jim Frankengrunarům ten počet z poručenstwie i toho puol hradu prwé učiniti, čili oni jemu těch dwě stě zlatých prwé dáti: a jakž jim práwo najde, tak se oboji zachowajte.

Item což se dotýče osazowánie saudu, jakož prawie, žeby nebylo rytieřských manuow s saud dosti: proto, aby práwo a sprawedlnost se nemeškala, pflegar aby posadil rytieřské many, kteříž wně sedie, najprwé na saudě, a pokudž by jich s saud dosti nebylo, má pflegar mieti moc saud doplniti obywateli neb měšťany Chebskými, buď z konšel neb z obecních, wšak těmi a takowými, kteříž by zbožie manská na zemi měli, a kteréž by on wolil a na ně ukázal; a toho jim Chebští nemají hájiti, aby seděli, než jim rozkázati, aby seděli. Act. die anno uts. simul et semel, presentibus uts. (sic)

3.

Rozsudek králowský mezi pány Šliky a pány z Plawna o pře mezi nimi rozličné.

1483. (s. d.) Registra komorn. saudu. (D. 2ab.)

W té při a ruoznici, kteráž jest mezi pánem z Plawna a pány Šliky, panem Jeronymem a panem Mikulášem i bratrem jich, najprwé, jakož sú na nás a na swé přátely k tomu wydané dobrowolně přišli, což se dotýče těch pří, o kteréž sú na nás přišli, a zwláště o tyto, což se dotýče pobránie pana Mikuláše Šlika pánu z Plawna, a zase listu, kterýž oni na pana z Plawna mají, takto mezi nimi wypowiedáme: aby ten list i ty wšeckny škody, kteréž sú se mezi nimi staly suobú stran, jakýmkoli obyčejem sú přišly a staly se, aby mezi nimi minuly ɔc. Jakož páni Šlikowé mají listy na pana z Plawna na dwanádct set zlatých Rýnských, ty aby panu z Plawna wrátili, a pan z Plawna aby panóm Šlikóm na tři sta zlatých Rýnských dal, a to konečně zaplatil na den sw. Hawla najprw přištieho, a jistými rukojměmi w Čechách do toho času jim uručil; a kteréž koliwěk listy sobě ku pomoci na dluhy w těchtoch (sic) přech suobú stran sú zjednali, těch aby proti sobě nikda neužíwali nižádným obyčejem.

Item o meze: Jeho Králowská Mst aby ráčil o to wyslati, a jakž ten nebo ti wyslaní o tu wěc spuosobie a rozkáží, tak se mají obě straně zachowati; neb to žádnému nepřileží, než králi Jeho Milosti. A což se puotek mezi nimi dotýče o lowy, o střielenie a o honěnie, ty aby mezi nimi přátelsky minuly.

A což se jiných artikuluow dotýče, a zwláště těchto: pana z Plawna o rybníku topenie, aby jim pan z Plawna toho nehájil, a oni aby to oddali podlé slušnosti a seznánie Erharta Špornykara a Ratiborského. Což se silnice na Bečow mimo

Sron (sic) od Bochowa dotýče anebo cínu šmelcowánie, ježto páni Šlikowé prawie, žeby to mělo w Lokti šmelcowáno býti, a pán z Plawna prawí, že to od starodáwna na jeho zboží má býti a jest, i ukazowal jest pan Šlik na tu wěc list ciesaře Karla. Proti tomu pán z Plawna prawí, že to dielo nebo to šmelcowánie od starodáwna na tom zboží bylo, a že práwo s Krupky i s jiných cínowých hor na zboží pána z Plawna berú: ta wěc buď při králi Jeho Milosti, a do rozeznánie JMti o tu wěc aby na se nesahali.

Item což se dotýče uteklých z Lokte, těm aby pán z Plawna přikázal, aby se oni wšichni proti pánóm Šlikóm i jich poddaným zachowali skutkem i řečí w pokoji wším obyčejem, a jestli že by který z nich nechtěl se zachowati, toho aby pán z Plawna odbyl a pryč kázal a proti nim nefedrowal, i wšech jiných panuow Šlikuow poddaných; a též zase páni Šlikowé žádných poddaných pana z Plawna ani jiných aby nepřechowáwali a nefedrowali, a w tom se zachowali wedle prwních smluw, jakož na to listy mají pod pečetmi swých i jiných pánuow a dobrých lidí.

A což se dotýče manuow, o kteréž jest ruoznice mezi nimi, o tom takto rozkazujem: kteří manowé příslušeli neb příslušejí pánu z Plawna, ti aby se k němu tak měli a zachowali, jakž se mají mieti; a též také kteříž pánóm Šlikóm příslušejí, aby se zachowali k nim a k zámku tomu tak, jakž se mají zachowati, a to bez obú jich sobě přihrnowánie. Pakli by o které ruoznice byla mezi nimi, proto aby se oni w pokoji zachowali; a požádalali by která strana na králi JMti o to roku složenie, že jim JMt o to ráčí rok složiti; a co kto pokáže, že JMt každého při jeho sprawedlnosti ráčí zachowati.

Item což se owsa dotýče, o kterýž jsú w ruoznici, ktož co před JKMtí prowede, ten toho požiwe na najprwnějšiem sněmu panském.

A což se Šteinpacha dotýče, toho aby pán z Plawna propustil a list jemu jeho nawrátil, a wěžňowé s obú stranú aby prázdni a propuštěni byli; a jestli žeby se lidé páně z Plawna také weč podwolili jakým daním, aby také toho prázdni byli; a jestli která cla mezi nimi nesprawedliwá brána, ta aby minula a wiec brána nebyla. Act. ɔc.

4.

Nález saudu zemského o privilegiech panůw Šlikůw.

1486 Mart. 3. Cod. Talmb. f. 220b.

W knihách památných. J. VIII.

Najjasnější kníže a pán, pan Wladislaw boží milostí král Český ɔc. se pány a wládykami na plném saudu: jakož Jeronym Šlik z Lažan předstaupil před saud

zemský, a okázal list s majestátem slawné paměti Sigmunda císaře Římského, kterýž někdy Kašparowi Šlikowi, jemu a bratřím jeho, swědčí na obdarowání swobod jich, a zwláště což se saudu dotýče, w kterémžto majestátu také tento kus znamenitě jest položen takto slowo od slowa: „Chcme také a mocí císařskú ustanowujem, aby ty i bratří twoji k žádnému owšem saudu, buďto saud náš dworský, neb jiného kteréhožkoli, neb zemskému obecnému neb zwláštnímu poháněn, tažen neb připrawen, ani w tom saudu posauzen byl, ani býti mohl, pro kterúžby to koli při bylo, jedno před osobú majestátu našeho, před našimi budúcími králi a císaří Římskými, aneboli to poručníky, kteřížby na jich dwořích byli usazeni" ɔc. Tu JMKská se pány a wládykami pilně powážiwše, shledali sú, že ta milost, což se toho kusu saudu zemského dotýče, není dána než Kašparowi a jeho bratřím. Protož JMt i se pány při wšech obdarowání w tom listu položených je Šliky zuostawuje, kteréžby nebyly k ujmě a k škodě swobod a práw králowstwí Českého, kteréž jsú starší a prwnější než jich obdarowání. A poněwadž JMKská, ani JMti předkowé králowé Čeští té swobody sú neužíwali a neužíwají, by k práwu zemskému státi neměli, že také též swobody žádnému dáti JMt jest nemohl, ani mohú, proti řádu a swobodám králowstwí Českého. Stalo se léta božího MCCCClxxxvi, w pátek před přenešením swatého Wáclawa.

5.

Rozsudek králowský, že ti, kteří přislušejí lénem k Kunžwartu, také z práwa náležejí k saudu Kunžwartskému pánůw z Plawna.

1487. 20 Dec. (Registra komorn. saudu. H. 2.)

W té při a ruoznici, kteráž jest mezi panem Henrichem z Plawna s jedné, a panem Jeronymem Šlikem a many, rytieřstwem z kraje Loketského s strany druhé: jakož týž pan Jeronym i rytieřstwo táhli sú se na to, aby se ti, kteříž lénem přislušejí k Kunžwartu, súdili před práwem Loketským, poněwadž w tom kraji sedie, že by to k témuž práwu přislušelo, a na to sú okázali obdarowánie některá od předkuow králuow Českých; a proti tomu pán z Plawna mluwil jest, a toho odpieraje, že jemu k jeho práwu ten saud přislušie, ale ne jim, a okázal jest některé obdarowánie předkuow králuow Českých, a při tom také okázal jest týž pán z Plawna smlúwu, kteráž jest se stala pány Českými a znamenitými, ty časy raddú krále JMti, při kteréžto smlúwě pečeti páně z Plawna a páně Matesowa Šlika jsú, i těch pánuow na swědomie, kterážto smlúwa a ten artikul takto okazuje: ffurder scheiden wir vnd sprechen, das dy mann vnd lehenschafft, so der Herre von Plawen im Elpogner kraisz hat, mit pflichten vnd dinsten getrewlichenn als andere seine belehende Manne

gegenwertig sein, sullen auch nindert anderswo den allain zu Konigswarth vor dem lehengericht zu Recht angezogen werden. Vnd wenn es der Herre von Plawen begerendt ist, so sullen die selben vnd andere seine lehende Mann das Recht doselbst sytzen, das also von alters Herkomen ist, das hat der Herre von Plawen durch Erber guet lewt vnd mit gnuglicher beweisung beybracht. Jeho Milost Králowská wyslyšew žalobú i odpor, i také w tuto smlúwu napřed psanú nahlédnúti jest ráčil, a jich obojich wěci pilně jest wážiti ráčil, takto rozkazuje: poněwadž tato smlúwa mezi nimi učiněna jest, a jich předków pečeti i jiných pánuow smlúwcí při tom jsú, že JMKá pána z Plawna při tom zuostawuje, a tú smlúwú JMt nehýbe, a wedle té smlúwy aby se oboji zachowali. Act. fer. V in vigilia s. Thome apostoli, Anno uts. praesentibus domino Johanne Zajiec, domino Henrico de Hradec supremo camerario regni Bohemie, Puota de Šwihow ɔc. Johanne de Šelnberk cancellario ɔc. Georgio de Duba et Lipého et Joh. de Rúpow ɔc.

6.

Králowský rozsudek o přísaze, kterau manowé kraje Loketského k saudu činiti mají.

1488 Apr. 24. (Registra komorn. saudu. H. 12b.)

Jakož jest některá ruoznice byla mezi pány Šliky s jedné, a rytieřstwem, many z Loketského kraje s strany druhé, a to o přísahu, kterúž rytieřstwo mají učiniti k saudu: i takto JMKá ráčil rozkázati, aby oni manowé přísahu k saudu učinili wedle obyčeje starodáwnieho, napřed králi JMti, a jednomu z nich pánuow Šlikuow, kteréhož oni nadepsaní Šlikowé z sebe wyberú; ale wšak tak tato přísaha k saudu učiněna má býti bez ujmy jiným bratřím panóm Šlikóm na jich sprawedlnosti, kterýmž jim powinni a zawázáni jsú wedle jich zápisuow; a také že nemá nežli jeden z nich z panów Šlików jim rytieřstwu rozkazowati, kteréhož oni páni Šlikowé z sebe wyberú; a jestli že by téhož pán buoh neuchowal, tehdy kteréhož by oni mezi sebú ukázali, proti témuž se rytieřstwo tak zachowaj wedle téhož spuosobu. Act. f. Va post s. Georgii mart. anno dni ɔc. lxxxviij.

7.

1493. Nov. 25. Orig. arch. Novodom. (No. 284.)

Král Wladislaw dáwá swé plnomocenstwí Jindřichowi z Hradce, nejw. komorn. k. Č. a Jiříkowi z Dubé a z Lipého, nejw. sudímu desk dworských, („kterýž nyní úřad prokuratorský k žádosti naší zprawuje“,) aby w saudu zemském při králowu wedli proti bratřím Šlikům

z Lažan, Jeronymowi (již neb. †), kterýž zemenína jednoho za gleitem král. byl dal stíti, i Mikulášowi a Kašparowi, kteří rytířstwo krajiny Loketské, jež w zápisech mají, wšelijak obtěžují a nátisky jim činí, nutíce je k zápisům, kteřížby byli ke škodě koruny České ꝛc. D. w Budíně, pondělí den S. Kateřiny, 1493, k. l. 4 a 23.

8.

Odsudek welikého saudu zemského na pana Mikuláše Šlika wynešený.

(*1497 Jun. 3. Cod. Talmberg 211—212.*)

Jakož Mikuláš Šlik na gleit krále JMti prosil jest JMti, aby mu nález čten byl, kterýmž statku swého jest odsauzen, kterýžto jak w sobě jest a zní, před JMtí jest powěděl, mluwě, kterakby o statek swuoj tím nálezem newinně jměl přijíti a prawě, když jest za gleitem před pány na saudu zemském stál, že jest slibem zawázán, aby w pátek suchých dní příštích (19 Mai 1497) stál a dostál, a že potom též opět jest stál i dostál, a že mu jest až do úterého (23 Mai) odloženo, aby též stál a dostál, a že jest opět stál, a žádný jeho newinil, a s tím že jest preč ujel, a tu proti swé nic neučinil cti; prawě také, že má na to wýsadu císaře Sigmunda a krále Jana, že k žádnému saudu státi nikdyž jinde nemá, než k tomu, kterýž jest w kraji Loketském a neb před králem JMtí, a neb před těmi, komužby to JMt na místě swém poručiti ráčil, kteréžto wýsady jest okázal, dotýkaje toho také, že jsa obeslán listem krále JMti, aby stál před JMtí, že jest státi nesměl, boje se aby mu se jako bratru jeho panu Jeronymowi za gleitem nestalo, jenž jest zamordowán, prose JKMti, aby jej při jeho statečku ráčil milostiwě zachowati. Král JMt tak to ráčí w paměti míti, když weliké žaloby dály sú se na Šliky od rytířstwa i měšťan Loketských, kterakby je připrawowali a nutili, aby hold a powinnost dědičně jim činili, i o to jest rok skládán před wýjezdem JKMti, a rozkázáno jest, aby se w pokoji zachowali, až do rozeznání o tu wěc JKMti; a když JMt wen z země do koruny Uherské jeti ráčil, ráčil poručiti pánuom a panuom haitmanuom, aby konec a srownání mezi nimi učinili; a on Jeronym Šlik wrátiw se po korunowání krále JMti, nečekaw rozsudku ani rozeznání o tu wěc, obeslal k sobě Pernšteinara zemanína, jakožto mezi nimi jednoho z starších, kázal mu hlawu stíti, a také syna jeho jaw, kázal jej wsaditi. A o takowé wěci od toho rytířstwa kraje Loketského i od měšťan weliké sú se žaloby dály, utíkajíce se k JMti, jako ku pánu swému dědičnému, a prawíce, že nejsú swými hrdly i statky bezpečni před ním, a že na ně mocí sahají sobě toho pomáhajíce ti Šlikowé, poněwadž ty many wšecky a rytířstwo společně a nerozdílně drží. Tu král JMt, z powinnosti králowské, jako pán dědičný, ráčil jest jim dáti a posaditi za saudce na místě swém pány na saudu zemském

s pány haitmany. I jsauce s týmž rytířstwem a měšťany w saudu, na Mikuláše Šlika tyto sú znowu žaloby přišly, kterakby w této mírné zemi a pokojné, kdežto řád a práwa jdú, Pergerowi zemanínu před twrz přitrhl, chtě mu ji wzíti, a nemoha, baštu mu zapálil a lidi jeho wypálil a pobral přes krále JMti rozkázaní; a kdež jest mu rozkázáno, aby na ně mocí žádnú nesahal, opět potom Niklowi z Jelmic lidi jeho mocí pobral a swým služebníkuom rozdáwal; potom Hofmanowi zemanínu mocí lidi pobral a ještě je drží, Štampachowi též také jest lidi pobral; nad to nade wšecko Hisrlowi zemanínu twrz stekl, a jej za hrdlo wzal a do jiné země nesl, a statek mu a jeho lidi pobral, a jiných mnoho wěcí wýtržných jest činil, ježto toho wýsady jich nikdy nepokazují, by to kdy komu činiti jměli, kteréž na to zboží w zástawě mají od králuow předkuow JMti a krále JMti pána swého dědičného, i wšecko práwo jest w tom opowrhl; než wýsady jich ukazují, že král JMt má saudcí býti, a neb ti komužby to JMt na místě swém poručiti ráčil. I po takowých po wšech wěcech obeslán jest před pány na saud zemský a pány haitmany, jakožto před ty, komuž tu wěc na miestě swém král JMt poručiti ráčil, aby před nimi stál a na ty žaloby odpowídal. I stál jest před týmiž pány za gleitem, kterýžto byl jest před mocí a před práwem nic, jakož skrze Bohuslawa Litewského, kterýž od něho mluwil, sám se jest seznal, že páni haitmané dali sú mu gleit před mocí, ale před práwem nic, neb obyčej w koruně jest, že se žádný za gleitem nesaudí. I zawázán jest na to slibem, aby stál a dostál, z čehož jej winí tíž zemané: i nedostál jest, než preč jest jel a na to té chwíle žádný se jest jemu rozsudek nestal. Potom pak král JMt, když ráčil do koruny přijeti, sám ráčil jej listem před se obeslati a gleit mu před mocí dáti, aby stál před JMtí pod té pře stracením; i k rozkázaní krále JMti podlé wýsad swých opět jest nestál; a tu páni z rozkázaní krále JMti rozsudek sú a nález učinili, a statek králi JMti, přisaudili pro takowé jeho nátisky a moci, kteréž jest rytířstwu činil, i také pro swú wuoli, že jsa od JMti obeslán, státi jest nechtěl. I král JMt proti jeho mocem takto powěděti ráčil: kterýž se jest nález a rozsudek témuž Mikulášowi Šlikowi pány stal na místě krále JMti, že jest to nález a rozsudek sprawedliwý, a že mu sú tím rozsudkem žádné křiwdy neučinili a ani jsú mu co powinni, a také sú proti jich wýsadám tu nic neučinili, poněwadž sme je pány na místě našem za saudce naše posadili w přítomnosti naší.

W prwních Wáclawa Hindráka, A. XXIV.

Najjasnější kníže a pán, pan Wladislaw z boží milosti Uherský, Český, Dalmatský, Charwatský ɔc. král a markrabě Morawský, Lucemburské a Slezské kníže a Lužický markrabě, Jindřich z Hradce, najwyšší komorník králowstwí Českého,

Puota z Risemberka a z Šwihowa, najwyšší sudí králowstwí Českého, Jan z Janowic, purkrabie Pražský, oswícený Jindřich z boží milosti kníže Minsterberské a Olešnické, hrabě Glacké ꝛc., Petr z Rozmberka, Wilém z Pernšteina, najwyšší hofmistr králowstwí Českého, Jan z Šelnberka, najwyšší kancléř králowstwí Českého, Jan z Šwamberka, mistr přeworstwí po Čechách, Sigmund z Wartenberka a z Děčína, Zdeněk Lew z Rožmitála a z Blatné, Jiřík z Ronowa a z Guttnšperku (sic, čti Kunstberku), a we čtwrtek před sw. Marcellem (1 Jun.) wsazení do saudu zemského, Jiří Berka z Dubé a z Lipého, Petr z Šternberka a z Leštna, Petr z Wartenberka a z Bydžowa, Jetřich z Kolowrat a z Buštěwsi, Zdeněk Kostka z Postupic; z wládyk tito: Mikuláš mladší Trčka z Lípy a z Lichtemburku, Jan Špetle z Prudic a Žlebuow, Bořek z Dohalic, Wáclaw Solský z Sulewic, Wlachen z Leskowce, Jan Wíta z Zerzawého, Jan z Dobřenic, Wáclaw z Nestajowa a z Žehušic.

W té při mezi Mikulášem Šlikem s jedné a mezi many kraje Loketského s strany druhé, tu kdež oni manowé žalowali na swrchupsaného Mikuláše Šlika, žeby jim mocí statky jich bral, i jiné mnohé křiwdy činil proti práwuom, swobodám a wýsadám jich, kdežto on Mikuláš zawázán jsa slibem pode ctí a pod wěrau, aby k těm žalobám odpowídal a dostál, tu tomu slibu a záwazku on Mikuláš dosti jest neučinil a od saudu jest ujel; potom jsa králem JMtí obeslán, aby před JMtí a před práwem stál a nadepsaným manuom práw byl, tomu jest také dosti ueučinil a nestál: a z té příčiny proti králi JMti a proti práwuom weškeu statek swuoj, buď dědičný, buď zápisný, kterýž koliwěk pod JMti panowáním měl, ztratil jest a propadl, a JMKá muož s tím učiniti jako s swým wlastním, což se JMKé zdáti a líbiti bude. Stalo se léta Mccccxcvii, w sobotu po swatém Marcellu (3 Jun.)

9.

Nález menšího saudu zemského o dosti učinění za prowinění někdy Jeronyma Šlika nad Mikulášem Pernšteinarem, a odklad saudu mezi many kraje Loketského a Šliky.

1497 Jun. 3. (Cod. Talmberg. f. 230.)

„W kwaternu menších dskách léta ꝛc. Mccccxcvii, w sobotu po swatém Marcellu."

W té při, kteráž jest mezi Šebestianem a Kwirinem syny někdy Jeronymowými Šlikowými s jedné, a mezi many Loketskými a Pernšteinarem s strany druhé: jakož jest nadepsaný Pernšteinar žalowal, že jest někdy Jeronym Šlik, otec nadepsaných Šebestiana a Kwirina, otce téhož Pernšteinara za gleitem králowským stíti dal bez jeho prowinění; proti tomu on Šebestian a Kwirin odpírajíc prawili, že toho

newědí, proč jest se to jemu Mikulášowi Pernšteinarowi od něho stalo, a že sú w tu chwíli oni byli děti. Tu páni a wládyky na plném saudu slyšewše jich s obú stranú pře líčení i odpory, a pilně je wážiwše, takto o tom rozkázati ráčí: poněwadž jest on Jeronym Šlik, otec nahoře psaných Šebestiana a Kwirina, na Pernšteinera za gleitem králowským mocí proti práwuom a wýsadám manuow Loketských sáhl, a nočně jej stíti kázal, že jest on Jeronym Šlik toho učiniti neměl, a kdyby žiw byl a před saudem stál, žeby pro takowý účinek statek i hrdlo ztratil. Ale poněwadž w té míře on Jeronym také zabit jest, prwé než jest ta pře k slyšení přišla, že nadepsaným Šebestianowi a Kwirinowi k hrdlu jíti nemá jich otce prowinění. Ale poněwadž on Pernšteinar jat jest od téhož Jeronyma Šlika za gleitem králowským, a potom nočně sťat proti wšem swobodám, práwuom manuow Loketských, a nikdá naň nic uwedeno není, by kdy proti swé cti udělal aneb by toho hoden byl: že ta křiwda jemu Pernšteinarowi již mrtwému, ani jeho dědicuom, na jich cti nemá k žádné ujmě býti, neb jest on Jeronym Šlik jemu tu smrt učinil bez práwa mocí a kwaltem. A aby toho potomní paměť byla wěčná, že jest se od nadepsaného Jeronyma jemu Mikulášowi Pernšteinarowi bezpraví a křiwda stala, z té příčiny páni a wládyky na plném saudu rozkázati ráčí, aby oni Šebestian a Kwirin nadepsaní dwě stě zlatých rejnských k kostelu, k kterémužkoli Šebestian syn nadepsaného Niklasa Pernšteinara rozkáže, dali we dwú nedělí pořád zběhlých konečně bez dalšího prodléwání, aby památka wěčná a mše za duši jeho Pernšteinarowu nadána byla. Což se pak škod dotýče, kteréž jest Šebestian Pernšteinar stoje po cti otce swého wzal, jezdě k králi JMti, i k saudu stáwaje, aby on Šebestian o to přátely dwa wydal, a oni Šebestian a Kwirin také dwa, aby je o ty škody srownali; pakliby jich srownati nemohli, aby oboje strany stály před pány na plném saudu na zejtří swatého Jeronyma najprwé příštího, a což jim tu pány JMtí rozkázáno bude, tak aby se zachowali. Což se pak jiných manuo kraje Loketského dotýče, kteříž sú žalobu wedli, kterakby proti jejich swobodám a wýsadám on Jeronym i také Šebestian a Kwirin jeho synowé jim křiwdu a nátisky činili: tu páni a wládyky na plném saudu takto rozkázati ráčí: když král JMt pán náš milostiwý bude k tomu ráčiti čas a den položiti a osoby jmenowati, kteříby ty wšecky pře mezi nadepsanými Šebestianem a Kwirinem a many jměli slyšeti, a kdyžby jim JMKá čtyři neděle napřed wěděti dáti ráčil, aby před nimi stáli. A což jim w tom těmi osobami králem JMtí wydanými nalezeno a rozkázáno bude, tak aby se zachowali. A poněwadž tato pře tento čas mezi nadepsanými stranami konce wzíti nemuož, ale z hodných příčin odloženo jest to na ohlédaní osob králem JMtí jmenowaných, aby oni Šebestian a Kwirin nadepsaní králi JMti pode ctí a pod wěrau wězení slíbili, a toho aby prázdni nebyli, lečby prwé ta pře s many konec wzala, a lečby tomu wšemu dosti se stalo, cožby těmi králem JMtí wydanými nalezeno bylo, a lečby

potom král JMt je rukú dáním propustil. A kdyžby JMKá jim dal čtyři neděle napřed wěděti na Loket, tehdá se mají JMti stawěti. Pakliby w té míře krále JMti pán buoh smrti neuchowal, tehdy aby toho slibu a wězení prázdni nebyli, lečby je páni a wládyky na plném saudu z toho slibu a wězení propustili. A daliliby páni JchMt jim čtyři neděle napřed wěděti, aby se jim stawěli. A oni manowé aby se také podlé swých swobod a wýsad k nim tak zachowali. A oni Šebestian a Kwirin manuom ani městuom ničímž zlým zpomínati nemají, že sú oni o swé swobody a práwa stáli, a mají je při jich swobodách zuostawiti.

10.

Nález zemského saudu mezi Kašparem Šlikem a many kraje Loketského.

1497 Jun. 3. (Cod. Talmb. f. 231b.)

W menších desk kwaternu léta Mccccᵃ xcviiᵒ, w sobotu po swatém Marcellu.

W té při, kteráž jest mezi Kašparem Šlikem s jedné a mezi many kraje Loketského s strany druhé, jakož sú oni manowé žalobu wedli, kterak proti jich wýsadám a swobodám on Kašpar Šlik jim křiwdy a nátisky činil; tu páni a wládyky na plném saudu ráčili o tom takto rozkázati: když král JMt pán náš milostiwý bude k tomu ráčiti čas a den položiti a osoby jmenowati, kteříby ty wšecky pře mezi nadepsanými Kašparem Šlikem a many měli slyšeti; a kdyžby jim král JMt čtyři neděle napřed ráčil dáti wěděti, aby před nimi stáli, tu kdež jim den a místo jmenowáno bude, aby oboje strany před nimi stály. A což jim w tom těmi osobami králem JMtí wydanými rozkázáno a nalezeno bude, tak aby se zachowali. A oni manowé aby se také podlé swých swobod a wýsad také k němu Kašparowi zachowali; a on Kašpar manuom ani městuom ničímž zlým nemá zpomínati, že sú oni o swé swobody a práwa stáli, a má je při jich swobodách zuostawiti.

E. X.

WÝPISY Z ČESKÝCH REGISTER KRÁLOWSKÝCH

r. 1498 do 1502.

Že listiny wšeliké, wydáwané z królowské kanceláře české, od nepaměti, a zejmena již we XIII století, do zwláštních register zapisowány býwaly, o tom zachowalo se nejedno swědectwí: ale registra sama zdá se že zanikla již dáwno tak cele, že již ani stopy jich nalezti nelze. Nejstarší, která známe, jsau registra z doby císaře Karla IV, a sice z let 1360 a 1361, jež wydal tiskem Ad. Frid. Glafey r. 1734 w Drážďanech pod titulem „Anecdotorum S. R. J. historiam ac jus publicum illustrantium collectio“, tomus I, stránek 644 w malém 8u. Tu pak listiny týkající se říše Římské smíšeny jsau s těmi, které do zemí koruny České wydány byly. Nacházíme wšak také wýtahy z listin pauze z České králowské kanceláře wyšlých, čili wlastně česká „Registra králowská“, neboli quaterny a knihy, jichž ku konci XV století jen XXII se počítalo, — jakož pak tuto podáwáme wýpisy z téhož kwaternu XXII, jenž podnes chowá se w c. k. tajném archivu we Wídni, (MS. č. 23, na 282 listech we fol.) — bohužel jediný to nám ze starožitnosti české zachowaný poklad toho spůsobu! Z popisu listin násl. domyslí se čtenář sám obsahu a spůsobu takowých register králowských. Z jiného rukopisu téhož c. k. archivu dowídáme se, že řada oněch register králowských počínala císařem Karlem IV, a že díl jejich I na listech 166 obsahowal listiny „Caroli IV“, díl II na listech 190 listiny „Caroli ac Wenceslai“, III až VIII (na l. 272, 246, 204, 367, 194 a 103) listiny Wenceslai, IX—XI (l. 184, 141 a 97) Sigismundi, o dílu XII newíme nic naprosto, díly XIII a XIV sluly Alberti et Ladislai, XV a XVI Georgii, a dílem XVII počínaly již registra Wladislai II.

Wýpisy násl. ze knihy XXII učinili sme před léty jen pro swau wlastní potřebu: wšak bohdá poslauží ony také jiným skaumatelům w nejednom ohledu.

P. S. Dotčený rukopis c. k. tajn. archivu we Wídni uwodí se w nejnowějším popisu knih téhož archivu, jejž wydal Constantin Edler von Böhm, pod titulem „Die Handschriften des k. k. Haus- Hof- u. Staatsarchivs“ (Wien, 1873 in 8.) na stránce 79 pod číslem 201, (mezi rkpp. českými pod číslem 23.)

Registra králowská.

„XXII liber.“ „Wladislaus“.

No. 1 fol. 1. Král Wladislaw potwrzuje Sigmundowi Krokwicarowi z Nowéwsi listu, kterýmž Puota z Lichtenburka a z Bietowa propustil jemu z manstwí twrz Lubnici se 3 lány, s lesem Rudcem, patnácti člowěky a 2 dwořáky w Mešowicích ɔc. pod swědectwím panoší Mikuláše z Zahrádky a na Hobzi, Mik. Krokwicara z Nowéwsi a z Piesečného, Wácl. Diwuočka z Počepic a z Lauky, Wácl. z Menhartic a Jana Šašowského ze Mstěnic, dd. na Jemnici w pátek před S. Marketú 1493. (VII, 12.) Vidimus na ten list dal od sebe Lipolt z Krajku a na Coršteině, nejw. sudí m. Mor., dd. Czorstyn, fer. IV ante S. Viti (VI, 12) 1499. (Králowské twrzení zůstalo bez datum.)

„Registrum ad annum domini Mill. quadringentesimum nonagesimum octavum.“

No. 2 fol. 2. Král Wladislaw swoluje klášteru Chotěšowskému, aby zboží swé Encowanské wyplatíce opět zastawiti a k tomu wes Hradec we 300 ſſ̃ č. připsati mohli. D. na Budíně, středu po božiem křtění 1498. I, 10.

3, 3. Fridrichowi knížeti Lehnickému na wýplatu hradu Namyslowa. D. in curia Wissegradensi, dominico ante Antonii 1498. I, 14.

4, 3b. Albrechtowi z Kolowrat na Libšteině, hofmistru dworu král. na zápisy prodaje a zástawy zboží kláštera Plaského, kteřížto swědčili někdy Jindřichowi a Benešowi bratřím z Kolowrat, Pawlowi z Nekmiře, Jiříkowi z Čiwic sed. w Krašowicích a Janowi z Brakomnic, a na to dobré wůle, z nichž sečteno 3050 kop č., w kteréž summě zastaweny byly: twrz Kaceřow s dw. popl. a wsí, wsi Dobřieče, Ninice, Třemošnice malá, Rájow, Chotěnie, Planá, puol měka Kralowic, Weyrow, Kociny, Hradištko, Třebokow, Babina, Březie, Koryta, Šebikow, Dúbrawice w. pustá, Bikow wes, měko a wsi klášt. Plaského, Břieza, Habrowa, dwuor a wsi proboštstwie Rokycanského a lesy (řeč. Dúbrawa, Korytsko, Ostrý kluk, Nelepec) ɔc. (Od Jaroslawa z Kolowrat, wnuka a dědice nadepsaného Beneše, kaupil je Albrecht z Kolowrat a má o to s opatem kláštera Plaského smlauwu.) D. na Budíně, w úterý před hromnicemi, 1498. I, 30.

5, 5b. Hanušowi a Niklowi bratřím Rachmberkóm z Boru. dd. Bude, sabb. ante Vincent. 1498. I, 20.

6, 6a. Bohušowi a Janowi bratřím Kostkóm z Postupic a na Litomyšli, na směnu jakausi s měšťany Lantškrúnskými, dd. Bude, fer. V ante Apollonie, 1498. II, 8.

7, 6b. Wolfgankowi Ofnaru z Radětic na měko Fryšow a wsi Wlkowice i Libice klášt. Welehradského, dd. Bude, fer. VI die Apollon. II, 9.

8, 7a. Městečku Chřenowicům dwa jarmarky, ku prosbě Melichara a Baltazara bratří Wlčkůw z Dobré zemice a na Hlučíně, dd. na Bud. w pátek u vigil. S. Matěje 1498. II, 23.

9, 7b. Bratřím Wlčkům (uts.) potwrzení na Hlučín, (jejž kaupili byli od Jana Trnky z Ratibořan) w Těšínsku (?), dd. eodem.

10, 8a. Kazimírowi knížeti Těšinskému, twrzení wýsad, dd. eodem.

11, 9a. Témuž potwrzení na Blštiny, dd. eodem.

12, 9b. Témuž list mocný, dd. eodem.

13, 10a. Albrechtowi z Kolowrat ɔc. powolení k smlauwě o grunty a lauky Sechutické pod wsí Weyrowem, jež držel Slaibor Pracek z Swinné. D. Bud., čtwrtek před přenešením S. Wáclawa. (III, 1.) 1498, k. l. 8 a 27.

14, 12a. Štefanowi z Zápolí na wes pustau Tršaly, kterauž obdržel zápisem od n. Jana z Ojnic a z Střielek a Jiříka z Ojnic na Bohuslawicích. D. Bud., prwní středu w postě (II, 28.) 1498.

15, 12b. Témuž na wes Šumice blíž Brodu Uhersk., dd. eodem.

16, 13a. Henrichowi z Lichtenburka a synům jeho Burianowi i jiným propauští se z manstwí hrad Bítow s městem Budějowici a přísluš. (zejmena Bietow zámek s farú tu na hradě a měko Bietowec pod zámkem také s farú, Blizkowice měko s farú, Štítary měko s farú, město Budějowice s farú i pod. kost., wes Čídružice, w. Paulice, Blatnice, Lišanowice, Chwaletice, Zdanice pusté, Hosnowice, Heřmanice, Podolé, Německú wésku, Laz, Častohostice s farú, Mstěníky w. pustú, w Mošowicích 4 čl., w Lowkowicích 6 čl., w Mileticích 1 čl., w Malém Dešowě 6 podsedkuow, Rančieřow wes, w Písečné 3 čl., Wysočany wes, w. Syrowice, dwůr malý Lazec, wes Přištba, Lažanky, Jehřice, Radkowice, Hudeřice, w Mirowicích dwuor pustý, w Gdausowě 8 čl. ɔc.) D. Bud., w středu po přeneš. S. Wácl. III, 7. 1498.

17, 14a. Albrechtowi z Kolowrat ɔc. list mocný (s. d.)

18, 14b. Janowi Harantowi z Wařin a na Březině potwrzení na list, kterýž má na wes ř. Darowa, od klášt. Plaského. D. Bud. w středu den S. Benedikta, 1498. III, 21.

19, 14b. Ondřejowi Skalskému na nápad po Wácl. Tulaři.

20, 14b. Linhartowi z Haru na dům w Brně.

21, 15a. Kwitance úředníkům mince na Horách Kutnách, Zachařowi z Božetína, Martinowi z Nedwojowic a Řehořowi z Dorotic, že řádný počet učinili z 15,827 kop a $16^1/_2$ gr. č., což w plném roce stříbra i jiných důchodůw král. přijímali. D. Bud., úterý po kwětné neděli. IV, 10.

22, 15a. Jindřichowi z Hradce, nejw. kom. k. Č., dáwá se dům w starém městě Pražském, ležící za S. Mikulášem, „tu kdež dsky dworské byly“, dědičně. D. Bud., pondělí po kwětné neděli 1498. IV, 9.

23, 15b. Jan z Šelnberka (nejw. kancléř) postupuje králi wsi Činěwsi, směňujíc na wes Třebostowice, dd. eodem.

24, 16b. Janowi z Šelnberka dáwá se Labe s lesy proti Kostomlatóm, dd. eod.

25, 17a. Podací we wsi Chřešťowicích u S. Jana dáwá se Matiášowi mistru špitálskému blíže mostu w Praze. D. Bud, úterý po kwětné neděli. IV, 10.

26, 17a. Kwitance Janowi Horštorfarowi z Malęšic, mincmaistru na Hor. Kutnách, podlé registr. D. Bud., w neděli před Fil. Jak. IV, 29.

27, 17b. Janowi z Mertlína nápad po n. Jindř. Opozdilowi ze Strhař, na wes ř. Křížence, kterúž týž Opozdil bez powolení král. k záduší do Plzně byl odkázal. D. Bud., úterý den S. Sofie, 1498. V. 15.

28, 17b. Albrechtowi z Kolowrat ɔc. potwrzení zápisu n. Buriana z Gutšteina na Nečtínách, kterýmž přewedl práwo swé a synůw swých na polowici měka Kralowic a na wsech Březí, Korytech, Hradištku, Kocině, Wayrowě, Babině, Dobřieči, Rájowě, Třebokowě, Kaceřowě, Třemošnici, Chotěni, Minicích, Plané ɔc. na uroz. n. Beneše z Kolowrat a na Libšteině, (za čež mu směnú Beneš dal byl wes Horosidla kostela Pražského;) práwo to zděděw po

Benešowi wnuk jeho Jaroslaw, prodal je Albrechtowi. Král twrdí přewod toho práwa, dd. Bud., pondělí den S. Jiří, (IV, 23) 1498, k. l. 8 a 27.

29, 18b. Měšťanům Náchodským jarmark S. Wíta.

30, 18b. Bohušowi Kostkowi z Postupic na Litomyšli manská wes Lhota zapisuje se dědičně, dd. Bud, pondělí před S. Urbanem 1498, V, 21.

31, 19. Janowi z Šelnberka (n. kancl.) dáwá se wýplata na wes Nemyslowice.

32, 19b. Témuž, aby lidé jeho w Třebostowicích užíwati mohli pastew na panstwí Poděbradském jako prwé, dd. Bud., čtwrtek po S. Sofii 1498. V, 17.

33, 20a. Wilémowi z Pernšteina na wodu, kterauž struhami z Labe wedl na rybníky Šeperku, Bohdanecký od Opatowského stawu, též na rybníky Zminský a Lanský ꝛc. D. Bud., w středu vigil. bož. wstúpenie 1498. V, 23.

34, 20b. Témuž twrdí směnu gruntůw we wsích Zminy a Lány, kteréž rybníkem Nowočernským zatopil, za jiné grunty, kteréž lidé od něho přijali dobrowolně. D. Bud., d. eodem.

35, 21. Trh téhodní mčku Týništi.

36, 21b. Albertowi z Kolowrat ꝛc. dáwá se wýplata na wsi Kladrubech proboštstwí Mělnického, dd. Bud., pátek po bož. wstúpenie 1498. V, 25.

37, 22. Mělnickým potwrzení cla a mýta.

38, 22b. Měšťanům Rokycanským, kteří k wýplatě města swého a wsí Litohlawy, Újezd a Nadryby králi znamenitau pomoc učinili, přiříká se, že od komory král. zastawowáni dále býti nemají ani odcizowáni, lečby arcibiskup Pražský je na králích opět wymohl. D. Bud., pátek po S. Sofii ꝛc. V, 18.

39, 23. Wilémowi z Wřesowic na Dúbrawé hoře, jehož otci n. Janowi Ilburkowi z Wřesowic na dílu dostaly se byly wsi Žalany, Wěštěny, Rúdník, Chance, Liběšowice, Chaberce, Skršín, Lahowice a Řisuty, na kterýchž jeho strýc Jindřich z Wřesowic na Bielině má jeden žiwot zapsaný, dáwá se ten žiwot Jindřichůw a naň se přewodí. D. Bud., pondělí před S. Urbanem 1498. V, 21.

40, 23b. Pytlíkowi měštěnínu Pražskému na stawení domu.

41, 24. Janowi opatu a konventu kláštera Hradištského na wýplatu téhož kláštera, dd. Bud, fer. VI post ascens. dni 1498. V, 25.

42, 24. Klaře z Špraneka list mocný.

43, 24b. Fristunk Zdeňkowi Kostkowi z Postupic na horách Čelákowských.

44, 24b. Mikulášowi z Wojslawic na Weselí, ku prosbě Ctibora z Lantšteina na Nowém Swětlowě, dowoluje se stawiti most přes řeku Morawu. D. Bud., w pátek den S. Urbana 1498. V, 25.

45, 25. Herrichowi z Lichtenburka a z Bietowa i synům jeho stwrzuje se práwo manské k zámku Bítowu náležité, ačkoli zámek zapsán k dědictwí. D. Bud., středu před S. Wítem, 1498. VI, 13.

46, 25b. Sigmundowi Štosowi z Kúnic dwořenínu král. dáwá se práwo a wina na židu Hořowském a synu jeho pro účinek falše, jestliže naň doweden bude. D. Bud., fer. II post trinit. 1498. VI, 11.

46, 26. Janowi Wlčiehrdlowi ze Wšehrd dán jest fristunk na horách a gruntech jeho Wšehrdských. D. Bud., fer. III ante Viti, 1498. VI, 12.

47, 26. Wáclawowi Klauzali z Rynarce w Slawikowicích dáno poručenství a spolek sirotkůw n. Waňka Dwořáka z Slawikowic.

48, 26b. Janowi Šlechtowi ze Wšehrd, protonotáři krále JMti, a Janowi Mazuchowi z Březnice dáwá se práwo a wina propadená 50 ſſ č. po Wondrákowi měšténínu Polickém. D. Bud., fer. VI die S. Viti. VI, 15.

49, 26b. Martě z Miličína list mocný.

50, 26b. Smlauwa s Janem z Lomnice na Mezříčí heitmanem m. Mor. o 10.000 zl. uhersk., kteréž král jemu dlužen zůstáwá. D. Bud., neděle po S. Urbanu. V, 27.

51, 27b. Též o dluh jargeltu 250 ſſ č. Obé nebudeli zaplaceno do S. Wáclawa n. př. má mu hradu Špilmberka postaupeno býti w zástawu. D. Bud., pondělí po S. Urbanu. 1498. V, 28.

52, 28. Thomasowi z Konobrž list mocný.

53, 28b. W středu den S. Sigmunda wydáno od p. kancléře dewět membran s majestáty král. Albrechtowi podkomořímu, na kterýchž jsau dělány jistoty na dluhy dolepsané ɔc.

54, 29. Jarošowi z Chrudimě list na měšťany Gerlické.

55, 29. Kostelníkům a osadním kostela a fary S. Jindřicha Now. m. Pražského na chowání kaplana.

56, 29b. Zachařowi z Božetína — 48 gr. na každý týden ɔc.

57, 29b. Měšťanům Stříbrským wýsada.

58, 30. Těmže, milosti, ježto utrpěli byli ohněm. D. Bud., pátek den S. Wawřince 1498. VIII, 10.

59, 30b. „Předměšťákóm Kolinským“ též, d. eod.

60, 31. Měšťanům Litoměřickým, na oprawowání silnic, d. eod.

61, 31b. Měšťanům Litoměřickým, revers za pomoc swolenau, d. eod.

62, 31b. Doktorowi Wítowi z Prahy na stawení domu, d. eod.

63, 32b. Petrowi Kapúnowi ze Smiřic potwrzuje se zástawa hradu Wyzmburka (corr. Nižmburka) s wesnicemi Stradownicemi, Žlúkowicemi a manstwím Chdiečena, ježto jen otci jeho Alexandrowi, a staršímu bratrowi Petrowu zapsány byly od krále Wáclawa. D. Bud., čtwrtek po nanebewzetí p. M., 1498. VIII, 16.

64, 33. Janowi Ciesařowi z Nihošowic, synu a dědici Wáclawa, držitele domu i apatéky w Olomauci, aby tu jako otec jeho šenkowati mohl malvasie i jiná sladká pití. D. eod.

65, 33b. Kleit w markr. Mor. knězi Janowi kanowníku Olom.

66, 33b. Kwitance měšťanům Hradištským na platy komorní, aby po deset let obracowáni byli na stawení kláštera panny Marie zákona S. Františka. D. Bud., čtwrtek post Assumpt. 1498, VIII, 16.

67, 34. Martišowi z Wojnowic, heitmanu na Kroměříži.

68, 34. Štefanowi z Zápolé nadršpanowi potwrzují se zápisy, kteréž má na Brod uherský s přísl., jemu a synowi jeho Janowi. D. Bud., w úterý před S. Bartolomějem 1498. VIII, 21.

69, 35. List mocný Magdaleně z Lomnice, manželce n. Heralta z Kunstatu na Hodoníně.

70, 35b. Janowi staršímu z Žerotína a z Fulneka, Petrowi z Žerotína na Šumberce, Janowi mladšímu z Žerotína a z Fulneka a Hyncowi z Tetowa, poručníkům sirotkůw n. Wiléma Tetaora z Tetowa, že mohau dáti wyplatiti klášter Hradiště, jim od opata i konventu již wypowěděný. D. Bud., úterý před S. Bartol. 1498. VIII, 21.

71, 35b. Bartošowi z Olomúce léta dospělá, d. Bud., středu před S. Bartolom. — VIII, 22.

72, 36. Měšťanům Rokycanským, kteří na wýplatu města swého s přísl. od p. Zdeňka z Šwamberka na Přimdě dali byli králi 400 ſſ̃ č. a ostatních 800 ſſ̃ č. wypůjčiwše sobě také doplatili, swoluje, aby wybírali summu poslední na úrocích a užitcích města swého. D. Bud., čtwrtek, vigil. S. Bartol. 1498. VIII, 23.

73, 36b. Wáclawowi z Ludanic, podkomořímu m. Mor. dána devoluce po n. Machně z Lazu.

74, 36b. K žádosti Jana z Šelnberka (nejw. kancléře) městečko jeho Sobotka za město se wysazuje. D. Bud., pátek den S. Bartolom. 1498. VIII, 24.

75, 37b. Měšťanům Brněnským twrdí se práwa dd. Bud. úterý den S. Augustina 1498, k. l. 8 a 28. VIII, 28.

76, 38. Wáclawowi z Ludanic na Weweří, podkomořímu m. Mor. měko Jaroměřice a wsi Přilažany, Bauniow, Ohraženice, Třebelowice, na Dědicích panstwí, Chobot w. pustá, panstwí w Gdúsowě a w Jiřeticích ɔc. propauští z manstwí a zapisuje se k dědictwí. D. Bud., středu před S. Jiljím, 1498, k. l. 8 a 28. VIII, 29.

77, 39. Nařízení k nejw. úředníkům m. Mor., Janowi z Lomnice haitmanu, Ladislawowi z Boskowic komorníku, Janowi Pniowskému z Sowince a Lipoltowi z Krajku nejw. sudímu, aby Wilémowi z Pernšteina měko Stařič s přísl., jež drží od Jiříka z Tworkowa, k dědictwí we dsky zemské wložili. D. B., čtwrtek před S. Jiljím. VIII, 30.

78, 39b. Hynkowi z Ludanic na Rokytnici na wýplatu Plešiwce.

79, 40. Janowi z Žiberka na Plané, fristunk, d. sob. den S. Jiljí. IX, 1.

80, 40. Jindřichowi ze Hradce nejw. kom. k. Č. na stawení domu děkanského na hradě Pražském. D. B., pondělí před naroz. p. M. 1498. IX, 3.

81, 41. Půtowi z Risenberka na Šwihowě na wýplatu wsi Wrbice ke zboží Raudnickému, dd. B., fer. II ante Nativ. Mar. 1498. IX, 3.

82, 41b. Témuž, o zamlčené příslušnosti téhož zboží d. eod.

83, 42. Prokopowi Zajimačowi z Kunstatu stwrzují se zápisy na měko Pohořelic s přísl. od kr. Ladislawa n. Janowi Zajimačowi z Kunstatu dané. D. w pond. před naroz. M. 1498. IX, 3.

84, 42b. Wotíkowi, Petrowi a Jindřichowi bratřím z Cietowa na držení wsí zápisných Libowice a Přelice, d. B., fer. II post Nat. Mar. 1498. IX, 10.

85, 43. Karlowi, Albrechtowi a Jiřímu bratřím knížatům Minsterberským propauští se z manstwí dwůr Krněwice, wes Wykleky a w Rašowicích, Kratonozích, Wesci, Jistbici c. t. m. D. B., fer. IV ante Nativ. Mar. 1498. IX, 5.

86, 43b. Těmže na tok wody u wsi Wesce. D. we čtwrtek před naroz. ɔc. IX, 6.

87, 43. Wáclawowi z Drahonic list mocný.

88, 44. Firšicowi z Nabdína potwrzení na list Kunrata arcib. Pražsk.

89, 44. Kamaretowi z Sulewic na Ostrém list mocný.

90, 44. Janowi z Lomnice na Meziříčí, na dům w Olomauci.

91, 44b. Jarmark měku Pardubicím.

92, 44b, Bohušowi Kostkowi z Postupic připisuje se 1000 zl. uh. na twrzi Libenicích a přísl. D. Bud., sobotu den naroz. Mar. 1498. IX, 8.

93, 45. Témuž na lepší stawení zámku a města Litomyšle připisuje se 1000 ſß č. dd. eod.

94, 45b. Janowi z Smiřic na požíwání wsí Chorušice a Chorúšky. D. B. fer. II post Nativ. Mar. IX, 10.

95, 46. Mikulášowi ml. Trčkowi z Lipy na Lichtenburce twrdí se zápisy na wsi Černilow a Jasenný s přísl. D. B., domin. post Nativ. M. 1498. IX, 9.

96, 46b. Janowi staršímu z Žerotína a z Fulneka na držení zámkůw a zboží Bytomi a Swrchlence, (též i synům jeho Viktorinowi, Jiříkowi, Bartolomějowi a Bernhartowi.) D. B. fer. V ante Nativ. Mar. 1498. IX, 6.

97, 47b. Petrowi z Wartenberka na Bydžowě na wes zápisnú Nepolysy, kterauž kaupil od Kunaty Dobřenského, a na dělání tam rybníka. D. Bud. w neděli po naroz. Mar. 1498. IX, 9.

98, 48b. Sirotkům Tetaurowým, „uroz. wládykám" Janowi, Jiříkowi a Wáclawowi bratřím z Tetowa a poručníkům jejich Janowi starš. a mladš. a Petrowi z Žerotína i Hyncowi z Tetowa a z Kalšteina dáwají jistotu na 6000 zl. uhersk. král Wladislaw a jistci jeho Jan z Šelnberka nejw. kancléř k. Č., Sigmund Orság z Guthu na Čachticiech, Petr Pogan nejw. komorník král., Czobor Emrich z Czoborsan, Michal na Holeyči, Oswald Karlatský z Karlatu haitman na Tatě a na Komárně. D. Bud., pátek před naroz. Mar. 1498. IX, 7.

99, 49b. Janowi opatu a klášteru Hradišti jistota na 4000 zl. a 200 kop č. ježto rukojmími byli k bratřím Janowi, Jiříkowi a Wáclawowi sirotkům n. Wiléma z Tetowa na Malenowicích ɔc. (S. d.)

100, 50. „Wýpowěd na klášter Hradiště" (w též wěci) 8 Sept. 1498.

101, 50b. Jiříkowi Berkowi z Dubé a z Lipého dáwá se moc ku powolení jistých wěcí manských na místě králowě až do přijetí králowa zase do země, dd. Bud. čtwrtek po S. Martinu XI, 15 a. r. 8 a 27 (sic) (fol. sq. vacua.)

102, 52b. Jiříkowi z Wlašimě na Úsowě připisuje král 2000 zl. uh. na hradě Úsowě. D. Bud., středu před S. Wáclawem 1498. IX, 26.

103, 53. Albrechtowi z Kolowrat ɔc. potwrzuje se dědičně, co Jan někdy probošt a konvent w Rokycanech prodali byli n. Fridrichowi z Kolowrat a na Libšteině we wsech w Zikowě, Němčowicích a Chýně. D. Bud. pátek den S. Wáclawa, 1498, IX, 28.

104, 53b. Dobrohostowi z Rymšperka (sic) dána wina a pokuta.

105, 53b. Eliáš z Častrowa přijímá se za služebníka.

106, 54. Janowi Pniowskému z Sowince nejw. sudímu m. Mor. na držení wsí zápisných a lidí w welike Senici, wsi Wstržeň (s wodau Morawau) ɔc. D. Bud., pondělí po S. Františku 1498. X, 8.

107, 55. Témuž na dům w Olomauci dd. eod.

108, 55b. Wáclawowi Bezdružickému z Kolowrat a Wáclawowi z Řepnic dána wina a práwo w Žatci propadené.

109 55b. Jiříkowi Fulšteinskému opatření na cti.

110, 56. Bernartowi a Janowi sirotkům n. Wlka z Konecchlumu dáwají se léta dospělá, pro dluhy otce jich. D. B., fer. VI ante Sim. Jud. 1498. X, 26.

111, 56. Zdeňkowi Kostkowi z Postupic na Nowém hradě dána wina na Janowi Wašinu měšťanu w Mýtě, jenž dopustil se wraždy ɔc.

112, *56b*. Janowi z Šelnberka nejw. kancl. na zahradu na Malé straně w Praze d. B. in vigil. Omn. Sanct. 1498. X, 31.

113, *57*. Janowi Wepřkowi a Wácl. Žilenskému dwořanům král. dáwá se nápad. D. B., fer. III ante Martini 1498. XI, 6.

114, *57b*. Albrechtowi z Kolowrat ɔc. dáwají se doživotně ročně 4 sudy Žitawské aneb 8 polúwozí wína od Litoměřic. D. B., čtwrtek před S. Wácl. 1498. IX, 27.

115, *58*. Ku prosbě Petra hraběte od S. Jiřie a z Pezinku obnowuje se měku jeho Meziříčí (u Rožnowa) zápis na clo mostní. D. Bud., w středu před S. Martinem, 1498. kr. l. 9 28. IX, 7.

116, *58b*. Linhartowi z Haru na winohrady u Brna.

117, *59b*. Wáclawowi Hindrákowi z Habrowa místopísaři desk zemsk. a Janowi Šlechtowi ze Wšehrd protonotáři kanceláře král. dáwá se wýplata na twrzi a wsi Liblicích. D. Bud., středu před S. Wácl. 1498. kr. l. 9 a 28. IX. 26.

118, *60b*. Témuž Hyndrákowi wýplata na wsi Wokowicích dd. eod.

119, *61*. Janowi Wlčiehrdlowi ze Wšehrd na winnici Plasy ležící za zdí král. na Petříně, d. Bud. fer. III post vincula Petri, 1498. 9 a 28. VIII, 7.

120, *61b*. Štefanowi z Zápolé nádršpánu ɔc. potwrzení zápisůw, kteréž má na hrad a město Brod uherský s přísl. a připsání žiwotu Janowi synu jeho staršímu. D. Bud., úterý před S. Bartolom. 1498. kr. l. 8 a 27, VIII, 21.

121, *63*. Janowi z Komárowa na měko Pohořelice w Morawě, jež sobě kaupil. D. Bud., w středu před S. Kateřinau 1498. XI, 21.

122, *63b*. Wáclawowi z Ludanic podkomořímu m. M. dáwá se nápad we wsi Deštném a přísl. d. B., sobotu před S. Kateřinú 1498. XI, 24.

123, *64*. Albrechtowi z Boskowic na Letowicích práwo král. k wýplatě twrzi a wsi Borotína, d. B., pátek po S. Bartolom. 1498. VIII, 30.

124, *64*. Prokopowi z Trúbska na 6 lánůw we wsi Uhřínowě. D. Bud. sabb. ante Kather. 1498. XI, 24.

125, *64b*. Budějowským měšťanům twrdí se dědictwí jejich, t. wsí Wrato, Wesce, Pohuorky, Dubičnú, Lince Mladé, Wrbnú Německú, Rožnow, Litwinowice, Šintlhof, dwory Halowy, Wrbnú českú s přísl. a k tomu některé milosti. D. Bud. úterý den S. Barbory, 1498. XII, 4.

126, *65b*. Těmže na zřízení záduší u Sw. Mikuláše dle odkazu n. Hanuše Ertla dd. eod.

127, *66b*. Wilémowi z Pernšteina a abatyši klášt. Tišnowského na odaumrti zboží Tišnowského. D. Bud. fer. III ante Luciae 1498. XII, 11.

128, *67*. Benedicto abbati & monasterio Wratislav. in Arena. D. Bude, fer. VI die S. Clementis, 1498, XI, 23.

129, *68b*. Egregio Martino Hubka de Starycz aulico reg. renovantur arma.

130, *68b*. Měšťanům Stříbrským potwrzení listu kr. Wáclawa na práwo w míli okolo města. D. Bud., čtwrtek u vigilii S. Wawřince, 1498, k. l. 8 a 27. VIII. 9.

130b, *69b*. Jiříkowi z Kolowrat a z Bezdružic fristunk na horách jeho Boněnowských. D. B. pátek před naroz. Mar. 1498. IX, 7.

131, *69*. Měšťanům Rokycanským na jarmark.

132, *70*. Janowi z Tedražic žiwoty dwa na wsi Swrčowicích. D. Bud., pátek před naroz. M. B. 1498. k. l. 9 a 28 (sic), IX, 7.

133, 70. Městečku Wratěnínu jarmark.

134, 70b. Obywatelům wsí Mladěněwic a Chrlopu potwrzení wšech práw a wýsad, jichž od starodáwna požíwají. D. B., fer. VI ante Nativ. Mar. 1498. IX, 7.

135, 70. Sigmundowi z Hořemiřic na dwůr popl. w Nauměřicích. D. Bud., w sobotu deň naroz. Marie panny 1498, k. l. 8 a 28. IX. 8.

136, 71b. Janowi z Šwamberka mistru na Strakonicích, aby zboží zastawená „daleko odsedlá a Strakonicóm nepřísieditá" mohl dědičně odprodáwati a jiná bližší za ně přikupowati, na tři léta. (S. d.)

137. 72b. Sirotkům n. Přecha z Čechtic na držení wsi zápisné od Hluboké jmenem Nemedice. D. Bud., čtwrtek před hromnicemi 1499, k. l. 9 a 28. I, 31.

138, 72b. Mikulášům Trčkům z Lipy, staršímu na Wlašími a mladšímu na Lichtenburce, dáwá se wýplata na mčku Kralowicích s přísl. a na wsech Střieteži, Břeticích a Pišti. D. Bud., čtwrtek před hromnic. 1499. k. l. 9 a 28. I, 31.

139. 73b. Severinowi kramáři Pražsk. ɔc. fristunk.

140, 74. List Ješkowi na 45 kop č.

141, 74. Michalowi z Chlumu a z Košmberka, synu n. Slawatowu, smluwau zapisuje se ročně 14 kop č. z komory král. za grunty w Korcích, kterýchž králi postaupil otec jeho k udělání rybníku Žehunského. D. B., čtwrtek před hromnicemi, 1499, I, 31.

142, 74b. Wokowi z Sowince pro zásluhy Jana Pniowského z Sowince otce jeho, nejw. sudího m. Mor. dáwá se úřad purkrabstwí Olomuckého dědičně. (S. d.)

143, 75b. List mocný Jindřichowi z Wlašimě (s. d.)

144, 75b. Léta doplněna Kuncowi Tetaurowi z Tetowa (s. d.)

145, 75b. List Pecingarowi Mikulášowi na 500 ſſ č. ɔc. D. B., středu před S. Valerianem 1499. IV, 10.

146, 75b. List Heřmanowi z Hodkowa a na Bohdánči a paní Duobře z Nedrahowic na 800 kop č. D. 1499, sobotu před S. Jiřím IV, 20.

147, 76. Litere passus Blasio de Praga familiari majest. reg. D. Bude, 24 Martii 1499, III, 24.

148, 76. Arma famoso Georgio de Linhartic. D. Bude, 10 Oct, 1499, r. a. 9 & 28.

76b. „Registrum ad ann. dni MCCCC. nonagesimum nonum."

149, 76b. Bernhartowi ze Zhoře nápad po smrti Jindřicha z Chrástowa. D. Bude sabb. ante octavam epiphan. 1499. I, 12.

150, 77. Wilémowi z Daupowa na mlýn na Ohři pod Wokonowem a na wybíraní cla u něho. D. B., eod. die.

151, 77b. Čeňkowi Mičanowi z Klinšteina na držení zápisných twrze a wsí Brádkowice a Nabdín (od klášt. Břewnow.) D. Bud., w neděli w ochtab božieho křtění 1499. I, 13.

152, 78. Mikulášowi ze Žďáru list mocný.

153, 78b. Petrowi písaři lesnímu na Hrádku, na chmelničku, kterúž sobě sám udělal při lesích král. blíž Rakowníka. D. 1499 s. d.

154, 79. Janowi z Šelnberka (n. kancl.) wes Přerow za mčko se wysazuje, dd. Bud. fer. IV ante convers. S. Pauli 1499. I, 23.

155, 79b. Anně z Dierného list mocný.

156, 80. Janowi z Lomnice na Mezřieči, haitmanu m. M., kterýž půjčil králi 8000 zl. uh. k zaplacení jich Stanislawowi biskupu Olomuckému, zapisuje se ta summa na zámku

Špilmberku ku prwní summě xx tisíci zl., na kteréž již také zápisy má. D. Bude, fer. VI ante Fab. & Sebast. 1499, I, 18.

157, 81. Jeronymowi z Skuhrowa místokomorníku desk zemsk., aby se wsí, jež drží od klášt. Ostrowa, zejména Brunšow, Sazawu, Měchynice, Hradiště, Pikowice, Chotauň, Lúky, Podlaučie, Štěchowice a Bratřínow, nemohl býti splacowán, leč od krále neb opata. D. Bud., úterý před hromnic. 1499. I, 29.

158, 81b. Témuž na wes Kněžewes menší od klášt. Strahow. D. středu před hromnicemi 1499. I. 30.

159, 82. Dantur arma fam. Joanni de Habartic.

160, 82b. Janowi z Šelnberka (n. kancl.) a synům jeho dáwá se wýplata na hradu a městě Dubu (mistra přeworstwie král. Č.) D. B. pátek před hromnic. 1499. II, 1.

161, 83. Témuž připisuje se summa na domě biskupa Litomyšlského na Malé straně Pr. „pod stupni kamennými jdúce na hrad Pražský," jejž z nowu wystawěl, i druhý dům pod ním. D. eod.

162, 84. Témuž dáwá se dwůr manský we wsi Čermici k zámku jeho Přerowu náležité k dědictwí. D. Bud., neděli den S. Blažeje 1499. II, 3.

163, 85. Jetřichowi z Gutšteina na Chyšech na wýplatu hradu Přimdy s' přísl. D. eod.

164, 85b. Trh se dáwá mčku Daubrawníku.

165, 86. Městu Lipníku jarmark.

166, 86. Městu Přerowu jarmark.

167, 86b. Městečku Wolešnici dwa jarmarky.

168, 86b. Wes Lhotku s přísl. od kláštera Skalického n. Jan z Bříště měl we 130 zl. uh. zapsanú, a n. Bernart Opl z Fictum kaupil ji od něho, ale smrtí zachwácen před obdržením na to dobré wůle; i zapisuje se nyní Alžbětě dceři n. Bern. Opla. D. Bud., w neděli den S. Blažeje 1499. II, 3.

169, 87b. Zápis dluhu král. na 800 zl. uh. urozenému Jaroslawowi Sokolowskému z Wrance (Brance) komorníku a taverniku králowu, kteréž král otci jeho n. Janowi Sokolowskému z Wrance komorníku swému dlužen zůstal, a nyní we 4 létech zplatiti se zawazuje. D. Bud., středu den S. Doroty 1499. II, 6.

170, 88. Hynkowi Baderskému na dwůr w Libici (k Poděbradům).

171, 88b. Jeronymowi z Skuhrowa místokomorníku ɔc. Janowi Šlechtowi ze Wšehrd protonotáři ɔc. a Řehořowi z Dorotic úředníku w minci „dán jest duol zlatý w Hronicích k horám Jilowským přislušející, po některých lidech, kteřížto držewše jej a ujawše, kradli sú zlato i jiné mnohé neslušnosti činili; při kterémžto dole něco jest zlata šmelcowaného po týchž lidech zuostalo." D. Bud., pondělí po hromnicích 1499. II, 4.

172, 89. Ambrožowi Mulferowi z Minic písaři kanceláře král. dáwá se wýplata na půl wsí w Řewnici a půl w Radotíně klášt. Zbraslawského. D. Bud., den S. Blažeje 1499. II, 3.

173, 89b. Matiášowi mistru špitalskému w Pr. o podací kostela sw. Jana w Chřešťowicích, dd. Bud., čtwrtek před hromnic. I, 31.

174, 90b. Petrowi hrabi od S. Jiří a Pezinku dáwá se nápad po smrti n. Kunky z Cimburka a z Jičína na dworu Žilinském. D. Bud., fer IV in capite jejunii 1499. II, 13.

175, 99b (sic). Henrichowi z Lichtenburka i z Bietowa a synům jeho dáwá se hrad Wranow s přísl. k dědictwí. D. Bud., w pátek po S. Valentinu 1499. II, 15.

176, 99b (sic). Joanni Cribel literae praesentationis ad canonicatum eccl. Wratislav.

177, *99b*. Joanni Zaurman idem.

178, *100*. Janowi opatu Břaslawskému (sic) fristunk.

179, *100*. Matějowi Tuchořskému komorníku král. dáwá se pokuta na wšech poddaných k. Č., kteří pomoci piwowárné před lety swolené nedali náležitě. D. sabb. ante Laetare 1499. III, 9.

180, *100b*. Johanni de Sselnberk (s. cancell.) facultas praesentandi ad canonicatum eccl. colleg. in Glogovia majori.

181, *100b*. Albrechtowi z Kolowrat wysazuje se pod hradem Libšteinem mčko téhož jmena. D. Bud., pátek před kwětnú nedělí 1499. III, 22.

182, *101b*. Témuž dáwá se díl pokuty na každém, kdožby zámek neb zboží prodal cizozemci ɔc. D. eod.

183, *101b*. Janowi Šlechtowi ze Wšehrd protonotáři ɔc. pokuta na dwau židech Pražských pro faleš. D. eod.

184, *102*. Janowi Chrisostomowi z Hostúně (dříwe sekretáři u krále JMti) list obranný, aby za list ztracený odpowídati nemusel. (Jiřík z Hustiřan na Malešowě a Bawor bratr jeho.)

185, *102*. Janowi Horštorfarowi z Malešic, na Horách Kutnách.

186, *102b*. Témuž co mincmistru kwitance na rok předešlý. D. Bud., w pátek po S. Ambroži 1499. IV, 5.

187, *102b*. Úředníkům w minci též.

188, *103*. Henrichowi z Šwamberka, aby přes řeku Wltawu u Zwiekowa most udělati mohl. D. B., fer. VI post Ambrosii 1499. IV, 5.

188, *103*. Purkartowi z Sulewic a bratřím jeho fristunk na 15 let na horách a gruntech k zámku Oseku příslušných. D. B., fer. V die S. Ambros. IV, 4.

190, *103b*. Wilémowi z Čakowic dána wina na Malonickém.

191, *103b*. Měšťanům Kadaňským na jez a clo na Ohři. D. B., čtwrtek před S. Tiburcím 1499. IV, 11.

192, *104*. Johanni capellano literae exspectativae canonicatus Wissegrad.

193, *104*. Bohuslawowi z Lobkowic a z Hasisteina i Janowi bratru jeho a sirotkům n. Mikuláše bratra jich připisují se žiwoty na městě Kadani. D. Bud., w sobotu po nalezení sw. Kříže 1499. V, 4.

194, *106b*. Témuž Bohuslawowi dáwá se wýplata na městě Tayně arcibisk. Pražského. D. Bud., w pátek den nalezení s. Kříže 1499. V, 3.

195, *107b*. Janowi Múchkowi z Swojkowa, aby dluh swůj k kostelu S. Michala w Blšanech platem na lidech we wsi Sabenicích (Slabenicích) zprawiti mohl. D. Bud., w neděli (po?) den S. Floriana 1499. IV, 5.

196, *108*. Ambrožowi Mulferowi z Minic písaři kanc. král. dáwá se pokuta

197, *108*. Powolení král. mlynáři opata Zbraslawského, aby nedopúštěl woziti wen z země šatůw starých k dělání papíru příslušných, „než aby sám je kupowal a papír z nich pro obecný užitek země České dělal". D. Bud., fer. V post pentecost. 1499. V, 23.

198, *108b*. Štěpanowi opatu kláštera Ostrowského powolení, aby tu na Ostrowě zase klášter wystawiti a w něm s bratřími přebýwati mohl. D. Bud., fer. V ante Urbani. V, 23.

199, *108b*. Témuž o wysazení zahrady pod plat.

200, *109b*. Na twrzi a mčku Kostelci nad Labem přewodí se žiwot Wilémowi Zu-

bowi z Lantšteina zapsaný na Jiřího Berku z Dubé a na Skalách i na syny jeho. D. Bud., fer. V die corporis Christi 1499. V, 30.

201, 110. Wáclawowi Bezdružickému z Kolowrat dáwají se pokuty.

202, 110b. Sigmundowi z Chmelic purkrabi hradu Pražského nápad domu na Hradčanech.

203, 110b. Sankturinowi z Nedwojowic úředníku w minci dáwá se dluh po n. Zachařowi z Božetína.

204, 110b. Jakubowi apatekáři páně hofmistrowu, aby konfekty ɔc. we všech třech městech Pražských dělati a prodáwati mohl.

205, 111. Ladslaw Jan Michal Krištof a Šebestian bratří a strýci z Waitmile, kaupiwše od klášt. Welehradského wes Wlkoč s přísl. mohau ji požíwati dědičně. D. Bud., fer. VI ante Joh. bapt. 1499. VI, 21.

206, 111b. Mčku Brumowu jarmark.

207, 111b. Zbyňkowi Kralickému z Kralic list mocný.

208, 112. Měšťanům Domažlickým swoboda na deset let, aby neplatili berně a nedáwali na wojnu. D. Bud., w sobotu den nalez. S. Štěpana. 1499. VIII, 3.

209, 112. Týmž swoboda od mýt a cel králowských do 6 let. D. eod.

210, 112b. Michalowi Wojnarowi z Opole gleit.

211, 112b. Janowi z Heraltic list mocný.

212, 112b. Sigmundowi Štošowi z Kúnic pokuta na 2 židech pro faleš.

213, 113. Gleit židu téhož Sigm. Štoše z Kúnic.

214, 113. Albrechtowi z Kolowrat ɔc. dáwá se potwrzení těch milostí, kteréž týž Albrecht učinil lidem wsí swých zápisných, zejmena wsí Kaceřow, Planá, Chotěnie, Nynice, Habrowá, Břieza, Březie, Rájow, Třemošnice, Bikow, Dobřieč, Korytany, Hradištko, Keciny, Babina, Weyrow, Třebochow, Šebikow, Dúbrawice, Kladruby, příslušejících k klášteru Plaskému a proboštstwí Zderazskému, Rokycanskému a Mělnickému, totiž na odaumrti, že brány býti nemají a na wolné stěhowání se pod jiné pány, když jen grunty osadí se lidmi nezáwadnými, majícími listy wýhostní od pánůw swých. D. Bude, dominica post Assumptionem Mariae. 1499. VIII, 18.

215, 114. Janowi z Šelnberka na příwoz přes Labe u zámku jeho Kostomlat.

216, 114b. Sirotkům Tetaurowým a panům Žerotinským na 2000 kop č. na lozuncích města Olomauce. D. Bud., čtwrtek před S. Bartol. 1499. VIII, 22.

217, 115b. Jiříkowi z Wlašimě na Úsowě na 2000 zl. uh. uts.

218, 116. Mčku řeč. Nowé město dwa jarmarky.

219, „ List mocný Krescenci z Krajku.

220, „ „ „ Janowi z Klinšteina na Kokoříně.

221, „ „ „ Mikulášowi Wančurowi z Řehnic.

222, „ „ „ Hanušowi z Elsnic na Nawarowě.

223, 116b. Měšťanům starého města Pražského, aby statkowé umírajících ab intestato a nemajících přítele s městem trpícího po meči ani po wřeteni, obracowáni byli na oprawowání města. D. Bud., sobotu den S. Bartoloměje. 1499, r. a. 9 & 29. VIII, 24.

224, 117. Měšťanům Malostranským na 10 let swoboda od platu komorního hromničného. D. eod.

225, 117b. „Artikul wybraný z smluw Jihlawských (1486) co se zboží dotýče."

226, 118. Zdeňkowi z Šternberka na Zbiroze dáwá se wýplata na twrzi a wsi Ploskowicích. D. Bud., sobotu den S. Bartol. 1499. VIII, 24.

227, 118b. Woldřichowi Myškowi ze Žlunic wýplata na wsech Klíčanech, Hostiwicech a Tišicech. D. eod.

228, 119b. Petrowi z Wartenberka na Bydžowě a Haškowi bratru jeho, jenž drží w zápisu dwůr a wes Lúkowec, Hubalow, Koryta, Sowince, Wolšina, Proseč, Chlum, Jabluonku, Wokna, mlýn w Hubalowě k Dubu přísluš. dáwají se žiwoty. D. Bud., we čtwrtek den stětí S. Jana 1499. VIII, 29.

229, 120. Témuž fristunk na gruntech Wrchlabského (sic) ɔc.

230, „ Témuž i bratru jeho list mocný.

231, 120b. Jiříkowi z Wlašimě na Úsowě wšecky zápisy od králůw Wáclawa, Sigmunda ɔc. na Úsow w 15.000 zl. uh. summy zápisné sráží se. D. Bud., středu den S. Augustina 1499. VIII, 28.

232, 121b. Karlowi a Jiříkowi bratřím z Wlašimě na město Litowle, aby s něho splacowáni nebyli, leda od krále. D. B., pond. po S. Bartol. 1499. VIII, 26.

233, 121b. Jeronymowi z Skuhrowa místokomorníku a Wáclawowi Hindrákowi z Habrowa místopísaři desk zemsk. k. Č. dáwá se wýplata na wsi Bělowicích, Kowacích a Lidicích, což tam drží Kateřina z Pakoměřic manželka Jindřicha Hostiwického. D. B., čtwrtek den stětí S. Jana 1499. VIII, 29.

234, 122b. Práwo zápisné na twrzi a wsi Libenicích a dwau wsech kláštera Sedleckého, Dolanech i Hořanech, na nichž měli žiwoty Zdeněk Kostka z Postupic a na Nowém hradě i Wilém syn jeho, kaupil od nich za 3800 zl. uh. a 300 kop č. Jan Janowský z Sautic, a král zapisuje je tomuto i synu jeho Janowi. D. eod.

235, 123b. Mikulášowi Trčkowi mladšímu z Lipy na Lichtmburce město zápisné Chotěboř a hrad zbořený Wilštein s přísl. dáwá se k dědictwí. D. eod.

236, 124b. Mikulášowi ml. i starš. Trčkům ɔc. dáwá se wýplata zboží Swatého Pole. D. eod.

217, 125b. Mikulášowi Trčkowi z Lipy na Wlašími na rybník u wsi Reyčkowa dělaný, an topí grunty lidí kostela Wyšehradského, aby jim to jinými grunty oddati mohl. D. eodem.

238, 126. Janowi Čabelickému z Sautic a na Teyně dáwá se wýplata na wsích Březničce a Černkowu. D. Bud., u vigilii S. Jakuba apošt. 1499. VII, 24.

239, 127. Ladslawowi Janowi Michalowi Krištofowi a Šebestianowi bratřím a strýcům z Waitmile dáwá se oprawa na wsi Mikulowicích na Morawě. D. Bud., w sobotu po božím wstúpení 1499, r. a. 8 & 27 (sic) V, 11.

240, 127b. Ctiborowi Čejkowi z Ubramowic (sic) na 10 gr. platu každý týden z ungeltu na star. městě Pražském.

241, „ Nápad po Šimonowi w Bydžowě zemřelém dáwá se Martinowi písaři.

242, 128. Hanušowi z Elsnic fristunk.

243 „ Potwrzení kšeftu Mikuláše Poledne z Želkowic.

244, 128b. Židům Pražským i jiných měst ta milost se činí, aby každý, kdož k nim oč hleděti chce, to jen skrze úředníky králowy, w Praze Jiříka z Dubé a z Lipého sudího desk dworských, a w městech skrze Albrechta z Leskowce podkomořího toho wyhledáwal. D. Bud., w sobotu před naroz. p. Marie 1499, kr. l. 9 a 29. IX, 7.

245, 246, 129a. Listy dwěma židům na byt w Praze a wyupomínaní dluhůw.

247, 129b. Wáclawowi z Teplé na Roztocích na clo s jezu na Wltawě u Roztok. D. B. w pondělí po S. Gedrutě 1499. III, 10.

248, 130. Zámek Mělník s wesnicemi a přísl. zastawuje se Janowi Mrakšowi a Petrowi strýci jeho z Noskowa w 4500 kop č. D. Bud., středu po S. Michalu 1499, kr. l. 10 a 29. X, 2.

249, 130b. List mocný Šebest. Zalcarowi měšť. Olomuckému.

250, 131 „ „ Matiášowi z Častrowa.

251, „ List témuž, aby úřadůw městských w Hradišti (Mor.) přijímati nemusel. D. B., 21 Oct. 1499.

252, 131b. Laďslawowi z Boskowic na Třebowé nejw. kom. m. M. poručníku dětí a statku n. bratra jeho Albrechta, na požíwání platu komorn. se wsí klášt. Hradištského, jakož témuž Albrechtowi zapsán byl. D. B., fer. V ante Dionysii 1499, 10, 29. X. 3.

253, 132. Ladslawowi z Šternberka na Bechyni list mocný. D. Posonio, fer. V post Omn. Sanctorum 1499. XI, 7.

254, 132b. Potwrzení smlauwy, kterauž měšťané Raudničtí učinili o některé milosti s p. Puotú z Risemberka na Šwihowě n. sudím oc. D. w Prešpurce, we čtwrtek po wšech Swatých 1499. XI, 7.

255, 133. Strachotowi Wostrowci z Kralowic list mocný.

256, „ Woldřichowi Myškowi ze Žlunic na Přemyšli na držení wsi Semilkowic a Zátwory od kláštera S. Ambrože w Now. m. Pražsk. D. na Bud., den Sw. Bartolom. 1499, 9 a 29. VIII, 24.

257, 134. Jindřichowi Hukowskému z Ochob list mocný.

258, „ Městu Duchcowu dwa jarmarky,

259, 134b. Město Wodňany aby čerweným woskem pečetiti mohlo. D. w Prešpurce, w neděli před S. Martinem. XI, 10.

260, 135. Zdeňkowi z Kokor na Majetíně potwrzení smlúwy s Magdal. přewořiší klášt. S. Kateřiny w Olom. D. w Prešpurce, neděli před S. Mart. 1499. XI, 10.

261, 135b. M. Prokopowi z Habřiny wysazuje se wes při Hrádku zámku jeho ležící za mčko. D. Bud., pátek před prowodní nedělí 1499, IV, 5.

262, 136b. Wáclawowi Bezdruž. z Kolowrat zapisuje se purkrabstwí Wyšehradské po smrti nynějšího držitele. D. w Prešp. 1499.

263, „ Hynkowi Baderskému z Újezda na dwůr w Libici.

264, 137. Hanušowi Haugwicowi z Biskupic na Bauzowě dáwá se město Jewíčko k dědictwí. D. w Prešpurce w pondělí den (sic) S. Linharta 1499. XI, 6.

265, 138. Jakož páni Zdeněk Kostka z Postupic na Nowém hradě, Bohuše Kostka z Post. na Litomyšli mincmaistr, Albrecht z Chlumu na Košmberce, Jan Swojanowský z Boskowic a rytíři Čeněk z Barchowa na Dašicích, Jan Firšic z Nabdína, Albrecht Rendl z Úšawy prokurator, Zdeněk z Pytkowic, Jindřich Amcha z Borowice, Bartoloměj Buben ze Wšebořic, Jindřich z Dlúhéwsi na Wyšehořewicích, Jan Řepa z Neweklowa, Ondřej Přebor z Radešína, Hynek Bradlecký z Mečkowa, Štěpan Anděl z Ronowce a Oldřich Přemyšlenský ze Žlunic byli králi rukojmími za 8770 ſſ č. ku pánům z Waitmile, král zastawuje jim na jistotu zámky swé Poděbrady, Kolín a Hradištko s přísl. D. w Prešpurce, w středu před S. Martinem 1499. XI, 6.

266, 140. Podobný zápis jiným rukojmím a k jiným wěřitelům dd. eod. Rukojmě byli Albrecht z Kolowrat na Libšteině hofmistr, Zdeněk z Šternberka na Zbiroze, Jan z Kolowrat na Nowém hradě, Krištof z Gutšteina, Albrecht z Kolowrat na Krakowci, Jan z Waitmile, Henrich z Gutšteina, Mikeš Žehrowský z Kolowrat, Jetřich z Gutšteina, Michal z Waitmile, Zdeněk Dobrohost z Ronšperka, Bernhart z Waldšteina; Jan z Klenowého, Wotík Kamenický z Tropčic, Wáclaw z Rúpowa, Pešík z Komárowa, Wáclaw Bechyně z Lažan, Jan Wratislaw z Mitrowic a Zdeněk z Kladna.

267, 140b. Zápis králowstwí Českému daný w Prešp. w úterý po S. Martinu 1499, XI, 12, o zawedení král. skrze zástawy, připisowání sum, žiwotůw dáwaní ɔc.

268, 142. Mikulášowi ml. Trčkowi z Lipy na Lichtemburce připisuje se k summě zástawní na Lichtenburce 1500 ſſ č. D. w Prešpurce w středu před wšemi Swatými 1499, X. 30.

269. 142b. Témuž Mikulášowi Trčkowi na směnu měka Kamenice Trhowé za jiné důchody při zboží Lichtenburském. D. Bud. před hodem hlawy stětie S. Jana 1499 (ante VIII, 29.)

270, 143b. Témuž a spolu staršímu Mikul. Trčkowi dáwá se wýplata na wsi Owesné Lhotě kláštera Launského (sic). D. w Prešp. w neděli před S. Martinem XI, 10.

271, 144. Janowi Kozojedskému z Kozojed, aby manželce swé na manstwí Chotolicích wéno zapsati mohl. D. Bud., pondělí po Judica 1499. kr. l. 9 a 28. III, 18.

272, 144b. Jakož Petr z Rozmberka k žádosti král. „držel úřad heitmanstwí král. Č. od toho času jakž sme teď naposledy z král. Č. wyjeli až do tohoto času, kdež sme jemu za službu jeho dlužni .. zuostali 3000 kop č.“ (slib na placení). D. w Prešp. čtwrtek po S. Martině 1499. XI, 14.

273, 145. Jindřichowi z Hradce nejw. kom. k. Č. na plat doživotní 200 kop č. z komory král. D. Prešp. čtwrtek před S. Martinem XI, 7.

274, 145b. Témuž, an měl dané sobě práwo ke wšemu statku Mikuláše Šlika pro některé neslušnosti odsauzeného, a potom k žádosti králowě je zase propustil, náhradau za to zapisuje se summa 2000 zl. rýnských z piwowárné pomoci, která králi nejprwé přiřčena a dána bude. D. w Prešp. w středu před S. Martin. 1499. XI, 6.

275, 146b. Wilémowi z Pernšteina nejw. hofmistru, aby s Hluboké splacowán nebyl i s dědici swými, leč od krále samého. D. w Prešp. čtwrtek po S. Martinu 1499. XI, 14.

276, 147. Témuž na nákladné stawení zámku Hluboké připisuje se (ku prwnějším 4000 zl. uhersk.) ještě 3000 kop č., tak aby wůbec zapsaných na to měl 5000 kop č. D. w Prešp. w středu po wšech Swatých 1499. XI, 6.

277, 148. Měšťanům Litoměřickým dáwá se „w témž městě zámek náš pustý, kteréhož žádného zwláštnieho užitku nemáme“, aby tam k potřebě města stawěti mohli, wšak s wýminkau, „aby nám w tom hradě pustém nějakého miesta nechali a je připrawili, kdeby se wína naše z desátkuow skládati a potom odtud k potřebě naší bráti mohly.“ D. w Prešp. w pondělí den S. Martina 1499. XI, 11.

278, 148b. Měšťanům Čáslawským, aby budaucím podkomořím neplatíwali při sázení konšelůw wíce 36 kop č. ale jen 30 kop č. D. w Prešp. sobot. před S. Martinem XI, 9.

279, 149. Martinowi Kowáři na požíwaní domu král. w Nowém městě Pražském. D. eod.

280, 149b. List mocný Veronice z Leskowce wdowě po Ctiboru z Lantšteina.

281, 150. Zdeňkowi Lwowi z Rožmitála a z Blatné, purkrabi na Karlšteině, dlužní zápis král. na 1500 kop č. D. w Prešp. sobotu po S. Martinu 1499. XI, 16.

282, 150b. Bartošowi apatekáři z Nadařic a jeho ženě, aby o sněmích konfekty a jiné wěci apatekářské mezi wraty na hradě Pražském prodáwati mohli. D. eod.

283, 150b. Zdeňkowi z Šternberka na Zbiroze dána wýplata na Teynu na Wltawě, D. w Prešp. čtwrtek po S. Martinu 1499. XI, 14.

284, 151b. Janowi opatu a klášteru Hradištskému, aby zboží proboštstwie Knihnického we wyšší summě nežli prwé zastawiti a z toho některé dluhy zaplatiti mohli Jindřichowi z Jezera a Wítkowi ze Ptení. D. Bud., w úterý po S. Maří Magdal. 1499. r. 9 a 28. VII, 23.

285. 152. Janowi z Lomnice na Mezřieči haitmanu m. M. na držení w zástawě hradu Spilmberku. D. w Prešp. středu po S. Martinu 1499. XI, 13.

286, 152b. Témuž na oprawy téhož hradu připsáno 140 zl. uh. D. eod.

287, 153. Témuž na zpráwu rybníka Měninského a užíwání jeho. D. eod.

288, 154. Burianowi Trčkowi z Lipy na Lipnici, aby se zboží duchowních opatstwí Wilémowského, zboží Herateckého arcibiskupského, opatstwí Želewského, Dobřenice, Leština, opatstwí Sedleckého a jiných, kteráž drží w zápisích, nemohl býti splacowán leč od krále samého aneb od těch osob duchowních. D. w Prešp. pátek po S. Martinu 1499, XI, 15.

289, 154b. Hanušowi Glacowi z Starého dworu na stawení zámku Střekowa nad Labem připisuje se do 200 kop č. D. w Prešp. sobotu po S. Martinu XI, 16.

290, 154b. Jan Horštorfar z Malešic mincmistr i se služebníky swými přijímá se pod zwláštní král. ochranu na 3 léta. D. w Prešpurce w neděli před S. Alžbětú 1499. XI, 17.

291, 155. Janowi synu měšténína staroměstského Swatka, jenž u poddaných biskupa Wircpurského jat jest i s jinými měšťany, aby kupce neb zemany z Frank a statky jejich bráti mohl až do propuštění otcowa. D. Prešp. XI, 16. sabb. post Martini.

292, 155b. Zřízení o židech neposlušných. D. na Budíně, w neděli před S. Alžbětú 1499 XI, 17.

293, 156. Fristunk Bernhartowi, Janowi a bratřím jich z Šumburka na Trutnowě na 15 let. D. w Prešp. sobotu po S. Martinu XI, 16.

294, 156. Powolení měšťanům Mostským, aby sobě sami faráře zwolili. D. w Prešp. pátek před S. Martinem 1499. XI, 8.

295, 156b. Jindřichowi z Třebomyslic a w Dubu list mocný. D. w Prešp. w úterý den S. Alžběty 1499. XI, 19.

296, 156. Městu Trutnowu jarmark. D. w Prešp. pondělí před S. Alžbětú 1499. XI, 18.

297, 156b. List mocný Mikulášowi z Wojislawic. (S. d.)

298, 156b. Janowi z Kunowic na Jičíně a Wácl. Weselskému z Wojislawic na Wnorowách nápad po smrti n. Mikuláše z Wojislawic. D. w Prešpurce w sobotu den S. Tomáše 1499. XII, 21.

299, 157. Heraltowi z Kunstatu na Hodoníně, aby on i bratr jeho Wladislaw, strýc Jan Boček z Kunstatu na Polné a prworozený tohoto syn, nebyli splacowáni s zámku Hodonína leč od krále samého. D. na Budíně, w pátek před naroz. p. Mar. 1499. r. 9 a 28. IX, 6.

300, 157b. Albrechtowi z Kolowrat na Krakowci, aby se wsi Pochwalowa splacowán nebyl, leč od přewora samého kláštera Matky boží pod mostem a konventu jeho přeworstwí Strakonického. D. w Prešpurce, čtwrtek po S. Martinu 1499. XI, 14.

301, 158. Wojtěchowi Twochowi z Nedwídkowa potwrzení wkladu do desk zemských, kterýž učinil byl na plat we wsech Třebotowě a w Roblíně. D. w Prešpurku w pondělí před S. Alžbětú 1499. XI, 18.

302, 158b. Jiříkowi z Hrádku a z Walečowa, úředníku král. na horách Jilowských, dáwá se tam důl jmenem Radlík dědičně. D. w Prešp. úterý den S. Alžběty 1499. XI 19,

303, 159. Janowi Firšicowi z Nabdína wýplata na wsech Podhořanech a Mířejowicích. D. Prešp. w pondělí před S. Alžbětú 1499. XI, 18.

304, 159b. Matiášowi z Častrowa potwrzení smlauwy s opatem Welehradským o dwůr Lúky ɔc. D. Prešp. čtwrtek po S. Alžb. XI, 21.

305, 160. Ladslawowi z Boskowic na Třebowé obnowené dání oprawy na lidech a zboží Knihnickém.

306, 160b. Jindřichowi z Dlúhéwsi na Wyšehořowicích připisuje se 100 ſſ na dworu Horušanech zápisném. D. Bud. pátek před S. Wawřincem 1499. r. 9 a 28. VIII, 9.

307, 161. Mikuláši Špáňowskému z Lísowa připisuje se na zámcích Čmundu a Ruspachu, jež drží w 5000 zl. uh., nowých 1200 zl. uh. D. w Prešpurku čtwrtek po S. Martinu 1499. XI, 14.

308, 162. Albrechtowi z Kolowrat na Libšteině ɔc. dáwá se wýplata na hradu Dobříši. D. w Prešp. úterý den S. Alžběty 1499. XI, 19.

309, 162b. Wáclawowi Solském z Sulejowic na Solanech dáwá se plat roční 50 ſſ č. z král. zámku Hrádku doživotně. D. Prešp. pond. den S. Martina 1499. XI, 11.

310, 163. Petrowi z Wartmberka na Bydžowě swolení k dělání rybníka w zápisné wsi Borowničky. D. w Prešp. w sobotu den S. Ondřeje 1499. XI, 30.

311, 163. Wokowi z Rozmberka pokuta na Tožicowé wdowě, ana od Widowa (manstwí) prodala kus Budějowským dědičně. D. Prešp. středu před S. Tomášem 1499. XII, 18.

312, 164. Burianowi z Wřesowic fristunk na horách Žlutických.

313 „ Panóm z Waitmile fristunk na horách Chomutowských.

314 164b. Žofce z Cimburka „ „ „ u Senil (sic).

315, „ Wilémowi z Pernšteina práwo na domu ɔc.

316, „ Ku prosbě Henricha z Šwamberka jarmark měku Mirowicím.

317, „ Janowi z Kunowic na Jičíně práwo král. po smrti Wáclawa Weselského z Wojislawic. D. Bude, fer. IV ante Antonii 1500. I, 16.

318, 165. Jiříkowi z Wlašimě na hradě Úsowě připisuje se 3000 zl. uh. ku předešlým summám. D. w Prešp. w sobotu po S. Lucii 1499. XII, 14.

319, 165b. Wilémowi z Pernšteina swolení o rybnících na zboží u Hluboké. D. na Budíně w pondělí před S. Wáclawem 1490, kr. l. 1 a 20. IX, 27.

320, 166. Fridrichowi purkrabi z Donína a na Wilšteině pokuta na Chwalowickém, jenž na shonu s tenaty postižen byl.

321, 166. Wysazuje se město Rabí, ježto stawí a dělá u hradu Rabí nejw. sudí Puota z Rizmberka na Šwihowě. D. w Bud. sobotu den S. Wawřince 1499. VIII, 10.

322, 167b. Puotowi z Rizmberka na clo, ·jež drží w Matějowě kři u zámku a města w Slezích. D. Prešp. čtwrtek po S. Martinu 1499. XI, 14.

323, 168. Janowi z Šelnberka powolení na rybníky, kteréž Jindřich z Kostelce na černých lesích u Tatec dělati počal a on kaupiti chce. D. Bud. w pátek po hromnicích 1500. kr. l. 10, 29. II, 7.

324, 169. Štěpanu opatu klášt. Ostrowského powolení k smlauwě o zahradu nad mostem Pražským na Újezdě. D. Bud., čtwrtek po S. Duše, 1499. kr. l. 9 a 28. V, 23.

325, 170. Jeronymowi z Skuhrowa místokom. a Wáclawowi z Habrowa místopísaři

k. Č. zapisuje se $107^{1}/_{2}$ ſſ č. na lidech a platech w Lidicích, Zájezdě, Běluciech, Kowárách a Libochowicích, jež sobě byli kaupili. D. na Bud. we čtwrtek před hrom. 1500. r. 10 a 29. I, 30.

326, 171b. Wácl. Bezdružickému z Kolowrat winy a pokuty wšeliké.

327, „ Burianowi z Lichtnburka a z Bietowa komorn. král. propaušti se z manstwí k zboží Bítowskému wes Trpiečowice, kterauž drží Wáclaw Klauzal z Rynarce. D. na Bud., pátek před S. Marketú 1499. VII, 12.

328, 172b. Jiříkowi z Násilé haitmanu na Hrádku nápad král. na Janowi Kreysu z Tatec (s. d.)

„*Registrum ad ann. dom. Milles. quingentesimum.*"

329, 180b. Obnoweni zápisowé dlužní při S. Jiří: p. Waitmilaróm na 6270 kop č. p. Waistorfowi 1550 kop č. Rajeckému 1250 kop. Opršalowi 600 kop a 600 zl. uh. Heřmanowi Bohdaneckému 800 kop. Kunatowi Dobřenskému 500 kop. Diwišowi Hustiřanskému 150 kop. Pecingarowi 500 kop. Býchorským 250 kop. — P. Woděradskému 800 kop. Bohuslawowi z Újezdce 3000 zl. uh. Petrowi Wlkowi 375 kop.

330, 181. Prokopowi Zajimačowi z Kunstatu powolení k zástawě částky zboží, kteréž drží w zápisu od klášt. S. Prokopa. D. w Budíně, w sobotu po božiem křtění, 1500. I, 11, r. a. 10 & 29.

331, 182. Janowi z Šelnberka na opětné wydáwaní jemu z mince král. na Horách Kutnách po 3 kopách č. na každý týden. D. Bud. ante Fab. Sebast. 1500. I, 20.

332, 182b. Měšťanům Bydžowským ku prosbě Petra z Wartenberka pána jejich na požíwaní cla stwrzení král. D. Bud. fer. II ante Antonii 1500. I, 13.

333, 183b. Hanušowi Štrauchowi z Chlúmku a synům Janowi, Jakubowi a Petrowi, ku prosbě n. kancl. Jana z Šelnberka dáwá se wýplata na wsi Beřewicích. D. Bud. neděli před S. Fab. Šebest. 1500. I, 19.

334, 184. Matějowi Tuchorskému komorníku král. dáwá se wina ɔc.

335, 184b. Matiášowi z Častrowa oswobozuje se dům w městě Hradišti od platu do komory král. D. w Prešpurce we čtwrtek den S. Štěpana 1500, (= 1499) XII, 26.

336, 185. Městu Turnowu na jarmarky. D. B. fer. III ante Anton. 1500, I, 14.

337, 186. Sigmundowi Wosowskému z Dúbrawice na podací kostela w měku jeho Bytešce a wsi Heřmanicích. D. Bud. středu před S. Valentinem 1500. II, 12.

338, 186b. List mocný Bohušowi z Boleboře.

339, „ Ladislawowi z Šternberka na Bechyni pokuta na těch, ktožby zwěř na shon honili we dwú mílech okolo Bechyně a Radyně. D. B. fer. II (III, 2) ante transl. Wenc.

340. 187. Měšťanům Rakownickým na užíwání wosku čerweného. D. B. (III, 1) neděli transl. Wenc. 1500.

341, 187b. Hanušowi Haugwicowi z Biskupic na Buzowě na požíwaní platu s města Olomuc. D. B. w středu po S. Ambroži 1500 IV, 8.

342. 188. Témuž twrdí se list dílčí jeho s bratřími Petrem a Hynkem. D. eod.

343, 189. Měku Brúmowu jarmark.

344, „ Témuž na užíwání pečeti (popsané).

345, 189b. Měšťanům Knínským na pečetění woskem čerweným.

346, „ Měku Benešowu jarmark.

347, 190. List mocný Apolloně z Krajku, wdowě po Albrechtowi z Boskowic na Letowicích.

348, *190*. Wotíkowi z Šlowic na dům pod zámkem Hrádkem. D. Bud. úterý po kwětné neděli 1500. IV, 14.

349, *191*. Jiříkowi ze Wnič potwrzení smlauwy s Jiříkem z Násilé, haitmanem král. na Hrádku, o dwůr Wniče, lauky w Dumné ꝛc. učiněné. D. Bud. w středu před welikonocí 1500. IV, 15.

350, *191b*. Wsi Lišany, příslušné k zámku Hrádku, kterauž n. Burian z Gutšteina w zápisu měw welmi utiskowal, oswobození od jisté berně.

351, *192*. Mčku Senomatům náležícímu k zámku Hrádku, potwrzení milosti. D. eod.

352, *193*. Fristunk bratřím Janowi a Bohuslawowi z Lobkowic a z Hasišteina i strýcům jejich za 25 let.

353, *193b*. Wáclawowi Čiečowi z Nemyčewsi purkrabi kraje Hradeckého a maršalku dworu král. (později opraweno „Wáclawowi Jeronymowi z Skuhrowa, místokomorníku desk zemských) a Wáclawowi Hindrákowi z Habrowa místopísaři ꝛc. dáwá se wýplata na wsi Hrašticích, wsi Škřiepel a wsím dwěma ř. Lhotám. D. na Bud. w sobotu po S. Stanislawu 1500. VIII, 9.

354, *194*. Zdeňkowi Lwowi z Rožmitála a z Blatné, purkrabí na Karlšteině, na bezpečné držení půl twrze Rožmitála až do wýplaty skrze arcibiskupa Pražského samého a nikoho jiného. D. Bud., pondělí den S. Urbana 1500. V, 25.

355, *195*. Témuž dáwá se wýplata na wsi Newometelích. D. Bud. w sobotu po bož. wstúpení 1500. V, 30.

356, *195b*. Janowi z Šelnberka nejw. kancléři dáwá se wýplata na wsi a dworu Šestajowicích. D. Bud., w pondělí den S. Urbana 1500. V, 25.

357, *196*. Ladslawowi z Waitmile na Znojmě, aby wsi, kteréž od staradáwna k oprawě a k lantkrichtu (sic) hradu Znojemského, jejž on w zápisech drží, náležejíce, wytahují se a nechtějí k tomu saudu slušeti, zase k starodáwnímu spůsobu připraweny byly. D. Bud., úterý před S. Duchem. 1500. VI, 2.

358, *197*. Rukojmě za Matiáše mistra špitálského, Petr z Rosenberka, Jan z Janowic nejw. purkr. Pražský a Jan z Šelnberka nejw. kancléř, mají opatřeni býti, aby w pádu potřeby zbožím záduší špitálského wywazeni byli. D. B., fer. IV post Urbani 1500. V, 27.

359, *197*. Opatu a konwentu kláštera Brúmowského, jenž přišli zase w požíwaní téhož kláštera i zboží Brúmowského a Polického, pojištění král., aby nikdy wíce zapisowáni, zastawowáni ꝛc. nebyli. D. Bud., čtwrtek před S. Urbanem 1500. V, 21.

360, *198*. Janowi Sulkowi na puožitky ungeltu starom. Pr., kteříž slowú tunnales. D. B. fer. III ante Pentec. 1500. VI, 2.

361, *198b*. Wáclawowi Benedowi z Nečtin na Břežanech (synu n. Jana Ben.) na požíwaní wsí Okrúhlé a Libin (?) od klášt. Ostrowského. D. B. úterý po S. Duše. VI, 9.

362, *199*. Témuž a bratru jeho dáwá se podací kostela we wsi Zlatniciech kostela Wyšehradského, kdež (we Zlatnicích) otec a předkowé jeho měli pohřeb swůj. D. Bud., w úterý po S. Dušc 1500. VI, 9.

363, *200*. Hynkowi z Kunčic a Oldřichowi z Pece pokuta na Janowi z Kostník, protože wíce užitkůw z peněz swých půjčených od Mik. Tulešického bral a přijímal, nežli zákonem nařízeno bylo.

364, *200*. Heraltowi a Wladislawowi bratřím z Kunstatu na Hodoníně dána wýplata na wsi Wacenowicích. D. Bud. úterý po S. Trojici 1500. VI, 16.

365, 201. Bedřichowi z Krumsína a ze Spiček na dělání mostu a na wybíraní mostného přes řeku Bečwu u Kamence na gruntech jeho. D. Bud. pondělí den S. Wíta. 1500 VI, 15.

366, 201b. Karlowi a Jiříkowi bratřím z Wlašimě potwrzení zápisůw, kteréž mají na hrad Úsow a přísl. D. Bud. pondělí den S. Urbana. V, 25.

367, 202b. Těmže na požíwání města Litowle. D. eod.

368, 203. Odaumrtí po Šimonu Smrčenském, měšťanu Jihlawském, dáwá se Mikulášowi ml. Trčkowi na Lichtenburce, t. w Ebrharci polowice twrze pusté a wsi, w Staré hoře polowice dworůw kmetcích, w Bukowé wes pustá ɔc. D. Bud. w středu před nawštíwením p. Mar. 1500. VII, 1.

369, 203b. Wáclawowi z Perče na Hostiwaři a Anně z Kwětnice manželce jeho potwrzení domu, jejž mají smluwau od n. Pawla probošta i konventu Zderazského. D. eod.

370, 204b. Heřmanowi z Wojslawic na Weselí, purkrabí na Karlšteině, potwrzuje se nápad po n. Mikulášowi z Wojsl. na Weselí strýci jeho (w Morawě). D. Bud. pond. po S. Jakubu 1500. VII, 27.

371, 205b. Týž k žádosti swé propauští se z úřadu na Karlšteině. D. Bud., w neděli den S. Anny. VII, 26.

372, 206. Jeníškowi z Újezda, úředníku w ungeltě, list na úřadowání jeho. D. B. pondělí den S. Markety. VII, 13.

373, 206b. Joanni Sslechtae secretario Maj. regiae & Joanni Lupicollo de Wšehrd arma gratiose corriguntur. D. Bud. 2 Febr. 1500.

374, 207b. Johance Pytlowé z Prahy list na poručnictwí.

375, 208b. Janowi Jeníškowi z Újezda, úředníku král. w ungeltu, „k kterémužto úřadu wšecka ohrada a zawřenie městečka Teyna i s dworem příslušie," poručení král., „aby on ten dwuor se wšemi obywateli jeho řiedil a zprawowal". D. Bud., w sobotu den nanebewzetí p. Mar. 1500, VIII, 15.

376, 209. Témuž na požíwání tunnales ɔc.

377, 209b. „Welebnému Jeronymowi Balbowi duchowních i swětských práw doktoru w Praze" dáwá se wýplata domu we dwoře Teyně star. m. Pražsk. D. Bud. pondělí po nanebewzetí ɔc. 1500. VIII, 17.

378, 210b. Janowi z Wartenberka a dwěma bratřím jeho potwrzuje se zápis, jejž mají na lidi a plat na Újezdě (w Praze). D. Bud. čtwrtek před S. Bartol. 1500. VIII, 20.

379, 211. Bohušowi Rychwaldskému z Kateřinic nápad král. po mateři jeho Machně z Krumsína. D. w pond. den S. Bartol. 1500. VIII, 24.

380, 211b. Přibíkowi Swojišowi z Zahrádky na Napájedlech potwrzení zápisůw, jež má na hrad Buchlow, twrz a měko Napájedla i wšecka jejich přísl. D. Bud. w pon. den S. Bartolom. 1500, VIII, 24.

381, 213. Sáře židowce z Kozlé list obranný.

382, 213b. Wšem židům we král. Českém milost proti některým nálezům saudu zemského. D. Bud. sabb. die decollat. S. Johis 1500. VIII, 29.

383, 214. Zdeslawowi Kapléři ze Sulewic na Košťálowě a strýcům jeho wýplata na měku Třebenicích, přísl. k klášteru S. Jiří na hr. Pr. D. Bud., w sobotu den stětí S. Jana 1500, VIII, 29.

384, 215. Petrowi hrabi z Pezinku na plat w Olomúci ɔc.

385, 215. Sigmundowi Francowi obywateli města Chrudimě a synům jeho Janowi a Wítowi odpuštění pokuty, do kteréž otec upadl. D. B. úterý po S. Jakubu. VII, 28.

386, 216. Wilémowi z Ilnburka na bezpečné držení zboží zápisných. D. Bud. w sob. před powýš. S. Kříže, 1500, kr. l. 11 a 30. IX, 12.

387, 216b. Bohušowi Kostkowi z Postupic na Litomyšli mincmeistru na plat kláštera Podlažického ɔc. (Král Jiří zapsal n. Zdeňkowi K. z P. mincmistru, otci jeho, 1000 ſſ č. „na summě kláštera Podlažického, kteréž na ten čas do komory král. příslušely, a to proto, že jest týž Zdeněk dal penieze swé za téhož předka našeho poručníkóm Bedřichowým za wýplatu hradu Potenšteina a za wyplacenie platu komory našie na Poličce zapsaného uroz. Ješkowi z Boskowic“). D. Bud. sabb. ante exalt. S. Crucis. IX, 12.

388, 217b. Albrechtowi Rendlowi z Úšawy král. prokuratoru, pokud w tom úřadě bude, dle smlauwy s ním o to učiněné, každoročně z komory král. skrze podkomořího 120 ſſ č. a s zámkůw král. 6 džberůw kaprůw a 2 polúwozí wína, za službu jeho. D. eod.

389, 217b. Purkhartowi z Čichalowa, jenž drží wes Skřiwaň, aby mohl i s lidmi swými z té wsi pásti dobytky swé na gruntech král. u Hrádku. D. Bud. fer. III post exalt. S. Crucis. IX, 15.

390, 218. Mikulášowi Hercukowi z Wostrého nápad král. ɔc.

391, „ Hanušowi Rachmberkowi z Boru služebníku dworu král. dlužní zápis na $366^1/_2$ zl. uh. D. Bud. fer. VI a. Wencesl. 1500. IX, 25.

392, 218b. Bohušowi Kostkowi ɔc. mincmistru ɔc. o nesplacení Litomyšle leč samým toliko budaucím biskupem Litomyšlským. D. B. fer. II die S. Wenc. IX, 28.

393, 219. Wáclawowi Čiečowi z Nemyčewsi purkr. kr. Hrad. a maršalku dworu král. 100 ſſ č. platu na židech, jehož požíwal dotud Felix Opl z Fictum. D. eod.

394, 219b. Fristunk Bernhartowi z Šumburka, haitmanu kraje Trutnowského, a bratřím jeho, na horách Trutnowských.

395, 220. Témuž, aby mohl, pokudž bude we službě král., místo sebe posaditi úředníka w Trutnowském kraji. D. B. fer. IV post Michael IX, 30.

396, 220b. Bohuňkowi Černínowi z Černin (sic) za službu jeho dworskau zápis dlužní na 204 zl. uh. D. B. sabb. ante Francisci 1500. X, 3.

397, 221. Burianowi z Lichtenburka a z Bietowa komorníku a Janowi Šlechtowi ze Wšehrd sekretáři král. dáwá se spolek s statečným Arnoštem Kuželem z Žerawic na Kwasicích. D. w Báči, w středu den S. Martina 1500. XI, 11.

398, 221b. Jiříkowi z Násilé, haitmanu na Hrádku a Matějowi Tuchorskému z Řešetářowa, komorníku král. dáwá se nápad král. na stat. Janowi Kreysu z Tatec, jenž půjčiw Rokycanským 1000 ſſ, nad úrok zákonem určený dal sobě platiti také berni (kterauž totiž zaň zaplatiti museli).

399, 221b. Albrechtowi z Kolowrat na Libšteině ɔc. nápad král. na Wáclawowi z Wrchowišt a některých hawéřích, „kteříž na Horách Kutnách u dolu Wosla znamenitau krádež o stříbro učinili; kteréžto stříbro šlo jest od nich w ruce nadepsaného Wáclawa“ ɔc. D. Bud. fer. II post S. Nicolai 1500. XII, 7.

400, 222. Fristunk třem Plzenským měšťanům na gruntech okolo Plzně. D. eod.

„*Registrum ad ann. dni Mill. quingentesimum primum.*“

401, 224. Měšťanům Mostským potwrzení na sklad herinków i jiných ryb slaných, kteréž se wozí z německých zemí. D. Bud. f. V post Epiph. 1501. I, 7.

402, *225*. Hanušowi a Jiříkowi bratřím Nostwicuom z Herciswaldu byl zastawen zámek král. Wartenberk w knížetstwí Hlohowském, kteréhož nyní postaupiti mají knížeti Sigmundowi (wel. Hlohowa, Kožichowa a Suory) a dáwá se jim zápis dlužní na 600 zl. uh. D. Budae, festo circumcis. 1501. I, 1.

403, *226*. Janowi z Lomnice haitmanu m. M. potwrzuje se trh, kterýmž wyplatil město a zámek Brod Uherský od kněžny Hedwiky Těšinské manželky n. Štefana z Zápolé. D. Bud. fer. IV die Fab. et Sebast. 1501. I, 20.

404, *226b*. Sigmundowi knížeti Hlohowskému slib, že rukojemstwí swého k bratřím Nostwicům za 6000 zl. nebude škoden. D. B. fer. V. die Agnetis 1501. I, 21.

405, *227b*. Bohušowi Kostkowi z Postupic ɔc. že budaucí biskup Litomyšl jen po tříleté wýpowědi napřed bude moci splatiti. D. B. fer. VI post conversionis S. Pauli 1501. I, 29.

406, *228b*. Wolfowi z Gutnšteina na bezpečnější držení wsí zápisných Rybnice, Kaznějow, Zlazuje, Ledce, Hradiště, Zwražny, Mrank, Korytka a mlýn Kordeluow, Litey, Oborč, Oborčička pustá, Zelnice (Zemnice?), Lomnička, Hubějow. D. eod.

407, *229b*. Janowi z Šelnberka ɔc. na držení twrze a wsi Tatce, kteréž wyplatil byl pro sebe. D. B. fer. IV post convers. S. Pauli 1501. I, 27.

408, *230*. Zámek Mělník s wesnicemi a přísl. král Wladislaw zastawil byl Ladslawowi Janowi a Michalowi bratřím a strýcům z Waitmile w 4500 ꝶ č. kteříž prodali práwo swé Sigunně hrab. z Ortenberka; král opět dal wýplatu na něm slow. Janowi a Petrowi bratřím Mrakušom z Noskowa, od nichž to práwo kaupil Albrecht z Kolowrat na Libšteině hofmistr dworu král. a tomuto se potwrzuje to práwo. D. eod.

409, *231*. Témuž potwrzuje se držení Mělníka s přísl. ažby jej král wykaupil k swé wlastní potřebě. D. B. fer. IV post purific. II, 3.

410, *232*. Témuž Albr. z K. a Janowi z Lobkowic na Hasišteině i Janowi s Waitmile na Chomútowě dáwá se práwo král. na mčku Slatině ležícím blíž kláštera Grunhaimu D. B. post Dorotheae. po II, 6.

411, *232b*. Janowi a Wojtěchowi bratřím z Pernšteina dáwají se dwa žiwoty na mčku Nosislawi za jisté úroky (13 ꝶ č. ročně) kněžím k S. Petru do Brna. D. B. fer. VI post purific. II, 5.

412. *233*. Jiříkowi, Sigmundowi a Janowi bratřím z Kopidlna na nesplacowání wsi Drahoraze klášt. Hradištského do jich žiwobytí. D. B. fer. II post Dorotheae. II, 8.

413, *234*. Mikulášowi Popelowi z Wesce na Drahobudicích wýplata na wsi pusté Milotinách. D. eod.

414, *234b*. Jindřichowi z Peyreku na zámek jeho Peyrik (sic) s přísluš. (kterýž před některými časy wzali sú Němci úkladem a lstí, a pak bez wůle a wědomí jeho i bratra jeho někteří strýci jich prodali sú zboží a dědictwí jejich manské ke hradu Peyreku příslušné, bez potwrzení králowa, aniž kupci na to léna přijímali) dáwá se nápad král., též w hořejším i dolejším Nayrště, wes Petrowice celá a plat w staré Lhotě. D. B. f. VI post purific II. 5.

415, *235*. Petrowi z Wartenberka na Zwířeticích potwrzuje se smlúwa, kteráž se stala „před dáwnými lety" mezi předky jeho, Zdislawem, Markwartem, Wáclawem a Prokopem bratřími z Lemberka sed. na Zwieřeticích a n. Janem opatem i konventem kláštera Hradištského zák. Cisterc. o některé zboží a grunty. D. B. die S. Dorotheae XII, 6.

416, *235b*. Měšťanům Kadaňským na přímluwu bratří Jana i Bohuslawa z Lobkowic

a z Hasišteina obnowuje se práwo na míli okolo města proti sedlákům některým, ježto tu winnice dělají, wína šenkují oc. D. B. w sobotu po S. Valentinu 1501. II, 19.

417, 236b. Těmže bratřím z Lobkowic, aby s Kadaně města i zámku splacowáni nebyli leč od krále samého. D. eod.

418, 237. Felixowi Oplowi z Fictum ku prosbě Wáclawa Čieče z Nemyčewsi oc. připisuje se 500 kop č. na zboží kláštera a mčka Teplice, kteréž drží w zápisu. D. B. fer. IV die S. Matthiae apost. II, 24.

419, 238. Fristunk Woldřichowi Humberkowi a Jiříkowi z Sušice na 3 míle okolo Prahy.

420, 238b. Jeronymowi z Skuhrowa místokom. nápad winnice u Prahy po smrti Jana Strašnického z Buštěwsi. D. B. fer. VI die Gregorii III, 12.

421, 238b. Albrechtowi z Kolowrat na Libšt. hofmistru a Bohušowi Kostkowi z Postupic mincmistru dáwá se $^1/_4$ pokuty na židu Munkowi pro přijímaní zlodějstwí.

422, 239. Ctiborowi Rozwodowi ze Stakor práwo na krále přišlé po slow. Martě z Prahy manželce jeho.

423, 239. Janowi a Bernartowi bratřím z Waldšteina na oprawení kláštera Hradiště nad Jizerú připisuje se 400 kop a dáwá se wýplata na wsích téhož kláštera: „půl wsi Bakowa, Weselé, Ptayrow, Ptayrowec, Manikowice, Borowice Klaukowci, Jablonu, Chlawsek, Jablonce, Olšinu, Proseč, Paseku, Wokna, mlýn Pytlíkuow. w Wicmanowě dwa člowěky, Kraupu dolní, Rokytu, Kraupu horní, w Zedlewsi několik člow., w Jezwyni několik člow. Hoškowice, Přestawky, Dneboch, Mušky, Dobrúwodu, Wápno, w Mohoticích 2 dwory, Mohelnici dolní, w Mukařowě 3 čl. oc. D. Bud. fer. II post Oculi 1501. III, 15.

424, 240—44. Petrowi Wokowi a Woldřichowi bratřím z Rozmberka smlauwa obšírná o wrchnost panstwí i o postúpení zboží klášt. Swaté Koruny oc. D. Bude, fer. III post Palmas 1501. IV, 6.

425, 244, Těmže pánům z Rozmberka obnowuje se zápis na zřízení zemské, kteréž se stalo na sněmu obecním 1497 w přítomnosti králowě o místo jejich w saudu zemském oc. D. eod.

426, 245b. Jindřichowi z Hradce nejw. komorn. k. Č. dáwá se wýplata na wsi klášt. Zbraslawského, na nichžby žiwotůw nebylo, též na wes Uherce klášt. S. Prokopa. D. eod.

427, 246b. Kateřině rodilé kněžně z Sas a z Minsterberka pojišťuje se placení dluhu král. 20 tisíc zl. uh. dle smlauwy s Jindřichem z Hradce o tom učiněné. D. eod.

428, 247. Kateřině rodilé kněžně z Sas a Minsterberské, aby 1000 zl. uh. k záduší obrátiti mohla tu kdež pohřeb swůj míti bude. D. eod.

429, 247b. Na Jana z Lomnice oc. jenž wyplatil Brod Uherský s přísl. přewodí se wšecka práwa zápisná oc. D. Bude, fer. V post Tiburt V, 15.

430, 248b. Janowi z Lomnice oc. sečteny wšecky summy, jež má w zápisech na hrad Špilnberk s přísl. w jednu summu 18,630 zl. uh. D. eod.

431, 249b. Ladslawowi z Boskowic na Třebowé nejw. kom. m. Mor. potwrzuje se zřízení o prodeji a ceně wína neb piwa na horách Židlochowských. D. Bud. w úterý před S. Sofií. V, 11.

432, 250b. Cís. Sigmund zapsal byl n. Janowi Smilkowi z Kremže na Prachaticích městě proboštstwí Wyšehradského 2500 kop. Ten když prodal to swé práwo, následowalo několik prodajůw s dobrými wůlemi, až je kaupil n. Jan z Raupowa, po němž Wáclawowi synu jeho z R. král obnowuje wšecky zápisy a práwa. D. Bud. fer. VI ante Trinit. VI, 4.

433, 251b. Wáclawowi Roztockému z Teplé dáwá se práwo král. na Prokopowi Tomkowi z Sušice měšťanu, protože Dlúhúwes twrz s přísl. bez králowa swolení a proti řádu we dsky zemské sobě wepsati dal.

434, 251b. Wáclawowi z Kolowrat práwo král. na Děpoltowi z Lobkowic „pro neobyčejnú puojčku, kterúž jest uroz. Tymowi z Koldic učinil proti obecnému nálezu a swolení zemskému.“

435, 251b. Témuž práwo král. na Janowi Bochowcowi z Wopice, protože knížatům Minsterberským půjčiw 1000, přijal od nich list na 1500 (sic), „kdež jest to proti swolení zemskému.“

436, 252. Petrowi Duhowi z Častrowa měšť. Pražsk. na lis na horách winničných ɔc.

437, 252b. Wýplata daná prwé Janowi Šlechtowi ze Wšehrd na půl wsi Dobřeně a dwůr Chotauchow ɔc. přewodí se ku prosbě téhož Jana Šlechty, na Jiříka Hašu z Kolína. (S. d.)

438, 253b. Půtowi Šwih. z Risenberka nejw. sudímu za wěrné služby wykazuje se 1500 kop č. z komory král. kteréž od podkomořího ročně po 200 kop č. wybírány a dáwány býti mají. D. Bud. sobotu po bož. wstúpení. V, 22.

439, 253b. Jindřichowi z Hradce nejw. komorn. k. Č. dáwá se wýplata na wsech klášterních a zádušních, kdekoliby se doptal, žeby na nich žiwotůw nebylo. D. B. fer. IV ante Assumpt. 1501. VIII, 11.

440, 254b. Aby uroz. Krištof z Tworkowa statek swůj ne synu neřádně zplozenému, ale dceři swé Magdaleně, nyní wdowě po Pawlowi Myškowském, s nímž měla dwa syny Františka i Bernharta, odkázati směl a mohl. D. B. in profesto Mariae de Niwe VIII, 4.

441, 255b. Ladslawowi z Boskowic na Třebowé dáwá se wýplata na twrzi a wsi Nowošicích (Bertholdesdorff) nyní pusté klášt. Žďárského. D. Bud. w úterý před Mar. Magdal. VII, 20.

442, 256. Kazimírowi knížeti Těšinskému, haitmanu w horn. a doln. Slezii, aby soli na gruntích swých buď w studnicích aneb w skále dobýwal bez poplatku král. do dwau žiwotůw. D. B. fer. VI ante Assumpt. VIII, 13.

443, 257. Sigmundowi Štošowi z Kúnic a z Albrechtic wes jeho Ponsdorf w knížetstwí Slezském wysazuje se w město, jenž slauti má napotom Čerwené město. (S. d.)

444, 258. „Rytieřstwu kniežetstwie Opawského.“ Král učinil byl směnu s „oswic. Hanušem Korvinem knížetem Slowanským a Liptowským, bánem země Charwatské, w. n. m.“ „o zámky a zbožie některá w králowstwí našem Uherském ležície na knížetstwí a město Opawské s jeho přísluš.“ (jichž týž Hanuš králi již postaupil). Král pojišťuje Opawským obywatelům požíwaní wšech práw a swobod, kteréž mají. D. Bude fer. III post Jacobi VII, 27.

446, 260. Mikulášowi Šicowi z Drahenic potwrzuje se práwo, kteréž má zápisem od n. krále Jana Česk. a Polsk. na wsi Piliškowice, Šechowice a Raztaly s přísl. D. w Tolně, fer. IV ante Lamperti. IX, 15.

447, 260b. Sigmundowi z Trulcar na plat ročný 4 kop kaupený na Týnci od Jošta probošta Rokyckého potwrzuje se. D. w Tolně (s. d.)

448, 261. Hynkowi Baderskému z Újezda w Chotěticích kwitance na důchody a wydání z panstwí Poděbradského, Kolínského, Hradištského, též i z peněz wypůjčených a z berně králi přišlých od 1497 času S. Jiří až do 1501 času S. Mar. Magdal. jichžto summa byla 21,896 kop č. a na něž Albrecht z Kolowrat hofmistr za krále počet řádný přijal. D. Tolne uts. (sic).

449, 262. Mikulášowi Rohowi z Berúna potwrzení kšaftu. D. w Tolně, w sob. po naroz. p. Marie. IX, 11.

450, 262b. Adamowi z Cimburka a z Towačowa na oprawu wsi Klepotowice přísluš. pannám klášt. S. Jakuba w Olomúci. D. Bude, die S. Leonardi 1501. XI, 6.

451, 263b. Jiříkowi Gedeonowi z Wolešničky dáwá se spolek s Annau dcerau n. Matěje Meluna z Hrádku. D. Kacath, dominico post Circumcis. 1502. I, 2.

452, 264. List mocný Janowi z Jestřebie. D. Bude sabb. ante Lucie 1501. XII, 11.

453, „ Powolení král. Jindřichowi Kropáčowi z Newědomí, aby zámek swůj Braneč prodati mohl Lorencowi z Trenčína aneb jinému obywateli Uherskému. D. Bud. fer. II in die S. Lucie. 1501. XII, 13.

454, 264b. Hanušowi Haugwicowi z Biskupic na Buzowě dáwá se wes Rudka k městu a zámku Jewíčku dědičně. D. Bud. w sobotu přede wšemi Swatými 1501. X, 30.

455, 265. Arklebowi Prusinowskému z Wickowa (Mickowa) opatření na dobré powěsti. D. w Olomúci, čtwrtek den S. Fab. a Šebest. 1502. I, 20.

456, 265b. Purkartowi Kapléři z Sulejowic a bratřím jeho, jenž drží zámek Osek s přísl. a lidi některé wsí klášt. Oseckého i Swětického, na požíwaní tam lowůw, robot ꝛc bez zmatku. D. Bud., w pátek před S. Duchem, 1501. kr. l. 11 a 30. V, 28.

457, 266. Hynek z Kunstatu na Polné, syn n. Jana Bočka z K. na Polné, má zůstati při oprawě kláštera Dalešického, jako n. otec jeho. D. Pragae, fer. IV, post Valentini 1502. II, 16.

458, 267. Adamowi z Bačkowic a na Polici oswobozuje se wes Wosmoruby s přísl. z manstwí, kterýmž příslušela někdy k Jemnici. D. Pragae, fer. III, post Valent. 1501. II. 15.

459, 267. Wilémowi z Pernšteina na wywazení zápisu od kláštera Třebíckého ꝛc. D. na hr. Pražsk. w úterý po S. Valent. 1502. II, 15.

„*Registrum ad ann. dni mill. quingent. secundum.*“

460, 269b. Karlowi a Jiříkowi bratřím z Wlašimě a na Úsowě na díl platu města Olomúce. D. Olomuc, sabbato ante Antonii 1502. I, 15.

461, 270. Jiříkowi z Hlusowic list mocný. D. w Olomúci pondělí den S. Antonia 1502, I, 17.

462, 270b. List mocný Wilémowi Hřiwinowi z Újezda.

463, „ „ „ Dorotě z Drahonic.

464, „ „ „ Albrechtowi z Hustopeče na Štramberce. D. Olom. fer. III post Anton. I, 18.

465, 271. List mocný Burianowi z Wlčnowa.

466, 271. Měšťanům Litowelským na jarmark, foitstwí ꝛc. ku prosbě Karla z Wlašimě a z Úsowa. D. w Olom. středu před S. Fab. 1502. I. 19.

467, 272. Janowi z Dubče wysazuje se wes Dubeč za městečko. D. w Olomúci w úterý (I, 18) den S. Fab. a Šebest (I, 20) 1502.

468, „ Hanušowi Haugwicowi z Biskupic na Buzowě wýplata na 100 kop č. platu na městě Olomúci. D. Olom. fer. IV ante Fab. et Sebast. I, 19.

469, 273. Hynkowi z Ludanic na Rokytnici (synu n. Janowu a otci též Janowu) potwrzují se zápisy a žiwoty na wsech Chropyni, Zářečie a puol Bochoři klášterůw Welehrad. a Wizowského. (S. d.)

470, 273b. Zdeňkowi Kostkowi z Postupic o sedání a místo w lawicích saudu zemského (pod pány, kteří nynie w saudu zemském sedají); než kdyby kdo z pánůw staro-

žitného rodu wsazen byl mladší w létech, má pod Zdeňkem seděti. D. Pragae, fer. II ante Mathei (sic) apli 1502. II, 21.

471, 274. Měšťanům Olomuckým o dům jeden w městě jejich.

472, 275, Wáclawowi Jetřichowi Arklebowi Bohuši Jaroslawowi a Wáclawowi bratřím z Boskowic na Cimburce na plat w městě Uničowě. D. Pragae dominico ante Mathiae apli. II, 20.

473, 275b. Wáclawowi Sakowi ze Znančic na dwůr na Šárce (proboštstwí kostela Pražského), kterýž král Jiří zapsal byl we 100 kop Prokopowi z Šárky a král Wladislaw potwrdil synům jeho Janowi a Stanislawowi Kadeřáwkowi, od nichž W. Sak je kaupil. D. Pragae, f. II ante Mathiae apli. II, 21.

474, 276b—278. Artikule král. čtené při sazení konšel w Praze w pátek před prwní nedělí postní. II, 11.

475—77, 278b. Listowé mocní daní Anně mlynářce od Hory, Jiříkowi ze Lhoty a Hynkowi z Kunstatu na Polné.

478, 279. Wes Heřmanice wysazuje se za mčko Bohunkowi z Adrspachu. D. Pr. fer. IV ante Mathiae apli 1502. II, 23.

479, 279. Petrowi a Ladislawowi bratřím z Sulewic na Brocně a matce jejich Dorotě na bezpečné požíwaní wsí duchowních Pohořice a Charwatce. D. na hr. Pr. w pondělí po S. Dorotě ɔc. II. 7.

480, 280. Janowi Hanikéřowi ze Semína, erckafeři na Horách Kutnách, hněw králůw se odpauští ɔc. D. in arce Prag. vigilia Mathei (sic) apli. II, 23.

481, 280b. Jarošowi od Múřenínów měšťanu star. m. Pražsk. a Wáclawowi synu potwrzuje se co poručníku kollatorstwí dwau oltářůw ɔc. D. ib. fer. III ante Mathiae apli. 1502. II, 22.

482, 281b. Gleit Jakubowi, probéři Wáclawa z Wrchowišt na Žirownici, aby do král. (?) přijeti a tu jednati mohl. D. ib. fer. II post Mathiae. II, 28.

483, „ Lipoltowi z Krajku nejw. sudímu m. M. nápad na dworu we wsi Waltinowě po smrti Chwala z Waltinowa. D. ib. dominica Oculi 1502. kr. l. 12 a 31. II, 27.

484, 282. Janowi Pawelcowi potwrzení na richtu swobodnau w Trpíně, dle žádosti Jana z Boskowic na Swojanowě. D. Pragae die translat. S. Wenc. III, 4.

485, „ Podobné potwrzení Jilkowi na richtu w Bělé. D. eod.

486, „ List mocný Janowi a Stanislawowi strýcům z Sulewic. D. Pr. fer. V Salus populi. III, 3.

487, „ K žádosti p. Puoty z Risenberka dán měšťanům Horaždějowickým čerwený wosk. D. Pr. fer. VI die translat. S. Wenc. 1502. II, 4.

Registřík písemností
obsažených w dílu šestém.

A. Psaní poselací wšelikého druhu.

A. XXIII. Psaní Uherského krále Matiáše Korvina w létech 1469 do 1487 do Čech českým jazykem wydaná.

Na stránce

A. XXIV. Psaní Wladislawa II. krále Českého.

(Sbírka prwní, z let 1471—1483.)

A. XXVI. Psaní rozličných osob

z r. 1471—1490. (Sbírka druhá.)

B. Zápisy zemské obecní a sněmowní.

B. XI. Akta weřejná i sněmowní w Čechách od r. 1500 do 1509.

C. Listiny saukromé.

C. XV. Zápisy wšeliké o wěcech saukromých

od r. 1404 a násl. (do —1439).

Na stránce

E. Paběrky, wýtahy a přehledy z listin čerpané.

E. VI. Paběrky písemností rozličných

z r. 1401 do 1420.

Na stránce

E. VII. Paběrky písemností wšelikých

z let 1421—1438.

Registřík druhý,

jmen osobních a místních.

A.

B.

C.

Č.

D.

E.

F.

G.

H.

Ch.

K.

L.

M.

N.

O.

P.

R.

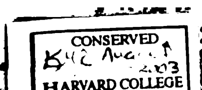
S.

W.

Z.

Ž.

3 2044 036 307 270

CONSERVED
HARVARD COLLEGE